

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Love og Forordninger samt Reskripter m. m.

Supplement

til

den efter Indenrigsministeriets Foranstaltning udgivne Samling af Love og Anordninger af mere almindelig Interesse.

Udgivne

til Brug for Studerende og i det praktiske Liv

af

Cand. juris **Oskar Damkier**, og Cand. juris **Fr. Krog**,
Assistent under Kultusministeriet. Assistent under Generaldirektoratet
for Skattevæsenet.

5te Hæfte.

1834—1848.

Pris 2 Kr. 70 Dre hæftet.

Kjøbenhavn.

Trykt og forlagt af J. P. Schultz.

1887.

Indhold.

(Henvisningerne til Indenrigsministeriets Samling angive Sidetallet i Udgaven af 1877.)

		Supple- mentet.	Indm., Saml.
		Side.	Side.
1834.			
8. Januar.	Reglm. for Fattigvæsenets provisoriske Indretning og Bestyrelse i Island	1.	
23. —	Kanc. Skr. ang. Berigtigelsen af Adkomsten til en fast Eiendom, hvor myndige Arvinger have tiltraadt Boet, men Bevis mangler for, at ikke flere Arvinger gives	2.	
12. Februar.	Forordning ang. Betalingen for Afbenyttelse af Havnevæsenets og Privates Bolkværker i Kjøbenhavn	(5).	1.
12. —	Handelskonvention mellem Kongen af Danmark og Keiseren af Østerrig, Konge af Ungarn og Bøhmen	6.	
15. —	Kanc. Skr. ang., hvorvidt Umyndiges Midler kunne udlaanes mod Sikkerhed i Tiender	9.	
27. —	Kanc. Skr. at Forordningen af 6. August 1824 er uanvendelig paa Bødefager	9.	
8. Marts	Kanc. Skr. ang. Forstrandsretten ved Nymindegab	10.	

		Supple- mentet.	Inbm. Saml.
		Side.	Side.
1834.			
25. Marts.	Plak. for Kongeriget Danmark, indeholdende nærmere Bestemmelser med Hensyn til Rangskatten for adskillige, til det Militære hørende Rangspersoner, saa vel som for de ved Borgervæbningerne ansatte Officerer og andre med Rang benaadede Embedsmænd, m. v.	(11.)	3.
1. April.	Plak., ang. nærmere Bestemmelser af og Tillæg til Forordningen af 27. Januar 1804 om Befordringsvæsenet i Danmark.	(11.)	5.
5. —	Kanc. Str. at en fremmed Matros, som paa et i en dansk Havn liggende Skib har gjort sig skyldig i Tyveri, ikke her nødvendigt behøver at tiltales	11.	
16. —	Forordn. for Kongeriget Danmark, ang. Ophævelse af Forpligtelsen til at lade Klædevarer halle i Kjøbenhavn, og Indførelse af Fabrikationsbøger ved Klædefabrikkerne i Danmark m. v.	(12.)	8.
18. —	Forordn. ang. nærmere Bestemmelse af de Frifarvedes borgerlige Stilling paa de danske vestindiske Der	12.	
23. —	Konfirmation paa en ny Fundats for Estvadsgaards Stiftelse	14.	
14. Mai.	Plak. indeholdende en nærmere Bestemmelse ang. privilegerede Fordringers Inddrivelse hos dem, der have givet Underpant i deres Løssøre	(15.)	11.
15. —	Forordn. ang. Provindsialstændernes Indretning i Danmark, forjaavidt Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter, samt Island og Færøerne angaar	15.	
10. Juni.	Kanc. Str. ang. at Udkomsten til en Eiendom maa være thinglæst i to Aar for at konstituere Valgbarhed til Stænderforsamlingen.	63.	
8. August.	Bekjendtgj. ang. Anvendelsen af giftige eller halvgiftige Substanser til Konditori.	64.	

		Suppl. mentet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
1834.			
23. Septbr.	Ranc. Str., hvorvidt Alimentationsbidrag kunne paalægges forud for det løbende Halvaar	64.	
25. —	Plaf. ang. en nærmere Bestemmelse af den allerhøieste Resolution 25. April 1821 om herværende fremmede Konsulers Retigheder	(65.)	12.
7. Oktober.	Ranc. Str. ang. hvorvidt Eksekution for Omkostninger i en Justitsfog, kan ske i Midler, som ere indsatte i Sparekassen. .	65.	
1835.			
24. Januar.	Betjendtgj. ang. hvorledes de Testimonia Paupertatis, som de Studerende ved Ansøgninger om akademiske Beneficier have at fremlægge, skulle være indrettede.	66.	
7. Februar.	Ranc. Str. ang. hvorvidt Tvangsmidler i private Sager kunne anvendes for at tvinge en Part til at tilbagelevere de ham i Medhold af Forordningen af 16. Januar 1828 § 5 udlaante Dokumenter.	67.	
28. April.	Ranc. Str. ang., at Forpligtelsen til Alimentationsbidrag ei medfører Forpligtelse til at betale Lægehjælp ved Barnemoderens Forløsning	71.	
2. Mai.	Ranc. Cirf. ang. at der, naar undvegne Forbrydere forlanges efterlyste og anholdte i fremmede Lande, maa derom udfærdiges en formelig Retsakt	72.	
14. —	Plaf. betræffende Ophævelsen af Forbudet mod at udstede Buxler i Rigsbanksedler paa langt Sigt samt Tilslæbelse til, at de ved Forordningen af 26. Juni 1824 hjemlede indenbys Buxler ogsaa maa lyde paa Sedler	(72.)	14.

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1835.			
20. Mai.	Plak. ang. Forandring i Straffen for uberettiget Salg og ulovlig Udskjænkning af Brændevin og andre stærke Drikkevarer paa Landet m. v.	73	
20. Juni.	Kanc. Str. ang. hvorvidt Mortifikationsdom med Nytte kan af Kreditor erhverves paa en Obligation, som Debitor paastaar at have indfriet	74.	
3. Juli.	Forordn., indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Negerhandlens Undertrykkelse	(75.)	15.
4. August.	Plak., indeholdende Bestemmelser sigtende til at lette Indfrielsen af de endnu ikke indfrieede Bankhæstelser	(75.)	32.
6. —	Plak., ang. at Urtekræmmere og andre Handlende bør iagttage fornøden Sikkerhed i Henseende til Svovlsyre og andre lignende farlige Gjenstande	(76.)	33.
13. —	Reskr. ang. at ingen fra Kiøls eller noget andet Univerfitet relegeret Student maa antages ved Kiøbenhavns Univerfitet . . .	76.	
17. —	Plak. ang. særligt Borgerstab paa Forghjldning	76.	
18. —	Kanc. Str. ang. den Handelsinspektørerne i Grønland tilkommende Jurisdiktion . . .	77.	
22. —	Kanc. Cirk. ang. at der ved Optagelse af Forhører efter Brandfader paa Landet bør vises den størst mulige Omhu for at udfinde Uarsagen til Branden	84.	
28. —	Reskr. ang. Udvidelse til Vestindien af Forordningen af 25. November 1831 om Retshforholdet imellem en Forpagter eller Leietager af en Fordeiendom paa den ene og Kiøber eller Panthaber paa den anden Side	86.	
5. Novbr.	Deklaration udstedt af den kongl. danske Regjering og den frie Hansestad Bremen, ang. de danske og de bremiske Skibes Behandling i de gjensidige Havne	87.	

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1835.			
12. Novbr.	Plak. ang. Indførelsen fra det kongl. Artillerikorpses Exerccerplads af Kugler, Bomber og Granater igjennem Amagerport og Christianshavns Bom	89.	
24. --	Plak., ang. Indstjærpelse med nogle Modifikationer af Plakat 31. Juli 1812, betræffende hvorvidt nogen maa holde Jægere m. v., samt angaaende Nedsættelse af den i Plakat af J. D., betræffende Uniformer m. v., § 7 bestemte Mulk . . .	(90.)	33.
1836.			
23. Januar.	Ranc. Str. ang. Udmeldelse af Synsmænd samt om Skjodes Udstedelse af en Enke, der sidder i uskiftet Bo	90.	
3. Februar.	Plak., hvorved bekendtgjøres en kongl. Resol. af 6. Januar s. A. om, at den i Kjøbenhavn værende Halleindretning for Klædevarer skal være ophævet	91.	
30. Marts.	Forordn. ang. Afholdelsen af Høst- og Maanedsthing paa Færøerne	91.	
30. --	Spørtel-Reglement for Rettens Betjente paa Færøerne	94.	
12. April.	Ranc. Str. ang. at uexaminede Personer ikke kunne konstitueres som Fuldmægtige for Dommere, selv med Undtagelse af de egentlige Dommerforretninger	95.	
19. --	Anordn. for Dampstibs- og Smakkefarten mellem Kallundborg og Aarhus samt for Farten derafra til Samsø og Thunø	96.	
10. Mai.	Anordn. for Færgelauget i Helsingør . . .	97.	
17. --	Plak. ang. Nedsættelse i de ved Reglementet for Borgerbæbningen i Kjøbenhavn af 1. Juni 1808 § 39 bestemte Indtrædelsespenge	98.	

VIII

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Samf.
		Side.	Side.
1836.			
31. Mai.	Kanc. Skr. ang. at Tjenestehender kunne afhøres som Vidner i Sager om ulovlig Brændinsbrænden	98.	
13. Juli.	Justitsreglement for Tranquebar	99.	
20. Septbr.	Generaltoldk. og Komm. Koll. Skr. ang. Søterritoriets Udstrækning	104.	
19. Oktober.	Plak. ang. Udvidelse af Grossererens Handelsret	(105.)	35.
16. Novbr.	Forordn. ang. den fremtidige Afsoning af Bøder og visse andre Pengesforpligtelser	(106.)	36.
17. Decbr.	Kanc. Cirk. ang., hvorvidt Bøder kunne efterveres, naar Dommen er over Nar og Dag gammel	106.	
20.	Kanc. Skr., at en Hustru, som har unddraget sig Samlivet med sin Mand, skal indrede Alimentationsbidrag til deres fælles Barn under Tvang af Udpantning, naar hun ikke selv mod en Godtgjørelse af ham vil modtage Barnet	106.	
28. —	Forordn. ang. hvad der i Strandingstilfælde skal iagttages	(107.)	40.
28.	Plak., indeholdende nogle nærmere Bestemmelser med Hensyn til Anordningerne om den islandske Handel og Skibsfart	(108.)	68.
1837.			
15. Februar.	Plak. ang., at Forbrydere fra Ribe og Veile Amter, der findes skyldige til Forbedringshusarbejde indtil 3 Nar, indtil videre skulle hendømmes til Odense Tugt- og Forbedringshus	108.	
25. —	Plak., hvorved kundgjøres en kongl. Resolution af 4. Oktober 1799, der indeholder Afgjørelser af adskillige Spørgsmaal med Hensyn til Forordningen af 27. September 1799 m. m.	108.	

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Samf.
		Side.	Side.
1837.			
1. Marts.	Plaf, hvorved de hidtil gjældende Bestemmelser angaaende Indberetninger om Kirkers Salg forandres	(114.)	78.
9. Mai.	Ranc. Str. ang. Forandring med Bestemmelse af Kapitelstarten	114.	
9.	Ranc. Str. ang. Forstaaelsen af den Bestemmelse i § 5 i Forordningen af 16. November 1836, at Afsoningen af Underholdningsbidrag ikke kan fordres for mindre end det, der staar tilbage for et halvt Aar.	115.	
1. Juni.	Plaf. ang. Bemyndigelse for Nationalbanken til Indførelsen af en vis Klausul i de Obligationer, der udstedes for direkte Udlaan af Banken mod Pant i faste Eiendomme	(116.)	78.
13.	Plaf. ang. Moderation i Gebyret for visse i Anledning af Bankaktiebrevs Udstedelse fornødne Attester	(117.)	79.
13. —	Ranc. Civl. ang. at Inddrivelsen af Mulkter, der ere tilkjendte Fattigvæsenet i private Sager ikke maa udsættes	117.	
26. Juli.	Plaf. for Danmark, ang. Processens Form i Skovsager	(118.)	80.
2. Septbr.	Ranc. Str. ang. at geistlig Mægling ikke skal gaa forud for Skilsmisse ved Dom	118.	
24. Oktober.	Anordn. ang. Kjøbstædernes økonomiske Bestyrelse, Kjøbenhavn dog derfra undtagen	120.	
1. Novbr.	Plaf., indeholdende nogle nærmere Bestemmelser i Forordningen om Trykfrihedens Grændser af 27. September 1799	124.	
20. —	Rongl. Bekjendtgi. ang. en Filialindretning af Nationalbanken, som oprettes i Aarhus	(126.)	88.
22. —	Forordn. indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende den Selveierbønder ved		

		Supple-	Indm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1837.			
	Forordningen af 13. Mai 1769 hjemlede Testationsfrihed	(126.)	89.
24. Novbr.	Plaf. ang. Diætpenge og Befordring for de i enkelte Sager konstituerede Retsbetjente.	(127.)	95.
25. —	Ranc. Str. ang. hvorvidt Forlig kan antages ved Forligelseskommissionen om en Gjæld, der skal betales paa Anfordring, og om en Gjæld, der endnu ikke eksisterer	127.	
29. —	Forordn. indeholdende nærmere Bestemmelser ang. Jurisdiktionsforholdene i kriminelle Sager m. v.	(128.)	97.
13. Decbr.	Forordn. om Estergjørelse af Kunstværker	128.	
27. —	Plaf. for Kongeriget Danmark, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Fremgangsmaaden ved de Forordningen af 2. April 1814 §§ 14 og 15 og Plakaten af 5. September 1820 omhandlede Husundersøgelser	(131.)	100.
30. —	Ranc. Cirk. ang. den nærmere Anvendelse af § 5 i Forordningen af 29. November 1837	131.	

1838.			
4. Januar.	Ranc. Cirk. om hvem der maa tilfalde som Meddomsmænd	132.	
23. —	Ranc. Str. at et uægte Barn, der er høst i Kulde og Rjøn, kan faa udlagt Faderens Bo	133.	
24. —	Forordn. ang. Kriminalvæsenet paa Island	133.	
30. —	Plaf. ang. en forenet medicinsk-kirurgisk Examen m. m.	142.	
20. Februar.	Ranc. Str. ang. Udlaan af Dokumenter i Stiftesager.	146.	

		Supple-	Indm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1838.			
9. Marts.	Forordn., indeholdende adskillige nærmere Bestemmelser ang. Retsforholdet mellem Jorddrotter og Fæstere i Danmark . . .	(147.)	103.
9. ---	Plat., hvorefter ingen hoverifri Gaard nogensinde maa blive hoveripligtig m. v.	(147.)	112.
28. April.	Ranc. Skr. ang. at Faderen til et uægte Barn ikke efter Moderens Død kan tage det fra Bedsteforældrene m. m	147.	
1. Mai.	Forordn. ang. Told- og Skibsafgifterne.	148.	
14. ---	Foundation for det adelige Stift Ballø	150.	
20. Septbr.	Reglm. for Pasgebyrer og andre Omkostninger, som i Følge kongl. allern. Resolution af 31. Juli 1832 og 31 Juli 1838 ere, fra 1. Oktober 1838, at erlægge til Karantænevæsenet i Danmark, samt i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten . .	(168.)	113.
12. Oktober.	Plat. ang. Hesteskattens Oprævning. . .	(168.)	115.
4. Decbr.	Kongl. aabent Brev ang. Afgjørelsen af de kongl. Finansers Mellemværende med Nationalbanken	(168.)	117.
12. ---	Forordn. om Toldvæsenet ved Toldgrændsen mellem Nørrejylland og Hertugdømmet Slesvig	168.	
1839.			
8. Januar.	Ranc. Skr. at Retsbetjentene ikke kunne nægte at modtage til Protokolllation saadanne Selveierbønder-Testamenter, der gaa udenfor Bestemmelserne i Forordningerne af 13. Mai 1769 § 5 og 22. November 1837	169.	
29. ---	Bekjendtgj. ang. nærmere Bestemmelser for Sportlerne ved Kjøbenhavns Universitet	169.	
30. ---	Plat. ang. det almindelige Kornmaals Indførelse paa Borholm	(171.)	122.
9. April.	Ranc. Skr. ang. Anvendelsen af Forord-		

		Supple-	
		mentel.	Indm.
		Side.	Saml.
1839.		Side.	Side.
	ningen af 30. April 1824 § 3 No. 6, sammenholdt med § 4.....	171.	
24. April.	Forordn., hvorved Forordningen af 26. Oktober 1804 og Plakaten af 14. December s. A., som angaa Gjældsforpligtelser, der indgaas af Umyndige og Mindreaarige, forandres.....	(174.)	123.
14. Mai.	Kanc. Str. ang. hvorvidt der kan gjøres Forbud mod Tillysning af Ægteskab ...	175.	
15. --	Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Forbud imod Rejsepasfes Udstedelse	(175.)	125.
22. --	Plak. ang. Forbedring i Landsbyskolelærernes Naar i Danmark	(175.)	127.
29. --	Plak. betræffende en Bygningskommission i Reikjavig i Island	175.	
8. Juni.	Forordn. indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Fremmedes Handelsberettigelse	(178.)	129.
8. --	Kanc. Str. at Plak. 22. April 1817 ikke kan komme til Anvendelse, naar Debitor lader sig Eiendommen tilflaa	178.	
6. August.	Plak. ang. Tiden, inden hvilken den ved Oktroien for Nationalbanken § 11 No. 4 og Reglementets § 8 Lit. B de Bankbehæftede indrømmede Ret til at supplere Hæstelser til fulde Hundreder bør udøves.	(179.)	133.
8. --	Plak. ang. Ophævelsen af Reisesendes Forpligtelse til at tage nyt Pas for at fortsætte deres Rejse i Riget eller ud af samme	179.	
11. Septb.	Forordn. ang. Behandlingen af en bortbleven Persons Formue	(180.)	133.
17. --	Kanc. Str. ang. hvad to danske Underfaatter, der opholde sig i Frankrig, have at iagttage, naar de ville indgaa Ægteskab med hinanden	180.	
6 Novbr.	Plak. ang. Forkængelse af det Tidsrum,		

		Supple- mentet.	Sdm. Saml.
		Side.	Side.
1839.	der udfordres til at erhverve Forsørgelsesret i en Fattigkommune	(181.)	143.
27. Novbr.	Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser om Omløben med Varer	(181.)	145.
27. —	Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser af Lovens 5-3-18 og Plakaten af 18. Januar 1788 m. v.	(182.)	146.
3. Decbr.	Abent Brev, hvorved Kong Christian den Ottendes Thronbestigelse kundgjøres m. m.	182.	
6. —	Plak. ang. en forandret Bestemmelse i Lovgivningen om Alimentationsbidrag til uægte Børn	182.	148.
30. —	Forordn. ang. nogle Forandringer og nærmere Bestemmelser ved Forordningen af 26. Januar 1821 om det juridiske Studium ved Kjøbenhavns Univerfitet. . .	183.	

1840.			
1. Januar.	An. ang. Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn.	(187.)	149.
3. —	Plak., hvorved en allerhøieste Befaling ang. Oprettelsen af et Statssekretariat for Raadesager m. m. bringes til almindelig Kundskab	187.	
4. —	Kanc. Skr. ang. hvem Eiendomsretten tilkommer over Hav, der findes ved Havnstyster, Fjordbredder eller i Jorden.	192.	
10. —	Forordn. ang. Journalsøringen ombord i danske Skibe	(198.)	162.
18.	Kanc. Cirk. at Sager om Kvalskalveri skulle behandles som Justitsager.	198.	
28. —	Plak. for Danmark ang. Udlændinges Ret til Lægepraxis, naar de have underkastet sig Examen her i Landet	199.	
14. Februar.	Kongl. Resolution ang. nogle fri Næringsveie paa Landet.	200.	
25.	Plak. om Udvidelse til Kongeriget Danmark af de i Patent 10. Juni 1809,		

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Samt
		Side.	Side.
1840.	ang. Bremer- og Weser-Søtønders Bjergning, indeholdte Bestemmelser for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten	(200.)	170.
29. Februar.	Reskr. ang. Udarbejdelse af en ny Kriminallov for Kongeriget Danmark	200.	
25. Marts.	Patent ang. Bestallingers og Benaadningsbrevs Indsendelse til Konfirmation	201.	
11 April.	Forordn ang. Straffen for Tyveri, Bedrageri, Falst og andre dermed beslægtede Forbrydelser	203.	
15. —	Forordn. ang. Straffen for falst Vidnesbyrd og anden Mened m. m.	(245.)	171.
1. Mai.	Forordn. indeholdende nærmere Bestemmelser ang. de ufri Negeres Raar paa de danske vestindiske Øer	245.	
11. —	Kongl. Resol. ang. Indberetning til Grosferersocietetets Komite om Fallitter i Handelsstanden	251.	
20. —	Forordn. om Jagten i Danmark	251.	177.
23. —	Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser ang. nogle Appellen i kriminelle Sager vedkommende Punkter	256.	186.
23. —	Plak. indeholdende Modifikationer i Forordningen af 12. Juni 1816 angaaende Straffen af Fængsel paa Vand og Brød	256.	
24. Juni.	Forordn. for Danmark, ang. Indførelsen af en ny Skyldsætning af Tordeiendomme m.v.	(258.)	188.
24. —	Plak., hvorved bestemmes en foreløbig Betjendtgjørelse af Resultaterne af den ny Matriful for Danmark og tillades, at Undersøgelser i Anledning af samme, efter Begjæring, maa finde Sted	258.	
1. Juli.	Plak. for Kongeriget Danmark om, at det for Fremtiden overlades Vedkommende, om de paa egen Fare ville undlade at løse saakaldet algierst Søpas	(262.)	197.
8. —	Forordn. for Kongeriget Danmark om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed	(262.)	197.

		Supple- mentet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
1840.			
8. Juli.	Forordn. for Kongeriget Danmark, indtil videre med Undtagelse af Bornholm, ang. Amtstue-Oppebørselerne og de Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags, som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne m. v...	(262.)	241
8. —	Forordn. ang. Kasse- og Regnskabsvæsenet ved Landmilitæretaten	262.	
8. —	Forordn. ang. det under det kongl. danske Kancelli henhørende Kasse- og Regnskabsvæsen med Undtagelse af det, som angaar Brandforsikringen, men med Tilføining af den Rigtighed, der for adskillige med Retspleien og Skiftevæsenet forbundne Indtægter bliver at aflægge til det kongl. Rentekammer	263.*)	
8. —	Forordn. for Danmark ang. det under det kongl. Generalkontrollat og Kommissionskollegium henhørende Kasse- og Regnskabsvæsen	263.	
8. —	Forordn. ang. Kasse- og Regnskabsvæsen ved Sjøtaten	264.	
8. —	Kanc. Skr. ang. Ophævelse af Studenter-samfundet	264.	
22. August.	Skrivelse fra Sundhedskollegiet ang. Svangerskabsperiodens Længde	265.	
14. Oktober.	Deklaration mellem Danmark og den fri Hansestad Lybæk ang. de danske og lybæske Skibes Behandling i de gjensidige Havne.	266.	
3. Novbr.	Kanc. Skr. ang. Straf af Rottning	266.	
16. Decbr.	Forordn. ang. nødvendig Appel i kriminelle Sager	(267.)	287.
16. —	Plak. indeholdende en autentisk Fortolkning af Lovens 4. Bog 5. Kap. 1. Art.	(267.)	288.
16. —	Plak. ang. en Indskrænkning i den de ugifte Bønderkarle paahvilende Forpligtelse til at tage fast Tjeneste	267.	

*) Paa den her angivne Pagina findes kun Forordningens Oberkrift. Forordningen findes fuldstændig gjengiven i det pag. 594 ff. meddelte Tilæg.

		Supple- mentet.	Indb. Saml.
		Side.	Side.
1840.			
29. Decbr.	Plaf. ang. Anvendelsen af § 17 i Forordningen angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8. Juli 1840 paa Kjøbenhavns Overformyndeheri	268.)	299.
30. —	Kongl. Kundgjørelse ang. en forandret Organisation i Finantsdeputationen m. m.	268.	
1841.			
20. Januar.	Plaf., indeholdende nærmere Bestemmelser ang. Appellationsstævninger i Stiftesager.	(273.)	290.
22. Febr.	Plaf., indeholdende nogle nærmere Bestemmelser i de Regler, som Forordningen af 14. Oktober 1746 har foreskrevet angaaende Friernes Rang	273.	
3. Marts.	Plaf., indeholdende Forandring af Bestemmelserne i Forordning 7. Marts 1827, angaaende Salarium for Høiesteretsadvokaterne og Prokuratorerne ved Lands- over- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn og Landsoverretten i Viborg i Justitsager	(274.)	292.
21.	Plaf. ang. Ophævelsen af den ved Forordningen af 22. Marts 1780 paabudne og senest ved Plafat 15. April 1828 regulerede Afgift af Rejsende og Gods, som med Stibsleilighed befordres mellem Kjøbenhavn og Lybæk	274.	
26. —	Forordn., der forandrer og nærmere bestemmer Straffen for Brandstiftelse	275.	
31. —	Handels- og Stibsfarts-Deklaration med Storhertugdømmet Oldenburg	281.	
2. April.	Plaf. for Island, ang. Udvidelse af Udpantningsretten og nærmere Bestemmelse af Fremgangsmaaden ved Udpantninger	284.	
7. —	Plaf., hvorved det forbydes Kjøbmændene i Island, paa samme Handelsplads at have Udsalg paa flere end et Sted, m. v.	(287.)	293.

1841.		Supple- mentet.	Subm. Saml.
		Side.	Side.
10. April.	Plak., ang. Kundgjørelse af Øvrigheds- resolutioner, hvorved en ellers myndig Person sættes i Umyndighedstilstand samt af Opbuds- og Falliterklæringer	(287.)	293.
11. —	Reskript ang. Bekjendtgjørelsen af Bud- gettet for 1841 og Normalreglement for famtlige Statsindtægter og Udgifter ved- kommende Danmark og Hertugdømmerne med tilhørende Bilande	287.	
16. —	Plak., hvorved bekjendtgjøres et allerh. Reskript af 7. M. angaaende Ophævelse af Brødtaxten	(290.)	296.
16. —	Plak. ang. Afgangsbrevise for Handels- reisende	(290.)	298.
16. —	Plak., hvorved bekjendtgjøres en Skrivelse fra Direktionen for Nationalbanken	(290.)	298.
28. —	Plak. for Island, indeholdende nærmere Bestemmelser af Forordningen 24. April 1833 § 4	291.	
25. Mai.	Kanc. Str. ang. at en Fader ikke kan paalægges at affone Bidrag til sine ægte Børns Underholdning af Fattigvæsenet . .	292.	
25. —	Kanc. Str. ang., hvorvidt der ved Ud- laan af offentlige Stiftelsers Midler ud- tryffeligt bør betinges Pantet i Assurance- summen	294.	
29. —	Kongl. Resol., hvorved approberes nogle yderligere Regler og Bestemmelser, som skulle tjene vedkommende Kollegier, De- partementer og Autoriteter til Efterret- ning i Forbindelse med Normalregle- mentet og Budgetterne af 11. April 1841.	295.	
9. Juni.	Kongl. Resol. ang. Anerkjendelse af et apostolisk Vikariat i Norden	299.	
10. —	Kanc. Str. ang. Alimentationsbidrag til et før Plakat af 6. December 1839 født Barn	301.	
8. Juli.	Kanc. Str. om Foreældrene til en vansør		

		Supple- mentet.	Andn. Saml.
		Side.	Side.
1841.			
13. Juli.	Person ere pligtige at forsørge ham, uanset at han er over 18 Aar gammel	302.	
28. —	Ranc. Str. ang., at det er privat prakti- serende Lægers Pligt at yde den Hjælp, hvortil de opfordres	302.	
31. —	Forordn. indeholdende nærmere Bestem- melser om Underpant i rørligt Gods m. m.	(303.)	299.
13. August.	Plak., hvorefter de gjældende Bestemmelser om, at Bøkere og andre slige Handlende i Kjøbenhavn ikke inden en vis Tid maa gjøre Indkjøb paa Torveue og i Havnen, skulle være dels indskrænkede, dels op- hævede	(303.)	301.
21. —	Unordn. ang. Landkommunevæsenet	303.	
8. Septbr.	Plak. om Indførelse af Befordring med Enspændervogne ved Stationerne i Sjæl- lands og Fyens Stifter	(312.)	302.
9.	Forordn., indeholdende nærmere Bestem- melser om Beviset i kriminelle Sager	(313.)	303.
24. —	Ranc. Str. ang. at der ikke kan affordres en Enke, der har thinglæst Bevilling til at sidde i uskiftet Bo, Bevis for, at hun ikke senere har tabt sin Dispositionsret over Boet	313.	
29. —	Plak., indeholdende, hvorledes den i visse Tilfælde skal anses, der findes i Besiddelse af stjaalne Koster m. m.	314.	
14. Oktober.	Forordn., indeholdende adskillige nærmere Bestemmelser af hvad i Forordning 13. December 1793, angaaende Veivæsenet i Danmark, er foreskrevet om Veiarbejdet og Vejudgifternes Fordeling m. m. . . .	316.	308.
	Ranc. Str. hvorvidt Konstitution til i en Retsbetjents Forsald og paa hans An- og Tilsvær at udføre Foged- og Auktions- forretninger kan meddeles Personer, der ikke ere fuldmyndige	317.	

		Supple-	Inbin-
		mentet.	Samf.
		Side.	Side.
1841.			
15. Oktbr.	Plak. ang Fortolkning af Plakat 6. November 1821	317.	
26.	Plak. for Kongeriget Danmark, indeholdende nærmere Bestemmelser om, til hvem de Afgifter ville være at betale, som, ifølge Forordning 8. Februar 1810, skulle erlægges hver Gang faste Eiendomme overdrages enten til nye Eiere eller Brugere, m. v.	(318.)	312.
6. Novbr.	Kanc. Skr. ang. at Fattigvæsenet udenfor Kjøbenhavn ikke i en Persons levende Live kan fordrø Refusion for den ham ydede Hjælp, fordi hans Kaar forbedres	318.	
13. Decbr.	Plak., hvorefter Forbudet mod, at de Handlende i Kjøbenhavn paa de almindelige Torvedage, Onsdag og Lørdag, indkjøbe Varer paa Stadens Torv førend efter et vist Klokkeslet, ophæves, forsaavidt ferst Fisk angaar	(320.)	313.
21.	Bekjendtgj. ang det kirurgiske Akademis Indlemmelse i Universitetet	320.	
1842.			
5. Januar.	Plak. ang. Ophævelsen af Invstitutionskommissionen i Kjøbenhavn m. m.	(322.)	313.
9. Februar.	Handels- og Skibsfartskonvention med Kongeriget Frankrig	322.	
21. —	Kongl. aabent Brev, hvorved bestemmes, at Dannebrogordenen herefter kun skal inddeles i 3 Klasser	326.	
26. —	Kongl. Kundgj. ang. Ophævelse af Direktionen for Fondet ad usus publicos m. m.	326.	
1. Marts.	Plak. ang. Lettelser i Pasvæsenet med Hensyn til Reiser mellem Danmark og Hertugdømmerne	(327.)	314.
2. —	Kongl. Resolution, hvorved Planerne for en Forsørgelsesanstalt og en Livsfor sikringsanstalt forhynes med allerh. Approbation.	327.	

		Supple-	Inhalt.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1842.			
16. Marts.	Forordn. ang. Døkkerbæsenet m. m.	(332.)	315.
6. April.	Forordn. ang. de Evangsmidler, ved Hjælp af hvilke de Domme, der gaa ud paa enten at foretage eller efterlade en Handling, kunne gøres gjældende m. m.	(332.)	318.
26. —	Plak. ang. den fremtidige Indbetaling af de det ophævede Fond ad usus publicos tillagte Indtægter	(332.)	324.
3. Mai.	Ranc. Str. ang., at Domme i Justits- og offentlige Politisager bør forkyndes Delinkventerne ved Stævnebidnerne	332.	
3. Juni.	Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser om Retsbetjentenes Afgang til at erholde Salær i Anledning af Auktioner og Licitationer, som foretages i kongl. Tjeneste	(333.)	324.
25. —	Forordn. ang. en forandret Formulær til Formaningstalen ved Edsafslæggelse for Retten	(333.)	326.
25. —	Kongl. Resol. ang. Straffeanstalternes Indretning	333.	
2. Juli.	Ranc. Circ. ang., at der ikke bør nægtes Samtykke til, at Børn fra et Sogn konfirmeres i et andet Sogn	335.	
4. —	Kongl. Bekjendtgj. (til Provindsstænderne for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter samt for Island og Færøerne) om Resultaterne af deres under deres Forsamling i 1840 afgivne Betænkninger og øvrige indgivne Andragender	336.	
7. Oktober.	Kongl. Bekjendtgj. (til Provindsstænderne for Nørrejylland) om Resultaterne af deres under deres Forsamling i 1840 afgivne Betænkninger og øvrige indgivne Andragender	338.	
1. Novbr.	Plak. om Afholdelse af Auktioner paa Børsen over kongl. Obligationer, Af-		

		Supple-	Subm.
		mentet.	Samf.
		Side.	Side.
1842.			
	tier og andre flige Effekter for modereret Salarium.....	(339.)	328.
14. Decbr.	Plak. ang. Autorisationen af et Handelssted ved Seidisfjord i Islands Nord- og Øster-Amt samt ved Portland (Dyrholar) i Islands Sønder-Amt	(339.)	328.
23. —	Kongl. Resol. ang. Apothekerprivilegier..	339.	
27. —	Plak. ang. den baptistiske Sekt i Danmark.....	340.	
1843.			
14. Januar.	Plak. ang. Ophævelsen af de i Plakat 23. December 1823 indeholdte Bestemmelser om visse Retourbefordringer.....	(343.)	329.
1. Marts.	Plak. betræffende Behandlingen af Sager ang. Overtrædelser af de ved den allerh. Resolution af 17. Juli 1816 foreskrevne Bestemmelser til Fredning af Vedkommendes Rettigheder, i Henseende til Edderfugle- og anden Fuglevarp samt Sælhundefangst paa Island.....	344.	
7. —	Ranc. Skr. om Brugen af Vidner ved Auktionsforretninger.....	344.	
8. —	Forordn. ang. Indretningen af en særlig raadgivende Forsamling for Island under Navn af Althing	345.	
14. —	Ranc. Skr. ang., hvorvidt mindreaarige kunne deponere Obligationer til Sikkerhed for Kassebetjentens Oppebørseler	346.	
22. —	Plak., indeholdende forandrede Bestemmelser angaaende Skolelærnehjælpeafsernes Indtægter og Udgifter.....	(348.)	329.
30. —	Plak. ang. Tiden, paa hvilken Mandtalsthingene paa Island skulle afholdes	349.	
3. April.	Plak. ang. Tilladelse for Dampskibe til med Ild under Rjeden at gaa igjennem Bommen ved Rjøbenhavns Toldbod	(349.)	332.

		Supple- ment.	Inbn. Saml.
		Side.	Side.
1843.			
4.	April.	Plak. ang. Bemyndigelse for Biskopperne til at meddele nogle Bevillinger i kirkelig Henseende	(349.) 335.
7.	—	Forordn. indeholdende samtlige særegne Regler angaaende indenbys Vexler	(350.) 336
15.	—	Plak., betræffende en Modifikation af § 6 i Forordning 8. Juni 1839	(350.) 338.
19.	—	Plak., indeholdende nærmere Bestemmelser i de gjældende Anordninger angaaende Handel med Gift	(350.) 338.
27.	—	Anhang til Søkrigs-Artikelsbrevet, indeholdende Salutreglement for de kongelige Skibe	350.
10.	Mai.	Forordn. ang. Maaden, hvorpaa Betjendere af den mosaiske Tro for Fremtiden skulle edfæstes	363.
10.	—	Plak., ang. Organisationen af en Lægdsindretning i Danmarks Kjøbstæder med Undtagelse af Kjøbenhavn	(364.) 342.
24.	—	Plak., indeholdende nærmere Bestemmelser med Hensyn til Eksekution i en Landeieendoms Afgræde	(364.) 346.
24.	—	Oktroi for det kongl. kjøbenhavnske Brandassurancekompani paa Varer og Effekter	364.
1.	Juni.	Abent Brev ang. Hæderstegn ved Søetaten	366.
6.	—	Kanc. Skr. ang. hvorvidt det er lovmedholdeligt at bortfæste flere Gaarde til en og samme Mand	370.
7.	—	Forordn. ang. et nyt Ligningsforhold for de Udgifter, der blive at fordele mellem Kjøbstæderne	(372.) 347
23.	—	Plak. ang. Nedsættelse i Afgiften af Bognmandsfragterne for de danske Provindser udenfor Sjælland og Fyen	(372.) 348.
29.	—	Kanc. Cirk. ang. Fuldbyrdselsen af simpel Fængselsstraf	372.

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1843.			
8. Juli.	Plak. ang. Forhøielsen af Tarten for Drifkepenge ved Extrapostbefordringer i Danmark, Indførelsen af Vognpas m. m. Befordringsvæsenet vedkommende	(574.)	348.
12. —	Plak. ang. den Indkaldelse, der i visse Tilfælde skal finde Sted af dem, der maatte være berettigede til ledige Legatportioner eller Pladsjer i Stiftelser m. v.	(374.)	349.
12. —	Plak. betræffende Kollisioner imellem Udlægshaveres Ret i Løssøre	(374.)	352.
25. —	Plak. ang. Tilladelse for Bestyrerne af offentlige Stiftelsers Midler til af disse at gjøre Udlaan til Opførelsen af nye Thing- og Arresthuse	(374.)	353.
2. August.	Kanc. Str. indeholdende Fortolkning af Forordningen 11. September 1839 § 9, ifr. § 12 og § 13	374.	
12. —	Plak. ang. Mønstring ved Spindrulleringen af Mandstabet paa Skibe i indenrigsk Fart og paa visse Skibe og Fartøier, som fare til fremmede Steder, samt angaaende Nedsættelse af Indrulleringsgebyrerne for Dampskibe	(376.)	353.
6. Oktober.	Plak. ang. Ophævelsen af den ved Forordningen 12. Februar 1834 § 2 paa budne Bolværksafgift af Waade, som ikke ere brændte til Læstedrægtighed	(376.)	355.
25. —	Forordn. indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Virkningen af den, ifølge Forordning 24. Juni 1840 fra 1. Januar 1844 i Kraft trædende, nye Skyldsætning af Jordeiendomme med Hensyn til Vedligeholdelsen af saadanne Be-naadninger og Rettigheder, som ere knyttede til et vist Kvantum Hartkorn	376.	
2. Novbr.	Kanc. Cirk. angaaende en dansk Mandes Forpligtelse til at yde Alimentationsbidrag til sit i Norge med en norsk Kvinde aplede uegte Barn	380.	

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1843.			
4. Novbr.	Bekjendtgj. ang. en særskilt Examen i Botanik, Kemi og Zoologi, i Stedet for den Prøve i de to førstnævnte Videnskabsfag, der hidtil har været forbunden med den lægevidenskabelige Examen	381.	
9. —	Kanc. Skr. om Fiskeriet i Fjorde	382.	
10. —	Plak. indeholdende nærmere Bestemmelse af Forordningen af 3. Juni 1796 § 42.	(383.)	355.
30. Decbr.	Plak. ang. en Udvidelse af den Bestyrerne af de offentlige Stiftelsers Midler ved allerhøjeste Resolution af 14. Juli d. A. bekjendtgjort ved Rancelliplakat af 25. s. M. givne Tilladelse til at gjøre Udlaan af bemeldte Midler mod Sikkerhed hos Kommunerne	(383.)	357.
1844.			
24. Januar.	Forordn. indeholdende nærmere Bestemmelser af Reglerne for Erhvervelsen af Forsørgelsesret i en Kommune.	(383.)	357.
29. —	Plak. ang. Ophævelse af faste Korn- dragere	383.	
31. —	Plak. ang. Gaugstjæring	384.	
10. Februar.	Kanc. Skr. ang. om en Stiftesforvalter skal vige sit Sæde som Dommer i Sager mod Jurisdiktionens Beboere m. m.	384.	
5. Marts.	Bekjendtgj. ang. nogle Modifikationer i den lægevidenskabelige Examen.	385.	
12. —	Kanc. Skr. ang. det nødvendige Bevis for Statsobligationers lovlige Overgang til Personer, der i Egenstaaelse af eneste og myndige Arvinger selv have stiftet efter en afdød	385.	
20. —	Uordn. ang. Borger- og Almue- skolevæsenet i Kjøbenhavn	(388.)	366.
20. —	Bilag til Uordn. om Borger- og Almue- skolevæsenet i Kjøbenhavn.	388.	

1844.		Supple- mentet.	Subm. Samt.
		Side.	Side.
22. Marts.	Plak. for Kongeriget Danmark ang. den asiatisk Handel	(390.)	395.
29. —	Patent ang. Brugen af det danske Sprog i den flensborgske Stændersforsamling	390.	
3. April.	Plak. ang. Midler til Forebyggelse af Stabsyndommens Udbredelse blandt Faarene	392.	
8. —	Reskr. ang. dem, der attraa Embede paa Island	392.	
10. —	Plak. ang. Forandring i den for de danske-vestindiske Der gjældende Lovgivning om Stiftesagers Appel.	393.	
21. Mai.	Plak. ang. Rejsepassers Udstedelse paa de danske-vestindiske Der	393.	
25. —	Kongl. Resol., hvorved Koncelliet be- myndiges til ad mandatum at bevilge visse Sager	394.	
12. Juni.	Plak., hvorved Forordningen af 8. Juli 1840, angaaende Amtstueoppebørstler og de Oppebørstler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne, med videre, udvides til at gjælde ogsaa for Bornholm	(397.)	396.
21. —	Forordn. ang. den Tilbageføgningsret, som i Fremtiden skal tilkomme den ældre Gier af kongelige Obligationer og an- dre offentlige Pengeeffekter fra yngre Be- siddere	(398.)	397.
26. —	Forordn. ang. Fribeholdningsvæsenet i Danmark	(398.)	399.
29. —	Cirk. om den nye Matrikuls Indstykkelse paa de for Landeindommens Udstykkning gjældende Regler	398.	
29. —	Kanc. Skr. ang. Appellationsstævninger i offentlige Politisager	400.	
3. Juli.	Bekjendtgj. (til de norske og de svenske Stænder) om Resultaterne af deres under deres Forsamling i 1842 afgivne allerund. Betæn- ninger og øvrige indgivne Andragender . . .	400	

		Supple-	Jubm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1844.			
8.	Juli.	Plak., hvori bestemmes, at en i Livrente- og Forsørgelsesanstalten i Kjøbenhavn tegnet Overlevelsesrente har samme Gyl- dighed som et Indskud i den almindelige Enkekasse	(401.) 423.
16.	—	Plak. ang. Indkaldelsen af Indehavere af bortkomne Interimsbeviser, Aktier eller Rente- og Dividendekupons, som ere ud- stedte af Bestyrelsen for Aktieselskabet for Kjøbenhavns Sommertivoli	402.
8.	Oktober.	Ranc. Circ. ang. Anvendelsen af det i Reskript 23. Oktober 1795 hjemlede Evangs- middel	402.
8.	—	Bekjendtgj. ang. Skibsafgiften for danske Skibe i franske Havne	405.
10.	—	Bekjendtgj. til Provindsialstænderne for Sjælla ds, Fyens og Lolland = Falsters Stifter samt for Færøerne om Resulta- terne af deres under deres Forsamling i 1842 afgivne allerund. Betænkninger og øvrige indgivne Andragender	405.
17.	—	Ranc. Skr. ang. hvorvidt Løsning til nyt Egttefab for Bønder og Almuesfolk kan foregaa umiddelbart efter den forrige Egttesælles Død	407.
21.	—	Plak. ang. Reskript 9. Juni 1819	410.
1845.			
9.	Januar.	Plak., hvorved den Amtsfattigtasserne i Følge Reglement for Fattigvæsenet paa Landet af 5. Juli 1803 § 47 Litr. a, til- kommende Afgift ophæves imod Bederslag paa anden Maade	(410.) 424.
9.	—	Plak., ang. Forlængelse af Terminen for Forsørgelsesrets Erhvervelse i de under Loe og Møgelstønder Herreder hørende Fattigkommuner, der bestyres efter de	

1845.		Supple- mentet.	Jubel- Saml.
		Side.	Side.
	for Kongeriget Danmark gjældende An- ordninger	(410.)	425.
22. Januar.	Kongl. Resol. ang. Sværfsættelsen af de videre fornødne Foranstaltninger til de nye Straffeanstalters Opførelse	410.	
23. —	Kanc. Str. ang. Ægtefælle mellem tvende fraskilte Ægtefæller, naar et andet Ægte- fælle er kommet imellem	412.	
23. —	Kanc. Str. ang. Præsternes Forpligtelse til forinden Ægtefælles Indgaaelse af Enkemænd eller Enker at paase, at Ekte er begyndt efter den afdøde Ægte- fælle	412.	
29. —	Plak., hvorved det tillades at benytte Us- falt til Dagbedækning i Kjøbenhavn samt Kjøbstæderne i Danmark	(415.)	426.
19. Februar.	Plak. ang. en Forandring af § 19 i For- ordning 4. August 1824	(415.)	428.
22. —	Traktat om Overdragelse af de danske Etablissementer paa Indiens Fastland til det britisk-ostindiske Kompagni	415.	
28. —	Forordn. ang. Oprettelsen af en Kriminal- og Politivet i Kjøbenhavn	(419.)	428.
28. —	Plak. ang. Erlæggelse af Gebyr i private Sager ved Kriminal- og Politivet i Kjøbenhavn	(419.)	444.
5. Marts.	Forordn. ang. de Regler, som blive at iagttage med Hensyn til Grundstaaelser m. m. i Anledning af Jernbanens Anlæg i Danmark	(420.)	446.
15. —	Kundgj. ang. de Rettigheder og Forplig- telser, der i Følge allerh. Resolution af 15. Marts 1845 ere tilstaaede eller ville paahvile den under Navn af „det sjæl- landske Jernbane-Selskab“ sammentraadte Aktie = Forening med Hensyn til det allerh. koncessionerede Anlæg af en Jernbane fra Kjøbenhavn til Roskilde m. m.	(420.)	457.

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1845.			
26.	Marts.	Forordn. om Søn- og Helligdagens ved- børlige Helligholdelse	420.
28.	—	Forordn. ang. Registrerne over Skjøde- og Panteprotokollerne	(428.) 461.
4.	April.	Forordn. for Kjøbstæderne, indeholdende yderligere Forholdsregler for dem, der have Krudt i Bevaring	428.
17.	—	Ranc. Str. ang. Præsteattester om fri- villige Gaver til Sognets Fattigkasse ved Eiendomshandeler	430.
23.	—	Forordn. om Jords Afstaaelse til Kirke- gaardes Udvidelse	(431.) 478.
23.	—	Forordn. ang. Opkjøb af Landmandens Produkter	(431.) 481.
28.	—	Plak., hvorved bekendtgjøres kongl. Re- skript af 4. næstforhen, der ophæver samtlige Bestemmelser i Anordningen 5. Juni 1771 og Reskript 17. Marts 1784 samt Forordningen 30. August 1805 §§ 11 og 12, for saa vidt de have Hensyn til Staden Kjøbenhavns Providering, m. v., og som Følge heraf tillader, at den angaaende Stadens Providering anordnede Kommission træder ud af Virk- somhed	(431.) 484.
13.	Mai.	Ranc. Str. at en Sag om svigagtig Om- gang med Hittegods i Nedsør af For- ordning 23. Mai 1840 § 1 er appellabel til Højesteret	431.
13.	—	Rundgjør. at Nationalbankens Sedler nu ere erklærede realisable	(432.) 484.
14.	—	Forordn. ang. ulovlig Brændevinsbrænden paa Landet	(432.) 485.
21.	—	Forordn. indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arb	(432.) 496.
3.	Juni.	Ranc. Str. ang., at et Ægteffab, der er indgaaet af en Person, medens den levede i et tidligere Ægteffab, er en Nullitet	432.

		Supple-	Inbin-
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1845.			
4. Juni.	Plak. ang. Veimaterialiers Afgivelse til Biveienes Istandsættelse og Vedligeholdelse	(433.)	512.
4. —	Plak. ang., at samtlige de ved Forordningen om Veivæsenet i Danmark af 13. December 1793 paabudne Bøder skulle tilfalde vedkommende Politikasse. . .	(433.)	515.
12. —	Ranc. Str. ang. Bærgemaalet for Umhydiggjorte	433.	
12. Juli.	Ranc. Str. ang., at Barnemoderens Bæрге ikke skal indstævnes i Paternitets-sager	434.	
22. —	Plak. om, at Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 fra 1. September næstkommande vil træde i Stedet for den almindelige Enkekasse	(434.)	515.
28. —	Ranc. Circ. ang. Indstiftelsen af For-tjenstmedaillen	434.	
28. —	Plak. ang. Erlæggelse af en Recognition ved Apotheker-Privilegiens Meddelelse . . .	(435.)	516.
14. August.	Ranc. Str. ang. Afsoning af Alimenta-tionsbidrag	435.	
22. —	Ranc. Str. ang. Kundgjørelse af Stævninger, naar Skilsmisse søges paa Grund af Defertion	435.	
14. Oktober.	Ranc. Str. ang. gift Kvindes Undersaats-forhold	437.	
28. —	Ranc. Str. ang. Enkens Udgang til at sidde i uskiftet Bo med umyndige Børne-børn af hendes afdøde Mand's foregaaende Ægtefab	437.	
25. Novbr.	Handels- og Skibsfarts-Konvention med Storhertugdømmet Mecklenborg-Schwerin	438.	
27. —	Plak. ang. det Gebyr, der bliver at er-lægge til Notarius publicus for Anmel-delsen af Søprotesten	440.	

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1845.			
6. Decbr.	Kentef. Cirk. indeholdende Advarsel imod at afflutte endelig Handel om Parceller af Eiendomme, hvis Udstyknng endnu ikke er approberet	440.	
15.	Plak., hvorved bekjendtgjøres kongl. Resol. af 19. f. M. ang. Bygningsafgifts Svarelse af Kjøebere under Forhuse i Kjøbenhavn	(443.)	517.
1846.			
20. Januar.	Kanc. Str. ang. Ret for Enker efter Husmænd og Inderster til at hensesidde i uskiftet Bo	443.	
13. Marts.	Kongl. Resol. ang. Ansættelse af Konsuler paa St. Thomas	444.	
30. April.	Kanc. Str. om Forældres Forsørgelsespligt overfor deres Børn	444.	
7. Mai.	Reglem. for Arrestvæsenet i Danmark	(445.)	518.
13. —	Plak., hvorved Plakaten af 26. Juli 1820 ang. det Bærning, hvorved Fæstningslaver skulle tiltales, forandres	445.	
26. —	Konvention med Preussen ang. Fornyelse af Handelstraktat af 17. Juni 1818	446.	
3. Juni.	Plak. ang. nogle midlertidige Lempelser i Anordningerne om Trykkefriheden	450.	
9. —	Kanc. Str. ang. Stedforældres Forpligtelse til at forsørge deres affindige Stedbørn	452.	
7. Juli.	Plak. ang. Indkaldelse af Indehavere af bortkomne Aktier eller Rente- og Dividende-Kupons, som ere udstedte af Bestyrelsen for Aktieselskabet for Klampenborg Vandkur-, Brønd- og Svobadeanstalt	453.	

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1846.			
8. Juli.	Kongl. aabent Brev ang. Successionsforholdene i Monarkiet.....	453.	
10. —	Kongl. Bekjendtgj. til Provindsialstænderne for Sjællands og Volland-Falsters Stifter, samt for Færøerne ang. Resultaterne af deres under deres Møde i 1844 afgivne Betænkninger og øvrige indgivne Andragender.....	455.	
29. —	Anordn. for Kongeriget Danmark, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser ang. Bands Afledning eller Afbenyttelse til Forders Forbedring.....	(456.)	541.
7. August.	Plak. ang. Indlændinges Fritagelse for den dem hidtil paahvilende Forpligtelse til paa Reiser over Bandet mellem forskjellige Steder i Danmark eller mellem dette og Hertugdømmerne at forsyne sig med Paa.....	(456.)	561.
11.	Plak. ang. en Forandring i Plakat 1. April 1834 § 2 med Hensyn til Befordringstiden for Ture over 4 Mil og om en Udvidelse af Tidrummet for den hurtigere Befordringstid eller den saakaldte Sommertid.....	(456.)	562.
3. Septbr.	Kanc. Skr. ang. at de i et fremmed Land affagte Straffedomme ikke uden videre kunne eksekveres her i Riget.....	456.	
18. —	Kongl. Bekjendtgj. ang. Forstaaelsen af det aabne Brev af 8. Juli 1846.....	458.	
13. Oktober.	Kongl. Bekjendtgj. til de raadgivende Provindsialstænder for Nørrejylland ang Resultaterne af deres under deres Møde i 1844 afgivne Betænkninger og øvrige indgivne Andragender.....	459.	
19. —	Handels- og Skibsfartstraktat med Sandwichsøerne.....	460.	
31. —	Traktat med Grækenland.....	461.	
11. Novbr.	Plak. ang. Ophævelsen af Forordning		

		Supple- mentet.	Inbin- Samt
		Side.	Side.
1846.			
	for Færgerne af 21. Mai 1777 § 8, 1. Membrum	466.	
11. Novbr.	Plaf., hvorved Medlemmer af Kjøbenhavn's Magistrat fritages for den dem i Følge Forordning om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af 8. Juli 1840 § 48 paahvilende siltiende Panteret m. m.	(467.)	563.
19. —	Plaf. ang. Indkaldelsen af Ihændehaverne af bortkomne Aktier, som ere udstedte af Selskabet til Oprettelsen af en Vandkuranstalt ved Maglekilde i Roskilde	467.	
23. Decbr.	Plaf. ang. Autorisation af tvende Handelssteder paa Island, det ene ved Thorshavn i Nord- og Ost-Amtet, det andet paa Vordenri ved Hrutafjord i Vest-Amtet	(467.)	564.
1847.			
27. Januar.	Forordn. ang. nærmere Bestemmelse af Anordning for Island af 17. Juli 1782 om Præsters og Kirkers Indtægter m. v.	468.	
3. Februar.	Plaf. ang. Tilladelse til at benytte Skib og Lys ombord i Skibe i Kjøbenhavns Havn	(469.)	564.
10. —	Plaf. for Island, ang. Ophævelse af Pligten til at afgive fri Befordring in natura til de i offentlige Anliggender reisende Embedsmænd	470.	
10. —	Plaf. for Island, ang. nogle Bestemmelser til Vetryggelse for Ydere af Mandtalsbogsafgifter	470.	
17. —	Plaf. ang. Salær for Høiesteretsadvokaterne i de Justitsager, de udføre som Defensorer	(471.)	567.
17. —	Forordn. om Indskrænkning i den Tid, hvori en Kreditor kan holde sin Debitor i Gjældsængsel	(471.)	568.

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1847.			
18. Februar.	Anordn. ang. Umyndiges Midlers Bestyrelse i Island	472.	
22. —	Midlertidigt Reglement ang. Brugen af Ild og Lys ombord i Skibe i Kjøbenhavns Havn	(473.)	570.
16. Marts.	Plak. ang. Indkaldelse af Ihænde- havere af bortkomne Interimsbeviser, Aktier, eller Rente- og Dividende-Koupons, som ere udstedte af Bestyrelsen for Aktiefels- tabet for Kjøbenhavns Kasino	473.	
16. —	Plak. ang. Indkaldelse af Ihænde- havere af bortkomne Interimsbeviser, Aktier Rente- og Dividende-Koupons, som ere udstedte af noget autoriseret Aktiefelskab	(473.)	572.
17. —	Plak. ang. en Udvidelse af den i Forord- ningen af 13. Mai 1769 og 22. November 1837 Selveiere tilstaaede særegne Testa- tionsfrihed	(473.)	573
24. —	Plak. for Kongeriget Danmark ang. nogle nærmere Bestemmelser om Retsbetjentenes Betaling i Anledning af Licitations- og Taxationsforretninger med Hensyn til visse Beiarbejder	(474.)	574.
24. —	Plak. ang. Ophævelse af Forordningen af 14. August 1741 om Kjøbstadjorderne i Kongeriget Danmark	(474.)	575.
3. April.	Plak. ang. nogle Forandringer i Regle- mentet for Nationalbanken af 27. Juli 1818 § 8 Litr. e.	(474.)	575.
21. —	Plak. for Kongeriget Danmark ang. Kon- trakter, hvorved Brugen af Parceller af Landejendomme overdrages for et særdeles langt Tidsrum	(474.)	576.
27. —	Kanc. Skr. ang., hvorvidt den efterlevende Egtefælle behøver en særegen Udkomst for at disponere over det fælles Bos faste Ejendomme	474.	
5. Mai.	Plak. ang. Anbringelsen af Straa- eller		

		Suppl. mentet.	Indb. Saml.
		Side.	Side.
1847.			
5. Mai.	Kørtag, Korn eller Høstafke m. v. i Nærheden af Jernbaner m. v.	(475.)	577.
18. —	Frdg. for Kongeriget Danmark, ang. Straffen for dem, som enten forsætlig eller af Uagtsomhed bestadige Jernbaner eller disses Tilbehør, eller isøvrigt foretage Handlinger, som medføre Fare med Hensyn til Jernbanernes Benyttelse	(475.)	579.
18. —	Bekjendtgj. ang. en Indskrænkning i den de Studerende hidtil indrømmede Frihed til gjentagne Gange at indstille sig til Embedsexamina	476.	
18. —	Bekjendtgj. ang. nogle Forandringer ved den theologiske Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet	476.	
2. Juni.	Plak. ang. en Forandring i Bestemmelserne i Forordning om Landsoverretternes Bestikkelse i Danmark af 25. Januar 1805 §§ 6 og 8	(478.)	583.
8. —	Kanc. Skr. ang. Forstaaelse af Udtrykket "Timaanedersdagen" i Forordningen af 23. Januar 1844 § 4.	478.	
9. —	Forordn. ang. en forandret Indretning med Udnævnelsen af de Bidner, der skulle være tilstede ved By-, Herreds- og Virke-thingene m. v.	(478.)	584.
9.	Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser til at sikre Præster og andre Offerberet- tige for Lab ved Høitidsofferets ubillige Forringelse	(479.)	589.
9. —	Plak. for Danmark, ang. Indførsel, Fabrikation og Brug af Spillekort	(479.)	590.
12. —	Banepolitireglement for Jernbanen fra Kjøbenhavn til Roskilde	479.	
28. Juli.	Kesfr. ang. Emancipationen paa de danskvestindiske Øer	480.	
6. Oktober.	Konfirmation paa en 17-aarigs Testa- ment	481.	

		Supple- mentet.	Inhm. Samf.
		Side.	Side.
1847.			
13. Oktober.	Plak. ang. Oprettelsen af en Helbredelsesanstalt for Sindsbøge i Nørrejylland . . .	(481.)	591.
9. Novbr.	Plak. ang. Bestemmelsen af en fast Grændse for Alderens Beregning med Hensyn til Børns Antagelse til Konfirmation	(481.)	594.
13. —	Bekjendtgj. ang. Prøverne i den romerske Ret ved den fuldstændige juridiske Examen.	481.	
28. Decbr.	Ranc. Str. ang. at Vielse ikke kan nægtes mellem en Mand og et Fruentimmer som erklærer sig at være frugtommelig ved en anden Mandsperson, under dette hendes Svangerskab	482.	
1848.			
8. Januar.	Bekjendtgj. ang. Handelen og Skibsfarten paa Brasilien	486.	
18. —	Plak., hvorved nogle af den keiserlige russiske Regjering trufne Bestemmelser angaaende fremmede Haandværkskvendes Afgang til det russiske Rige bringes til offentlig Kundskab	487.	
20. —	Tabent Brev, hvorved Kong Frederik den Syvendes Thronbestigelse kundgøres og det befales, at alle offentlige Forretninger skulle have deres ustandsede Fremgang efter de allern. foreskrevne Regler m. v.	487.	
24. Januar.	Plak., hvorved et kongl. Reskript om at samtlige for Tiden for Retterne verserende Sager angaaende politiske og Presse-Forseelser bortfalde, bringes til offentlig Kundskab	488.	
28.	Reskr. om Indførelsen af en Forsatning.	489.	
28. —	Plak., hvorved en kongelig Resolution angaaende Forstaaelsen af det under 24. Januar 1848 emanerede allerh. Reskript bringes til offentlig Kundskab	493.	
11. Februar.	Reglm. for Kommunitetsstipendiet og		

1848.		Supple- mentet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
	Regensbeneficiet ved Kjøbenhavns Univer- sitet	494.	
20. Marts.	Instrux for Inspektøren over de anti- kvarifse Mindesmærker i Danmark	501.	
24. —	Provisor. Forordn., hvorved alle Presse- forholdene vedkommende Love, der ere emanerede efter Forordningen 27. Sep- tember 1799, ophæves. m. m.	502.	
24. —	Kongens Svar til den slesvig-holstenfse Deputation	502.	
24. —	Kongens Bilsen til Kjøbenhavns Ind- vaanere	504.	
25. —	Bekjendtgj. ang. Krigsministeriets Op- rettelse.	504.	
27. —	Kongl. Proklamation til Slesvigerne	505.	
28. —	Kongl. Proklamation til Folket	506.	
28. —	Reskr. ang. Sagernes Foretagelse i det Geheime=Statsraad	506.	
29. —	Proklamation til Holstenerne	508.	
4. April.	Plak. ang. Oprettelsen af Ministerier i Stedet for flere af de tilsvarende Kollo- gier, samt Ophævelsen af Direktionen for Universitetet og de lærde Skoler og det danske Kancelli	508.	
4. —	Kongl. Kundgj. ang. Ophævelsen af Re- skript 28. Januar d. A. og Sammen- faldelsen af de raadgivende Provindsial- stænder for Kongeriget Danmark og Hertug- dømmet Slesvig til at afgive Betænkning om Indkaldelsen af en Rigsforsamling	510.	
4. —	Patent ang. Sammenfaldelsen af de raad- givende Provindsialstænders Forsamling for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter samt Færøerne	511.	
21. —	Kongt. Resol. ang. Marineministeriets Oprettelse.	512.	
21. —	Plak. for Danmark ang., at autoriserede Kort ved Afhændelser af Fæstegods og Udstylinger af Landbetendomme skulle følge		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1848.	Adkomstbrevene paa de paagjældende Steder og Parceller m. v.	(515.)	594.
30. April.	Kongens Proklamation til Kjøbenhavns Indbyggere.....	515.	
1. Mai.	Reglm. for de fjendtlige Havnes Blofabe samt de fjendtlige og mistænkelige Skibes Opbringelse af danske Krydsere	515.	
5. —	Provisor. Forordn. ang. Jords Afstaaelse til Opførelse af Fattighuse og Boliger for husvilde Personer paa Landet, samt en Indskrænkning i Forbudet for Fæstere og Leiere mod at tage Underster tilhuse .	517.	
17. —	Provisor. Forordn. ang. Ophævelse af Lovens 5—2—65	518.	
18. —	Kongl. Resol. ang. Kirke- og Undervisningsministeriets Inddeling i tvende Departementer	518.	
24. —	Kongl. Proklamation til Thyerne.....	518.	
27. —	Plak. om Konstruktionen af svære og sværtbelæssede Bogne, som skulle benyttes paa Hovedblondeveiene paa Sjælland m. v.	(519.)	596.
27. —	Forordn. for Danmark, sigtende til Forbedring i Husmænds og Understers Naar.	(519.)	600.
27. —	Provisor. Forordn., hvorved Overpolitiretterne paa Landet ophæves, og alle saavel offentlige som private Politisager henlægges under Landsoverretterne.....	520.	
31. —	Patent ang. Bestallingers og Venaadningsbrevs Indsendelse til Konfirmation....	521.	
5. Juni.	Forordn. ang. Udstedelse af rentebærende Kreditbeviser og Paabydelse af en Krigsstat i Danmark	522.	
15. —	Proklamation til Hæren	530.	
19. —	Plak. ang. Tidenders og Tidsskrifters Forsendelse med Posten	531.	
6. Juli.	Plak. om Forandring i den ved Reglementet af 8. Januar 1834 § 6 bestemte Termin for Forsørgelsesrettens Erhvervelse i Sælland	532.	

		Supple- mentet.	Inbm. Samt.
		Side.	Side.
1848.			
6. Juli.	Balglov for Dannelsen af den ved allerh. Kundgjørelse af 4. April d. A. bebudede Rigsforjamling	533.	
7. --	Plak. ang nogle Modifikationer i de for Evangsarbeidsanstalten i Odense gjældende Bestemmelser	538	611.
22. —	Kongl. Resol. om Ansættelse af Feltpræster ved Armeen	538.	
22. —	Plak. om, at alt Strafarbejde af to Aar og derunder, som nogen idømmes paa de bestindiske Der, skal udstaas i St. Kroix Arresthus eller St. Thomæ Fort	539.	
8. August.	Kongl. Resol. ang. Udenrigsministeriets Oprettelse	540.	
10. —	Plak. ang Indretning af en statsvidenskabelig Examen ved Kjøbenhavns Universitet	541.	
10. —	Plak. ang. en forandret Indretning af den ved Grundtjen for Kjøbenhavns Universitet af 7. Mai 1788 Kap. 5 § 4 anordnede Magisterkonferents	543.	
21. —	Plak. ang. at de i visse Tilfælde befalede Bekjendtgjørelser i den Altonaiske Merkur, de Hamborgske Aviser og paa Hamborgs Børs indtil videre skulle bortfalde	544.	
21. —	Abent Brev, hvorved tillægges Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg Prædicat af Højhed	545.	
26. —	Naabensstilstands-Konvention	545.	
26. —	Plak., indeholdende nogle Modifikationer i, og nærmere Bestemmelser af Forordningen af 5. Juni 1848, angaaende Udstedelse af rentebærende Kreditbeviser og Paabydelse af en Krigsstat i Danmark	550.	
22. Septbr.	Abent Brev angaaende Stadfæstelse af de ufri Negeres Emancipation paa de bestindiske Der, m. m.	553.	
23. —	Reskr. ang. Forfatningsspørgsmaalets Løsning med Hensyn til Island	555.	

1848.		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
23. Septbr.	Anordn. ang. extraordinær Udskrivning af den hidtil for Bærnepligt fritagne Befolkning i Danmark	556.	
26. —	Plak. ang. at der paa den til Valgene af Medlemmer til Rigsforsamlingen allern. bestemte Dag, den 5. Oktober førstkom-mende, maa finde en almindelig Retsferie Sted	559.	
3. Oktober.	Patent, hvorved den ved allersh. Kund-gjøgrelse af 4. April d. A. bebudede Rigs-forsamling sammentaldes	559.	
12. —	Reskr. ang. Forbøn for Rigsforsamlingen i alle Landets Kirker	560.	
21. —	Forretningsorden for Rigsforsamlingens Aabningsmøde	561.	
23. —	Hs. Majest. Kongens Tale ved Rigs-forsamlingens Aabning	564.	
27. —	Plak. ang. forskjellige under det kongl. Rentekammer hidtil sorterende Sagers midlertidige Henlæggelse under et eget Departement for det Indre	565.	
24. Novbr.	Kongl. Kundgi. ang. Fordelingen af For-retningerne imellem de forskjellige Mini-sterier samt Ophævelsen af adskillige Kol-legier og andre Autoriteter	567.	
25. —	Kongl. Resol., hvorved approberes efter-følgend: nye modificerede Plan for den kjøbenhavnske Livsforøkringsanstalts Vir-somhed	573.	
29.	Allersh. Instruktion, hvorefter General-prokurør Tage Allgreen-Ulfving, Ridder af Dannebrogen, sig udi bemeldte General-prokurørrembede skal rette og forholde	574.	
4. Decbr.	Justitsm. Cirk. ang. Ophævelse af Fæng-selskommissionen og Bestiftelse af en Ober-inspektør for Fængselsvæsenet	576.	
5. —	Bekjendtgj. for Kongeriget Danmark ang. Finansministeriets Ordning	576.	

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1848.			
7. Decbr.	Bekjendtgj. ang. Justitsministeriets Ord-	581.	
9. —	ning		
	Bekjendtgj. ang. Indenrigsministeriets	582.	
	Ordning		
15. —	Proklamation ang. Hertugdømmerne	583.	
29. —	Finn. Cirk. om Statsbogholderiets Op-	586.	
	rettelse		
31. —	Kestr. ang. Udvidelse til Vestindien af	589.	
	Forordning om Arb af 21. Mai 1845.		
31. —	Bekjendtgj. ang. Krigsministeriets Ord-	590.	
	ning		

Tillæg.

1810.			
8 Juli.	Forordn. ang. det under det kongl. danske		
	Kancelli henhørende Kasse- og Regnskabs-		
	væsen med Undtagelse af det, som angaar		
	Brandforsikringen, men med Tilføining		
	af den Rigtighed, der for adskillige med		
	Retspleien og Stiftevæsenet forbundne		
	Indtægter bliver at aflægge til det kongl.		
	Rentekammer	594.	

Reglm. for Fattigvæsenets provisoriske Indretning og Bestyrelse i Island. 8. Jan.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.

1—3.

II. Hvorvidt Privat- eller Familieforsørgelse bør finde Sted.

4. Ligesom Forældre ere pligtige til at underholde og opdrage deres Børn, saaledes ere ogsaa Børn og Afkom, efter deres Vilkaar, pligtige at sørge for deres trængende Forældres Underholdning, der altsaa ikke falder Fattigvæsenet til Byrde, saalænge den af Børnene og Descendenterne kan bestrides. Ogsaa andre Slægtninge, hvis Kaar tillade det, bør vedkommende Kæpstherrer og Præst søge at formaa til at antage sig deres Nærpaarørendes Forsørgelse, saaledes at fremmede ei dermed besværes.

III. Hvilke de trængende ere og hvor disse bør forsyrges, samt om Fattiges Flytning.

5.

6. Naar nogen har været bosat eller tjenende i et Fattigdistrikt tilsammen i 5 Aar, efter at have opnaaet 16 Aars Alderen, uden der at have nydt nogen Understøttelse af Fattigvæsenet, saa bør han sammesteds være berettiget
 Bente Hæfte. 1

8. Jan. til Forsørgelse. Dog bør det, hvor en Person allerede er, i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler, kommet under Forsørgelse i et Fattigdistrikt, derved have sit Forblivende, uden at den ovenansførte Bestemmelse deri skal gjøre Forandring. Iøvrigt hører en Kone altid under samme Forsørgelseshjem som Manden og vedligeholder dette ligeledes som Enke, indtil hun paa foransførte Maade erhverver et nyt. Børn under 16 Aar følge Faderens og, hvis de ere nægte, Moderens Forsørgelseshjem.

7—13.

VI. Om Fattigkassens Indtægter og Regnskab.

14—16.

17. Skulde Kæpstyreven i nogen Maade omgaaes ulovligt med Fattigvæsenets til hans Bestyrelse betroede Eiendomme, Kapitaler eller Indtægter, eller vise Forsømmelse i disses Bestyrelse, skal han ikke alene paa det usigtigste erstatte al Staden, men ogsaa i første Tilfælde tiltales til Straf efter Forseelsens Bestaaffenhed. Saa kan der og for vedvarende Forsømmelighed efter Amtmandens Resolution paalægges ham Mulkt til Distriktets Fattigvæsen indtil 10 Rbdlr. Sølv, ligesom og Amtmanden i ethvert Tilfælde, hvor Kæpstyverens Forhold gjør, at Fattigvæsenets Bestyrelse ei kan betros ham, kan afskedige ham.

18—24.

23. Jan. Kanc. Skr. (til Landskover= samt Hof= og Stadsretten) ang. Berigtigelsen af Adkomsten til en fast Eiendom, hvor myndige Arvinger have tiltraadt Boet, men Bevis mangler for, at ikke flere Arvinger gives.

Efterat Kancelliet har modtaget den kongl. Lauds=

over= samt Hof= og Stadsrets behagelige Betænkning af 23. Jan. 4. d. M.*) over en Ansøgning, hvori Procurator Dahl,

- *) I denne Betænkning udtales bl. a.:
 Det er uden Tvivl i sin Orden, at Skifteretten ikke strax ved Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om et Stervbo bør overtages af den, fordrer juridiske Beviser for, at der ikke er flere eller andre Arvinger end de, som ved Dødsfaldets Anmeldelse opgives; thi ligesom den i modsat Fald altid, i det mindste for en Tid og stundom endog i Aar og Dag, maatte tage ethvert Stervbo under en foreløbig Behandling, hvilket dog Lovens Bestemmelser ikke give nogen Anledning til at antage, saaledes kan man vel og i Almindelighed anse sig tilstrækkelig betrygget for Rigtigheden af Arvingernes Opgivende ved det Ansvar, de vilde udsætte sig for ved at gjøre en falsk Angivelse. Nu maa det vel indrømmes, at Følgen heraf bliver, at de myndige og tilstedeværende Arvinger, der have overtaget Boet, kunne raade over dets Eiendele ved enhver Handling, der, for at være retsgyldig, ikke behøver nogen offentlig Sanction, men ligesom de gjøre dette paa deres eget Ansvar, saaledes bør den personlige Overbevisning, de mulig maatte have om, at der ikke er flere eller andre Arvinger, næppe tjene til Regel for det Offentlige, hvor der af en eller anden Aarsag, f. Ex. fordi Boet eier en fast Eiendom, hvortil Arvingerne ville indtegnes som Eiere, maa havees Vished for, at de ere den Afdødes eneste Arvinger. Da Udlæg paa Stifte af Skifteretten imidlertid i Henseende til Pantebøgerne anses som tilstrækkelig Afdømt, saa synes Arvingerne og at maatte kunne indtegnes i Pantebøgerne som Eiere af Boets faste Eiendomme under de samme Betingelser, under hvilke de af Skifteretten kunde have erholdt Udlæg. Anvendes nu dette paa nærværende Tilfælde, saa vilde det, siden det er bevist, at Handelsmand Bredahl er død, have været tilstrækkeligt, for at Skifteretten, hvis den havde overtaget hans Forældres Stervbo til Behandling, kunde have udlagt dets faste Eiendom til de øvrige Livsarvinger, der have legitimeret sig som saadanne, at der var

23. Jan. som Mandatarus for de legitimerede og myndige Arvinger efter afgangne Tobaksfabrikør Hans Bredahl og senere afdøde Hustru Margrethe Marie Bredahl, født Berlin — med Hensyn til at fornævnte Bredahl i sit første Ægteskab har havt en Søn ved Navn Niels Hansen Bredahl, der efter Attest fra vedkommende konstituerede Stifteforvalter i

blevet udstedt et Proklama i Medfør af Forordningen af 5. Juli 1822, og at ingen andre eller flere Arvinger derefter have meldt sig. Men heraf synes da igjen at følge, at Prokurator Dahls Mandanter maa kunne indtegnes i Bantebøgerne, som Ciere af det ommeldte Hus, naar de udstede et saadant Proklama, hvorved de indkalde Arvingerne efter afdøde Tobaksfabrikør Bredahl og Hustru, og ingen derefter melder sig. Da det imidlertid kan være Tvivl underkastet, hvorvidt Arvingernes private Attest, at ingen har meldt sig efter et saadant Proklama, maatte kunne afgive tilstrækkeligt Bevis, saa maa vi dog henstille, om Proklama ei i nærværende Tilfælde bør udstedes af Stiftekommissionen, hvis Attest om, at ingen derefter har meldt sig, formentlig i Forbindelse med det erhvervede Arvelegitimationstingsvidne, maa afgive tilstrækkelig Legitimation for Bantevæsenets Bestyrelse Med disse Bemærkninger skulle vi, næst at tilføie, at vi ikke skjønne, at der, hvis Arvingerne maatte foretrække at erhverve en Eiendomsdom med Hensyn til det ommeldte Hus, kan være noget til Hinder for at gaa frem paa denne Maade, naar de, efter forud erhvervet Bevilling, ved offentlig Stævning, forkyndt som i Mortifikationsfager, med Mars og Dags Varsel indkalde de mulige Prætendenter til Eiendommen, og Bevillingen derhos udtrykkelig klausuleres derhen, at vedkommende eventuelle Arvingers Ret ved Dommen alene prækluderes til Huset, men derimod ikke til hos deres Medarvinger at søge Fyldestgjørelse for den dem tilkommende Andel af Husets Provenu, tjenstskyldigt henstille denne Sag til det høie Kollegii Afgjørelse.

Frederiksnagor er død som Handelsmand sammesteds den 23. Jan. 29. Juli 1805, men at der ved Berigtigelsen af Adkomsten til en fast Eiendom, tilhørende Hans Bredahls og Hustrus sælles Bo, er mødt Vanskeligheder, fordi det formentlig ikke er tilstrækkeligt bevist, at fornævnte Søn skulde være død uden Livsarvinger — anholder om, at saafremt det ikke maatte findes, at de med Ansøgningen fulgte Bevisligheder maatte være tilstrækkelige til at anse bemeldte N. H. Bredahl for at være død i ugift Stand, det da maatte tillades Supplikanten i fornævnte Egenkab ved Proklama med Mars og Dags Varsel i vedkommende Aviser at indkalde enhver, der som Arvinger efter Niels Hansen Bredahl og Hustru maatte anse sig berettiget til Arv efter merbemeldte Hans Bredahl og Hustru, og at, saafremt ingen inden den foreskrevne Tids Forløb maatte melde og legitimere sig, de i Boet efter sidstnævnte Arveladere legitimerede Arvinger da maatte betragtes som eneste Arvinger efter dem, skulde man tjenssiligt melde, at Kollegiet bifalder, at velbemeldte Rets Skiftekommission ved Proklama i Medfør af Forordningen af 5. Juli 1822 indkalder Arvingerne efter forbemeldte Bredahl og Hustru. og at, saafremt ingen nye Arveprætendenter derefter melde sig, Skiftekommissionens Attest herom, i Forbindelse med det inden Rettens 3. Vidnefammer den 25. Oktober 1825 optagne Thingsvitne, med Hensyn til Skjøde- og Pantevæsenet tages for fulde som Adkomst paa bemeldte Hus for de anmeldte Arvinger

Frdg. ang. Betalingen for Afbenyttelse af 12. Febr. Havnevæsenets og Privates Bolværker i Kjøbenhavn.

Indm. Saml. pag. 1.

1*

12. Febr. **Handelskonvention mellem Kongen af Danmark og Keiseren af Østerrig, Konge af Ungarn og Bøhmen. Sluttet i Kjøbenhavn.**

Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Keiseren af Østerrig, Konge af Ungarn og Bøhmen, lige besjælede af Attraa efter at udvide og befæste de Handelsforbindelser, der finde Sted mellem Deres gjensidige Stater, og overbeviste om, at dette gavnlige Niemed bedst vil kunne opnaas ved Antagelsen af et paa Billighed grundet fuldkomment Reciprocitetsystem, have udnævnt Befuldmægtigede, for at afslutte en til benævnte Niemed svarende Konvention, nemlig: hvilke efter at have udverlet deres gjensidige Fuldmagter, befundne i god og behørig Form, ere komne overens om og have undertegnet følgende Artikler:

1. De danske Fartøier, som ankomme til de østerrigste Staters Havne med Ladning eller med Ballast, skulle nyde de samme Forrettigheder, som de indenlandske Skibe, og skal den samme Fordel tilstaaes de østerrigste Fartøier, som ankomme til de danske Staters Havne med Ladning eller med Ballast, dog med Undtagelse af de danske Kolonier, Grønland, Island og Færøerne deri indbegrebne. Smidler-tid skulle dog alle de Handels- og Skibsfartsfordele, som for Fremtiden maatte blive tilstaaede nogen anden Nation i de danske Kolonier eller paa Færøerne, ligeledes indrømmes de østerrigste Undersaatter. Med Hensyn til Erløggelsen af Havnepenge, Ind- og Udsørselsafgifter, Toldafgifter, Løndepenge, Fyrpenge, Lødspenge og Bjergeløn, ligesom og i Henseende til alle andre Afgifter eller Paa-læg, af hvad Slags eller Benævnelse det end er, som tilfalde Kronen, Stæderne eller nogen som helst privat Indretning, skulle de danske Fartøier i Hs. Majest. Keiseren af Østerrigs Stater aldeles behandles paa samme Maade

som de østerrigiske Fartøier. Alle disse Fordele skulle^{12.} Febr. ligeledes tilstaaes de østerrigiske Fartøier i den danske Stats Havne.

2. Alle Varer og Handelsartikler, hvad enten de ere Frembringelser af Kongeriget Danmarks eller af hvilket som helst andet Lands Forbund eller Kunstflid, hvis Indførsel til de østerrigiske Staters Havne er eller maatte vorde lovmæssigen tilladt i østerrigiske Fartøier, skulle ligeledes dertil kunne indføres i danske Fartøier, uden at være underkastede høiere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om de samme Varer eller Frembringelser vare blevne indførte i østerrigiske Fartøier; og paa den anden Side skulle alle Varer og Handelsartikler, hvad enten de ere Frembringelser af de østerrigiske Staters eller af ethvert andet Lands Forbund eller Kunstflid, hvis Indførsel til Kongeriget Danmarks Havne er eller maatte vorde lovmæssigen tilladt i danske Fartøier, ligeledes dertil kunne indføres i østerrigiske Fartøier, uden at være underkastede høiere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om de samme Varer eller Frembringelser vare blevne indførte i danske Fartøier.

3. Alle Varer og Handelsartikler, hvad enten de ere Frembringelser af Kongeriget Danmarks eller af ethvert andet Lands Forbund eller Kunstflid, hvoraf Udførsel fra benævnte Kongeriges Havne i dets egne Fartøier er eller maatte vorde lovmæssigen tilladt, skulle ligeledes kunne udføres fra benævnte Havne i østerrigiske Fartøier, uden at være underkastede høiere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om Udførselen var stet i danske Fartøier. Den nævnte Reciprocitet skal iagttages i de østerrigiske Staters Havne, saa at alle Varer og Handelsartikler, hvad enten de ere Frembringelser af de østerrigiske Staters eller af ethvert

12. Febr. andet Lands Forbund eller Kunstflid, hvoraf Udsørfelsen fra benævnte Staters Havne i deres egne Fartøier er eller maatte vorde lovmæssigen tilladt, skulle ligeledes kunne udføres fra benævnte Havne i danske Fartøier uden at være underkastede høiere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om Udsørfelsen var sket i østerrigiske Fartøier.

4. Der skal hverken direkte eller indirekte gives noget Fortrin med Hensyn til Affætrningen af Vareer i Betragtning af Nationaliteten af det Skib, der er indløbet med sin lovmæssigen tilladte Ladning i en Havn i Kongeriget Danmark eller i de østerrigiske Stater, da det er de høie kontraherende Parters Hensigt, at ingen som helst Forskjel skal finde Sted i denne Henseende.

5. De østerrigiske Skibe, fra hvilken Havn de end maatte komme, og til hvilken Havn de end maatte begive sig, og hvilken end maatte være deres Ladning, hvad enten de have indladet egne eller et andet Lands Produkter eller Vareer, skulle ved Farten gennem Sundet eller Belterne ikke erlægge høiere eller andre Afgifter eller Paalæg end dem, som nu erlægges eller for Fremtiden maatte vorde erlagte af de mest begunstigede Nationer.

6. De danske Undersaatter i de østerrigiske Stater og de østerrigiske Undersaatter i Danmark skulle stedsse, i Overensstemmelse med de mellem de høie kontraherende Parter og andre Magter bestaaende Handelsoverenskomster, anses og behandles som Individier af de mest begunstigede Nationer. De høie kontraherende Parter love fremdeles, at tilstaa deres gjensidige Undersaatter alle de Begunstigelser og al den Understøttelse, samt alle de Handelsfordele, hvilke ere en Selvsølge af et saadant Fortrin. Dog vilde de danske eller østerrigiske Undersaatter ved deres Handel eller Omsætning have at underkaste sig Anordningerne og Lan-

dets Love. De særdeles Fordele, som i de østerrigste Sta- 12. Febr.
ter ere tilstaaede den Ottomanniske Ports Undersaatter, i
Følge tidligere imellem Østerrig og Porten affluttede Stats-
overenskomster, ere dog undtagne fra de i denne Artikel
indeholdte Stipulationer.

7. Nærværende Konvention skal forblive i Kraft i ti
Aar, at regne fra Dags Dato, og endog efter dette Tids-
rum, med mindre den ene eller den anden af de høie Kon-
traherende Parter senere udtrykkeligen erklære sin Hensigt
at lade dens Virkning ophøre. I dette Tilfælde skal,
naar den ene af de tvende Magter hos den anden
har gjort officiel Anmeldelse om, at Konventionen skal op-
hæves, denne dog endnu vedblive at være forbindende
indtil Udløbet af de 12 Maanedes, der følge paa hin An-
meldelse.

8. Denne Konvention skal ratificeres og Ratifika-
tionerne skulle udveksles i Kjøbenhavn inden otte Uger, eller
før, om ske kan.

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Ringkjøbing 15. Febr.
Amt) ang., hvorvidt Umhndiges Midler kunne ud-
laanes mod Sikkerhed i Liender.

..... Kirketiender, med Hensyn til den
samme paahvilende eventuelle Byrde af vedkommende Kir-
kes Bedligeholdelse, ikke i Almindelighed kunne anses for
lovligt Pant for Umhndiges Midler, hvorimod Kongetiende
i Medhold af Reskript af 7. Februar 1794 § 11 kan være
lovlig Sikkerhed for slige Midler

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Ringkjøbing 27. Febr.
Amt) at Forordningen af 6. August 1824 er nan-
vendelig paa Bodesager.

Hr. Amtmand har med Erklæring af 4. d. M. hertil

27. Febr. fremsendt en Skrivelse fra Prokurator Tvede, hvori han udbeder sig Rancelliets Bestemmelse for, om ikke Sager, der angaa et Pengebeløb under 100 Rbd. Sølv, bør antages til Behandling efter Forordningen 6. August 1821, uagtet Beløbet, der er Sagens Gjenstand, foruden Erstatningstillige indeholder Strafsansvar.

Rancelliet skulde i den Anledning tjenstligst tilkjendegive Hr. Amtmand til behagelig Underretning og videre Bekjendtgjørelse, at Forordningen 6. August 1821 ikke er anvendelig paa Bødesager.

8. Marts. **Kanc. Str.** (til Stiftamtmanden over Ribe Amt) ang. **Forstrandsretten ved Nymindegab.**

Med Hensyn til, at den Landtunge, som adskiller Ringkjøbing Fjord fra Vesterhavet, successtve ved Tilfættninger fra Havet er forlænget saaledes, at Strandbredden fra Lønne Sogn i Ribe Amts Vesterherred, hvilken i ældre Tid begrændsedes af Havet, nu ligger næsten helt indenfor Nymindegab, og det derfor kan antages, at bemeldte Sogns umiddelbare Forbindelse med Havet aldeles vil affjæres, saafremt Landtungen fremdeles vedbliver at forlænges i Syd, har Herredsfogden i Vesterherred, Kammerjunker N. N. i det ved Hr. Stiftamtmands behagelige Skrivelse af 14. f. M. indsendte Andragende henstillet til Rancelliets Resolution, om ikke Forstrandsrettigheden over det saaledes tilfjælede Land maa anses at henhøre under Lønne Sogn, og Jurisdiktionen derover underlægges Herredsfogden i Vesterherred, af hvem han formener, at samme efter de lokale Forhold bekvemlest kunde udøves.

Man skulde i denne Anledning tjenstligst melde, at da det ovenmeldte tilfættende Land efter de almindelige Regler om Akcesion maa som et Akcesorium tilfjæde Landtungens Eier og altsaa i Henseende til Forstrandsrettigheden være

samme Regler underkastet som Hovedeiendommen, saa kan 8. Marts.
 som Følge heraf Jurisdiktionen over samme alene tilkomme
 Herredsfogden i Hinds Herred, under hvilket sidste Herred
 Landtungen henhører

Plaf. for Kongeriget Danmark, indeholdende 25. Marts.
 nærmere Bestemmelser med Hensyn til Rangs-
 skatten for adskillige, til det Militære hørende Rangs-
 personer, saa vel som for de ved Borgervæbnin-
 gerne ansatte Officerer og andre med Rang be-
 naadede Embedsmænd, m. v. (Rentekammeret.)

Indm. Saml. pag. 3.

Plaf., ang. nærmere Bestemmelser af og Tillæg 1. April.
 til Forordningen af 27. Januar 1804 om Befor-
 dringsvæsenet i Danmark.

Indm. Saml. pag. 5.

Ranc. Skr. (til Amtmanden over Bornholm) 5. April.
 at en fremmed Matros, som paa et i en dansk
 Havn liggende Skib har gjort sig skyldig i Tyveri,
 ikke her nødvendigt behøver at tiltales.

Ved at tilstille Rancelliet en Udskrift af Nærs Rjød-
 stads Politiprotokol, hvoraf erfares, at en norsk Ma-
 tros N. N. af Aggerhus' Sølimitdistrikt, N. N. Sogn,
 der farer med en i Nærs Havn indkommen Pappenberger
 Skipper, har gjort sig skyldig i Tyveri ved fra Skibet at
 borttage et Bøiereb og et af ham afskappet Stykke af en
 Bertline, har Hr. Amtmand under 28. Februar d. A. an-
 draget, at De ikke har fundet Dem foranlediget til mod Skip-
 perens Paastand at tilbageholde bemeldte Matros for at for-

5. April. anstalte ham tiltalt og straffet her i Landet, hvisaarsag den Paagjældende atter er udleveret til Skipperen.

Idet Kollegiet i Anledning heraf ikke undlader tjenstligst at tilmelde Dem, at man under Dags Dato har tilstillet det kongl. Departement for de udenlandske Sager den ommeldte Udskrift, for at denne kan blive oversendt til vedkommende Autoritet i Norge, skulde man derhos lige tjenstligst bemærke, at man bifalder den af Hr. Amtmand i ovenmeldte Henseende trufne Foranstaltning.

16. April. Frdg. for Kongeriget Danmark, ang. Ophævelse af Forpligtelsen til at lade Klædevarer halle i Kjøbenhavn, og Indførelse af Fabrikationsbøger ved Klædefabrikkerne i Danmark m. v.

Indm. Saml. pag. 8.

18. April. Frdg. ang. nærmere Bestemmelse af de Frifarvedes borgerlige Stilling paa de danske vestindiske Øer.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: at det i lang Tid har været Gjenstand for Vor landsfaderlige Omhu, at se de Indskrænkninger hævdede, som fra ældre Tider ere blevne lagte paa de frifarvede Indvaanere paa Vore vestindiske Øilande, og af hvilke Indskrænkninger, skjøndt de efterhaanden ere blevne dels ophævede, dels formildede, dog endnu noget var blevet tilbage, som nedtrykkede denne Del af Vore Underfaatter. Medens Vore Embedsmænd paa Kolonien have bestræbt sig for at forberede Opnaaelsen af dette Vort Diemed, have og dens Indvaanere af Farven, ved stadige Fremskridt i Dannelse, Sædelighed og Hengivenhed til Os og Fædrelandet, i høi Grad bidraget til at lette Udførelsen af foransørte Hensigt, og til samme Tid have de blanke Indvaanere, i Erkjendelse af

disse Fremstridt, aflagt den mindre gunstige Stemning, som 18. April. de fra ældre Tider nærede mod hine deres Medundersaatter. Da man saaledes fra alle Sider er kommet Vor landsfaderlige Villie i Møde, saa have Vi nu den Tilfredsstillelse at se os i Stand til, med nogen midlertidig Indskrænkning i Henseende til fremmede Frinegre, og til dem, der for Fremtiden frigives, fuldstændigen at delagtiggjøre den tilmelbte Del af Vore Undersaatter i alle almindelige borgerlige Rettigheder, hvorved Vi tillige ere forvissede om, at de vilde finde en ny Bevæggrund til med Iver og Trostak at opfylde alle borgerlige Pligter. Vor Villie og Befaling i foransørte Henseende er som følger:

1. De paa Vore vestindiske Kolonier hidtil gjældende Bestemmelser, der gjøre Forstjæl mellem den hvide og farvede Befolkning, skulle fra nu af være uanvendelige paa alle dem, der ved denne Vor Anordnings Kundgjørelse ere i lovlig Besiddelse af deres Frihed, og tillige have vundet Ret til stadigt Ophold paa bemeldte Kolonier, saa at alle saadanne, saavel som deres Efterkommere, i et og alt, saavel i Henseende til Rettigheder som Pligter, blive at behandle efter de almindelige sammesteds gjældende Love. Den under 10. April 1830 af Os allern. sanktionerede Plan angaaende Forbedring i de Frifarvedes Tilstand bortfalder nu, efterat Vi have fundet Os bevægede til i større Omfang at fuldbyrde det ved samme tilsigtede Siemed.

2. De af Farven, der i Fremtiden frigives, skulle dog ikke umiddelbar ved Frigivelsen komme i Besiddelse af de fulde i § 1 hjemlede Rettigheder, men skulle for det første i 3 Aar efter deres Frigivelse blive de enkelte Indskrænkninger underkastede, som hidtil have hvilet paa den frifarvede Befolkning, sølgelig ikke kunne erholde Vorgerbrev, hvorimod de nyde alle de Frifarvede hidtil forundte Begunstigelser med Hensyn til Handel og Næringsdrift.

18. April. 3. Efter Udløbet af de i § 2 nævnte 3 Aar har den Frigivne, for at erholde de foranstørte Indskrænkninger ophevede, at henvende sig til Regjeringen, der bør søge hans Forhold i bemeldte Tidsrum oplyst og i denne Henseende i Særdeleshed indhente Vidnesbyrd fra vedkommende Sjælsjører og Politimester. Dersom det derved befindes, at hans Forhold har været ulasteligt, bliver der at meddele ham et Dokument, der viser, at han som Følge af den saaledes tilveiebragte Oplysning er berettiget til fuld Nydelse af alle de Bore blanke Undersaatter paa Kolonien tilkommende Rettigheder. Men dersom de erhvervede Oplysninger ikke give et saadant Resultat, bliver fornævnte Documents Udstedelse at udsætte, indtil det senere befindes, at han i fulde 3 Aar har ført en ulastelig Vandel.

4. Naar Børn under 15 Aar frigives, ere Bestemmelserne i §§ 2 og 3 uanvendelige, hvorimod de blive at behandle efter § 1. Men med de Børn, som allerede ved Frigivelsen have opnaaet foranstørte Alder, bliver der at forholde efter §§ 2 og 3.

5. Hvad de Fremmede af Farven angaar, da blive de at behandle efter de hidtil gjældende Regler, indtil de, efter 3 Aars Ophold paa Bore vestindiske Zer og derunder stadigen ført ulastelig Vandel, maatte paa den i §§ 2 og 3 omhandlede Maade blive erkjendte kvalificerede til den fulde Nydelse af alle borgerlige Rettigheder.

6. Vor vestindiske Regjering har at foranstalte, at der holdes rigtige Fortegnelser saavel over de Frifarvede, paa hvilke § 1 er anvendelig, som over dem, der midlertidigen blive at behandle efter denne Anordnings øvrige Forskrifter.

23. April. **Konfirmation paa en ny Fundats for Estvadgaards Stiftelse.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.

1—17. 23. April.

18. Ingen maa i Fremtiden indskrives som Erspesantinde i Stiftelsen, uden enten at være af adelig Stand eller en Raangspersons Kone eller Enke, eller ugift Datter af en Mand, som betjener eller har betjent Embede i en af de 3 første Raangklasser, eller som er bleven forundt Raang i en af disse Klasser.

19—26.

Plak. indeholdende en nærmere Bestemmelse ang. privilegerede Fordringers Inddrivelse hos dem, der have givet Underpant i deres Løsøre. 14. Mai.

i. Indm. Saml. pag. 11.

Frdg. ang. Provindsialstændernes Indretning i Danmark, forsaavidt Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter, samt Island og Færø angaar*). 15. Mai.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v. At Vi, i Overensstemmelse med Vor Anordning, angaaende Provindsialstænderes Indførelse i Vort Rige Danmark, dateret 28. Mai 1831, og efter at have overveiet den Os allerunderdanigst foredragne Betænkning, som de ved Vort Reskript af 23. Marts 1832 indkaldte oplyste Mænd have afgivet over de dem i saa Henseende forelagte Gjenstande, have fundet for godt angaaende Indretningen af Provindsialstænder, forsaavidt Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter, samt Island og Færø angaar**), allernaadigt at forordne, som følger:

1. De raadgivende Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter, samt for Island, saavel

*) Forordn. af f. D. for Nørre Jylland udelades her, da den i det Væsentligste er ordlydende med den for Nerne. De væsentligste Afvigelser ville findes angivne i Noter under Teksten.

***) forsaavidt Nørrejylland angaar.

15. Mai. som Færøerne, til hvilke Vi ville have denne Indretning udvidet, skulle bestaa af følgende af bemeldte Provindsers Grundbesiddere udvalgte Medlemmer:

for Kjøbenhavn med tilhørende Forstæder	12
— de øvrige Kjøbstæder i fornævnte Stifter i alt . . .	11
— de komplette Sædegaardseiere i Sjællands Stift . . .	9
— — — — — i Fyens Stift	5
— — — — — i Volland=Falsters Stift . . .	3
De øvrige Landeiendomsbesiddere i alle tre Stifter . .	20.

Hvilket Antal Medlemmer, der vil blive at udvælge af Island og Færøernes Indvaanere og efter hvilke Regler de skulle vælges, forbeholde Vi Os nærmere at bestemme, naar Vi have erhvervet de yderligere Oplysninger, som Vi finde fornødne, for, saavidt disse Vore Lande angaar, at ordne Sagen paa en til deres lokale Forfatning og Indvaanernes Liv svarende Maade. Men indtil videre ville Vi Selv med Hensyn til disse Lande udnævne 3 med sammes Tilstand bekendte Mænd til at tage Sæde i Forsamlingen, hvilken blot midlertidige Indretning dog bortfalder, saasnart Omstændighederne tillade at indføre et hensigtsmæssigt Valgsystem i bemeldte Lande, da det er Vor Villie, at Vore kjære og tro Undersaatter sammesteds, ikke mindre end Vore øvrige Undersaatter, skulle nyde Rettighed til selv at vælge Medlemmer i Stændernes Forsamling.

Foruden det Antal Medlemmer, der, saaledes som foranført, bliver at vælge af Grundeierne i Sjællands, Fyens og Volland=Falsters Stifter og i sin Tid ogsaa af Indvaanerne paa Island og Færøerne, ville Vi endvidere udnævne 2 Geistlige og 1 af Professorerne ved Vort Universitet i Kjøbenhavn, til at tage Sæde i Stænderforsamlingen. Saa ville Vi og, i Hensyn til Vor Anordning af 28. Mai 1831, have Os forbeholdt efter Omstændighederne at udnævne indtil 4 Grundeiere til Medlemmer i bemeldte Forsamling. De Medlemmer, der saaledes af Os Selv ud-

nævnes, ville blive udnævnte for ligesaa lang Tid, som de 15. Mai. Medlemmer, der vælges af Grundeierne.

Særligt følger det af det ovenansførte, at de Medgl., som de efterstaaende Paragrafer indeholde, angaaende Valgene af Medlemmerne i Stændernes Forsamling og hved dermed staar i Forbindelse, ikke blive at anvende i Island eller paa Færøerne.*)

2. Rettighed til at deltage i de Valg, hvorved de Deputerede i Provindsialstænderne udnævnes, forudsætter Besiddelse af en saadan i det Distrikt, hvori Valget skal udøves, beliggende Eiendom, som i det Følgende (§§ 13—16) vil blive bestemt med Hensyn til de forskjellige Valgklasser. Rettigheden tilkommer dog ikke blot den fuldkomne Eier; men Lehus- og Stamhusbesiddere, samt de Arvefæstere, der

*) F. f. N. J. § 1: De raadgivende Provindsialstænder for Nørre Jylland skulle bestaa af følgende af bemeldte Provindses Grundbesiddere udvalgte Medlemmer:

for samtlige Kjøbstæder i alt.....	14
— de komplette Sædegaardseiere i Aarhus Stift	4
— de komplette Sædegaardseiere i Aalborg Stift og den under Viborg Stift hørende Del af Aalborg Amt.....	4
— de komplette Sædegaardseiere i den øvrige Del af Viborg Stift samt Ribe Stift.....	4
— de øvrige Landeiendomsbesiddere i alle fire Stifter.....	22

Foruden det Antal Medlemmer, der saaledes bliver at vælge af Grundeierne i Nørre Jylland, ville Vi endvidere udnævne 2 Geistlige og 1 af Professorene ved Bort Universitet i Kjøbenhavn til at tage Sæde i Stænderforsamlingen. Saa ville Vi og, i Henhold til Vor Anordning af 28. Mai 1831, have Os forbeholdt efter Omstændighederne at udnævne indtil 4 Grundeiere til Medlemmer i bemeldte Forsamling. De Medlemmer, der saaledes af Os selv udnævnes, ville blive udnævnte for lige saa lang Tid, som de Medlemmer, der vælges af Grundeierne.

15. Mai. ere berettigede til at sælge og pantsætte, skulle i forommeldte Henseende sættes ved Siden af fuldkomne Eiere. Ogsaa de øvrige Arvefæstere saavel som Livsfæstere ere valgberettigede, dog under særegne Bestemmelser for deres Fæstebesiddelses Størrelse (§ 16). Den Fæsterne saaledes tilkommende Valgret gjælder imidlertid kun med Hensyn til det Bøndergods, som efter Loven og Anordningerne skal være overladt til Fæstere, men ikke for de enkelte Tilfælde, hvori en Selveier- eller Arvefæstegaard er bortfæstet, da i saa Fald Rettigheden bliver hos Eieren eller Arvefæsteren selv.

Naar en Eiendom, som efter sin Beskaffenhed giver Afgang til Valgret, besiddes af flere i Fællesskab, kan Valget udøves af den iblandt Medinteressenterne, til hvem de øvrige forene sig om at overlade Rettigheden, og som isøvrigt har de dertil fornødne Egenstaber. I Mangel af saadan Overenskomst kan ingen Valgrettighed udøves for den i fælles Besiddelse værende Eiendom. Iøvrigt bør den Adkomst, hvormed en fast Eiendom besiddes, være aldeles fuldstændig, naar Valgrettighed skal kunne paastaas. Som Følge deraf er et thinglyst Skjøde eller Fæstebrev nødvendigt, for at Kjøberen eller Fæsteren skal kunne tilegne sig saadan Ret. Med Hensyn til de Os Selv tilhørende Eiendomme ville Vi ikke udøve nogen Deltagelse i Valgene.

3. Den, som skal udøve Valgrettighed, maa endvidere besidde følgende personlige Egenstaber:

1) at han har et uplettet Rygte. Ingen kan derfor udøve Valgret, som for nogen Forbrydelse er dømt til Tab af Embede, Ære eller Borgerrettighed, eller som isøvrigt ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling; ei heller nogen, som, for en Forbrydelse af foranstørte Beskaffenhed, har været sat under offentlig Tiltale uden at være aldeles frifunden.

2) at han paa den Tid, Valget foregaar, har opnaaet 25 Aars Alder.

3) at den ham efter hans Alder tilkommende Fuld= 15. Mai. myndighed ikke af nogen anden Aarsag er ham betagen. Ingen, der er sat under Bærgemaal eller Kuratel, eller hvis Bo er taget under Opbud= eller Fallitbehandling, eller som igrødt er underkastet nogen Retsforfølgning, der efter Lovene betager ham Raadighed over alt sit Guds, kan, saalænge denne Uraadighedstilstand varer, udøve nogen Valgret.

4. Den, der skal kunne vælges til Deputeret i Stændernes Forsamling, bør, foruden en indenfor Sjællands, Fyens eller Lolland=Falsters Stifter beliggende Grundbesiddelse af den Bestaaffenhed, som med Hensyn til de forskjellige Valgklasser vil blive foreskrevet i det følgende (§§ 13 -16), og hvorom igrødt i et og alt de samme Bestemmelse gjælder, som indeholdes i § 2, ei alene have alle de personlige Egenstaber, som udkræves til Valgrettigheden (§ 3), men følgende særdeles Betingelser blive endnu at iagttage:

1) at den paagjældende alene staar i personligt undersaatligt Forhold til Os og Vore Efterfølgere paa Thronen. Saavel ethvert personligt undersaatligt Forhold, som ethvert Tjenesteforhold til en fremmed Stat udelukker fra Valgbarhed.

2) at han bekjender sig til den kristelige Religion.

3) at han den 1. Mai i det Aar, hvori Valget finder Sted, har i 2 Aar uafbrudt og med fuldstændig Adkomst besiddet en saadan Eiendom, som udkræves til Valgbarhed i den Klasse, hvori Valget foregaar. Det er imidlertid ikke nødvendigt, at han uafbrudt skal have besiddet samme Eiendom i fornævnte Tidrum, men det er tilstrækkeligt, at han uafbrudt har besiddet en saadan Eiendom, som til Valgbarhed i den vedkommende Valgklasse udkræves. Med Hensyn til den, der ved Arv eller Egteffab har erhvervet en Eiendom, blive de tvende Aar at regne fra den Tid, da

15. Mai. den, fra hvem Eiendommen saaledes er gaaet over til ham, erhvervede samme.

4) at han i det mindste i 5 fulde Aar har haft Ophold i Bore europæiske Lande.

5) at han paa den Tid, Valget foregaar, maa have opnaaet en Alder af 30 Aar.

Bore Geheime=Stats=Ministre, saavelsom alle de Embedsmænd, der enten forestaa et Departement, der har umiddelbar Forestilling til Os, eller som Medlemmer have Sæde i noget Kollegium eller nogen Direktion, som saadan umiddelbar Forestilling tilkommer, ere ikke valgbare. Ei heller kan nogen, der af Os er udnævnt til, som Valgdirektør, at bestyre nogen Valgforsamling, vælges af denne Forsamling.

Den, som efter Udnævnelse af Os har Sæde i Stændernes Forsamling, kan vel ikke vælges af Grundbesidderne, men taber derfor ikke den Valgrettighed, som maatte tilkomme ham, hvilket og gjælder saavel om de af Os udnævnte Valgdirektører, som om dem, der efter det foranførte, paa Grund af deres Embedsstillinger, udelukkes fra Valgbarhed.

5. For ethvert Valgdistrikt vælges ligesaamange Suppleanter som Deputerede, hvilke Suppleanter blive at indkalde til Stændernes Forsamling, naar nogen Deputeret er forhindret i at bivaane samme.

6. De Deputerede og Suppleanterne vælges stedse umiddelbart af de Valgberettigede og ved Stemmeskerhed.

7. Valgene ske paa 6 Aar, hvilke dog, naar et overordentligt Valg finder Sted i et eller andet Valgdistrikt i Anledning af Vakancer, til hvis Besættelse ingen Suppleant findes, blive at beregne fra den Tid, da det foregaaende almindelige Valg er sket. De udtrædende kunne vælges paa ny.

8. Valgretten maa stedse udøves personlig.

9. Den, som i forskjellige, til Sjællands, Fyens eller 15. Mai. Volland=Falsters Stifter hørende Valgdistrikter besidder*) Eiendomme af den Beskaffenhed, som til Valgrettigheden udkræves, kan dog kun benytte sin Valgret i et af disse Distrikter. Han bør derfor erklære, i hvilket Valgdistrikt han vil tage Del i Valgene, uden i saa Henseende at være bunden til sin Bopæl. Derimod er det enhver uforment i Forening med den Valgret, som han nyder nogetsteds i for nævnte Provinds(er**), ogsaa at udøve den, som maatte tilkomme ham enten i Nørrejylland***) eller i Bort Hertugdømme Slesvig eller i Bort Hertugdømme Holsten.

10. Ingen kan, fordi han i samme Valgdistrikt besidder flere Eiendomme, der, hver for sig, hjemle Valgret, være berettiget til flere Valgstemmer. Derimod kunne forskjellige Eiendomme i samme Valgdistrikt, hvoraf ingen hver for sig begrunder Stemmeret, lægges sammen, for ved den sammenlagte Værdi eller det sammenlagte Hartkorn at begrunde sliq Rettighed (§ 18).

11. En Deputeret i Stændernes Forsamling for de i § 1 nævnte Provinds(er†), kan ogsaa være Medlem af Stændernes Forsamling for Nørre Jylland††) eller for Bort Hertugdømme Slesvig eller for Bort Hertugdømme Holsten, naar den Tid, da Forsamlingen holdes, tilstæder det.

12. Den, som vælges til Deputeret eller Suppleant er pligtig til strax, naar det tilmeldes ham, at give Tilstaaelse for Modtagelsen af denne Meddelelse, samt, hvis han forud er valgt i et andet Distrikt eller af nogen anden særdeles Grund ikke kan antage Valget, da tillige derom at

*) Den, som i forskjellige Valgdistrikter i Nørrejylland besidder osv.

**) i Nørre Jylland.

***) i de øvrige danske Provinds(er).

†) for Nørre Jylland.

††) de øvrige danske Provinds(er).

15. Mai. gjøre Anmeldelse. Vi gjøre isvrigt Regning paa, at de Mænd, som ved deres Medborgeres Tillid ere kaldte til Sæde i Stændernes Forsamling, ikke uden sær vigtige Grunde ville undflaa sig for at modtage Valget.

13.*) I Vor kongelige Residentsstad Kjøbenhavn og sammes Forstæder udtræves hos Bælgerne Eiendomsret over Huse eller Gaarde, der ere ansatte i det mindste til en Assuranceværdi af 4,000 Rbdlr. Sølv. For at kunne vælges til Deputeret i Kjøbenhavn er en Eiendom af bemeldte Slags til en Assuranceværdi af 8,000 Rbdlr. Sølv eller derover fornøden. Dog bliver, forsaavidt en Gaard eller Huseier tillige eier Zorder paa Kjøbenhavns Grund, den Værdi, hvorefter sammes Bankhæftelse er bestemt, at tilføie Assuranceværdien af hans Hus eller Gaard, for at udbringe det ovenmeldte Beløb af 4,000 eller 8,000 Rbdlr. Sølv.

14. De øvrige Kjøbstæder**) udgjøre, i Overensstemmelse med den nærværende Forordning vedføjede Fortegnelse Litra A, der indtil videre skal være Regelen for Kjøbstædernes Inddeling i Valgdistrikter, 11 saadanne, hvilke, dels hver for sig, dels i den sammesteds bestemte indbyrdes Forbindelse, have at vælge et lige Antal Deputerede***.)

I samtlige disse Kjøbstæder og paa deres Grund udfordres Eiendomsret over Gaarde og Huse, beliggende i et af bemeldte Valgdistrikter, hos Bælgerne til en Assuranceværdi af i det mindste 1,000 Rbdlr. Sølv, og hos de Valgbare til en dobbelt saa stor Assuranceværdi. De Zorder, som tilhøre en Gaard eller Huseier paa samme Kjøbstads

*) Udeladt i F. f. N. 3.: og de følgende §§ rykke op herefter.

**) Kjøbstæderne udgjøre osv.

***.) 14 Deputerede.

Grund, blive dog*), paa lige Maade, som i § 13 for Rj= 15. Mai. i København er bestemt, at lægge til Assuranceværdien.

Som Undtagelse fra den Eiendomsværdi, der saaledes i Rj=stæderne udkræves saavel til Valgret, som til Valgbarhed, ville Vi imidlertid, i Betragtning af de særdeles Forhold i de Bornholmste Rj=stæder, have bestemt, at Værdien sammesteds i begge Henseender nedsættes til det Halve.

15. I det Valg af Deputerede, som Vi have bevilget Sædegaardseierne, deltagte ikke blot de, som eie Sædegaarde, der endnu have komplet Bøndergods, men ogsaa Eierne af saadanne Sædegaarde, hvorfra det til deres Komplettering hørende Bøndergods er blevet afhændet, naar dette er stet enten med Reservation af Herligheden og ellers under de i Forordningen af 13. Mai 1769 § 2 forestrebnede Betingelser, eller og komplette Sædegaardsrettigheder ved sær Bevilling ere blevne forbeholdte, dog i dette sidste Tilfælde kun, naar ikke selve Hovedgaarden er bleven udparcelleret, eller dog i alt Fald 25 Tdr. Hartkorn fri Hovedgaardstaxt ere blevne tilbage.

I denne Valgklasse giver enhver Eiendom, som hjemler Valgret, ogsaa Valgbarhed.

16. De øvrige Besiddere af Landeiendomme ndgjøre en særegen Valgklasse, der ndnævner 20 Deputerede gjennem et lige Antal Valgdistrikter, saaledes at hvert af disse ndnævner en Deputeret. Den Inddeling af Valgdistrikter, som i den Henseende indtil videre skal være gjældende, findes fastsat i den vedføjede Tabel Litra B. Den, som i denne Klasse skal ndøve Valgret, maa med Eiendomsret, hvortil

*) Resten af den tilsvarende § (§ 13) i F. f. N. S. er saalydende: efter den Værdi, hvorefter deres Bankhæftelse er bestemt, at tilføie Assuranceværdien af hans Gaard eller Hus, for at udbringe det ovenmeldte Beløb af 1,000 eller 2,000 Rbdlr. Sølv.

15. Mai. dog den Arvefæsterefttighed, som er forbunden med Ret til at sælge og pantsætte, i Overensstemmelse med § 2, bliver at henregne, i Valgdistriktet besidde 4 Tdr. Hartkorn Ager og Eng eller 8 Tdr. Hartkorn Skov og Møllestyk, eller og Bygninger, som i Overensstemmelse med Forordningen af 1. Oktober 1802 ere undergivne Arealstat, til en Assuranceværdi af 2,000 Rbdlr. Splb. Gaardsfæstere have Valgrettighed, naar de besidde i det mindste 5 Tdr. Hartkorn Ager og Eng eller 10 Tdr. Hartkorn Skov- og Møllestyk. Hos den, der i denne Klasse skal kunne vælges, udkræves, at han i et af de ovennævnte Distrikter besidder en Eiendom af dobbelt saa stort Hartkorn eller dobbelt saa stor Assuranceværdi, som den, der efter Eiendommens Bestaffenhed behøves til at hjemle Besidderen Valgret.

Mellem frit og ufrit Hartkorn bliver i denne Valgklasse ingen Forskjel at gjøre.

Skjendt i Almindelighed Eiendomme, der ere beliggende i forskjellige Valgdistrikter, ikke kunne lægges sammen for at hjemle Besidderen Valgret eller Valgbarhed, saa skal dog i det Tilfælde, hvor de til en og samme Landeiendom hørende Bestanddele maatte ligge i forskjellige til hinanden stødende Valgdistrikter, denne Eiendom efter sin fulde Størrelse kommer i Betragtning i det Valgdistrikt, hvori den Bygning ligger, hvorfra Eiendommen drives.

17. I de Tilfælde, hvor Valgret og Valgbarhed efter de foranstørte Bestemmelser (§§ 13, 14 og 16) beror paa Bygningens Assuranceværdi, vil det, forsaavidt Assurance ellers ikke er lovbefalet, ikke komme an paa, om Bygningerne virkelig ere forsikrede i vedkommende Brandkasse eller ikke, men i sidste Tilfælde bliver den Taxation, som i Overensstemmelse med Forordningen af 1. Oktober 1802 § 36 er eller maatte blive optaget, at lægge til Grund.

18. Naar de i samme Valgdistrikt beliggende Eiendomme, der i Medhold af § 10 kunne lægges sammen for

at begrunde Valgret, ere af forskjellig Bestaffenhed, saasom 15. Mai. Uger og Engs og Skov og Møllestyldes Hartkorn eller Hartkorn og Assuranceværdi, eller dersom en Gaardfæster tillige har nogen Eiendomsjord, saa bliver hver af bemeldte Eiendomme for sig at ansætte efter sit Forhold til det Hartkorn eller den Værdi, som til Valgrettighed udtræves. Saaledes vil Valgret tilkomme den, som i et Landdistrikt eier en Bygning af det i § 16 omhandlede Slags til en Assuranceværdi af 1,000 Rbdfr. og derhos 2 Edr. Hartkorn, Uger og Eng. Paa lige Maade bliver der og at forholde, naar forskjellige Slags Eiendomme skulle lægges sammen, for at hjemle Valgbarhed.

19. Med Hensyn til Kjøbenhavn vil det tilfalde sammes Magistrat under Medvirkning af denne Bor Residentsstads 32 Mænd at foranstalte alt, hvad der behøves, saavel til at forberede Valgene, som til under Valghandlingerne selv at paase, hvad der hører til Valgenes lovlige Fuldbhørdelse, hvortil dog den Hjælp bør gives dem, som i det Følgende anordnes.*) For ethvert af de øvrige Valgdistrikter**) ville Vi derimod udnævne en Valgdirektør til at foranstalte***) det i saa Henseende Fornødne. Saafremt Vi maatte finde for godt til Valgdirektør at udnævne nogen, der ikke forhen har aflagt Ed til Os, saa har han til Vort Danske Kancelli at indsende sin Ed, hvori han dels i Almindelighed tilfiger Os Trostøb, dels i Særdeleshed forpligter sig til troiligen og redeligen at varetage sine Pligter i det ham betroede Kalb. Men hvis den udnævnte forhen har aflagt Trostøbsed, skal han, under denne Ed, være for-

*) Dette Punktum er udeladt i F. f. N. J. § 18.

**) For ethvert Valgdistrikt ville Vi udnævne osv.

***) alt hvad der behøves, saavel til at forberede Valgene, som til under Valgforhandlingerne selv at paase, hvad der hører til Valgenes lovlige Fuldbhørdelse.

15. Mai. pligtet til samvittighedsfuld Udførelse af fornævnte fiue Pligter.

20. I Kjøbenhavn bliver med Hensyn til Vælgernes Mængde og det betydelige Antal Deputerede og Suppleanter, der skulle vælges, Valgene at fuldbyrde gjennem Sektioner af Magistraten og de 32 Mænd, efter den Fordeling, som disse indbyrdes have at træffe, saaledes at Valghandlingen, ved samtidigten at foretages for flere Sektioner, kan fremmes med al den Hurtighed, som den fornødne Nødsigtighed tilsteder, og at derhos kun et saadant Antal af Vælgere kaldes til hver Dag og hvert af de forskjellige Lokaler, hvori Handlingen foregaar, som der med Rimelighed kan ventes at faa Leilighed til at udøve deres Valgret*).

I de Kjøbstæder, som have at vælge hver sin Deputeret til Stændernes Forsamling, udøves Valget i een Forsamling, hvorimod de Kjøbstæder, som i Forbindelse have at vælge een Deputeret, hver for sig udøve deres Valgret i en særlig Forsamling. De komplette Sædegaardseiere samles***) i hvert Stift for sig paa det Sted, som Vi i det Kommissorium, der udstedes til Valgbirektøren, ville bestemme. Med Hensyn til de øvrige Landeieendomsbesiddere, sker Valget i en for hele Distriktets Valgberettigede fælles Forsamling, forsaavidt dette ikke vil medføre, at de Valgberettigede faa længere Wei fra den Eiendom, der begrunder deres Valgret, til det Sted, hvor Valget skal foregaa, end omtrent 3 Mile. I modsat Fald bliver derimod Valgdistriktet med Hensyn til Valgets Udførelse at affordre i 2 eller flere Afdelinger; dog kan i intet Tilfælde nogen særlig Valgforsamling finde

*) Dette Stykke er udeladt i F. f. N. S. § 19, der begynder saaledes: I de Kjøbstæder, som hver for sig have at vælge en eller to Deputerede osv.

**) i 3 Forsamlinger, en for hver af de i § 1 nævnte Afdelinger, paa det Sted osv.

Sted med Hensyn til de Der, der ei indeholde eller udgjøre 15. Mai. noget helt Sogn, men sammes valgberettigede Beboere maa, for at udøve deres Valgret, møde med de øvrige Beboere af Valgdistriktet eller en Afdeling af samme. Hvor der i Overensstemmelse med det foransførte i et Valgdistrikt skal vælges gennem Afdelinger, ville Vi, angaaende disse Afdelingers Grændser, tillægge vedkommende Valgdirektører Vor Befaling, ligesom Vi og stedse ville tilfjendegive Valgdirektørerne for Landdistrikterne, paa hvilket Sted Valgforstillingerne skulle holdes.

21. Hver af de Sektioner, hvori den samlede Valgbestyrrelse for Kjøbenhavn i Overensstemmelse med § 20 har at dele sig, bestyres af en Magistratsperson, som dertil af Overpræsidenten udnævnes, i Forbindelse med tvende af de 32 Mænd, der af de øvrige dertil udnævnes. Men dersom det til Forretningernes Fremme skulde være fornødent, kan og den samlede Valgbestyrrelse udnævne andre duelige og paalidelige Mænd til at indtræde i bemeldte Valgsektioner. Ligeledes udnævner den 2 duelige Mænd til at føre Protokoller over hvad der ved Valgmøderne foregaar, hvilke tillige tage Del i at afgjøre de Spørgsmaal, som maatte blive at paakjende af Kommitéen*.)

Udenfor Kjøbenhavn har den af Os bestiftede Valgdirektør, hver Gang et Valg foregaar, at udnævne 4 Mænd til under hans Forsæde at tage Del i Valgbestyrrelsen, foruden 2 andre, som han udnævner til Protokollførere, hvilke, ligesom med Hensyn til Valgkommitteerne for Kjøbenhavn er bestemt**), tage Del i at afgjøre de Spørgsmaal,

*) Dette Stykke er udeladt i F. f. N. J. § 20, der begynder saaledes: Den af Os bestiftede Valgdirektør har hver Gang osv.

**) Ordene: „ligesom er bestemt“ ere udeladte.

15. Mai. som maatte blive at paakjende af Valgbesthyrelsen. Til foransørte Poster har han at udnævne saadanne Mænd, de nyde deres Medborgeres Tillid, og som ved deres Stillinge have havt Leilighed til at forskaffe sig fortroligt Bekjendtska med Forholdene i den By eller Egn, hvorfor Forsamlinge holdes, og har han herved i Kjøbstæderne især at tag Hensyn til de eligerede Borgere. I Valgforsamlingerne so Sædegaardseierne blive de Tilforordnede og Protokolførern at vælge blandt Forsamlingernes egne Medlemmer.

I ethvert Tilfælde, hvor enten Kjøbenhavns Magistrat eller*) vedkommende Valgdirektør til foransørte Forretninger udnævner Mænd, der ikke forhen have gjort Ed til Os hør de, inden de tiltræde deres Forretninger, til Magistraten eller Valgdirektøren indsende deres skriftlige Ed, hvori dels i Almindelighed tilfige Os Troskab, dels i Særdeleshede forpligte dem til redelig Udførelse af de dem i fornævnt deres Stilling paaliggende Pligter. Ligesom Magistraten Kjøbenhavn eller den af Os bestillede Valgdirektør fra igjen har at foretage en ny Udnævnelse, naar nogen o dem, der oprindeligt ere udnævnte til foransørte Forretninger, af en eller anden Marsag, maatte fratræde, saaledes hør dette og saavidt muligt iagttages, hvis en Fratrædelse skulde finde Sted under selve Valghandlingens Udførelse, so at Antallet kan, om muligt, altid blive fuldstændigt, og de forebygges, at der, ved mulig foresaldende Spørgsmaale Afgjørelse, kunne blive lige Stemmer. For saavidt et saadan Tilfælde alligevel maatte indtræde, gjør Formandens Stemm Udflaget. Hvis der i en Kjøbstad eller udi en affides liggende Del af et Landdistrikt, der i Medhold af § 20 komme

*) Ordene: „enten Kjøbenhavns Magistrat eller“ er udeladte, saavel som tilsvarende Henvisninger til Kjøbenhavns Magistrat i det følgende.

til at vælge i en særskilt Forsamling, ikke ere flere end 40 15. Mai. Eiendomme af det Slags, der, uden Hjælp af den i § 10 hjemlede Forbindelse af flere Eiendomme, giver Afgang til Valgret, behøver Valgdirektøren ikke personlig at indfinde sig i samme, men han kan i saadanne Tilfælde udnævne en anden duelig Mand til paa hans Vegne at tage Forsæde i Valgbestyrelsen sammesteds, og dertil isøvrigt bestikke 4, eller, hvis Omstændighederne ere i Veien, 2 andre duelige Mænd, hvorhos dog tillige 2 særskilte Protokolsførere, om muligt, bør udnævnes, men i andet Tilfælde bør Protokollerne føres af de ellers til Valgbestyrelsen bestiktede Mænd. Paa lige Maade bliver der, uden Hensyn til den ovennævnte Betingelse hvad Eiendommenes Tal angaar, at forholde paa de Der, som ligge over 2 Mile fra det faste Land i Valgdistriktet, forsaavidt særlig Valgforamling der skal holdes (§ 20).

22. Det vil i Kjøbenhavn paaligge Magistraten og udenfor denne Hovedstad den af Os udnævnte Valgdirektør at sørge for, at der forfattes paalidelige og fuldstændige Fortegnelser saavel over alle Valgberettigede som over alle Valgbare i det hele Valgdistrikt.

23.*) Som Grundvold for disse Fortegnelser har, forsaavidt Kjøbenhavn angaar, Direktionen for Brandforsikringen at meddele kvartervis indrettede og efter Matrikul No. ordnede Fortegnelser over alle i Staden værende Gaarde og Huse og disses Assurancesummer, saavel som de indtegnede Eier, og andre særskilte Fortegnelser over de Gaarde og Huse, hvis Assurance udgjør 8,000 Rbdkr. Sølv eller derover, i hvilke, saavidt muligt, ogsaa de Eiendomme blive at optage, der ikke særlig ere assurerede til en saadan Sum, men som tilhøre samme Eier, og hvis forenede Assurance-

*) Denne § er udeladt i F. f. N. S., hvorefter §§ne i det følgende altsaa blive to Numere lavere.

15. Mai. beløb udgjør fornævnte Sum. Eignende Fortegnelse blive af Branddirektøren for Kjøbenhavns Amt at forfatte med Hensyn til de Bygninger paa Stadens Grund, der høre under Brandforsikringen for Landbygningerne. Derhos bliver af Stadens Ræmmer at forfatte Fortegnelse over dem, der eie Jorder hørende til Stadens Grund, med Bemærkning om den Taxt for disse, der ligger til Grund for Bankhæftelsen, hvorhos der, saavidt det er Ræmmeren bekendt, vedføres Oplysning om, hvorvidt hine Jordeiere tillige eie Bygninger i Staden eller paa sammes Grund, og hvilke disse Bygninger ere. Forsaavidt ifølge deraf nogen erhverver en Valgbarhed, der ikke allerede tilkom ham paa Grund af ham tilhørende Bygningers Assuranceværdi, har Ræmmeren over disse Valgbare at forfatte en særskilt Fortegnelse. Bemeldte Fortegnelser blive at tilstille Bor Landsover= samt Hof= og Stadsret, som foranstalter dem gjennemgaaede af Brevstriberen, for at denne, som Bestyrer af Skjøde= og Panteprotokollerne, kan forshyne dem med Bekræftelse eller Berigtigelse, hvorhos han i Særdeleshed paa Fortegnelserne over de Valgbare har at bemærke, om Eierens thinglæste Udkomst er saa gammel, som denne Anordnings § 4 No. 3 fordrer, eller, i manglende Fald, hvor gammel den er.

Fremdeles har Magistraten ved de af Stadens Bestillingsmænd, som dertil bedst ere i Stand, samt ved andre hensigtsmæssige Midler at søge de fornødne Oplysninger angaaende de Paagjældendes personlige Egenstaber, forsaavidt disse komme i Betragtning i Henseende til Valgrettigheden eller Valgbarheden; hvorpaa Magistraten foranstalter Fortegnelserne yderligere gjennemgaaede og berigtigede ved nogle af dens Medlemmer i Forbindelse med nogle af de 32 Mænd, som dertil af disses Forsamling udnævnes, hvilke samtlige derefter have under deres Hænder at udfærdige en

særlig Fortegnelse over alle Valgbare og en anden over 15. Mai." alle Valgberettigede i Kjøbenhavn."

24. I de øvrige Kjøbstæder har Bysskriveren*) at forfatte Fortegnelser saavel over alle de under samme hørende Bygninger, der efter deres Assurance give Afgang til Valgstemme, som og over de Grundeiere, der ifølge deres Bygningers og Jorders forenede Værdi ere Valgberettigede. Fremdeles har samme Embedsmand at forfatte en særlig Fortegnelse over de Huse og Gaarde, som enten formedelst deres Assurance sum alene, eller i Forbindelse med de sammes Eiere tilhørende Forder, give Afgang til Valgbarhed. Dernæst har han at sammenligne fornævnte Fortegnelser med Skjøde- og Panteprotokollerne og forsyne dem med**) de Attestationer, Berigtigelser og Bedføjninger, som Brevskriveren ved Vor Landsover- samt Hof- og Stadsret ifølge § 23 har at meddele med Hensyn til de Kjøbenhavnste Eiendomme, hvorpaa Fortegnelserne af Magistraten eller Byfogden, i Forening med de eligerede Borgere, gjenne- gaas og forsynes med de fornødne Vedtegninger angaaende Eiernes personlige Kvalifikation til at udøve Valgret eller til at vælges. Fornævnte saaledes forfattede og berigtigede Fortegnelser tilstilles derefter Vor Valgdirektør til nærmere Efterhyn, og, om fornødent gjøres, yderligere Oplysings

*) F. f. N. F. § 23 begynder saaledes: Som Grundvold for disse Fortegnelser har, saavidt Kjøbstæderne angaar, Bysskriveren osv.

**) Bekræftelse og Berigtigelse, hvorhos han i Særdeleshed paa Fortegnelserne over de Valgbare har at bemærke, at Eiernes thinglæste Udkomst er saa gammel, som denne Anordnings § 4 Nr. 3 fordrer, eller i manglende Fald hvor gammel den er. Derpaa blive Fortegnelserne osv.

15. Mai. Erhvervelse og Berigtigelse, saaledes at der erhøldes rigtige Rister over alle Valgberettigede og særlig over alle Valgbare i Kjøbstæderne, og forsaavidt de Kjøbstæder angaar, som kun i Forening med andre udvælge een Deputeret, blive af de særskilte Fortegnelser for hver enkelt Kjøbstad Generallister at indrette over alle til den fælles Valgkreds hørende, dels valgberettigede, dels tillige valgbare Grundeiere.

Bed foransørte Arbeide har enhver Valgdirektør at tilfage nogle af de Mænd, som han i Overensstemmelse med § 21 har udnævnt til Deltagelse i Valgbestyrelsen, hvilke bør være ham behjælpelige i at gjenemgaa de specielle Rister, og deraf danne de generelle Rister, som de tillige med ham bør underskrive.

25. Hvad de til Sædegaardseiernes Klasse hørende Eiendomme angaar, da lader Vor Valgdirektør sig af enhver Amtsforvalter i Stiftet*) meddele Fortegnelse over alle under hans Oppebørselsdistrikt hørende Eiendomme af dette Slags og deres Eier, hvorved bliver at iagttage, at en Sædegaard altid bliver at henføre under det Amtstuedistrikt, hvorunder Hovedgaarden ligger, uden Hensyn til, at den og har Gods andensteds. Saadanne Fortegnelser gjenemgaaes derpaa først af vedkommende Retsbetjent, for at forsynes med de Bemærkninger, som Skjøde- og Panteprotokollerne maatte frembyde, og siden af Amtmanden. Denne har i Særdeleshed, foruden at bemærke, hvorvidt der i Eierens personlige Forhold maatte være noget til Hinder for den Valgret eller for den Valgbarhed, som der ellers paa Grund af Eiendommen vilde tilkomme ham, at gjøre fornøden Tilspøining, forsaavidt der i Amtet maatte

*) i Valgdistriktet.

være nogen til et Grevskab eller Baroni hørende Sæde- 15. Mai.
gaard, der ikke henhører under nogen Amtstue og derfor er
forbigaaet i Amtsforvalterens Fortegnelser. Derefter for-
fatter Valgdirektøren under sin Haand en Generalforteg-
nelse over alle, der i Stiftet*) ere berettigede til, som
Sædegaardseiere, at udøve Valgret, med tilføjet Bemærk-
ning angaaende de enkelte, der ifølge Reglerne i § 4 ikke
for Tiden ere valgbare.

26. Med Hensyn til de Landeiendomme, som efter §
16 give Afgang enten blot til Valgret eller tillige til Valg-
barhed, bliver for ethvert Sogns Fortegnelser at forfatte af
Sognesfogderne under vedkommende Herredsfogeds eller
Birkedommers Tilhyn, særskilt over begge hine Klasser af
Eiendomme, og forsynede med de fornødne Oplysninger
om Besiddernes personlige Egenstaber, forsaavidt disse have
Indflydelse paa bemeldte Rettigheder. Godseierne bør paa
Begjæring meddele fornødne Oplysninger med Hensyn til
de Fæstebønder, som blive at optage paa Fortegnelserne.

Efterat disse Fortegnelser, hvorunder de valgberettigede
og valgbare Giere og de valgberettigede og valgbare Fæ-
stere bør affondres fra hinanden, ere gjennem Herredsfog-
den eller Birkedommeren indsendte til Vor Valgdirektør,
lader denne dem gennemgaa og bekræfte eller berigtige,
dels af vedkommende Amtsforvaltere, dels af vedkommende
Retsbetjente, og forsaavidt de i § 16 ommeldte Bygninger
angaar, af Branddirektørerne, hvorpaa Valgdirektøren af de
saaledes erhvervede og berigtigede Fortegnelser over de
Valgberettigede og de Valgbare i de enkelte Sogne danner
2 almindelige Fortegnelser over disse for det hele Valg-
distrikt, nemlig en over alle Valgberettigede og en anden
over alle Valgbare. Hvor et Landdistrikt er henlagt under

*) i Valgdistriktet.

15. Mai. et Kjøbstadsogn, bliver det i foransførte Henseende at behandle som et eget Sogn. Ved foransførte Arbejde har enhver Valgdirektør, i Lighed med hvad der er bestemt i § 24, at tiltage nogle af de Mænd, som han i Overensstemmelse med § 21 har udnævnt til Deltagelse i Valgbestyrelsen, hvilke bør være ham behjælpelige i at gjenneengaa de specielle Lister og deraf danne de generelle Lister, som de tilligemed ham bør underskrive.

27. Med Hensyn til de i § 23—26 givne Bestemmelser angaaende Valglisternes Berigtigelse ved Hjælp af Skjøde- og Panteprotokollerne, bliver det at iagttage, at den, som har et i sin Form lovligt Skjøde eller anden lignende Udkomst, ikke udelukkes fra Valgret eller fra Valgbarhed, forbi der kunde mangle fuldstændig Berigtigelse for hans Formands Udkomst, naar dette iøvrigt ikke har anlediget Paatale af nogen, der tilegner sig større Ret til Eiendommen.

28. Ligesom det iøvrigt er enhver Sag at varetage sin Valgret og Valgbarhed, der, uagtet den Omfæng, som derfor drages fra det Offentliges Side, stundum ikke kunde blive iagttaget, saaledes ville i Særdeleshed de, der paa Grund af flere Eiendommes Sammenlægning eller formedelst uforsikrede Bygninger have Afgang til fornævnte Rettigheder, selv have at sørge for betimelig derom at give Oplysning til de Vedkommende og derved bevirke deres Optagelse paa Valgfortegnelserne.

29. De i Medhold af de foregaaende Paragrafer forfattede Fortegnelser over de Valgberettigede og over de Valgbare i ethvert Valgdistrikt, hvorpaa og Valgdirektøren, forsaavidt han besidder en dertil kvalificerende Eiendom, bliver at optage med Bemærkning, at han i dette Valgdistrikt ikke er valgbar, blive, forsynede med en kort og fatelig Overfugt over de lovbestemte Betingelser for Valgretten og Valgbarheden, at henlægge til almindeligt Estersyn for

alle Vedkommende, i Kjøbstæderne paa Raadstuerne og paa 15. Mai.
Landet paa alle Thingsteder, hvorunder nogen Del af Valg-
distriktet henhører, samt paa nogle andre bekvemme Steder
i Distriktet, helst hos Embedsmænd eller Sognefogder. Om
slig Henlæggelse sfer Kundgjørelse*) i Kjøbenhavn i den
Berlingste politiske og Avertissementstidende og i Adresse-
kontorets Efterretninger; i de øvrige Kjøbstæder ved Op-
slag paa offentlige Steder og derhos i Sjælland i den
førstnævnte Avis, og, forsaavidt en Avis udgives i Byen,
da tillige i den; i Fyens samt Volland-Falsters Stifter i de
Tidender, der udgives for disse Stifter; i Landdistrikterne
derimod til Kirkestævne, hvilket alt bør foregaa i det mind-
ste 8 Uger førend Valget finder Sted.

30. Dersom nogen maatte finde, enten at der i de
efter § 29 til almindeligt Eftersyn udlagte Valgsteder er
optagen nogen, som Valgberettiget eller Valgbar, der ikke
har alle de dertil fornødne Egenstaber, eller at i samme
nogen er forbigaaet, som besidder disse Egenstaber, saa har
han at fremsætte sine Erindringer og de Grunde, hvorpaa
han støtter samme, i Kjøbenhavn for Magistraten, og i
andre Valgdistrikter**) for den af Os udnævnte Valg-
direktør.

Hvad i Særdeleshed det sidst anførte Tilfælde angaar,
da bør slikt Andragende være indgivet inden 14 Dage
efterat det i § 29 Foreskrevne er udført. Ellers kunne de
gjorte Erindringer ikke komme i Betragtning ved det fore-
staaende Valg. Efter Udløbet af fornævnte 14 Dage har

*) i Kjøbstæderne ved Opslag paa offentlige Steder og
derhos i vedkommende Stiftsavis, og, forsaavidt en
Avis udgives i Byen, da tillige i den; i Landdistrik-
terne osv.

**) Ordene: „i Kjøbenhavn Valgdistrikter“
ere udeladte.

15. Mai. Magistraten eller den af Os udnævnte Valgdirektør at beramme en Dag, hvorpaa de indkomne Erindringer imod Valglisterne kunne prøves og afgjøres.

31. De indgivne Erindringer blive at behandle og paakjende i Kjøbenhavn af en Kommitte, bestaaende af en Borgmester og 2 Raadmænd, der udnævnes af Overpræsidenten, samt 4 af de 32 Mænd, hvilke disses Forsamling udnævner og paa andre Steder*) af samtlige Medlemmer af Valgbestyrelsen, Protokolførerne deri indbefattede, under Valgdirektørens, eller i de enkelte Tilfælde, hvor en anden fungerer som Formand (§ 21), under dennes Forsæde. Efterat de indkomne Erindringer ere samtlige Medlemmer af Valgbestyrelsen meddelte, berammes et Møde, hvortil saavel de, der have fremsført Erindringer mod Valglisterne, som de, hvilke disse Erindringer vedkomme, kaldes, og efter at nøiagtig Oplysning paa den hurtigste og simpleste Maade er indhentet, affiges motiveret Kjendelse angaaende deslige Bespørgninger. Saavel Kjendelserne, som den forudgaaende Forhandling bør tilføres Protokollen, der føres af en blandt de Tilforordnede, som dertil af Formanden udnævnes, og underskrives af samtlige Kommitteens eller Valgbestyrelsens Medlemmer.

32. Efterat saaledes de fremkomne Bespørgninger ere paakjendte, eller, naar Fortegnelserne have været udlagte i 14 Dage, uden at nogen saadan Bespørgning er fremkommen, blive disse, forsynede med de Berigtigelser, som maatte være at gjøre i Anledning af de afgivne Kjendelser, forsaavidt de Valgbare angaar at trykke, og et trykt Exemplar deraf snarest muligt at tilstille enhver Valgberettiget.

*) Ordene: „i Kjøbenhavn paa andre Steder“ ere udeladte.

Ogsaa bør enhver Valgdirektør meddele nogle Exem- 15. Mai.
plarer af disse trykte Fortegnelser til Valgdirektørerne i de
andre Distrikter, i hvilke Betingelserne for Valgbarhed ere
de samme, og altsaa indbyrdes Valg kan finde Sted (§ 14,
15 og 16.)

33. Derpaa berammer i Kjøbenhavn Magistraten, og
ellers Valgdirektøren, et Valgmøde*), og kundgjør Tid og
Sted, i det mindste 8 Dage forud, for samtlige Valgberet-
tigede, ved Meddelelse af de ovennævnte trykte Exemplarer,
hvorpaa Berammelsen tegnes med Indkaldelse til de
Paagjældende. Men til ydermere Sikkerhed bør ogsaa
Kundgjørelse ske med lige Varsel paa den i § 29 fore-
skrevne Maade.

I Kjøbenhavn bliver det endvidere 48 Timer forud at
kundgjøre i Adresskontoiets Efterretninger, for hvilken Del
af ethvert Kvarter de Valgberettigede hver Dag blive at
fremfalde til at udøve deres Valgret, for at ikke et større
Antal af Indvaanere, end fornødent, skal uleiliges med
Møde. En lignende Forholdsregel vil ogsaa blive at træffe
andensteds, dersom det maatte være at forudsæ, at Valghand-
lingen ei paa en Dag kan tilendebringes**).

34. I Henseende til Sædegaardseiernes Valgklasse

*) F. f. N. S. § 31 begynder saaledes: Derpaa beramme
Valgdirektørerne et Valgmøde osv.

**) Sidste Stykke af S'en er saalydende i F. f. N. S.
§ 31: I de Kjøbstæder, hvor det maatte være at
forudsæ, at Valghandlingen ei paa en Dag kan til-
endebringes, bliver det endvidere 48 Timer forud at
kundgjøre, for hvilken Del af Byen de Valgberetti-
gede hver Dag blive at fremfalde til at udøve deres
Valgret, for at ikke et større Antal af Indvaanere,
end fornødent gjøres, skal uleiliges med Møde i
Valgdistriktet.

15. Mai. vil dog i Stedet for den i § 29—33 foreffrevne Fremgangsmaade, følgende Regler være at iagttage:

Strax efterat Valglisterne paa den i § 25 nævnte Maade ere blevne forfattede, blive de at trykke og derpaa et Exemplar af samme at tilstille hver enkelt valgberettiget Sædegaardseier i Stiftet*) med Opfordring til dem, som derved maatte have nogen Bemærkning at gjøre, inden 3 Uger at fremsøre samme for Valgdirektøren, ligesom og den Sædegaardseier, der formedelfst en anden ham tilkommende Valgret, som han foretrækker, ikke kan benytte sin Valgret i Stiftet*), har inden fornævnte Tid at indberette dette til Valgdirektøren. Ligeledes har Valgdirektøren at sende et passende Antal Exemplarer til de udnævnte Valgdirektører for Sædegaardseiernes Valgforsamlinger i de andre i § 1 nævnte Stifter**), for af disse at tilstilles de sammesteds stemmeberettigede Sædegaardseiere. Det kundgjøres derhos i den Berlingske politiske og Avertisements-Tidende, og***), forsaavidt Sjællands Stift angaar, i Rjshenhavns Adresseskontoirs Efterretninger, og for de øvrige Stifter i Stiftsaviserne, at flige Fortegneller ere omsendte til de Paagjældende, og at de, der maatte tro sig derved forbigaaede, have inden 3 Uger at melde sig hos vedkommende Valgdirektør. De Besværinger, som i Anledning af Valglisterne fremkomme, blive derimod først paa Valgdagen at tage under Paaskjendelse, men Valgdirektøren har forinden at indhente de Oplysninger, som i den Henseende kunde være fornødne. Om Stedet for Valgmødet, som vil findes bestemt i Bortkommisforium til Valgdirektøren (§ 20), og Tiden, der bør bestemmes saaledes, at alle Vedkommende faa en Frist af 3 Uger, bliver enhver valgberettiget Sædegaardseier ved

*) i Valgdistriktet.

**) i de andre Afdelinger.

***) og i vedkommende Stiftsavis, at flige osv.

Strivelse at underrette, ligesom det og i Forbindelse der= 15. Mai.
med bliver at meddele ham, om og hvilke Indsigelser, der
ere fremkomne mod de forhen udsendte Fortegnelser, saa og
hvilke af Stiftets Sædegaardseiere, der have frasagt sig
Stemmerettigheds Udøvelse i Stiftet*).

Ligeledes bliver Underretning om Tiden og Stedet at
meddele enhver, der har paaستاet sig berettiget til at til-
føres Fortegnelsen. Fremdeles bliver, med Hensyn til Mu-
ligheden af, at Urigtighed kunde være indløben ved den spe-
cielle Tilsigelse, Valgmødet med i det mindste 3 Ugers
Varsel at kundgjøre i de ovenmeldte offentlige Tidender.
Valgdirektoren udvælger endvidere, forinden Valgmødet fin-
der Sted, sine Medtilforordnede, Protokolsørerne derunder
indbefattede (§ 21), og giver disse derom fornøden Under-
retning.

35. Paa de efter §§ 33 og 34 berammede Valg-
dage forsamle sig alle, der efter § 21 skulle tage Del i
Valgforretningens Bestyrelse og Protokolsørelsen over
samme. Foruden de Valgberettigede have og andre Udgang
til at overvære Valgforsamlingen, forsaavidt det kan ske,
uden at være de Valgberettigede til Hindrer ved Udøvelsen af
deres Valgret. Efterat Valgdirektøren, hvis Kommisforium
— der vil indeholde en kort Fremsettelse af Vælgernes
Retligheder og Pligter — bliver at forelæse, eller den, som
ellers har Forsædet, har anvist de øvrige Tilforordnede og
deriblandt Protokolsørerne deres Pladser, begynder han med
at gjøre Forsamlingen opmærksom paa Handlingens Big-
tighed og sørger isøvrigt for, at den i alle Maader foretages
med tilbørlig Orden og efter de foreskrevne Regler.

36. Dersom nogen endnu maatte have Indsigelse at
fremsette mod nogen, som han finder urigtig optaget paa

*) i Valgdistriktet.

15. Mai. Valglisterne, bliver saadan Indsigelse at modtage, og efterat de Oplysninger, som der paa Stedet kunne erholdes, ere indhentede, at afgjøre ved Valgbestyrelsens Kjendelse (Kfr. § 31). I Sædegaardeiernes Valgforsamling blive ogsaa de forhen i Overensstemmelse med § 34 Valgdirektøren tilfillede Indsigelser paa Valgdagen at paakjende tilligemed de Erindringer, som først ved selve Valgmødet maatte fremkomme, forsaavidt disse gaa ud paa, at nogen, der paa Valgforteguelserne er optaget, ikke dertil er berettiget.

37. Hver Gang nogen fremtræder for at give Stemme, have de Medtilsforordnede i Valgbestyrelsen tydeligen at nævne hans Navn, hvorhos de bør give alle de Oplysninger, som efter Omstændighederne maatte være fornødne og hvortil de ere i Stand.

38. Over alt, hvad der foregaar ved Valgmødet, holdes en Forhandlingsprotokol, som føres af den blandt de udnævnte Protokolførere, som Formanden dertil bestemmer. Dog indføres deri ikke selve de enkelte Stemmer, som enhver afgiver, men derover føres tvende særlige Protokoller. Den ene af disse skal indeholde Fortegnelse over alle til Distriktet eller Valgafdelingen, hvor en saadan finder Sted, hørende Valgberettigede, saaledes at ved enhver Vælgers Navn de Personers Navne kunne anføres, hvorpaa han giver Stemme. Den anden bør derimod indrettes saaledes, at alle de Stemmer, som falde paa en valgbar Person, anføres ved hans Navn. De Protokoller, som føres over Valgforretningerne, autoriseres i Kjøbenhavn af Magistraten og andetsteds*) af den af Os befuldmægtigede Valgdirektør.

39. Først afgive Valgbestyrelsens Medlemmer deres Stemmer, forsaavidt de ere Stemmeberettigede. Derpaa

*) Ordene: „i Kjøbenhavn andetsteds“ ere udeladte.

bliver enhver Valgberettiget at fremkalde til Stemmegivning 15. Mai. efter en af Formanden bestemt Orden, grundet paa en fast og forud bekendtgjort Regel. Dersom en Vælger ikke er til Stede, naar han efter sin Orden opraabes, saa maa af den Aarsag ingen Standsning ske i Valghandlingen, men ved Slutningen blive de, som ikke have indstillet sig efter det første Paaraab, paa ny at paaraabe, og de, som da ikke melde sig, maa tilskrive sig selv, at de ikke komme til at afgive Stemme.

40. Enhver Stemmegivende nævner to valgbare Personer for hver Deputeret, som Valgdistriktet har at vælge, og tilføier, hvad der ellers behøves til at kjendeliggjøre disse Personer. I Særdeleshed bør han, hvis han stemmer paa nogen, der hører hjemme i et andet Valgdistrikt, opgive dette, for at det paa Fortegnelserne over samme kan efterses, om den navngivne virkelig er valgbar, og at saaledes den ham givne Stemme kan antages.

De afgivne Stemmer blive at indføre i de i § 38 nævnte Protokoller paa den der fastsatte Maade. Disse Protokoller jevnføres strax efter enhver Stemmes Tilførsel, og det tilførte oplæses tydeligt, hvorpaa den stemmegivende træder tilbage.

41. Skulde nogen vælge paa et Individ, som ikke er valgbar, har Valgbestyrelsen at meddele ham fornøden Oplysning og tilkjendegive ham, at han kan gjøre et andet Valg. Derfor skal han dog ikke strax bestemme sig, men han bliver for Tiden at entlede, for at han kan overlægge, hvem han vil give sin Stemme, og bliver han da atter at fremkalde, naar den øvrige Stemmegivning for den Dag er tilendebragt.

42. Dersom nogen maatte have noget at bemærke ved den Fremgangsmaade, der bruges under Valghandlingen, saa staar det til ham, inden Resultatet af Stemmegivningen er uddraget, at fremsføre sine Indsigelser og de

15. Mai. Grunde, hvorpaa de støtte sig. Valgbesthyrelsen har derpaa, efter at Gjenstanden behørigen er forhandlet og opløst, at paakjende Indsigelsernes Gyldighed og kortfælgende anføre sine Grunde. Alt det saaledes Passerede tages til Protokollen.

43. Efterat Stemmegivningen er tilendebragt jevnføres Protokollerne paa ny og oplæses tydeligt, og, om nogen Feiltagelse maatte være indløben, berigtiges den ved en ny Tilførsel. Dette bliver, forsaavidt Afstemningen maatte være at afholde i flere Sessioner efter hinanden, at foretage hver Gang en Session sluttet.

Endeligt blive, naar den hele Valghandling er tilende Stemmerne for hver af de forskjellige Personer, paa hvilke Valg er faldet, at optælle, og Resultatet deraf at uddrage og kundgjøre.

44. Forsaavidt det endelige Valg ikke beror paa de Stemmer, som afgives under en anden til samme Valgdistrikt hørende Afdeling, proklameres de, som findes valgte, saaledes at den, der har flest Stemmer for sig, eller hvis Forsamlingen har et større Antal at vælge, de, som indtil hint Antal have faaet flere Stemmer for sig end nogen anden, erklæres for udvalgte Deputerede; og den eller de, som næst efter disse indtil det behørigte Antal have faaet flest Stemmer, for Suppleanter; de sidste i den Orden, hvori de have faaet flest Stemmer, i Overensstemmelse med hvilken Orden de i fornødent Fald blive at falde til at træde i de Deputeredes Sted. Have flere af dem, hvorom der i foranstørte Henseende kunde være Spørgsmaal, lige mange Stemmer, bliver det ved Lodkastning at bestemme, hvo af dem der skal foretrækkes.

En af Protokollførerne indretter det fornødne for Lodtrækningen, og, saafremt den, for hvem Lod skal trækkes, er fraværende, opfordrer Valgdirektøren eller den, som træder

i hans Sted, en anden af de tilstedeværende Vælgere til at 15. Mai. trække i den fraværendes Sted.

Protokollerne blive derpaa at underskrive af Valgbestyrelsens samtlige Medlemmer.

45. Forsaavidt derimod Valget for et Distrikt sker igjennem flere Afdelinger, bliver der, efterat i Kjøbenhavn Magistraten og ellers*) Valgdirektøren har modtaget samtlige Protokoller, snarest muligt at beramme en Dag til Valgets endelige Afgjørelse. Ved dette Møde blive Protokollerne for de flere Afdelinger at sammenholde og det fælles Resultat at uddrage, ligesom det og bør oplæses og protokolleres.

Ved denne Handling bør, saavidt muligt, alle Valgbestyrelsens Medlemmer være til Stede, og en af dem føre Protokol over Forhandlingerne, hvilken Protokol underskrives af alle tilstedeværende Medlemmer af Valgbestyrelsen. Om det saaledes berammede Valgmøde sker offentlig Kundgjørelse, for at ogsaa de, der ellers maatte ønske det, derved kunne indfinde sig.

46. De foregaaede Valg kundgjøres i Valgdistriktet paa samme Maade, som Berammelsen af Valgmødet, ligesom og derom bør ske Indberetning til Vort danske Kancelli, til hvilket Kollegium Protokollerne tillige blive at indsende.

47. Saasnart Indberetningerne og Protokollerne angaaende de fuldbyrdede Valg ere indkomne til Vort danske Kancelli, ville Vi afgive Vor allerhøjeste Resolution angaaende dem, der, i Overensstemmelse med Vor Anordning af 28. Mai 1831 § 2, til Valgenes Modtagelse behøve Vor

*) Ordene: „i Kjøbenhavn ellers“ ere udeladte i F. f. N. 3.

15. Mai. Tilladelse og derefter blive alle de udvalgte Deputeredes og Suppleanters Navne at bekjendtgjøre.

48. For Valglisternes vedvarende Vedligeholdelse, saavel for Rjæbstæderne, som for de efter § 16 indrettede Valgdistrakter paa Landet, bliver der at sørge af dem, der ifølge §§ 23, 24 og 26 have at affatte de specielle Lister. Til den Ende bør der i Løbet af hvert Aars Mai Maaned gives dem fornødne Underretninger af Pantebøgernes Bestyrere, forsaavidt disse ikke ere de samme som de, der have at føre hine Lister.

Søvrigt have de selv saavel ved enkelte forefaldne Leiligheder at benytte de Oplysninger, som de erholde, til efterhaanden at gjøre de fornødne Vedtegninger i Valglisterne, som og en Gang om Aaret i Mai Maaned, eller strax efterat Underretningerne af Pantebøgernes Bestyrere ere modtagne, selv at gjennemgaa dem og lade dem gjennemgaa af dem, som efter de foransførte Paragrafer have derved at gaa dem tilhaande.

Søvrigt har og enhver, der ved Eiendoms Erhvervelse, ved Opnaaelse af den Alder som udfordres efter §§ 3 og 4, eller ved anden indtræffende Begivenhed bliver berettiget til at indlemmes blandt de Valgberettigede eller de Valgbare, selv at iagttage sit Tarev og til den Ende melde sig hos Vedkommende og legitimere sin Hjemmel til sliq Indlemmelse.

Overpræsidenten i Rjæbenhavn og ellers overalt*) Amtmændene have en Gang aarligt at forvisse sig om, at denne Vor Anordnings Forrifter i foransførte Henseende ere opfyldte. Men naar nye Valg skulle foretages, blive desuden Forteguelserne omhyggelig at gjennemgaa af alle

*) Ordene: „Overpræsidenten overalt“ ere udelatte i F. f. N. S.

Bedkommende og at udlægge til offentligt Eftersyn paa den 15. Mai. oven i § 29 forefrevne Maade, ligesom og nye Fortegnelser over de Valgbare blive at trykke, og iøvrigt Fortegnelserne i et og alt at behandle efter de oven forefrevne Regler med de Modifikationer, som umiddelbart flyde deraf, at der allerede findes Valglister, som alene kunne behøve en eller anden Berigtigelse.

Hvad Sædegaardseierne angaar, da bortfalder, hvad der ovenfor er forefrevet om Valglisternes successive Berigtigelse; men det er tilstrækkeligt, at de, naar et nyt Valg skal foregaa, gennemgaaes og berigtiges i Overensstemmelse med § 25 og at der fremdeles dermed forholdes efter § 34.

49. Hver Gang Vi, i Overensstemmelse med Vor Anordning af 28. Mai 1831 § 7, ville lade Stænderne sammentræde, ville Vi indkalde dem ved et Patent, hvori Dagen, da Forsamlingen skal aabnes, vil blive bestemt. Uden saadan foregaaende Indkaldelse kan ingen Forsamling af Stænderne finde Sted, ligesom Forsamlingen og adskilles til den Tid, til hvilken Vi lade tilkjendegive, at den skal ophøre.

50. Indtil videre bliver Stændernes Forsamling at holde i Roskilde*). Der vil til den Ende sammesteds blive anvist den en Bygning, hvori der, foruden Forsamlingsværelse med tilstrækkeligt Rum til Plads for samtlige Deputerede, for Vor Kommisær, og de Mænd, som maatte være ham tilforordnede, vil findes de øvrige fornødne Leiligheder, navnlig til Kontoirerne og til Opbevaring for Protokollerne og Akterne. De nærmere Foranstaltninger, som maatte være fornødne, blive at træffe af Vor Kommissarius i Forbindelse med Forsamlingens Præsident.

*) i Viborg.

15. Mai.

51. Efterat Vi have udstedt et saadant Patent, som i § 49 er ommeldt, ville Vi udnævne en Kommissarius, igjennem hvem alle Forhandlinger imellem Os og Stænderne skulle ske. Dog ville Vi efter Omstændighederne, enten for den hele Tid, da Forsamlingen varer, eller med Hensyn til enkelte Gjenstande, der ville komme under dens Overveielse, tilforordne ham en eller anden af Vore Embedsmænd, for at disse efter Anvisning af Vor Kommissær, kunne møde i Forsamlingen, og give den de fornødne Oplysninger over enkelte bestemte Gjenstande.

52. Paa den i Patentet fassatte Dag bliver, efterat først offentlig Gudstjeneste er holdt, Forsamlingen at aabne af Vor Kommissarius.

53. Vor Kommissarius bivaaner, uden dog at have nogen Stemmeret, alle Forsamlingens Sessioner og tager Ordet, saa tit han finder det for godt; dog er han ikke til Stede ved Stemmegivningen, naar denne finder Sted efter formelig Forhandling (§ 80) eller ved Prøvelsen af de udarbejdede Betænkninger eller andre Udfærdigelser (§ 85). Han meddeler Stændernes Forsamling Vore Propositioner og giver den de i saa Henseende fornødne Oplysninger, saavel idet han forelægger den hine Propositioner, som og siden, naar hderligere Oplysninger under Forhandlingernes Løb maatte gjøres fornødne. Han modtager Forsamlingens Erklæringer og Betænkninger, jaavelsom de Forestillinger, Ansøgninger og Bøvhæring, som den maatte ville indgive, alt for at befordre disse Andragender til Os. Alle Meddelelser imellem Regjeringen og Forsamlingen ske saaledes igjennem Vor Kommissarius, og Forsamlingen har ikke med Hensyn til nogen af de til dens Virksomhed henhørende Gjenstande at forhandle med andre end ham.

54. Ingen kan befuldmægtige nogen anden til at møde eller stemme for sig i Stændernes Forsamling.

55. Enhver Deputeret har i det feneſte at indfinde ſig 15. Mai. Dagen førend Forſamlingen aabnes, og derpaa at melde ſig for Vor Kommisſarius, ſamt at fremlægge den han efter § 12 givne Meddeleſe om det paa ham ſaldne Valg. Er nogen forhindret i at møde, melder han dette for Vor Kommisſarius, der, hvis Forfaldet ei kan ventes hævet inden en Uge fra Forſamlingens Aabning, indkalder den Suppleant, ſom det tilfalder at træde i hans Plads. Den ſaaledes indkaldte Suppleant vedbliver i dette, ſom i ethvert Tilfælde, hvori han indkaldes, ſin Funktion den hele Tid, Stænderne for den Gang ere ſamlede. Skulde inden den Tid Suppleanten af en eller anden Aarſag afgang, kan hin Deputeret derimod atter indkaldes, forudsat, at der ikke længer er nogen Hindring i Veien for hans Møde.

56. ſaaſnart Forſamlingen er aabnet, opfordrer Vor Kommisſarius enhver, der maatte have noget at erindre imod de af vedkommende Valgbeſtyrelſe antagne Valg, til at fremkomme med ſine Indſigelfer, hvad enten diſſe gaa ud paa, at den Valgte ikke har de til Valgbarhed fornødne Egenſkaber, eller paa, at et lovligt Valg paa en anden urettelig er forkaſtet. Vor Kommisſarius har ligeledes at forelægge Forſamlingen de Indvendinger, ſom han ſelv maatte have mod et Valgs Gyldighed. De ſaaledes fremkomne Indvendinger blive af Kommisſæren at ſætte under Forſamlingens Overveieſe, og et af ham dertil udnævnt Medlem fører Protokol over alt, hvad der i ſaa Henſeende forefalder. Naar Forhandlingerne over en Indſigelfe af foranførte Slags ere bragte til Ende, bringer Kommisſarius denne Gjenſtand til Afſtemning, og derſom mere end den halve Del af de ſtemmegivende erklære ſig for Valgets Ugyldighed, bliver det at ophæve, men i modsat Tilfælde bliver det ved Magt.

Naar paa forommeldte Maade de Indſigelfer ere afgjorte, ſom ere fremkomne i Anledning af ovenmeldte

15. Mai. Opfordring, kan ingen videre Indvending gjøres mod et Valgs Gyldighed.

§7. Naar saaledes de Indsigelser, som maatte gjøres mod Valgene, ere afgjorte, opfordrer Vor Kommissarius det ældste Medlem af Stændernes Forsamling til at foranstalte en Præsident valgt blandt Forsamlingens Medlemmer. Dette Valg sker ved Stemmesedler. Hvert af Medlemmerne tegner paa en Seddel dens Navn, som han ønsker valgt. Efterat samtlige Stemmesedler ere overleverede til bemeldte ældste Medlem, udnævner denne to af Forsamlingen til at optegne Stemmesedlers Indhold paa den enhver af dem til den Ende meddelte alfabetiske Liste over samtlige Medlemmer. Derpaa aabner han Stemmesedlerne og oplæser de derpaa ansøgte Navne, hvornæst bemeldte to Medlemmer vedtegne ved ethvert Medlems Navn paa bemeldte Liste de ham givne Stemmer. Disse Listes blive derpaa jevnført indbyrdes og med de henlagte Stemmesedler og de muligen indløbne Feiltagelser berigtigede. Den, som efter Stemmernes Optælling findes at have de fleste Stemmer og tillige ikke mindre end $\frac{1}{3}$ af alle afgivne Stemmer, erklæres da af fornævnte ældste Medlem for Præsident i Forsamlingen, og indtager derpaa den for ham bestemte Plads. Hvis ingen skulde erholde et saa stort Antal Stemmer, bliver at foretage en ny Afstemning, aldeles efter de foran forefrevne Regler; men hvis heller ikke derved $\frac{1}{3}$ af samtlige Stemmer falder paa samme Medlem, bliver der atter at stemme, men kun imellem de tre, som ved den anden Afstemning have erholdt flere Stemmer, end nogen af de øvrige. Hvis der er lige Stemmer for flere Medlemmer, der hvert for sig have $\frac{1}{3}$ af alle Stemmer, bliver det ved en ny Afstemning efter Stemmesedlerhed at afgjøre, hvo af dem der skal være Præsident, og hvis da atter flere faa lige Stemmer, skal den ældste have Fortrin. Paa lignende Maade bliver der og at forholde i det Tilfælde, at det, i

Overensstemmelse med det foransførte, behøver nærmere Afgjørelse, hvo der, som de tre, der have flest Stemmer for sig, skulle sættes paa det endelige Valg. 15. Mai

58. Det er Præsidentens Sag at styre Forretningernes Gang i Forsamlingen og det uagtet Vor Kommisfarius er til Stede. Han har at sørge for, at Sager, der ei vedkomme Forsamlingen, henvises til deres rette Sted (§ 86). Det er ham overladt, hvorvidt han vil tage Del i Forhandlingerne over Propositionerne, men han har ikke at afgive Stemme, hvor Stemmegivning efter foregaaende formelig Forhandling finder Sted (§ 80. Alt hvad nogen har at foredrage henvendes til ham. Naar en Sag er behørig drøftet, fremsætter han de Spørgsmaal, hvorover der skal stemmes. Han bestemmer og overhovedet alt, hvad der hører til god Ordens Vedligeholdelse i Forsamlingen. Han fastsætter, i hvad Orden Sagerne skulle foretages, og har at paaminde de Medlemmer, som maatte afvige deraf, eller iøvrigt tilfidesætte den behørig Ordren i Forsamlingen. Især har han at sørge for, at Forsamlingens Overveielser og Arbejder snarest muligt befordres, og at samme først og fremmest henvendes paa de af Os fremsatte Propositioner, der stedse bør gaa forud for de Sager, som fra Medlemmernes Side gjennem Præsidenten bringes til Omhandling. Derfom Vor Kommisfarius har noget at bemærke i Henseende til enkelte Sagers Fremme, har Præsidenten dertil at tage behørigt Hensyn

59. Saasnart Præsidenten har tiltraadt sin Post, foranstalter han en Vicepræsident udvalgt, hvorved der forholdes aldeles efter de for Præsidentvalget forefrevne Regler.

60. Vicepræsidenten træder, i Præsidentens Forsald, i alle Henseender i hans Sted; men udenfor dette Tilfælde

15. Mai. har han kun de samme Rettigheder og Pligter som et andet Medlem, og tager lige med et saadant Del i Forhandlingerne og Afstemningen.

61. Endvidere foranstalter Præsidenten 2 Sekretærer valgte. Ethvert Medlem optegner paa en Stemmeseddel Navnene paa begge de Medlemmer, som han ønsker valgte til disse Poster. Iøvrigt forholdes ganske efter de for Præsidentvalget foreskrevne Regler. Sekretærerne indtage derpaa de for dem bestemte Pladser, som anvises dem af Præsidenten.

62. Sekretærerne føre Journal over de indkomne Sager saavel som Protokol over Forhandlingerne i Forsamlingen og disses Resultat.

Ved hver Sessions Begyndelse forelæses Protokollen for den forrige Session af den Sekretær, der har ført samme, og naar intet derved findes at erindre, underskrives den af Præsidenten og begge Sekretærerne. Sekretærerne, som iøvrigt kunne tage Del i Forhandlingerne og Afstemningen, have og i Almindelighed paa Forsamlingens Vegne at forfatte alle Betænkninger og andre skriftlige Udarbejdelser, dog med de Undtagelser og under de nærmere Betingelser, som indeholdes i det følgende (§ 85).

Sekretærerne kunne, med Præsidentens Samtykke, indbyrdes fordele Arbejderne imellem hinanden, men i alt Fald har Præsidenten at bestemme det fornødne.

Til at føre Kopibog og besørge Afskrivningen kan Præsidenten antage paalidelige Mænd udenfor selve Forsamlingen, hvilke derfor nyde en passende Betaling.

63. Saavel Præsidentens som Vicepræsidentens og Sekretærerens Valg gjælder for den Tid, hvori den for den Gang udfærdigede Stændernes Forsamling varer.

Zugen kan vægre sig for at modtage saadant Valg 15. Mai. uden Forsamlingens Samtykke.

64. Ligefom det i Overensstemmelse med § 56 er Forsamlingens Sag at paakjende de Indsigelser, som der gjøres mod et Deputeretvalgs Gyldighed, saaledes har den og ved Stemmegivning at afgjøre den Paastand, som maatte fremkomme om, at nogen af de valgte siden er oplyst at have de Egenstaber, som udfordres til at være Medlem af Stændernes Forsamling (§ 4), uden at han selv godvilligen vil opgive sin Post. Ogfaa i dette Tilfælde er en Flerhed af Stemmer fornøden, for at han skal være pligtig at fratræde. Dog bliver herved at iagttage, at den, som en Gang lovlig er valgt, ikke, fordi han for nogen Tid ophører at besidde en saadan Eiendom, som til dette Valg var fornøden, derved taber sin Ret til at indtræde i Stændernes Forsamling, naar han kun inden et Aars Udløb erhverver en anden Eiendom af foransførte Bestaaffenhed. Dog, dersom han paa den Tid, Stændernes Indkaldelse foregaar, ikke er i Besiddelse af saadan Eiendom, bliver han for den Gang at forbigaa, uagtet hint Aar endnu ei er udløbet.

65. Naar af foransførte eller anden Marsag en af de indkaldte Deputerede udgaar, har Bor Kommissarius at sørge for, at vedkommende Suppleant indkaldes (§ 55).

66. Stændernes Forsamling kan og afgive Bestemmelse om Berigtigelse af Valglisterne, dog kun til Regel for tilkommende Valg, da de en Gang foregaaede Valg ikke kunne tabe deres Gyldighed, fordi det maatte befindes, at Valgret eller Valgbarhed uretteligt er tillagt eller betaget en eller anden.

67. Er nogen Deputeret ved gyldig Marsag hindret i at møde i en eller anden Forsamling, har han at anmeldte

15. Mai. jaadant for Præsidenten, som derom underretter Forsamlingen. Forhindres nogen for længere Tid ved Sygdom eller andet uomgjængeligt Forfald, har Præsidenten at gjøre Anmeldelse for Vor Kommissarius, som har at indkalde Suppleanten, saafremt Omstændighederne tillade, at en saadan endnu kan deltage i Forhandlingerne (55).

68. Enhver Deputeret kan, under Sagttagelse af den foreffrevne Orden, gjøre Forslag i Forsamlingen, saa og bringe Forandringer og Tilfætninger til de gjorte Propositioner i Forslag, ligesom han og er besøiet til at tale over alle Gjenstande, som paa behørig Maade ere bragte under Omhandling. Da han i denne sin Virksomhed alene har at rette sig efter sin samvittighedsfulde Overbevisning om hvad der kan fremme det almindelige Vel, saa kan han ikke lade sig binde ved nogen Instrux af Bælgerne. Dog kunne Valgdistriktets Beboere forlange, at han skal forelægge de Ansøgninger og Besværinger, som de maatte ønske at bringe for Stændernes Forsamling, og understøtte disse, forsaavidt det stemmer med hans Overbevisning.

69. Ethvert Medlem er pligtigt at underkaste sig Præsidentens Kjendelse angaaende Tilfidsbestættelse af den fornødne Orden (§ 58) og kan gjøre Præsidenten opmærksom, naar han finder, at denne Orden af andre er tilfidsesat.

70. Ingen Beslutning maa tages af Forsamlingen, naar ikke i det mindste $\frac{3}{4}$ af sammes Medlemmer ere til Stede. I Sager, der høre under dens egen Afgjørelse, gjør Stemmerfærdighed altid Udslag, og dersom der ere lige mange Stemmer for tvende modsatte Meninger, maa i Almindelighed den Motion, som er sat under Spørgsmaal, bortfalde (§§ 56, 64, 72, 79, 86). Dog finder Undtagelse

fra denne almindelige Bestemmelse Sted i Hensende til de 15. Mai. Forsamlingen tilkommende Valg, hvorfor Reglen indeholdes i §§ 57, 59, 61 og 74.

Hvad de Gjenstande angaar, som Vi have ladet Stændernes Forsamling forelægge til Overveielse, agtes og det for dens Mening, hvorfor Flerheden af de stemmegivende Medlemmer have erklæret sig; men i Tilfælde af Stemmelighed blive begge de modsatte Meininger os at foredrage, ligesom det og, hvor Stemmeskerhed i en Sag, der hører under Vor allerhøieste Afgjørelse, finder Sted, altid staa Minoriteten frit for at forlange, at dens afvigende Mening tilligemed de Grunde, hvorpaa den er bygget, fremsættes i den Betænkning, der til Os skal afgives. Over en af et Medlem gjort Proposition bliver ingen Betænkning til Os at afgive, naar ikke mere end den halve Del af de afgivne Stemmer er til dens Fordel.

71. Dersom et Medlem agter at sætte en eller anden Gjenstand under Overveielse, har han derom at henvende sig til Præsidenten med skriftligt Andragende, som altid bør indeholde et bestemt Forslag. Præsidenten har derpaa at meddele Vor Kommissarius en Afskrift og til samme Tid ved Opflag paa en dertil indrettet Table at kundgjøre Indholdet for Forsamlingen samt at bestemme Tiden, hvorpaa det af Proponenten nærmere skal foredrages for Forsamlingen.

72. Hvis Forsamlingen finder, at Forslaget egner sig til at komme i Betragtning, udsættes en Kommité til dets nærmere Prøvelse, men dersom de fleste Stemmer ere imod, at det saaledes tages i Betragtning, kan det ikke oftere foredrages i den daværende Stænderforsamling.

15. Mai. 73. De af Os Stænderne gjennem Vor Kommissarius forelagte Propositioner blive ligeledes førend den Dag, at nogen Beslutning desangaaende tages i Forsamlingen, at kundgjøre for samme paa den i § 71 bestemte Maade.

Dersom i det Møde, hvori Vor Kommissarius fremlægger Propositionen, ingen af Forsamlingen forlanger en Kommité nedsat, saa har Forsamlingen i det næste Møde at stemme angaaende om Propositionen, uden en Kommités Nedsættelse, skal anbefales til Udførelse.

74. Enhver Kommité, der nedsættes til at bearbejde nogen Sag, for derved at forberede dens Forhandling i selve Stændernes Forsamling, bør bestaa af i det mindste 3 Medlemmer, som Forsamlingen dertil udnævner. Dette sker paa den Maade, at hvert Medlem overrækker Præsidenten en Seddel, hvorpaa saa mange af de Deputeredes Navne ere opskrevne, som der skulle udnævnes Kommitémedlemmer, og de, som dertil saa flere Stemmer, end nogen anden, anses valgte til at indtræde i Komiteen. Iøvrigt forholdes der efter de samme Regler, som i §§ 57, 59 og 61 ere foreskrevne, og navnlig skal den højere Alder gjøre Udslag i Tilfælde af Stemmeligbed. Præsidenten kan dog, som Følge af § 58, ei udnævnes til Medlem af nogen Kommité. Komiteens Medlemmer udvælge selv den af dem, der, som Formand, skal føre Direktoret under Forhandlingerne, og ligeledes den, der skal foredrage Sagen i Stændernes Forsamling. Iøvrigt forene Medlemmerne sig angaaende Arbejdets Fordeling. Komiteen kan og andrage for Forsamlingen paa, at et eller andet Medlem endvidere tilforordnes samme.

75. Det staar Vor Kommissarius frit for, naar og 15. Mai saa ofte han finder for godt, mundtligt efter*) skriftligt at gjøre de Meddelelser til Forsamlingens Komiteer, som han anser fornødne. Han bivaaner derimod ikke iøvrigt de Forhandlinger, som finde Sted ubi disse Komiteer, uden naar han af dem dertil indbydes.

76. Komiteens Møder bør berammes saaledes, at de ei blive til Hindrer for, at Medlemmerne indfinde sig i selve Stændernes Forsamlinger. Intet Medlem bør blive borte fra Komiteens Forsamlinger uden at anmeldte sit Forfald for Formanden.

77. Sagerne bør i Komiteerne fremmes med muligste Hurtighed. Enhver der udarbejdet Betænkning og Indstilling bliver at forelæse i et Komitémøde og, efter at være bifaldet eller berigtiget, at underskrive af samtlige Medlemmer. Ere de ikke enige, saa have de, der afvige fra Flerhedens Mening, enten at indføre deres afvigende Mening i selve Komiteens Beretning, eller vedlægge en særlig Betænkning med Indstilling, og i Henhold dertil underskrive selve Komiteens Beretning. Denne bliver derpaa tilligemed de dissentierende Vota, som maatte være vedføjede, at tilstille Præsidenten, som har at sørge for, at samme henlægges til Eftersyn for Forsamlingens Medlemmer i en Tid af i det mindste 3 Dage, inden Sagen efter Præsidentens Bestemmelse foretages i Forsamlingen.

78. Paa den efter § 77 bestemte Dag oplæses Komitoberetningen, saavelsom de dissentierende Vota, der maatte være afgivne, af Formanden eller den, som ellers af Komiteen maatte være udnævnt til Referent. En privat

*) „efter“ er en Trykfeil i Kvartudgaven for „eller“; den er rettet i F. f. N. S.

15. Mai. Proposition kan ikke, uden alle Medlemmernes Samtykke, tages tilbage, efterat den i den Anledning nedsatte Kommités Betænkning er foredraget.

Uden for det Tilfælde, at Propositionen i Medhold heraf tages tilbage, foranlediger Præsidenten, umiddelbart efterat Komiteens Mening er foredraget, at Sagen tages under Medlemmernes Overveielse. Formaålet hermed skal dog alene være, at Medlemmerne nærmere oplyses og oplyse hinanden om Sagens Beskaffenhed, uden at der samme Dag maa tages nogen endelig Beslutning. Derimod kan der, hvis Forsamlingen maatte finde, at Sagen inden dens endelige Forhandling i Forsamlingen behøver yderligere Oplysning og Bearbejdelse, strax tages Beslutning desangaaende. Under bemeldte foreløbige Forhandling kan hvert Medlem gjentagne Gange tage Ordet, begjære Oplysninger af Komiteens Referent, eller af Vor Kommissarius, eller af den, som har fremjat Forslaget, saa og bringe Forandringer eller Tillæg i Forslag, hvilket da ligeledes kommer under Forsamlingens Overveielse. Det Medlem, som ved denne eller anden Leilighed vil tage Ordet, reiser sig op fra sit Sæde, og, hvis flere saaledes ønske at tale, bestemmer Præsidenten den Orden, hvori dette bør ske.

79. Naar Præsidenten finder, at Diemedet med hin foreløbige Overveielse er opnaaet, har han, hvis noget Medlem derpaa andrager, at lade det afgjøre ved Stemmegivning, om Sagen paa ny skal bearbejdes i Komiteen, inden den kommer til endelig Forhandling og Afstemning, eller om den er moden til endelig Forhandling. Forsaavidt ikke flere end den halve Del af de stemmegivende Medlemmer erklære sig for det sidste, bliver Sagen paany at behandle i Komiteen. Men i modsat Fald bestemmer Præsidenten en Dag, da hin endelige Forhandling skal finde Sted, og bliver da dette at anmeldte paa en dertil indrettet Table med en nøjagtig Betegnelse af Sagen, hvorhos der

maa gives Plads til, at de Medlemmer, som ønske at tale, 15. Mai. kunne derpaa vedtegne deres Navne.

80. Den yderligere og endelige Forhandling skal fornemmeligen gaa ud paa, ved tydelig Sammenholdning og nøie Udvikling af det, som allerede under den foregaaende Forhandling er fremkommet, at sætte Forsamlingen fuldkommere i Stand til at bedømme Sagen. De, der have antegnet sig til at tale, have først Ordet. Intet Medlem bør under disse endelige Forhandlinger tale mere end en Gang, med Undtagelse af Referenten, der kan have yderligere Oplysninger at give og Bemærkninger at gjøre i Anledning af hvad der er fremsført mod den af ham fremsatte Betænkning. Foredraget maa, i Overensstemmelse med § 58, stedse henvendes til Præsidenten, og ingen maa enten tiltale eller navnlig anføre en anden Deputeret eller Bor Kommissarius eller nogen af de denne tilforordnede Embedsmænd.

81. Intet Foredrag, som nogen vil holde i Stændernes Forsamling, maa ske ved Oplæsning af skrevne Udarbejdelser, undtagen forsaavidt enhver Proponent efter § 71 har at oplæse sin Proposition, og Referenten for en Komité efter § 78 dens Betænkning og de dissentierende Vota, som i Komiteen maatte være afgivne, ligesom foransførte Regel ikke gjælder Præsidenten eller Bor Kommissarius eller de Mænd, som efter § 51 maatte være tilkaldte. Ogjaa følger det af sig selv, at hin Regel ei kan være til Hindre for den befalede Oplæsning af Protokollen eller de Udfærdigelser, som skulle forelægges Forsamlingen til Bedømmelse.

82. Naar en Sag behørigt er forhandlet, bringer Præsidenten samme til Afstemning, og, hvis dens Beskaffenhed og Forhandlingernes Gang ei tilsteder, at der under eet stemmes angaaende den hele Proposition, har han at sørge for, at den opløses i flere enkelte Sætninger eller Spørgsmaal, saaledes som dens Natur og de foregaaende Diskussioner gjøre dette fornøden

15. Mai. 83. Naaden, hvorpaa Spørgsmaalene skulle fremsættes, kan ikke blive Gjenstand for Diskussion, dog faaar det ethvert Medlem frit for at foreslaa en anden Fatning af de fremsatte Spørgsmaal, men Afgjørelsen tilfalder alene Præsidenten, med mindre han maatte i enkelte Tilfælde finde det henfigtsmæssigt, at overlade samme til Forsamlingen selv.

84. Afstemningen kan ske ved at reise sig fra sin Plads eller ved at blive siddende eller paa anden af Præsidenten bestemt Naade, men hvis Stemmeskerhed ei paa denne Naade kan udbringes, eller naar det af noget Medlem forlanges, finder en formelig Stemmegivning Sted med Kugler, der indsamles af Sekretærene, efterat disse først have nedlagt deres egne Kugler.

85. Fra den i § 62 foreskrevne almindelige Regel, at de Betænkninger, som i Overensstemmelse med Stemmegivningens Resultat blive at udfærdige, bør affattes af Sekretærene, finder en Undtagelse Sted for det Tilfælde, at Sagen forud har været behandlet af en Komité, hvis Mening i det væsentlige har fundet Forsamlingens Bifald.

Saa staar det isøvrigt Forsamlingen frit for, efter Omstændighederne, at udnævne enkelte Mænd til at affatte Betænkninger og andre Udarbejdelser paa Forsamlingens Vegne. Naar Forsamlingens Betænkning i en af en Komité behandlet Sag ei besørjes af denne selv, har vedkommende Sekretær eller hvo, som ellers dertil er udnævnt, desangaaende at konferere med Komiteens Medlemmer. Alle foransførte Udarbejdelser blive at foreslægge Præsidenten, som lader dem oplæse i Forsamlingen. Naar Udarbejdelsen er bifaldet af Forsamlingen eller i Overensstemmelse med dens Beslutning berigtiget, underskrives den af Præsidenten og af vedkommende Sekretær eller hvem ellers Redaktionen har været overdragen. Præsidenten afgiver derpaa de til

Os stilede Betænkninger til Vor Kommissarius, for videre 15. Mai. at befordres til Os.

86. Provindsialstændernes Forsamling har ikke at befatte sig med enkeltes Ansøgninger og Besværinger, men bør henvise samme til Os eller til vedkommende Kollegium eller Øvrighed. Dog, hvis noget Medlem har bestemt Overbevisning om Forurettelser, udøvede mod enkelte Individer, saa staar det til ham at andrage Sagen for Stændernes Forsamling og der fremkomme med de fornødne Beviser, for at Forsamlingen, hvis Stemmestyrke dertil finder Sagen egnet, derom kan indkomme med skriftlig Forestilling til Os.

87. For at det væsentlige af hvad der forhandles i Forsamlingerne kan bringes til offentlig Kundskab, har Vor Kommissarius at sørge for, at samme, saavidt muligt endnu medens Forsamlingen holdes, efterhaanden som Forhandlingerne over en Gjenstand ere komne til et Resultat, kundgøres i en egen dertil bestemt Tidende. Til den Ende bliver Forhandlingernes Indhold at sammendrage af tvende for den hele Tid, hvori Stænderne for den Gang ere samlede, dertil valgte Medlemmer, dog under Tilsyn og Medvirkning af Præsidenten, der forelægger Udarbejdelsen for Vor Kommissarius.

88. Medlemmerne af Provindsialstænderne erholde, efter derover indgiven Regning, Diætpenge af 4 Rbdlr. Sølvs daglig, saavel for den Tid, som de behøve til Rejse til og fra Stedet, hvor Forsamlingen holdes, som for den Tid, de opholde sig ved Forsamlingen, og derhos 1½ Rbdlr. Sølvs for hver Mil, de have at reise; dog bør i Stedet for denne sidste Rejsegodtgjørelse de Medlemmer, som sendes hertil fra Island, Færøerne eller Bornholm, nyde Godtgjørelse for deres Rejsendgifter efter billig Regning*). Disse

*) Ordene: „dog... . billig Regning“ ere udeladte.

15. Mai. Diæter og Rejseomkostninger, saavelsom de øvrige Udgifter, som Stændernes Forsamling medfører, blive at ligne paa de vedkommende Provinds^{*)}, og ville Vi angaaende Ligningsmaaden i sin Tid tage nærmere Beslutning, efter derover at have modtaget Stændernes Betænkning. Saa længe indtil den endelige Repartition kan foregaa, blive de omhandlede Udgifter at forskyde af Amtsrepartitionsfondene eller Kæmmerkasserne, eftersom de vedkommende Medlemmer af Stændernes Forsamling ere udnævnte enten af Landeieendomsbesidderne eller af Kjøbstæderne, og forsaavidt de ikke udelukkende ere valgte enten af et til samme Amt hørende Landdistrikt eller af en enkelt Kjøbstad, bliver Udgiften foreløbigen at afholde af de flere vedkommende Amtsrepartitionsfonds eller Kæmmerkasser efter indbyrdes Overenskomst mellem Øvrighedene eller vedkommende Kollegii Bestemmelse.

89. Særbigt bliver intet Gebyr at erlægge og intet stemplet Papir at bruge i Anledning af de Forretninger, som enten Valgene eller selve de stændiske Forhandlinger medføre, ligesom Vi og ville træffe saadanne Foranstaltninger, at ingen Porto bliver at betale for den Korrespondance, som enten Vore Valgdirektører eller Vor Kommissær under de stændiske Forsamlinger ville erholde i Anledning af fornævnte deres Funktioner. Hvorvidt de Udgifter, som Valgene ikke desto mindre ville medføre, bør lignedes paa samme Maade som de i § 88 omhandlede Udgifter eller efter en særegen Regel, vil blive afgjort, efterat Stændernes Forsamling derom har afgivet sin Betænkning. Men ogsaa bemeldte Udgifter blive forskudsvis at udrede efter de samme Regler, som i bemeldte § ere foreskrevne. For de Reiser,

*) den hele Provinds.

som nogen gjør for at udøve sin Valgret, bliver ingen 15. Mai. Godtgjørelse at erlægge.

Saafrømt Vi, til Opnaaelse af Vort landsfaderlige Diemed med denne Vor Anordning, i Tiden skulde finde nogen Forandring i samme fornøden, ville Vi, i Overensstemmelse med Vor Anordning af 28. Mai 1831, først indhente Stændernes Betænkning, inden Vi i saa Henseende tage nogen endelig Beslutning.

A*.)

Rjøbstædernes Valgdistrikter i Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter.

1.	Valgdistrikt: Helsingør vælger	1
2.	— Roskilde, Rjøge, Hillerød og Frederiksfund	1
3.	— Solbæk, Rallundborg og Nykjøbing	1
4.	— Sorø, Ringsted, Slagelse, Korsør og Stjælfør	1
5.	— Præstø, Storehedinge, Næstved, Bordingborg og Stege	1
6.	— Odense	1
7.	— Hjerteminde, Bogenfse, Middelfart og Alsens	1
8.	— Nyborg, Svendborg, Faaborg og Rudkjøbing	1
9.	— Næstfob, Maribo og Rødby	1
10.	— Sætkjøbing, Nysted, Nykjøbing og Stubbe- kjøbing	1
11.	— Samtlige Rjøbstæder paa Bornholm	1

11

*) For Sjællands Bedkommende fastsættes Inddelingen i Valgkredse saaledes:

15. Mai.

B.

Valgdistrikterne for de mindre Landeieendoms-
besiddere i Sjællands, Fyens og Volland-Falsters
Stifter.

Sjælland.

1. til 10. Distrikt

Fyen.

11. til 15. Distrikt

Volland.

16. til 18. Distrikt.....

Bornholm.

19. til 20. Distrikt.

A.

Kjøbstædernes Valgdistrikter i Jylland.

1.	Valgdistrikt: Aalborg vælger	2
2.	— Aarhus og Skanderborg	2
3.	— Randers	2
4.	— Viborg	1
5.	— Ribe	1
6.	— Horsens	1
7.	— Hjørring, Skagen, Frederikshavn og Sæby	1
8.	— Thisted, Nykjøbing paa Morsø, Skive og Ribe	1
9.	— Hobro, Mariager, Grenaa og Ebeltoft	1
10.	— Vejle, Fredericia og Kolding	1
11.	— Ringkjøbing, Holstebro, Lemvig og Vardø	1

14.

B.

Valgdistrikterne for de mindre Land-
eieendomsbesiddere i Jylland.

1. til 22. Distrikt.

Kanc. Skr. (til Valgdirektøren i det 17. Valg= 10. Juni. distrikt for de mindre Landeiendomsbesiddere i Sylland) ang. at Adkomsten til en Eiendom maa være thinglæst i to Aar før at konstituere Valgbarhed til Stænderforsamlingen.

Hr. Kammerjunker har, som udnævnt Valgdirektør i det 17. Valgdistrikt for de mindre Landeiendomsbesiddere i Sylland, i Skrivelse af 3. denne Maaned forespurgt:

1.

2. Om Bestemmelsen i Forordningen 15. Mai d. A., § 4 Nr. 3, angaaende 2 Aars uafbrudt Besiddelse af en Eiendom, som Betingelse for Valgbarhed, er at forstaa saaledes, at Adkomstbrevet skal have været thinglæst i 2 Aar, for at kunne konstituere Valgbarhed.

Kancelliet skulde i Anledning heraf tjenstligst melde:

ad 1.

ad 2. At da den citerede § i Forordningen 15. Mai ikke blot kræver uafbrudt Besiddelse i to Aar, men tillige saadan Besiddelse med fuldstændig Adkomst, hvortil hører Adkomstbrevets Thinglæsning, og da fremdeles Forordningens § 23 udtrykkelig fastsætter, at det, naar de deri omhandlede Fortegnelser over Eiendomme sammenholdes med Skjøde- og Panteprotokollerne, i Særdeleshed paa Fortegnelserne over de Valgbare skal bemærkes, om „Eierens thinglæste Adkomst er saa gammel som § 4 Nr. 3 fordrer,“ saa anses det som afgjort, at en Adkomst ikke kan give Kvalifikation til Valgbarhed, medmindre samme den 1. Mai i det Aar, hvori Valget finder Sted, har været thinglæst i 2 Aar, hvorved dog bliver at bemærke, at naar Thinglæsningen er færdig inden den i Lovens 5—3—28, 29 fastsatte Tid, er det ei Læsningsdagen, men Dokumentets Udstedelsesdag, der bliver terminus a quo.

8. Aug. Bekjendtgj. ang. Anvendelsen af giftige eller halvgiftige Substanfer til Konditori. (Kjøbenhavns Politikammer.)

Det kongl. danske Kancelli har ved Skrivelse af 29. f. M. paalagt mig at bringe til offentlig Kundskab, at da Anvendelsen af giftige eller halvgiftige Substanfer til dermed at give Konditori eller Kager Farve er stridende mod Forordningen af 22. Oktober 1701 og de flere om Politiet udgaaede Anordninger, ville de Fabrikata, hvormed der paa saadan Maade er brugt ulovlig Dmgang, blive anholdte af Politiet, og vedkommende Næringsbrugere dragne til Ansvar og Straf for deres i bemeldte Henseende brugte Fremgangsmaade.

23. Septb. Kane. Skr. (til Amtmanden over Sorø Amt) hvorvidt Alimentsbidrag kunne paalægges forud for det løbende Halvaar.

I behagelig Skrivelse af 21. f. M. har Hr. Kammerherre for Kancelliet andraget, at der hersker forskjellige Meininger angaaende det Spørgsmaal, om Barnefaderen kan paalægges at udrede Alimentsbidrag til sit nægte Barn forud for det løbende Halvaar, i hvilken Anledning De, med Hensyn til Vigtigheden af dette Spørgsmaals Besvarelse for Moderen, har udbedt Dem dette Kollegii Bestemmelse for, hvorvidt sliq Forudbetaling har Hjemmel i den gjældende Lovgivning.

Foranlediget heraf undlader man ikke i tjenstligst Gjenfvar at melde, at ligesom Anordningerne ikke udtrykkelig foreskrive nogen Forudbetaling af det omhandlede Bidrag, saaledes kunne i alt Fald de i Lovgivningen bestemte Evangsmidler ikke anvendes uden med Hensyn til det forfaldne Bidrag, og da ifkun med den Indskrænkning, som Plakaten af 28. Oktober 1805 bestemmer. Derimod er det

ikke bestemt, at Bidraget, skjøndt det fastsættes til noget vist²³. Septb. aarligen, ikkun aarligen eller halvaaarligen skulde kunne affordres eller inddrives hos Børnesfaderen, hvorimod det maa staa Dvirgheden frit for at bestemme, i hvilke Terminer Bidraget bør erlægges, hvilket endog kan være maanedsligen eller ugentligen, og maa det da, saasnart det er forfaldet, paa loblig Maade kunne inddrives.

Plat. ang. en nærmere Bestemmelse af den²⁵. Septb. allerhøieste Resolution 25. April 1821 om herværende fremmede Konsulers Rettigheder. (Kancelliet.)

Judm. Saml. pag. 12.

Kanc. Skr. (til Stiftamtmanden over Fyens 7. Oktb. Stift) ang. hvorvidt Eksekution for Omkostninger i en Justitsdag, kan ske i Midler, som ere indsatte i Sparekassen.

Da Børgen for N. N., der under en mod ham for Tyveri anlagt Sag iblandt andet var dømt til at udrede Aktionens Omkostninger, havde paa Grund af den i allerh. Bevilling af 20. Juli 1831 indeholdte Bestemmelse, at de Summer, der indskydes i Fyens Stifts Sparekasse, maa være fritagne for at kunne belægges med Arrest og Beslag, protesteret imod, at der til Fyldestgjørelse af bemeldte Omkostninger gjøres Eksekution i 50 Rbl. r. Sedler, som N. N. har indestaaende i fornævnte Sparekasse, har Hr. Kammerherre i Skrivelse af 23. Juli sidstleden indstillet denne Sag til Kancelliets Resolution.

Man skulde i Anledning heraf tjenstligst melde, at man tiltræder den af Dem yttrede Formening, at der maa kunne gjøres Eksekution i de omhandlede, i Sparekassen indsatte 50 Rbl. r., for hvilken Mening ogsaa Ultroien for National-

7. Oktb. banken af 4. Juli 1818 § 44, der stemmer med Oktroien for Speciesbanken af 16. Februar 1791 § 59, synes at indeholde en afgjørende Analogi, da bemeldte § fritager de Midler, Penge eller Effekter, som indsættes i Banken, for Arrest, men derimod giver udtrykkelig Bestemmelse for, hvorledes der i Tilfælde, i hvilke den Paagældende kommer i Forhold, som medføre, at der kan ske Navn og Exekution i hans Midler, skal gaas frem, for at hans Tilgodehavende i Banken kan komme hans Kreditorer tilgode. Analogien af den i den nævnte § af Oktroien af 4. Juli 1818 indeholdte Forskrift, hvorefter Fritagelse for Arrest ikke medfører Fritagelse for Exekution, synes in casu at maatte tillægges saa meget mere Bægt, som Banken, som Depositionssted, er et med Sparekasserne analogt Institut.

1835.

24. Jan. **Bekjendtgj. ang. hvorledes de Testimonia Paupertatis, som de Studerende ved Ansøginger om akademiske Beneficier have at fremlægge, skulde være indrettede.** (Direktionen for Universitetet og de lærde Skoler.)

Under 2. denne Maaned har det behaget H. s. Majest. Kongen, efter Direktionens allerund. Forestilling, allern. at bestemme saaledes:

Enhver Studerende ved Kjøbenhavns Universitet, som herefter ansøger om akademiske Beneficier, bør til Oplysning om sin Trang til saadan Understøttelse vedlægge sin Ansøgning et Testimonium paupertatis, affattet efter højsfølgende Skema*). Et saadant Testimonium, der kun er gjældende for et Aar, skal, for at kunne tages i Betragtning, være

*) Dette Skema er det ikke anset fornødent at optage i denne Samling.

forsøuet med Øvrighedens Paategning, at intet er den be- 24. Jan.
kendt, der kan svække Paalideligheden af de Oplysninger,
som deri af Vedkommende ere indførte. Denne Paategning
bliver at meddele af Øvrigheden paa det Sted, hvor Testi-
moniets Udsteder bor, i Kjøbstæderne af Magistraten eller
Byfogden, og paa Landet af Herredsfogden eller Birke-
domneren.

Kanc. Skr. (til Landsoverretten i Viborg) ang. 7. Febr.
hvorvidt Tvangsmidler i private Sager kunne an-
vendes for at tvinge en Part til at tilbagelevere de
ham i Medhold af Forordningen af 16. Januar
1828 § 5 udlaaente Dokumenter.

Stiftamtmanden over Viborg Stift har tilstillet Kan-
celliet et Andragende med Bilag, hvori Landsoverretsprofu-
rator N. N. i Viborg begjærer Kollegiets Resolution for
at det maa tillades vedkommende Oversøvrighed at diktere
Gaardbesidder N. N., der tilbageholder de ham ifølge Be-
stemmelsen i Forordningen af 16. Januar 1828 § 5 ud-
laante Dokumenter i en ved den kongelige Landsoverret i
Viborg staaende Sag, en daglig Mulkt, indtil han afleverer
Dokumenterne paa Rettens Justitskontor, eller at et andet
henfigtsmæssigt Tvangsmiddel bringes til Anvendelse imod
ham, samt ledsaget samme med en Erklæring fra velbemejnte
Øverret af 30. November f. A., hvori samme har ytret,
at da den paagjældende Sag er aldeles privat, skjønner den
ikke, at der, saalænge ingen udtrykkelig Bestemmelse desan-
gaaende findes, kan fra det Offentliges Side anvendes noget
Tvangsmiddel mod ham, for at bevirke, at han udleverer
Dokumenterne, men antager, at Modparten maa søge ham
ved Dom tilpligtet under en daglig Mulkt at udlevere
samme.

Ved at fremsende bemeldte Andragende har foruæbte

7. Febr. Stiftamtmand derimod httret sig derhen, at han efter Sagens Natur og Lovgivningens Analogi anser Retten befriet til hos vedkommende Vvirighed at andrage paa, og denne pligtig til, overensstemmende med Rettens Begjæring, at diktere N. N. en passende daglig Mulkst, der ugentligen blev at inddrive ved Udpantning, indtil det godtgjordes, at Dokumenterne vare behørigen afleverede. Han har nemlig bemærket, at da saavel Faktum, Modtagelsen af Dokumenterne, som jus, Forpligtelsen at tilbagelevere dem, er utvivlsom, anser han Søgemaal overflødig, samt at det, naar henses til Udtrykkene i Forordningen af 16. Januar 1828 § 5 og da Afsandsbevilgelse og Ublaan af Dokumenterne er en sammenhængende Handling, som ikke kan adskilles, saaledes at den ene Del kan tænkes foretaget af en, den anden Del af en anden, i alt Fald ikke er Parten, men vedkommende Domstol, som den omhandlede Ret til at fordre Dokumenterne tilbageleverede, tilkommer. Han tilføjer derhos, at han anser det for mindre passende, at Landsoverretten, hvem i nærværende Tilfælde denne Ret tilkommer, skulde behøve et Søgemaal for at gjøre en til dens Kalds Haandhævelse fornøden Rettighed gjældende, ligesom en saadan Forholdsregel formentligen kunde udsætte den Part, der maatte vente paa Dommen, for et uerstatteligt Retstap; han antager derfor, at, saafremt Domstolenes udøvende Myndighed i civile Sager ikke var indskrænket til, hvad der angaar den Fred og gode Orden, som bør være paa Thinge, maatte samme være anvendelig mod den, der forholder Retten de til Paadommelsen af en Sag fornødne Dokumenter, men at de, da nu en saadan Myndighed ikke tilkommer dem i Tilfælde, som nærværende, maa rekvirere til den Vvirighed, der har den fornødne Tvangsret. og som ikke mindre i det her omspurgte Tilfælde bør være behjælpelig, end i Fald en sat Ret skulde finde sig nødt til at begjære en sieblikkelig Politiasistance, hvorhos han ogsaa

for denne Fremgangsmaade formener at finde Hjemmel i 7. Febr. Analogien af Bestemmelsen i Forordningen af 16. Januar 1828 §§ 7 og 8 og 12. Marts 1823 § 3.

Skjøndt Kollegiet med Stiftamtmanden over Viborg Stift og paa de af ham anførte Grunde maa antage, at det ikke er den Part, der, i Henhold til Forordningen af 16. Januar 1828 § 5, anses at have samtykket i de af ham fremlagte Dokumenters Ublaaen til Modparten, men Retten, som har ublaant dem og til hvilken de skulle tilbageleveres, der maa drage Omsorg for, at Laantageren bliver koerceret til at levere dem tilbage, naar Ewangsmidler i saa Henseende behøves, og skjøndt det vilde være hensigtsmæssigt og analogt med Forordningen af 16. Januar 1828 §§ 7 og 8, at Øvrigheden, paa Rettens Begjæring, kunde diktere en daglig Mulkst, hvormed Laantageren havde at tilbagelevere Dokumenterne, har man dog fundet Betænkelse ved, uden udtrykkelig Lovhjemmel, at autorisere denne Fremgangsmaade. Det turde derfor være rigtigere, at Øvrigheden efter Rettens Anmodning udnævner en Sagfører til at erhverve Dom over den Paagjældende i foransførte Henseende, hvortil og fri Proces maa meddeles. Imidlertid har man ikke villet undlade endnu at tilføje følgende Bemærkninger: hvilken Fremgangsmaade af de nævnte der end bruges, kan den dels medtage en Del Tid, hvorved Hovedsagen opholdes, dels er det muligt, at Dommen eller Dekretet, det vedspøiede Ewangsmiddel uagtet, ikke bliver adlydt. Ved Mulkternes Inddrivelse kunne, naar den Paagjældende intet upantjat Gods har, som kan udlægges, der derhos møde nye Vanskeligheder, hvorved Sagen vilde træneres, ligesom Dokumenterne ogsaa kunne være forkomne, eller siges at være forkomne, og man opnaaede da ikke det ved Dommen eller Dekretet tilsigtede Niemed. Det forekommer derfor Kollegiet, at det eneste sikre Middel er, naar Modparten, de manglende Dokumenter uagtet, kan erholde Dom, og den Paagjældende maa finde sig i, at disse

7. Febr. Dokumenter præsumeres at tale imod ham, ligesom Retten heller ikke, om end alle Dokumenterne saaledes bleve tilbageholdte, kan være uvidende om, hvad Sagens Gjenstand angaar, da Konceptstævningen ialtfald, efter Sportelreglementets § 1, maa være tilstede. Man indse: vel, at der kunne være Kombinationer, hvorunder dette Middels Anvendelse maatte finde Banfælsighed, og da maatte de andre Hjælpe midler bruges; dog holder man for, at i de fleste Tilfælde og, som det synes, netop i et Tilfælde, som nærværende, vilde hint Mittel lettest føre til Maalet. Det forekommer derhos Kollegiet, at Sagens Natur og Analogien af 1—4—30 paa det bestemteste taler for, at den Part, som ei indleverer de udlaante Dokumenter, maa kunne behandles, som om disse vare fremkomne og indeholdt Legitimation for Modpartens Paa stand. Med disse Bemærkninger maa man iøvrigt ganske overlade til den kongelige Landsoverrets Forgodtbefindende, hvilket af de ovenangførte Midler den i denne Sag, der efter Kollegiets Mening ikke egner sig til at afgjøres ved Resolution, vil anvende. Man puffer imidlertid i sin Tid at modtage Underretning om, hvad der i Sagen bliver foretaget og hvad Udfald den faar, saavel som Rettens yderligere Betænkning om, hvorvidt en ny Lovbestemmelse maatte være fornøden, for at forebygge Misbrug, som det foran omhandlede. Foraauidt Prokurator N. N. derhos har forespurgt, om Forordningen af 16. Januar 1828 § 5 er anvendelig paa de saakaldte thingførte Dokumenter saaledes, at den paagjældende Part er pligtig til ogsaa af disse at fremlægge Gjenparter, saafremt han ikke vil samtykke i, at de udlaanes Modparten, over hvilken Forespørgsel den kongelige Landsoverret har yttret sig derhen, at den finder, at det ikke er nødvendigt at fremlægge Gjenparter af Akter, Thingsvidner og andre saadanne Dokumenter, hvilke Modparten, naar Udlaan ikke frivillig tilstaaes ham, selv maa løse, men at dette formentligen ikke

kan gjælde om ethvert andet privat Dokument, naaget dette 7. Febr. maatte være thinglæst, maa man med Stiftamtmanden over Viborg Stift være enig i, at Ordene i det citerede Lovsted ikke distingvere mellem forskjellige Slags Dokumenter, ligesom dets Diemed heller ikke tillader en saadan Distinktion. Det vilde være imod Forordningens Hensigt, om en Part, der fremlagde vidtløftige Domsakter, Thingsvidner osv., kunde nøde Modparten til selv at tage disse beskrevne og derpaa anvende i sig unødvendige Omkostninger og foranledige en Sags Udsættelse. Det er netop ogsaa det Slags Dokumenter, som sikrest kunne ndlaanes, fordi de, om de forkom, kunne erholdes igjen, hvilket ikke gjælder om originale Dokumenter.

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Holbæk Amt) 28. April. ang., at Forpligtelsen til Alimentationsbidrag ei medfører Forpligtelse til at betale Lægehjælp ved Barnemoderens Forløsning.

Da Kancelliet bifalder, hvad Hr. Greven har yttret*) i Skrivelse af 10. d. M. i Anledning af det af Fattigkommissionen for Bregninge Sogn fremsatte Spørgsmaal, om en Tjenestekarl, som havde vedkjendt sig Paterniteten til et Fruentimmers dødsfødte Barn, ikke maatte anses pligtig at refundere Fattigvæsenet de Udgifter, samme havde haft i Anledning af en Læges Tilfaldelse ved Fødselen, saa skulde man tjenstligst have Dem anmodet om i Overensstemmelse dermed at give Fattigkommissionen fornøden Befked.

*) Amtet havde bl. a. yttret, at da Lovgivningen kun paa-lægger nægte Børns Fædre at bidrage til deres Børns Opdragelse, og den Understøttelse, som Fattigvæsenet fordrer erstattet, ikke kan henføres hertil, men maa anses meddeelt for Moderens Person, saa skjønner Amtet ikke, at bemeldte BARNEFADER kan tilpligtes at erstatte Fattigvæsenet sit Udlæg.

2. Mai. **Kanc. Cirk.** (til samtlige Amtmænd m. fl.)
ang. at der, naar undvegne Forbrydere forlanges
efterlyste og anholdte i fremmede Lande, maa derom
udfærdiges en formelig Retsakt.

Da det kongl. Departement for de udenlandske Sager
har underrettet Ranceellet om, at flere fremmede Stater,
som Betingelse for paa deres Territorier at anholde og
derfra udlevere fra andre Stater undvegne og af disse re-
klamerede Forbrydere, fordre formelige Retsakter, der kon-
statere retslig Forfølgelse af det omhandlede Individ, saa
skulde man tjenstligst anmode (Titul) om at tilkjendegive
alle under Deres Embedskreds forterende og med Myndig-
hed til at arrestere forshuede Retsbetjente, at de, naar de
finde Anledning til at forlange undvegne Forbrydere efter-
lyste og anholdte i fremmede Lande, have at forfatte en
formelig, med deres Navn og Embedstitel intimeret og med
deres Underkrift og Embeds- eller i alt Fald personlige
Segl forsynet Retsakt, der indeholder det Dekret, hvorved
den efterlyste Person er erklæret arrestabel, samt en kort
Angivelse af den Forbrydelse, hvorom han er overbevist,
eller hvorfor han er i den Grad mistænkt, at han efter
Lovgivningen kan arresteres. En saadan Akt bliver dernæst,
i fornødent Fald i flere Exemplarer, forsynet med (Titul)
Paategning om Udstederens Kvalitet som Justitsembedsmand
i vedkommende Distrikt og om hans Myndighed til i denne
Egenskab at dekrettere Arrest, til videre Foranstaltning hertil
at indsende.

14. Mai. **Plak.** betræffende Ophævelsen af Forbuddet
mod at udstede Bexler i Rigsbanksedler paa langt

Sigt, samt Tilladelse til, at de ved Forordningen af 26. Juni 1824 hjemlede indenbys Vexler ogsaa maa lyde paa Sedler. 14. Mai.

Indm. Saml. pag. 14.

Plak. ang. Forandring i Straffen for uberet- tigt Salg og ulovlig Udskjænkning af Brænde- vin og andre stærke Drikkevarer paa Landet m. v. 20. Mai.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: at, da de gjældende Forskrifter angaaende Straffen for ulovligt Krohold paa Landet dels have givet Anledning til ulige For- tolkning, dels ere fundne ikke at være aldeles hensigtsmæs- sige, saa have Vi allern. fundet for godt at give nær- mere og tildels forandrede Bestemmelser angaaende denne Gjenstand.

Thi lyde og befale Vi som følger:

1. Straffen for uberettiget Salg af Brændevin og andre stærke Drikke paa Landet skal for Fremtiden være en Mulkt fra 5 til 20 Rbd. Sølv, ved hvilken Mulkts Be- stemmelse der skal tages Hensyn saavel til det Omfang, hvori Forseelsen er udøvet, som til den skyldiges Raar, ligesom det og bør tages i Betragtning, om den paagjældende for- hen er befunden i lige Forseelse, i hvilket Tilfælde stedse en høiere Grad af Mulkten bør anvendes.

2. Ulovligt Krohold eller Udskjænkning af slike Drikke- varer anses med Bøder fra 10 til 40 Rbd. Sølv, og skal det ved Mulktens Bestemmelse, ved Siden af de i § 1 nævnte Hensyn, tages i særdeles Betragtning, om Nattesvir eller andre Uordener have været forbundne med det saaledes udøvede ulovlige Krohold.

3. Sager angaaende de ovenomhandlede Forseelser blive fremdeles, saaledes som ved Plakaten af 29. Marts dementi fests.

20. Mai. 1813 er fastsat, at afgjøre ved Politiretterne, hvorimod bemeldte Plakats øvrige Bestemmelser bortfalde. Særligt bliv fornævnte Sager, hvad enten Angiver har fundet Sted eller ikke, at behandle som offentlige Politisager, og Bøden tilfalder Jurisdiktionens Politikasse, hvoraf der med Amtmandens Approbation uddeles Belønninger saavel til Sognefogder, som andre, der vise særdeles Virksomhed for at faa disse Forseelser hæmmede.

20 Juni. **Kanc. Skr.** (til Amtmanden over Randers Amt) ang. hvorvidt Mortifikationsdom med Nyttkan af Kreditor erhverves paa en Obligation, som Debitor paaستاar at have indfriet.

Jen med Hr. Kammerherres Erklæring af 22. f. M hertil indkommen Ansøgning have Arvingerne efter afdøde Gaardmand N. N. anholdt om at forundes Bevilling til at erhverve Mortifikationsdom paa en til fornævnte Afdøde af Husmand N. N. under 11. Juni 1803 udstedt og den 25. Juli næstefter thinglæst Obligation for 100 Rdl. D. K. med første Prioritets Panteret i det Debitor tilhørende Hus, idet de have bemærket, at Debitor under en mod ham af dem anlagt Sag til at betale de siden 11. Juni 1821 resterende Renter af den ovenangførte Gjæld, hvilken Sag dog blev afvist, vel har foregivet, at han har indfriet Obligationen, der isærligt staar uudslettet i Pantebogen, hos Kreditor fort for hans Død, samt paa Grund deraf været i Besiddelse af samme, skjøndt, efter hvad der i Følge Proceduren uimodsagt er avanceret, i ubvitteret Tilstand, men at han ikke har kunnet producere noget Bevis for dette Foregivende.

Kollegiet har imidlertid troet ikke at burde meddele 20. Juni. Supplikanterne den af dem saaledes ansøgte Bevilling, da samme ikke vilde medføre den tilsigtede Nytte for dem. Forudsat nemlig, at Obligationen under den efter en saadan Bevilling anlagte Sag ikke fremkom og saaledes blev mortificeret, vilde Spørgsmaalet, om Obligationen, saaledes som Debitor foregiver, er indfriet, lige fuldt opstaa, og de vilde saaledes, selv naar Mortifikationsdommen er erhvervet, ikke være nærmere ved Maalet. Spørgsmaalet, om Obligationen er indfriet eller ikke, maatte derfor først afgjøres, og skulde det falde ud til Supplikanternes Fordel, vilde det ikke være disse, men med Hensyn til at det, efter hvad der er in confesso, er ved Debtors Uagtsomhed, at merbemeldte Obligation er bortkommen, denne, der vil have at besørge Obligationen mortificeret og bære de deraf flydende Omkostninger. Supplikanterne maa, for at erholde bemeldte Spørgsmaal afgjort, saaledes søge Debitor til Obligationens Extradition, da han efter sin egen Tilstaaelse har været i Besiddelse af samme, eller til dens Betaling. Ved tjenstligt at tilmelde Hr. Kammerherre dette til fornøden Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, skulde man lige tjenstligt tilføie, at det paa Grund af Sagens Omstændigheder og hvad der er oplyst om Supplikanternes Formuesforfatning overlades til Dem at meddele beneficium paupertatis til denne Sags Udsøvelse for Retten.

Frdg., indeholdende nærmere Bestemmelser an- 3. Juli.
gaaende Regerhandelens Undertrykkelse.

Indm. Saml. pag. 15.

Plak., indeholdende Bestemmelser sigtende til 4. Aug.

4. Aug. at lette Indfrielsen af de endnu ikke indfrieede Bankhæftelser.

Indm. Saml. pag. 32.

6. Aug. **Plaf.**, ang. at Urtekræmmere og andre Handlende bør iagttage fornøden Sikkerhed i Henseende til Svovlsyre og andre lignende farlige Gjenstande. (Kancelliet.)

Indm. Saml. pag. 33.

13. Aug. **Reskr.** (til Direktionen for Universitetet og de lærde Skoler) ang. at ingen fra Kiels eller noget andet Universitet relegeret Student maa antages ved Kjøbenhavns Universitet.

Vi Frederik den Sjette osv.: Vor synderlige Bevaagenhed! Saafremt de Kjøbenhavns Universitet vedkommende Anordninger ikke allerede maatte indeholde Bestemmelse for, at ingen Student, der er relegeret fra Kiels eller andre Universiteter, kan antages ved det hervedværende, saa ville Vi, ligesom Vi under Dags Dato have reskriberet Vort fiesvigholstenlaunenborgske Kancelli om, at ingen her eller andensteds relegeret Student maa antages ved Kiels Universitet, allern. have Direktionen paalagt at iagttage, at enhver fra Kiels eller andre Universiteter relegeret Student, som maatte melde sig her til Antagelse, strax afvises.

17. Aug. **Plaf.** ang. særligt Børgerskab paa Forgyldning.

Overpræsident, Borgmestere og Raad udi den kongl.

Residentstads Rjbenhavn G. v.: at Hs. Majest. ved 17. Aug. allerh. Reskript til os, dateret 5. ds., allern. har fassat:

1. At der i Fremtiden i Rjbenhavn skal meddeles særligt Borgerskab paa Forgyldning, hvilken Næringsvei bliver at hense under 5. Klasse af de borgerlige Næringsveie i Rjbenhavn,

2. At de, der ville erhverve fornævnte Borgerskab, først have at aflægge Prøve, hvilken skal bestaa i at udføre 2 Skilderirammer, den ene rigere forziret og ægte forgyldt med mat Guld og Glandsuld, den anden simplere og med nægte Forgyldning, begge Dele efter Tegninger saavel til Rammerne og deres Forziringer, som til deres naturlige Profiler, hvilke Tegninger forud maa være approberede af det kongl. Akademi for de ffjønne Kunster. Dog kan den ene Del af Prøven, nemlig den, som skulde bestaa i at forgylde en Skilderiramme med ægte Guld, i Udførelsen indskræntes til et Hjørne med tilstødende Sidesykker af den i Tegningen angivne Ramme.

3. At de her i Staden for Tiden etablerede Forgyldere, uden forud aflagt Prøve, kunne erholde Borgerskab paa denne Haandtering, hvilket, efter nærmere derom til os indgivet Andragende, efter Omstændighederne kan meddeles uden Gebys Erlæggelse.

4. At Malerne saavel som de andre Professionister, der hidtil i Forbindelse med deres Profession have havt Ret til visse Arter af Forgyldning, fremdeles skulle beholde den Ret til at forgylde, hvoraf de hidtil have været i Besiddelse. uden at ovennævnte særlige Borgerskab deri skal være dem til Hinder.

Ranc. Skr. (til Rentekammeret) ang. den Hanc. 18. Aug.
delsinspektøerne i Gronland tilkommende Jurisdiktion.

18. Aug. Under 7. Februar d. N. har det kongl. Rentekammer tilstillet Kancelliet de til samme af den administrerende Direktion for den kongl. grønlandske og færøiske Handel indsendte, herhos tilbagesølgende tvende Udskrifter af Nordgrønlands Justitsprotokol, i Følge hvilke Handelsinspektøren sammesteds, Major N. N., ikke blot har optaget Forhører i tvende Sager imod Kolonibestyrerne N. N. og N. N., men ogsaa paafjendt dem, og navnlig dømt den førstnævnte til, for stjoddesløs Omgang med Proviant og urigtigt Forhold ved Rationuddeling af Flass, m. m., at bøde 20 Rbd. Sølv til Nordgrønlands Hjælpekasse, og den sidste, der var sagsøgt af Assistent N. N. for formentlig fornærmelige Udladelser mod ham, til, soavel for sit i saa Henseende udviste Forhold, som for utilbørlig Omgang med den kongl. Handels Eiendele, at erlægge en Mulkt af lige Størrelse til fornævnte Hjælpekasse. Velbemeldte Kammer har derhos hertil oversendt et Andragende fra Major N. N., hvori han, med Henjhu til, at den administrerende Direktion for den grønlandske og færøiske Handel, hvis Kjendelse de paagjældende have underkastet sig i Henseende til de ommeldte Domme, har begjært de afholdte Forhører indsendte, iblandt andet ytret den Formening, at merbemeldte Domme ikke bør underkastes nogen arbitrær Kjendelse, og anholder om en Bestemmelse for, hvorledes der skal forholdes med Appellen af hans Domme. I Henseende til Spørgsmaalet om, hvorvidt Handelsinspektørerne i Grønland ere Dommere, holder det kongl. Rentekammer for, at de maa kunne diktere Mulkt eller forpørlig Straf for saadanne Forseelser, der maa anses fornæmmelig at henhøre under Dyndeforholdet, men at der ikke under denne Straffemyndighed kan inddrages andre Personer, end de, som indbefattes under Stedets Mandskab, og følgelig ikke Koloniernes Officerer, der omtales i Instrux af 19. April 1782, 12. Post § 4, og til hvilke i alt Fald maa regnes

Kolonibestyrere og Handelsassistentter. Forjaavidt disse 18. Aug. gjøre sig skyldige i Forseelser, formener velbemeldte Kammer, at vedkommende Inspektør har at optage de befalede edelige Forhører og Vidneforklaringer, og derhos er berettiget til, efter Omstændighederne, at suspendere Paagjældende og i fornødent Fald hjemsende dem, hvorefter Sagen bliver her at paakjende ved Landets Domstole, hvilket ogsaa antages at maatte blive Tilfældet, naar Mandskabet begaar Forseelser, som ikke kunne indbefattes under de i det foregaaende ommeldte, Tjendeforholdet nærmest vedkommende, og ikke kunne affones med Mulk eller korporlig Kevselse. I private Sager antages der lige saa lidet at tilkomme Inspektøren nogen dømmende Myndighed, men han har ifkun paa Vedkommendes Forlangende at modtage edelige Vidneforklaringer, hvorimod Sagernes Paakjendelse ligeledes henhører under de herværende Domstole. Ved at begjære Kancelliets Dtringer i Henseende til det omhandlede Spørgsmaal, har det kongl. Rentekammer, saafremt man maatte tiltræde samnes Formening om, at Major N. N. har været ubesøjet til at affige de ommeldte Domme, da Kolonibestyrer N. N. har andraget sin Sag for Handelsdirektionen, begjært Kollegiets Betænkning om, paa hvilken Maade den ham overgaaede Dom rettest foranlediges erklæret ugyldig, og hvorledes der gives Handelsassistent N. N. Leilighed til paa anden Maade at se Sagen angaaende de mod ham af N. N. brugte Udladelser paakjendt, saafremt han maatte ønske saadant. Det kongl. Rentekammer har endelig sat under Kvæstion, om det maatte anses nødvendigt, at instituere en ordentlig Domstol i Grønland, i hvilken Henseende samme iblandt andet har bemærket, at der ikke hidtil har vist sig en paatrængende Nødvendighed af en saadan Foranstaltning, og at den muligen vilde i flere Tilfælde medføre store Vanskeligheder for Vedkommende, ved Sagernes Behandling ved de her-

18. Ang. værende Domstole, under hvilke de dog i Tilfælde af Appel maatte henhøre.

I Gjenfald herpaa skulde Rancelliet tjenstligst htre følgende:

De Bestemmelser, som habes angaaende den Handelsinspektørerne paa Grønland tilkommende straffende Myndighed, ere ikke saa klare, at man med Sikkerhed kan angive hin Myndigheds Omfang og Grændser, enten med Hensyn til de Personer eller de Sager, paa hvilke den er anvendelig. Vel kunde det, efter hvad det kongl. Rentekammer har bemærket, synes, at kun den lavere Klasse af de Personer, der staa i Handelens Tjeneste, er at henhøre til det i Instruxen af 19. April 1782, Post 12 § 1, omhandlede Stedets Mandskab, men de paafølgende Paragrafer, og in specie § 4, sammenholdt med § 3, synes dog snarere at vise, at den Jurisdiktion, som der omhandles, ogsaa strækker sig til de høiere Officianter. Det maa derved ikke lades ubemærket, at Instruxen benævner den Myndighed, som den tillægger dels Inspektørerne, dels ogsaa nogle dem underordnede Officianter til at straffe Uordener, som en Myndighed til at afholde Forhør, under hvilken den anser den Ret til at diktere visse Straffe for de derunder oplyste Forseelser som indbefattet. De to første Membra i § 3 tale saaledes kun om Forhør, som, i mindre betydende Sager, samt naar Inspektøren ikke er saa nær, at han kan afholde samme, kan optages af Rjøbmanden med Assistenten og Bødkeren eller Tømmermanden; men de tvende følgende Membra vise dog, at derunder er indbefattet en Ret til at diktere Straf, og at saadanne Straffedekreter, naar de ere af en vis Betydning, kunne paaantes, dels for Inspektøren, dels for Handelsdirektionen. Naar § 4 dernæst nævner Forhøret, saa forstaar den dels derved den moralske Person, som er bemyndiget til at optage Forhør, hvilket er

analogt med den Brug, der i Krigslove gjøres af Ordet 18. Aug. Krigsforhør, dels indbefatter den derunder ogsaa, som det synes, den ovenmeldte, Forhørsretten tillige tilkommende, straffende Myndighed. Begge Dele bestyrkes end yderligere af § 5, naar samme bestemmer, at Inspektøren, naar han er til Stede, ene kan diktere de Mulkt og Straffe, som et samlet Forhør ellers paalægger. For Resten viser denne Paragraf vel, at der ere Sager, som ved ordentlig Rettergang her hjemme bør forfølges, men den indeholder ingen bestemt Regel for, hvilke dette Slags Sager ere; kun ses det, at end ikke alle Sager, som ere af større Betydning end dem, der nævnes i § 3, dertil bør regnes. Naar Reskriptet af 17. April 1782 foreskriver, at alle Rettergangssager, der reise sig paa Kolonien, skulle forfølges og paakjendes i Kjøbenhavn, saa kan dette ikke antages at gjøre nogen Forandring i den ved Instruxen hjemlede Disciplinærmyndighed, men begge disse samtidige Love kunne meget vel bestaa med hinanden, da denne Disciplinærmyndigheds Udøvelse ikke anses som en egentlig Rettergang, hvilket og selve Udtrykkene i § 5 af Instruxens 12. Post vise. Instruxen af 21. Mai 1790 § 13 kan heller ingenlunde have gjort nogen Forandring i førstnævnte Instrux, til hvilken den tværtimod refererer sig, og naar den blot nævner Inspektøren, som bemyndiget til at afholde ordentligt Forhør, maa dette forstaaes i Overensstemmelse med den Betydning, som den paaberaabte Instrux af 19. April 1782, saaledes som foranført, tillægger dette Udtryk. I Mangel af en udtrykkelig Bestemmelse turde det derfor ikke være uantageligt, at alle Sager, der til god Ordens og Disciplins Vedligeholdelse kunne afgjøres ved Korrektioner, som ikke gjøre den paagjældendes Afstedigelse eller Hjemsendelse fornøden, høre under den ovennævnte, dels Inspektøren, dels Rådmanden og de andre i § 3 ommeldte Personer, betroede Straffemyndighed, hvorimod den ei kan

18. Aug. strække sig til civile Sager eller de mere betydnende Straffetilfælde. Det vil ellers følge af sig selv, at, forsaavidt ikke Officierer af den høiere Klasse maatte anses aldeles undtagne fra hin straffende Myndighed, maa dog denne for deres Vedkommende indskrænkes til saadanne Straffe, som kunne passe sig med deres Charge, da, som foransørt, de Sager, der skulle medføre Charges Fortabelse, ei egne sig til Afgjørelse ved den lokale Autoritet paa Grønland. Mulkter synes saaledes at maatte være den eneste Korrektion, som Handelsinspektørerne i Almindelighed kunne benytte imod Betjente af forommeldte Slags. Efter det foransøgte er det i det mindste ikke klart, at Major N. N. har været uberettiget til at affige den omhandlede Dom over Kjøbmand N. N., forsaavidt han ved samme har anset ham med Mulk for utilbørlig Omgang med den kongl. Handels Eiendele. Derimod synes det af det Forhold, hvori Inspektøren, der dog ikke egentlig i det omhandlede Tilfælde er at anse som en Retsperson, men snarere som en Øvrighedsperson, staar til Direktionen for den grønlandfke Handel, klart, at denne, der udtrykkelig i fornævnte § 3 af Instruxens 12. Post er benævnet som bemyndiget til ogsaa at stadfæste eller forandre de i Grønland afgivne Straffekjendelser, er beføiet til at forandre hin under Navn af Dom afgivne Kjendelse, forsaavidt den dertil finder Anledning. Plakaten af 3. Juni 1791, der fastsætter, at Inspektørernes Kjendelser i Skiftesager, naar de paaantes, skulle indstævnes lige for Høiestret, kan her aldeles ingen Analogi afgive; thi den Handelsinspektørerne af Nødvendighed indrømmede Skifteforvaltning indbefatter en Jurisdiction over Mit og Dit, der ei, saaledes som den ovennævnte disciplinære Myndighed, passende kunde henlægges under en administrativ Autoritets endelige Afgjørelse. Antages det derimod, at den Handelsinspektøren indrømmede Straffemyndighed ikke strækker sig til Betjente af den høiere Klasse,

navnlig ikke til Kolonibestyrerne, og at følgerig Major N. 18. Aug. N. har været inkompetent til at affige forbemeldte Dom over N. N. for hans Forhold i Handelsens Tjeneste, holder Kancelliet for, at den ligefrem kan af Handelsdirektionen erklæres for en Nullitet, og at N. N., hvis Direktionen maatte finde Grund til at anlægge Sag imod ham i den omhandlede Anledning, bør sagsøges ved den kongl. Landsover= samt Hof= og Stadsret. Forsaaibid Inspektøren ved den oftnævnte Dom tillige har anset N. N. for de af ham imod Assistent N. N. jremførte og af denne paaklagede formentlig fornærmelige Udladelser, maa det, i Henhold til hvad man i det foregaaende har ytret angaaende Inspektørernes Inkompetence til at dømme i civile Sager, anses afgjort, at Major N. N. hertil har været ubesøiet. Denne Del af den oftmeldte Dom kan, efter Kollegiets Formening, ligefrem af Handelsdirektionen erklæres for en Nullitet, og dersom N. N. maatte finde sig foranlediget til at sagsøge N. N. i Anledning af de omhandlede Udladelser, bør dette ske ved den kongl. Landsover= samt Hof= og Stadsret. Med Hensyn til Spørgsmaalet, om det maatte anses nødvendent at instituere en ordentlig Domstol i Grønland, holder Kancelliet for, at det, i Særdeleshed naar den Inspektørerne og andre Befalingshavere i Kolonierne tilstaaede Disciplinærmyndighed nærmere forklaredes og bestemtes, ikke vil for det første være nødvendigt, der at etablere nogen egentlig Domstol, men man kan imidlertid ikke tilbageholde den Bemærkning, at det saavel med Hensyn til Udøvelsen af den oftmeldte Disciplinærmyndighed, som endnu mere for den Handelsinspektørerne tilkommende Skiftejurisdiktions Skyld, maa anses ønskelig, om disse Poster herefter kunde besættes med Mænd, der havde givet anordningsmæssig Prøve paa juridiske Kundskaber, og dermed forenede nogen Svelse i Lovens Anvendelse, og at derfor Konkurrenter,

18. Aug. som havde disse Egenfkaber, bleve foretrukne, naar de iøvrigt fandtes skikkede til fornævnte Poster.

22. Aug. **Ranc. Cirk.** (til samtlige Amtmænd m. fl.)
 ang. at der ved Optagelse af Forhører efter Brand-
 skader paa Landet bør vides den størst mulige Omhu
 for at udfinde Årsagen til Branden.

Uagtet Rancelliet flere Gange forhen har fundet sig foranlediget til at indskærpe Herredsfogderne og Birkedommerne, ved Optagelsen af de Forhører, som i Følge den 30. § i Forordningen angaaende Brandvæsenet paa Landet i Danmark af 29. Februar 1792 skulle optages strax efter en Ildbrand, at anvende den størst mulige Omhu for at udfinde Årsagen til Ildbranden, har man dog ikke sjældent haft Leilighed til at bemærke, at der under Forhører, som tildeels ere blevne anledigede ved yderst mistænkelige Ildbrænde, hvoraf i den senere Tid ere foregaaede flere saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, ikke er anvendt tilbørlig Flid paa at efterforske alle de Omstændigheder, der kunde tjene til at give Oplysning om Sagen, og at derved høist grove og fordærvelige Misgjærninger, der efter al Formodning ere begaaede, blive uopdagede og ustraffede.

Man finder sig derfor atter opfordret til at indskærpe saavel Brandretterne i Kjøbstæderne som Herredsfogderne og Birkedommerne paa Landet foransørte høist vigtige Embedspligt og skulde derfor tjenstligst anmode (Lit.) om i det Dem betroede Amt at tilholde de Vedkommende, at lade det være sig særdeles magtpaaliggende under Brandforhører at undersøge enhver Omstændighed, som kunde veilede til Oplysning om Årsagen til den indtrufne Ildbrand. Blandt andet bør det altid søges oplyst, om den, hos hvem Ild-

branden er udbrudt, har havt sine Møbler og Varebeholdninger forsikrede, og da til hvilket Beløb og til hvilken Tid Assurance er tegnet, om denne Assurance var en ny eller blot en Fornyelse af en foregaaende eller og en forhøjet Assurance; hvorhos Husfolkene eller andre, som kunne formodes at have kjendt den Brandlides Møbler eller Varebeholdning, bør affordres nøiagtig Forklaring til Oplysning om, hvorvidt det kan antages, at den Brandlids paa den Tid, Ildbranden fandt Sted, virkelig har været i Besiddelse af de opgivne Møbler eller Varer, og at disses Værdi har svaret til den assurerede Sum. Saa bør ikke heller indbyrdes Konfrontation mellem Deponenterne forsømmes, hvor samme efter Sagens Bestaffenhed kan blive et Middel til Sandhedens Opdagelse. Fremdeles bør Forklaringen i Almindelighed aflægges under Eds Tilbud og under saadan alvorlig Formaning, som efter Omstændighederne maatte findes passende til at udsiige Sandheden saa samvittighedsfuld, som om Forklaringen umiddelbar blev aflagt under Ed. Og skjøndt der ordentligvis under saadanne Forhører ikke bør strides til virkelig Afslæggelse af Eden, med særdeles Hensyn til, at det ikke lettelig kan vides, hvilke Individuer, der, som formentlig skyldige, kunne blive selv at tiltale, saa bør dog Eden, der ikke blot sigter til at garantere Vidneforklaringens positive Indhold, men ogsaa for at overvinde Sandhedens Tilbageholdelse, affordres, naar Omstændighederne give Anledning til at antage, at nogen Deponent, uden selv at være delagtig i den formodede Misgjærning, dog ikke ved andet Middel kan bringes til at udsiige den fulde Sandhed og intet fordølge. Rancelliet skal endvidere have (Tit.) anmodet om, at De selv nøie paaser, at de ommeldte Forhører optages med størst mulige Nøiagtighed og Omhyggelighed, og at De, hvis der skulde findes noget forsømt, da strax og inden Brandsforhørets Indsendelse

22. Aug. til Kancelliet vilde anbedige en yderligere og nøiagtigere Undersøgelse.

28. Aug. Reskr. (til den vestindiske Regjering) ang. Udvidelse til Bestindien af Forordningen af 25. November 1831 om Retsforholdet imellem en Forpagter eller Leietager af en Jordeiendom paa den ene og Kjøber eller Pantnaver paa den anden Side.

Vi Frederik den Sjette osv. Vor synderlige Bevaagenhed! Os er af Vort danske Kancelli allerund. blevet foredraget, hvorledes de for Vort Nige Danmark udgaaue Lovbestimmelser angaaende Retsforholdet imellem en Forpagter eller Leietager af en fast Eiendom paa den ene og Kjøber eller Pantnaver paa den anden Side med de fornødne Modifikationer kunde udvides til ogsaa at gjælde for Vore vestindiske Der.

Efter at have taget denne Sag under allerh. Overveielse ville Vi allern. have fastsat som følger:

Ingen Leiekontrakt, der oprettes angaaende en paa bemeldte vore Der beliggende fast Eiendom, skal kunne gjøres gjældende til Skade for tredie Mand, som derpaa har erhvervet lovligt Skjøde eller Pantebrev, med mindre den er læst til det Thing, hvorunder Eiendommen hører, forinden den er bleven bemeldte tredie Mand's Eiendom eller Pant. I Mangel af saadan Thinglæsning bør Leietageren altsaa være pligtig at vige for Kjøberen eller Pantnaver, dog at der først gives ham Opstgelse med 14 Dages Varjel. Det følger isøvrigt af sig selv, at naar der ved Eiendommens Afhændelse eller Pantsætning er tilkjendegivet, at den paa længere Tid er bortleiet til en anden, eller Kjøberen eller

Panthaveren paa anden Maade har givet sit Samtykke til 28. Aug. Leiekontrakten, bliver den i sin fulde Kraft imod dem, iagtet den ei er thinglaest.

Deklaration udstedt af den kongl. danske Re- 5. Novb. gjering og den frie Hansestad Bremen, angaaende de danske og de bremiske Skibes Behandling i de gjensidige Havne.

Efter at Hs. Majest. Kongen af Danmark og den frie Hansestad Bremens Senat ere komne overens om, ved gjensidig Ophævelse af al Forstjæl i Behandlingen af de danske og bremiske Skibe og sammes Ladninger i deres respektive Havne at bidrage til Udvidelsen af de mellem Danmark og den frie Hansestad Bremen bestaaende Handelsforhold, erklærer det undertegnede Ministerium for de udenlandske Sager herved efter allerhøieste Befaling og i Medsør af et lignende Tilfagn udstedt af den frie Hansestad Bremen, med Hensyn til de danske Skibe: At i de danske Havne med

Efter at Hs. Majest. Kongen af Danmark og den frie Hansestad Bremens Senat ere komne overens om, ved gjensidig Ophævelse af al Forstjæl i Behandlingen af de danske og bremiske Skibe og sammes Ladninger i deres respektive Havne at bidrage til Udvidelsen af de mellem Danmark og den frie Hansestad Bremen bestaaende Handelsforhold, erklærer det undertegnede, den frie Hansestad Bremens Senat, herved, i Medsør af et lignende Tilfagn, udstedt af det kongl. danske Ministerium for de udenlandske Sager med Hensyn til de

5. Novb. Undtagelse af de danske Kolonier (Grønland, Island og Færøerne deri indbefattede), de bremiske Skibe, ved deres Ankomst og Afseiling, i Henseende til alle Told-, Havne-, Lønde-, Fyr-, Lods- og Bjergningsafgifter, og overhovedet med Hensyn til alle andre Paalæg eller Afgifter af hvilken som helst Slags eller Benævnelse, der nu eller for Fremtiden tilfaldt Statskassen, Stæderne, Kommunerne eller Privatindretninger, skulle behandles aldeles paa samme Fod som de danske Skibe, og at de paa bremiske Skibe ind- eller udførte Varer, hvis Indførsel i Kongeriget Danmarks Havne i danske Fartøier lovmæssigen er tilladt eller vil blive tilladt, ikke skulle svare høiere eller andre Afgifter, end de paa danske Skibe ind- eller udførte Varer have at erlægge, saa og at de bremiske Skibe og deres Ladninger ved Farten gennem Sundet eller Belterne, ikke skulle svare høiere

bremiske Skibe: At i de bremiske Havne de danske Skibe ved deres Ankomst og Afseiling, i Henseende til alle Told-, Havne-, Lønde-, Fyr-, Lods- og Bjergningsafgifter, og overhovedet med Hensyn til alle andre Paalæg eller Afgifter af hvilket som helst Slags eller Benævnelse, der nu eller for Fremtiden tilfaldt Statskassen, Staden, Kommunerne eller Privatindretninger, skulle behandles aldeles paa samme Fod, som de danske Skibe ind- eller udførte Varer, hvis Indførsel i den frie Hansestad Bremens Havne i bremiske Skibe lovmæssigen er tilladt eller vil blive tilladt, ikke skulle svare høiere eller andre Afgifter, end de paa bremiske Skibe ind- eller

Uer andre Afgifter og Paa-
æg end dem, som nu eller
or Fremtiden erlægges af de
nest begunstigebe Nationer.

udførte Varer have at er- 5. Novb.
lægge.

Denne*) gjensidige lige Behandling skal indtræde fra den 1. Januar 1836 og gjælde indtil den 1. Januar 1846, og være gyldig selv efter dette Tidspunkt, med mindre den ene Uer den anden af de kontraherende Parter senere udtrykkelig maatte erklære sin Hensigt, at lade sammes Virkning ophøre. I dette Tilfælde vil efter den af den ene kontraherende Part til den anden gjorte officielle Anmeldelse, at den lige Behandling skal ophæves, denne ikke desto mindre forblive i Kraft indtil efter Forløb af tolv paa hin Anmeldelse følgende Maaneder.

**Plak. ang. Indførelsen fra det kongl. Artilleri-12. Novb.
korpsets Exercerplads af Kugler, Bomber og Grana-
ter igjennem Amagerport og Christianshavns Bom.
(Kancelliet.)**

For at Overholdelsen af det i Kancelli-Plakat af 1. September 1826 indeholdte Forbud mod, at Uvedkommende paa det kongl. Artillerikorpsets Exercerplads, Amagerfælled, opgrave de ved dets Øvelser udfødte Kugler, Bomber og Granater, kan paases, har det behaget Hs. Majest. Kongen allern. at befale, at det skal gjøres Toldopshynet saavel i Amagerport som ved Christianshavns Boms Vagt til Pligt at have Indseende med, at de omhandlede Projektiler ei

*) Det følgende findes ordlydende i Bremens Deklaration, som er undertegnet af Senatets Præsident Smidt; den danske Deklaration er undertegnet af Geheime-Statsminister Krabbe-Cariffus.

12. Novb. indføres af uberettigede, og at samme, naar de agtes indførte af private Personer, anholdes, indtil vedkommende have legitimeret deres Besiddelsesret.

21. Novb. **Plak., ang. Indskjærpelse med nogle Modifikationer af Plakat 31. Juli 1812, betræffende hvorvidt nogen maa holde Tægere m. v., samt angaaende Nedsættelse af den i Plakat af f. D., betræffende Uniformer m. v., § 7 bestemte Mulkt. (Rancelliet.)**
Judm. Saml. pag. 33.

1836.

23. Jan. **Ranc. Skr. (til Amtmanden over Sjærring Amt) ang. Udmeldelse af Synsmænd samt om Skjødes Udstedelse af en Enke, der sidder i uskiftet Bo.**

Da Rancelliet bifalder, hvad Hr. Amtmand har yttre i Erklæring af 23. f. M. i Anledning af en Forespørgse fra en Godsforvalter, om hvorvidt en Retsbetjent kan anses besøiet til at nægte Mænds Udmeldelse til Syn, Taxation eller deslige Forretninger udenfor Retten og udenfor de ordinære Retsdage, og om den Enke, der i Følge Bevilling henfælder i uskiftet Bo, skal, for at kunne udstede en mangelfrit Skjøde, foruden at legitimere sig i Besiddelse af en saadan Bevilling, producere Attest fra vedkommende Skifteret om, at hun, paa den Tid Skjødet udstedtes, endnu hensees i uskiftet Bo, skulde man tjenstligst anmode Den om behageligst at meddele Vedkommende Bæst i Overensstemmelse dermed*).

*) Vedkommende Amtmand havde i sin herover afgivne Erklæring yttret:

Plak., hvorved bekendtgjøres en kongl. Resol. 3. Febr. af 6. Januar s. A. om, at den i Kjøbenhavn værende Halleindretning for Alædevarer skal være ophævet (Kjøbenhavns Raadstue).

Frdg. ang. Afholdelsen af Hof- og Maanedsting 30. Marts. ting paa Færøerne.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: at Vi have

At, skjøndt det ikke er en usædvanlig Praxis, at Udmeldelse af Mænd foregaar udenfor Retterne, hvilket, naar Afhjemlingen derefter foregaar paa befaleet Maade inden Thinge, heller ikke synes at kunne lede til nogen Urettlighed eller blive til Præjudice for nogen, bør dog, efter den strænge lovformelige Fremgangsmaade, Mændenes Udmeldelse foregaa enten ved den ordinære eller ved en extra Ret, medens Retsbetjenten endnu beklæder Dommersædet, og at den Enke, som legitimerer sig i Besiddelse af Bevilling til at sidde i uskiftet Bo, bør retsghydigen kunne udstede mangelfrit Skjøde, uden at den omspurgte Skifterets Attest kan være foruopden. Bevillingen er nemlig den Hjemmel, hvortil Samfrænderne tilbøds skulle støtte deres Autoritet for Skiftebehandlingen, eller hvorpaa den ordinære Skifteforvalter skal kunne begrunde den hidtil unbladede Behandling af Skiftet og saaledes kan Enken, fra det Dieblit hun har ladet Boet komme under Deling, ikke længere være i retlig Besiddelse af Bevillingen, og skulde det ikke desto mindre under særegne Omstændigheder kunne tænkes muligt, at Enken forblev i Besiddelse af sin Bevilling, uagtet Skiftehold var begjært, saa kunde hun dog ikke til saadan Tid benytte Bevillingen uden at gjøre sig skyldig i en lovstridig Handling, hvilket ikke mer bør forudsættes eller søges forebygget hos Enken end hos Enkemanden, hvem sliq Uredelighed stedse staar aaben, naar han vil begaa Svig og udsætte sig for den derfor fastsatte Straf.

30. Marts. taget under Overveielse, hvorledes der, saavidt de lokale Omstændigheder tilstede det, kunde raades Bod paa den Langsomhed, hvormed Retsfager fremmes paa Vore Eilande Færøerne, og at Vi, efter herover at have indhentet allerund. Betænkning af Vore tro Provindstilstænder for Sjællands, Fyens og Lolland = Falsters Stifter samt for Island og Færøerne, allern. ville have foreskrevet følgende:

1. Foruden de sædvanlige Vaarthing, som overalt skulle holdes i April og Mai Maaneder, skal der endvidere, forsaavidt der maatte henstaa nogen fra det foregaaende Thing uafgjort Sag eller ny Sag agtes foretaget, og der inden Juli Maanedes Udgang er meddelt Sorenfriveren Efterretning desangaaende, holdes Høstthing i Nordø og Suderø Sysler; ligeledes bør Høstthing holdes i Vaagø og Sandø Sysler, forsaavidt nogen Retstrætte paa Mygenæs, Skup eller Store Dimou skulde gjøre det nødvendigt. I Suderø Sysfel skal Høstthinget afholdes i August Maaned eller i Begyndelsen af September, men i de andre Sysler i sidstnævnte Maaned. Tiden, da for- ansførte Thing skulle holdes, bliver betimelig at kundgjøre ved Kirkefæerne.

2. Foruden Vaar- og Høstthingene skal der for Fremtiden holdes Maanedstthing i Thorshavn, hvilket skal betragtes som ordinært Værnething ikke blot for Strømø Sysfel, men tillige for Østerø Sysfel og for Beboerne paa Vaagø og Sandø. Dog bortfalde disse Maanedstthing i Januar, April, Mai og September Maaneder.

3. Fornævnte Maanedstthing bør holdes den første Søguedag i Maaneden, og, hvis Forretningernes Fremme kræver det, fortsættes de følgende Dage. Naar Vindens, Veirligets eller Søgængens Beskaffenhed har forhindret nogen af dem, der havde at møde ved sllige Thing, fra

at indfinde sig til rette Tid, bør de endnu i Løbet af 30. Marts. 48 Timer fra den berammede Tid stedes til Møde, og Dommeren bør derhos gjøre den, der i samme Sag er mødt, opmærksom paa, at den saaledes endnu kan blive foretagen.

4. Ved de Maanedstthing, der, som foranført, blive at afholde i Thorsshavn, bør tillige Domme affiges i de ved Vaar- og Høstthingene i andre Sysler til Doms optagne, men der ei endnu paadømte Sager, hvorom Dommeren, ved enhver Sags Optagelse, bør give Parterne Underretning.

5. Naar Sagvolderen dertil har givet sit Samthkke, kunne ogsaa Sager fra andre Distrikter, end de i § 2 nævnte, indstævnes til og behandles ved Maanedstthingene i Thorsshavn, ligesom ogsaa alle de Sagers Drift, der allerede ere anhangiggjorte ved Vaar- eller Høstthingene, naar Parterne deri have samthkket, maa forfættes ved bemeldte Maanedstthing. Naar nogen, som har hjemme andensteds paa Derne, men kun en kort Tid opholder sig i Thorsshavn, ikke kan oppebie Maanedstthingets Afholdelse, bør Sorensskriveren, paa hans Begjæring, foretage Sagen ved en Gjæsteret i Stedet for ved Maanedstthinget.

6. Vidner, som høre hjemme i de udi § 2 nævnte Distrikter, kunne og kaldes til at møde ved Maanedstthingene i Thorsshavn, for der at aflægge deres Vidnesbyrd. Saa bør og enhver anden, som der er personlig til Stede, være pligtig at give Møde som Vidne, forsaavidt saadant kan ske, uden at forsinke hans Reise.

7. Med Sorensskriverens Befordring til Høstthingene bør der forholdes paa samme Maade, som hidtil har fundet Sted ved hans Befordring til Vaarthingene; og for den Tid, han anvender paa Reiserne til Høstthingene, nyder han i Diætpenge 1 Rbd. Sølv daglig, der ligesom andre

30. Marts. Udgifter af samme Natur, bliver at paaligge det matriculerede Fordegods.

30. Marts. Sportel-Reglement for Retsens Betjente paa Færøerne.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.

1—13.

14. Naar en privat Sag, i Medhold af Anordningerne, forlanges foretaget udenfor de sædvanlige Thingdage eller Steder, bliver vel intet videre Retsgebyr at erlægge, end hvad de foransførte Bestemmelser indeholde; men hvis Dommeren derfor maa gjøre særskilte Reiser, betales ham, foruden de befalede Retsgebyrer, 1 $\frac{1}{2}$ Rbd. for hver Dag. Dette gjælder, hvad enten det er en Domsag, eller en Besigtigelses-, Gransknings-, Delings- eller anden deslige Forretning, hvori ikke Dom forlanges. En Forretning maa i Almindelighed fortsættes i det mindste 8 Timer, naar Betaling for mere end en Dag skal kunne fordres; men kan en Forretning tilendebringes i et kortere Timetal, bliver dog Betaling at erlægge som for en hel Dag. Hvis Forretningen paa en Gang varer i mere end 8 Timer, beregnes den for 1 $\frac{1}{2}$ Dag. Naar isvrigt de ovenmeldte Sager, efter at være foretagne til overordentlig Tid og Sted, fortsættes paa de ordinære Thingsteder, betales denne Fortsættelse ikkun med de sædvanlige Retsgebyrer. Fra denne Paragrafs Bestemmelser skulle dog de befalede Besigtigelses- og Beholdnings-Forretninger ved den kongl. særøiske Handel være undtagne, for hvilke Betalingen fremdeles som hidtil bliver at beregne efter Forfristerne i Sportelreglementet 22. Marts 1814 § 20.

15—18.

19. Naar Eksekution rekvireres efter flere Domme, 30. Marts. Forlig eller Resolutioner, (hvor saadanne efter Anordningerne give Ret til Udpantning), hos en og samme Person, betales Eksekutionsgebyret for hver af disse særskilt. Egeledes bør der, naar Eksekution efter en og samme Dom, Forlig eller Resolution rekvireres hos flere end en Person, holdes og betales en Forretning for hver Person; dog er dette ei at forstaa om det Tilfælde, hvor disse forskjellige Subdivider have fælles Eiendomme, hvori Udlæg gjøres, ligesom der ei heller, fordi de Ting, hvori Udlæg gjøres, befindes paa forskjellige Steder, tilkommer Fogden nogen Forhøielse i Betalingen, undtagen forsaavidt Forretningen derved maatte blive saa vidtløftig, at § 18. vilde medføre forhøiet Salarium.

20—21. 20—21.

22. For en Forretning, hvorved nogen udkastes af Jord eller Hus, han har i Besiddelse, eller indsættes i Besiddelsen af Hus eller Jord, betales 1 Rdd.

23—78. 23—78.

Ranc. Skr. (til Amtmanden over Veile Amt) 12. April. ang. at negaminerede Personer ikke kunne konstitueres som Fuldmægtige for Dommere, selv med Undtagelse af de egentlige Dommerforretninger.

I Anledning af en Begjæring fra Kammerraad og Birkedommer N. N. om, at Cand. theol. N. N., der arbejder paa hans Kontoir, maatte konstitueres til paa hans An- og Tilsvær at bestyre hans Embede som Birkedommer og Skriver, medens han som Deputeret er fraværende ved Stænderforsamlingen i Viborg, aumodede Rancelliet under 29. f. M. Amtet om at tilkjendegive ham, at Konstitution til Udførelse af sauntlige Embedsforretninger, og navnlig til at beklæde Dommersædet, ikkun kan meddeles til en examineret

12. April. Jurist. Med Hr. Stiftamtmandens Skrivelse af 8. d. M. har Rancelliet nu modtaget en Forestilling fra Birkedommer N. N., hvori han andrager paa, at der maatte meddeles fornævnte N. N. Konstitution til at bestyre samtlige hans Embedsforretninger med Undtagelse af at beklæde Dommersædet, saa ofte nogen ordinær eller extraordinær Retsfag foretages ved Birkethinget, i hvilket Tilfælde Prokurator N. N. har erklæret sig villig til efter Konstitution at beklæde Dommersædet.

Rancelliet skulde i denne Anledning tjenstligst melde, at det maa have sit Forblivende ved dets Skrivelse af 29. f. M., ifølge hvilken ingen saadan almindelig Konstitution vil kunne meddeles uden til en examineret Jurist selv under den af Birkedommeren foreslaaede Indskrænkning, da ogsaa andre Forretninger ville kunne foresalde, navnlig Fogedsforretninger, der kræve særdeles Kundskaber og Indsigt, ligesom det ogsaa vilde være principstridigt, at lade Rets handlinger i Dommerens Fraværelse udføre efter almindelig Konstitution af en uexamineret Fuldmægtig, da det endog er Prokuratorerne forbudt at lade møde ved uexaminerede i Retten, uagtet dette dog kunde anses mindre betænkeligt; ifr. Plakat 23. Februar 1785 § 2, Reskript 20. November 1789 og 19. Marts 1790*).

19. April. Anordn. for Dampskibs- og Smakkefarten mellem Kallundborg og Aarhus samt for Farten

*) Reskripterne af 20. November 1789 og 19. Marts 1790 gave henholdsvis for Sjællands og Fyens og Syllands Landsting en tilsvarende Regel til den, der findes i Plakat 23. Februar 1785 § 2 for Hof- og Stadsrettens Bedkommende.

derfra til Samsø og Thunø. (Generalpostdirek-19. April.
tionen.)

3 Overensstemmelse med Hs. kongl. Majest.s allern. Resolution af 12. ds. kundgjøres herved følgende Anordning for Dampskibs- og Smalkesfarten mellem Kallundborg og Aarhus, samt for Farten derfra til Samsø og Thunø, ved hvilken alle ældre Bestemmelser, denne Færgefart betræffende, aldeles ophæves.

1—7.

8. At det Mandskab, som i Medhold af § 7 benyttes ved den i denne Anordning ommeldte Transport, være sig Skibsførere, Styrmand, Matroser osv., ere, saalænge de forblive i denne Fart, fritagne for alle Byens Bestiklinger og personlige Tvinger. Dog skal det hjemmeværende Mandskab være pligtig til i Ildbrandstilfælde, efter Ordre af Vedkommende, at gjøre Tjeneste ved Ildens Slutning m. v., samt til, efter foregaaende Undævnelse, at afholde Burderings- og Synsforretninger over Skibe og Fartøier, og til at udføre lignende Forretninger, hvortil der udfordres søkynlige Mænd, dog at saadant ikke medfører nogen Standsning i eller noget Ophold for Transporten.

9—41. ...

Anordn. for Færgelauget i Helsingør. (Gene- 10. Mai.
ralpostdirektionen.)

3 Overensstemmelse med Hs. kongl. Majest.s allern. Resolution af 25. Marts 1836 kundgjøres herved følgende Anordning for Færgelauget i Helsingør, ved hvilken alle ældre Bestemmelser, dette Færgelaug vedkommende, aldeles ophæves.

1—28.

17. Mai. **Plaf. ang. Nedsættelse i de ved Reglementet for Borgervæbningen i Kjøbenhavn af 1. Juni 1808 § 39 bestemte Indtrædelsespenge.** (Kancelliet.)

Hs. Majest. Kongen har under 8. d. M. behaget allern. at resolvere:

at de ved Reglementet af 1. Juni 1808 § 39 fastsatte Indtrædelsespenge af 2 Rbd. Sølv for Kjøbenhavns Borgervæbnings Infanterister, Artillerister, Hautboister, Tambourer og Pibere, i Genhold til Tillægs-Reglementet af 25. November 1825 § 12, fra 1. Januar 1837 nedsættes til 1 Rbd. Sølv.

31. Mai. **Kanc. Skr. (til Amtmanden over Veile Amt) ang. at Tjenestehyende kunne afhøres som Vidner i Sager om ulovlig Brændevinsbrænden.**

I behagelige Skrivelser af 8. Januar og 29. Marts sidstleden har Hr. Stiftamtmanden andraget for Kancelliet, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Tjenestehyende og andre Husfolk ere pligtige til for Retten at afgive Forklaring i de Tilfælde, hvor vel ikke de ved Plakat 21. August 1819 nævnte Brændevinsredstaber ere opdagede, men derimod findes andre mistænkelige Spor, er under en af Toldvæsenet i Horsens mod N. N. m. fl. anlagt Politirets sag af to i Sagen implicerede exciperet imod, at deres Tjenestefolk føres som Vidner, fordi disse isølge flere Høiesteretsdomme ikke maa afhøres under saadaune Sager, og har De med Hensyn hertil forlangt de fornødne Oplysninger meddelte.

Da det under en i denne Auleadning indledet Korrespondance med Justitiarius i Høiesteret af denne er ytret,

at han ikke kjender nogen Høiesteretsdom, hvorved det er 31. Mai.
 antaget, at Tjenestetjyende ikke maa afhøres under Sager,
 hvor der er Spørgsmaal, om deres Husbond har gjort sig
 skyldig i ulovlig Brændevinsbränden paa Landet, skulde
 man, ved herom at meddele Dem Underretning, tjenstligst
 tilføie, at forberørte Politiretsfag iøvrigt bør nyde sin
 Fremme.

Justitsreglement for Tranquebar.

13. Juli.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.

1—5.

6. I kriminelle Sager, som reise sig af Oprør, skal
 Retten bestaa af samtlige Guvernementets Medlemmer og
 af tre dertil af Guvernementet udnævnte indianske Med-
 domsmænd. Og, skjøndt disse Sager ere af den Betyden-
 hed, at de efter § 26 i dette Reglement skulde indanfes til
 Vor Høiesteret, eller Os selv til Resolution forelægges, saa
 bemyndige Vi dog Vor Guvernør til, hvis han saadant for
 Koloniens Nøiighed finder nødvendigt, som høieste Zvrigheid
 og i Vort Navn at konfirmere Dommen, selv hvis nogen
 ved den er dømt paa Livet, og beordre den uden videre til
 Eksekution. Hvorhos Vi dog tillige i disse Sager bemyndige
 ham til at udøve, ligeledes i Vort allerh. Navn, en saa-
 dan Benaadningsret, som Os selv tilkommer; alt under
 hans høieste Ansvarlighed til Os. Forefalde saadanne
 Sager imod Militære, og de paa Grund heraf behandles
 af militær Ret, skal Guvernøren have samme Myndighed
 til enten at beordre Dommen eksekveret eller formilde den
 deri fastsatte Straf.

7—8.

13. Juli. 9. Da der i Kolonien ingen Procuratorer ere, eller uden Indvaanernes store Lyk kunne subsistere, saa paahyde Vi herved, for at Procuratorers Bistand kan blive Parternes overflødig, følgende Regler:

a.

b. Bofatte Folk i Kolonien, som ere bevisligen bortreiste fra dens Territorium, men dog i Indien, gives Forhold til den Afstand fra Kolonien, hvor de befindes et længere Varsel efter Institutiis Sjøn af 14 Dage, indtil 3 Maanedes, for at deres Familie eller Husfolk kunne have Tid til at underrette dem om den ffete Indkaldelse og de selv til at bestikke en Fuldmægtig. Lader den fraværende ikke møde for sig paa den bestemte Tægtedag, tøm Dommeren, endog mod Vederpartens Exception, efter nogen Overveielse af Omstændighederne, meddele længere Udsættelse, hvis saadant er billigt. Paa samme Maade bliver a forholde, naar den paagjældende ikke vil lade sig finde, kun at Indstævningen da bliver at forkynde paa det Sted i Kolonien, hvor han sidst opholdt sig. Dersom den paagjældende opholder sig udenfor Indien, bliver han at indkalde med Mars Varsel.

c—d.

10.

11. Saafremt Vidner skulle, efter nogen af Parternes Forlangende, eller fordi Dommeren finder det nødvendigt afhøres, indkaldes de ved en af Dommeren udfærdiget Indkaldelsesjæddel, under Straf af Faldsmaal, 3 Madras-Rupier for første Udeblivelse og 6 Madras-Rupier for hver af de følgende Udeblivelser. Samme Straf ere de underkastede, som møde, men modvilligen nægte at afgive deres Forklaring. Edfæstelsen af Depositionerne sker af alle Kristne efter Lovens Maade; af Tamuler, som maa hav

fyldt det 16. Aar, ved Tolken og den tamuliske Thingmand 13. Juli.
 for Pagoden; og af Mohrer, som ei behøve en høiere Al-
 der end den i Lovens 1—13—18 foreskrevne, ved Tolken
 og den mohriske Thingmand for Moscheen. Tolken og den
 Thingmand, som efter Justitiarii Befaling forestaa denne
 Edfæstelse og aflægge Melbing derom, (hvilken tilføres Pro-
 tofollen), ere ansvarlige for, at den er foregaaet med alle
 de brugelige religiøse Ceremonier, ligesom det er en Selv-
 følge, at alle Vedkommende, hvem Vidnesbyrdet angaar,
 skulle have Afgang til at overvære samme. De indvarsles
 hertil, saafremt ikke Edfæstelsen foregaaer umiddelbart efter
 Examinationen, medens de Vedkommende endnu ere sam-
 lede, med Aftens Varsel. Den Deponent, som vægrer sig
 ved at bekræfte sit Udsigende med Ed, skal, saafremt det kan
 kjendes, at det ikke er af Ustadihed i sit Vidnesbyrd, men
 af blot Modvillighed til at sværge, mulkteres, som om han
 var udeblevet fra Vidnesbyrds Aflæggelse, dog at Mulkten
 bestemmes til 6 Ruper for hver Dag, han oversidder Ju-
 stitiarii Kjendelse til Edens Aflæggelse. Tamuler og
 Mohrer af de høieste Raster, der ere Justitiarius og de
 indfødte Thingmænd bekjendte som notorisk rebelige og agt-
 bare, kunne af Justitiarius, paa deres Onske, fritages for
 Edens korporlige Aflæggelse, imod at indgive den under
 deres Haand, skriftlig til Retten, hvor de, efter Skik og
 Bedtægt, med deres høire Haand overlevere den til
 Dommeren. Vidner i kriminelle Sager kunne ikke fri-
 tages for korporlig Eds Aflæggelse, ligesom og Dommeren,
 i Tilfælde af deres Udeblivelse eller Modvillighed, bør
 betjene sig af de ved Loven i Almindelighed anordnede
 Tvangsmidler.

12. Med Parternes Ed forholdes efter Loven, og
 i Henseende til Edens formalia efter foregaaende Pa-
 ragraf.

13. Juli. 13. Hvo, der som Vidne eller Part overbevies om at have aflagt falsk Ed, straffes, hvis han er Kristen, efter Loven; hvis han er Tamuler eller Mohr, og hvad enten Eden er aflagt korporlig eller skreven overleveret Retten, skal han anses med en høi Straf paa Formue efter Ret- tens Skjøn og desuden straffes med 50 Rottingslag hver Dag i tre paa hinanden følgende Dage, hvornæst han for bestandigt forvises Territoriet. Det følger af sig selv, at han er Erstatning skyldig til hvem han ved sin falske Ed bevisligen har paaført Skade, og at hans Straf efter Om- standighederne skal skjærpes, eller forbindes med en anden sortjent Straf, hvis han med sin Mened har begaaet eller søgt at begaa tillige en Forbrydelse af en anden Art.

14.

15. Ligesom Vi ved den i dette Reglement an- ordnede Procedure har sørget for, at enhver kan paa en let og ubekostelig Maade forhjælpes til sin Ret, saa ville Vi og, at Parters Trættekjærhed og Underfundighed i Proces- sers Førelse skal, som noget Vi med yderste Mishag anse, standses og med Straf belægges. Vi byde og befale derfor, at den Part, som skjønnes at have uden rimelig Grund anlagt Sag eller isøvrigt brugt kjendelige Udflugter, for at forhale Sagen eller stille Modparten ved sin Ret, skal, som trætte- kjær, i Dommen anses med en Muld af 4—50 Madras- Rupier. Og dersom det Forhold, hvorved nogen paadrager sig denne Muld for unødigt Trætte, fra andre Sider efter Lovgivningen fortjener Straf, da bør den paagjældende ingentunde forstaanes for saadan videre Straf. Hvad Pro- cessens Omkostninger i private Sager angaar, da bør Ret- ten, naar det efter Retfærdigheds Grundsætninger befindes, at de bør idømmes nogen Part, fastsætte dem til en vis billig Sum, for ikke, ved, som forhen brugtes, at tilkjende dem i ubestemte Udtryk, at foranledige nye Processer. Naar

Erstatningsrenter idømmes af Sumner, som ved Dommen 13. Juli tilkjendes nogen Part, og fo: hvilke ingen høiere Renter udtryffeligen have været stipulerede, skulle de til enhver Tid bestemmes efter den Rentefod, som Guvernementet svarer til Vor Kasjes Kreditorer.

16—17.

18. Ingen Eksekution maa gives uden efter loblig inden Retten indgaaet Forlig, Dom eller Guvernementets Resolution i saadanne Tilfælde, hvor samme er berettiget efter dets Instruktioner eller Lovgivningen i Almindelighed at beordre Udpantning. Den i Kolonien forhen brugte Praxis, at gjøre Udlæg og Eksekution efter blotte Gjældsforfrivninger, ville Vi herved, endog hvis Debitor selv i Forfrivningen har underkæstet sig et saadant Wilkaar, have forbudt. Dog skal denne Bestemmelse være uden Indsigelse paa Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om og hvorvidt et saadant Wilkaar, naar det maatte være optaget i Gjældsforfrivninger, der ere udstedte, forinden nærværende Reglement er blevet forshnet med Vor allerh. Approbation, kan anses forbindende.

19—25.

26. Domme, affagte i Misgjærningsager, og hvorved nogen er tilfunden en Straf, som ikke overgaar Fængsel paa Band og Brød, eller Riis og Cauchi, Arrest i 3 Maaneder, korporlig Kædselse med Rottingslag eller andet, (der stedse herefter udføres saaledes, at den paagjældende under Eksekutionen er iført en tynd Lærreds eller Cattuns Trøje, ifr. s 43, 3), Forvisning fra Territoriet, Fængselsbøder indtil 300 Madras-Rupier eller andre mindre Straffe, kunne ikke appelleres til Høiesteret, men eksekveres efter Guvernementets Ordre, hvilket ogsaa skal gjælde, hvor en Indianer er dømt til Straf af offentligt Arbejde i ikke længere Tid end 2 Aar, og Guvernementet efter den

13. Juli. omhyggeligste Overveielse ikke finder ringeste Anledning til Appel; dog skal Guvernementet i ethvert Tilfælde være berettiget til at indstævne Dommen for Høiesteret, naar den findes ufyldbestigjørende for det Offentlige. Ligeledes bemyndige Vi Bort Guvernement til, efter at have taget Sagens samtlige Omstændigheder under den næste Overveielse, saaledes som samme allerund. vil staa Os til Ansvar for, ved Resolution at formilde den ergangne Dom, isald dertil nogen grundet Anledning befindes. Med Dommen, hvorved nogen er tilfunden en høiere Straf end som forhen nævnt, forholdes i Henseende til Appel og Sagens Indsendelse til Bort egen Resolution efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser, dog med den Undtagelse, som er anordnet i § 6.

27--39.

40. Den ordinære Skifterets og de overordentlige Skifteforvalteres Behandlinger og Kjendelser kunne, naar den Gjenstand, hvorom der tvistes, udgjør 300 Madras-Rupier eller derover, indankes for Bort Høiesteret.

41. Børgers og Tilshusværgers Udnævnelse sker af Bort Guvernement.

42—45.

20. Sept. **Generaltoldt. og Komm. Koll. Skr.** (til de kongl. Postdirektører i Kjøbenhavn) ang. Søterri-
toriets Udstrækning.

Ved Korrespondance med det kongl. Departement for de udenlandske Sager er Kollegiet blevet underrettet om, at det ved Landet nærmest beliggende Søterritorium indtil et Rannonstuds eller 1,000 Alens Afstand fra Kysten er, isølge en

almindelig bestaaende Vedtægt*), mere at betragte som hø=20. Sept. rende til Landet end til Søterritoret, og derfor aldeles i enhver Henseende Landets Politisøvrighed underkastet, og har Departementet som Følge heraf anset det hensigtsmæssigt, at det paalægges lige saa vel det under Toldbæsenet fungerende Kystopsyn som Kystpolitiet at have Tilsyn med, at intet svensk Krybsfartøi tillader sig nogen som helst Autoritetsbehandling eller visiterer, anholder, jager eller opbringer noget Fartøi, lige meget om dansk eller svensk eller af nogen anden Nation, indenfor ovennævnte Afstand fra den danske Kyst; naar det skulde lykkes Kystpolitiet eller det danske Toldopsyn at gribe nogen svensk Krybser i Udøvelsen af deslige Autoritets handlinger indenfor bemeldte Afstand, bliver Fartøiet med Bemandingen at anholde og Tilfældet uopholdelig at indberette. D'Hr. Toldinspektører ville overensstemmende hermed instruere saavel Strandtoldbetjenten ved Kalkbrænderiet, som den kjøbenhavnske Krybsbaads Fører, dog maa dette Tilsyn føres med fornøden Forsigtighed og ikke udøves udover den omtalte Grændse.

Plat. ang. Udvidelse af Grossererens Handels=19. Oktb. ret).**

Indm. Saml. pag. 35.

*) Ved Ranc. Cirk. til Overøvrighederne af 25. Februar 1812 bekendtgjordes en kongl. Resol. af 22. j. M., der fastsætter som Regel i alle de Tilfælde, hvor Spørgsmaal opstaa om Statens Territorialhøjheds Grændse, at denne skal regnes indtil den sædvanlige Sømil's Afstand fra den yderste D eller Holm fra Landet, som ikke overstylles af Søen.

***) Den i denne Plakat citerede Frdg. 4. August 1742 § 11 findes optaget i forrige Bind af nærværende Samling pag. 623 som Note til Frdg. 27. Juli 1832.

16. Novb. **Frdg., ang. den fremtidige Afsoning af Bøder og visse andre Pengeforpligtelser.**

Indm. Saml. pag. 36.

17. Decb. **Kauc. Cirk. ang., hvorvidt Bøder kunne exekveres, naar Dommen er over Aar og Dag gammel.**

Da det er Kollegiet forebragt, at der hersker forskjellige Meninger om, hvorvidt Domme, hvorved nogen er idømt Bøder, kunne exekveres, om de endog ere over Aar og Dag gamle, og den nu afholdte Stændersforsamling for Nørrejylland har yttret Ønske om, at det udtrykkelig maatte tilkjendegives, hvilken Regel der i denne Henseende skal følges, eller efter hvilke Principer de herom opstaaede Spørgsmaal skulle afgjøres, saa skulde man til fornøden Efterretning og Bekjendtgjørelse for vedkommende Retsbetjente i (Lit.) Distrikt tjenstligst melde, at det allerh. Reskript af 1. Juli 1791 for Danmark, ligesom tidligere Reskriptet af 12. Oktober 1770 for Norge, allerede har fastsat, at Domme, hvorved Bøder tillægges nogen offentlig Kasse, ikke foreldes ved over Aar og Dag at henligge uerekverede, og at heri ingen senere Forandring er gjort, ligesom ombendt Domme, hvorved Bøder ere tillagte Privatpersoner, i foransførte Henseende maa anses lige med andre Naamsdomme.

20. Decb. **Kauc. Str. (til Stiftamtmanden over Holland-Falsters Stift), at en Hustru, som har unddraget sig Samlivet med sin Mand, skal udrede Alimentsbidrag til deres fælles Barn, under Tvang af**

**Udpantning, naar hun ikke selv mod en Godtgjørelse 20. Decb.
af ham vil modtage Barnet.**

Kancelliet har med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 24. f. M. modtaget et Andragende fra en Dagleier, hvori han, i Anledning af, at hans Hustru, siden hun ifjor Efteraar 1835 unddrog sig Samlivet med ham, ikke har været at formaa til at opfylde den hende formentlig paaliggende Forpligtelse at deltage i deres fælles Barns Opdragelse og Forsørgelse, anholder om, at det enten maatte blive hende paalagt at modtage Barnet, for at opdrage og forsørge det, imod dertil at erholde Bidrag af ham, eller ogsaa at hyde ham en passende Understøttelse til Barnets Underholdning, i hvilken Anledning Hr. Kammerherren har antaget, at, saafremt hun ikke vil enten flytte tilbage til sin Mand eller modtage deres Barn, bør hun, i Lighed med Bestemmelserne i Plakaten af 5. Juli 1796, tilpligtes at udrede et aarligt Bidrag til hendes Barns Underholdning.

Foranlediget heraf skulde man til foruden Efterretning og videre Bekjendtgjørelse herved tjensligst melde, at fornævnte Plakat, der ikkun taler om Egtmænd, vel ikke ligefrem er anvendelig i dette Tilfælde, hvorimod det maa overlades til Hr. Kammerherren, naar Konen fremdeles vægrer sig ved enten at vende tilbage til Manden eller, imod en Understøttelse af sidstnævnte, at tage Barnet til sig, i Henhold til D. L. 3—18—7, ved Resolution at paalægge hende Udredelsen af et passende Bidrag til Barnets Underholdning, og Betsbet, i Mangel af mindelig Berigtigelse, vil kunne inddrives ved Udpantning.

**Frdg. ang. hvad der i Strandingsstilfælde skal 28. Decb.
iagttages.**

Indm. Saml. pag. 40

28. Decb. **Plak.**, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser med Hensyn til Anordningerne om den islandske Handel og Skibsfart.

Indm. Saml. pag. 68.

1837.

15. Febr. **Plak. ang.**, at Forbrydere fra Ribe og Veile Amt, der findes skyldige til Forbedringshusarbejde indtil 3 Aar, indtil videre skulle hændømmes til Odense Tugt- og Forbedringshus.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: at Vi, i Anledning af det tiltagne Antal af Fanger i Viborg Tugt- og Forbedringshus og de Os isøvrigt i saa Henseende foredragne Omstændigheder, allernaadigst have fundet for godt at byde og befale, som følger:

De Forbrydere, der i Ribe og Veile Amt findes skyldige til Straf af Forbedringshusarbejde indtil 3 Aar, blive, istedetfor, som hidtil, at hændømmes til Viborg Tugt- og Forbedringshus, indtil videre at dømmes til at udstaa denne Straf i Odense Tugt- og Forbedringshus.

25. Febr. **Plak.**, hvorved kundgjøres en kongl. Resol. 4. Oktober 1799, der indeholder Afgjørelser af adskillige Spørgsmaal med Hensyn til Forordningen af 27. September 1799 m. m. (Kancelliet.)

Under 4. Oktober 1799 blev der paa adskillige af den daværende Politimester i Kjøbenhavn fremsatte Spørgsmaal angaaende Fortolkningen og Anvendelsen af den under 27. September næstforhen udgivne Forordning afgivet allerh. Resol., som under 5. Oktober næstefter blev fra Kancelliet meddelt bemeldte Embedsmand til egen Esterretning og offentlig Bekjendtgjørelse. Allerhøiøst bemeldte Resolution blev ogsaa strax efter af Politimesteren foranstaltet kundgjort saa-

vel i Kjøbenhavn's Adressefontoirs Efterretninger, som i den 25. Febr. Berlingske Tidende. Men, da det i et enkelt Tilfælde har vist sig, at denne Kundgjørelse ikke er anset tilstrækkelig til at udelukke Uudstyldning om Uvidenhed angaaende Resolutionens Indhold, saa har Kancelliet fundet sig forpligtet til herved yderligere at bringe medbemeldte allerh. Resolution i Forbindelse med de Spørgsmaal, hvorved samme blev anlediget, til almindelig Kundskab. Politimesteren havde indgivet følgende Forespørgsel:

1. Om det Tilfyn, som paalægges Politimesteren i Kjøbenhavn i Henseende til der udkommende Skrifter, alene skal strække sig til dem, som udgives i det Danske og Tydske, der begge kunne anses som Landets Sprog, eller om dette Tilfyn maaste tillige skal omfatte, hvad der i andre, det være sig døde eller levende Sprog, maatte udkomme.

2. Om Forordningens Bestemmelser ogsaa maatte være at anvende paa nye og uforandrede Dplag af Skrifter, hvilke før sammes Bekjendtgjørelse ere udkomne, og i særdeleshed paa de deriblandt, som i første Udgave bave Forfatterens Navne og altsaa tilforn ifølge Reskriptet 3. December 1790 ikke skulde af Bogtrykkeren indleveres til Politimesteren.

3. Om Udbladelser i Indlæg til Netterne, naar saadanne Indlæg enten for sig eller i Forbindelse med de Sager, de vedkomme, bekjendtgjøres ved Trykken, kunne betragtes som Gjenstande for Politimesterens Opsyn, saafremt det med verificerede Udskrifter fra Netterne bevises, at de aftrykkes saaledes, som de ere fremlagte, eller om saadanne Skrifters Bedømmelse og de i Henseende til dem gjørende Foranstaltninger alene bør anses at vedkomme den eller de Netter, hvorunder Sagens Paakjendelse henhører.

4. Om Ansøgninger til Kongen, de kongl. Kollegier eller andre Embedsmænd, hvad enten Originalen dertil foregives at være indleveret paa behørigte Steder eller ikke, maa,

25. Febr. naar de indeholde Besværing, tilstedes udgivne ved Trykken, forinden Manuskriptet til vedkommende Departement har været indsendt, eller om disse skulle behandles lige med andre trykte Skrifter.

5. Om Politimesteren, naar Forfatter eller Oversætter i det Tilfælde, som Forordningens § 8 omtaler, nævner sin Hjemmel til det af ham fremsførte, er besejret til at afsætte ham Bevis for dette Opgivendes Rigtighed og, indtil denne Hjemmel bevisliggjøres, eller nærmere Forholdsordre er erhvervet, at standse Skriftets Udsalg.

6. Om det, naar Beskyldninger af saadan Bestaaffenhed, som § 10 ommelder, fremsføres mod kongl. Embedsmænd, er Pligt for Politimesteren eller maaske for Embedsmændenes Foresatte, at indberette det passerede til vedkommende Kollegium, og om Skriftets Udsalg i første Fald skal standses, indtil nærmere Resolution er falden.

7. Om det ikke, siden ingen herefter ifølge Forordningens § 15 maa udøve Bogtrykkerkunsten uden dertil at være privilegeret, og siden Bogtrykkere intet Læng have, hvorfra Efterretning kunde indhentes, maatte være nødvendig, at det i de udsærdigende Privilegier udtrykkelig paalagdes Vedkommende at melde sig hos det Steds Politimester, hvor de agtede at nedsette sig, og at forevise de dem meddelte Privilegier, forinden dem tilstedes at benytte sig af samme.

8. Om den Befaling, som indeholdes i Forordningens § 20, skal anses at gjælde ethvert Manuskript fra de Forfattere, hvilke, i Overensstemmelse med bemeldte Forordning, ere kjendte skyldige i Misbrug af Trykkesfriheden, endog om det maatte overstige den i § 26 omtalte Størrelse, eller om den ikkun er at anvende paa Afhandlinger, der ei udgjøre mere end 24 Ark.

9. Om den ifølge § 21 offentlig bekjendtgjørende Udvarsel om at aflevere Exemplarer af paataalte Skrifter ikke i Almindelighed paaligger den Ret, hvor Sagen paatales.

10. Om Politimesteren i Kjøbenhavn paa Grund af 25. Febr. Forordningens § 23 kan anses forpligtet til Oplyn med de uden Landet trykte og hertil indbringende Bøger, og om dette efter Analogien af § 24 strækker sig til Bøger i det danske Sprog alene, eller maaske til flere.

11. Om det, da Skrifter af nogen Vidtløftighed, skjøndt de endog kunde udgjøre en sammenhængende Del, undertiden trykkes i forskellige Officiner, i Analogi af Forordningens § 26 paaligger enhver Bogtrykker, som maatte have dermed at bestille, paa lige Maade, som i Henseende til andre Skrifter befales, at indlevere det Pensum, der hos ham er blevet fuldført, naar samme ikke overstiger den fastsatte Størrelse af 24 Ark, eller om i saa Fald denne Pligt ikkun vedkommer Forlæggeren af det hele, saafremt dette tilsammentaget ikke overgaar den bestemte Størrelse. Endelig:

12. Da ikkun nogle Foranstaltninger i de Sager, som reise sig af Trykfrighedens Misbrug, efter Forordningen 27. September 1799 vedkomme Politiet, men Sagens egentlige Behandling, som hidtil, efter Rescript 3. December 1790, henhører til det ordinære Forum, — om i det mulige Tilfælde, at en Bogtrykker eller Forlægger (som efter Forordningens § 17 kunde anses pligtig at indestaa for Forfatterens Tilstedeværelse) maatte til sin Sikkerhed finde det fornødent at benytte sig af det Beneficium, som Lovens 1—23—7 forunder den, der er sat til Borgen, ikke den hos Trykfrigheden rekvirerede Assistance, isald den endog begjæertes før Sags Anlæg, bør gives af Kongens Foged og ei af Politimesteren. Den i Anledning heraf afgivne kongl. Resolution lyder saaledes:

1) Da Forordningens § 26 gjør det til Pligt for Politimesteren at indsende til Cancelliet alle saadanne Skrifter, som kunne vorde Gjenstand for Justitsvæsenets Opmærksomhed, og paalægger Bogtrykkerne at tilstille denne Embedsmand et Exemplar af ethvert Skrift, som ei udgjør

25. Febr. mere end 24 Aar, saa er det en Følge af disse bestemte og klare Ord, at Politimesterens Tilsyn ikke er indskrænket til det, der trykkes i det danske eller tydske Sprog alene.

2) Da et Skrift, hvis Indhold er strafværdigt, ikke forandrer sin Natur, fordi det, af Mangel paa fornøden Opsigt, hidindtil har undgaaet Justitiens Paataale, og da det er Bogtrykkerne paalagt at sende Politimesteren et Exemplar af alt, hvad der herefter vorder trykt, uden at Lovgivningen gjør nogen Undtagelse i Hensigt til nye Dplag. saa følger deraf, at Forordningens Bestemmelser ogsaa ere anvendelige paa disse.

3) Ligesom Forordningen ikke indrømmer nogen Undtagelse i dette Tilfælde, saa vilde det ogsaa aabne Veie til at eludere dens Bestemmelse og dens Diemærke, dersom det skulde være tilladt, under Navn eller Form af Indlæg til Retterne, at øve Forbrydelse imod hin Lovs Forskrifter. Især kunde da en Forfatter, som var tiltalt for Misbrug af Trykkefriheden, have Udgang til at lade trykke i sine Indlæg de strafværdigste Perioder af det Skrift, for hvilket han var sat under Tiltale, uagtet Skriftet selv var blevet taget under Politimesterens Bevaring ifølge Forordningens § 21, paa det at Udbredelsen og Kundgjørelsen af dets Indhold kunde afværges, saafremt samme ved Dom blev kjendt strafværdigt. Heraf flyder altsaa, at Indlæg til Retterne høre under Politimesterens Opsigt, naar de ved Trykken udgives, og at Forordningens Bestemmelser ogsaa ere anvendelige paa dette Slags trykte Skrifter.

4) I Henseende til dette Spørgsmaal gjælder den samme Regel, som indeholdes under No. 3.

5) Det følger af sig selv, at Politimesteren er berettiget til at handle saaledes, som omspurgt.

6) I dette Tilfælde bør Politimesteren strax indsende Skriftet til Rancelliet, men ikke standse Udsalget, inden han dertil faar nærmere Ordre.

7) Dette vil blive iagttaget ved saadanne Privilegiers 25. Febr. Udfærdigelse.

8) Forordningens § 20 giver ikke mindste Aaledning til at indskrænke Regelen. Det er en Følge baade af Lovgivningens Mand og dens Bogstav, at Paragrafens Bestemmelse bør efterleves, hvad enten Skriftet er lidet eller stort.

9) Denne Pligt paaligger Politimesteren.

10) Politimesterens specielle Tilshyn strækker sig i dette Tilfælde ikke til Skrifter, der ere trykkede udenlands i fremmede Sprog. Iøvrigt skulle Boghandlerne være pligtige til dersom der til Forhandling eller Uddelelse fra deres Boglader skulle komme danske Skrifter, der ere trykkede udenlands, strax at sende Politimesteren det første Exemplar, som af dem udgives, under den i Forordningens § 26 foreskrevne Straf.

11) Bogtrykkerne bør bogstaveligen efterkomme Forordningens § 26, og sende Politimesteren alt, hvad der hos dem trykkes, naar samme ikke udgjør mer end 24 Ark, uden Hensyn til at der hos andre kunde trykkes noget, som stod i Sammenhæng dermed.

12) Dette vedkommer, efter Sagens Natur, Kongens Fogeds Embede.

Bed, som foransøgt, at bekjendtgjøre dette til Efterretning og Efterlevelse for alle Vedkommende, tilføies med Hensyn til det Tilfælde, at de udenlands trykte Skrifter i det danske Sprog, som maatte komme i den danske Boghandel, kunde i Kommission være tilfillede flere Boghandlere, at der, naar et Exemplar behørig er indleveret til vedkommende Embedsmand, ikke behøver at indleveres Exemplarer af de flere, der have samme til Forhandling eller Uddelelse, men at det dog vil være enhver Sag ved Attest fra bemeldte Embedsmand at forviise sig om, at et Exemplar forhen er afleveret, hvis han ei selv vil aflevere et saadant, da han i modsat Fald vil paadrage sig Ansvar efter

25. Febr. Forordningen 27. September 1799 § 26. Ligeledes vil den, der, som foransført, har modtaget et i Udlandet trykt dansk Skrift til Forhandling eller Uddeling, kunne vente det til vedkommende Embedsmand leverede Exemplar sig tilbageleveret, naar denne Embedsmand, efter foretaget Gjenneemsyn, ingen Anledning har fundet til i saa Henseende at foranstalte noget.

1. Marts. **Plak.**, hvorved de hidtil gjældende Bestemmelser angaaende Indberetninger om Kirkers Salg for ændres.

Indm. Saml. pag. 78.

9. Mai. **Kanc. Cirk.** (til samtlige Amtmænd og Stiftsøvrigheder) ang. Forandring med Bestemmelse af Kapitelstarten.

Efterat Kancelliet har nedlagt allerund. Betænkning over en til Hs. Majest. Kongen indgiven, og af Allerhøiøstamme Kancelliet tilstillet, Ansøgning angaaende Forandring med Bestemmelsen af Kapitelstarten m. m., har det under 29. f. M. behaget Hs. Majest. allern. at bifalde:

1. At det paalægges saavel de verdslige som de geistlige Embedsmænd i det ved allerhøieste Resolution af 30. Mai 1812*) bestemte Tidsrum frax efter hver Maaned

*) Ved kongl. Resolution af 30. Mai 1812 er det, til almindelig Regel for Kapitelstartens Sættelse i Danmark, blandt andet allernaadigst bestemt: a) at Stiftamtmanden i ethvert Stift hvert Aar skal i Løbet af Januar Maaned og i det seneste inden sammes Slutning ved Amtmanden indhente Erklæringer fra alle Underøvrigheder i Rigsstæderne og paa Landet i Stiftet, om hvad Middelspriserne paa de Vare, paa hvilke Kapitelstart sættes, have været i deres Distrikter i de siden Sædens Indhøstning forløbne Maaned, lige-

Slutning, men for Januar Maaned betimelig inden dens 9. Mai. Udgang, at indsende deres Indberetninger til vedkommende Amtmænd og Provster, hvilke da igjen for hver Maaned have betimelig at tilstille Stiftsøvrigheden samme, for at denne da strax kan gjenneengaa og sammenholde Beretningerne, og, om betydelige Uoverensstemmelse findes, da indhente de fornødne Oplysninger derom fra Vedkommende;

2. at samtlige Vedkommendes Indberetninger, saasnart Kapitelstarten er sat, bekendtgjøres af Stiftsøvrigheden for Sjællands Stift i den berlingste politiske og Avertissementstidende og for hvert af de øvrige Stifter i vedkommende Stiftsavis; hvilket, som hvad der ellers efter Øvrighedens Foranstaltning kundgjøres, bliver at indføre i bemeldte Aviser uden Betaling.

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Randers Amt) 9. Mai.
ang. Forstaaelsen af den Bestemmelse i § 5 i For-

som ogsaa Biskoppen skal til samme Tid igjennem Stiftets Provster indhente lige Erklæringer fra alle Sognepræster, dog saaledes, at disse verdslige og geistlige Embedsmænds i saa Henseende afgivende Erklæringer skulle være grundede paa nøie Opgivende af de virkelig stedfundne Priser saaledes, at de derved ikke skulle tro sig berettigede til ved umotiverede Bøter at kunne have umiddelbar Indsigelse paa Kapitelstartens Bestemmelse; b) at disse Erklæringer skulle af Stiftamtmanden og Biskoppen samles hver for sig og et Middeltal udtrages paa den af Rentekammeret allerunderdanigst indstillede Maade; c) at de saaledes for hver Baresort udbragte tvende Hovedsummer derefter skulle, ligeledes for hver Baresort for sig, sammenlægges, og det halve af den derved for hver Baresort udkommende Sum af Stiftamtmanden og Biskoppen ansættes som Kapitelstart for det da afvigte Aars Afgrøde, og d) at denne Kapitelstartens Sættelse skal ske til den ved Reskriptet af 9. December 1699 bestemte Tid.

9. Mai. ordningen af 16. November 1836, at Afsoning af Underholdningsbidrag ikke kan fordres for mindre end det, der staar tilbage for et halvt Aar.

Hr. Kammerherren har i behagelig Skrivelse af 14 f. M. forespurgt, om den Bestemmelse i Forordningen af 16. November 1836 § 5, at Afsoning af Underholdningspenge til nægte Børn eller til forladte eller fraskilte Hustruer i intet Tilfælde kan fordres for mindre, end det, der staar tilbage for et halvt Aar, skjøndt det maatte være betinget, at Bidraget skal erlægges i kortere Terminer, skal forstås saaledes, at Afsoning ikke kan finde Sted, medmindre der resterer det fulde Bidrag for et halvt Aar, eller om Afsoning ogsaa kan fordres for hvad der resterer af et halvt Aars Bidrag, efterat derpaa er sket større eller mindre Afbetaling.

I Gjenstvar herpaa skulde man tjenstligst melde, at ligesom det bogstavelige Indhold af det citerede Membrum af § 5 i Forordningen af 16. November 1836 tydeligen viser, at Afsoning ogsaa kan fordres for, hvad der af Underholdningspengene staar tilbage for et halvt Aar, om dette end ikke udgjør det fulde Bidrag for et saadant Tidsrum, saaledes stemmer dette ogsaa ganske med Die medet af Bestemmelsen. Denne har nemlig kun haft til Hensigt at forebygge Afsoning for enhver, endogsaa i nok saa kort Tid udebleven Betaling, hvilket, naar Bidraget maatte være betinget uge- eller maanedsvis, let kunde medføre en saa godt som uafbrudt Afsoning af et forholdsmæssigt ringe Bidrag, og det maa derfor anses saa meget mere klart, at den Afbetaling, der maatte være sket paa de for et halvt Aar resterende Bidrag, ikke kan være til Hinder for Afsoningen af den tilbageværende Del af Restancen.

1. Juni. Blat. ang. Bemhændigelse for Nationalbanken til Indførelsen af en vis Klausul i de Obligationer,

der udstedes for direkte Udlaan af Banken mod Pant 1. Juni.
i faste Eiendomme. (Kancelliet).

Indm. Saml. pag. 78.

Plak. ang. Moderation i Gebhyret for visse i 13. Juni.
Aaledning af Bankaktiebrev^s Udstedelse fornodne
Attefter.

Indm. Saml. pag. 79.

Kanc. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. at 13. Juni.
Inddrivelsen af Mulkter, der ere tilkjendte Fattig-
væsenet i private Sager, ikke maa udsættes.

Kancelliet har havt Leilighed til at erfare, at det ikke
sjældent er Tilfældet, at vedkommende Fogder udsætte Ind-
drivelsen af Mulkter, der i private Sager ere tilkjendte
Fattigvæsenet, indtil de dertil opfordres ved Rekvifition
fra den respektive Fattigbestyrelse eller fra den private
Domhaver.

Ligesom det imidlertid er uhjemlet i Lovgivningen
at lade det bero med Inddrivelsen, indtil en sliq Rekvifition
indløber, saaledes har Erfaring vist, at den derved foranle-
digede Udsættelse undertiden medfører, at de Domfældte
ganske unddrage sig fra de idømte Mulkter^s Erlæggelse
eller Afsoning, idet de forlade deres Opholdssted, uden der-
efter at kunne findes; i alt Fald bevirker det en ufornoden
Bidtøstighed, saavel i Henseende til Korrespondance som til
Regnskabsførelse, naar sliqe Poster under Henstanden skulle
overføres fra det ene Aar til det andet.

Kancelliet maa derfor tjenstligst anmode (Tit.) om at
gjøre vedkommende Retsbetjente i deres Embedsdistrikt op-
mærksomme paa, at der, da Mulkter, ogsaa naar de i pri-
vate Sager idømmes, maa betragtes som Straffe, i Hen-

13. Juni. seende til deres Inddrivelse maa forholdes aldeles paa samme Maade, som ved Anordningerne og navnlig ved Forordningen af 6. December 1743 §§ 1 og 6 er foreskrevet i Henseende til Bøder, der ere idømte i Sager, der fra det Offentliges Side ere anlagte.

Men imedens Fogderne saaledes efter Embedspligt have at iværksætte det fornødne i Henseende til slige Mulkters Inddrivelse, maa derhos Bestemmelsen i Reglementet af 5. Juli 1803, for Kjøbstæderne § 43 og for Landet § 48, angaaende Indberetning til Fattigdirektionerne hvert Fjerdingaar fra vedkommende Retsbetjente og Forligelseskommissioner om, hvad Fattigvæsenet i de sidstforløbne 3 Maaneder er tilfaldet i Mulkter, nøiagtig efterleves, paa det at bemeldte Direktioner derved kunne sættes i Stand til at kontrollere, om og hvorvidt noget i Henseende til Inddrivelsen maatte være forsømt.

Iøvrigt er det en Selvfølge, at alt foransførte ikke er anvendeligt paa Dagmulkter, under hvilke nogen enten ved Forlig maatte have paataget sig eller ved Dom være tilpligtet en eller anden Præstation, da der forsaavidt ikke kan være Spørgsmaal om Eksekution, forinden Fogden af Vedkommende dertil opfordres.

26. Juli. **Blaf. for Danmark, ang. Processens Form**
Skovforbrydelsessager.

Indm. Saml. pag. 80.

2. Septb. **Kanc. Str. (til Biskoppen over Als og Ærø)**
ang., at geistlig Mægling ikke skal gaa forud for
Skilsmisse ved Dom.

I en med Deres Høiærværdigheds behagelige Betænkning af 3. f. M. hertil indkommen Skrivelse har Provsten for Ærø, N. N., andraget, at han, efter at være bleven

vidende om, at et Separationstilfælde der paa Den var². Septb. blevet taget under Behandling ved Retten, uden at der til ham var stet nogen Anmodning om at forsøge Mægling mellem de uenige Egtefolk, har henvendt sig til Landfogden med Forespørgsel, om denne ikke i Henhold til Anordningen af 7. November 1832 § 14 maatte antage, at Attest om Præstens Mægling af Bedkommende burde produceres, førend Separations- og Skilsmisefager kunde tages under Behandling; men at denne hertil har erklæret, at denne Anstuelse efter hans Formening ikke finder Hjemmel i den nævnte Anordnings § 14, da denne ifkun paalægger Præsterne at anvende deres Bestræbelser, for at forebygge og hemme Misforstaaelse og Tvedragt mellem Egtefolk, men at man ved at tage hin Mening til Følge vilde gaa videre, end den almindelige danske Lovgivning medfører, da denne kun paabyder sliig Mægling, hvor Separation eller Skilsmisse søges ved Bevilling, hvorimod de egentlige Rietsfager angaaende Skilsmisse ikke behøve først at underkastes Præstens Mægling.

Da Provsten imidlertid ikke har fundet denne Landfogdens Erklæring tilfredsstillende, har han indstillet, at det maatte blive paalagt de verdslige Autoriteter paa Wexø, i Henhold til de i bemeldte Anordning af 7. November 1832 § 14 nævnte Lovsteder, og in specie i Betragtning af Forordningen af 18. Oktober 1811 §§ 1 - 3, at henlægge alle Andragender om Separation eller Skilsmisse, der ikke ere forsynede med Attest om Præstens Mægling, som saadanne, paa hvilke intet er at agte.

Foranlediget heraf skulde Rancelliet herved tjentligst tilmelde Deres Høiarværdighed til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Provst N. N., at hvad Landfogden paa Wexø har bemærket om, at en Forfrist for de verdslige Autoriteter som den foreslaaede ikke alene vilde være uden Hjemmel i Anordningen af 7. November 1832, § 14, men

2. Septb. endog gaa udenfor den almindelige danske Lovgivning, er aldeles velgrundet. Det er nemlig en Misforstaaelse, naar Provsten mener, at der i Danmark ei kan anlægges Skilsmisefager ved Retten, uden at geistlig Mægling forud har fundet Sted; thi Forordningerne af 18. Oktober 1811 og 30. April 1824 § 18 indskrænke sig til de Tilfælde, hvor Separation eller Skilsmisse skal bevirkes ad Ansøgningsveien. At den Præsterne paalagte Pligt at anvende deres Bestræbelser, for at forebygge og hemme Misforstaaelser og Tvedragt mellem Ægtefolk, formedelst den tilbørlig forskjellige Lovgivning om Maaden, hvorpaa Separation og Skilsmisse søges, ikke faar den fulde Virksomhed i Bispedømmet Als og Vexø som i selve Danmark, indeholder ingen Grund til at tillægge Anordningen af 7. November 1832 § 14 en Betydning, som er udenfor dette Lovsteds Ord, og som vilde medføre en Forandring i den der gjældende borgerlige Lov, som ikke er tilfigtet ved Anordningen. Derimod kan det ikke antages, at der ingen Gjenstand blev tilbage for hin Præstens Pligt; thi ligesom den allerede har sin Grund i Præsteembedets Natur og Lovens 2—9—8 og altsaa fandt Sted, inden der var Tale om den specielle Anvendelse, som Forordningen af 18. Oktober 1811 deraf gjorde, saaledes vil og Præsten stundom kunne have Anledning, dels af egen Drift, dels efter Opfordring, til at søge Splid mellem Ægtefolk hævet, uagtet saadan foregaaende Mægling ikke er Betingelse for Separation eller Skilsmisse, og det fornemmelig maa bero paa hans samvittighedsfulde og skjønnsomme Bedømmelse, naar og hvorledes han vil sætte sig i Virksomhed for dette Formaal.

24. Oktb. **Anordn. ang. Kjøbstædernes økonomiske Bestyrelse, Kjøbenhavn dog derfra undtagen.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.

1—2.

3. Borgerrepræsentanterne vælges for Fremtiden frit²⁴. Oktb. af alle efter denne Vor Anordning dertil kvalificerede Borgere, saa at den Magistraten nu tilkommende Forlagsret bortfalder.

4. De, der i Kjøbstaden eller paa dens Grund eie Gaarde eller Huse, der enten ere behæftede med Grundtaxt, eller efter anden Regel, der i en eller anden By maatte træde i Stedet for Grundtaxt, bidrage til de Kjøbstadudgifter, der efter Loven og Anordningerne skulle ligneds dels paa Grund dels paa Næring, skulle, naar de tillige have deres personlige Hjem i Byen, have Udgang til, efter aflagt Borgered, at erhverve Borgerstab, uden Hensyn til om de tillige ere Næringsbrugere eller ikke, dog kun naar Eendommen er af en vis Værdi, som i enhver Kjøbstads Regulativ nærmere vil blive bestemt. Men, ligesom saadant Borgerstab vil give dem den Medvirkning i Kommuneanliggenderne, som denne Vor Anordning hjemler, saaledes have de da og at bære alle borgerlige Lygder, forsaavidt nogen ikke af en eller anden særdeles Grund derfor maatte være fritagen. Det Borgerbrev, der saaledes meddeles nogen, som ikke derved tillige erhverver Udgang til at drive borgerlig Næring, skrives paa stemplet Papir af 4. Klasse Nr. 4 til 42 Sk., og for dets Meddelelse betales til Magistraten eller Byfogden 1 Rbdlr., og til Raadstue- eller By-skriveren 54 Sk., alt Sølv.

5.

6. Ligesom det følger af sig selv, at den Medvirkning i Kommuneanliggender, som en Borger ved at deltage i Valgene af Borgerrepræsentanterne udøver, maa bortfalde, naar Borgerstabet af en eller anden Aarsag ophører, saaledes skal og enhver, der ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, udelukkes fra sin Medvirkning, om end Straffen for samme ikke er af det Slags, at han efter Plakaten af 29. Oktober

Bente Hæfte.

6

24. Oktb 1824 aldeles forbryder sit Borgerstab. Saa kan heller ingen, der maatte være sat under Værgemaal, eller hvis Bo er under Ophuds- eller Fallitbehandling, eller som iøvrigt er underkastet nogen Retsforfølgning, der efter Lovene betager ham Raadigheden over alt sit Gods, tage Del i hine Valg, saalænge saadan Uraadighedstilstand vedvarer; ei heller den, som er bleven sat under Tiltale for nogen Forbrydelse, der kan medføre Tabet af Borgerrettighed, før end han ved en endelig Dom er bleven aldeles frifunden for saadan Forbrydelse. Har nogen i de Tilfælde, hvori det er tilladt, frasagt sig sit Borgerstab for en Tid, kan han heller ikke deltage i fornævnte Repræsentantvalg i den Tid, hvori hans Borgerstab saaledes hviler.

7—17.

18. Hvor Øvrighedens Erklæring indhentes over nogen Kjøbstadens Tare vedkommende Gjenstand, bør den altid enten tage samme under Overveielse i Forening med Borgerrepræsentanterne, eller og indhente disses særlige Betænkning, der stedse bør vedlægges Øvrighedens Erklæring. Saa ere og Borgerrepræsentanterne berettigede til selv at sætte enhver Byens Tare vedkommende Gjenstand under Overveielse, og Øvrigheden er pligtig, naar et Forslag af Borgerrepræsentanterne indkommer, derover, paa disses Forlangende, at afgive skriftlig Resolution, hvorhos Borgerrepræsentanterne, hvis de ikke med dennes Indhold ere tilfredse, kunne forlange Sagen, i fornødent Fald, forshynet med deres og Øvrighedens nærmere Erklæring, forelagt høiere Øvrighed.

19. For at de af Borgerne udvalgte Repræsentanter ogsaa kunne erholde en passende Medvirkning paa de Kommunalansiggender, der ere anbetroede nogen særlig Administration, bør for Fremtiden de Mænd, der, som Fattig- og Skoleforstandere, have Sæde i Fattig- og Skolekommisjonerne, udnævnes af fornævnte Repræsentanter, hvoriblandt

i det mindste den ene bør være af deres egen Midte, hvor= 24. Oktb. hos dog, saafremt et Landdistrikt hører ind under Byens Fattig= eller Skolevæsen, en af bemeldte Distrikts Beboere, der indtil videre udnævnes af Amtmanden, og saa skal være Forstander for bemeldte Distrikt samt have Sæde i Kommissionen. Saa bør og, med særdeles Hensyn til den Sognebeboerne efter Lovens 2. Bogs 22. Kapitel 61. Artikel paa liggende eventuelle Forpligtelse til at tilvejebringe det fornødne til Kirkens Vedligeholdelse ved Ligning, en af Borgerrepræsentanterne, som de øvrige dertil udvælge, have Sæde i Byens Kirkeinspektion, eller i de Byer, som have flere Kirker, en i hver af Kirkeinspektionerne. Ligeledes bør og Borgerrepræsentanterne for Fremtiden selv udnævne de af samnes Medlemmer, der skulle have Sæde i de efter Forordningen af 6. April 1832 § 13 i alle Kjøbstæder og paa enkelte Steder forhen ifølge specielle Reskripter oprettede Bygningskommissioner, saavel som de tvende andre af Byens Indvaanere, der skulle tiltræde bemeldte Kommission. Fremdeles bør de for Fremtiden paa lige Maade udnævne de af Byens Borgere, der skulle have Sæde i de ved allerhøieste Resolution af 4. April 1798 anordnede Havnekommissioner og de i Forordningen af 15. November 1816 § 17 befalede Indkvarteringskommissioner, ligesom altid det ene Medlem i hver af bemeldte Kommissioner skal vælges blandt Repræsentanterne selv. Saa bør og en af Borgerne, som dertil af de øvrige udnævnes, have Sæde i den Kommission, der, i Følge Plakaten af 11. Mai 1804, skal bestyre Borgervæbningsfondet, og Repræsentanterne ligeledes for Fremtiden udnævne den tjenestegjørende af Haandværkstanden, som, efter Plakaten, skal have Sæde i fornævnte Kommission, hvorhos Magistraten og de eligerede Borgere bør, naar Ansøgning indgives om Fritagelse for Borgervæbningspligten, træde sammen med den ovennævnte Kommission, for i Forening med denne gjennem Amtet at gjøre

24. Oktb. den fornødne Indstilling til Vort Kancelli angaaende Størrelsen af den Kjendelse, som, i Tilfælde af at Fritagelsen bevilges, bliver at erlægge.

20—27.

1. Novb. **Plak., indeholdende nogle nærmere Bestemmelser i Forordningen om Trykkefrihedens Grænser af 27. September 1799.**

Vi Frederik den Sjette, osv. G. v.: At da Vi havde erfaret, hvorledes Trykkefriheden i en Del af Dagens Skrifter blev brugt paa en Maade, der ikke svarede til denne Friheds velgjørende Formaal, men derimod efterhaanden kunde undergrave den Tillid til Regjeringen, der for Borgersamfundet er saa vigtig, uden at de hidtil givne Straffebestemmelser ere fundne tilstrækkelige til at hæmme dette Onde, saa have Vi været betænkte paa, hvorledes denne Mangel kunde afhjælpes. I dette Niemed have Vi ladet udarbejde et Lovudkast, som Vi have ladet begge Forsamlinger af Vore tro danske Provindsialstænder forelægge. Vel have nu Vore Provindsialstænder, skjøndt de have ytret levende Uvillie over den Retning i en Del af Dagsliteraturen, som bemeldte Lovudkast gif ud paa at modarbejde, allerunderdanigst fremsat det Ønske, at der ikke for Tiden maatte gives nye Straffebestemmelser med Hensyn til slike Misbrug, idet de forventede, at disse, ved den offentlige Menings Magt, vilde hæmmes uden nogen ny Indvirkning fra Lovgivningens Side. Men da denne Forventning ikke ved den senere Tids Erfaring er bleven bekræftet, saa have Vi ikke fundet det overensstemmende med Vore Regentpligter derved at lade det bero, men have besluttet at give fornævnte Udcast Lovskraft, dog med saadan Forandring i sammes Affatning, at al Anledning til Mistyldning deraf bortfalder. Og da Vi derhos have fundet, at de Bud, som indeholdes i Forord-

ningen af 27. September 1799 §§ 7 og 20, kunne, saaledes I. Novb. som Provindsialstænderne endvidere have andraget, for visse Tilfælde taale nogen Formildelse, saa have Vi tillige besluttet at give disse §§ saadan Lempelse.

Thi byde og befale Vi herved allernaadigst som følger:

1. Derjom nogen tiltales for, ved sine i et trykt Skrift eller Blad fremsatte Ytringer angaaende Rigets Forfatning eller dets Love eller Regjeringens Handlinger, at have overtraadt de lovbestedte Grændser for Trykkesfriheden, og det befindes, at de paatalte Ytringer, efter den Mening, som de nærmest og naturligt frembyde, indeholde en Overtrædelse af Forordningen af 27. September 1799 §§ 2, 3 eller 7, men Domstolene dog, imod Forfatterens Benægtelse og den af ham selv givne Forklaring over disse Ytringer, maatte finde det tvivlsomt, om de af ham ere brugte i foranstørte Mening, medens det dog maas erkjendes, at han i alt Fald har gjort sig skyldig i en uforsvarlig Tilfidesættelse af pligtsskyldig Opmærksomhed, bliver han derfor at anses med Bøder til vedkommende Fattigvæsen fra 100 til 500 Rbdlr. Sølv.

2. Naar en Forfatter findes skyldig i at have indklædt sine Anmærkninger over Rigets Forfatning, dets Love eller Regjeringens Handlinger i utilbørlige og usømmelige Udtryk, uden at han tillige har forset sig mod Forordningen af 27. September 1799 § 2, saa skulle Domstolene, under formildende Omstændigheder, være bemyndigede til, i Stedet for den i Forordningens § 7 fastsatte Straf, at idømme ham simpelt Fængsel fra 1 til 3 Maaneder eller Bøder til vedkommende Fattigkasse fra 100 til 500 Rbdlr. Sølv.

3. Da denne Vor Anordnings § 1 kun indeholder et efter Omstændighederne nødvendigt Tillæg til de i Forordningen af 27. September 1799 fremsatte Straffebud imod Trykkesfrihedens Misbrug, saa ville de Forrifter, som fornævnte Anordning indeholder angaaende Virkningen af

1. Novb. jammes Overtrædelse, ogsaa være anvendelige, naar Forseelse mod foransførte nye Straffebestemmelse er begaaet. Dog ville Vi have titmeldte Forordnings § 20 saaledes formildet, at den, som enten findes skyldig efter nærværende Anordnings § 1 eller som dømmes til en af de i jammes § 2 hjemlede mildere Straffe for Overtrædelse af Forordningen af 27. September 1799 § 7 eller som anses med Bøder efter samme Forordnings § 12, eller som, ifølge Slutningen af dens § 13, dømmes til Advarsel, skal, naar han ei forhen er befunden i nogen lige Forseelse, kun være den i ovennævnte § 20 fastsatte Censur undergivet i en Tid fra 1 til 5 Aar; og at saasnart den, som forhen en Gang er dømt for nogen af bemeldte Forseelser, atter maatte gjøre sig skyldig i en af disse, skal han være saadan Censur underkastet i 5 til 10 Aar; hvorimod Forordningens § 20 i sin hele Strækning skal være anvendelig, naar nogen tredie Gang maatte findes skyldig i forommeldte Forseelser. Som Følge heraf vil det, i alle de foransførte Tilfælde, ved Dommen være at bestemme, paa hvor lang Tid Forfatteren skal være hin Censur undergivet.

Søvrigt ville Vi paa ny have de Embedsmænd, som det paaligger at virke mod Trykkefrihedens Misbrug, paa det alvorligste opfordrede til med Iver og Kraft at holde over alle Bore i saa Henseende givne Befalinger.

20. Novb. Kongl. Bekjendtgj. ang. en Filialindretning af Nationalbanken, som oprettes i Aarhus.

Indm. Saml. pag. 88.

22. Novb. Frdg. indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende den Selveierbønder ved Forordningen af 13. Mai 1769 hjemlede Testationsfrihed.

Indm. Saml. pag. 89.

Plak. ang. Diætpenge og Befordring for de i 24. Novb. enkelte Sager konstituerede Retsbetjente.

Judm. Saml. pag. 95.

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Svendborg 25. Novb. Amt) ang. hvorvidt Forlig kan antages ved Forligelseskommissionen om en Gjæld, der skal betales paa Anfordring, og om en Gjæld, der endnu ikke eksisterer.

I Anledning af, at der ved N. N. Kjøbstads Forligelseskommission er indgaaet et Forlig, hvorunder den ene Part havde forbundet sig til skadesløs, under Eksekutions-
tvang, uden Forligs Forkyndelse paa Anfordring at betale en Sum med Renter fra Forligets Dato samt hvad han herefter maatte blive Modparten skyldig enten for modtagende Kontanter eller Varer efter denne sidste autoriserede Handelsbøger, er der hos Rancelliet bleven forespurgt:

1. Om Forligelseskommissionen kan nægte at antage et Forlig, som gaar ud paa Betaling af en Gjæld, der ikke eksisterer paa den Tid Forliget indgaaes, men først senere stiftes, og hvis Størrelse i sin Tid skal bestemmes efter hvad der findes anført i vedkommende Kreditors autoriserede Handelsbøger; samt

2. Om det kan nægtes Parterne at vedtage, at Gjælden skal betales paa Anfordring.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst have Hr. Amtmanden annodet om at ville tilkjendegive Vedkommende, at Rancelliet, hvad det første Punkt angaar, maatte være enig i, at med de særdeles Retligheder, Forligelseslovgivningen hjemler, kunne ikke de Fordringer gøres gjældende, som ei alene ikke ere forfaldne, men endog ei eksistere og først i Fremtiden eventualiter stiftes.

25. Novb. Hvad det andet Punkt angaar, da er der vel intet til Hinder for, at det i Forliget bestemmes, at Gjælden skal betales paa Anfordring, men Tiden for Forligets Gyldighed paa ustemplet Papir (Kfr. Forordningen af 3. December 1823 § 7) samt for dets Eksekutionskraft (Kfr. Plakaten af 13. August 1798) i saa Tilfælde maa regnes fra dets Datum.

29. Novb. **Frdg., indeholdende nærmere Bestemmelser ang. Jurisdiktionsforholdene i kriminelle Sager m. v.**

Judm. Saml. pag. 97.

13. Decb. **Frdg. om Eftergjørelse af Kunstværker.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v., at ligesom Lovgivningen beskytter Forfattere og dem, til hvem disse overdrage deres Rettigheder, mod Eftertryk af deres Skrifter, saaledes have Vi og fundet det billigt og gavnligt, i Lighed heraf og under saadanne nærmere Bestemmelser, som behørigt Hensyn til Kunstværkers særdeles Bestaenhed fordrer, at sikre Kunstnerne Frugterne af deres Kunst og de Beføstninger, som de anvende paa at gjøre Kunstens Værker tilgjængelige for mange.

I dette Niemed ville Vi, efter at have indhentet allerund. Betænkning fra begge Forsamlinger af Bore tro danske Provindsialstænder, allern. have befalet, som følger:

1. Naar en Maler eller Billedhugger foranstalter sit Kunstværk gjængivet ved Hjælp af Kobberstik, Lithografi, Afstøbning eller nogen anden Kunst, som tillader ved blot mekaniske Midler at frembringe et stort Antal af Exemplarer, da maa det i 5 Aar, at regne fra den Tid, da Kobberstiftet, Lithografien osv. er udgivet, ikke være nogen

tilladt at foretage nogen Efterligning af hint Arbeide ved 13. Deel. en Kunst af foranførte Bessaffenhed. Dog har han, for at nyde godt af denne Beskyttelse, ved Bekjendtgjørelse i den Berlingfke Tidende og Kjøbenhavn's Adresselkontoirs Efterretninger samt ved et Efterligningen paatrykt Stempel, hvori, foruden hans Navn, Ordet: „Eneberettiget“ maa anbringes, at drage Omsorg for, at den ham tilkommende Eneret kommer til almindelig Kundskab. Hvad der her er bestemt med Hensyn til Kunstneren selv, skal ogsaa gjælde, hvis denne har overladt Stifningen, Afstøbningen osv. til en anden, der træder i hans Sted, ligesom og den udelukkende Rettighed, der saaledes tilkommer nogen, gaar over paa hans Børn eller Arvinger.

2. De i § 1 nævnte 5 Aar kunne efter Arbeidets Omfang og andre særdeles Omstændigheder fordobles ved Bevilling, som, efter at Akademiet for de skjønnede Kunstere derover har afgivet sin Betænkning, bliver at meddele af Bort danske Kancelli, dog bør i saa Fald den Vedkommende igjennem de i § 1 nævnte offentlige Tidender bekjendtgjøre sliq Forlængelse af den Tid, hvori Eneretten vedvarer.

3. Dersom nogen ellers udgiver et Kobberstik, skal det i det i § 1 nævnte Tidsrum, der ligeledes, i Overensstemmelse med § 2, kan blive forlænget, være enhver anden forment at eftergjøre det i samme Format og Størrelse enten ved Kobberstik eller ved Lithografi, dog at Kunstneren iagttager, hvad i bemeldte Paragrafer er foreskrevet som Betingelse for, at han kan gjøre sin Ret gjældende.

4. Dersom nogen, uden at være i det Tilfælde, som § 1 forudsætter, ønsker ved Kobberstik, Lithografi, Afstøbning at gjengive et Maleri, Kobberstik eller Skulpturarbeide, og dette hans Foretagende er af særdeles Interesse for Kunsten og af saa betydeligt Omfang, at det med

13. Dech. Rimelighed kan formodes, at det ikke uden en beskyttende Bevilling kan komme i Stand, saa skal Bort Rancelli være bemyndiget til paa Ansøgning, og efter at det af Bort Akademi for de skønne Kunster er befundet, at de foransjorte Betingelser finde Sted, at meddele ham en Bevilling, der paa nogle Aar, dog i det høieste kun paa 10 Aar, forbyder andre paa lige Maade at mangfoldiggjøre hiint Kunstværk. Iøvrigt har han, for at nyde godt af en saadan, at iagttage, hvad i § 1 er bestemt.

5. Den, som ved Overtrædelse af foransjorte Bestemmelser krænker den Kunstneren eller den, til hvem denne har overdraget sin Ret, tilkommende Eneret, bør give den Beskagede en tilstrækkelig Erstatning, beregnet efter det Antal Exemplarer, som den skyldige har affat, eller, forsaavidt nøiagtig Oplysning ei derom kan have, efter det, der med nogen Rimelighed kan antages at være affat, og hvorved det stedse maa iagttages, at det i Tvivlstilfælde hellere maa paalægges den skyldige at udrede en rigelig Erstatning, end at den forurettede skulde være udsat for ingen fyldestgjørende Erstatning at erholde. I erhos bør den skyldige erlægge en Mulkt til vedkommende Fattigtasse af 50 til 200 Rbd. Sølvs, hvilken Mulkt dog kan nedsættes efter Omstændighederne indtil 20 Rbd. Sølvs, dersom den skyldige ikke har benyttet det Stempel, som den vedkommende i Overensstemmelse med §§ 1, 3 og 4, har sat paa sit Arbeide. Fremdeles bør alle ulovligt forarbejdede Exemplarer, som den skyldige endnu har i Besiddelse, hvortil og høre de, der paa hans Tegning findes hos andre til Forhandling, konfiskeres; hvorhos de dog, om den forurettede ønsker det, kunne overgives denne til Eiendom og Benyttelse, i hvilket Tilfælde Afdrag derfor bør gjøres i den ham tilkommende Erstatning. Skulde nogen befindes at forhandle saadanne lovstridigen eftergjorte Kunstsjager, vil

han for dette Forhold være at anse med en Mulk af 10 13. Decb. til 50 Rbd. Sølv, foruden at han tilligemed Eftergjøreren selv bliver ansvarlig for den Skade, som den vedkommende maatte have lidt formedelst de af ham affatte Exemplarer, ligesom og de Exemplarer, der findes i hans Børge, bør konfiskeres.

6. Det den forvattede efter § 5 tilkommende Søgsmaal bør dog anlægges inden Nar og Dag, og kan, naar han har ladet Forvattelsen upaaanket i saa lang Tid, ikke antages.

Plak. for Kongeriget Danmark, indeholdende 27. Decb. nærmere Bestemmelser angaaende Fremgangsmaaden ved de Forordningen af 2. April 1814 §§ 14 og 15 og Plakaten af 5. September 1820 omhandlede Husundersøgelser.

Indm. Saml. pag. 100.

Kanc. Cirk. (til samtlige Overøvrigheder) ang. 30. Decb. den nærmere Anvendelse af § 5 i Forordningen af 29. November 1837.

Med Hensyn paa den herigjennem under 29. f. M. emanerede Forordning, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Jurisdiktionsforholdene i kriminelle Sager, skulde man tjenstligst anmode (Lit.) om at gjøre de i Deres Amt værende Retsbetjente opmærksomme paa, at de, naar de i Medhold af Forordningens § 5 ved en Sags Undersøgelse maatte begjære Forhør optaget eller anden Oplysning tilveiebragt ved en anden Jurisdiktion her i Riget, da have derom umiddelbart at henvende sig til vedkommende Retsbetjent, der paa samme Maade igjen har at meddele det

30. Decbr begjærte, dog at hersfra undtages det Tilfælde, hvor en Defensor i Overensstemmelse med Forordningen af 13. October 1819 § 1, sidste Membrum, skal overvære Forhøret, i hvilket Fald Begjæringen bør ske til den Overøvrighed, som det tilfalder at udnævne en saadan.

1838.

4. Jan. **Kanc. Cirk.** (til samtlige Amtmænd og Lehnbesiddere) om hvem der maa tilkaldes som Meddomsmænd.

I Anledning af et Andragende fra den kongl. Lands- over- samt Hof- og Stadsret der indeholder, at der stundom til Meddomsmænd tages Personer, som ei efter Lovens 1-7-2 dertil er kvalificerede, hvilket kan have til Følge, at Dommene kjendes uefterrettelige og Sagerne hjemvises til ny Paakjendelse ved lovlig tiltagne Meddomsmænd, skulde man herved tjenstligst have (Lit.) tilmeldt til behagelig Efterretning og Kundgjørelse, at de Mænd, der, uden selv at høre til Mandtallet af de Beboere i en Jurisdiktion, der ifølge Loven ere pligtige efter Omgang at fungere som Thingvidner, udføre denne Forretning for de ellers pligtige Personer, dog ikke kunne tilkaldes, hvor Meddomsmænd efter 1-5-19 og Forordningen af 3. Juni 1796 §§ 36 og 37 skulde bruges, men at Dommeren da maa tilkalde Mænd, der høre til hint Mandtal. Om der endog i en eller anden Jurisdiktion er erhvervet Tilladelse til at bruge faste Stokkemænd, kan det dog ikke tilfalde disse, forsaavidt de ikke tillige høre til de bosatte Mænd, der efter Loven skulde fungere som Thingvidner, at tage Del i Sagens Paakjendelse som Meddomsmænd.

Kauc. Skr. (til Amtmanden over Kjøbenhavn's Amt) at et nægte Barn, der er lyst i Kuld og Kjøen, kan faa udlagt Faderens Bo. 23. Jan.

Som Skifteforvalter i den i Ishøj afgangne forhenværende Kaffevert N. S.'s Bo har Justitsraad, Birkedommer Frederiksen i en af Hr. Kammerherren under 16. f. M. hertil indsendt Skrivelse forespurgt, om Boet kan udlægges til den afdødes udenfor Ægtefælle aflede Datter M. D., der ved en af Faderen udstedt og af Notarius publicus attesteret Deklaration af 8. Mai 1820 er lyst i Kuld og Kjøen.

I Auleddning heraf skal man tjenstlig anmode Hr. Kammerherren om at tilkjendegive Justitsraad Frederiksen, at der intet findes imod, at Boets Beholdning udlægges Datteren, da hun ved Thinglæsning af den af Faderen udstedte Deklaration maa erkjendes legitimeret.

Frdg. ang. Kriminalvæsenet paa Island.

24. Jan.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: Ligesom det ved Reskript af 19. Februar 1734 er befalet, at alle i Island forefaldende Sager om Drab og Tyveri skulle paa kjendes efter Kong Kristian den Femtes norske Lov, der i Henseende til disse Materier stemmer med den samme Konges danske Lov, og den i Aaret 1565 konfirmerede saakaldte Storedom, der i benævnte Reskript benævnes som den vigtigste særegne islandske Anordning, Misgjærningsfager angaaende, der indtil videre skulde blive i Kraft, ved senere Anordninger er blevet næsten aldeles afføstet, saaledes er det befundet, at hvad Sønnebogen, foruømmelig i sammes Mannhelge- og Tyvebalk, saavelsom andre gamle islandske Love indeholde om Misgjærningers Afstraffelse, faa godt som ganske er gaaet af Brug, og at det derhos i sig selv

24. Jan. dels er dunkelt og uforstaaeligt, dels upassende til de nuværende Forhold, og uoverensstemmende med de Love, som ere bleve indførte paa bemeldte Land angaaende Straffene for nogle af de vigtigste Forbrydelser, saavel som med den nu sammesteds gjældende Rettergangsmaade, men at det derimod, saavel med Hensyn til Lovenes indvortes Bestaaelse, som for at gjøre Ende paa den Ubished, som den nuværende Retsforfatning fører med sig, vil være særdeles tjenligt for Bore kjære og tro Underaatter paa Island, i fornævnte Henseende fuldstændig at delagtiggjøres i den almindelige for Bort Rige Danmark gjældende Lov og Ret. Vi have derfor besluttet, at gjøre de her i Danmark gjældende Straffelove gjældende paa Island, dog med nogle Undtagelser og nærmere Bestemmelser, som de særegne Forhold paa dette Land kræve. I Forbindelse dermed have Vi endvidere været betænkte paa med Hensyn til Misgjærningssagers Forsølgelse, hvorved der allerede, i Følge forhen udgivne Befalinger, paa Island forholdes efter de her i Riget i Almindelighed gjældende Love, dog under Sagttagelse af enkelte særegne for bemeldte Land givne Forskrifter, at indføre nogle hensigtsmæssige Forbedringer i de for Linden sammesteds gjældende Regler.

Efter at Vi om alt dette have indhentet allerund. Betænkning fra Bore tro Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter samt for Island og Færøerne, byde og befale Vi allern. som følger:

I. Kong Christian den Femtes danske Lov, skal i Forbindelse med de senere Anordninger, hvorved samme er blevet forandret eller nærmere bestemt, og under Sagttagelse af de særlige Regler, som indeholdes i de følgende Paragrafer, for Fremtiden være den almindelige Regel, hvorefter alle paa Island foresaldende Forbrydelser skulle behandles og straffes, saa at den samme Ret, der med Hensyn

til Misgjærninger, disses Behandling og Afstraffelse, i Almindelighed gjælder i Bort Rige Danmark, med de Undtagelser og nærmere Bestemmelser, som i det følgende vil blive fremsatte, ogsaa skal være gjældende paa Bort Land Island, hvis ældre særegne Love om disse Gjenstande fra nu af skulle være ophævede. 24. Jan.

2. Foransførte Vor Befaling har dog alene Hensyn til de almindelige Straffelove, der ere grundede paa de Egenskaber ved de forbudne Handlinger, som disse have tilfælles, hvad enten de begaas paa Bort Land Island eller i Bort Kongerige Danmark. Den strækker sig saaledes ingenlunde til de Straffebestemmelser, som ere givne, for at omhegne en eller anden i bemeldte Bort Rige eller et enkelt Sted i samme indført særdeles borgerlig Indretning, som enten aldeles ikke finder Sted paa Island, eller som der har faaet en egen anordningsmæssig Forfatning. Saadaane Straffebestemmelser kunne i Island aldrig have en umiddelbar Anvendelse, hvorimod de dog kunne komme i Betragtning som Analogi, naar en særegen Lov sammeledes mangler, men en saadan Arsfagers Lighed finder Sted, som kan hjemle analogisk Anvendelse af Lovene. Iøvrigt vil det, hvad bemeldte særegne Indretninger angaar, i et og alt forblive ved de for Island givne særdeles Anordninger, saalænge indtil Vi finde for godt deri at gjøre nogen Forandring. Saaledes vilde t. Ex. de Straffebestemmelser, som indeholdes i de islandske Handelsanordninger, blive ved Magt, uden at de danske Anordninger for saa vidt kunne blive at følge. Endelig skulle og de særegne Politianordninger, som ere givne for Island, t. Ex. angaaende Løsgængere, fremdeles beholde deres Gyldighed.

3.

4. Hvor de for Danmark gjældende Love foreskrive Straf af Friheds Fortabelse paa en Tid, som er ikke læn-

24. Jan gere end 2 Aar, bliver i Stedet for saadan Straf korporlig Nødværelse af Nis at anvende paa Island, saa længe til henfigtsmæssige Fængsler og Straffeanstalter kunne indrettes sammentids.

- a. Denne Nødværelse skal, hvor den i hine almindelige Love hjemlede Straf vilde udgjøre 2 Aars Arbeide i en Straffeanstalt, være 3 Gange 27 Slag, tildele den Skyldige inden lukte Døre, i Selskabsmandens og tvende Retsvidners Paashu, men, hvis Straffetiden vilde have været under 2 Aar, bliver Slagenes Antal forholdsmæssig at formindste, saaledes at de dog aldrig blive færre end 27 Slag.
- b. Hvor den almindelige Straf i Overensstemmelse med Forordningen af 12. Juni 1816 § 5 eller andre Anordninger blot vilde have bestaaet i Fængsel paa Vand og Brød, bliver lige Nødværelse, men i en forholdsmæssig ringere Grad, at anvende, dog skal Slagenes Tal i intet Tilfælde være ringere end 10.
- c. Saafremt endelig kun simpelt Fængsel, efter de almindelige danske Love, vilde have været forskyldt, bliver den skyldige enten at anse med en Mulkt fra 5 til 30 Rbd. efter Sagens Bestaenhed og den paa gjældendes Vilkaar, eller, hvis en saadan Mulkt efter Omstændighederne og i Særdeleshed den skyldiges Forsætning ei er anvendelig, bliver ogsaa i dette Tilfælde den ovenansførte legemlige Nødværelse at anvende, dog at Slagenes Antal efter Omstændighederne kan nedsættes til 6.

5. Tugen af de ovenmeldte Nødværelser skal betage den straffede sin borgerlige Ære; dog bør den, der træder i Stedet for Hensættelse til Arbeide i Straffeanstalterne, have til Følge, at den skyldige, for saa lang Tid, som

dette Straffearbeide skulde have været, hvilken derfor ogsaa 24. Jan. bliver at bestemme i Dommen, bliver under Politiets særdeles Tilsyn, saa at han ikke uden foregaaende Anmeldelse for Kjøpstyresen maa forlade Steppen, eller, uden lige Anmeldelse for Sysselmannden, Sysseselet. Forøvrigt skal, naar en saadan flytter fra et Syssel til et andet, den Sysselmannd, fra hvis Jurisdiktion han flytter, naar han udfærdiger Pasjet for ham, underrette Sysselmannden i det Syssel, hvor den paagjældende tager Bopæl, om Flytningen, for at der strax, ved dennes Ankomst til Jurisdiktionen, kan meddeles vedkommende Kjøpstyreere de fornødne Forholdsregler; naar den paagjældende derimod ikkun flytter fra Kjøp til Kjøp, skal Kjøpstyreeren herom underrette Sysselmannden.

6—8.

9. Naar nogen, som er fundet skyldig til at udrede Bøder, ikke ser sig i Stand til strax at udrede samme, bør Amtmanden give ham en efter Omstændighederne passende Frist, som dog ei maa overstige $\frac{1}{2}$ Aar, for at han i dette Tidsrum kan skaffe det fornødne Beløb tilveie; dog bør saadan Frist ei tilstaa ham, med mindre han enten kan gjøre tilfredsstillende Forklaring om et Arbeide, hvormed han, efter Rimelighed, kan erhverve det fornødne Beløb, eller der igrigt er en anden sandsynlig Udvei for ham til at tilveiebringe samme. Dyrigheden bør endog saa vidt muligt være den skyldige behjælpelig til at erholde Leilighed til, ved Arbeide for det Offentlige eller for privat Mand, at fortjene hvad der til Udredelse af Bøderne behøves. Men for saa vidt den paagjældende ikke, i Medhold af det foransførte, kan tilveiebringe de skyldige Bøder, bliver han efter Amtmandens Resolution at ansæ med 6 til 20 Slag af Kis i Forhold til Mulktens Størrelse og de øvrige Omstændigheder.

24. Jan. 10. I alle Tilfælde, hvor en Forseelse ei kan udfalde til højere Straf end Bøder, kan Sagens Forfølgning til Dom, med Amtmandens Samtykke, bortfalde, naar den paagjældende mindelig vil erlægge den Mulkt, hvortil han efter de gjældende Love har gjort sig skyldig, og derhos de Beføstninger, som maatte være paaløbne i Anledning af Undersøgelsen. Om end Mulktens Størrelse ikke er aldeles loobestemt, kan dog denne Afgjørelsesmaade finde Sted, naar vedkommende Amtmand skjønner, at den tilbudne Mulkt staar i et passende Forhold til Forseelsens Bestaffenhed og de øvrige Omstændigheder, der ved Bestemmelsen af Mulktens Størrelse vilde være at tage i Betragtning. Iøvrigt er det en Selvfølge, at den Mulkt, som nogen i de foransførte Tilfælde, med Oversørighedens Approbation, har at erlægge, baade med Hensyn til Afsoning efter § 9, og til Straffens Stjærpelse i Tilfælde af Forseelsens Gjen-tagelse, skal have samme Virkning, som om saadan Mulkt var ham paalagt ved Dom.

11 - 12.

13. I Henseende til Arrest paa Personer, der ere sigtede for Misgjærninger, bør vel de i Danske Lov og tilhørende Anordninger herskende Grundsætninger for Fremtiden tjene til Regel. Men da Fængselholdet paa Island er forbundet med særdeles Bejværlighed og Beføstning for det Offentlige, saa bliver det dog saa meget som muligt at indskrænke. Dommeren skal derfor, efter at Præliminærførhøret er sluttet, være bemyndiget til, saafremt der, efter samtlige Sagens Omstændigheder, ingen Anledning er til Frygt for Undvigelse, at fritage den sigtede for den Arrest, som han, efter Bestaffenheden af den Forbrydelse, hvorfor han er sigtet, i Forbindelse med de Oplysninger, som desangaaende ere fremkomne, kunde være undergivet, og det enten mod eller, efter Omstændighederne, endog uden

Kaution. Dog bør heraf ikke gjøres Brug, hvis Forbry= 24. Jan. delseu er af det Slags, hvorfor Loven fastsætter Livsstraf, eller nogen af de Straffe, der komme Livsstraf nærmest. Saa bør Dommeren og, hvor den paagjældende, i Medhold af den foransførte Regel, indtil videre befries for personlig Hæftelse, tilkjendegive denne, at han ikke maa forlade Sognet, eller hvilket som helst Distrikt, hvortil det, efter Omstændighederne, findes fornødent at indskrænke ham, men at han derimod uden Ophold har at indfinde sig, naar han af Dommeren kaldes, og at han, hvis han sidder Dommerens i saa Henseende givne Befalinger overhørig, strax kan vente at blive hæftet. Dommeren kan endvidere, hvis han, efter Omstændighederne, finder det tjenligt, paalægge den sigtedes Husbond eller en eller flere andre paalidelige Mænd, at have vaagent Die med ham, og strax at gjøre Anmeldelse, naar han egenmægtig forlader sit Opholdssted, eller der opstaar Mistanke om, at han vil undvige. Iøvrigt blive Fangerne fremdeles at bevogte hos den Kæpstyrer eller anden Mand, hos hvem Sysselmændene finder, at Fangen, saavel med Hensyn til Lokalet, som Mandens Paalidelighed, kan være sikrest bevaret. Til farlige Fangers Bevogtning skulle Keppens Bønder tilsiges efter Dngang og Sysselmændens Bestemmelse. For Bevogtning, saavel for Lokalet som for Bagtholdet, tilkommer Vedkommende, i Overensstemmelse med Sportelreglementet af 10. September 1830 § 72, 1 Rbd. ugentlig. For Fangernes Forpleining maa, alt efter som disse arbeide hos Arrestholderen eller ikke, betales fra 8 Skilling daglig indtil 1 Rbd. ugentlig efter Amtmandens nærmere Bestemmelse.

14. Dommeren bør og, om end den paagjældende staaes for personlig Arrest, hvor Omstændighederne fordrer det, selvstrere dennes Eiendele eller saa meget deraf, som findes fornødent til Sikkerhed for Omkostninger og Stadeserstatning samt hvad der ellers kan blive at udrede af ham.

24. Jan Det saaledes selvbestorede maa ikke uden Dommerens Samtykke afhændes, pantsættes eller bortflyttes, inden alt, hvad der i fornævnte Henseende paaligger den sigtede, er udrødet, hvormed det naturligtvis og maa staa ved Siden, dersom han ved endelig Dom vorder fritaget for alt saadant Ansvar.

15. Forfølgningen af Forbrydelser kan paa Island iværksættes af Sysselemanen, uden at nogen Ordre hertil fra Amtmanden er fornøden, dog bør der snarest muligt gjøres Indberetning til denne Øvrighed angaaende Sagens Bestaenhed, og hvad der i samme er foretaget. Saa skal og Aktors Udnævnelse for Fremtiden bortfalde ved Underretterne, hvorimod det ikke skal nægtes den tiltalte at paa en god Maade beskikke sig til sit Forsvar, naar han attraar det, hvorom hans Erklæring altid bør afgives. Derimod har enhver Dommer paa det omhyggeligste at sørge for, at intet efterlades, som kan tjene til Sagens fuldstændige Oplysning, og derved ikke lade det sig være mindre magtpaaliggende at fremstaafe enhver Oplysning, som kan tjene til den sigtedes Frifindelse eller til Nedsættelse i den Straf, der kan blive ham at idømme, end at tilveiebringe Beviserne om hans Skyld, hvilket og Vor Landsoverret har at iagttage, ligesom det og af Vor Høiesteret vil blive nøie paasat. Sysselemanen har selv at foranstalte det fornødne til Underrettsdommens Indankning for Landsoverretten, naar den dømt det begjærer, og Sagen ikke efter Forordningen af 11. Juli 1800 § 10 er inappellabel. Det samme har Sysselemanen og at iagttage, naar Dommen gaar ud paa Strafarbejde for Livstid eller høiere Straf, om endog den domfældte ei begjærer Appel. Men hvor ingen saadan Straf er fastsat ved Dommen, og den dømt ei begjærer Appel, bliver dog Underrettens Dom ikke at fuldbyrde, før end det til Amtmanden er indstillet og ved dennes Resolution afgjort, om den, paa Justitiens Begne, bør indstævnes,

og naar Amtmanden dertil finder Anledning, gjør han 24 Jan. fornuøden Indstævningens Paategning, som Sognermanden foranstalter forkyndt. Iøvrigt bliver det herved at iagttage, at Dommen ei alene bør indstævnes paa Justitiens Begne til høiere Ret, naar Amtmanden antager, at den sigtede urettelig er frifunden, eller at Straffen er mindre end den efter Loven burde være, men og naar han maatte skjønne, at Dommen, naagtet den domfældte erklærer sig tilfreds, maatte være gaaet denne for nær.

16. Naar en Landsoverrettsdom kun tilkjender den paagjældende en Straf af det Slags, som omhandles i denne Forordnings § 4 Littr. b og c, skal denne ikke være berettiget til at forlange Sagen indstævnet for Højesteret. Derimod bør dette ikke nægtes nogen, der er dømt til Straf efter samnes Littr. a, ligesom det og isøvrigt, i Henseende til Dommes Appellabilitet, skal forblive ved de almindelige Anordninger.

17. De i Følge Reskriptet af 25. Juli 1808 § 4 oprettede særskilte Sagefaldskasser skulle for Fremtiden ophøre, hvorimod de til Delinkventomkostningers Bestridelse fornødne Summer foreløbig skulle udredes af vedkommende Amtsrepartitionsfond, dog at der, hvad i Særdeleshed det Aktorerne ved Højesteret i islandske Sager tilkommende Salær angaar, forholdes efter Bort allerh. Reskript af 21. December 1831. Iøvrigt bør de i Delinkventfager medgaaende Udgifter, efter at de derover indgivne Regninger ere reviderede og approberede af Amtmanden, efter denne Embedsmands Foranstaltning, inddrives hos Delinkventen eller hvem der ellers efter Dommen har at erstatte samme, men, forsaavidt Erstatning ei saaledes kan saas, bæres Byrden af vedkommende Amtsrepartitionsfond, hvis Udgifter lignedes paa Amtets Beboere indtil videre paa den

24. Jan. hidtil brugelige Maade. Hvorledes der skal forholdes med fornævnte Sagefaldskasjes Beholdninger og sammes fremtidige Indtægter, forbeholde Vi Os nærmere at bestemme.

18. Da Indholdet saavel af Vort Reskript af 25. Juli 1808, som af det senere under 3. Mai 1816 udgivne, forsaavidt det endnu skal blive ved Magt, dels følger af denne Vor Anordnings almindelige Regler, dels særlig er optaget i samme, saa ville disse Reskripter for Fremtiden ikke komme i Betragtning.

30. Jan. **Plak. ang. en forenet medicinsk-kirurgisk Examen m. m.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: At Vi, for at tilveiebringe en hensigtsmæssig indbyrdes Forbindelse mellem de tvende Læreanstalter for de medicinsk-kirurgiske Videnskaber, som findes i Vor kongl. Residentsstad Kjøbenhavn, og derved forsøge begge Anstalters Virksomhed til Gavn for disse Videnskaber og sammes Anvendelse, have besluttet og herved allern. befale, som følger:

1. I Stedet for den særskilte medicinske og særskilte kirurgiske Examen, som hidtil har fundet Sted dels ved Kjøbenhavns Universitet, dels ved det kirurgiske Akademi, skulle for Fremtiden de, der ville erhverve Udgang til Lægeembeder eller til licentiam practicandi, prøves i samtlige Lægevidenskabens vedkommende Fag ubi en forenet Examen under Navn af Lægeexamen eller examen medico-chirurgicum, hvilken Examen holdes, dels ved Universitetet af Professorene ved det medicinske Fakultet, dels ved det kirurgiske Akademi af sammes Profesorer, alt i de

Fag, som i denne Vor Forordnings § 4 blive bestemte for 30. Jan. enhver af disse Læreanstalter.

2. Med den saaledes anordnede Examen for Læger sker Begyndelsen i forestaaende Foraars; dog skulle ved Siden deraf endnu til samme Tid afholdes Examina ved begge Læreanstalter efter de hidtil gjældende Regler med samme Ret for den examinerede som hidtil, ligesom det indtil Foraaret 1839 tilstodes de ved Akademiet eller Fakultetet examinerede at tage særskilt Examen ved den Læreanstalt, hvor den paagjældende ikke forhen er prøvet. Fra Efteraaret 1838 bliver derimod, med sidstnævnte Undtagelse, ene afholdt den kombinerede Lægeexamen.

3. Til foransførte lægevidenskabelige Examen skulle ifkun de have Udgang, der ved Kjøbenhavns Universitet have taget examen artium og examen philologico-philosophicum, eller som, efter at være immatrikulerede ved et andet Universitet, have ved Kjøbenhavns Universitet underkastet sig den ved allerh. Resolution af 22. November 1833 — der under 20. December samme Aar af den kongl. Direktion for Universitetet og de lærde Skoler er bragt til almindelig Kundskab — foreskrevne Præliminærexamen. I midlertid gjøres herfra Undtagelse for dem, der allerede ere indskriberede som studerende ved bemeldte Akademi, eller som inden næste Foraars Kursus begynder, lade sig indskrive og begynde at høre kirurgiske Forelæsninger, hvilke beholde Udgang til at underkaste sig Examen og derefter befordres til Embeder samt udøve medicin- og kirurgisk Praxis om de end ikke ere akademiske Borgere, dog at denne Udgang ophører med Efteraarsexamen 1842, hvilket skal være den sidste Gang, at andre, end de, der have afslagt de foransførte foreløbige Prøver ved Universitetet, kunne antages til kirurgisk-medicinsk Examen.

30. Jan. 4. Den forenede lægevidenskabelige Examen, der afholdes 2 Gange aarligt og samtidig ved begge Læreanstalter, skal bestaa:

- a. i skriftlige Prøver, nemlig en i medicina forensis, en i Kirurgi og en i Therapi. Til Udarbejdelsen af hver af disse tilstaas der Kandidaten 6 Timer. Specimina skrives paa dansk, med mindre en Kandidat, der er født i Hertugdømmerne og ikke har den fornødne Færdighed i det danske Sprog, hellere ønsker at skrive dem i sit Modersmaal, ligesom det og maa være tilladt, at skrive Udarbejdelseerne i Kirurgi og Therapi paa Latin;
- b. i anatomiske Dissektioner;
- c. i klinisk Prøve: en i Kirurgi og en i Therapi. Sygejournalen dikteres paa Latin, med mindre Kandidaten er i det Tilfælde, som omhandles i § 3 sidste Membrum, da den dikteres i hans Modersmaal, og
- d. i mundtlig Prøve, der holdes paa dansk eller, naar Kandidaten er født i Hertugdømmerne og han ønsker det, paa tydsk. Prøven foretages med 2 Kandidater i 2 Dage, saaledes at enhver af dem examineres begge Dage, den ene Dag i 3, den anden i 4 Timer, nemlig i Anatomi, kirurgisk Pathologi og kirurgiske Operationer af Akademiets Professorer; i Fysiologi, Farmakologi med Botanik og kemi, Pathologi og Therapi, Akkouchement, Børne- og Fruentimmer=Sygdomme af Lærerne ved Fakultetet.

De skriftlige Prøver bedømmes af samtlige Professorer, og Spørgsmaalet i medicina forensis gives væxelvis af Akademiet og Fakultetet.

5. Under Examinationen ved enhver af fornævnte lægevidenskabelige Læreanstalter skal stedse i ethvert Fag, foruden den examinerende Professor, en af den anden Læreanstalts Professorer og endnu en anden anset Læge være til Stede for med Examinator at bestemme den Karakter, som tilkommer Kandidaten. Antallet af de Mænd, der saaledes, foruden selve Læreanstaltens Professorer, skulle deltage i den lægevidenskabelige Examen, skal stedse være ni, og bestaa af de blandt Bort Sundheds-Kollegiums Medlemmer, der ei ere ansatte ved nogen af bemeldte Læreanstalter, samt af Stadsphysikus i Bor kongl. Residensstad Kjøbenhavn, og derhos af saa mange andre dertil af Sundheds-Kollegiet udnævnte duelle Mænd, som behøves for at tilveiebringe det ovennævnte Tal, hvilke tilforordnede Medlemmer hver Gang udnævnes paa 2 Aar. Derimod blive de nu brugelige Examen-Protokoller ikke længere at føre.

30. Jan.

6. Hovedkarakteren, der efter de af Examinatorerne vedtagne bestemte Regler udbrages af de specielle Karakterer for hver Prøve, bliver en af følgende: 1ste med Udmærkelse (Laudabilis et quidem egregie), 1ste (Laudabilis), 2den med Fortrin (Haud illaudabilis primi gradus), 2den (Haud illaudabilis secundi gradus) og 3die (Non contemnendus). 1ste Karakter kan ikke tildeles nogen, som for nogen som helst Prøve har erholdt 3die Karakter.

7. Om Examen's Udfald meddeles der Kandidaten et paa stemplet Papir af fjerde Klasse Nr. 5 udstedt Testimonium, underskrevet af begge Læreanstalters Professorer og forsynet med begges Segl, hvorimod han fritages for at løse det ellers befalede Testimonium publicum af Universitetet.

20. Febr. **Kanc. Skr. (til Stiftamtmanden over Volland-
Falsters Stift) ang. Ublaau af Dokumenter i
Skiftesager.**

Med Erklæring af 12. Oktober f. A. har Hr. Kammerherren tilfattet Kancelliet en Skrivelse fra Sekretær og Prokurator N. N., hvori han, der som Mandatarius for en Kreditor i Kjøbmand N. N.s Bo i N. N. af Skifteretten samnefteds er nægtet Ublaau af nogle under Boets Behandling fremlagte Dokumenter, forespørger, om ikke Bestemmelserne i Forordningen af 16. Januar 1828 § 5 angaaende Dokumenters Ublaau i Rettergangsager ogsaa maa anses anvendelige under Skifteproceduren.

Efter at Kancelliet i denne Anledning har brevvexlet med den kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret, skulde man til Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at da i Følge bemeldte Forordnings § 16 de Bestemmelser, som indeholdes i dens foregaaende Paragrafer, ogsaa skulde anvendes paa Skifteforretninger, forsaavidt de i Følge disses særegne Natur passe paa samme, hvilket saa meget mere maa anses at være Tilfælde med Forordningens § 5, som dennes Forskrifter gaa ud paa at forebygge en ikke uvæsentlig Hindring for hurtig Retsspleie, og Lovgivningen netop tar vist en særdeles Omhu for at fremsthynde Skifternes Tilendbringelse, saa finder Kancelliet, at de i merbemeldte § 5 indeholdte Bestemmelser ogsaa maa være anvendelige i Skiftesager, uden at det iøvrigt i denne Henseende kan komme i Betragtning, at de Dokumenter, om hvis Ublaau der er Spørgsmaal, ikke ere fremlagte paa den Dag, Ublaauet begjæres, naar de kun have været fremlagte i Boet med Hensyn til den Disput, i Anledning af hvilken de attraas udlaante.

Frdg., indeholdende adskillige nærmere Bestem- 9. Marts.
melser ang. Rettsforholdet mellem Jordrotter og
Fæstere i Danmark.

Indm. Saml. pag. 103.

Plak., hvorefter ingen hoverifri Gaard nogen- 9. Marts.
sinde maa blive hoveripligtig m. v.

Indm. Saml. pag. 112.

Kanc. Skr. (til Fyens Stiftamtmand) ang. 28. April.
at Faderen til et nægte Barn ikke efter Mo-
derens Dod kan tage det fra Bedsteførelrene
m. m.

Hr Kammerherren har, ved at tilstille Kancelliet et
Andragende, hvori Dragon ved det fjerde Regiment lette
Dragoner N. N. har forespurgt, om Sognefoged N. N.
og Husfru, med hvis Datter, som senere er død, han
udenfor Ægteffab har avlet et Barn, ere berettigede
til at nægte at udlevere ham Barnet, hvis Opdra-
gelse han baade har Evne og Villie til at besørge, eller
om han ved at lyse det i Kuld og Rjøn kan blive beret-
tiget til at erholde det overleveret, i Deres Andragendet
paategnede Erklæring af 24. Marts sidstleden ytret, at
Barnefaderen maa være uberettiget til at forlange Barnet,
saa længe han ikke er bosat Viand, især da Barnets Bedste-
førelde opdrage det med Kjærlighed og Omhu, men at
der intet kan være til Hinder for, at han lyser Barnet i
Kuld og Rjøn, i hvilket Fald han ogsaa selv maa blive
berettiget til at opdrage det, som i Følge D. L. 5—2—70 maa
betragtes lige med ægtefødte Børn.

Idet Kancelliet maa bifalde, hvad Hr. Kammerherren
saaledes har ytret, skulde man endvidere til behagelig Efter-

28. April. retning og Bekjendtgjørelse for bemeldte N. N. tjenufligt melde, at selv naar han lyser Barnet i Ruld og Rjøn, maa Overformhynderne i alt Fald med Hensyn paa D. L. 3—18—7 vare beseiede til at modsætte sig dets Udlevering til ham, naar det skjønnes, at det ikke hos ham vil kunne vorde behørigt opdraget, hvilket navnlig maa antages at være Tilfældet, saa længe han ikke har en selvstændig Stilling og er ordentligt bosat.

1. Mai. Frdg. aug. Told- og Skibsafgifterne.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: Vi have taget under Overveielse, hvorledes de i Bort Kongerige Danmark paabudne Told- og Skibsafgifter kunde ved en forandret Regulering bringes i et mere passende Forhold til Handlens, Industri- og Fabrikslidsens samt Agerdyrknings Tarv, saavel som hvorledes Lighed, saavidt Omstændighederne tillade det, kunde opnaas imellem disse Afgifter i Bort Kongerige og Bore Hertugdømmer Slesvig og Holsten, og en fri Samfærdsel aabnes imellem disse Statens forskjellige Dele.

Efter at Vi i denne Anledning have modtaget allerund. Betænkning fra begge Forsamlinger af Bore tro danske Provindstilstænder samt i Forbindelse med disse have ladet Os de af Bore tro Provindstilstænder for Bort Hertugdømme Slesvig og for Bort Hertugdømme Holsten afgivne Betænkninger over Udkastet til Tariffer for Told- og Skibsafgifterne i bemeldte Bore Hertugdømmer allerund. foredrage, byde og befale Vi herved, som følger:

I.

Almindelige Bestemmelser om Varers Indførsel, Transitering og Udførsel samt Omførsel i Riget.

A. Om Varer til Fortoldning.

1. Mai.

1. Alle Varer maa fra udenrigske Steder indføres til Forbrug i Riget, undtagen Spillekort, brændt Kaffe og brændte Kaffeurrogater. Saa skulde og raffinerede Sukkere og Sirup fra fremmede Steder endnu i 3 Aar, fra 1. Januar 1839 af at regne, være forbudne at indføres, hvilket dog ikke skal gjælde om fremmed Lumpen, naar samme ved Indførelsen sønderlaas og bestrøs med Benkul.

2—4.

5. Af Varer, der indføres i uprivilegerede Nationers Skibe, som ere 5 danske Kommercekæster drægtige, eller derover, ligesom af Salt, som til Fortoldning eller Kreditoplag indføres i svenske Skibe, erlægges, foruden den tariffmæssige Indførelstold, dennes halve Beløb som Forhøielsestold, hvilken sidste for Kreditoplagsvarer strax erlægges ved Oplagstagelsen, saaledes, at alene den tariffmæssige Told krediteres.

For denne Forhøielsestold fritages imidlertid Varer, som i uprivilegerede Skibe indføres direkte fra Steder udenfor Europa, ligesom Varer i strandede uprivilegerede Skibe.

6—36.

F. Om Varer til Udførsel.

37. Alle Varer maa udføres af Landet. En Undtagelse herfra skal dog endnu i 3 Aar, fra 1. Januar 1839 af at regne, finde Sted med Hensyn til Klude, hvilke i den anførte Tid ikke heller maa føres til Hertugdømmerne og Kjøbstaden Ribe.

38. Udførselstolden erlægges efter den under Lit. B. vedføjede Tarif af alle deri anførte Gjenstande, naar

1. Mai. de ikke udføres fra Transit= eller Kredit=Dplaget, altsaa ogsaa af Varer, der angives som fremmede og frigjorte.

Ved Varers Udførsel beregnes den i Tariffen anførte Thara.

Udføres Varerne i uprivilegerede Skibe af 5 Kommercelæster eller derover, erlægges, foruden den tariffmæssige Udførselstold, sammes halve Beløb som Forhøielsestold.

39—84.

14. Mai. **Foundation for det adelige Stift Ballø.**

Vi Frederik den Sjette osv. G. v., at Vi, efter at have ladet den af Høisalig Dronning Sophie Magdalene under 28. November 1737 og 13. Mai 1738 oprettede og derefter af Vor Høisalige Olfader, Kong Christian den Sjette, under 14. Mai næstefter konfirmerede Foundation for det adelige Stift Ballø i Vort Land Sjælland gjennemgaa med Hensyn til de Tid efter anden ved Stiftet foregaaede Forandringer, allern. have fundet for godt, paa Hundreedaarsdagen efter Stiftets Oprettelse, at skjænke det følgende ny Foundation.

1. Grevskabet Ballø med dets underliggende Gaarde og Godser Ballø, Billesborg, Sunderup, gamle og ny Vellinge, samt alt øvrigt Tilhørende og Tilhørende, være sig af Tiender, Kirker, Bygninger, Skove, Jagt eller andre Hertigheder, saaledes som samme af Høisalig Kong Christian den Sjette ved Gavebrev af 24. Marts 1731 er skjænket Høisalig Dronning Sophie Magdalena, og af hende igjen ved foremeldte Foundation af 28. November 1737 Art. 1 er skjænket Ballø Stift, skal fremdeles være og forblive Stiftets uigenkaldelige Eiendom, og i Forbindelse med de faste Eiendomme, det i Fremtiden end videre maatte erhverve, saavel som med dets Kapitalfond, som denne nu er

eller i Tiden maatte vorde forpøget, være de Midler, hver= 14. Mai. med det har at virke til sin Bestemmelse. Afhændelse eller Magelæg af Stiftets faste Eiendomme maa lige saa lidet ske, som Laan optages paa dets Eiendele, med mindre saadant for Os i Forveien er oplyst at være til Stiftets Fordel, og Vor specielle allerhøieste Indvilgelse dertil er meddelt.

2. Stiftets Niemed bliver fremdeles et dobbelt, nemlig: dels 1) at forskaffe ugifte adelige Somfruer, der ere indskrevne i Stiftet, Ophold og aarlig Understøttelse i Penge, og det enten begge Dele tillige eller den sidste alene; og dels 2) at understøtte Enker, saavel efter en vis Klasse af Vore Embedsmænd, som saadanne, der forhen have været Medlemmer af Stiftet, ligesom og at understøtte ugifte Døtre af fornævnte Embedsmænd, samtlige dog alene med et aarligt Bidrag i Penge til deres Udkomme.

3. I Overensstemmelse med fornævnte Stiftets Hovedniemed skal 1) saavel Ophold paa Vallo Stift som en aarlig Oppebørjel af Stiftets Kasse tilfalde følgende — foruden en Abbedisse eller Dekanesse — som virkelige Stiftsdamer: 3 Somfruer, som nu ere eller have været ansatte hos Hds. Majest. Dronningen eller og i Følge allerh. Bestemmelse ere at ansæ som lige med dem kvalificerede (jfr. § 7) og 12 adelige Somfruer, der i sin Tid, mod de bestemte Indskrivningspenge, ere blevne indtagne i Stiftet; 2) en aarlig Pengeoppebørjel alene udbetales: a) til 2 ekstraordinære Stiftsdamer, der ere indskrevne til fornævnte for Hofdamer i Særdeleshed bestemte Pladser, og for hvilke ingen Indskrivningspenge erlægges, samt til 12 ekstraordinære Stiftsdamer, for hvilke Indskrivningspenge ere blevne erlagte, og b) til de 12 ældste af de

14. Mai. nærmest efter nævnte extraordinære Stiftsdamer for Betaling i Stiftet indskrevne adelige Jomfruer.

4. De reglementerede aarlige Pengeoppebørser blive herefter følgende:

for Abbedissen, naar en saadan er ud-			
nævnt	3,500	Rbd.	Sølv.
— Dekanessen, naar en saadan er ud-			
nævnt	1,600	—	—
— hver af de 15 virkelige Stifts-			
damer	900	—	—

Desuden skal til Istandsættelse og Vedligeholdelse af de dem paa Stiftet overladte Værelser udbetales:

til Abbedissen	250	Rbd.	Sølv.
— Dekanessen	200	—	—
og til hver af de virkelige Stiftsdamer,			
naar de tage Bopæl i Stiftet ...	50	—	—

Enhver af de 14 extraordinære Stiftsdamer erholder derimod alene en aarlig Oppebørsel af 400 Rbd. Sølv. Af de øvrige for Betaling indskrevne adelige Jomfruer skulle de 12 først indskrevne nyde hver 200 Rbd. Sølv aarligen, men alle de andre faa af Stiftets Kasse ikkun godtgjort Renter, efter den almindelige lovbestemte Rentefod, af deres Indskrivningspenge, hvilke Renter derimod bortfalde, saa snart de opnaa aarlig Oppebørsel. Samtlige disse Udtællinger blive, forsaavidt de ikke allerede have Hjemmel i de gjældende tidligere Bestemmelser, at regne fra denne Vor Fundations Datum, og skulle ske tvende Gange aarligen, nemlig i 11. Juni og 11. December Termin, hver Gang med Halvdelen for det løbende Halvaar, og enten med rede Sølv eller med Sedler og Tegner efter den sidst satte Kvartalskurs. Saafernt nogen af de Personer, der, i Overensstemmelse med det foransførte, blive

berettigede til aarlig Oppebørsel af Stiftet, allerede fra en 14. Mai. anden lignende Stiftelse nyder en saadan, da udbetales hende fra Ballø Stift ikke videre end Renterne af de Indskrivningspenge, der maatte være erlagte for hende; hvorimod den egentlige Hæving tilligemed Emolumenter tilfalder den, der efter Indskrivningstiden er nærmest til at oprykke i hendes Sted, med mindre hun vil udtræde af den eller de andre lignende Stiftelser, hvoraf hun er Medlem. Dog skal det i det nævnte Tilfælde staa den, der ikke har modtaget den hende tilfaldne Oppebørsel af Stiftet, frit for, ved en sildigere Vakance i dette, at indtræde i den da ledigblevne Plads, mod igjen at opgive de i de andre Stiftelser erhvervede Rettigheder; men hun maa da betimelig forud have for Kurator gjort Anmeldelse om denne sin Hensigt.

5.

6. Der skal paa en og samme Tid i Stiftet ikkun være 1 Abbedisse eller 1 Dekanesse, saaledes at aldrig begge Pladser paa en Gang besættes. Abbedissen skal være en Prindsesse af det kongelige eller et med samme beslægtet Hus; Dekanessen Enke eller en Mand, der har beklædt et Embede eller været benaadet med Rang i Rangforordningens første Klasse. Begge bør være i en Alder af i det mindste 25 Aar og bekjende sig til den evangelist-kristelige Religion. De udnævnes af Os Selv efter Forslag fra Stiftets Protektrice, efter at den indtrufne Vakance i Forveien af Kurator er bleven indberettet. For deres Indtrædelse i Stiftet eller for de aarlige Oppebørsler og Emolumenter, hvortil de derved blive berettigede, erlægge de intet til Stiftet; ikkun bliver i Pengeoppebørslen for de tvende første Aar at afkorte som Mobiliepenge 400 Rbd. Sølv, hvert Aar Halvdeken, med mindre Abbedissen eller Dekanessen hellere maatte ønske strax kontant at indbetale det hele Beløb.

14. Mai. 7. De i forestaaende § 3 ommeldte 3 virkelige og 2 extraordinære Stiftsdamepladser, der nærmest ere bestemte for Hofdamer, der ere eller have været ansatte hos Hds. Majest. Dronningen, kunne dog og'aa tildeles saavel dem, der ere eller have været Hofdamer hos de øvrige kongelige Herstaber, som og de med Embede eller Rang i Rangforordningens tvende første Klasser benaadede afbøde Mænds ugifte Døtre, der i Følge nedenstaaende § 17 maatte af Os Selv være umiddelbart allern. udnævnte til at nyde aarligen 500 Rbd. Sølv af Stiftets Kasse, hvilken Oppebørsel da bortfalder ved deres Indtrædelse som virkelige Medlemmer af Stiftet. Til forbemeldte Pladser indskrives umiddelbart af Stiftets Protektrice, uden at der i denne Anledning betales noget til Stiftet.

8. Med den i foregaaende § 7 ommeldte Undtagelse kan Indskrivning i Stiftet ikkun ske, mod at der for hver enkelt erlægges en kontant Sum af 2,000 Rbd. Sølv, og maa Protektricens Samtykke til Optagelsen desuden forud være erhvervet. Vedkommende meddeles derefter et Bevis for den betalte Sum tilligemed et trykt Exemplar af nærværende Foundation, og bliver hun derefter, saaledes som bestemt i § 4, berettiget til at nyde Rentet efter den almindelige Rentefod af Indskrivningssummen fra den Dag, den er indbetalt, indtil hun opnaar aarlig Oppebørsel af Stiftet.

9. Som usværgelige Betingelser, under hvilke alene Indskrivning i Stiftet kan ske, udfordres ellers, at Vedkommende, næst at have Indfødsret, skulle være ugifte, af dansk Udel og bekjende sig til den evangelisk-kristelige Religion. Overgang til en anden Lære medfører lige saavel som Giftermaal Tab af samtlige de Rettigheder, den paagjældende ved Indskrivningen i Stiftet maatte have erhvervet, uden at nogen som helst Godtgjørelse for eller

Kenter af Indskrivningskapitalen fra den Tid kunne fordres. 14. Mai.
 Ved Dødsfald hjemfalder ogsaa den erlagte Indskrivningskapital til Stiftet.

10. Det paalægges samtlige Stiftsdamer at føre et anstændigt og efter deres Stand og Stilling passende Levnet, samt at beflitte sig paa, at indbyrdes Enighed og god Forstaaelse vedligeholdes. Ligesom de derfor, saavel i Sæder som i Klædebragt, bør iagttage, hvad der er sømmeligt, saaledes bør de og undgaa enhver Anledning, hvorved den gode Orden i Stiftet kunde forstyrres. Det stadige Tilsyn hermed skal Abbedissen eller Dekanessen føre, og skulde hun saaledes finde, at der af nogen af Stiftsdamerne udbises et Forhold, stridende imod det foransførte, da har hun først at søge i Mindelighed at formaa vedkommende til at forandre saadant; men, saafremt dette desuagtet ikke maatte ske, da paaligger det hende derom at underrette Kurator, som, i alt Fald efter Omstændighederne, vil have allerund. at foredrage Sagen for Os Selv eller for Stiftets Protektrice, og vil det derpaa blive bestemt, hvorledes der i det indtrufne Tilfælde skal forholdes. Skulde den paagjældendes Forseelse findes saa stor, at der maatte være Anledning til at udelukke hende fra Stiftet, da mister hun tilligemed de Rettigheder, hun ved Indskrivningen i sin Tid erholdt, ogsaa al Erstatning for den Sum, der i den Anledning maatte være erlagt.

11. Foruden at det, efter det foransførte, i Almindelighed skal paaligge Stiftets Abbedisse eller Dekanesse, som saadan, at vaage over Sædelighed og Orden i Stiftet, har hun endvidere at varetage følgende: Hun afgiver sin Erklæring over alle Ansøgninger fra Stiftsdamerne og indsender dem derefter til Kurator, for at de af ham kunne vorde, efter Omstændighederne, enten umiddelbart afgjorte

14. Mai. eller Protekticen foredragne. I Forening med nysnævnte Embedsmand har hun at holde en Protokol, hvori de, der indskrives i Stiftet, blive at indføre; ligeledes underskriver hun tilligemed ham de Beviser, der meddeles for Indskrivningspengene, og Kommunitationerne til dem, der ved Bakance optræde til Oppebørsel eller oprykke til høiere Oppebørsel. Naar Stiftets Kurator afgaar, da har hun allerund. at indberette dette til Os Selv eller Stiftets Protektice, for at hans Plads strax igjen kan vorde besat. Bestyrelsen af Stiftets Jordegodser, Kapitaler og hvad dermed staar i Forbindelse bliver hende derimod aldeles uvedkommende. Abbedissen eller Dekanessen har, forinden hun tiltræder sine Funktioner ved Stiftet, at udstede en Deklaration af følgende Indhold: „Seg N. N., som af Hans Majestæt Kongen er allernaadigst udnævnt til Abbedisse (Dekanesse) i Vallø Stift, lover og tilsiger at være Allers høifsamme Hans Kongelige Majestæt lydlig, huld og tro; saa vidt paa mig beror, at virke til Vallø Stifts Bedste, og i Særdeleshed til god Ordens Fremme i Stiftet, samt selv at foregaa Stiftelsens Medlemmer med et i enhver Henseende exemplarisk Levnet. Dette til Bekræftelse under min Haand og Segl.“ Denne Deklaration bliver derefter at opbevare blandt Stiftets Papirer.

12. Abbedissen eller Dekanessen skal ordentligvis bo paa Stiftet selv og maa ei forlade det, uden at have efter foregaaende Ansøgning dertil erholdt Tilladelse enten af Os Selv eller af Stiftets Protektice, og nyder hun da uden Afkortning den for hende bestemte aarlige Pengeoppebørsel, hvorimod hun ikkun da beholder de med Opholdet paa Stiftet forbundne Fordele og Emolumenter, naar hendes Husholdning der vedbliver ligesuldt at føres. Under hendes Fraværelse besørges samtlige hendes Forretninger, forsaavidt disse udøves paa Stiftet selv, af den ældste der tilstedeværende Stiftsdame, men alle øvrige Funktioner vedbliver

hun, med mindre hun skulde være bleven ndtrykkelig fri- 14. Mai.
 tagen ogsaa for disse, i hvilket Fald det da og vil være
 bestemt, hvorledes der i dette specielle Tilfælde bliver at
 forholde. Naar Abbedissen eller Defauesen ved Døden
 afgaar, det være sig enten nærværende paa Stiftet eller
 fraværende fra samme, blive alle Udgifter ved hendes Be-
 gravelse, uden nogen Undtagelse, at afholde af hendes
 Stervbo.

13. Ved opstaaende Vakance i de 3 virkelige Stifts-
 damepladser, der nærmest ere bestemte for dem, der ere eller
 have været Hofdamer, indtræde i samme de, der som Hof-
 damer have nydt Oppebørsel af Stiftet, blandt de extra-
 ordinære Stiftsdamer. I andre ledigblivende virkelige
 Stiftsdamepladser oprykke paa samme Maade de for Be-
 taling indskrevne extraordinære Stiftsdamer. Dog nyder
 ingen Bopæl paa Stiftet og dermed forbundne Fordele, ei
 heller de øvrige Rettigheder, der tilkomme virkelige Stifts-
 damer, forinden hun, paa Forlangende, ved lovsformelige
 Attester godtgjør at have fyldt det 15. Aar og at være
 konfirmeret. Derimod blive hendes Bærelser paa Stiftet
 indtil den Tid staaende ubenyttede, og ifkun Pengeoppe-
 børslen udbetales hende eller hendes Forældre og foresatte
 paa hendes Begne. Til de extraordinære Hofdamepladser
 oprykke de Hofdamer, som specielt dertil ere indskrevne, og
 til andre extraordinære Stiftsdamepladser oprykke efter-
 haanden de med 200 Rbd. Sølv aarligen afslagne 12 ældste
 indskrevne adelige Somfruer, i hvis Plads derpaa igjen
 indtræde de for Betaling indskrevne, der forhen ingen
 Oppebørsel have modtaget fra Stiftet. Til at erholde
 Oppebørsel af Stiftet gaar stedse den tidligere indskrevne
 foran for den, der sildigere er optaget i Stiftet. De for-
 nødne Kommunikationer i forberemte Henseender meddeles
 vedkommende af Abbedissen eller Defauesen tilligemed
 Kurator. Den virkelige Stiftsdame har derefter inden 8

14. Mai. Uger i det længste at indsende, tilligemed de efter det foregaaende fornødne Attester, sin Erklæring om, hvorvidt hun modtager den hende tilfaldne Plads i Stiftet eller ikke; hun maa derhos høre sig, om hun agter at tage Bopæl paa Stiftet eller vil ansøge Protekticen om Tilladelse til at opholde sig fraværende fra samme. Først derefter anvises hende enten baade Værelser med tilhørende Emolumenter paa Stiftet og Pengeoppebørjel som virkelig Stiftsdame, eller Oppebørjelen alene. Men indsender hun ikke sin Erklæring inden Forløbet af 3 Uger, da inddrages endog ganske hvad hun tidligere maatte have oppebaaret som ekstraordinær Stiftsdame, og hun har, om hun endog siden melder sig, ingen Ret til at fordrø Godtgjørelse herfor, med mindre hun tilstrækkeligen oplyser, at hendes Tausshed eller Udeblivelse ei kan tilregnes hende, i hvilket Tilfælde Sagen vil blive af Kurator at foredrage for Stiftets Protektice til endelig Afgjørelse. Sker der aldeles ingen Anmeldelse fra hende inden et Aars Forløb fra Kommunikationens Datum at regne (saaledes at den skjellige Grund til hendes Udeblivelse deraf bliver bekjendt), da anses hun for ikke at have villet modtage den vakante Plads, og denne besættes da med den, der er nærmest til at træde op efter hende. Det forløbne Aars Oppebørjel og Emolumenter bespares saaledes for Stiftet, og den udeblevne Stiftsdame har, hvis hun i Tiden skulde melde sig, intet Krav i saa Henseende paa Stiftet, hvorimod hun maa være tilfreds med i alt Fald at indtræde i den næste vakante blivende Plads. Iøvrigt have de virkelige Stiftsdamer ved Optrædelsen til deres Pladser aldeles ingen Rekognition at erlægge til Stiftets Kasse eller nogen af dets Betsjente. De ekstraordinære Stiftsdamer saavel som de 12 med en aarlig Pengeindtægt afslagne ældste for Betaling indskrevne adelige Somfruer nyde den for dem bestemte Pengeoppebørjel fra den Dag, da den Plads, hvori de oprykke,

er bleven vakant, og uden Hensyn til den Alder, de maatte 14. Mai. have opnaaet. Naar en Stiftsdame ved Døden afgaar, da blive alle Udgifter ved hendes Begravelse at betale af hendes Stervbo, uden at Stiftet deri tager Del i nogen navnlig Maade. De af den afdøde efterladte Møbler, Effekter og øvrige Giendele blive Stiftet aldeles uvedkommende, hvorimod enhver, virkelig eller extraordinær, Stiftsdame, der tiltræder aarlig Oppebørjel af Stiftet, har, under Navn af Mobiliepenge, at erlægge for en Gang et Beløb af 200 Rbd. Sølvtil dettes Kasse, hvilket Beløb fradrages i Pengeoppebørslen for de 2 første Aar, hvert Aar med Halvdelen, med mindre vedkommende hellere maatte ønske strax kontant at indbetale det fulde Beløb. Giftermaal eller Dødsfald skal ikke kunne fritage nogen Stiftsdame eller hendes Bo for at tilsvare bemeldte saakaldte Mobiliepenge.

14. Luffer en virkelig Stiftsdame at opholde sig udenfor Stiftet i nogen Tid, da maa hun derom henbende sig til Abbedissen eller Dekanessen, der kan meddele hende Tilladelse dertil en eller flere Gange i hvert Aar, men i det hele ikke for en længere Tid end 8 Uger. I denne Tid sker ingen Afkortning i Stiftsdamens Pengeoppebørjel, og Brandedeputatet ophører ikkun i det Tilfælde, at vedkommende under Fraværelsen tillige hæver sin Husholdning. Utraas Tilladelsen til Ophold udenfor Stiftet for en længere Tid end 8 Uger, da beror det paa Abbedissen eller Dekanessen, hvorvidt hun, efter de i ethvert Tilfælde for hende oplyste specielle Omstændigheder, maatte finde sig foranlediget til at indvilge Begjæringen eller derom at gjøre Protekticen Forestilling. Men naar saadan længere Tilladelse indrømmes vedkommende Stiftsdame, da affortes hende aarligen 10 Rbd. af Pengeoppebørslen, i Forhold til Tiden, og samtlige Emolumenter bortfalde da aldeles saa længe.

14. Mai.

15. Jagen Stiftsdame maa give fremmede stadig Bopæl i sine Værelser; men attraar nogen af dem at have en Slægtning og i Særdeleshed en paarvrendes Børn, hvis Opdragelse hun ønsker at befordre, til Huse hos sig, da har hun herom at henvende sig til Abbedissen eller Dekanessen, som, efter de specielle Omstændigheder, enten selv kan bevilge det ansøgte, eller derom nedlægger Forestilling for Stiftets Protektrice.

16. De Værelser, der indrømmes Stiftsdamerne paa Stiftet selv, anvises dem af Abbedissen eller Dekanessen ved Stiftsfriveren. Foruden at Stiftsdamerne selv maa forsyne samme med de forudtagne Møbler, blive de og pligtige til at besørge Værelserne vedligeholdte for egen Regning, dog at der hertil anvises dem det i foregaaende § 4 nævnte aarlige Bidrag af Stiftets Kasse. Ved Indflytningen maa Værelserne være ryddeliggjorte for den forrige Besidders Møbler og Effekter; dog skal der ved Stiftsfriveren sørges for, at disse i alt Fald midlertidigen kunne vorde hensatte i sikker Bevaring andensteds i Stiftets Bygninger. Afleveringen af Værelserne sker paa samme Maade som Modtagelsen, nemlig til Abbedissen eller Dekanessen ved Stiftsfriveren, og følger af det foransførte, at de Mangler, der maatte findes paa Værelserne, bekostes afhjulpne af den fratrædende Stiftsdame eller, i Tilfælde af Dødsfald, af hendes Stervbo. Men skulde Manglerne opstaa i det Mellemrum, der kunde forløbe mellem en foregaaende Stiftsdames Udflytning af samme og en efterfølgende Stiftsdames Indflytning deri, da bekostes de istandsatte for Stiftets Regning. De ledigstaaende Værelser i Stiftet maa ei udlaanes eller overlades til nogen uvedkommende.

17. Til Opfyldelsen af sit Bisiemed virker Stiftet paa følgende Maade:

a. Ved Uddeling af aarlige Gaver i Penge til Enker

efter eller Døtre af Mænd, der have beklædt Embede eller været benaadede med Rang i en af de to første Klasser af Rangforordningen. Af disse Gaver, i Tallet 12, hver paa 500 Rbd. Sølv, forbeholde Vi Os selv og Vore Efterkommere i Regjeringen umiddelbart at bortffjænte det halve Antal, hvorimod Stiftets Protektrice stedse skal være berettiget til ligeledes umiddelbart at disponere over de øvrige Pladser.

b. Ved 6 Pensioner, hver ligeledes paa 500 Rbd. Sølv aarligen, til saadanne Stiftsdamer eller til Pladser i Stiftet indskrevne adelige Somfruer, der, efter at have betalt den anordnede Indskrivningskapital, have indladt sig i Ægteskab, men derefter ere blevne Enker og ere efterladte i trængende Omstændigheder. Om Uddelingen af disse Pensioner har Stiftets Kurator, ved indtræffende Balance, efter indkommende Ansøgninger, at nedlægge allerund. Forslag for Stiftets Protektrice, med særdeles Hensyn paa det Ægteskab, hvori vedkommende Ansøgere have været, og det Tidrum, hvori de have modtaget Oppebørsel af eller været indskrevne i Stiftet. Naar der, formedelst Balance i disse Pensionspladser, maatte af det for samme fastsatte Annuum være blevet indstaaende et Beløb af 1,000 Rbd. uanvendt i Stiftets Kasse, forbeholdes det Protektricen, efter herom at have modtaget Beretning fra Kurator, at uddele bemeldte Beløb som et Brudeudstys-Regat til en af de i Stiftet for Betaling indskrevne adelige Somfruer, der ved at indgaa Ægteskab udtræder af Stiftet, uden at være kommen til at nyde Oppebørsel deraf.

De under Litra a og b nævnte Gaver og Pensioner vedblive vedkommende at nyde, indtil de ved et paafølgende Ægteskab forandre deres Stilling eller ved Døden afgaa, men iøvrigt blive Modtagerne i enhver anden Henseende at betragte som Stiftet aldeles uvedkommende, undtagen forsaavidt at de under Litra a ommeldte Døtre

14. Mai. af Embedsmænd i de 2 første Klasser af Rangforordningen tage Del i de Benaadninger, der ved nedenstaaende § 26, Litra d og e, ere forundte Stiftets Medlemmer.

18—23.

24. Overbestyrelsen over Ballø Stift føres stedse ved en af Os dertil specielt udnævnt Protektrice. Til den Ende bliver hendes Resolution at erhverve i ethvert Tilfælde, hvor ikke enten Abbedissen (eller Dekanessen) i Følge det foranførte, eller Kurator, efter hvad nedenfor nærmere er bestemt, ere bemyndigede til selv at afgjøre Sagen, og i Særdeleshed, som ovenmeldt, altid førend nogen vorder indskreven i Stiftet. Efter foregaaende Forestilling fra Kurator beskikker Protektricen Stiftets vigtigste Embedsmænd og meddeler dem Bestallinger under sin Haand (jfr. § 25), dog med Undtagelse af Præsterne og Inspektibetjentene, hvilke Vi forbeholde Os selv, som hidtil, at udnævne gennem vedkommende Kollegium, efter at Vi have erfaret Protektricens Mening om Kurators Forslag i saa Henseende. Sidstnævnte tvende Klasser af Embedsmændene modtage derfor ogsaa Bestallinger med Vor egen allerh. Underkrift.

25. Den egentlige og nærmeste Bestyrelse af Stiftet skal være overdraget en af Os selv dertil allern. udnævnt Embedsmand, der beklæder Embede eller er benaadet med Rang i en af de tvende første Klasser af Rangforordningen, under Navn af Stiftets Kurator; dog skal det være ham usorment, i mødende Tilfælde for Os at nedlægge allerund. Andragende om at erholde en anden Embedsmand, der har de fornødne Kvalifikationer, beskicket som adjungeret til Hjælp ved Forretningerne. Kurator oppebærer i denne Egenstøb intet Honorar i Penge, hvorimod der, saafremt han ønsker det, skal anvises ham den fornødne Beboelsesleilighed enten paa Stiftet selv eller paa Billesborg.

I saa Fald bliver han og berettiget til at nyde Brøndsøl 14. Mai. samt Græsning og Foder til et vist Antal Kreaturer, alt efter de nærmere Bestemmelser, som i denne Anledning maatte vorde givne af Stiftets Protektrice, men forbruger han ei selv de ham anviste Deputater, maa han ei deraf afhænde noget til andre. Det skal paaligge Kurator at vaage over, ei alene at Stiftets lovlige Rettigheder og Privilegier forblive ukrænkede, men ogsaa at dets Bedste i enhver Henseende vorder fremmet, og at nærværende Foundation i alle dens Punkter nøiagtigen efterleves. I Særdeleshed bør han paase, at Stiftets Godser og Skove, disse sidste under specielt Tilsyn af en Overfører, blive forvaltede paa den hensigtsmæssigste Maade og til størst Fordeel for Stiftet. De ellers Amtmændene paaliggende Forretninger blive paa Stiftets Godser af ham at udføre. Stiftets Kapitaler saa og de under det henhørende Legater og umyndiges Midler ere hans umiddelbare Bestyrelse undergivne, hvorfor han og oppebærer og kwitterer for alle Indbetalinger til Stiftets Kapitalfond, ligesom han har at gjøre samme frugtbringende, dels ved Indkjøb af Statspapirer og dels ved Udlaan til private mod samme Sikkerhed og efter de samme Regler, som ere foreskrevne med Hensyn til Udlaan af offentlige Stiftelses og umyndiges Midler. Over Stiftets Kapitalformue og de dermed stete Omsætninger m. m., saavel som over de under Stiftet henhørende Legater, der blive at bestyre overensstemmende med vedkommende Stifters i sin Tid derom meddelte og allern. konfirmerede Bestemmelser, har han hvert Aar at forelægge Protekticen en detailleret Udsigt, ligesom han og særskilt foredrager Protekticen en af vedkommende Regnskaber ekstraheret Udsigt over Bygningsudgifterne ved Stiftet. Og kunne da derefter de i Aarets Løb stedsfundne Kapitalomsætninger og Bygningsudgifter, naar tilstrækkelige Oplysninger derom ere meddelte, ventes at vilde blive appro-

14. Mai. berede af Protektricen. Iøvrigt skal det være Kurator til-
 ladet at beordre af vedkommende under Stiftet hørende
 Kasser alle løbende Udgifter, men til nye staaende, saavel-
 som til overordentlige Udgifter har han først at erhverve
 Protektricens Samtykke paa forud derom uedlagt Fore-
 stilling. Samtlige Regnskaber, som Stiftets Embedsmænd
 aflægge, udenfor dem, der henhøre under Bort danske
 Rancellis og Bort Rentekammers Resport, blive til Kurator
 at indsende og derefter igjen af ham at afgive til Stiftets
 Revisor, hvis Udsættelser, efter at de af Regnskabsførerne
 ere besvarede, decideres af Kurator, som derpaa, naar
 Regnskaberne ere endeligen berigtigede, meddeler Kvittering
 for samme under sin Haand og Stiftets Segl. Alle Stif-
 tets Økonomi- og Godsbeskyrelse i det hele vedkommende
 Dokumenter, som Forpagnings- og Leiekontrakter, Fæste-
 breve osv. udfærdiges og underskrives af Kurator samt for-
 synnes med Stiftets Segl. Ved indtræffende Balance i de
 vigtigere Embeder under Stiftet, nemlig Oversørsterens,
 Stiftsforvalteren, Stiftsfriverens, Stiftslægens, Sekre-
 tærens, Revisorens, Gartnerens og Skovridernes, samler
 Kurator de om disse indkommende Ansøgninger og fore-
 drager dem, tilligemed sit Forslag til det ledige Embedes
 Besættelse, for Stiftets Protektrice, som selv umiddelbart
 udnævner de nye Embedsmænd og Betjente og meddeler
 disse, med Undtagelse af Gartneren og Skovriderne, Be-
 stillinger under sin Haand og Segl; dog at Sekretæren og
 Revisoren ei erholde særlige Bestallinger i disse Egen-
 skaber, saafremt de allerede tidligere af Os selv ere be-
 stiftede i andet Embede og deri have modtaget Bestallinger.
 Naar der er Spørgsmaal om Besættelsen af geistlige eller
 Justitsembeder, foreslaar Kurator trende Personer, der be-
 sidde de fornødne Egenskaber, til at beklæde det ledige Em-
 bede, og bliver dette Forslag derefter (som i foregaaende
 § 24 ommeldt) Os umiddelbart af Protektricen at fore-

lægge til allerh. Afgjørelse. Hvad derimod Kantorens, Skolelærer- og Kirkesanger- samt andre underordnede Betjeninge ved Stiftet og paa dets Godser angaar, da besættes disse ved forefaldende Balance af Kurator med de dueligste og dygtigste Subjekter, der isørvrigt have de Egenstaber, som efter Lovgivningen maatte udfordres for de ledige Betjeninge. Hvor nærmere Instruktioner ere forpudne for Embedsmændene og Betjentene, udfærdiges de af Kurator. Isørvrigt staar Kurator Os alene til Regnskab for sin Forvaltning af Stiftets Midler m. v. og har for Os enten umiddelbart eller gjennem Stiftets Protektresse allerund. at foredrage alt, hvad der for Stiftets Vedkommende bør komme til Vor Kundskab, hvorunder saaledes ogsaa høre de Forslag, han muligt i Tiden, naar yderligere Tilvæxt i Stiftets Midler maatte tilfælde saadant, kunde have at nedlægge angaaende Udvidelse af dets Virksomhed, paa hvilke Forslag derefter Vor egen allerh. Resolution vil blive meddelt.

26. Vi ville fremdeles have Stiftet forundt følgende Benaadninger:

a. Det til at have dets eget Kapel samt dets egen Stiftspræst og Stiftskantor, saaledes at Gudstjenesten holdes i det danske Sprog hver Søn- og Helligdag, aldeles overensstemmende med Ritualet og de almindelige Regler for Gudstjenesten paa Landet i Danmark. Under Stiftspræstens Menighed skal henhøre, foruden Abbedissen eller Dekanessen, Stiftsdamerne, naar de ere nærværende paa Stiftet, samt dettes Embedsmænd og Betjente tilligemed enhver, der er bosat paa dets egen Grund, og blive saaledes samtlige disse Personer den nærmeste Sognepræst for Balløby og Taarnby Menigheder i kirkelig Henseende aldeles uvedkommende. Ved bemeldte Menighed bliver af Sjællands Stifts Biskep og vedkommende Provst at holde

14. Mai. Visitation paa samme Maade som ved andre Menigheder. Som Kirkegaard for Ballø Stifts Menighed alene bliver fremdeles at benytte den dertil udsætte og særskilt indhegnede Plads ved Stiftets Dyrehave.

b. Ret til at have sin egen særskilte Jurisdiktion under Navn af Ballø Stifts Birk, hvorunder fremdeles skal henhøre alle paa Stiftet og dets Godser forefaldende retslige Anliggender, som ellers vedkomme Underretterne paa Landet i Vort Rige Danmark, undtagen Skifte og Auktioner efter Stiftsdamerne, der have havt Bopæl paa Ballø, og efter de Personer, der henhøre til Stiftets Menighed, hvilke Skifter og Auktioner forrettes af Stifts-skriveren; ligesom og de Skifte- og Auktionsrettigheder m. m., der ved Plakaten af 19. April 1805 og Forordningen af 5. December 1806 ere overgaaede fra de militære og geistlige Jurisdiktioner, under Ballø Stifts Jurisdiktion vedblive at udøves af de nuværende Herredsbetjente i Randsø og Thune Herreder for deres Vedkommende og først efter disses Afgang tilfalde Stiftets Birkbetjente. Iøvrigt skal Ballø Stifts Birk anses som et kongeligt Birk og, som Følge heraf, blive de ved samme afsagte Domme og passerede Retsforhandlinger at indaafse for Landsoverretten samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn.

c. Alle Sager, hvori Ballø Stiftsdamer ere Sagvoldere, blive at anlægge ved Vor Høiesteret; de, i hvilke Stiftet selv, som saadant, er Sagvolder, ved dets Birk.

d. Det er en Selvfølge, at Stiftets Abbedisse og Dekanesse beholde den Rang, der ellers efter deres personlige Stilling tilkommer dem. Hoffstiftsdamerne, saavel de virkelige som de extraordinære, skulle fremdeles have Rang efter Rangforordningen af 12. August 1808, dens 2. Klasse Nr. 4; de øvrige, baade virkelige og extraordinære

Stiftsdamer, saa og de ugifte Døtre af Embedsmænd i de 11. Mai. to første Klasser af Rangforordningen, hvilke Oppebørsel af Stiftet er tillagt efter foregaaende § 17, nyde Rang efter fornævnte Klasfes Nr. 5, og skulle de samtlige være fritagne for Rangskats Erlæggelse.

e. Det skal fremdeles være Abbedissen, Dekanesen og Stiftsdamerne, saavel de virkelige som de extraordinære — disse sidste dog kun, naar de have fyldt det 15. Aar og ere konfirmerede — saa og de ovenfor nævnte ugifte Døtre af Embedsmænd i Rangforordningens tvende første Klasser, tilladt som Udmærkelstegn at bære en egen Orden, bestaaende af en Stjerne, som bæres paa det venstre Bryst, og et fra venstre Skulder til høire Side nedhængende Ponceauband med sorte og Sølvstriber langs med Kanterne, i hvilket et hvidt emaillet Guldkors med en smal rød og Guldkant og i Midten en lille blaa emaillet Oval, paa hvis ene Side den høisalige Stifterindes Navnetræk med Guldbogstaver og den kongelige Krone over, og paa den anden Side det Motto: „candet et accendit“, ligeledes med Guldbogstaver. Ordenen overleveres Stiftsdamerne, naar ske kan, egenhændigen af Stiftets Protektrice, efter at de have tiltraadt deres Plads i Stiftet, eller tilstilles dem i Følge hendes Befaling, i Tilfælde at de ere fraværende, og maa den gjennem Kurator tilbageleveres i uskadt Stand, naar vedkommende ved Døden ere afgaaede eller paa anden Maade udgaa af Stiftet.

f. Stiftet maa fremdeles have sit eget Waaben, saaledes som dette i sin Tid er blevet allern. approberet og som vedhæftede Tegning nærmere udbifex. Bemeldte Waaben maa ligeledes føres i Stiftets Segl, hvilket, forsaavidt det benyttes ved Udfærdigelsen af solenne Dokumenter og Brevskaber, Stiftet vedkommende, tillades aftrykt i rødt Vox.

20 Sept. Reglum. for Pasgebyrer og andre Omkostninger, som i Følge kongl. allern. Resolution af 31. Juli 1832 og 31. Juli 1838 ere, fra 1. Oktober 1838, at erlægge til Karantænevæsenet i Danmark, samt i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten. (Karantæne-Direktionen.)

Indm. Saml. pag. 113.

12. Oktb. Plak. ang. Hesteskattens Opkrævning. (Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Saml. pag. 115.

4. Decb. Kongl. aabent Brev ang. Afgjørelsen af de kongl. Finansers Mellemværende med Nationalbanken.

Indm. Saml. pag. 117.

12. Decb. Frdg. om Toldvæsenet ved Toldgrændsen mellem Norejshland og Hertugdømmet Slesvig.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.

1—29.

30. Alle Konfiskationsfager ved Grændsetoldvæsenet eller saadanne, hvor nogen for Overtrædelse af denne Anordnings Bud søges for Bøder, skulde ved Underretterne behandles gjæsteretsvis og saa snart muligt paadømmes. Paaankes Underrettsdommen, skal den inden 6 Maaneder fra den Tid, den er affagt, indstævnes for Høiesteret.

31—32.

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Hjørring Amt) 8. Jan.
 at Retsbetjentene ikke kunne nægte at modtage til
 Protokollation saadanne Selveierbønder=Testamenter,
 der gaa udenfor Bestemmelserne i Forordningerne af
 13. Mai 1769 § 5 og 22. November 1837.

I en med Hr. Kammerherrens paategnede Erklæring
 af 15. f. M. hertil indgiven Skrivelse har By- og Herreds=
 foged N. N. i Sæby andraget for Rancelliet, at det oftere
 har været Tilfældet, at Selveierbønder, under Paaberaabelse
 af den ved Forordningen af 13. Mai 1769 § 5 og For=
 ordningen af 22. November 1837 hjemlede Testationsfrihed,
 have truffet Dispositioner om Fordelingen af deres Midler,
 ved hvilke en saa lav Burdering af den et enkelt Barn til=
 lagte Eiendom med Ind- og Udbo har været lagt til Grund,
 at egentlig alt er blevet overdraget et Barn og de øvrige
 gjorde arveløse, og har Byfoged N. N. i denne Anledning
 forespurgt, hvorvidt han, naar de Vedkommende ei ved
 Forestillingen om det urigtige i sliq Fremgangsmaade lade
 sig bevæge til at foretage passende Forandringer, bør tage
 sliqe Dispositioner til Protokollen.

I denne Anledning skulde Rancelliet til Efterretning
 og Bekjendtgjørelse tjenstligt melde, at Protokollationen af
 Dispositioner af den omhandlede Bestaafenhed ei bør nægtes,
 hvorimod det maa overlades til de vedkommende, som maatte
 finde sig forurettede ved samme, at søge deres Gjældighed
 svækket ved Domstolene.

Bekjendtgjørelse ang. nærmere Bestemmelser for 29. Jan.
Sportlerne ved Kjøbenhavns Universitet.

I Stedet for de hidtil fulgte, tilbels paa gammel
 Vedtægt grundede, Regler for Universitetets Sportelvæsen,
 har det under 11. d. M. allernaadigst behaget Hans Majest.
 Kongen at fastsætte følgende Bestemmelser om de Gebyrer,
 Zente Hæfte.

29. Jan. som for Fremtiden af Vedkommende blive at erlægge ved Immatriculationen, ved de forskjellige Examina, som afholdes ved Universitetet, ved akademiske Promotioner, samt for Udfærdigelsen af Testimonium publicum.

I. Ved Immatriculationen ved Universitetet erlægges 11 Rbdlr. Sølv.

II. Gebyrerne ved de forskjellige Examina.

A. Ved examen artium og Præliminærexamen for Studerende fra fremmede Universiteter 1 Rbdlr. Sølv.

B. 1) Ved den philologisk-philosophiske Examen's første Prøve, og ligeledes ved dens anden Prøve, 2 Rbdlr. Sølv.

2) For særskilt Prøve i Mathematik i Henhold til den allerhøieste Resolution af 4. Mai 1832 § 3, og for særskilt Prøve i Hebraisk for dem, som ikke have opgivet dette Fag ved den philologisk-philosophiske Examen's første Prøve, men senere agte at indstille sig til theologisk Examen, 1 Rbdlr. 64 St. Sølv.

C. Ved den theologiske Examen 3 Rbdlr. Sølv.

D. Ved den fuldstændige juridiske Examen, og ligeledes ved den juridiske Examen for Ustuderede, 8 Rbdlr. Sølv.

E. Ved den forenede medicinsk-kirurgiske Examen erlægges til Universitetet 10 Rbdlr. Sølv.

F. Ved den philologiske Embedsexamen 8 Rbdlr. Sølv.

G. Ved den isølge allerhøieste Resolution af 7. September 1838 under Universitetet henlagte almindelige Forberedelsesexamen, 6 Rbdlr. Sølv.

III. Gebyrerne ved Promotioner til akademiske Grader:

A. Ved Doktorpromotioner, 80 Rbdlr. Sølv.

B. Ved Licentiat- og Magisterpromotioner, 20 Rbdlr. Sølv.

C. Ved Magisterkonferents, 4. Rbdlr. Sølv.

IV. For Udfærdigelsen af Testimonium publicum erlægges 12 Rbdlr. Sølv.

Forpligtelsen til at løse Testimonium publicum

paaligger alle dem, som, efter at have bestaaet i en 29. Jan. Embedsexamen ved Univerfitetet, ansættes i nogetfomhelst Embede ifølge kongelig Resolution, hvad enten de paa faadant Embede erholde allerhøieste Bestalling eller ikke, og uden Hensyn til, om der til det Embede, til hvilket de udnævnes, udfordres nogen Embedsexamen eller ikke; dog skulle de medicinff-kirurgiske Kandidater, som have underkafstet dem den ved Plakaten af 30. Januar 1828 paabudne forenede medicinff-kirurgiske Examen, være fritagne for denne Forpligtelse.

Hvilket herved, efter Hans Majests. allerhøieste Befaling, befyndtgjøres til famtlige Vedkommendes Efterretning.

Plak. ang. det almindelige Korumaals Indførelse 30. Jan. paa Bornholm.

Indm. Saml. pag. 122.

Kanc. Skr. (til Sjællands Bifkop) ang. Anvendelsen af Forordningen af 30. April 1824 § 3 No. 6, sammenholdt med § 4. 9. April.

I Aaledning af dette Kollegii Strivelse af 5. j. M., hvori man anmodede Deres Høiærværdighed om at give Sognepræft N. N. en Grindring, fordi han havde foretaget en Vielse uden at iagttage Forordningen af 30. April 1824 § 3 No. 6, har Deres Høiærværdighed i behagelig Strivelse af 16. f. M. yttret, at der ikke fjelbent opftaar Tvivl og Forlegenhed for Præfterne ved Anvendelsen af bemeldte Forordnings § 3 Nr. 6, i Forbindelse med § 4, og De har derfor forelagt Rancelliet følgende Spørgsmaal til nærmere Bestemmelse:

1. Det indtræffer hyppigt, at Vielse begjæres af Personer af Almuesklassen, fornemmelig Tjenestehende, som

9. April. Her i længere Tid have subsisteret alene ved deres eget Arbejde, og hvis Forbindelse med Forældrene og Afhængighed af disse, der ofte bo i en langt fratiggende Provinds, aldeles er ophørt. Da saadanne Personer synes at maatte betragtes som emanciperede fra Forældremagten, og Forældrenes Samtykke ofte kun med megen Vanskelighed vil kunne skaffes, saa er De uvis, om der ved den citerede Forordning ogsaa er taget Hensyn til disse, og om Præsten under saadanne Omstændigheder skal forlange Forældrenes Samtykke produceret.

2. Hvor Paagjældendes Forældre ei ere ilive, bør efter Forordningen Bærgens Samtykke tilbeiebringes. Da imidlertid Bruden, især naar hun hører til Almueklassen, som oftest ingen Bærge har, opstaar Spørgsmaalet, hvorvidt en saadan bør søges beffikket alene for at meddele hint Samtykke. Ligesom imidlertid vor Lovgivning i Almindelighed kun omhandler Bærgemaals Befikkelse for Godset, saaledes tvivler De meget paa, at en Bærge nogensinde skulde være bleven beffikket alene ad hunc actum, hvilket ogsaa vilde være forbundet med megen Uleilighed.

3. Naar Vedkommende forklare, at de ingen Forældre eller Bærge have, opstaar Spørgsmaalet, hvad Bished Præsten bør søge at staffe sig om saadant Udsagns Rigtighed. Saavidt skjønnes indtræder her det Tilfælde, at authentiske Beviser ikke kunne have, og at Præsten maa affordre Vedkommende tilstrækkeligt Forløfte. Men da synes det ogsaa at maatte være Forloverne, ikke Præsten, der skulde staa til Ansvar, naar det fornødne Samtykke ikke er fordret, fordi de Paagjældendes Stilling er urigtigen angivet.

4. Men selv hvor Forældrenes Samtykke kan og bør fordres, kan Præsten ofte være i megen Uvished, om han, naar Forældrene ikke opholde sig paa Stedet, kan som authentisk Bevis modtage den skriftlige Erklæring, der fremlægges, der som oftest er i en saadan Form, at den ikke

kan anses som et retsgyldigt Dokument, ligesom den vel 9. April. ogsaa ofte, naar Forældrene ikke selv kunne skrive, er affattet af andre Personer. Her synes da ligeledes Forlovernes Forpligtelse at maatte indtræde, og deres Forløfte altsaa tillige at burde indbefatte, at Forældrene eller Værgen virkelig have givet deres Samtykke til Vielsen.

I Gjenstaa herpaa skulde Rancelliet tjenstligst tilmelde Deres Høiærværdighed Følgende: Da et ugift Fruentimmer hverken ved at opnaa en vis Alder eller ved selv at ernære sig gaar ud fra Værgemaal, og saavel Forordningen af 30. April 1824 § 3 Nr. 6 som Lovens 3—16—1 ff. viser, at Ægteskabets Stiftelse hører til de Foretagender, hvortil den, der befinder sig i Umyndighedstilstand, behøver Forældres eller andre Vedkommendes Samtykke, saa kunne de ovenfor nævnte Omstændigheder ikke befri Præsten fra at forsikre sig om saadant Samtykke. Men hvor enten Forældrene ere døde eller andre Aarsager ere tilstede, som forhindre at erholde deres Erklæring, maa en anden Værgen af Øvrigheden kunne bestikkes. Til en saadan Bestikelse indeholder Lovens 3—17—1 (jvfr. 3—16—1) tilstrækkelig Hjælp. Vel kan det ikke nægtes, at det vil medføre en Del Uleilighed for Præsterne i Kjøbenhavn at holde over, hvad der, som foransført, er befalet; men foruden at Lovens Bud er klart, vilde det dog ogsaa i sig være betænkeligt at foranledige Forandring deri. Om end i de fleste Tilfælde de med Sagttagelsen af Lovbudet forbundne Formaliteter uden Skade kunne ubelædes, saa kan dog i enkelte Tilfælde betydeligt Uheld ved slig Forsorg forebygges, ligesom det og i sig er tilbørligt, at der ved et saa vigtigt Skridt som Ægteskab vises nogen Omhyggelighed, og den Uleilighed, som den Vedkommende deraf kan have, kan ikke komme i afgjørende Betragtning. Da efter Danske Lov Mangel af Værgens Samtykke ikke, som efter mange andre og navnlig tildels de i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten gjældende

9. April. Love, bevirker et allerede indgaaet Ægteskabs Nullitet (se Lovens 3—16—2), er det saameget mere fornuident, at der saavidt muligt sørges for, at Ægteskab ei kan stiftes uden saadant Samthkke. Ligesom det af Deres Høiærværdighed fremsatte første og andet Spørgsmaal besvares ved det foranførte, saaledes vil og det tredie derefter bortfalde; hvad det fjerde angaar, da kan Præsten, naar der tvivles om Ægtheden af det Dokument, der skal indeholde Forældrenes Samthkke, og disses egen Erklæring derover ei kan faas, fordre, at enten Forloverne eller andre paalidelige Mænd paatage sig Indsejlaelse for dets Rigtighed. Ved at meddele Deres Høiærværdighed forestaaende til behagelig Efterretning, skulde man tjenstligst tilføie, at Rancelliet dog ønsker, at der saavidt muligt træffes Foranstaltninger til at lette Vedkommende de Banffeligheder, der foranlediges ved den usigtige Overholdelse af bemeldte Forordnings § 3 No. 6, og da disse Banffeligheder fornemmelig opstaa med Hensyn til Almuesfolk, som andensteds fra komme hertil Staden, har man under Dags Datum anmodet Kjøbenhavn's Magistrat om at meddele sine Tanker desangaaende, og om ikke Personer, som af Magistraten anfaas for uformuende, eller, hvis en fast Regel skulde være at foretrække, da alle, der med Hensyn til det Ægteskab, de ville indgaa, ere frie for at erlægge Bielsespenge, kunde fritages for at betale for Bærges Udnævnelse, naar saadan behøves.

24. April. Frdg., hvorved Forordningen af 26. Oktober 1804 og Plakaten af 14. December s. A., som angaa Gjældsforpligtelser, der indgaa af Umyndige og Mindreaarige, forandres.

Indm. Saml. pag. 123.

Kanc. Str. (til Biskoppen over Ribe Stift) 14. Mai.
 ang. hvorvidt der kan gjøres Forbud mod Eilshsning af Egteffab.

Deres Høiærværdighed har under 23. f M., i Anledning af et indtruffet Tilfælde, forlangt dette Kollegii Resolution for, hvorvidt der lovmæthdeligen kan gjøres Forbud ei alene mod to Personers Vielse men ogsaa mod Eilshsning af Egteffab for dem eller en saadan begyndt Eilshsningss Fortsættelse.

I Gjensvar herpaa skulde man herved tjenstligst tilmelde Deres Høiærværdighed, at Lovens 2—8—3 og 3—16—13 vel vise, at Forbud ogsaa kunde gjøres mod Trolovelse, og at Præsten da burde afholde sig fra denne Handling, men at de Grunde, hvorpaa disse Lovsteder ere byggede, ei passe paa Eilshsning af Prædikestolen, og at der derfor ikke bør lægges nogen Hindring i Veien for, at Eilshsningen, naar de Personer, der ville indgaa Egteffab, ønske det, ligesuldt gaar for sig, med særdeles Hensyn til, at det attraaede Egteffab derved fremmes, i det Tilfælde at Egteffabss forbudet enten frafaldes, eller dets Forsølgning forsømmes, eller det ved Dom ophæves.

Plat. indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende 15. Mai.
 Forbud imod Rejsepasfess Ildstedelse.

Indm. Saml. pag. 125.

Plat. ang. Forbedring i Landsbysskolelærernes 22. Mai.
 Naar i Danmark.

Indm. Saml. pag. 127.

Plat. betræffende en Bygningsskommisssion i 29. Mai.
 Reikjavig i Island.

Vi Frederik den Sjette osv. G. v.: at Vi, til

29. Mai. større Sikkerhed mod Ildsvaade, have fundet for godt, efter derom at have modtaget allerunderdanigst Betænkning fra Bore tro Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Solland-Falsters Stifter, samt Island og Færøerne, at foreskrive følgende Regler for Bygningsvæsenet i Rjbstaden Reikjavig paa bemeldte Bort Land Island.

1. Der skal i Reikjavig oprettes en Bygningskommission, bestaaende af Byfogden, Brandinspektøren, 2 af Byens Repræsentanter, som udnævnes af Amtmanden efter samtlige de elegerede Borgeres Forslag og efterat Byfogdens Erklæring derover er indhentet, samt af 2 andre Mænd, som Amtmanden dertil maatte anse skikkede, og hvortil han især skal udnævne bygningskyndige Mænd, naar saadanne maatte have.

2. Denne Kommission paaligger det i Fremtiden, i Overensstemmelse med Anordningen af 17. November 1786 § 5, paa Amtets nærmere Approbation, at udvise den fornødne Plads til enhver ny Bygnings Opsørelse, saavelsom til de fornødne Gaards- og Haugepladser, som derefter foranstaltes Vedkommende udmaalte af Byfogden; dog bør de saaledes udmaalte Pladser indhegnes og afbenyttet inden 2 Aars Forløb, da de i modsat Fald falde tilbage til Byen. I Forbindelse hermed paaligger det Kommissionen, for at Byen i Fremtiden kan blive bygget efter en bestemt Plan, med Amtets Samtykke at fastsætte, hvor de frie Pladser og Gaderne skulle anlægges; og bør Kommissionen til den Ende erholde meddelt af Byfogden en Overfugt over de hidtil af denne Embedsmand alene udmaalte Pladser, over hvilke, i Forbindelse med de senere af Kommissionen anviste, denne bør føre en særskilt Protokol. Denne Protokol, saavelsom de flere Protokoller, Kommissionen maatte finde nødvendige til dens Forhandlinger og Korrespondance, aufaffes paa Kammerkassens Regning.

3. Følgende Regler, der foruømmelig ved nye Byg-

ningers Opførelse eller ved Hovedreparationer paa Bygninger blive at iagttage, skulle tillige være Gjenstande for bemeldte Kommissions Omhu:

A. Naar det til større Sikkerhed i Henseende til Ildsvaade, eller for at skaffe bekvemmere Færdsel, anses nødvendigt at give en Gade større Brede, skal enhver, som er anvist en ubebygget til Gaden stødende Plads, være pligtig til at indrykke saa meget af sin Grund til Gaden, som anses fornødent for at give samme den behørig Brede, imod at han derfor nyder Godtgjørelse af Byens Kasse, som i Forhold til hele Bygningspladsens Størrelse og Værdi og den Forringelse, samme ved Afstaaelsen vil lide, af bemeldte Kommission med Amtets Samtykke bestemmes.

B. Ved Opførelsen af nye Bygninger paa forhen ubebyggede Pladse skal nøie paaagtes, at de paa ingen Maade komme i umiddelbar Forbindelse med Naboens Hus, og der bør altid være et frit Rum til Naboens Hus paa 10 Alen; dog skal dette ikke være til Hindring for Opførelsen af Stalitter eller andre saadanne Indbygninger, som i Tilfælde af Ildsvaade hurtigen kunne nedrives.

C. Naar nogen ny Bygning skal opføres, har bemeldte Kommission, paa Amtets nærmere Approbation, at bestemme den Linie, som bør gives Bygningen til Gaden, og de flere Regler, som samme i Henseende til Sikkerhed mod Ildsvaade, saavel ved Bygningens indvendige som udbvendige Bygningsmaade, finder fornødne at iagttage. Kommissionen bør derhos saavidt muligt paase, at der for de Professionister, hvis Næringsveie kunde give Anledning til at befrygte Fare for Ildsvaade, anvises Byggepladser paa afsides Steder, ligesom og denne Kommission ideligen har at føre Tilsyn med alle ny Bygninger, medens de staa under Bygning. Ligeledes bør den føre Tilsyn, naar der foretages Hovedreparationer, og har den nøie at paase, at Vedkommende strengt rette sig efter de dem givne Forrifter.

29. Mai. D. Enhver, som agter at opføre nogen Bygning, eller ved de ældre Bygninger at gjøre Forandringer, eller at foretage Hovedreparationer, bør derfor, inden hermed sker Begyndelse, først desangaaende gjøre Anmeldelse for otmeldte Kommission, og indhente sammes med Amtets Approbation forshnede skriftlige Bestemmelser, om og efter hvilke Regler han maa bygge, forsaavidt det under Litr C angivne Diemed angaar.

E. Dersom nogen begynder med nogen Bygning, inden dette er efterkommet, bør saavel han som vedkommende Mester bøde fra 5 til 25 Rbdlr. til Byens Fattigkasse efter Politirettens Kjendelse, og maa den førstnævnte derhos taale, at Bygningen, jaavidt den ikke er indrettet efter de Regler, som Kommissionen finder at derved burde have været iagttagne, for hans Regning nedrives. Iøvrigt bør Byfogden, saafremt han bringer i Erfaring, at der begyndes paa et Bygningsarbejde, hvortil Kommissionens Samtykke behøves, uden at samme er indhentet, strax forbyde, at der med samme videre fortfares.

4. De i nærværende Reglement indeholdte Forskrifter bør ogsaa gjælde i Henseende til Tomthuse, og dertil hørende Hauger, der ere beliggende indenfor Grandferne af Byens Jurisdiktion, forsaavidt de paa samme ere anvendelige.

8. Juni **Frdg. indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Fremmedes Handelsberettigelse.**

Indm. Saml. pag. 129.

8. Juni. **Kanc. Skr. (til Amtmanden over Thisted Amt) at Plak. 22. April 1817 ikke kan komme til Anvendelse, naar Debitor lader sig Eiendommen tilslaa.**

Efter at have modtaget Hr. Konferentsraadens behagelige Betænkning af 9. Marts d. A. over det til dette Kol-

legium indkomne Andragende fra Prøveprokurator N. N., 8. Juni. hvori denne forespørger, om det kan anses hjemlet ved Plakaten af 22. April 18'7, at Debitorerne selv, naar de have ladet sig tilslaa deres til offentlig Auktion for resterende Skatter stillede Eiendomme, forlange de af dem selv udstedte og i disse dem paany tilstjødede Eiendomme indestaaende Prioritetsobligationer fudslettede af Pantebogen, skulde man tjensligst tilmelde Hr. Konferentsraaden til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at Plakaten af 22. April 1817 ikke kan komme til Anvendelse, naar Debitorer selv lade sig deres Eiendomme tilslaa.

Plak. aug. Tiden, inden hvilken den ved Oktroien 6. Aug.
for Nationalbanken § 11 No. 4 og Reglementet §
8 Litr. B de Bankbehæftede indrømmede Ret til at
supplere Hæstelser til fulde Hundreder bør udøves.

Indm. Saml. pag. 133.

Plak. aug. Ophævelsen af Rejsendes Forpligtelse 8. Aug.
til at tage nyt Pas for at fortsætte deres Rejse i
Riget eller ud af samme. (Kancelliet.)

Det har behaget Hs. Majest. Kongen allern. at
resolvare saaledes:

Vi bifalde allernaadigst, at den Forpligtelse, som der hidtil i visse Tilfælde har hvilet paa Rejsende, der med behørigt Pas ankomme til et Sted her i Riget, at tage nyt Pas for at fortsætte deres Rejse i Riget eller ud af samme, for Fremtiden skal bortfalde, saa at en af vedkommende Politivirighed gjort Paategning paa det medbragte Pas derfor skal være tilstrækkelig Hjemmel. Iøvrigt bør der ved Meddelelsen af en saadan Paategning og med Hensyn til den Tid, hvori den kan benyttes til videre Rejse, i et og alt forholdes efter de for selve Rejsepasser gjældende Regler. Saa bør og det samme Gebyr derfor udredes, som

8. Aug. om et nyt Pas blev udstedt, dog at alene enkelt Gebhør betales, om end Passet lyder paa flere Personer, hvorimod der i de Tilfælde, hvori der allerede efter de hidtil gjældende Regler kun behøves en Visionspaategning, ikke maa tages større Betaling end den, der hidtil er hjemlet. Endelig forbeholde Vi Os, dersom Erfaring maatte vise, at nogen yderligere Kontrol formedelst Ophævelsen af den ovennævnte Forpligtelse maatte være fornøden, navnlig enten Udstedelse af Opholdskort eller det medbragte PASSES Opbevaring hos Politivbrigheden, da at paabyde det i saa Henseende fornødne.
1. Septb. **Frdg. ang. Behandlingen af en bortbleven Persons Formue.**
Indm. Saml. pag. 133.

17. Septb. **Kanc. Str. (til Generaltoldkammer og Kommercekollegiet) ang. hvad to danske Udersaatter, der opholde sig i Frankrig, have at iagttage, naar de ville indgaa Ægteffab med hinanden.**

Det kongelige Generaltoldkammer og Kommercekollegium har i behagelig Skrivelse af 10. f. M. tilmeldt Kancelliet, at den kongelige Konsul N. N. i Bayonne har indberettet, at tvende sig der opholdende danske Udersaatter, som ville ægte hinanden, have henvendt sig til ham for i Kraft af hans Embedsmyndighed at erholde et Dokument udstedt, hvorved det kunde godtgjøres, at et lovligt Ægteffab var indgaaet mellem dem, og at han i Anledning heraf har bemærket, at dersom noget her i Landet besangaaende udfærdiget Dokument skulde have Paategning af vedkommende franske Vbrighed, maatte dette først være oversat i det franske Sprog, hvilket med Hensyn til de paagjældendes ringe Kaar vilde være besværligt for disse at bekoste. Da

Konsul N. N. har begjært sig instrueret i denne Sag, har 17. Septbr. velbemeldte Kollegium forlangt Kancelliets Yttring angaaende, hvad der udfordres fra Konsulens Side eller fra de paagjældendes Hjemsted her i Landet, for at deres Ægtefæb her kan anses retsghldigt.

I Gjenstaa herpaa skulde Kancelliet tjenstligst meddele, at da et Ægtefæb i Henseende til Formen maa bedømmes efter det Steds Love, hvor det indgaas, skjønnes det ikke rettere, end at der i nærværende Tilfælde vil være at iagttage, hvad der efter de franske Love udfordres, for at tvende Protestanter kunne indgaa lovligt Ægtefæb inden Frankrigs Grændser. Om der herved skulde udfordres noget Dokument fra paagjældendes Hjemstavn, er Kollegiet ikke bekjendt, men skulde Vielse formedelt Mangel heraf blive nægtet, vilde det ikke kunne undgaaes at rekvirere de nødvendige Bevisligheder fra Hjemstedet. Skulde imidlertid Ægtefæbet, uagtet saadan Mangel, fordi nemlig Bevislighederne enten slet ikke eller ikke uden særdeles Vanskelighed kunde tilveiebringes, blive indgaaet, eller skulde man ved den omhandlede Leilighed ei fordre alt det iagttaget, som der udfordres for efter vore Love at admittere nogen til Vielse, kunde dog dette formentligen ikke forhindre, at Ægtefæbet her i Danmark blev anset fuldghldigt, saafremt ikke nogen absolut, i Religion og Sædelighed grundet, Forhindring havde fundet Sted.

Plak. aug. Forlængelse af det Tidrum, der 6. Novbr. udfordres til at erhverve Forsorgelsesret i en Fattigkommune.

Indm. Saml. pag. 143.

Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser om 27. Novbr. Omløben med Varer.

Indm. Saml. pag. 145.

27. Novb. **Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser af Lovens 5—3—18 og Plakaten af 18. Januar 1788 m. v.**

Indm. Saml. pag. 146.

3. Decb. **Nabent Brev, hvorved Kong Christian den Ottendes Thronbestigelse kundgjøres m. m.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.

Efterat den Almægtige har hjemkaldet Fædrelandets dyrebare Konge, Vor høitelskede Fætter, Hans Majest. Kong Frederik den Sjette, have Vi bestøget Vore Fædres Throne.

Idet Vi med alle Vore kjære og tro Underfaatter ere gjennemtrængte af Sorg over det Tab, der har truffet Os og Vort Folk, og idet Vi dybt føle Væden af det store og besværlige Kalb, som det guddommelige Forsyn har anbefroet Os, finde Vi Os styrkede ved fast Tillid til den Algodes Bistand, og ved den Forvisning, at med Thronen ogsaa Folkets Kjærlighed er gaaet i Arv til Os. Intet ligger Os mere paa Hjærte, end med den utrættelige Iver, hvorpaa Vor forevigeede Forgjænger har givet et saa lysende Exempel, at fortsætte Hans landsfaderlige Styrelse med stadigt Hensyn til de Forbedringer i Forvaltningen, som Erfaring maatte tilraade Os, for at forsøge og betrygge Vort gode og trofaste Folks Hæder og Held.

Det er isøvrigt Vor allerhøieste Villie, at alle offentlige Forretninger skulle have deres ustandsede Fremgang i Overensstemmelse med de allernaadigst foreskrevne Regler, og at alle af den Høisalige Konge bestiftede eller stadfæstede Embedsmænd, indtil videre, skulle vedblive deres Embedsforretninger, under den af dem forhen aflagte Trofsabsed.

6. Decb. **Plak. ang. en forandret Bestemmelse i Lovgivningen om Alimentationsbidrag til vægte Børn.**

Indm. Saml. pag. 148.

**Frdg. ang. nogle Forandringer og nærmere Be.³⁰ Decb.
stemmelse ved Forordningen af 26. Januar 1821
om det juridiske Studium ved Kjøbenhavns Universitet.**

Vi Christian den Ottende, osv. G. v.: Da vi have befundet, at det ved Forordningen af 26. Januar 1821 tilfattede Formaal, at fremme Retsvidenskabens grundige Studium ved Kjøbenhavns Universitet, og at forøge de Prøvers Paalidelighed, som aflægges af dem, der underkaste sig de juridiske Examina, fuldkomnere vil kunne opnaas ved nogle Forandringer og nærmere Bestemmelser af de i bemeldte Forordning indeholdte Forskrifter, saa ville Vi i denne Henseende allernaadigst have fastsat, ligesom Vi og herved befale, som følger:

1. Ved Begyndelsen af ethvert akademisk Aar have de Studerende, som bestemme sig for Lovkyndighedens Studium, til den Ende at melde sig hos det juridiske Fakultets Dekanus for at lade sig indskrive i en egen dertil indrettet Protokol, ved hvilken Indskrivning ikke bliver at erlægge noget Gebyr.

2. Ved Begyndelsen af hvert andet akademisk Aar har det juridiske Fakultet at udkaste og ved Trykken at bekendtgjøre for de Studerende en detailleret Studiiplan over samtlige de Foredrag, der høre til den Forelæsningscyklus, som i det forestaaende Biennium skal være tilendebragt. Ved Forfattelsen af denne Studiiplan skal det nøie iagttages, at der i ethvert Vintersemester holdes Forelæsninger over den juridiske Encyklopædi og de øvrige Discipliner, som ere fornødne for de unge Studerende, der ved det indtrædende Vintersemester, efter Tilendebringelsen af den philosophiske Examen, begynde Retsvidenskabens Studium.

3. Den i § 2 ommeldte Forelæsningscyklus skal omfatte:

1) Retsvidenskabens Encyklopædi med det dertil for=

30. Dech.ugdne af Literaturen, samt Anvisning til Retsvidenskabens Studering.

2) Den almindelige Retslære;

3) Den almindelige danske Ret, under hvis trende Hovedafdelinger: Civilret, Kriminalret og Proces, optages hvad der hidtil, i Overensstemmelse med Forordningen af 26. Januar 1821 § 3, under Benævnelse af Handelsret, Landboret, Politiret og juridisk Hermentik, har været Gjenstand for særlige Forelæsninger, hvorimod disse Discipliner herefter ikke skulle være særlige Lære- og Examinationsfag;

4) Sørensen;

5) Kirkeretten;

6) Den danske Retshistorie;

7) Den positive Folkeret;

8) Den positive Statsret, under hvilken i Særdeleshed foredrages Danmarks og Hertugdømmernes Statsret;

9) Statistik, fornemmelig med Hensyn til den danske Stat;

10) Den romerske Ret i Forbindelse med denne Rets Historie og Antikviteter.

4. Den i Forordningen 26. Januar 1821 § 6 givne For-
skrift, at en fuldstændig Forelæsningscyklus skal være til-
endebragt i et Lidsrum af 2 Aar, skal fremdeles vedblive
at være gjældende, hvorved derhos bliver at iagttage, at
Forelæsningerne over den almindelige Retslære, den danske
Civilret, Kriminalret, Proces, den danske Retshistorie, Sta-
tistikken og den romerske Ret skulle hver især fuldendes i
et eller det høieste i to paa hinanden følgende Semestre.
Til enhver af de øvrige i § 3 foreskrevne Forelæsninger
maa ikke anvendes mere end et Semester.

5. De i Forordningen af 26. Januar 1821 § 5 fore-

skrevne Disputerøvelser skal det herefter ikke være Pligt for 30. Decbr. Docenterne at anstille.

6. Ved den fuldstændige juridiske Examen skal herefter gives de Studerende syv skriftlige Opgaver, nemlig:

2 af den danske Civilret,

1 af den danske Kriminalret,

1 af Processen,

1 af Danmarks og Hertugdømmernes Statsret,

1 af den almindelige Retslære,

1 af den romerske Ret.

7. Den Bestemmelse i Forordningen af 26. Januar 1821 § 9, at Opgaven i den romerske Ret altid skal vælges aaledes, at Examinanden derved gives Leilighed til at vise den romerske Rets Overensstemmelse med eller Afvigelse fra den danske Ret, skal for Fremtiden bortfalde, hvorimod det overlades til Fakultetet, efter Opgavens Bestaffenhed, enten tillige at fordre et saadant Hensyn til Fædrelandets Ret, eller at undlade dette.

8. Af de skriftlige Besvarelser skal alene den over Romerretten affattes i det latinske Sprog, ligesom og den mundtlige Examination i Romerretten fremdeles holdes paa Latin, men i alle øvrige Discipliner i det danske Sprog.

9. For hver enkelt Disciplin, hvori ved Examen examineres, skal Kandidaten meddeles en speciel Karakter, og bliver af disse specielle Karakterer Hovedkarakteren at uddrage efter Regler, som blive af Vor Direktion for Universitetet og de lærde Skoler at approbere efter nærmere derom af det juridiske Fakultet indgivet Forslag. Saavel de specielle Karakterer, som Hovedkarakteren, blive at indføre i Kandidatens Testimonium publicum.

10. Bestemmelsen i Forordningen af 26. Januar 1821 § 9 angaaende extraordinære Censorer ville Vi allernaadigst have forandret derhen, at der blive to Afdelinger af Censorer, den første bestaaende af de Deputerede i Vort danske

30. Decb. Ranceffi med Undtagelse af Generalprokurøren, de ordinære Assessorer i Højesteret og Generalauditorerne i begge Bore militære Stater; den anden bestaaende af de virkelige Assessorer i Landsøver- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn samt i Politiretten.

Af hver af disse to Afdelinger skal et Medlem være tilstede saavel ved den fuldstændige juridiske Embedsexamen, som ved den juridiske Examen for Ustuderede.

14. Ved den mundtlige Examen i hver Disciplin skal, foruden den examinerende Professor, en anden af Fakultetets Professorer og to af de extraordinære Censorer være tilstede, hvilke i Forening strax efter Examinationens Tilendebringelse tildele Specialkarakteren. Denne bliver i de Discipliner, i hvilke skriftlige Opgaver finde Sted, at bestemme efter Udfaldet saavel af den skriftlige, som af den mundtlige Prøve.

12. Den fuldstændige juridiske Examins praktiske Prøve skal herefter saaledes udvides, at den holdes i tvende paa hinanden følgende Dage. Paa den første Dag skal, ligesom hidtil, udarbejdes en fuldstændig Retsakt; paa den anden Dag skal af Kandidaten udarbejdes et mindre Arbejde, saasom en Betænkning eller en Dom alene; efter Udfaldet af begge Arbejder i Forening bliver Karakteren at bestemme.

13. Til at vælge Opgaverne for den praktiske Prøve samt til at censurere Arbejderne, sammentræder en egen Komite, bestaaende af to af Fakultetets Medlemmer efter Omgang, samt tre af de extraordinære Censorer, paa den Raade, at der blandt disse blive tvende af første og en af anden Afdeling.

14. Bestemmelserne i Forordningen af 26. Januar 1821 § 13 angaaende den juridiske Examen for Ustuderede forandres derhen, at der ved denne Examen, i Lighed med det, der er foreskrevet for den fuldstændige juridiske Examen, indføres Specialkarakterer saaledes, at disse gives for den

almindelige Retslære, Civilret, Kriminalret, Proces og Søret. Endskjøndt Handelsret og Landboret ophøre at være særlige Examinationsfag, skal Examinanden dog under Examinationen i Civilretten altid tillige nøie prøves i Landboretten.

Den praktiske Prøve ved den juridiske Examen for Ustuderede fordeles paa to Dage saaledes, at Examinanden den første Dag udarbejder Stævning samt Hoved- og Kontrainslæg i en opgiven Retsfag, paa den anden Dag enten en Skiftesag i Overensstemmelse med et opgivet Thema, eller en Betænkning over en Retskvæstion. Ved Valget af Opgaverne bliver at paase, at de staa i Forhold til de Kundskaber, som kunne forlanges af Ustuderede.

Til at vælge Opgaverne ved den praktiske Prøve, samt til at censurere Udarbejdelse, sammentræder en Komite efter samme Regler, som ere foreskrevne i § 13 i Henseende til den fuldstændige juridiske Examen.

Førrigt vedbliver Forordningen af 26. Januar 1821 om det juridiske Studium ved Kjøbenhavns Universitet fremdeles at være i Kraft, forsaavidt den ikke ved de foresaaende Bestemmelser er forandret.

1840.

An. ang. Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn. 1. Jan.

Indm. Saml. pag. 149.

Plak., hvorved en allerhøieste Befaling ang. 3. Jan.
Oprettelsen af et Statssekretariat for Raadesjager m. m. bringes til almindelig Kundskab. (Kancelliet.)

Hs. Majest. Kongen har under 2. d. M. allern. reskribet os saaledes:

Det har tildraget sig Vor allerhøieste Opmærksomhed, at de Gratiale, der dels af den egentlige Finantklasse, dels af adskillige særskilte Fonds, der i deres Natur udgjøre

3. Jan. Dele af Statskassen, ere blevne uddelte til civile og militære Embedsmænd, saavel som til disses Enker og Børn, saa og til andre Trængende, ere stegne til et saa betydeligt Beløb, at en Indskrænkning deri er uomgængelig fornøden for at frembringe den Forbedring i Landets finansielle Tilstand, der er et af de vigtigste Formaal for Vore landsfaderlige Bestræbelser, og hvortil Vi ville have ethvert tjenligt Middel anvendt. Vi have derfor fundet det nødvendigt, at der aarlig bestemmes en fast og efterhaanden aftagende Sum til fornævnte Brug, hvilken Sum under ingen Betingelse maa overstiges, og for at sikre den hensigtsmæssigste Anvendelse af denne Sum, og tillige, forsaavidt Dinstændighederne tillade det, endog at undgaa dens fulde Anvendelse, have Vi fundet for godt at henlægge Behandlingen af alle Sager angaaende Gratialer under et Statssekretariat, der, efter at have veiet alle Ansøgninger, som i saa Henseende maatte indkomme, har allerunderdanigst at foredrage Os samme. Det er Os vel en smertelig Følelse, at enkelte ville komme til at savne en Understøttelse, hvortil de ere vaante, og hvortil de for den største Del i høiere eller ringere Grad kunne være trængende; men da Vi erkjende, at den for Vore kjære og tro Undersaatters Velfærd saa vigtige Besparelse i Statsudgifterne uomgængelig kræver den foransørte Indskrænkning, saa har hin Følelse ikke kunnet holde Os tilbage fra at iværksætte samme; ligesom Vi ere overbeviste om, at selv de, som derunder komme til at lide noget Affavn, ville indse, at det kun er for høiere Pligter, at Vi lade Hensynet til de enkelte, hvis Trang Vi ellers saa gjerne vilde afhjælpe, træde tilbage.

Vi hyde og befale derfor som følger:

I. Herefter ophører den Udgang, som Vore Kollegier, Direktioner eller andre Departementer have haft dels til at nedlægge allerunderdanigst Forestilling om Gratialer, enten af den almindelige Statskasse, eller af noget særligt Fond,

der udgjør en Del af Statens Formue, dels til selv indenfor visse Grændser at bevilge Gratialer. Dog ville Vi, med Hensyn til de mindre Summer, som, i Lighed med hvad der gjælder om de under visse Kollegier værende Fattigkasser, hidtil have været overladte til forskjellige Kollegier, Direktioner og Departementer til fri Disposition, have Os beholdt, efter desangaaende at have modtaget Vor Finansministers allerunderdanigste Betænkning, at bestemme, hvorvidt disse Summer eller en Del deraf for Fremtiden kunne indrømmes de vedkommende Kollegier og Departementer, for dermed at kunne komme de under samme hørende ringere Betjente samt disses Enker og Børn til Hjælp i særdeles Tilfælde.

2. Vi have oprettet et Statssekretariat for Raadessager, igjennem hvilket alle Gratialvæsenet vedkommende Sager blive at behandle.

3. Saa snart Vi have udnævnt en Statssekretær for Raadessager, har denne Vor Embedsmand at sammenræde med en af hvert af Vore Regjeringskollegier eller Departementer, som have umiddelbar Forestilling til Os, dertil udnævnt Mand, for at gjeennemgaa alle de stadige Gratialer, som i de sidste 3 Aar have været uddelte, og, efter nøieste Overveielse af alle Forholdene, i det seneste inden Udgangen af Februar Maaned d. N. at affatte en aftagende Gratialeliste, der viser, hvilke af bemeldte Personer, der maatte findes særdeles trængende og værdige til fremdeles at nyde hin Naade, med Tilfsøining af den Sum, hvortil de finde sig bespøiede til at anbefale dem, og de Tider, til hvilke Beløbet rettest kan anvises dem, samt en anden Liste over dem, der anses mindre kvalificerede til en saadan fremtidig Understøttelse. Det maa i Særdeleshed paases, at de, som hidtil maatte have erholdt Gratialer af flere forskjellige Kasser, i alt Fald indskrænkes til et mindre Beløb, end det, de saaledes af flere Kasser have erholdt.

3. Jan.

3. Jan.

4. Ligeledes har bemeldte Vor Statssekretær for Fremtiden ved ethvert Aars Slutning at forfatte og allerunderdanigst foredrage Os en Liste over dem, som endnu i det følgende Aar kunde være at anbefale til noget Gratiale. Herved bør stedse tages Hensyn til, at det er Vor uforanderlige Villie, at Gratialebeløbet aarlig skal indskrænkes, samt at kun en Del af den Sum, der bevilges til Gratialer, maa anvendes til saadanne forud bestemte Gratialer, men at en forholdsmæssig Del bør blive tilbage for de overordentlige Gratialer, som Vi i Aarets Løb maatte finde os foranledigede til at bevilge. Forjaaviddt han, for at kunne affatte den aarlige Gratialeliste, maatte behøve Dplysninger fra vedkommende Kollegier eller Departementer, bør de i § 3 ommeldte, af Vore Kollegier eller Departementer udnævnte, Mænd træde sammen med ham til fælles Overveielse.

5. Fremdeles har Vor Statssekretær for Raadesager at behandle alle Ansøgninger om Gratialer, som i Aarets Løb maatte indkomme. Til den Ende har det Kollegium eller Departement, hvorunder den Ansøgende hører, at tilstille Statssekretariatet enhver saadan Ansøgning, og i Forbindelse hermed yttre sig over den Ansøgendes Trang og Værdighed, samt over de øvrige Omstændigheder, der kunne faa Indflydelse paa hans Afgang til den ansøgte Raade.

6. Saasnart Vi have modtaget den første allerunderdanigste Forestilling fra Vort Statssekretariat for Raadesager, hvorved de i § 3 befalede Lister ere fremlagte, ville Vi indhente Vor Finansministers allerunderdanigste Betænkning angaaende den Sum, der for nærværende Aar kan anvises til Gratialer; hvorefter Vi allernaadigst ville bestemme denne Sum, saavel i det hele som og i Særdeleshed den Del deraf, som maa anvendes til forud bestemte Gratialer, samt iøvrigt afgive Vor nærmere allerhøieste Resolution med Hensyn til de Individider, hvem saadanne Gra-

tialer, blive at bevilge. Siden har Vor Finansminister 3. Jan. i det Budget, som ved hvert Aars Slutning forelægges Os for det følgende Aar, at bringe den Sum i Forslag, der maa anvendes til Gratialer, og hvilken saavidt muligt stedse bør indskrænkes, hvorimod der under ingen Omstændigheder maa andrages paa noget Gratiale, som ikke kan udredes af bemeldte Sum.

7. Da den Sum, der paa Vor Finansministers allerunderdanigste Forestilling bevilges til Gratialer, omfatter alt hvad der af noget Slags Fond, som til Statsformuen er at henregne, maa anvendes til saadant Brug, saa vil det tillige ved bemeldte Forestilling være at foreslaa og ved Vor allerhøieste Resolution at bestemme, hvad der, saalænge disse særegne under de forskjellige Regjeringskollegier og Departementer henlagte Fonds finde Sted, af disse bør refunderes Finanskasen med Hensyn til den Del af Gratialerne, som efter de hidtil fulgte Regler ville været at udrede af bemeldte Fonds.

8. Den bevilgede Sum bliver efterhaanden at anvise til bemeldte Statssekretariat, for igjennem sammes Kasserer at udbetales de dermed benaadede, enten en Gang for alle eller til de i saa Henseende bestemte Tider. For Anvendelsen af den anviste Sum aflægges Kassereren aarlig dokumenteret Regnskab, der gjenneffes og attesteres af Vor Statssekretær for Naadessager, og derpaa afgives til Vor Finansminister, som, efter at have foranstaltet det revideret, derom har at indgive allerunderdanigst Beretning.

9. Uagtet det følger af § 1 i dette Bort allerhøieste Reskript, at der heller ikke af den almindelige Pensionskasse kan meddeles noget Gratiale, saa skal det dog være Direktionen for bemeldte Kasse tilladt at gjøre Os Forestilling om Forskud til de pensionsberettigede Enker eller Børn af Embedsmænd, som ved den nærmest forestaaende almindelige Pensionsforestilling kunne vente at komme i Betragtning til Pension.

4. Jan. Ranc. Skr. (til Rentekammeret) ang. hvem Eiendomsretten tilkommer over Rav, der findes ved Havkyster, Fjordbredder eller i Jorden.

Foranlediget af et fra Eieren af Esbjerg Hovedgaard, C. Grønbaek, indkommet Andragende, hvori han, med Hensyn til at det kongl. Rentekammer ved Resol. af 18. Mai sidstleden har antaget, at et paa bemeldte Eiendoms til Limfjorden grændsende Mark, mellem Sten og Tang, af Husmand Lars Jensen i Thiseby fundet Stykke Rav tilhørte Kongens Kasse, søger at bevise sin Ret til bemeldte Ravstykke, har Rentekammeret i behagelig Skrivelse af 3. August sidstleden, ved at lade følge det nævnte Andragende samt en fra Fienderen indkommen Ansøgning om at erholde den fulde Værdi af Ravet erstattet, begjært sig meddeelt Rancelliets Betænkning over Sagen i det hele, idet velbemeldte Kammer har ytret, at det her omhandlede specielle Tilfælde er afgjort i Overerensstemmelse med hvad ved lignende Tilfælde tidligere er antaget, nemlig at Rav, naar det findes paa Stranden, maa tilhøre den, der eier Forstranden, og saaledes paa Kongens Forstrande den kongelige Kasse, hvilket til Exempel er udtalt i de under 12. December 1786 udfærdigede Instruktioner for Strandfogderne paa de kongelige Forstrande i Ribe Amt, hvorimod det Rav, der findes andensteds, med Hensyn til Lovgivningens Bestemmelser om Dannefø, formentlig altid maa tilkomme Hs. Majest.

Under denne Sags Behandling i Rancelliet have ikke samtlige Kollegiets Medlemmer delt det kongelige Rentekammers ovenanførte Anskuelse. Det er nemlig herimod anført, at det hverken kan anses begrundet i Sagens Natur eller hjemlet i den positive Lovgivning, at hense på opbrevet Rav under Begrebet om Brag, og fra dette Synspunkt at lade Erhvervelsen være afhængig af, hvem Forstrandsretigheden tilkommer. I det her omhandlede konkrete Tilfælde

kommer hertil endnu, at Havstykket quæstionis har ligget 4. Jan. mellem nogle Sten ved Limfjordens Ryst, og om Begrebet om Forstrandsrettighed efter de danske Love lader sig anvende paa andre Landstrækninger end saadanne, der vende ud imod det aabne Hav, maa i det mindste anses problematisk. Fremdeles er bemærket, at den i Tydske Lov 3 - 61 indeholdte Bestemmelse, „at det, ingen Mand eier, hører Kongen til“, ikke i sin Almindelighed er optaget i vor nugældende Lovgivning, og at det under det tidligere gjældende System emanerede Reskript af 18. Mai 1669 til en Strandinspektør „angaaende at have stittig Indseende med, at Kongen ingen Underflæb fter med hvis Hav, som ved Søkanterne eller andensteds udi Nørre-Sjælland findes“, som ældre end Christian den 5.'s Lov formentlig ikke kan komme i Betragtning, selv om det kunde anses klart, at bemeldte Reskript er gaaet ud fra den Forudsætning, at Hav overalt tilkom Kongen, hvilket ikke er utvivlsomt; thi Reskriptet kan forklaves saaledes, at det skulde paases, at der ikke skete Underflæb med det Hav, hvortil Kongen havde Ret, imedens Rettighedens Omfang lades ubestemt. End mindre synes Lovens specielle Bestemmelser om Dannefæ at kunne komme til Anvendelse, da det formentlig hverken er stemmende med 5 - 9 - 3, der kun handler om Gulv og Sølv, eller med Forordningen af 22. Marts 1737, hvorved Begrebet er udvidet til ethvert Metal eller anden Skat, under hvilken Benævnelse Hav, hverken efter Sprogbrug eller efter Systemet, kan hensees. Da Lovgivningens Bestemmelser om Dannefæ saaledes næppe kunne antages at lægge nogen Hindring iveien for Grundeierens Erhvervelsesret, maatte Spørgsmaalet formentlig afgjøres i Favør af ham, saafremt Havstykket var fundet ved Grabning i Jorden, som er ham overdraget collective, altsaa med Indbefattelse af samtlige deri værende Substanfer, der kunne betragtes som Naturfrembringelser, men in casu er Havstykket fundet ovenpaa Jorden,

Femte Hæfte. 9

4. Jan. rimeligvis opkastet af Limfjorden ved Stormfloden den 8. Januar sidstleden, og i den løse og tilfældige Forbindelse, hvori Gjenstanden ved en uforudseelig Tildragelse er bragt med Grundten, kan der, saavidt skjønnes, ikke indeholdes nogen tilstrækkelig Retsstiel for Eieren til at tilegne sig samme, ligesom de Betingelser, der ellers gjøres for Erhvervelse ved Accession og navnlig ved Alluvion, heller ikke in casu ere tilstede. Da det nu formentlig ifølge det anførte hverken kan statueres, at Staten har forbeholdt sig nogen Ret til Havet, og der heller ikke kan tillægges nogen anden en sær Adkomst dertil, har Kollegiets Minoritet antaget, at den omhandlede Gjenstand maa tilfalde Fjnderen, i Medfør af den almindelige Retsregel: res nullius cedit occupanti, uden at der iøvrigt in casu kan være Spørgsmaal om Anvendelsen af de positive Lovbestemmelser angaaende sædvanligt Hittogods. L. 5—9—1, Plak. af 28. September 1767, 8. Juni 1811 og 5. December 1812 angaa nemlig kun det Gods, som ved en Hændelse er kommet ud af forrige Eiers Besiddelse, men passe sig ikke paa Ting, som aldrig endnu have været Eiendom underkastede. Kollegiets Pluralitet har derimod forment, at det ovennævnte Reskript af 18. Mai 1669 afgiver en ikke ganske uvigtig Grund for at tillægge Kongen det Hav, som findes i Sjælland; thi det gaar dog kjendeligen ud fra den Forsætning, at saadant Hav tilfalder Kongen, ligesom dets almindelige Udtryk formentlig ikke tilstede at indskrænke det til det Hav, der findes paa Kongens Eiendom eller paa hans Forstrand. Vel synes det at være en Indbending af Vigtighed, at Reskriptet er ældre end Lovbogen, men ligesom det var udenfor Hensigten med Christian den 5.'s Lov at ordne alle Retsforhold ved saa almindelige og skarpt betegnede Bestemmelser, at disse ikke behøvede at suppleres dels ved naturlige dels ved konventionelle Retsregler, der forhen vare erkjendte, saaledes er Loven, netop med Hensyn til

Eiendomsadkomster og Eiendomsrettens Begrændsning, gaaet 4. Jan. ud fra en vis given Retstilstand, der maa blive gjældende, forsaavidt den ikke ved Lovens positive Forskrifter er forandret eller nærmere bestemt. Blandt flere Lovsteder vise 3—13 13, 5—10—21 og 5—11—1, hvorledes en Retsudsvælse, der har fundet Sted fra Alders Tid, endog kan indskrænke andre i den fulde og fri Benyttelse af deres Eiendom. Da nu det ovennævnte Reskript maa anses at gjælde som et Bevis for, at det Nav, som findes i Sylland (om det kan strækkes til de øvrige Provindsjer, er tvivlsomt) fra Alders Tid har tilfaldet Kongen, synes denne gamle, Adkomst saameget mere at burde holdes i Kraft, som den ikke lig de i de nævnte Lovsteder hjemlede Rettigheder, kommer i Kollision med nogen naturlig Ret, som nogen anden kunde tilegne sig; thi, som ovenfor vist, er der ingen naturlig Retsgrund, som kunde hjemle den Eier, paa hvis Grund Navet findes, nogen Forrettighed dertil, og Finderen kan heller ingen Fordring gjøre paa at beholde det fundne, uden under den Forudsætning, at ingen anden har nogen Adkomst dertil. Skjøndt Sætningen, at det ingen eier tilhører Kongen, ikke er udtrykkelig forkyndt i Danske Lov, kan man næppe antage, at Lovgiveren ved denne Udeldelse har villet gjøre nogen Forandring i det, som fra gammel Tid derom var antaget. Hertil kommer, at Sydske Lov ingenlunde har givet eller villet give nogen ny Bestemmelse desangaaende; den nævner kun Kongens Ret til det, der ikke ellers tilhører nogen, som en gjældende Retsregel, hvorved den motiverer sin Bestemmelse om, at strandet Gods tilhører Kongen. Ligesom det, der egentlig udgjør Gjenstanden for Sydske Lov 3—61, meget er modificeret ved Christian den 5.'s Lov, der først efter udstedt Indkaldelse og Forløbet af en vis Præsriptionsfrist tillægger Kongen det strandede Gods, saaledes var der ingen særdeles Anledning til at give Bestemmelsen samme Form, som den havde i Sydske

4. Jan. Lov, og uanuligen dertil at knytte den almindelige Rets-
sætning, hvorved den der motiveres, og som overalt passede
sig mindre paa Bragtefter Christian den 5.'s Lov, hvorefter
det ei erhverves titulo occupationis, men titulo præscrip-
tionis. Bemeldte Lovbog har heller ikke gjentaget den nær-
meste i Thidske Lov angivne Grund, at alle Forstrande ere
Kongens, men denne Sætning er dog udtrykkelig forkyndt
som en gjældende Retsregel i Adelsens Privilegier af 24.
Juni 1661 § 18 og de grevelige og friherrelige Privilegier
af 25. Mai 1671 resp. §§ 16 og 18; disse Privilegier ere
og ældre end Lovbogen, men ligesom de vistnok ere vedblevne
at gjælde som saadanne, og det navnlig hvad Forstrands-
rettigheden angaar, naagtet denne aldeles ikke er omtalt i
Danste Lov, saaledes kunde den deri fremsatte almindelige
Retsætning, at alle Forstrande (naturligvis med Undtagelse
af dem, der ere skjenkede andre) tilhøre Kongen, vist heller
ikke nægtes, fordi den ikke er gjentaget i Lovbogen, ligesom
den og stedse er bleven erkjendt. Danste Lov 5-9-3
peger og temmelig tydelig paa en Regel, hvorefter det,
ingen kan kjende sig ved, tilhører Kongen; thi denne Artikels
Form er en saadan, at den snarere maa antages at udgige
en erkjendt gammel Regel end at give en ny Forfkrift,
skjøndt det er saa langt fra, at man af denne Artikel kan
udlede, at alt, hvad der udenfor det sædvanlige findes i
Jordens Stjød, er et Regale, at den meget mere kan bruges
som Bevis for det modsatte. Det følger nemlig, som oven-
for vist, af Sagens Natur, at hvad der findes i ens Jord,
hvad enten det er ham bevidst eller ikke, tilhører Jordens
Eier; dette begrænses imidlertid ved Lovens 5-9-3 og
Forordningen af 22. Marts 1737, ligesom det maasse og
med Hensyn til metalholdige Fossilier kunde modtage nogen
Indskrænkning (jvfr. Grevernes Priv. § 15). Men udenfor
saadanne Indskrænkninger maa alt, hvad der findes i ens
Jord, hvad enten det saa er dybt begravet i Jordens Stjød

eller nær ved Overfladen, tilhøre Grundeieren, og Kongen 4. Jan. har formentlig i dette Tilfælde ingen Ret dertil, just fordi en anden her har en naturlig Udførelse, og Reglen, det som ingen eier hører Kongen til, saaledes ingen Anvendelse derpaa kan finde. Men alt dette passer sig ikke paa den omhandlede Gjenstand. At Kongens Ret til det Hav, der findes i Fjlland, ogsaa i den senere Tid er bleven vedligeholdt, ses blandt andet af de ovejævnte Instruktioner for Strandfogderne og af det kongelige Rentekammers Skrivelse af 31. Juli 1790 til Stiftamtmanden over Ribe Stift. Fremdeles turde i alt Fald Forstrandsrettigheden ikke uden al Føie kunne paaberaabes som Hjemmel for Kongens Ret til det Hav, der findes der, hvor ingen privat Mand har Forstrandsret, da Begrebet om Brag ikke indskrænker sig til det paa Søen forulykkede Gods. At denne Rettighed ikke skulde have Anvendelse paa Limfjorden synes at være i Strid med hvad Forordningen af 28. December 1836 § 31 indeholder angaaende det, der findes i Fjorde. Det i den for Hertugdømmerne udfomne Forordning af 30. December 1803 § 1 givne almindelige Begreb om strandet Gods viser og bestemt, at det ikke indskrænker sig til det egentlige Hav, ligesom og Forordningen af 2. Januar 1740 derhos indeholder, at „Limfjorden ligesom alle Strande ndi Hans Majests. Riger og Lande almindeligvis Allerhøiøstsamme alene og ingen anden tilhører og af Alders Tid tilhørt haver.“ Pluraliteten af Kollegiets Medlemmer maa saaledes med det kongelige Rentekammer være enig i, at der er Anledning til, paa den kongelige Kasses Begne, at forsøge Paastanden om Eiendomsretten til det omhandlede Havstykke. Imidlertid have dog de Grunde, som tale herfor, ingen saadan Evidens, at man kan være vis paa Udfaldet, og der findes i alt Fald i nærværende Tilfælde efter Omstændighederne ingen Anledning til at anlægge Aktion mod Fjnderen paa Grund af hans Forhold ved at sælge det fundne

4. Jan. **Kav.** Kollegiets Pluralitet har endog troet at burde henvi-
 stille, om Rentekammeret ikke, da det Kav, der kunde findes
 i Thyland, sikkert i det hele ikke er af Betydning, og da
 Kongens Ret dertil er tvivlsom og vanskelig kan overholdes,
 ligesom paa den anden Side det fundne Kav vel ofte ikke
 bliver benyttet paa den fordelagtigste Maade, fordi Finderen
 ikke drifter sig til aabenlyst at disponere derover, maatte
 finde Anledning til at andrage paa, at Hans Majest. vilde
 fravalde sin Ret ikke blot i det nærværende men ogsaa i
 alle tilkommende Tilfælde. Skulde derimod findes Betæn-
 keligheder, saa turde det være rettere ved denne Leilighed at
 søge Spørgsmaalet bragt til retslig Afgjørelse, end ved en
 blot Estergivelse for det enkelte Tilfælde at vedligeholde den
 nærværende Retssubstans, der blandt andet medfører, at
 Rettigheden i paakommende Tilfælde vanskelig kan gøres
 gjældende, navnlig fordi der næppe med Nytte kan anlægges
 kriminel Sag mod dem, der finde slikt Gods, uden at
 anmeldes det.*)

10. Jan. **Frdg. ang. Journalføringen ombord i danske
 Skibe.**

Indn. Saml. pag. 162.

18. Jan. **Ranc. Cirk. (til samtlige Amtmænd og Lehn-
 besiddere) at Sager om Kvassalveri skulle behandles
 som Justitsager.**

Rancelliet er kommen til Kundskab om, at der herfter
 en meget ulige Praxis med Hensyn til Behandlingen af
 Sager angaaende Kvassalveri, idet disse Sager snart be-
 handles som offentlige Politisager, snart derimod som egent-
 lige Justitsager. Endskjøndt nu Reskript til Kjøbenhavn

*) Str. Højesteretsdom af 20. December 1843, hvorved
 den kongelige Kasse blev kjendt uberettiget til det
 omhandlede Stykke Kav.

Magistrat af 4. November 1735, bekendtgjort ved Raadstueplakat af 9. s. M. og senere indskræpet ved Raadstueplakat af 24. Oktober 1768, samt Reskripterne for Bergen af 17. December 1773 og for Bornholm af 26. Oktober 1792, kunde synes at tale for den førstnævnte Behandlingsmaade, kan Rancelliet dog ikke anse det afgjort, at disse Reskripter, der dels egentlig ikke angaa offentlige Sager, hvorunder nogen tiltales for Kvaksalveri, dels ere albeles specielle, indeholde tilstrækkelig Hjemmel for at behandle Sager angaaende Kvaksalveri som Politisager, og det saa meget mindre som den senere almindelige Forordning angaaende Straf for Kvaksalveri af 5. September 1794 intet herom fastsætter. Da man, som Følge heraf, ved at behandle deslige Sager politiretsvis, kun vilde bevirke deres Forhaling, hvis Overdomstolene ikke fandt denne Behandlingsmaade lovlig, og da det desuden, efter disse Sagers Bestaffenhed, stundom ikke vil være uden Nytte for den Tilstalte at have en Defensor, finder Rancelliet det rettest, at alle Sager af foranførte Slags forfølges som ordinære Justitsager.

Plak. for Danmark ang. Udlændinges Ret til 28. Jan. Lægepraxis, naar de have underkæstet sig Examen her i Landet. (Rancelliet.)

Paa Rancelliets derom nedlagte allerunderdanigste Foreskilling har det under 17. d. M. behaget Hans Majest. allern. at resolvere saaledes:

I Lighed af hvad der ved den allerhøieste Resolution af 27. August 1839 er bestemt med Hensyn til Udlændinge, som ved Universitetet i Kiel aflægge de der forordnede Prøver i Medicinen og Kirurgien, ville Vi, til Betryggelse for Opnaaelsen af Diemedet med den allerhøistbemeldte Resolution, have fastsat, at herefter ingen Udlænding, som underkæstet sig den ved Plakaten af 30. Januar 1838 anordnede Læge-

28. Jan. examen, derved kan erholde Udgang til Lægepraxis, medmindre han ved bemeldte Examen har erholdt bedste Karakter.
14. Febr. **Kongl. Resolution ang. nogle fri Næringsveie paa Landet.**
 bifaldes, at Salteværker paa Landet, Pressning og Appretering af Landboens Husflidsfrembringelser og Batfabriker, saavelsom Stivelsesfabriker paa Landet maa anses som frie Næringsveie, og at de til Bevillinger paa de trende førstnævnte Industriegrene allern. approberede Stemata saaledes for Fremtiden ikke afbenyttes.
25. Febr. **Plak. om Udvidelse til Kongeriget Danmark af de i Patent 10. Juni 1809, ang. Bremer- og Weser-Sotonders Bjergring, indeholdte Bestemmelser for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten.**
 Indm. Saml. pag. 170.
29. Febr. **Refkr. (til det danske Kancelli) ang. Udarbejdelse af en ny Kriminallov for Kongeriget Danmark.**
 Vi Christian den Ottende osv. Vor synderlige Bevaagenhed!
- For at opnaa hvad Vi have udtalt som væsentligt i Kommissoriet til de Mænd, hvilke det er overdraget at udarbejde Forslag til en Kriminallov for Hertugdømmerne, nemlig at Overensstemmelse maatte opnaas imellem Straffelovene for disse Vore Proviunder og for Kongeriget Danmark, finde Vi det nødvendigt, at en Kriminallov for Danmark samtidigen udarbejdes, men da der for Kongeriget er udfærdiget og vil worde udfærdiget Straffelove, der allerede væsentligen have forandret de ældre Love, og som have fuldstændiggjort Bestemmelserne for hele Udsnit af Kriminalloven, saa vilde i Særdeleshed de enkelte, skjøndt meget væsentlige, Dele af denne Lov, der endnu ikke ere bearbejdede, være at underkaste

Prøvelse, for, efter at de ere udarbejdede, at bringes i 29. Febr. Samklang med de forudgaaede Lovbestemmelser, der ligeledes maa revideres og samles til en fuldstændig Kriminallov.

Vi ville til disse vigtige Arbejder benytte Din, Os elskelig Konferentsraad og Generalprokurør Ørstedes ualmindelige Sagkundskab og erkjendte Dygtighed, ved hvilke Du allerede har virket saa megen Gavn for Lovgivningen, og overdrage Dig at udarbejde de fornødne Forslag for at fuldstændiggjøre Kriminalloven for Kongeriget Danmark hvilke Forslag dernæst skulle gjenneaaes af en dertil udnævnt Kommission, og paalægge Vi Dig derhos at forsyn, den for Hertugdømmernes Kriminallovs Udarbejdelse befaled Kommission med alle Oplysninger om de danske Straffelove, samt med Underretning om de Forslag, som fremdeles udarbejdes, ligesom denne Kommission ei heller skal lade Generalprokurøren forblive uvidende om dens Arbejder, efterdem de fremmes, hvorom det fornødne allern. er tilkjendegivet ovenmeldte Kommissions Formand, Konferentsraad Hopp, alt for at ved disse gjensidige Meddelelser den saa nødvendige Overensstemmelse mellem Kriminallovene i alle Dele af Staten kan opnaas.

Patent ang. Bestallingers og Benaadningsbrevs 25. Marts. Indsendelse til Konfirmation.

Vi Christian den Otteende osv. G. v.: Omenskjøndt Vi ved allerhøieste Patent af 3. December f. A. indtil videre have bekræftet alle af Høifalig Kong Frederik den Sjette udnævnte eller stadfæstede Embedsmænd i Udøvelsen af deres Embeder, i Genhold til den af dem forhen aflagte Trofskabsed, saa finde Vi det dog passende, at saavel alle Bestallings- og Konfirmationsbreve, som andre Benaadningsbreve, der ere udstedte eller konfirmerede af den Høi-

25. Marts. salige Konge eller i Allerhøiſſſammes Navn, indſendes for at bekræftes af Os.

Vi byde og befale derfor, at enhver, der af Høiſſſalig Kong Frederik den Sjette er blevet fornuſt nogen Beſtalling, noget Privilegium, eller nogen anden Benaadning, hvorved der er hjemlet vedvarende Udøvelſe af særdeles Nøttigheder, ſaa- velſom enhver, ſom af ham er bleven meddeſt allerhøieſte Stabfæſtelse paa noget Beſtallings- eller Benaadningsbrev af foranførte Slags, ſkal, ſaaſremt han vil vente at nyde godt af ſamme, derom henvende ſig med allerund. Anſøgning til Os igjennem det Kollegium, under hvilket det meddeſte Brev er blevet udfærdiget, eller hvortil ſamme efter nuværende Indretninger nærmest kan anſes at henhøre, for at Sagen derfra kan blive Os foredragen til allerhøieſte Beſlutning. Med Anſøgningen har enhver tillige at lade følge en rigtig Gjenpart under ſin Haand af det Brev, hvorpaa Konfirmationen anſøges, eller nøiagtig Op- lysning om ſammes Datum og Indhold, ſaaſremt Originalen ſkulde være forkommen. Tiden, inden hvilken ſaa- danne allerund. Anſøgninger bør være indgivne til vedkommende Kollegier, have Vi beſtemt for dem, der bo i ſelve Kongeriget Danmark, til 1. Auguſt indværende Aar, og for dem, der bo eller opholde ſig udenfor ſamme, til 1. Januar 1841; dog kunne diſſe ſiſte ogſaa efter be- meldte Termins Forløb vente at erholde den attraaede Benaadning, ſaaſremt det ſes, at de paa Grund af deres Opholdsſted ikke have været i Stand til, inden befalet Tid at indkomme med deres Anſøgninger.

Hvad de Bevillinger angaar, der iſølge allerhøieſte Bemyndigelse ere udfærdigede af Kollegierne i den Høi- ſſſalige Konges Navn og under det kongelige Segl, vil igjennem hvert vedkommende Kollegium udkomme en ſærlig Kundgjørelſe om, paa hvilke af diſſe de foranførte Beſtem- melſer ere anvendelige.

Frdg. ang. Straffen for Tyveri, Bedrageri, 11. April. Falsk og andre dermed beslægtede Forbrydelser.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At Vi efter at have taget de af begge Forsamlinger af de danske Provindsstænder indgivne Betænkninger over det dem forelagte Udkast til en Forordning angaaende Straffen for Tyveri, Bedrageri, Falsk og andre dermed beslægtede Forbrydelser under næstste Overveielse, have fundet for godt at befale som følger:

1. Straf for første Gang begaaet simpelt Tyveri. Straffen for Tyveri skal, naar dette ikke er forbundet med nogen særegen Omstændighed, der medfører, at en eller anden af de nedenstaaende Bestemmelser deri gjør Forandring, være i de ringere Grader Fængsel paa Vand og Brød fra 2 Gange 5 til 6 Gange 5 Dage, og ellers Strafarbejde indtil 4 Aar.

2. Det Stjaalnes Værdis Indflydelse paa Straffen. Ved Valget af den høiere eller ringere Strafegrad efter § 1 have Domstolene at tage stadigt Hensyn til Tyveriets Størrelse, og derunder ikke blot til de stjaalne Kosters Værdi, som særskilte Ting betragtede, men ogsaa til den særdeles Skade, som den forurettede maatte have lidt, enten formedelt den Forbindelse, hvori disse Ting staa med en anden Ting, hvorfra de ere blevne affondrede, eller af andre Aarsager.

3. Skærpende Omstændigheder. Ved Siden af den Indflydelse, der, i Overensstemmelse med § 2, bliver at tillægge Tyveriets Værdi, bør følgende Omstændigheder fornemmelig komme i Betragtning som Grunde til en forhøiet Strafegrads Anvendelse:

1) naar den stjaalne Ting var af saadan Bestaffenhed, at den Vedkommende ei kunde holde samme i nøie Forvaring;

11. April. 2) naar nogen med Vold eller ved Hjælp af Diriker, falske eller tillistede Nøgler eller ved at bryde Segl har aabnet Skab, Kiste eller andet Gjemmested, eller Forbrydelsen isøvrigt har været forbunden med særdeles Overlæg, Snedighed eller Dumdriftighed;

3) naar den skyldige befandt sig i en trangfri Forfatning;

4) naar han stod i den bestjaalnes Tjeneste eller af anden Aarsag skyldte denne særdeles Trofskab og Omhu;

5) naar ellers hans Stilling, hans Forhold til den bestjaalne eller den Tilid, som denne har vist ham, har givet ham en særdeles Leilighed til det af ham udovede Tyveri;

6) naar Forbrydelsen, uden ganske at kunne henregnes til noget af de Typerier, hvorfor der i det følgende er sat en forhøiet Straf, dog nærmer sig et saadant med Hensyn til de Egenskaber, der have gjort samme til Gjenstand for den stærkede Straffebestemmelse;

7) naar Forbryderens øvrige Vandel vidner om, at streng Straf behøves for at overvinde hans forbryderiske Tilbøielighed;

8) naar han under samme Sag findes skyldig i flere Typerier, i hvilket Tilfælde ikke blot det samlede Beløb af alle de stjaalne Koster bør komme i Betragtning, men ogsaa det større Hang til Misgjerningen, som han har lagt for Dagen ved oftere at forbyde sig.

4. Formildende Omstændigheder. Derimod bør især følgende Omstændigheder komme i Betragtning som Grunde til Lemfældighed i Straffens Anvendelse: Ungdom, Enfoldighed, forsømt Opdragelse, Forsøvelse, uforstyldt Erang, foregaaende god Opsørel, den ved skjedsløs Bevogtning givne særdeles Leilighed, Aabenhjertighed i at tilstaa og Nedebønhed i at virke til den bestjaalnes Stadesløsholdelse.

5. Nærmere Bestemmelser om Straffen af 11. April. Fængsel paa Vand og Brød. Ligesom det i det hele er overladt til vedkommende Retters Bedømmelse, hvilken Grad af den i § 1 hjemlede Straf, der i ethvert enkelt Tilfælde, naar alle Omstændigheder, der tale enten for eller imod den skyldige, afveies imod hinanden efter de i §§ 2, 3 og 4 angivne Synspunkter, rettelig bør anvendes, saaledes vil det og især bero paa disses nøiagtige Overveielse af samtlige Sagens Omstændigheder, hvorvidt den skyldige kan affone sin Brøde med Fængsel paa Vand og Brød, hvilken mildere Straf dog ei af Domstolene bør vælges, med mindre de formildende Omstændigheder maa anses som de overveiende.

6. Kvægtyveri paa Marken. Den, som stjæler Hest eller stort Avæg paa Marken, bliver at hense til Strafarbejde fra 3 til 8 Aar efter Omstændighederne. Skjøndt dette ikke umiddelbart er anvendeligt, naar andre Kreaturer stjales paa Marken, saa skal dog slikt Tyveri altid saavel i Analogi af foranstøttede Bestemmelse, som i Medfør af den i § 3 Nr. 1 foreskrevne Regel, anses med større Straf end andet Tyveri af lige Bestaffenhed, og navnlig vil Straffen i det mindste være at bestemme til offentligt Arbejde paa 1 Aar, naar der stjales enten Faar, eller Kalve eller Føl, hvortil dog kun et Dyr regnes, indtil det er blevet 1 Aar gammelt. Iøvrigt skulle Domstolene og være bemyndigede til at nedsætte den i Begyndelsen af nærværende § bestemte Straf, naar en aldeles udlevet Hest stjales paa Marken.

7. Kirketyveri. Tyveri, som begaaes i Kirke, anses i Almindelighed med 3 til 12 Aars Arbejdsstraf. Dog, dersom de stjaalne Koster ikke tilhørte Kirken eller nogen i Forbindelse dermed staaende Indretning, eller kun stode i fjærr Forbindelse med Gudstjenesten, og de derhos vare af ubetydelig Værdi, og iøvrigt Omstændighederne tale

11. April. for Straffens Formildelse, bliver kun den i § 1 foreskrevne almindelige Tyvsstraf at anvende, ved hvis Bestemmelse der dog bør tages behørigt Hensyn til den forøgede Strafverdighed, som Stedet, hvor Forbrydelsen er begaaet, giver samme. Iøvrigt kan den, der stjæler af Kirkeblokken, i intet Tilfælde nyde godt af denne mildere Bestemmelse, hvorimod han under alle Omstændigheder bliver at anse efter Paragraphens første Del.

8. Slotstyveri. Stjæler nogen paa de Slotte eller Palæer, der tjene til Beboelse eller dog ere indrettede til at tjene til Beboelse for Kongen eller nogen af Kongehuset, skal, uden Hensyn til hvem det stjaalne tilhører, i lige Maade Arbeidsstraf fra 3 til 12 Aar anvendes, dog at ogsaa heri kan ske en saadan Formildelse, som § 7 hjemler, saafremt Tyveriet er begaaet udenfor de Værelser, som ere indrettede til Brug for Kongen selv eller nogen af de kongl. Herksaber, og det stjaalne derhos ikke er af betydelig Værdi, og heller ikke andre stærpende Omstændigheder finde Sted.

9. Posttyveri. Foransførte Straf af 3 til 12 Aars Hensættelse til Arbejde er og anvendelig, naar nogen stjæler eller paa anden ulovlig Maade tilvender sig noget, være sig Penge eller andet, der forsendes med Posten, medens samme endnu er under Postvæsenets Ansvar. Ved Anvendelsen af denne Bestemmelse vil det være en særdeles stærpende Omstændighed, naar Forbrydelsen er begaaet af en ved Postvæsenet ansat Person.

10. Skipperes og Styrmands Tyveri paa det dem anbetroede Gods. Skipper (hvorunder enhver Fører af et større eller mindre Fartoi skal henregnes) eller Styrmand, som paa en tyvagtig eller underfundig Maade tilvender sig noget af det, der er hans Varetegt

eller Tilsyn betroet, straffes ligeledes med 3 til 12 Aars 11. April. Hensættelse til Arbeide.

11. Tyveri, begaaet i Anledning af Skibbrud, Ildbrand eller anden saadan Ulykke. Naar Skibbrud, Floebrand eller anden saadan Ulykke benyttes til at bestjæle eller besvige dem, som Ulykken er overgaaet, eller hvis Gods derved er blevet udsat for Fare, bøv den Straf, som Forbrydelsen efter § 1 vilde have paa draget den skydige, stærkes indtil det tredobbelte og Straffetiden altsaa efter Omstændighederne forlænges til 12 Aar.

12. Indbrud m. m. Har en Tyv paa en voldsom Maade eller ved Hjælp af Diriker, falske eller tillistede Nøgler banet sig Udgang til Hus, Gaard eller Værelser, beboede eller ubeboede, eller til Skib, eller er det fset ved at stige over Hus, Mur eller andet saadant Lukke, eller ved at stige ind ad Binduer, Skorstene eller andre saadanne Abninger, som ikke ere bestemte til Indgang, saa bliver han at straffe med Arbeide fra 2 til 6 Aar. Men, er det om Nattetid, at Tyven paa en af de anførte Maader har indtrængt sig i et beboet Sted, eller dersom han paa en underfundig Maade har indsneget sig sammesteds for at kunne udøve Tyveri til hin Tid, eller dersom ellers nogen af de ovennævnte Handlinger har været forbundet med Omstændigheder, som indeholde skjellig Grund til at antage, at Gjerningsmanden i paafommende Tilfælde vilde bruge personlig Vold for at forsvare sig selv eller sine Koster, saa bliver han at anse med 6 til 16 Aars Arbeide; og dersom nogen har udøvet flere deslige dumdriftige og farlige Tyverier, kan Straffen, under isvrigt stærpende Omstændigheder, endog bestemmes til Arbeide for Livstid. Foraauidt Forbryderen virkelig har brugt Vold eller bestemte Trusler med Vold, vil der tillige være at tage Hensyn til de Bud, som findes i nærværende Anordnings §§

11. April. 34 og 36, i hvis Følge der efter Sagens Bestaffenhed endog kan anvendes højere Straf end den, som de ovenfor fremsatte Bestemmelser indeholde.

13. Straf for anden Gang begaaet Tyveri. Den, som efter en Gang at være dømt for Tyveri atter findes skyldig i lige Forbrydelse, bliver, forsaavidt Straffen ellers vilde være at bestemme efter nærværende Forordnings § 1, at anse med Strafarbejde fra 1 til 8 Aar. Ved Straffetidens Bestemmelse bliver Størrelsen, Antallet og Bestaffenheden af de Forbrydelser, hvorfor den paagjældende nu skal dømmes, at tage i Betragtning i Overensstemmelse med de Regler, som ere foreskrevne i Forordningens §§ 2—4; men i Forbindelse hermed bør og den Grad, hvori han forhen er funden skyldig, have Indflydelse paa den Straf, som bliver at tilkjende ham. Da Tyveriets Gjentagelse derhos allerede i og for sig fordrer en alvorligere Straf, bør det fastsatte Minimum af 1 Aars Strafarbejde kun komme til Anvendelse, hvor den, som forhen har paadraget sig en af de ringere Straffegrader, igjen i en ubetydelig Grad gjør sig skyldig i denne Forbrydelse.

14. Nærmere Bestemmelser for det Tilfælde, at det gjentagne Tyveri er kvalificeret. Hvis den gjentagne Forbrydelse er af det Slags, som denne Anordning §§ 6—12 have tillagt en særdeles Strafverdighed, saa vilde Bestemmelserne i § 13 være at anvende i Forbindelse med dem, der indeholdes i fornævnte Paragrafer. Men dersom den eller de Tyvsforbrydelser, som ere Gjenstand for den senere Paatale, i og for sig egne sig til en saa høi Straf, at det ikke bliver muligt ved Siden af samme at tillægge Gjentagelsen en passende Indflydelse, uden at gaa udenfor den højeste Straffegrad, som den vedkommende Paragraf hjemler, hvad enten denne saa er lige med den, som er fastsat i § 13, nemlig 8 Aar, eller

højere, saa bliver der, hvis den tidligere forskyldte Straf ikke 11. April. maatte være aldeles ubetydelig, til hin Straffegrad at føie : til 3 Aars Arbeide. Forsaavidt iøvrigt §§ 9, 10 og 11 tilbøds indbefatte Handlinger, der ikke ligefrem høre under det almindelige Begreb om Tyveri, men dog ganske ere satte ved Siden af samme med Hensyn til Straffen, saa vil sliq Forbrydelse ogsaa, hvor der spørges om Anvendelse af Straffen for gjentagen Forbrydelse, i et og alt være at betragte som Tyveri.

15. Straf for tredie Gang begaaet Tyveri. Findes nogen tredie Gang i Tyveri, bliver han at anse med Strafarbeide fra 4 til 16 Aar under de i § 13 nævnte Hensyn. Men, hvis den eller de nye Forbrydelser maatte være af det Slags, som omhandles i §§ 6—12, saa vil efter de begaaede Forbrydelsers Grovhed i Forbindelse med Størrelsen af de den skyldige forhen idømte Straffe, endog offentligt Arbeide paa Livstid kunne idømmes ham.

16. Straf for fjerde Gang begaaet Tyveri. Dersom nogen efter at være dømt i Overensstemmelse med § 15 atter befindes i Tyveri, bliver han, selv under iøvrigt formildende Omstændigheder, at dømme til 8 Aars Arbeide; men, ere Omstændighederne af anden Bestaffenhed, vil, under Sagttagelse af Grundsætningerne i §§ 13 og 15, Straffetiden blive at forlænge eller endog Arbeide paa Livstid være at fastsætte.

17. Straf for femte Gang begaaet Tyveri. Den, som femte Gang gjør sig skyldig i Tyveri, bliver altid at anse med Strafarbeide paa Livstid.

18. Om Indflydelsen af de den skyldige i Medhold af de ældre Love overgaaede Domme. De Straffedomme, som ere Forbryderen overgaaede efter de ældre Anordninger, skulle, efterjom de ere ham over-

11. April. gaaede for 1., 2. Gang begaaet Tyveri osv., have samme Indflydelse paa den Straf, der for senere Forbrydelser skal paalægges ham, som om de vare affagte i Overensstemmelse med denne Forordning.

19. Om de efter en Persons Domsfældelse opdagede Tyverier, paa hvilke han forhen har lagt Skjul. Naar den, som har været under Tiltale for Tyvsforbrydelse, derunder har lagt Skjul paa nogle af de Forbrydelser, hvori han var skyldig, og han paa Grund deraf dømmes i en mildere Straf end den, som, hvis ogsaa disse havde været oplyste, vilde været ham paalagt, saa vil han siden under en ny Sag være at dømmes til den yderligere Straf, som han med Hensyn til de saaledes fordulgte Forbrydelser vilde have forskyldt.

20. Om de den skyldige tidligere overgangne Domme, der opdages, efter at han for nye Forbrydelser er dømt. Paa lignende Maade forholdes og, naar nogen ved usand Forklaring har saaledes fordulgt den ham overgaaede Dom, at han derved har uddraget sig den Straf, som han med Hensyn til Gjentagelsen havde forskyldt. Men, dersom dette opdages paa en Tid, da han skal dømmes for senere Tyvsforbrydelser, straffes han saaledes, som Tilfældet vilde været, saafremt han forhen havde været dømt i den Straf, der vilde været ham paalagt, hvis de tidligere overgaaede Domme vare komne for Dagen.

21. Om Medvirkning til Tyveri. De, som under Udførelsen af Tyverier ere, om det endog blot er ved deres Tilstedeværelse for at holde Vagt og understøtte Tyvens Mod, behjælpelige til at befordre Tyveriernes Fuldbrydelse eller horthyde Hindringerne, saavel som de, der ved at forsøre, tilstynde, give Anvisning, forsynne med Værktøi, aabne Tyven Udsigt til at gjemme eller affætte sine Koster, eller paa nogen anden lignende Maade ved

foregaaende Handlinger medvirke til en saadan Forbrydelse, 11. April skulle straffes, som om de selv havde stjaalet, saaledes at der ved Straffens Bestemmelse tages Hensyn saavel til de Tyveriers Størrelse, Antal og Bestaaffenhed, hvortil de have medvirket, som til Medvirkningens Grad, saa og til alle de øvrige Omstændigheder, der i Overensstemmelse med §§ 2, 3 og 4 bør have Indflydelse paa Straffens Størrelse. Da der saaledes ved Straffens Bestemmelse bør tages Hensyn saavel til Graden af den Skyldiges Medvirkning som til de øvrige Omstændigheder, der medføre, at Forbrydelsen i større eller ringere Grad kan tilregnes ham, saa følger deraf, at han snart kan blive anset med høiere Straf end den, som vil blive at paalægge den umiddelbare Gjerningsmand (f. Ex. naar Forældre tilskynde deres Børn til at stjæle, eller iøvrigt Gjerningsmandens Alder, Umodenhed, eller det Forhold, hvori han staar til den, der medvirker til Forbrydelsen, maa give den sidste en særdeles Indflydelse paa ham), snart med ringere (saasom hvis Forbrydelsen blev udført i et større Omfang eller med mere stærpende Omstændigheder end den, der som foransørt fremkaldte eller befordrede samme, kunde have gjort Regning paa).

22. Hæleri. Den derimod, der uden noget Slags foregaaende Aftale eller Overenskomst gjør sig medskyldig i et allerede fuldbrydet Tyveri, enten ved at tilforhandle sig eller paa anden Maade modtage de Koster, hvorom han vidste eller formodede, at de vare stjaaet, saavel som den, der lægger Dølgemaal paa Koster, der efterlyses som Eieren ulovligen frakomne, bliver at anse i Analogi af de angaaende selve Tyveriets Afstraffelse givne Bestemmelser, dog med en forholdsmæssig Nedsættelse i Straffen. Deene skal, hvis der ikke forhen er overgaaet den paagjældende Dom for lige Forbrydelse, i Forhold til de Forbrydelsers Størrelse, Mængde og Bestaaffenhed, hvori han har taget

11. April. Del, samt Graden i selve denne Deltagelse, i Forbindelse med de øvrige Omstændigheder, som forhøie eller nedsætte hans Straffskyld, være fra 5 Dages Fængsel paa Band og Brød til 2 Aars Strafarbeide. Befindes han anden Gang, bliver Straffens ringeste Grad 4 Gange 5 Dages Fængsel paa Band og Brød og dens høieste 4 Aars Strafarbeide. Gjør han sig atter skyldig i lige Brøde, skal Straffetiden være fra 2 til 8 Aar, og findes han fjerde Gang, fra 4 til 16 Aar. Femte Gang skal 8 Aars Strafarbeide være den ringeste Straf, men efter Omstændighederne endog saadant Arbeide paa Livstid kunne finde Sted, hvilken sidste Straf stedse skal anvendes, hvis den paagjældende sjette Gang maatte blive funden skyldig i foransførte Brøde.

23. Da der kunne tænkes Tilfælde, hvori nogen, som redelig er kommen i Besiddelse af stjaalne Koster, dog lægger Dølgemaal paa samme, naar de efterlyses som Eieren ulovligen fratomme, uden at han derved har havt til Hensigt, at fravende Eieren sit Gods, men kun har ladet sig bestemme af øieblikkelig Forlegenhed eller Frygt, saa bør han, naar Omstændighederne vise dette, kun anses med en passende Bøgebod eller en kort Tids Fængsel, og efter Sagens Bestaffenhed vil han endog kunne forstaanes for at Straf, dersom han selv siden af egen Drift er kommen frem med de Koster, hvis Besiddelse han fra først af urigtigen fragik.

24. Den, der gjør Bane eller Næringsvei af at tilforhandle sig eller paa anden lignende Maade at modtage stjaalne Koster, og som saaledes, skjøndt uden nogen udtrykkelig Aftale, har givet Tyvene Opmuntring til at stjæle ved at aabne dem Leilighed til at blive af med deres Koster, straffes, som om han selv havde stjaalet (§ 21).

25. Straffen for den Hæler, der forhen er 11. April. dømt som Tyv, og den Tyv, der forhen er dømt som Hæler. De Domme, som forhen ere en Tyvshæler overgaaede for Tyveri, blive at tage i Betragtning til Straffens Stærkelse paa samme Maade, som om han derved var befunden i Tyvshæleri. Er den, der nu skal dømmes som Tyv, forhen funden skyldig i Hæleri, kan han i intet Tilfælde dømmes mildere, end om den ny Forbrydelse blot bestod i Hæleri; men, dersom den Straf, hvortil han som Tyv vilde være at dømme, allerede er større end den, der fra foransførte Synspunkt kunde paalægges ham, bliver hin ældre Dom, ved Bestemmelsen af Straffen for det af ham begaaede Tyveri, alene at tage i Betragtning i Overensstemmelse med denne Forordnings § 3 Nr. 7.

26. Tyveri, begaaet af Børn imellem 10 og 15 Aar. Stjæler Barn imellem 10 og 15 Aar, straffes det enten med Ris af Slutteren under Fogdens Opsyn eller med Fængsel fra 1 til 4 Uger. Ved Valget af de fornævnte Strafarter bør det fornemmelig komme under Overveelse, hvilken af disse der efter de personlige Egenskaber og Forhold kan antages at være det virksomste og hensigtsmæssigste Mittel til Barnets Forbedring, ligesom der ogsaa bør tages særdeles Hensyn til, om der paa Stedet findes et Fængsel, hvor Barnet ei alene kan være befriet for skadeligt Samkvem med andre, men ogsaa have passende Beskæftigelse og være under tilbørligt Tilsyn. Men, er et særdeles strafværdigt Tyveri begaaet af et Barn, der mere nærmer sig 15 end 10 Aars Alderen, og derhos dette Barns Udvikling og de øvrige Omstændigheder tale for en højere Grad af Tilregnelser, bliver det enten at anse med en alvorlig Revselse af Ris, efter Omstændighederne fordelt paa 2 Dage, dog ingenstunde ad Gangen over 25 Slag, hvorved naturligvis bør paases, at dets

11. April. Sundhed ikke liber, eller med Fængselsstraf indtil 8 Uger.

27. Befindes et Barn under 15 Aar anden Gang i Tyveri, vil det blive at anse i Overensstemmelse med den sidste Del af § 26; men dersom denne allerede er anvendt paa samme, kunne efter Omstændighederne begge de der nævnte Straffe i Forening paalægges det. Skulde Barnet, endnu inden det opnaar 15 Aars Alderen, oftere lade sig finde i Tyveri, bliver det at henrette til Strafarbejde indtil 2 Aar.

28. Først bør det, naar Børn findes skyldige i Tyveri, tages under nøie Overveielse, om der ikke af Forældrene eller andre, hvem Forfarg for Barnet paaligger, maatte være vist en saadan Mangel paa behørig Omhu for dets Sædelighed, at et særdeles Tilsyn fra det Offentliges Side eller en anden Foranstaltning maatte være fornøden for at frelse det fra videre Fremgang paa Lastens og Fordærvelsens Bane, hvorom Dommeren har at henvende sig til de Autoriteter, som Tilsyn med Opdragelsesvæsenet tilkommer. Hvis Forhold og Omstændigheder gjøre det antageligt, at det Barn, der første Gang befindes i Tyveri, ved anden Foranstaltning, som kan træffes, vil rettes og forbedres uden at lide den Straf, som efter de foransførte Bestemmelser skulde paalægges samme, bliver derom at gjøre Indberetning til Bort danske Rancelli, som da skal være be myndiget til at frafalde Paataalen.

29. Tyveri, begaaet af unge Mennesker imellem 15 og 18 Aar. Skjøndt de almindelige For skrifter om Straffene for Tyveri og Hæleri blive anvendelige ved det opnaaede 15. Aar, saa bør der dog ei blot, i Henhold til § 4, ved Straffegradens Bestemmelse vises særdeles Rensældighed imod unge Mennesker, der ere imellem hin Alder og 18 Aar, forsaavidt ikke Forbrydelsens Veskaffenhed eller den paagjældendes øvrige Forhold maatte

vidne om et saadant Gang til Forbrydelse, at Strenghed 11. April. bliver fornøden; men Vi ville endog, for at Fængselsstrafs Anvendelse paa deslige unge Mennesker saa meget muligt kan undgaas, have bestemt, at, hvor den almindelige Straf vilde være Fængsel paa Band og Brød, bør en Mandsperson i kemelbte Alder, hvis det efter indhentet Erklæring fra en autoriseret Læge findes, at der med Hensyn til hans Helbredstilstand ingen Betænkelse derved kan have, og Omstændighederne ellers ikke tale derimod, i Stedet for at lide Straf af Fængsel anses med Slag af en Rotting, ikke under 10 og ikke over 25 Slag. Er den skyldige af Kvindekjøn, eller er hin Legemsrøvelse af anden Art sag uanvendelig, bliver i Overensstemmelse med Forordningen 12. Juni 1816 § 7 Fængsel paa sædvanlig Fangekost at anvende, men kun i det halve af det der bestemte Dagetal, hvorhos der, i Lighed med hvad der er fastsat i § 26, skal drages Omfarg for, at give den Paa-gjældende passende Besskjæftigelse i Fængslet. Søvrigt skal den Læmpelse i den almindelige Straf, som nærværende Paragraf har hjemlet med Hensyn til ovenmeldte unge Mennesker, ikke betage den Dom, som overgaar et saadant, sin Virkning til Straffens Skærpelse i Tilfælde af Forbrydelsens Gjentagelse.

30. Tilfælde, hvori den almindelige Tyvsstraf bortfalder paa Grund af Forbrydelsens Besskaffenhed. Da der gives Handlinger, der, skjøndt de efter deres Form maa henses under det almindelige Begreb om Tyveri, dog paa Grund af Gjenstandens Ubeskaffenhed, i Forbindelse med dens øvrige Besskaffenhed eller formedelst særdeles Forhold, ikke i den almindelige Forestilling fremtræde som en saadan Forbrydelse og derfor heller ikke vidne om den paa at tilvende sig andres Gods rettede Villie, der hører til Tyveriets sande Bessen, saasom naar Frugter paa anden Mands Mark eller i dennes

11 April. Gange, eller Føde- eller Drikkevarer borttages til umiddelbar Fortæring eller dog af ubetydelig Værdi, uden at der i den Maade, hvorpaa den paagjældende har båret sig Udgang til de Steder, hvor bemeldte Frugter eller Varer fandtes, er noget, som udelukker Handlingen fra den foransførte mildere Bedømmelse, saa vilde Vi i Overensstemmelse med den Grundsætning, der allerede forhen med Hensyn til nogle enkelte Tilfælde har vist sig i flere Lovsteder, f. Ex. 6—17—:0 kfr. 31, have fastsat som almindelig, saavel for disse som for andre Tilfælde af lignende Natur gjældende, Regel, at de ikke skulle behandles som Tyveri eller uden paa dens Foriængende, som derved finder sig forurettet, gjøres til Gjenstand for Underjøgelse eller Paatale. Men, naar en saadan Handling paaklages, bliver Sagen at behandle politiretsvis, og den paagjældende, som findes skyldig, at anse enten med en Bød indtil 20 Rbd. Sølvs eller efter Omstændighederne med Fængsel indtil 14 Dage. Dog, hvis et Forhold af foransførte Beskaffenhed, enten fordi det i Begyndelsen har havt Udseende af en større Brøde eller formedelst sin Forbindelse med andre Handlinger, der eguede sig til offentlig Underjøgelse, er blevet Gjenstand for en saadan, bliver den Straf, som den paagjældende derved har paadraget sig, at bestemme ved den Dom, som affiges under den desangaaende anlagte Justitsfog, forsaavidt ikke vedkommende Eier har frasaldet Paatale.

31. Ulovlig Skovhugst og anden Skovforbrydelse. Hvad ulovlig Skovhugst og anden Skovforbrydelse angaar, vil det indtil videre have sit Forblivende ved de derom givne særegne Anordninger.

32. Om de Handlinger, som i Loven henføres til Ran. De Handlinger, som i Loven henføres til Ran, skulle, forsaavidt de bestaa i Borttagelse af værlige Ting, for Fremtiden i alle Maader behandles efter de

Bestemmelser, som nærbørende Anordning indeholder for 11. April. Tyveri. Hvad de Tilfælde angaar, hvori egenmægtig Behandling af andres urørlige Ting efter Lovens straffes som Ran, da, ligesom saadant Forhold efter sin Natur maa henføres til Vold paa andres Eiendele, bliver Straffen derfor at bestemme efter Grundsætningerne for dette sidste Slags Forbrydelser. Det samme bør og være Reglen i det i Lovens 6—15—19 omhandlede Tilfælde, naar intet er blevet borttaget af den, der paa den i Artiklen ommeldte Maade har krænkert Besiddelsen.

33. Om den med Magt eller Trudsel forbundne Borttagelse af anden Mand's Gods. Dersom nogen for at frarane en anden hans Gods har brugt Magt eller Trudsel, men samme dog har været saaledes befaflen, at der aldeles ingen Anledning har været til at befrygte nogen egentlig Mishandling, f. Ex. naar nogen blot har snappet eller flaaet en Ting ud af en andens Hænder eller brugt Trudsel, som der ikke var Anledning til at antage, at han kunde eller vilde sætte i Værk, saa bliver denne voldsomme Udfærd at tage i særdeles Betragtning ved den nærmere Bestemmelse af den i § 32 hjemlede Straf, under omhyggeligt Hensyn til alle de Omstændigheder, som forsøge eller nedsætte dens Strafbarhed.

34. Om Nøveri. Naar derimod nogen ved virkelig tilspiet personlig Overlast eller ved Trudsel med personlig Vold, som vare af anden Befaffenhed end de i § 33 forudsatte, stiller anden Mand ved Penge eller Gods, hvoraf denne var i Besiddelse, saa bliver han, saafremt ingen af de Omstændigheder er til Stede, som i Medhold af det følgende vilde paadrage ham høiere Straf, at anse med Strafarbeide fra 4 til 8 Aar. Men, dersom Forbryderen ved Indbrud eller paa anden Maade, der i § 12 er sat ved Siden af Indbrud, er trængt ind i anden

11. April. Mand's Bolig, eller hvis iøvrigt Tiden eller Stedet, hvor det røveriske Anfald foregaar, Flerheden af de Personer, som deri tage Del, de Baaben, hvormed den eller de skyldige ere forsynede, eller som endog til Handlingens Udførelse ere benyttede, eller andre Omstændigheder give Forbrydelsen en særdeles Grad af Farlighed, eller dersom virkelig Mishandling er udsøbet, saasom ved at binde, kneble eller saare nogen, saa skal Straffen være Arbeide fra 8 til 16 Aar eller efter Sagens Bestaffenhed paa Livstid, alt i Forhold til det mere eller mindre farlige Forsæt, som ved det hele røveriske Foretagende er lagt for Dagen, samt den Grad, hvori samme er kommet til Udførelse. Under særdeles stærpende Omstændigheder, og navnlig naar enten betydelig Mishandling er tilføjet nogen, eller de brugte Baaben eller andre Omstændigheder vidne om, at Forbryderen har været beredt paa til sin Hensigts Fremme at gaa til sliq Yderlighed, bliver Ragsstrøgning at forene med Arbeidsstraffen for Livstid. Er ved det røveriske Anfald Livet berøvet nogen, eller der er tilføjet ham en Mishandling af det Slags, som Forordningen 4. Oktober 1833 § 2 omhandler, skal den skyldige have sit Liv forbrudt; men, dersom Gjærningen var forbunden med en umiddelbar morderisk Beslutning, bliver, eftersom denne er bleven udført eller ikke, Lovens 6—9 - 12 eller 6—6—22 at anvende. Hvad Sørøveri angaar, vil Forordningen 20. April 1825 §§ 1 og 2 blive at anvende, dog at Forbryderen i det Tilfælde, som § 1 sidste Membrum omhandler, udenfor de vestindiske Kolonier, i Stedet for at underkastes den der nævnte stærpede Livsstraf, anses efter Lovens 6—9—12.

35. Dersom Røveri maatte være udsøvet imod Posten (§ 9) eller paa dem, som Skibbrud eller anden saadan Ulykke er overgaaet (§ 11), bliver saadant altid ved Straffens Bestemmelse at tage i Betragtning som en særdeles

stærpende Omstændighed, saa at enten den ellers forskyldte 11. April. Straffetid forlænges, eller at Ragsstrøgning forenes med Strafarbejde for Livstid, naar dette allerede ved Forbrydelsens øvrige Bestaafenhed var forskyldt.

36. Derfom den, der fratager en anden hans Gods, har udøvet saadan Vold eller Trudsæl, som § 34 omhandler, for at sætte sig i Stand til at fuldbyrde Borttagelsen eller bringe det tagne Gods i Sikkerhed, bliver han at straffe i Overensstemmelse med bemeldte Paragraf uden Hensyn til, om han ved at begynde paa Forbrydelsen allerede havde været findet at benytte slige Midler eller ikke.

37. Derfom nogen ved Vold eller Trudsel aftvinger nogen en Forfkrivning, Kvittering eller andet Dokument, som kan paadrage ham eller andre Forpligtelser, eller stille ham eller andre ved Rettigheder, bliver han i alle Maader at anse, ligesom om han umiddelbart havde berøvet en anden Penge eller Gods.

38. Om Ligs Udplyndring. Den, som udplyndrer sig, bliver selv i det Tilfælde, der omhandles i Lovens 6-16-3, at straffe som for Tyveri. Er slig Forbrydelse udøvet i et Ligs Begravelsessted, eller har Mishandling af Liget dermed været forbunden, bliver dette ved Anvendelsen af den almindelige Tyvsstraf at tage i Betragtning som en særdeles stærpende Omstændighed.

39. Besiddelsestyveri. Den, der paa ulovlig Maade sætter sig i Besiddelse af en ham selv tilhørende Ting, skal, forsaavidt dermed ikke maatte være forbunden nogen svigagtig Hensigt, i Stedet for at lide efter Lovens 6-17-12, anses med Bøder fra 2 til 20 Rbd. Søv efter Omstændighederne. Men i Tilfælde af, at en svigagtig Hensigt dermed er forbunden, saasom naar nogen hemmelig sætter sig i Besiddelse af Ting, som han til en anden har pantsat, eller den, som har ublaant sin Ting, hemme-

11. April. lig tager den tilbage og vil kalde Raantageren til Ansvar for samme, anses den skyldige med den Straf, som saadant Bedrageri, efter de dermed forbundne Omstændigheder, i Overensstemmelse med denne Anordning kan paa-
 drage. Hvis nogen, for at sætte sig i Besiddelse af sit eget, har udøvet Vold, bliver han herfor tillige at anse efter den udøvede Volds Bestaffenhed.

40. Brugstyveri. Dersom nogen paa ulovlig Maade har sat sig i Besiddelse af en andens Ting, men det efter Omstændighederne maa antages, at han ikke har villet tilegne sig den eller stille Eieren derved, men ifkun villet benytte sig af samme til et bestemt Brug, bliver han efter Sagens Bestaffenhed og navnlig med Hensyn til, hvorvidt Eieren derved har været udsat for noget særdeles Tab ved Tingens Forringelse eller i andre Maader, at anse med Bøder fra 2 til 20 Rdd. eller Fængsel paa Bånd og Brød indtil 8 Dage.

41. Bedrageri. Den, som ved at udgive sig for en anden Person end den, han er, eller ved falskeligen at foregive sig at gaa en andens Erinde og af denne at være bemyndiget til at modtage Varer, Penge og deslige, eller ved andre lignende svigagtige Midler fravender en anden Penge eller Gods, bliver at straffe i Overensstemmelse med nærværende Anordnings § 1 og de for dennes Anvendelse i de paafølgende Paragrafer foreffrevne Regler.

42. Bestemmelsen i den foregaaende Paragraf bliver at anvende paa den, som underflaar noget et Stervbo tilhørende Gods eller en samme tilkommende Fordring, eller paa anden saadan Maade besviger nogen ved forsætlig at fordølge, hvad han er pligtig at opgive; ligeledes paa den, der mod bedre Vidende og for at fravende en anden, hvad der lovlig tilkommer denne, fragaar Modtagelsen af hvad der er ham betroet til Laan (Penge eller andet), Leie, For-

varing, Pant eller i andre Maader, saaledes at enten det 11. April. modtagne selv skulde tilbagegives eller noget andet i Stedet for samme betales; fremdeles paa den, der svigagtigen nægter den Tilbagegivelse eller Betaling, som har fundet Sted af hvad han har havt at fordr af en anden; videre paa den, der fremsører opdigtede Fordringer i et Sterbbo eller ved anden Leilighed, hvor de formedelst de Bedkommendes Mangel paa Kundskab om Omstændighederne kunne ventes at sættes igjennem; saa og paa den, der svigagtig modtager Penge eller Gods, som en anden, paa Grund af urigtig Kundskab til Omstændighederne, tror sig pligtig at betale eller afgive til ham; samt paa den, der berøver en anden Midlerne til at gjøre en lovlig Fordring gjældende eller til at værgе sig mod en urigtig Fordring ved at fravende ham Dokumenter eller tilintetgjøre disse eller gjøre dem ubrugelige. Det skal iøvrigt ingenfinde tjene som Bevis til at fælde nogen som skyldig i Svig, at han ikke med Ed vil fralægge sig en Fordring eller en Indsigelse eller paa saadan Maade bekræfte en af ham fremsat Fordring eller Indsigelse.

43. Den, der ulovlig afhænder eller paa anden saadan svigagtig Maade, hvorved rette Eiers Eiendomsret kunde gaa tabt, tilegner sig, hvad der er ham betroet til Laan, Leie, Forvaring, Bestyrelse, Pant, saa og den, der sælger eller paa anden Maade afhænder eller pantsætter Gods, der ikke er ham tilhørende, eller hvorover han tidligere har overdraget anden Mand en Rettighed, som er uforenelig med den, der ved hin Handling skulde stiftes, straffes ligeledes i Overensstemmelse med § 11. Dette bliver og at anvende paa den, som bortflytter, afhænder eller pantsætter arresteret eller udlagt Gods, saa og paa den Fæster eller Forpagter, som svigagtig forvanster den ham overleverede Besætning og Inventarium m. m.

11. April. 44. Den foranførte Straf er og anvendelig paa den, der til eget Brug anvender Penge, som han for andre har modtaget, eller som ere ham overgivne til Forvaring eller til en bestemt Anvendelse; dog, dersom det ikke er ved at bryde Segl eller Laas for de fremmede Penge, at han har sat sig i Stand til at benytte dem, og han heller ikke svigagtig har fragaet Modtagelsen, bortfalder alt Strafsansvar, hvis han, inden Dom i første Instants overgaar ham, erstatter hvad han saaledes har forbrugt. Det skal iøvrigt, forsaavidt saadan Forpølse af anden Mands Midler ikke har været forenet med de ovenmeldte skærpende Omstændigheder, altid staa i den skabelidendes Magt, om han vil have Sagen forfulgt; den skyldige skal i saa Fald ei heller kunne undergives Arrest, uagtet samme ellers i Følge den af ham begaaede Forseelses Bestaffenhed maatte være anvendelig, med mindre dette tillige er begjært af den forarettede, ligesom denne og, indtil Dom er affagt, kan frasalde Sagens fortsatte Forsøgning. Som Følge af foranførte Bestemmelse skal Forordningen 4. Marts 1. 90 ikke længere være anvendelig mod private Regnskabsbetjente.

45. Optagelse eller Flytning af Skjelsten eller andet Mærke. Den, som for at udvide sin Eiendom eller skaffe den paa en andens Bekostning en fordelagtig Egenskab, optager eller flytter Skjelsten eller andet Mærke, der betegner Grændsen for de forskjellige Eiendomme eller de dermed forbundne Rettigheder, anses i Overensstemmelse med § 41.

46. Bedrageri ved Signen og Manen m. m. Dersom nogen ved saadanne indbildte og overtroiske Kunstter, som omtales i Lovens 6—1—10 til 13, bedrager Almuen eller andre, som maatte være daarlige nok til saaledes at lade sig bedrage, bliver ogsaa denne Anordnings § 41 derpaa at anvende; men ved Straffegradens Bestem-

melse bliver ikke blot det Pengetab, som han derved paafører 11. April. de bedragne, men ogsaa sliig Fremgangsmaades øvrige for-
dærbelige Følger at tage i Betragtning. Ligeledes bliver
ved Anvendelsen af § 41 paa Svig, begaaet i Spil, særdeles
Strengthed at iagttage mod dem, som paa saadan Maade
have bedraget Ungdommen eller Almuesfolk. Fornævnte
Lovens Artikler og i Forbindelse med disse den i Forord-
ningen 30. Marts 1827 § 4 givne Bestemmelse bortfalder
saaledes for Fremtiden.

47. Falskt Maal og Vægt m. m. Befindes Maal-
og Vægtredskaber at være, med Hensigt til ved sammes
Hjælp at kunne forurette andre, dannede af større eller
mindre Indhold end det forordnede, hvortil det og hører,
naar de lovlige Maal- og Vægtredskaber ere blevne forsættelig
forandrede, være sig ved Hjælp af Stavers Indsættelse
eller Bundens Flytning i Tønder eller Stjæpper, ved Me-
talmaals Ud- eller Indhamring, Vægtlodders Formindfelse
eller Forøgelse, eller i andre Maader, saa skal saavel den,
der har forfærdiget sliig falskt Maal og Vægt eller forfalsket
det rette, som den, der har ladet dette gjøre, eller som vi-
dende betjener sig af saadanne falske Maal- eller Vægt-
redskaber, straffes efter § 41. Dersom ellers Vægt eller
Maal benyttes, som ikke lovlig er justeret, eller som ved
Tid og Brug er blevet forandret, eller dersom nogen ved
Brugen af Vægt og Maal foruretter dem, med hvem han
handler, anses den skyldige første Gang med Bøder.
Disse blive ordentligvis at bestemme fra 2 til 20 Rbd.
Sølv; dog maa Bøderne i det sidstnævnte Tilfælde ikke sættes
ringere end til det dobbelte af det Belsøb, som det efter
Klæmelighed kan antages, at der ved sliig Mislighed er fra-
vendt andre, uden at de ovennævnte 20 Rbd. forsaavidt
skulle være en Grændse. Gjentages en af bemeldte For-
seelser, blive højere Bøder eller, efter Sagens Besskaffenhed,
Forbrydelse af Borgerstab eller anden Udkomst til Nærings-

11. April. brug, Fængsel paa Band og Brød eller andet Fængsel at anvende. Den Næringsbruger, der tredie Gang er funden i saadan ulovlig Omgang, bliver altid at anse med Borgerstabs eller anden Næringsret. igheds Fortabelse. Den Mand, i hvis Bærge det ulovlige Maal eller Vægt er fundet, og i hvis Handel eller Næring samme er benyttet, skal anses som foransført, naar ikke Omstændighederne gjøre det antageligt, at han har været uvidende derom, i hvilket Tilfælde han dog formedelt sit flette Tilsyn kan anses med Bøder indtil 10 Rdb. Sølv. Med lige Mulkt anses den, i hvis Handel eller Næring Forurettelse forefalder ved Brug af Vægt og Maal, naar Veiningen og Maalingen er udført af hans Folk, saaledes at det ikke med Sikkerhed kan antages, at Misligheden er foregaaet med hans Vidende, men dog Mangel paa behørigt Tilsyn efter Omstændighederne kan tilregnes ham.

48. Om Bedrageri ved falskt Stempel eller Mærke. Saafremt nogen falskelig forsyner Varer eller andre Gjenstande med et Stempel eller Mærke, der skal indeholde en offentlig autoriseret Borgen for sammes Ægthed eller Godhed, eller den, som er bemyndiget til at anbringe slikt Stempel eller Mærke, forsætlig misbruger samme ved at anbringe det paa Gjenstande, der ikke have den Egenkab, som derved skal udtrykkes, straffes han efter § 41. Det samme gjælder og om den, der svingagtigen tilvender sig slikt Stempel eller Præg paa forfalskede Varer, navnlig naar en Guldsmed udfylder noget hult Guld- eller Sølvarbeide med Bly eller andet, eller sammenlodder Metal af ringere Værdi med det bedre, saa at det, som falder til Prøve, findes forsvaret, medens det, som er indenfor, er af flettere Bestaaffenhed.

49. Salg af falske eller forfalskede Varer. Med lige Straf bliver og enhver anden at anse, der sælger falske eller forfalskede Varer, naar denne For-

brydelse udøves i noget betydeligt Omfang. Som den 11. April. skærpende Omstændighed skal det komme i Betragtning, naar Varerne urigtig ere blevne forsynede med et Stempel eller Mærke, der betegner en Fabrikant eller Handlende, hvis Navn skulde bidrage til at skaffe Søgning og Tillid. Selv om Varerne ere af ikke mindre god Bestaffenhed end de, som det misbrugte Stempel eller Mærke vilde antyde, bliver foransførte Fremgangsmaade at anse med efter Omfattningens Størrelse og de øvrige Forhold læmpede følelige Bøder. Fremdeles bliver Straf efter § 41, og det med Strengthed i Straffegradens Bestemmelse, altid at anvende, naar saadan Forfalskning af Varer har fundet Sted, at andres Liv eller Sundhed derved er sat i Fare, og efter Sagens Bestaffenhed kan der endog paalægges den skyldige en Straf, som gaar udenfor den i nærværende Lov Anordnings § 1 fastsatte højeste Straffegrad, hvorved Grundsætningerne i Forordningen 4. Oktober 1833 blive at tage i Betragtning. Derimod bliver med Hensyn til andre i Smaahandelen forefaldende Vareforfalskninger, ved hvilke kun ubetydeligt Tab tilføies nogen, Undtagelse at gjøre fra den oven foreskrevne Regel, saa at den skyldige i Stedet for at lide efter denne Anordnings § 1, kun anses saaledes, som § 47 har bestemt for den, der ved Brugen af Vægt og Maaal foruretter andre, ligesom og da alt, hvad Paragrafen har anordnet om Husbondens Ansvar for sine Folk, paa llig Forseelse maa anvendes.

50. Bedragerier, som anses med mildere Straf, end den sædvanlige. Ligesom Vi med Hensyn til adskillige Handlinger, der kunne henføres under det almindelige Begreb om Bedrageri, have paa Grund af den mindre betydnende Skade, som de medføre, og den mindre strenge Maade, hvorpaa de pleie at betragtes, i §§ 47 og 49 hjemlet mildere Straffes Anvendelse end den, som Vi ellers have fastsat for Bedrageri, saaledes ville Vi og, at

11. April. Undtagelser maa gjøres fra de almindelige Regler i § 41 og paafølgende Paragrafer, naar de der ommeldte Handlinger ere udøvede i en saa lidet betydende Grad og under saadanne særdeles Omstændigheder, at samme baade med Hensyn til deres Følger og til det Sindelag, som den paagjældende derved har lagt for Dagen, have en mærkelig ringere Grad af Strafverdighed end den, Forbrydelsen efter sin almindelige Natur fører med sig. Dette vil t. Ex. finde Anvendelse, naar den, som har pantsat noget ham betruet Guds kjendelig har været beredt paa at løse det tilbage, saaledes at hverken Eieren eller Panthaveren derved skulde lide Tab; eller den, der har solgt anden Mandes Gods, dermed har forbundet en saadan aabenlys Fremgangsmaade, at det kan ses, at han dog ikke har villet unddrage sig for at give Bedkommende Erstatning; hvorimod i flige Tilfælde efter Omstændighederne enten en kort Tids Fængsel paa Vand og Brød eller andet Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder Bøder kunne træde i Stedet for hin Straf. Paa lige Maade vil den i § 45 for den der omhandlede Forbrydelse fastsatte Straf være at formilde, naar den er udøvet paa en saadan Maade og under saadanne Omstændigheder, at det klarlig skjønnes, at den skyldige ei kunde vente, at den af ham foretagne Forandring med Eiendommen kunde blive skjult, og hans Handling saaledes mere har Præg af Selvraadighed end af Attraa efter ved det brugte Middell at berøve en anden Bevist for sin Ret. Dog bør den Skaansel, som bør vises i foranførte og andre Tilfælde, som dermed kunne sættes ved Siden, ikke lettelig finde Sted imod den, der forhen har gjort sig skyldig i enten lignende Forseelse eller endog i en saadan Forbrydelse, at han derved har paadraget sig enten Straf efter denne Anordnings § 1 eller anden lige eller større Straf.

51. Saadanne svigagtige Handlinger, der ikke indbefattes 11. April. under de i de foregaaende Paragrafer udtrykkelig omhandlede, og heller ikke fuldkomment kunne sættes ved Siden af samme, t. Ex. naar nogen bortleier det, som ikke er ham tilhørende, eller som han til en anden forud har bortleiet, uden at saadant kan undskyldes med Feiltagelse eller et urigtigt Begreb om hans Naadighed over Tingen, eller naar nogen benytter Dpdigtelser eller endog urigtige Attester, for dermed at understøtte Indgreb i Nærings- eller deslige Rettigheder, forudsat, at heri ikke indeholdes en særlig Forbrydelse (f. Ex. Esterskrift af andens Haand), blive efter deres Beskaffenhed at anse enten med forholdsmæssige Bøder eller Fængsel paa Band og Brød eller andet Fængsel.

52. Forseelser af det Slags, som omhandles i § 51, blive ikke at paatale uden efter den forurettedes Begjæring, men bør dog, naar denne forlanger det, undersøges og paakjendes efter de for offentlige Politisager gjældende Regler. Paa denne Maade bør og de Tilfælde behandles, for hvilke § 50 har hjemlet en nedsat Straf, dog at det, hvad disse angaar, ikke ubetinget beror paa den forurettede, om Paatale skal finde Sted eller ikke, men at det, naar denne ønsker, at Sagen maa bortfalde, bliver at indstille til vedkommende Øvrigheds Resolution, hvorvidt dette kan tilstedes, eller om det til Gaandhævelsen af den for den indbyrdes Samhandel saa vigtige gjensidige Tro og Love er nødvendigt, at Sagen desuagtet forfølges. Nærligen bør selv de mindre betydende Forseelser mod § 47 saavel som de i Slutningen af § 49 omhandlede mindre betydende Baresforfalskninger fremdeles være Gjenstand for Politiets Opmærksomhed og Forfølgning, uden Hensyn til, hvorvidt det maatte begjæres af nogen enkelt Mand eller ikke.

11. April. 53. Om Assurancebrev. Den, som med Hensyn til Sø- eller Brandassurance gjør sig skyldig i svigagtig Omgang, bliver i Almindelighed at straffe i Overensstemmelse med denne Anordnings § 1 (cfr. § 41), saaledes at ved Straffens Bestemmelse tages særdeles Hensyn til det skammelige og fordærvelige i at misbruge saadanne velgjørende Indretninger til egennyttige Hensigters Opnaaelse. Og, er hin Brev af det bethdeligere Slags, f. Ex. naar nogen har tegnet Assurance paa Gods, som han ikke har agtet at indskibe eller paa anden Maade underkaste den Fare, der var Forsikringens Gjenstand, eller han ved Forsikring paa flere Steder har søgt at skaffe sig Fordel ved den Skade, der maatte tilstøde den forsikrede Gjenstand, eller han har forsikret, hvad der ham bitterligt allerede var forgaaet, eller han har lagt Dølgemaal paa Omstændigheder, der vilde have haft Indflydelse paa den attraaede Assurances Indvilgelse, eller han, uden dog at være bevislig skyldig i en Brøde, der efter det følgende medfører større Straf, medvirket til at forøge Skaden, eller han ved at opgive den lidte Skades Omfang og Størrelse kjendelig og forsætlig er afvegen fra Sandheden, saa vil Straffen være at stærpe indtil 8 Aars Arbeide. Men, hvis nogen for at besvige Forsikreren forsætlig sætter Ild paa Hus, bliver han, om han end selv er Eier af samme, i Overensstemmelse med Plakat 7. April 1819 at straffe som Mordbrænder. Ligeledes finder Livsstraf Sted, naar Skib i et lige Diemed forsætlig til sættes under saadanne Omstændigheder, at nogens Liv derved sættes i Fare. Under andre Omstændigheder bliver derimod denne sidste Misgjerning at straffe med Arbeide i det mindste i 10 Aar, og, efter Forbrydelsens Grovhed, endog paa Livstid. Iøvrigt ere foranstørte Bestemmelser lige anvendelige, hvad enten Forsikringen er tegnet hos en af de til at tegne Forsikring

privilegerede Indretninger, eller hos nogen anden i eller 11. April. udenfor Bore Lande.

54. Svigagtig eller paa anden Maade tilregnelig Fallit. Naar nogen, hvis Bo er taget under Behandling eller forudses at maatte komme under Behandling som Ophuds- eller Fallitbo, forstikker sit Gods eller til Skade for Boet afhænder samme, hemmelig inddriver sine Fordringer eller skaffer Beviserne for samme til Side eller i andre Maader fordølger disse, eller han meddeler Gjældsbreve for Summer, som han ei er skyldig, eller Kvitteringer for hvad der ei er betalt, eller han isvrigt foretager noget, der gaar ud paa, at urigtige Fordringer paa Boet gjøres gjældende, eller dettes lovlige Giendele eller Fordringer ikke komme samme til Gode, straffes han efter § 41, saaledes at der ved Straffegradens Bestemmelse tages særdeles Hensyn til de fordærvelige Følger, som slikt uredeligt Forhold medfører endog for den olmindelige Kredit. Men, dersom han skulde have vist en saa høi Grad af Uredelighed, at han, uden at have været i den Nødvendighed at opgive sit Bo eller standse med Betaling, har ved jaadanne Midler, som de foranførte, givet det Udseende af, at hans Bo var utilstrækkeligt til hans Kreditorers Fyldestgjørelse, og han saaledes alene har gjort Ophud eller er gaaet Fallit for at berige sig paa sine Kreditorers Bekostning, saa bliver han at hense til Strafarbejde fra 5 til 10 Aar.

55. Bestemmelsen i den første Del af § 54 bliver og at anvende paa den, der paa en Tid, da han maatte foreudsæ sit forestaaende Ophud eller Fallit, svigagtig optager nye Forstrækninger eller udsteder nye Panteforskrivninger, som ville give enkelte af hans Kreditorer Fortrin for de øvrige, eller benytter de Midler, som han har i Hænde, til at forskaffe enkelte Kreditorer Betaling paa de øvriges Bekostning, saa og paa den, der, udenfor Tilfælde af Ophud

11. April. eller Fallit, foretager sig Proformaaffhændelser, Proforma-pantsættelser eller benytter opdigtede Fordringer for at betage sine Kreditorer Midlerne til at erholde hvad dem tilkommer. Dog kan ved Straffegradens Bestemmelse efter Omstændighederne en større Lempelighed finde Sted end den, som Anvendelsen af § 54 tilsteder.

56. Befindes det, at nogen før sit Opbud eller Fallissement, hvorved der især skal tages Hensyn til de nærmeste 6 Uger, har foretaget sig saadanne Handlinger, der i en mærkelig Grad forsøge Boets Gjæld eller formindste Midlerne til dens Dækning, skal det, saavel ved nøie at gjenuegaa hans Bøger og Papirer, som og i fornødent Fald ved Forhør over ham saavel som andre, der desangaaende kunde give Oplysning, undersøges, hvorvidt saadanne Omstændigheder have fundet Sted, at han kan antages at have handlet uden uredelig Hensigt. Men, skulde det derved findes, at han, ved at forfalste eller bortstafte sine Handelsbøger eller føre dem saaledes, at den Oplysning om hans Tilstand og Handlinger, som disse burde give, mangler, eller paa andre deslige Maader forsættelig har lagt Hindringer i Veien for saadan Undersøgelse, dømmes han efter den første Del af § 54. Dersom det efter Omstændighederne ei kan antages, at Fallenten har havt et saadant svigagtigt Forsæt, men han dog findes at have gjort sig skyldig i grove Uordener i Henseende til Førelsen af sine Handelsbøger, bliver han at anse med Straf af Fængsel fra 1 til 6 Maaneder.

57. Naar det findes, at den, hvis Bo er kommet under Opbuds- eller Fallitbehandling, ved ødsel, uregelmæssig Levemaade, ved høit Spil eller andre uovelige og til hans Formue og Indtægtskilder i intet Forhold staaende Foretagender saaledes har ødelagt sin Formue, at det hans Kreditorer paaførte Tab væsentlig maa hidledes af saadan letfindig Udfærd, uden at iøvrigt nogen egentlig svigagtig

Omgang kan overbevise ham, saa bliver han, efter Graden 11. April. af det utilbørlige i hans Forhold og med Hensyn til det hans Kreditorer derved paaførte Tab, at straffe med Fængsel indtil 2 Aar. Saa bør han og være uberettiget til paant at drive den Handel eller Næring, hvortil han forhen havde Hjemmel, og heller ikke maa han stedes til at drive en Næring af mindre Betydning, uden at dertil er erhvervet Rancelliets særdeles Tilladelse. Iøvrigt kan den Omstændighed, at den opbydende eller fallerende i Medhold af det foransførte maatte blive straffet med Fængsel, ikke betage hans Kreditorer deres Ret til under de i Loven hjemlede Betingelser at paastaa ham, dog først efter Udløbet af Straffetiden, hensat i Gjælds-fængsel.

58. Svigagtig Omgang med Hittegods m. m. Den, som ikke oplyser Hittegods, skal efter de med hans Fremgangsmaade forbundne Omstændigheder anses med $\frac{1}{3}$ til $\frac{2}{3}$ af den i denne Anordnings § 1 fastsatte Straf, saaledes at 3 Dages Fængsel paa Bånd og Brød bliver den ringeste Grad af Straffen, undtagen forsaavidt Bestemmelserne i §§ 30 og 50 maatte føre til en lempeligere Straf. Dog kan ovenansførte Bestemmelse ikke anvendes paa den, der underkøber eller paa anden uredelig Maade behandler strandet Gods; men en saadan bliver, i Overensstemmelse med Forordningen 28. December 1836 § 37 Nr. IV, at straffe som for Tyveri, hvorimod de Straffebestemmelser, der indeholdes i nærværende Anordning, træde i Stedet for dem, der indeholdes i bemeldte Paragraf af Forordningen 28. December 1836 under Nr. V, VI og VII.

59. Besvigelse af Told-, Stempelpapirs-, Post- og andre Stats-Indtægter. Hvad Besvigelse af Told-, Stempelpapirs-, Post- og andre Stats-Indtægter angaar, saa og Tiendesvig, vil det

11. April. indtil videre have sit Forblivende ved de i de diſe Gjenſtande omhandlende ſæregne Anordninger derfor hjenlede mildere Straffe. Dog, hvis Beſvigelſen ſker ved en Handling, ſom efter nærværende Anordning udgjør en ſæregen Forbrydſe (f. Ex. ved Benyttelſen af falſke Dokumenter), bliver ogſaa denne Anordning at anvende.

60. Efterſkriven af anden Mands Navn. Den, ſom falſkelig efterſkriver anden Mands Navn under noget Teſtamente, Kontrakt, Gjældsſbrev, Transport, Kvittering, Anviſning, Kaution, Fuldmagt, Kreditiv eller andet lignende Dokument, anſes med Strafarbeide fra 3 til 10 Aar efter Forbrydſens Beſtaffenhed. Men, er det en Statsforſkrivning eller en Bexel eller andet ſaadant til almindeligt Omløb beſtemt Gjældsſbrev, med Henſyn til hvilket Forbrydſen er begaaet, bliver en længere Straffetid efter Omſtændighederne indtil 16 Aar at beſtemme.

61. Frembringelſe af falſke offentlige Dokumenter. Derſom nogen paa lige Maade frembringer en falſk Kollegial- eller Øvrigheds-Resolution, en Retsakt eller noget andet offentligt Dokument, der, hvis Underſkrifterne vare rigtige, vilde indeholde en Afgjørelſe af de vedkommendes Anliggender eller en anden bindende Regel for deres Handlinger, eller og udgjøre et juridiff Beviſ, bliver den ſkyldige at ſtraffe med 3 til 16 Aars Arbeide, ſaaledes at der ved Straffegradens Beſtemmelſe tages ſærdeles Henſyn ſaaavel til Gjenſtandens Vigtighed, ſom til den mere eller mindre indgribende Indflydſe, Dokumentet efter dets Beſtaffenhed maatte have paa denne Gjenſtands Afgjørelſe. Foranførte Beſtemmelſe bliver ikke uanvendelig, fordi Dokumentet, dets Vægtighed forudſat, dog ikke vilde været af en ſaa bindende Beſtaffenhed, at den deri indeholdte Beſtemmelſe jo ved Paaankning eller Klage kunde været Forandring underkafſtet, ei heller derved, at der iøvrigt i dets Form eller Indhold maatte være en eller

anden Feil, som kunde have betaget samme sin Gyldighed; 11. April. men det er nok, at Dokumentet efter sin Hensigt har en saadan Betydning som foransørt.

62. Falske Underskrift paa mindre betydende Dokumenter eller under sær formildende Omstændigheder. Dersom nogen meddeler falske Underskrifter under Dokumenter, der ikke ere af saa stor Betydning som de i §§ 60 og 61 nævnte, eller dersom Dokumentet vel kan henføres under en af bemeldte Paragrafer, men enten formedelsst Gjenstandens særdeles Bestaffenhed eller paa Grund af Dokumentets øiensynlige Mangler har været mindre farligt og skadeligt, saa kan efter Sagens Omstændigheder Straffen bestemmes under den i § 60 nævnte mindste Grad. Hvis Dokumentet blot gif ud paa at anbefale nogen til en eller anden Understøttelse eller paa at afgive et fordelagtigt Vidnesbyrd om en Persons Forhold, kan Straffen efter Omstændighedene, og navnlig hvis den skyldige hører til den mindre oplyste Almue, endog gaa ned til en af de høie Grader af Fængsel paa Vand og Brød. Men, er Dokumentet af noget større Betydning, bør, selv under de iøvrigt mest formildende Omstændigheder, Strafarbejde finde Sted, og i det hele bør der ved Anvendelsen af denne og de to nærmest foregaaende Paragrafer stedse tages Hensyn til den høiere Grad af Vigtighed, som det har saavel for den borgerlige Orden som for de enkeltes Rettigheder og den gjensidige Tillid i den borgerlige Samhandel, at der kan stoles paa Egtigheden af de Underskrifter, hvorpaa et Dokuments forpligtende eller bevisende Kraft skal grundes.

63. Forfalskning af Dokumenter. Naar den, i hvis Navn et Dokument er udstedt, vel selv har underskrevet samme, men Dokumentet dog ikke endnu har været bestemt til at udgives, og en anden ved svigagtig at forsynne det med Segl eller udfylde de aabne Steder har givet

11. April. det den Fuldbendelse, som behøvedes, for at det kunde benyttes, bliver denne at anse, som om han falskelig havde underskrevet det.

64. Det samme gjælder og, naar nogen svigagtig forandrer Indholdet af et Dokument. Dog, hvis Forfalskningen skal være saa kjendelig, at ingen uden aabenbar Uforsigtighed derved kunde skuffes, kan Straffen nedsættes efter Omstændighederne indtil det halve af den, som i Medhold af §§ 60, 61 og 62, efter som Dokumentet hører under den ene eller anden af disse Paragrafer, vilde fundet Sted.

65. Efterskriften af Kongens Haand m. m. Skalde nogen fordrifte sig til at efterskrive Vor Haand eller forfalske et med Vor Underskrift forsynet Dokument, bliver han at straffe med Arbeide paa Livstid.

66. Om hvad der udfordres til de i §§ 60—65 omhandlede Forbrydelsers Fuldbendelse, samt om Delagtighed i samme. De i §§ 60—65 foreskrevne Straffe ere dog ikke i deres fulde Omfang anvendelige, saa længe der aldeles ikke er gjort den tilføjede Brug af det falske Dokument. Derimod er det ingenlunde nødvendigt, at nogen virkelig derved er bleven skuffet, ei heller at Falskneren selv har forevist Dokumentet for den, paa hvem det var bestemt at virke; men Forbrydelsen maa agtes for fuldbåret, saa snart han har givet Dokumentet fra sig til Benyttelse af en anden. Den, som benytter sig af et falsk Dokument, som en anden falskelig har skrevet eller forfalsket, skal, hvis han har tilskyndet eller formaaet den anden hertil, straffes, som om han selv havde udført disse Handlinger; i modsat Fald kan derimod denne Straf efter Omstændighederne nedsættes, dog ikke dybere end til to Trediedele.

67. Straf for falske eller forfalskede Doku=11. April. menter, der efter deres Beskaffenhed kunde forvolde et særdeles stort Onde. Derksom et falsk Dokument er af en saadan Beskaffenhed, at det, naar det tages for ægte, maatte forvolde nogen enkelt Mand et større Onde end blot Formuestab eller og forstyrre den offentlige Orden eller lægge Hindring i Veien for Vor Tjeneste, saa bliver der ikke blot ved Straffegradens Bestemmelse efter de forestaaende Paragrafer hertil at tage Hensyn, men, dersom det Onde, der ved Forbrydelsen var tilfigtet, skulde være saa betydeligt, at selv den høieste i bemeldte Paragrafer hjemlede Straf ikke kan anses tilstrækkelig, bliver Strafarbejde for Livstid at sætte i Stedet; ligesom det følger af sig selv, at hvis det begaaede Falsk med Hensyn til det derved tilfigtede Onde skulde udgjøre en særegen Forbrydelse, hvorved en endnu større Straf var forskyldt, bliver denne at anvende.

68. Forfærdigelse eller Benyttelse af Dokumenter med opdigtede Navne. Naar nogen forfærdiger eller benytter et under opdigtede Navne udstedt Dokument, saa bliver han at anse med Hensyn til de Straffebestemmelser, der efter Dokumentets Beskaffenhed og Hensigt vilde fundet Anvendelse, saafremt en andens Navn falskelig var efterskrevet. Dog blive disse ikke i saadanne Tilfælde at anvende i deres fulde Strækning, men Straffen bliver, eftersom den med et slikt Forhold forbundne Farlighed og Skadelighed, i Følge de samme ledsagende Omstændigheder, mere eller mindre fjærner sig fra den, som Dokumenter med falske Underskrifter føre med sig, at nedsætte indtil det halve. Iøvrigt er denne Paragraf ikke anvendelig paa Proformavekter, med Hensyn til hvilke det forbliver ved Forordningen 18. Mai 1825 § 3.

11. April. 69. Ewig, begaaet af Embedsmænd, Bærger eller Kuratorer m. fl. i lignende Egenstaber. Naar Embedsmænd, Bærger, Kuratorer eller andre, som enten Statens eller Enkeltmands Anliggender under offentlig Tilsyn ere betroede, misbruge den Leilighed, som deres Stillinger give dem, til bedrageriske Foretagender, bliver ikke blot den Bestemmelse, hvorunder Forbrydelsen efter sin Bestaaffenhed kan henføres, at anvende med større Strengthed end mod andre, der begaa lige Forbrydelser (hvilket ogsaa i Henhold til § 3 Nr. 4 og 5 skal gjælde, naar private Betjente saaledes besvige den, som har betroet dem sine Anliggender); men, forsaavidt deres Brøde maatte være af den Betydning, at selv den høieste Grad af den Straf, som hin Bestemmelse maatte hjemle, ikke findes at svare til dens Grovhed, bliver en høiere Straf, efter Omstændighederne indtil det dobbelte af hin, at anvende. Med Hensyn til Straffen for dem, der forøbe de Midler, som de i Kraft af et kongl. Embede eller i Følge nogen anden Egenstabe efter Lov og Anordninger eller anden offentlig Foranstaltning have at oppebære, opbevare eller forvalte, vil der være at forholde efter de særegne Bestemmelser, som derfor ere eller maatte blive givne.

70. Eftergjøren af Landets Penge. Den, som eftergjør Kongens Mønt eller Nationalbankens Sedler eller Tegne, anses med Strafarbejde fra 6 til 16 Aar eller, hvis Forbrydelsen er særdeles betydelig, for Livstid. Ved Valget af denne Straf bliver der at tage nsie Hensyn til det Omfang, hvori, samt den Kunstfærdighed og Planmæssighed, hvormed Forbrydelsen er udøvet, og denne skal betragtes som fuldført, saa snart nogen til Udgivelse bestemt Mønt eller Seddel er bleven forfærdiget, om end samme ikke er bleven udgivet. Er Forbrydelsen ikke tilfulde bleven fuldført, bliver der at forholde efter § 80, dog at de deri

§ 82, taaler saadan Forlængelse, vil Strafarbejde paa 11. April. Livstid finde Sted.

79. Om Gjentagelse af de forskjellige i nærværende Anordning omhandlede Forbrydelser. Domme, hvorved nogen, i Medhold af Bestemmelserne i §§ 32—38, 41—49, 53—56, 60—76, cfr. § 77, er for de der omhandlede Forbrydelser anset med Straf som for Tyveri eller endog med høiere Straf, skulle og, hvor der spørges om Straffen for gjentagen Forbrydelse, have lige Virkning med en Tyvdom, hvad enten det er samme Forbrydelse, som flere Gange er gjentagen, eller den paagjældende har afværet mellem flere af hine Forbrydelser, saa og, naar den, som findes skyldig i en af disse, forhen er dømt som Tyv, eller omvendt den, som skal dømmes i saadan Egenskab, forhen i Overensstemmelse med denne Vor Anordning er dømt for nogen af de ovenmeldte Forbrydelser. Foransførte Regel er imidlertid i sin hele Strækning kun anvendelig, naar hverken den ringeste eller den høieste Grad af Straf, som hjemles i den Bestemmelse, hvorefter den paagjældende er dømt, staar under den i § 1 fastsatte, saa at det ikke er nok, at den i det givne Tilfælde den paagjældende idømte Straf er lige med en af de Straffegrader, som indeholdes under sidstnævnte Paragraf. Som Følge heraf kan en Dom, hvorved nogen i Overensstemmelse med § 72 er anset for at have udgivet falske Penge, hvormed han først selv var bleven stiftet, ikke have den foransførte Virkning, uagtet den ham for denne Forseelse idømte Straf maatte være en saadan, hvormed og et Tyveri efter denne Anordnings § 1 kunde været affonet. Med Hensyn til flige Tilfælde samt til andre Forseelser, hvorfor nærværende Anordning bestemmer mildere Straf end for Tyveri, dog med Undtagelse af Tyvshæleri, hvorfor §§ 22 og 25 indeholde særegne Regler, bliver vel den

11. April. Dom, som forhen er overgaaet nogen for saadan Brøde, at tage i Betragtning ved Straffegradens Bestemmelse for gjentagen Brøde af lignende Slags, saa vel som naar ellers Forbrydelse mod nærværende Bor Anordning er begaaet, ligesom og de den paagjældende forhen for nogen af disse overgaaede Domme bør komme i Betragtning ved Valget af Straffegraden for hine Forseelser, alt i Overensstemmelse med Grundsætningerne saavel i nærværende Anordning som i Bore øvrige Love, men uden dog at have en saa bestemt og omfattende Virkning som den i den første Del af nærværende Paragraf hjemlede. Smidlertid bør den Brøde, som omhandles i § 58, for saa vidt dennes almindelige Regel kommer til Anvendelse, have lige Virkning med Tyvshæleri (§§ 22 og 25). I øvrigt blive ogsaa Bestemmelserne i §§ 19 og 20 at anvende med Hensyn til samtlige i denne Anordning omhandlede Forbrydelser.

80. Attentat paa de i denne Anordning omhandlede Forbrydelser. Naar nogen har foretaget Handlinger, som indeholde Forsøg paa en af de i nærværende Anordning omhandlede Forbrydelser, men han dog ei har faaet udført alt, hvad der hører til denne Forbrydelses fuldstændige Fuldbrydelse, skal en Trediedel indtil to Trediedele af den Straf, som den fuldendte Forbrydelse efter alle med samme forbundne Omstændigheder vilde have medført, finde Sted, i Forhold til som den skyldige er kommen Fuldbrydelsen mere eller mindre nær. Hvis den Straf, i Forhold til hvilken den forsøgte Forbrydelse skal anses, er Strafarbejde paa Livstid, skal 6 Mars Arbejde anses som en Trediedel deraf. Da de den skyldige forhen overgaaede Domme høre til de ovenberørte Omstændigheder, med Hensyn til hvilke Straffen ogsaa for den ufuldendte Forbrydelse bliver at udmaale, saa vil f. Ex. den, der, efter forhen en Gang at være dømt som Tyv, findes skyldig i

indeholdte Forskrifter med særdeles Strengthed komme til 11. April. Anvendelse.

71. Medvirkning til denne Forbrudelse. Bestemmelsen i § 70 er i sin fulde Strækning anvendelig paa en saadan Medvirkning til den der omhandlede Forbrudelse, der er af en sær indgribende Natur, saasom naar nogen forarbejder Plader, Stempler eller andre til Penges Forfærdigelse indrettede Redskaber eller det til Sedlerne brugelige Papir, eller paa anden Maade skaffer Falskneren disse Midler til Forbrudelsens Udførelse, eller naar nogen forud forener sig med Falskneren om at affætte de falske Mønter eller Sedler, som af ham forarbejdes. Hvis nogen paa en mindre betydende Maade har medvirket til hin Brøde, bliver vel § 70 isvrigt at anvende, men dog med en forholdsmæssig Forkortelse af Straffetiden, hvilken, naar den Hjælp, som han har ydet Falskneren, foruden at være af liden Betydning, er saaledes bestaffen, at det ikke vilde være vanskeligt at have erholdt samme andetsteds, og hvis derhos ingen Del i den af Forbrudelsen følgende eller derved tilsigtede Fordel er ham lovet, under ellers formildende Omstændigheder endog kan nedsættes til 1 Aar.

72. Den, som, uden nogen inden de falske Penges Forfærdigelse derom truffen Aftale, er behjælpelig i at affætte disse, anses efter det Omfang, hvori dette er sket, samt Sagens øvrige Omstændigheder, med 2 til 6 Aars Strafarbejde. Men, er selve Forfærdigelsen af de falske Penge foregaaet i Udlandet, saaledes at ingen som Hovedmand derfor kan drages til Undgjælbelse efter de danske Love, bliver den, der her i Riget besørger Affættningen af deslige Penge, at anse efter § 70. For den, som udgiver falske Penge, hvormed han selv er bleven stuffet, efter at han er kommen til Kundskab om deres Falskhed, bliver Straffen derimod kun Fængsel paa Band og Brød, i det

11. April. mindste i 2 Gange 5 Dage, eller Arbeide indtil 1 Aar. Men, dersom der alene var givet ham Anledning til at formode Pengenes Falskhed, bliver saadan Forseelse at affone enten med Bøder i Forhold til den saaledes udgivne Sum eller med nogen Tids Fængsel paa Vand og Brød eller andet Fængsel.

73. Eftergjøren af fremmede Penge samt Delagtighed heri. Den, som her i Riget eftergjør fremmede Mønter eller Pengesedler, skal, om de end ei ere bestemte til Udgivelse her i Riget, anses med Strafarbeide fra 3 til 10 Aar, og den, som har deltaget i slikt Falsk, bliver efter denne Delagtigheds Beskaffenhed at anse, i Lighed med hvad der er foreskrevet i §§ 71 og 72 for en saadan, dog at Straffen i ethvert Tilfælde bliver mildere end den, der vilde fundet Sted, hvis Landets egne Penge havde været Gjenstanden, og i Almindelighed bestemmes saaledes, at den svarer til det halve af denne.

74. Forfalskning af Penge. Den, som forfalsker Kongens Mønt eller Nationalbankens Repræsentativer, hensesættes til Strafarbeide i 2 til 6 Aar efter Forbrydelsens Grad. Dersom Forbrydelsen er begaaet med Hensyn til fremmede Penge, straffes den skyldige med Arbeide fra 1 til 3 Aar. I Forhold hertil og til de i §§ 71 og 72 fastsatte Straffe anses de, som gjøre sig medskyldige i foranstørte Forbrydelse.

75. Falsk, hvorved nogen tilegner sig en ham ikke tilkommende offentlig Egenkab. Den, som tilegner sig en ham ikke tilkommende offentlig Egenkab, være sig et egentligt kongl. Embede eller et overordentligt kongl. Erinde eller anden Bestilling eller Ombud, for i en saadan opdigtet Egenkab at udøve nogen Forretning, der har juridisk Virkning, eller at nyde en Rettighed eller Fordel, hvortil samme vilde give ham Adkomst, hensesættes til Strafarbeide indtil 4 Aar, foruden at

være særskilt Straf undergivet for det Bedrageri eller 11. April. anden Forbrydelse, som han ved Hjælp af hin foregivne Egenskab maatte have udøvet eller tilfigtet.

76. Ulovbestemte Bedragerier. Da det ikke er gjørligt ved almindelig Lov at affondre alle de mangfoldige Arter af Bedragerier, som lade sig udføre, saa fastsættes herved, at ethvert nævnt Bedrageri bliver at straffe i Lighed med det af de ovennævnte, hvormed det efter sin Bestaffenhed og i Medhold af de Grundsætninger, som herse i foransførte Bestemmelser, nærmest kan sammenlignes. Iøvrigt træde de i nærværende Anordning foreffrevne Straffe i Stedet for dem, som for de i samme omhandlede Bedragerier ere fastsatte i ældre Love, hvilke saaledes sættes ud af Kraft. Det maa imidlertid nøie iagttages, at denne Anordning nærmest har Hensyn til de svigagtige Handlinger, der efter deres Natur enten udelukkende eller dog i Almindelighed gaa ud paa at berøbe andre deres Eiendom, men ikke omfatter saadanne, hvorved andre Statens eller Enkeltmands Rettigheder krænkes, eller som dog efter deres Natur lige saa vel kunne sigte til en saadan Krænkelse som til Indgreb i Eiendomsretten, men at kun enkelte deslige Forbrydelser ere indbragne under denne Anordning, fordi Sammenhængen med dem, der udgjøre dennes Gjenstand, fordrer det. Saaledes vil t. Ex. Bestikkelse, falske Attesters Udstedelse og andre Uredeligheder, hvori Embedsmænd maatte gjøre sig skyldige, for saa vidt samme ikke kan henføres under de i nærværende Anordning omhandlede særlige Bestemmelser, fremdeles indtil videre blive at anse efter de hidtil gjældende Love. Dog, for saa vidt disse ikke indeholde aldeles nøiagtige Straffebestemmelser, bør der tillige tages Hensyn til Grundsætningerne i nærværende Anordning. Saa blive og i Særdeleshed de i §§ 60 og 61 fastsatte Straffe at sætte i Stedet for den, som Lovens 1-8-8 har anordnet;

11. April. Ligesom i ethvert Tilfælde, hvor nogen Anordning har henviset til den Straf, Loven sætter for Falsk, nu den Straf bliver at anvende, som nærværende Anordning har bestemt for den Art Falsk, hvortil der ved sliG Henvisning maa antages at være sigtet.

77. Om dem, der gjøre sig meddelagtige i andre af de i nærværende Anordning omhandlede Forbrydelser end Tyveri. De i §§ 21 og 22 for dem, der gjøre sig medskyldige i Tyveri, foreskrevne Regler blive og anvendelige paa dem, der enten ved foregaaende eller efterfølgende Handlinger gjøre sig delagtige i nogen af de øvrige i denne Anordning omhandlede Forbrydelser, for saa vidt ikke særegne Regler indeholdes i det foregaaende.

78. Kumulation af Straf for forskellige af de i nærværende Anordning omhandlede Forbrydelser. Saafremt nogen under samme Sag findes skyldig i forskellige Arter af de Forbrydelser, som ere Gjenstand for nærværende Anordning, bliver, ligesom naar flere Forbrydelser af samme Art ere begaaede, Straffen at bestemme under et for samtlige de udbøvede Forbrydelser, der saaledes alle medvirke til at bestemme Straffens Størrelse. Dog bør denne ordentligvis holde sig indenfor Grændserne af den blandt de paagældende Bestemmelser, der hjemler den høieste Straf. Kun, hvis saa grove Forbrydelser af forskjelligt Slags, saasom Tyveri, Bedrageri, Falsk, maatte være begaaede, at selv den længste Straffetid, som for nogen af disse i Medhold af den Paragraf, som paa samme er anvendelig, kunde fastsættes, maatte findes utilstrækkelig, bliver dertil at føie et Tillæg, som dog ei maa overstige det halve af hin Straffetid. For saa vidt den ved nogen af de begaaede Forbrydelser paadragne Straffetid ikke, i Medhold af den Regel, som indeholdes i

et forsøgt Tyveri, være at dømmes med Hensyn til § 13, 11. April. Skjøndt kun til en saadan Del af den der bestemte Straf, som den foransførte Bestemmelse tilfiger. Derfor nogen, der er befunden i fuldendt Forbrydelse, forhen for et Forsøg paa en saadan Forbrydelse har været dømt til en Straf, der ligger indenfor Grænsen af den, hvormed han for fuldendt Forbrydelse kunde have været anset, vil han blive at straffe efter den for Forbrydelsens Gjentagelse gjældende Bestemmelse. Saafremt nogen har tilfigtet en større Forbrydelse, men kun en ringere er bleven fuldbyrdet (saasom naar nogen ved Forspølse, Tilskyndelse eller andre af de i § 21 betegnede Midler har søgt at bevirke et Tyveri af det Slags, der henhører under §§ 6—12, men Tyveriet ei er blevet udført under saadanne Omstændigheder, som bemeldte Paragrafer forudsætte), saa bliver han at anse efter den ovenansførte Regel, med mindre den Bestemmelse, som paa den fuldbyrdede Forbrydelse er anvendelig, medfører større Straf.

81. Anvendelse af de i §§ 26—28 givne Bestemmelser ogsaa paa andre Forbrydelser mod denne Anordning. De Bestemmelser, denne Forordnings §§ 26—28 indeholde om Børn mellem 10 og 15 Aar, der findes i Tyveri, blive og at anvende med Hensyn til de øvrige i denne Anordning omhandlede Forbrydelser. Dog bliver der ikke blot at se paa den for disse bestemte Strafs Forhold til Straffen for Tyveri, men der bliver tillige at tage Hensyn til de begaaede Forbrydelsers egen Bestaafenhed, hvorefter Tilregneligheden af enkelte saadanne Forbrydelser, skjøndt de i øvrigt ikke ere ringere end Tyveri, dog ikke kan antages at indtræde i en saa tidlig Alder som den, hvori denue Forbrydelse bliver at tilregne. Fremdeles vil § 29 være anvendelig, naar foransførte Forbrydelse begaas i Alderen imellem 15 og 18 Aar.

11. April. 82. Regler for Straffestedet. Hvor Straf-
arbeide i Overensstemmelse med denne Vor Anordning bliver at
tilfinde nogen paa 5 Aar eller kortere Tid, bliver denne at
dømme til Forbedringshuset eller i de Provindsfer, hvori
særskilt Forbedringshus endnu ei findes, at behandle efter
Plakaten af 5. Juni 1822, med mindre den skyldige enten
har mistet sin Vre eller forhen har været indsat til Rasphus-
hus-, Tugthus- eller Fæstningsarbeide. Men dersom et
saadant Tilfælde finder Sted, eller en længere Tids Straf
er forskyldt, blive Mandspersoner over 20 Aar at hensesæt-
te til Arbeide i Rasphuset eller Fæstningen, men Kvindeper-
soner samt Mandspersoner under 20 Aar til Tugthus-
arbeide. I øvrigt bliver med Hensyn til ovenangførte For-
skjel mellem Mandspersoner af ældre og yngre Alder
Plakaten af 27. Februar 1827 at iagttage. Hvor, ved An-
vendelsen af de i nærværende Anordning foreskrevne
Regler, en længere Tids Strafarbeide vilde udførelse end
paa 16 Aar, bliver den skyldige at dømme paa Livstid.

83. Kjøbenhavns Politirets Kompetence
til at paakjende Forbrydelser mod denne
Anordning. Den Politiretten i Vor kongl. Residensstad
Kjøbenhavn ved Forordning af 5. Juli 1793 tillagt
Myndighed til at paakjende Sager, der angaa første
Gang begaaet simpelt Tyveri, skal dog ikke kunne ud-
strækkes til de Tilfælde, hvor bemeldte Ret i Medhold af
nærværende Vor Anordning finder Anledning til at anvende
en større Straf end 2 Aars Forbedringshusarbeide. Det
samme skal gjælde med Hensyn til de Bedragerier, der efter
de hidtil gjældende Regler kunne være Gjenstand for Po-
litiretens Paakjendelse. Skulde det imidlertid ved en i
Medhold heraf ved Politiretten paakjendt Sags Indankning
for Vor Høiestret af denne øverste Domstol findes, at den
paagjældende har forskyldt en Straf, som ligger uden-

for hin Grændse, da vil dog derfor ingen Henvisning 11. April. af Sagen til Landsover= samt Hof= og Stadsretten finde Sted, men dens Realitet af Høieste blive at paakjende. Endelig skal Politirettens Myndighed til at paakjende Sager angaaende Tyvshæleri være indskrænket til første Gang begaaet Forbrudelse.

Frdg. ang. Straffen for falsk Vidnesbyrd og 15. April. anden Mened m. m.

Indm. Saml. pag. 171.

Frdg. indeholdende nærmere Bestemmelser ang. 1. Mai de ufri Negeres Kaar paa de danske vestindiske Der.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Ligesom Vor Høisalige Forgjænger Kong Frederik den Sjette høilovlig Ihukommelse har ved flere Foranstaltninger, og navnlig ved allerhøieste Reskript til Generalguvernementet over de danske vestindiske Der af 22. November 1834, draget Omhu for at sikre de ufri Negre paa bemeldte Der imod utilbørlig Behandling samt at lette dem Udgang til Frihedens Erhvervelse, naar de kunne gjøre Udveie til at holde deres Herrer skadesløse, saaledes ville Vi, efterat de ved bemeldte allerhøieste Reskript givne Bestemmelser efterhaanden ere bragte i Anvendelse paa Bore Der og ved Erfaring befundne henfigtsmæssige, til yderligere Forvisning om deres usigtige Efterlevelse, have dem kundgjorte som Løve. Thi byde og befale Vi som følger:

1. Enhver ufri skal være berettiget til at erhverve sin Frihed, imod at hans fulde Værdi enten af ham selv, eller af nogen anden, som dertil vil yde ham Hjælp, erlægges til hans Herre.

1. Mai. 2. Naar en ufri ønsker at gaa over til en anden Herre, som derfor vil give den hidtilværende Herre fuld Skadesløsholdelse, skal det være Pligt for denne at afstaa ham, saafremt han ingen særdeles Omstændighed kan paa-beraabe sig, der indeholder antagelig Grund for hans Væg-ring. Har han derimod saadanne særdeles Indsigelser mod Afstaaelsen, bliver Sagen at undersøge af Politiretten, og derefter at indstille til Afgjørelse af Vor Generalguvernør.

Naar en Herre saaledes kjendes pligtig til at afstaa en ufri, bør der dog, naar han ved øieblikkelig at aftræde ham vilde sættes i Forlegenhed, paa hans Begjæring af Vor Generalguvernør bestemmes en passende Frist, hvori den ufrie bliver til hans Tjeneste. Men i denne Mellemtid bør Herren ei kunne udøve den ham ellers hjemlede Retsfelsesret over en saadan ufri, hvorimod han i ethvert Tilfælde, hvori saadan Retsfelse maatte være forskyldt, bør andrage Sagen for Politiet.

3. Herren skal dog i intet Tilfælde kunne modsætte sig Negrens Afstaaelse, dersom denne er bleven utilbørligt behandlet; thi om end ingen saadan Mishandling har fundet Sted, at Herren derfor kan dømmes til, foruden anden Straf, at have Negren forbrudt, bør der dog ved Vor Generalguvernørs Foranstaltning sørges for, at denne faar en anden Herre, imod den Erstatning, som maatte være at erholde, saafremt ingen vil løse ham efter Burdering.

4. I ethvert af de i §§ 1 og 2 nævnte Tilfælde, i hvilke Afstaaelse af nogen ufri finder Sted, bliver dennes Værdi at fastsætte ved loblig Burdering, saaledes at Herren derved bliver skadesløs, efter den Nytte, som han kunde have af den ufrie.

Til Regel for Bestemmelsen af denne Værdi følges den nu antagne eller herefter af Vor Generalguvernør efter

indhentet Betænkning fra Borgerraadet bekjendtgjorte Normalværdi af ufrie i Forhold til de paagjældendes Alder, og skal, hver Gang den saaledes fastsatte Værdi fraviges, i Burderingsforretningen udtrykkelig angives de Fortrin eller Mangler i Henseende til den paagjældendes Sundhed, Kræfter eller Færdigheder, hvorpaa Afvigelsen grunder sig. Burderingen bliver at foretage ved ubillige af Politiretten dertil udmeldte Mænd, efterat først, i Righed med Bestemmelserne i Forordningen af 10. Oktober 1776 §§ 3 og 4, Indkaldelse er stet til Ting til alle Vedkommende med 2 Maaneders Varjel, hvilken Indkaldelse derhos med lige Varjel bliver at indføre i begge paa Verne udkommende Aviser. For Indkaldelsen, der bør foranstattes af vedkommende Politimester uden Betaling, bliver intet Thinglæsningsgebyr at erlægge, hvorimod Udgifterne paa sammes Indrykkelse i Aviserne blive at afholde af den, der vil bevirke Afstaaelsen.

5. Enhver vedkommende, der ved nogen i Overensstemmelse med § 4 foretagen Burderingsforretning maatte finde sig brøstholden, kan forlange en Omvurdering af det dobbelte Antal af Politiretten udmeldte Mænd.

6. Saafremt Negeren er pantsat, skal vedkommende Panthaber være berettiget til af Kjøbesummen at erholde Fyldestgjørelse for sin Fordring efter Prioritetsordenen, dog saaledes, at, hvis det er en Plantageneger, der har været pantsat tilligemed Plantagen, dennes Eier da bør være berettiget til, inden et Aars Forløb, for Kjøbesummen, der imidlertid bliver at deponere i Bor Kasse, at anskaffe en anden Neger, og at Panthaberens Ret da overføres til denne ny Neger, men at, saafremt ingen Neger inden bemeldte Aars Forløb anskaffes, den hele Kjøbesum, og, naar den anskaffede Neger er af ringere Værdi end den solgte,

1. Mai.

1. Mai. da den Del af Kjøbesummen, der overstiger den kjøbte Negeres Værdi, bliver at udbetale til Panthaveren.

7. Med Burderingen af den Neger, der i Medfør af § 6 sættes i Stedet for en anden, bliver at forholde paa den i §§ 4 og 5 anførte Maade, dog at den under § 4 omhandlede Indfaldelse bortfalder. Landstyktus, der skal syne Negeren, førend den her omhandlede Burdering foregaar, bør derfor nyde en Betaling af 2 Rdlr. dansk vestindisk Kurant, der bliver at udrede af den, af hvem den forrige Negeres Afstaaelse er bevirket, og bør betales tilligemed Kjøbesummen, men tilbagegives, saafremt ingen saadan Forretning bliver afholdt.

8. I ethvert Tilfælde, hvor i Medfør af den under § 6 anførte Bestemmelse en anden Neger anskaffes, har vedkommende Politimester, efterat Transaktionen er tilendebragt, at foranledige, at den fornødne Bemærkning derom tilføres Pantebogen, hvilken Tilførsel bør ske uden Betaling.

9. Ufrie skulle nyde Eiendomsret til alt, hvad de ved bevislig Gave, Kjøb, Arv eller eget Arbejde maatte erhverve, dog at de ikke kunne erhverve andre ufri. Besiddelsen af Baaben og Ammunition, samt Baade og andre Fartspier skal være dem aldeles forbudt, hvorhos Heste, Kvæg, Svin og alle andre Dyr eller livløse Ting, der kunne foraarfage Tab eller Skade for Eieren af den Grund, hvorpaa de findes, ei af Negrene maa besiddes uden Eieren specielle Tilladelse. Naar Herren tillader sin Neger at holde nogen Hest, har han derpaa at erhverve Vor Generalguvernørs Sanction.

10. Indtil Sparekasser kunne blive indrettede paa Verne, skal det være de ufrie tilladt at indstykke de Penge, som de ved egen Arbeidsomhed eller paa anden lovlig Maade have erhvervet, i Vor Kasse, for der at forrentes indtil

videre med 6 pCt. aarligt, dog at ikke mindre Indskud 1. Mai. blive at modtage, end 2 Rdlr. dansk vestindisk Kurant paa en Gang.

Vor Generalguvernør har ved et Reglement at bestemme det nærmere i Henseende til bemeldte Indskud, og blive derved de Regler, der iagttages ved de i Kongeriget oprettede Sparekasser, i det væsentlige at lægge til Grund.

II. Straf med Tamarind-Ridst eller Ris paa den blotte Krop skal for Fremtiden være afføstet paa alle Plantager. Naar legemlig Nedsættelse findes fornøden, maa Ciere, Bestyrere eller Forvaltere dertil ikkun benytte en Tamp, som erholdes uleveret fra Politikammeret for en passende Betaling, og maa en Mandsperson dermed ikke gives over tolv og et Fruentimmer ikke over sex Slag. Saa kan og Fængsel paa Band og Brød anvendes i indtil 48 Timer eller Indspærring i Fritimerne for ikke længere Tid end 8 Dage. Ligesom i øvrigt Straf med Tamp saa lidet som muligt maa anvendes paa Fruentimmer, saaledes bør i Henseende til Straf af Fængsel paa Band og Brød forholdes efter Forskrifterne i Forordningen af 12. Juni 1816 §§ 7 og 8, sammenholdt med Plakaten af 18. Oktober 1820 § 1 c.; hvorhos og den Ret, at straffe Negrene saaledes som forommeldt, kan, saafremt den af vedkommende ofte anvendes med Haardhed, underkastes yderligere Indskrænkning ved Vor Generalguvernørs Bestemmelse. Kræver derimod Forseelsen større Straf, skal Anmeldelse gjøres for Politimesteren, som har at behandle Sagen, hvorefter Politiretsdommen, saafremt Straffen overstiger 25 Slag Tamp for Mandfolk og 12 Slag Tamp for Fruentimmer, eller 14 Dages Hensættelse i Arbejdshuset, indstilles til Vor Generalguvernørs Approbation, dog at i Tilfælde, der ikke taale Opsættelse, denne Approbation paa St. Thomas og St. Jan kan meddeles af Guvernøren. Det bør derhos indskræpkes vedkom-

1. Mai. mente Øvrighed at have nøie Eftsyn med, at de Arrefter, der findes paa Plantagerne, ere faaledes beffafne, at de uden Fare for de paagjældendes Sundhed kunne benyttes.

12. Hos enhver Negerherre udenfor Øerne eller hans Fuldmægtig skal findes en af Generalguvernøren autoriseret gjennemdragen Protokol, hvori enhver Straf, som af vedkommende tildeles nogen Neger, skal antegnes tilligemed den afstraffedes omtrentlige Alder, samt hans Forseelse, hvilke Protokoller saa vel som en af Generalguvernøren autoriseret gjennemdragen Stamprotokol, som paa enhver Plantage skal holdes over samtlige dens Negre i Henseende til deres Navn, Alder, Religion, Afgang og Tilgang m. v., stedse skulle ligge til Eftersyn for vedkommende Embedsmænd, hvorhos enhver Forsømmelse af denne Forstrift bør straffes med en Mulkt fra 50 Rdlr. til 200 Rdlr. d. v. R., og vedkommende desuden, naar den begaaede Overtrædelse er oftere gjentagen og derhos forbunden med saadanne Omstændigheder, som vække Formodning om Misbrug, have sin Ret forbrudt til for Fremtiden at udøve Raadighed over usrie, saaledes at han, i Fald han er Plantageforvalter, maa afskediges, og at han, hvis han selv er Plantageeier, maa overlade Bestyrelsen til en af Øvrigheden dertil autoriseret Person. I øvrigt bør Generalguvernøren enten selv eller ved andre af ham dertil autoriserede Personer i det mindste en Gang aarlig efterse disse Protokoller, hvilke derfor paa Forlangende blive at fremsende til saadant Eftersyn.

Desuden bør Vor Generalguvernør, saa ofte han finder det fornødent, paa Plantagerne enten selv eller ved andre undersøge alt, hvad Negrenes Behandling vedkommer, dog at ingen Udgift derved paaføres de paagjældende Plantageeiere.

13. Ligesom ved alle de i det foregaaende omhandlede Burderingsforretninger intet Gebyr bliver at erlægge, hverken

til Politimesteren for Mændenes Udnevelse, Forretningens 1. Mai.
 Afhjæmning og dens Beskrivelse, der ogsaa paa St. Croix
 kan ske paa usstemplet Papir, eller til Mændene, saaledes
 skulle og alle Sager imellem usrie og deres Herrer, saavel-
 som de Sager, hvorunder Negre føre Klage over Plantage-
 forvaltere eller andre Personer, hvem Opshænet over Negrene
 er betroet, behandles og paakjendes af Politiretterne uden
 Betaling.

Kongl. Resol. ang. Indberetning til Grosserer-11. Mai.
societetets Komite om Fallitter i Handelsstanden.

..... det skal gøres til
 Pligt for Stiftekommissionen i Kjøbenhavn uopholdeligen
 at meddele Grosserersocietetets Komite Underretning, naar
 nogen til Handelsstanden hørende Mands Bo tages under
 Behandling som Opbuds- eller Fallitbo.

Frdg. om Jagten i Danmark.*)

20. Mai.

1—3. Indm. Saml. pag. 177.

4. Ret til Jagt paa Fællig -- cfr. § 1 , hvorved
 forstaaes de ikke af Jordfællesskabet udsiftede Landsbymarker

*) I den i Indledningen til denne Forordning (Indm. Saml. pag. 177) citerede Forordning 18. April 1732 § 18 bestemmes, at, da Kongen har forbeholdt sig Jagtrettigheden til Universitetets, Kommunitetets, Domkirkers, Skolars og Hospitals Gods, samt Kjøbstedjorder og alt andet Strøgods, som enten ikke er i Privilegeredes Hænder, eller ligger længer end to Mile fra Eierenes Hovedgaard, saa maa ingen paa jamne Steder jage, skyde eller fange noget Slags Vildt under Straf efter 16. §, dog de Privilegeredes Jagtrettighed paa Fælledet efter denne Jagtforordnings Indhold i alle Maader usfor-

20. Mai. og Grunde, hvori flere end en Eier ere Lodtagere, tilkommer udenfor de Tilfælde, i hvilke Vi fremdeles ville have Os selv den forbeholden, ingen andre, end Eiere af privilegerede Sædegaard, der have Andel i Fælliget, i hvilke Henseender der bliver at forholde efter følgende Regler:

a) Enhver Eier af en privilegeret Sædegaard skal have Udgang til at udøve bemeldte Jagt, naar Gaardens Andel i Fælliget udgjør i det mindste 20 Tønder Hartkorn.

b) Saa skal ogsaa Jagt sammesteds være Os forbeholden, naar det i Fælliget værende og ikke til nogen privilegeret Sædegaard hørende, enten offentlige og beneficerede Gods tilsammentaget, eller andet Strøgods ligeledes tilsammentaget, altsaa uden at begge disse Klasser sammenlægges med hinanden, udgjør 20 Tdr. Hartkorn eller derover.

c) Skulde ingen af de under Litr. b omtalte Klasser af Gods udgjøre hver for sig 20 Tønder Hartkorn, og ei heller nogen privilegeret Sædegaards Eier besidde en saa stor Andel i Fælliget, da skal Jagten tilfalde Os, jaafrent nogen af de under Litr. b omhandlede Klassers Beløb af Hartkorn er større, end det under en privilegeret Sædegaard henhørende, og omvendt tilfalder Jagten Eieren af den privilegerede Sædegaard, dersom dennes Andel er større, end nogen af hine tvende Klassers. Ere i de her under Litr. c nævnte Tilfælde de Hartkornsbeløb, der skulle tages i Be-

frænket; og er det ikke dem forment, som eie eneste Gaarde, hvis Marker for sig selv ere indhegnede, at de jo maa skyde paa samme deres indhegnede Endels Marker Fugle og andet smaat Vildt, som de der forestude, dog at disse Gaarde ikke ligge i Kongens Vildtbane.

tragtning for at afgjøre Spørgsmaalet om, hvem Jagten 20. Mai. tilkommer, af lige Størrelse, da er Jagten fælles for alle vedkommende.

Iøvrigt er det en Selvfølge, at enhver, der efter for-
anførte Bestemmelser har Udgang til Jagt paa Fællig, er
berettiget til at udøve denne paa alle de til Fælliget hørende
Marker og Grunde.

Ved det ommeldte Hartkorn forstaas Ager- og Eng-
Hartkorn, dog saaledes, at 2 Tønder Skovfjeld beregnes
som 1 Tønde Ager- og Eng- Hartkorn.

5. Til privilegerede Sædegaarde, hvis Besiddelse ifølge
§ 4 kan give Udgang til at udøve Jagt paa Fællig,
henregnes:

a) De Sædegaarde, der foruden Hovedgaardstarten
have et Tilliggende af fulde 200 Tdr. Hartkorn Bønder-
gods, beliggende ikke længere end 2 Mil fra Hovedgaarden.

b) De Sædegaarde, hvis til Kompletteringen fornødne
Hartkorn af Bøndergods i det hele eller for en Del er
blevet, eller herefter bliver, afhændet i Overensstemmelse
med Forordningen af 13. Mai 1769 samt den ved Rente-
kammerplakat af 30. Marts 1814 kundgjorte allerhøjeste Re-
solution af 10. i samme Maaned. Eierne af disse Sæde-
gaarde tilkommer Jagtret ikke alene paa det ved Hoved-
gaarden tilbageblevne, men ogsaa paa det med Forbehold
af Jagtretten afhændede Bøndergods, efter samme Regler,
som om ingen Afhændelse var sket.

c) De Sædegaarde, fra hvilke Afhændelsen af det til
Kompletteringen fornødne Bøndergods er sket ifølge en spe-
ciel Tilladelse, grundet paa nogen af de forskjellige aller-
højeste Resolutioner, der ommeldes i den ved Rentekammer-
plakat af 26. Januar 1807 kundgjorte allerhøjeste Resolution
af 23. samme Maaned. Ligesom imidlertid Eierne af slige
Sædegaarde ikke retsghydigen have kunnet tage nogen Rejer-

20. Mai. vation af Jagtretten paa det ifølge nogen af de ommeldte Tilladelser fra Sædegaardene adskilte Bøndergods, saaledes er det en Selvfølge, at Jagtretten paa Fællig ogsaa paa det tilbageblevne Bøndergods bortfalder, saafremt eller saafuurt den ved Nebillingen hjemlede saakaldte Hovedgaardstaxts Frihed af en eller anden Grund er ophørt eller ophører.

d) Hovedparceller af saadanne privilegerede Hovedgaarde, der ere eller blive udparcellerede saaledes, at den saakaldte Hovedgaardstaxtsfrihed ikke derved tabes. Dog skal, forsaavidt nogen Del af det til en saadan Parcel hørende Bøndergods maatte være afhændet i Overensstemmelse med den i Slutningen af § 12 i Forordningen af 15. Juni 1792 indeholdte, men siden ved § 2 i Plakaten af 26. Januar 1807 ophævede, Tilladelse, Parcelens Eier ikke kunne udøve nogen Jagtret paa det saaledes afhændede Bøndergods.

6-10. Judm. Saml. pag. 179.

11. Paa de af Jordfælledsstabet ikke udfistede Kjøbstædjerder skal Jagtretten fremdeles, ligesom hidtil, være Os forbeholden. Dog vil det, efterhaanden som de Koncessioner udløbe, ved hvilke der for Tiden er disponeret over Jagten sammesteds, blive taget under nærmere Overveielse, om da ikke Jagten kan være at overdrage Kjøbstædkommunerne selv, og i saa Tilfælde under hvilke Betingelser. Ligeledes skal der, saafremt Vi ikke maatte finde Anledning til direkte at lade den Os efter denne Vor Forordnings § 4 tilkommende Jagtret paa Fællig udøve, og naar den saaledes af Vort Rentekammer foranstaltes bortforpagtet paa visse Aaremaal, blive taget behørigt Hensyn til, at Beboerne, forsaavidt Jagten tilkommer Os alene, gives Leilighed til, mod en billig aarlig Afgift, at erholde Jagten til Forpagtning byvis.

12--19. 20. Mai.
 20--24. Indm. Saml. pag. 182.
 25--26.

27. Enhver, der gjør sig skyldig i ulovlig Jagt enten med Skydegevær eller paa anden Maade, saasom ved Brug af Hunde eller af Snerer og Fælder, med mere, bøder fra 20 til 100 Rbdlr. Søv efter Omstændighederne, ved hvis Bedømmelse bliver at tage Hensyn til, om den ulovlige Jagt er udøvet af flere i Forening, om vedkommende forhen har gjort sig skyldig i ulovlig Jagt, om Genæret er en Vindbøsse eller af de saakaldte Stokbøsser, hvilke ere indrettede til at adskilles i flere Stykker og igjen med Let- hede kunne sammensættes, med videre. Saa skal ogsaa den skyldige, foruden at erstatte Værdien af Vildtet, forsaavidt dette ikke ufordærvet kan afleveres til den Jagtberettigede, være pligtig til, i Tilfælde af at han anholdes, at udlevere til den, der anholder ham, Gevær, Hund, Skydetsi og øv- rige Jagtredskaber, hvilket alt, eller i alt Fald, om den skyldige foretrækker det, sammes fulde Værdi, bør være for- brudt til Anholderen.

Er ved den begaaede ulovlige Jagt skudt eller fanget noget af efterstaaende Slags Vildt, da bødes desuden:

for et Stykke Kronvildt, stort eller lidet ..	40 Rbdlr.	Søv	
— et Stykke Daavildt, stort eller lidet ...	30	—	—
— et Stykke Raavildt, stort eller lidet ...	20	—	—
— en Hare, Ræv, Odder eller Grævling.	10	—	—
— en Maar eller Filder	5	—	—
— en Svane eller en Fasan	15	—	—
— Vildgæs, Urfugle, Agerhøns, Holz- snepper og Regnsøver pr. Stykke ...	10	—	—
— Vildbænder, Bekkasiner, Brokfugle, Pom- merantsfugle, Brushøns, Rødben, Staalsnepper, Vagtelfonger, Vagtler og Kramsfugle, ligeledes pr. Stykke.....	5	—	—

20. Mai. 28—32.

33—35. Indm. Saml. pag. 183.

36. Angaaende ulovlig Sagts Udøvelse, og hvad dermed staar i Forbindelse, maa intet Søgemaal, forfaavidt Sagens Forfølgning henhører under næstforegaaende § 35, anlægges, efterat et Aar er forløbet fra den Tid, da Forseelsen er begaaet.

37—38.

23. Mai. **Plaf. indeholdende nærmere Bestemmelser ang. nogle Appellen i kriminelle Sager vedkommende Punkter.**

1—2. Indm. Saml. pag. 186.

3. Plafaten af 19. April 1805, der bestemmer, hvorledes der efter udløben Straffetid skal forholdes med Udøendinge, som have været hendømte til offentligt Arbejde, skal ikke være anvendelig, hvor en saadan har været idømt Vand- og Brødsstraf, uanset at denne efter Forordningen af 12. Juni 1816 § 5 er traadt istedetfor hin førstnævnte Straf, og ligesaa lidet paa de unge Menneſker, der i Medhold af den i § 1 nævnte Plafat eller ifølge Vor Forordning angaaende Straffen for Tyveri, Bedrageri, Falsk og andre dermed beslægtede Forbrydelser af 11. April d. A. §§ 29 og 81 maatte være dømt til Rottingslag.

23. Mai. **Plaf. indeholdende Modifikationer i Forordningen af 12. Juni 1816 angaaende Straffen af Fængsel paa Vand og Brød.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: at Vi, efter at have taget Vore tro danske Provindsialstænders allerunderdanigste Betænkninger over et dem forelagt Udkast

til en Plakat, indeholdende Modifikationer i Forordningen 23. Mai. af 12. Juni 1816 angaaende Straffen af Fængsel paa Band og Brød, under Overveielse, allernaadigst have fundet for godt at byde og befale som følger:

1. Ligefom Vi, med Hensyn til saa vidt muligt at indskrænke Anvendelse af Fængselsstraf paa unge Mennesker under 18 Aar, have ved Vor Forordning angaaende Straffen for Tyveri, Bedrageri, Falst og andre dermed beslagtede Forbrydelser af 11. April d. A. §§ 29 og 81 med Hensyn til bemeldte Forbrydelser foreskrevet, at, hvor den almindelige Straf vilde være Fængsel paa Band og Brød, bør en Mandsperson mellem 15 og 18 Aar, naar det efter indhentet Erklæring fra en autoriseret Læge findes, at der med Hensyn til hans Helbredstilstand ingen Betænelighed derved kan have, og Omstændighederne ellers ikke tale derimod, i Stedet for at lide Straf af Fængsel anses med Slag af en Notting, ikke under 10 og ikke over 25 Slag, men at der, hvis den skyldige er af Kvindeskjønnet, eller hui Legemsrøvelse af andre Aarsager er uanvendelig, i Overensstemmelse med Forordningen af 12. Juni 1816 § 7 bliver at anvende Fængsel paa sædvanlig Fangekost, dog kun i det halve af det der bestemte Dagtal, hvorhos der skal drages Omsoarg for at give den paagjældende passende Bestjæftigelse i Fængslet, saaledes ville Vi, at foranførte Bestemmelser ogsaa skulle være anvendelige, naar nogen i ovennævnte Alder maatte gjøre sig skyldig i en anden Forbrydelse, hvorfor Straffen ellers vilde være Fængsel paa Band og Brød.

2. Naar Personer over 60 Aar, der, efter Forordningen af 12. Juni 1816 § 7, paa Grund af saadan deres Alder skulle affone en ellers forskyldt Straf af Fængsel paa Band og Brød med Fængsel paa sædvanlig Fangekost i den fir-dobbelte Tid, hellere ville underkaste sig den førstnævnte

23. Mai. Straf, skal dette være tilladt, dog kun under Forudsætning af, at vedkommende Læge ikke finder, at der i den paagjældendes syssle Tilstand er noget til Hinder for, at denne Straf paa ham kan indbyrdes.

3. Det skal ved Eksekution af Straffen af Fængsel paa Vand og Brød ligeledes være tilladt, at de ved Forordningen af 12. Juni 1816 §§ 1 og 2 befalede Mellemfrister efter den paagjældendes Ønske, og naar vedkommende Læge finder, at hans Sundhed ikke derved udsættes for Fare, forkortes, eller, hvis Straffetiden ei er over 8 Dage, endog aldeles bortfalde.

4. Fruentimmer, der ere frugthommelige eller give Die, skulle i Stedet for at underkastes Vand- og Brødsstraf herefter hensesættes i simpelt Fængsel paa sædvanlig Fangekost i den firdobbelte Tid, hvorhos der dog til et saadant Fruentimmer i Tillæg til den sædvanlige Alimentation skal gives det halve af samme saavel i Brød som i Penge.

5. Da den ved Plakaten af 4. Oktober 1825 kundgjorte allerhøieste Resolution af 21. September næstforhen Nr. 4 ikke er anvendelig paa de Undersøggelser, der, med Hensyn til nærværende Anordnings Anvendelse, blive at anstille af vedkommende Læge, saa bliver der for denne Embedsforretning ikke at tillægge ham nogen Betaling.

24. Juni. Frdg. for Danmark, ang. Indførelsen af en ny Skyldsætning af Jordeiendomme m. v.

Indm. Saml. pag. 188.

24. Juni. Plak., hvorved bestemmes en foreløbig Bekjendtgørelse af Resultaterne af den ny Matrikul for Danmark og tillades, at Undersøggelser i Anledning

af samme, efter Begjæring, maa finde Sted. 24. Juni.
(Rentekammeret.)

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Da Vi, efter allerund. Andragende fra begge Forsamlinger af Vore tro danske Provindsialstænder, have fundet Os foranledigede til at forordne dels en foreløbig Bekjendtgjørelse af Resultaterne af den i en anden Anordning af Dags Datum nærmere omhandlede ny Matrikul for Forder i Vort Rige Danmark, dels en i Forbindelse dermed staaende Afgang til, under visse Betingelser, at erholde Hartfornsansættelsen efter denne Matrikul undersøgt, saa ville Vi, efter at have modtaget bemeldte Vore tro Provindsialstænders yderligere Betænkning over Sagen, i denne Anledning have befalet, som følger:

1. Vort Rentekammer har det snarreste muligt at tilstille enhver Amtsforsvalter især, forsaavidt det ham betroede Amtstuedistrikt betræffer, og enhver Besidder eller Bestyrer af Godser, med Hensyn til hvilke Regnskaberne for de kongelige Skatter aflægges direkte til Rentekammeret, for det paagjældende Godses Bedkommende, Ekstrakter af Protokollerne til den ny Matrikul for Vort Rige Danmark, efterat de, i Overensstemmelse med den, ifølge Kammerets Foranstaltning, allerede nu for den største Del af Riget foretagne Undersøgelse paa Stederne selv, foreløbigen ere blevne, saa vidt muligt, ordnede efter de nuværende Forhold. Lignende Ekstrakter blive derhos af Amtsforsvalterne, saasnart disse have modtaget de nysnævnte Dokumenter, at meddele alle andre Eiere eller Besiddere af samlet Gods, enhver for hans Godses Bedkommende. Og bør alle disse Ekstrakter fognevis indeholde, foruden de i Protokollerne opgivne Navne paa Eierne og Brugerne af samtlige særskilte Matrikulsnumere, enhver saadan Eiendoms Hartforn saavel efter den nugjældende som efter den nye Matrikul.

24. Juni. Derhos bliver det i hvert Sogn at bekjendtgjøre, at saadanne Ekstrakter fra en bestemt Dag ere til almindeligt Eftersyn paa vedkommende Amtstue, eller, forsaavidt de Godser, med Hensyn til hvilke Regnskaberne for de kongelige Skatter aflægges direkte til Bort Rentekammer, angaar, hos de paagjældende Besiddere eller Bestyrere.

Endeligen vil desforuden til samme Tid være at tilsende hver Sognesfoged en lige Ekstrakt for det ham vedkommende Sogn, hvilken Ekstrakt hos ham skal ligge til Eftersyn.

2. Formener nogen Fordeier, Arvefæster, eller Beneficiarius, at hans Jord ved den ny Matrikul er for høit ansat, da kan han erholde Ansættelsen, dog kun for det hele paagjældende Matrikulsnummer, eller den hele Part deraf, som han besidder, paany undersøgt, naar han derom inden Udløbet af et Aar, fra den Dag at regne, da den ham vedkommende Ekstrakt er fremlagt til Eftersyn, indgiver en til Bort Rentekammer stilet Begjæring paa Amtstuen og tilige sammesteds deponerer, hvis Eiendommens hele Tilliggende udgjør 1 Tønde nyt Matrikulshartkorn eller derover, 3 Rbdlr. Sølv for hver Tønde, men hvis det udgjør mindre, end 1 Tønde, ialt 1 Rbdlr. Sølv.

Den her omhandlede Afgang til at begjære Hartkornet undersøgt skal ogsaa, i det Tilfælde, at Grundeieren ikke herom vil indgive Begjæring, under de samme Betingelser være tilstaaet Fæstere samt saadanne Forpagtere, der betale Skatter af de dem i Brug overladte Jorder særstilt fra den øvrige Afgift. Og skal det derhos være de her nævnte Hartkornsbrugere forundt, endnu i en Maaned efter Udløbet af den for Eierne bestemte Tid af et Aar, at indgive Begjæring om Undersøgelser af deres Hartkorn.

Enhver Begjæring om de i denne § nævnte Undersøgelser bør isøvrigt være ledsaget af behørigt Kort over

Eiendommen med paategnede nye Matrikulstarter, og kunne 24. Juni. vedkommende i Bort Rentekammer erholde saadanne Kortter mod Betaling af 1 Rbfl. Sølvs pr. Tønde Land, ligesom de, naar Kort til Kammeret indsendes, kunne faa Taxterne paategnede for $\frac{3}{4}$ Rbfl. pr. Tønde Land.

Mod lige Betaling af $\frac{3}{4}$ Rbfl. pr. Tønde Land vil ogsaa, paa derom indgiven Begjæring til Bort Rentekammer, enhver Eier eller saadan Jordbruger, som, efter det foregaaende har Ret til at forlange sit nye Matrikulhartkorn undersøgt, kunne erholde en Afskrift af den specielle Matrikulsberegning for sit Vedkommende.

3. Til at udføre bemeldte Undersøgelser har Bort Rentekammer at udnævne det nødvendige Antal Kommissioner, hver bestaaende af 3 duelige Landinspektører eller Landmaalere, dog saaledes, at ingen kommer til at deltage i Undersøgelse af Arbeider, som han selv har udført. Og have disse Kommissioner i øvrigt at tilkalde vedkommende Eiere og Brugere til at være til Stede ved Undersøgelserne.

4. Nedsættelse i det ved den nye Matrikulering udfundne Hartkorn gives kun, naar Resultatet af Undersøgelsen er, at det Hartkorn, der er sat paa alle de nu til et, som særskilt Matrikulnummer bestaaende, Sted hørende Jorder tilhørentagne anses at være 6 Procent for høit, i hvilket Tilfælde den vedkommende erholder den Nedsættelse i Hartkorn, som Undersøgelsen udviser. Derhos er han i saa Fald fri for at udrede de med Undersøgelsen forbundne Omkostninger. For saa vidt derimod ingen Nedsættelse i Hartkornet erholdes, blive Udgifterne ved Undersøgelserne at afholde af dem, som have begjært samme, dog saaledes, at der i intet Fald bliver at er-

24. Juni. Lægge mere, end Beløbet af det i foregaaende § 2 bestemte Depositum.

I Tilfælde af, at nogen paa en Gang begjærer Undersøgelse for flere, til en samlet Eiendom hørende, Matrikulsnumre, blive de i denne Paragraf givne Regler at anvende paa hvert enkelt Numer for sig.

1. Juli. **Plak.** for Kongeriget Danmark om, at det for Fremtiden overlades Bedkommende, om de paa egen Fare ville undlade at løse saakaldet algierrst Søpas.

Indm. Saml. pag. 197.

8. Juli. **Frdg.** for Kongeriget Danmark ang. det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed.

Indm. Saml. pag. 197.

8. Juli. **Frdg.** for Kongeriget Danmark, indtil videre med Undtagelse af Bornholm, ang. Amtstue-Oppebørselerne og de Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags, som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne m. v.

Indm. Saml. pag. 241.

8. Juli. **Frdg.** ang. Kasse- og Regnskabsvæsenet ved Landmilitæretaten.*)

*) Denne og de følgende tre Kasse- og Regnskabs-

Frdg. ang. det under det kongl. danske Kan- 8. Juli.
 celli henhørende Kasse- og Regnskabsvæsen med
 Undtageise af det, som angaar Brandforsikringen,
 men med Tilføining af den Rigtighed, der for
 adskillige med Retspleien og Skiftevesenet for-
 bundne Indtægter bliver at aflægge til det kongl.
 Rentekammer.

Frdg. for Danmark ang. det under det kongl. 8. Juli.
 Generaltoldkammer og Kommissionskollegium hen-
 hørende Kasse- og Regnskabsvæsen.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.

.....

1—8.

9. For Afgifternes rigtige Beregning staar Kas-
 sereren til Ansvar. Opdages det imidlertid, at der er
 beregnet mindre i Afgift, end anordnet, og fire Uger efter
 Klareringen ikke ere forløbne, da kan der, i Mangel af
 mindelig Betaling, hos Overøvrigheden rekvireres Ordre
 til Eksekution for det for lidet beregnede, som for andre
 resterende Skatter. Opdages Urigtigheden senere, og to
 Aar ikke ere forløbne, efter at Afgiften faldt at beregne,

forordninger er af altfor specielt Indhold til, at
 det er antaget nødvendigt at medtage dem fuld-
 stændigt i denne Samling, hvorfor kun en enkelt
 Paragraf af en af Forordningerne, der er fundet
 citeret i Systemet, her er optaget.

8. Juli. da skal Betjenten kunne indtale det manglende som en privat Fordring hos den Klarerende, hvortil han paa Ansøgning kan forvente sig beneficium processus gratuiti meddelst. De samme Regler gjælde, naar det offentlige ikke bliver fyldestgjort for dets Fordring paa Regnskabsbetjenten og saaledes selv maa indtale Kravet hos den private. Efter Forløbet af ovennævnte to Aar skulle de afgiftsydende ikke være pligtige at svare til noget som helst Efterkrav, med mindre det kan godtgøres, at de selv ved nogen Mangel eller Urigtighed have givet Anledning til Feilen.

10—12.

8. Juli. **Frdg. ang. Kasse- og Regnskabsvæsen ved Statens.**

8. Juli. **Kanc. Skr. (til Politidirektøren i Kjøbenhavn) ang. Ophævelse af Studenterfamfundet.**

Foranlediget af den med Hr. Etatsraadens Erklæring af 7. d. M. hertil indkomne Forestilling, hvori stud. philol. C. Bloug som senest valgt Formand for det i sin Tid stiftede Studenterfamfunds Repræsentantskab besværer sig over de af Hr. Etatsraaden under 18. og 23. f. M. afgivne Resolutioner i Henseende til bemeldte Selskab, skulde Kancelliet til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgørelse for studiosus philol. Bloug tjenstligt melde, at Kancelliet paa Grund af den af Konsistorium under 16. f. M. tagne Beslutning, hvorved Selskabet erklæres ophævet, aldeles maa billige den af Dem trufne Foranstaltning, der som Øvrighedshandling ikke egner sig til at tages under Paakjendelse ved Domstolene.

Skrivelse (fra Sundhedskollegiet til Kjøbenhavn's Politi) ang. Svangerskabsperiodens Længde, i hvilken Skrivelse Kollegiet — da Politiretten i Anledning af en for samme verserende Paternitetsag, hvori den udlagte Barnefader nægtede Paterniteten til et Barn, som var født den 5. November 1839 og maatte antages at være konciperet Natten imellem den 4. og 5. Marts samme Aar, havde forespurgt hos Sundhedskollegiet, saavel med Hensyn hertil, som for saa vidt muligt i Fremtiden at have en bestemt Regel til Afgjørelse af slike Spørgsmaal: 1) hvilken Tid der kan anses for den korteste mellem et Barns Undfangelse og dets Fødsel; 2) hvilken Tid der kan anses som den længste; 3) hvorvidt det ommeldte Barn, for hvis Fuldbaarenhed ingen Oplysning havde været at erholde, kunde anses avlet paa den opgivne Tid — svarer: ad 1) At den normale Svangerskabsperiode antages for 40 Uger eller 280 Dage; at Fosteret dog kan fødes paa hvilken som helst Tid før Svangerskabets Udløb, men antages ikke at kunne fortsætte sit Liv efter Fødselen, naar det fødes før Udløbet af den 30. Uge; og at Gaabet om at holde det i Live er desto svagere, jo kortere Tid efter denne Svangerskabsperiode Fødselen indtræffer. ad 2) At Fødselen efter den 40 Uge efter Undfangelsen meget sjælden finder Sted, men at dens Mulighed ikke kan nægtes, og at der i de Tilfælde, hvor den antages at have fundet Sted, skal have yttet sig forstjellige Tegn, saa vel ved Fødselen som hos Fosteret, hvorved et saadant overtidigt Svangerskab skulde kunne kjendes. Tiden, hvortil et Svangerskab kan udstrækkes, lader sig vanskeligen bestemme, og Meningerne derom ere meget delte, dog synes det næppe troligt, at Fødselen skulde nogenstunde indtræffe sildigere end den 44.

22. Aug. Uge efter Konceptionen. I ethvert specielt Tilfælde af denne Art vil det imidlertid bero paa de særegne Omstændigheder, hvorvidt Fødselen bør antages for overtidig eller ikke. ad 3) Det her omtalte Barn maa, hvis Moderens Angivelse af Tiden, paa hvilken det er alet, er rigtig, være født den 246. Dag efter Undfangelsen, altsaa mellem den 35. og 36. Svangerskabs Uge, og kan følgerig baade være født levende (vivid) og ved Fødselen være udviklet i den Grad, at det har kunnet fortsætte Livet (vitalis), da det kun er født 5 Uger for tidligt. Naar altsaa ingen bestemte Beviser findes for, at Barnet ved Fødselen var saa udviklet, at det nødvendigvis maa antages for fuldbaaret, da kan man ikke nægte Muligheden af, at det er undfanget paa den opgivne Tid.

14. Oktb. Deklaration mellem Danmark og den fri Hansestad Lybek ang. de danske og lybekske Skibes Behandling i de gjensidige Havne*).

3. Novb. Kanc. Skr. (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang. Straf af Notting.

Hr. Kammerherren har med behagelig Erklæring af 21. September fidsleden hertil indsendt en Skrivelse fra Justitsraad, By- og Herredsfoged Krüger, hvori han forespørger, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til fuld-

*) Indholdet heraf er væsentligt det samme som i Deklaration med Bremen af 5. November 1835, se ovfr. pag. 87—89.

byrdelsen af den ved Forordningen af 11. April d. A. § 29 3. Novb. foreffrevne Straf af Rottingslag.

Foranlediget heraf skulde Rancelliet til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligt melde, at der i Henseende til Exekutionen af denne Straf bliver at forholde paa den i Parolbefalingen af 17. Oktober 1836 § 6*) foreffrevne Maade, samt at det er Slutteren, som det under Fogdens Tilsyn paaligger at tildele Slagene.

Frdg. ang. nødvendig Appel i kriminelle Sager. 16. Decb.
Indm. Saml. pag. 287.

Plak. indeholdende en authentisk Fortolkning af 16. Decb.
Lovens 4. Bog 5. Kap. 1. Art.
Indm. Saml. pag. 288.

Plak. ang. en Indskrænkning i den de ngifte 16. Decb.
Bonderkarle paahvilende Forpligtelse til at tage fast
Tjeneste.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Da Vi

*) Parolbefaling ang. Afskaffelsen af Spidsrodsstraf i Armeen, m. m. af 17. Oktober 1836 § 6 er saalydende: Ved Fuldbyrdselsen af den legemlige Straf bliver at iagttage, at den skyldige bør være isørt Skjorte og Trøje, at Slagene gives ham saa langsomt, at han frit kan trække sin Hænde imellem hvert Slag, og at de tildeles ham under Majorens Tilsyn ved Underofficeren. Rottingen bør være en Snørrotting, ikke tykkere i Omkreds end $1\frac{1}{2}$ Tomme, eller længere end 3 Fod. Ungen uvedkommende tillades at overvære Exekutionen; derimod skulle den dømtes Kammerater beordres at være tilstede derved.

16. Decb. have fundet Os anledigede til at forunde en Lettelse i den de ugifte Bønderkarle efter den hidtil gjældende Lovgivning paahvilende Forpligtelse til at tage fast Tjeneste, saa ville Vi, efter besangaaende at have modtaget allerund. Betænkning af Vore tro danske Provindsialstænder, allern. have befaleet som følger:

Den Forpligtelse til at søge fast Tjeneste, som efter Loben og Forordningen 25. Marts 1791, angaaende Politivæsenet paa Landet, § 1 paaligger Personer af Bøndestanden, der ikke som Gaardbrugere, Boelsmænd eller Husemænd eller af anden i bemeldte Anordning hjemlet Marsag derfor ere fritagne, skal for Fremtiden bortfalde med Hensyn til Mandspersoner, der have opnaaet 28 Aars Alder, saa at det skal staa enhver saadan frit for at ernære sig paa anden lovlig Maade, navnlig ved Dagleie eller Afskordarbeide. Dog bliver det, i Overensstemmelse med de øvrige Anordninger og navnlig Forordningen 21. August 1829, nøie at paase, at denne Frihed ikke misbruges til Løsgængeri.

29. Decb. **Plak. ang. Anvendelsen af § 17 i Forordningen angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8. Juli 1840 paa Kjøbenhavns Overformynderi.**

Indm. Saml. pag. 289.

30. Decb. **Rongl. Kundgjørelse ang. en forandret Organisation i Finantsdeputationen m. m.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Efterat Vi have taget under nøieste Overveielse, hvorledes Forbedringer i Statsforvaltningen, sigtende til at indføre en større Simpelted i Forretningsgangen og derved fremme Sa-

gernes Afgjørelse, kunde være at iværksætte, have Vi, i Hen=30. Decb. seende til Vore to finantsielle Departementers, Vort Rentekammers og Vort General=Toldkammer= og Commerce=Kollegii fremtidige Organisation, taget følgende Bestemmelser, der fra 1. Januar 1841 træde i Kraft.

Den hidtil stedfindende Forbindelse imellem Rentekammeret og Finantsdeputationen, i Følge hvilken de deputerede i Rentekammeret som saadanne tillige ere Medlemmer af Finantsdeputationen, skal for Fremtiden ophøre, hvorimod Finantsdeputationen fremtidig skal bestaa foruden af Finantsministeren, der ikke mere skal benævnes første Deputeret for Finantserne, af tre Deputerede samt en virkelig Assessor, denne sidste dog uden Underkrift.

To af de deputerede dele Finantsforretningerne med Hensyn til Kongeriget og med Hensyn til Hertugdømmerne, og den tredie skal fornemmelig varetage de Forretninger, der henhøre til de befalede Budgetters Affattelse og Betjendtgjørelse samt Regnskaberne's Opgjørelse, ligesom ogsaa udføre de Forretninger, der specielt overdrages ham af Finantsministeren. Expeditioner og navnlig Anvisninger skulle underskrives af i det mindste 2 af de deputerede for Finantserne.

Vor Direktion for Statsgjælden og den hørende Fond skal bestaa foruden af Finantsministeren og Konferencesraad Holten, der forestaar de udenlandske Betalinger, endvidere af tre Medlemmer, hvoraf en bestyrer Departementet for Statsgjældsvesenet i Almindelighed, en har Departementet for Aktiverne, forsaavidt Danmark og Kolonierne angaar, og en forestaar Departementet for Aktiverne i Hertugdømmerne og Expeditionerne, der vedkomme disse, ligesom han tillige har at besørge Revisionen af Regnskaber, der aflægges af Kontoret for de udenlandske Betalinger.

30. Decb. I Vort Rentekammer skal Kammerdirektøren, hvis Charge er at anse som midlertidig, have Referat i Vort Geheime=Statsraad i alle Kammerfager og føre Overtilsynet i hele Forretningsgangen i Kollegiet. De under dets Resfort hørende Administrationsgjenstande ere henlagte til 3 Sektioner:

Til 1. Sektion hører Kammersekretariatet og Arkivet, alle Domænesager, de Bore Slotte og Bygninger vedkommende Bygningsfager, Forst= og Jagtsager paa Bore Domæner, de for Statsgjældskaassens Regning administrerede Godsers Forvaltning.

Til 2. Sektion høre alle Skatte= og Landbøesens= fager, alle Korn= og Furagefager, Matrikulsfager, for saa vidt de ei behandles af Komiteen for den nye Matrikuls Indførelse, Veisfager, de islandske, færøiske og grønlandske Sager.

Til 3. Sektion ere henlagte alle flæsvig=holfsten=lauenborgske Sager, med Undtagelse af Revisionen og Decisionen af Regnskaberne.

Hver Sektion forestaas af en deputeret som Chef. I hver Sektion ansættes derhos en komiteret, hvilke Embedsmænd overvære Kollegiets Forhandlinger, men have ikke Stemme eller Underskrift, uden naar de vikariere i Sektionschefens Forfald. De besørge Kammersekretærforretningerne i hver Sektion og varetage hvad Tilsyn med Kontorerne eller andre Forretninger Direktøren eller Sektionschefen overdrager dem.

Det under Kollegiet hidtil hørende Revisionsvæsen adskilles fra Expeditionen og underlægges to Revisionschefer eller General=Regnskabs=Decisorer, 1 for de danske Regnskabsfager og 1 for Hertugdømmernes. Disse Embedsmænd udtræde af Kollegiet, men have Rang og Værd som deputerede. De kunne af Kammerdirektøren tilkaldes i alle Forhandlinger, som vedkomme Revisionen og Udarbejdelsen

af Lovforslag om Stattesager, ligesom deres skriftlige Be-30. Decb. tænkninger af ham kunne fordres, saa ofte han anser det nødvendigt. Ved det danske Revisionsvæsen ansættes derhos en komiteret, fornemmelig med det Hverv, at foretage de befalede Kasseundersøgelser.

Instruktioner ville nærmere bestemme enhver af de ovennævnte Embedsmænds Virkekreds, og navnlig hvilke Forretningsfager Sektionscheferne under Embedsansvar skulle expedere og hvilke der skulle foretages i Kollegiet. Foreløbig er det fastsat som Regel, at alle løbende Forretninger, Svar overensstemmende med Anordningerne paa Forespørgsler udfærdiges og underskrives alene af Sektionschefen, og hvor Expeditionen udfærdiges af en Sektions- eller Revisionschef alene, betegnes tillige Sektionen eller Revisionen, hvorfra den udgaar, men underskrives Direktøren, da er det i det samlede Kollegiums Navn.

Vort General-Toldkammer- og Kommerce-Kollegium skal indtil videre forestaaes af en Direktør, der har Referat i Vort Geheime-Statsraad af bemeldte Kollegii Sager. Under hans Overtilsyn ere de under Kollegiet hidtil hørende Administrationsgjenstande, med Undtagelse af Regnskabs- og Kassevæsenet, henlagte til trende Sektioner.

Til 1. Sektion hører Told- og Konsumtionsvæsenet i Kongeriget Danmark samt de i Kattegatet og Østersøen stationerede Krydsfartøier, dog med Undtagelse af dem, som have fast Station paa den østlige Kyst af Hertugdømmerne Slesvig og Holsten.

Til 2. Sektion hører Toldvæsenet i Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg, Kanal-, Elb- og Stednikstoden, samt Krydsfartøierne paa Vestkysten af Sylland indtil Fjans samt af Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, og de Krydsfartøier, der have fast Station paa Hertugdømmernes østlige Kyst.

30. Decb. Til 3. Sektion høre Handels- og Konsulat- samt Kolonialfagerne, Industri- og Fabrikfagene, Kanal-, Havne- og Fyrfagerne, samt Drefunds- og Strømtoldfagerne.

Hver Sektion forestaas af en deputeret som Chef, og i hver Sektion er dernæst ansat en komiteret, som udfører de Arbejder, som overdrages ham af Kollegiets Direktør eller af den ham foresatte Sektionschef, og som vikarierer i Sektionschefens Forfald.

Det under Kollegiet hidtil hørende Regnskabs- og Kassevæsen bestyres under Direktørens Overtilsyn af en egen Revisionschef, der har Rang som Deputeret i Kollegiet og er forpligtet at deltage i Kollegiets Forhandlinger, naar han tilkaldes af Direktøren.

Sagerne skulle, i Overensstemmelse med en allern. autoriseret provisorisk Instruktion for Kollegiet og jammes Regnskabs- og Kassevæsen, enten overveies og beslattes i Plenar-Forsamlinger, eller forberedes og afgjøres umiddelbart af Sektionscheferne og Revisionschefen.

Ligeledes underskrives Expeditionerne for Fremtiden enten af det samlede Kollegium eller af vedkommende Sektionschef eller den, som træder i hans Sted, eller af Revisionschefen, enten i Forening med Direktøren eller alene, og hvor Expeditionen udfærdiges af en Sektions- eller Revisionschef alene, betegnes tillige Sektionen eller Revisionen, hvorfra den udgaar; men underskriver Direktøren, da er det i det samlede Kollegiums Navn.

Alle vedkommende have ubægerligen at efterkomme eller rette sig efter de af Bort Rentekammer og Bort General-Toldkammer- og Kommerce-Kollegium afgivne Resolutioner og udfærdigede Expeditioner, som maatte være meddelte under en af de ovennævnte Former.

Indberetninger, Forespørgsler og Ansøgninger stiles fremdeles som forhen til det kongl. Rentekammer og det kongl. General-Toldkammer- og Kommerce-Kollegium.

Plak., indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Appellationsstævninger i Skiftesager. 20. Jan.

Indm. Saml. pag. 290.

Plak., indeholdende nogle nærmere Bestemmelser i de Regler, som Forordningen af 14. Oktober 1746 har foreffrevet angaaende Fruernes Rang. 22. Febr.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Da de Forandringer, der som Følge af den kongl. Bekjendtgjørelse af 12. August 1808 ere foregaaede med Hensyn til de øverste Numere i Rangforordningens første Klasse, gjøre nogle nærmere Bestemmelser fornødne af de Regler, som Forordningen af 14. Oktober 1746 har foreffrevet angaaende Fruernes Rang, saa have Vi fundet for godt, allern. at anordne som følger:

At Ds. Majestæter Dronningernes Over-Hofmesterinder skulle tage Rang med Nr. 3 i 1. Klasse af Bekjendtgjørelsen af 12. August 1808.

At de kongl. Prindsessers Hofmesterinder, hvilke ere nævnte under Nr. 3 i Fruernes Rangorden, og Ds. Majestæter Dronningernes Kammerfrøener, hvilke ere benævnte Kammerjomfruer under Nr. 4 i samme Rangorden, skulle tage Rang med Nr. 4 i 1. Klasse af Bekjendtgjørelsen af 12. August 1808, saaledes at de rangere med Geheime-Statsministrenes Fruer efter enhver Anciennitet i dette Rangnummer.

At de kongl. Prindsessers Kammerfrøener, hvilke ere benævnte Kammerjomfruer under Nr. 5 i Fruernes Rangorden, og Ds. Majestæter Dronningernes Hofdamer, ligesom og de kongl. Prindsessers Hofdamer, benævnte Hofjomfruer under Nr. 6 og 7 i samme Rangorden, skulle rangere strax efter Nr. 4 i 1. Klasse af Bekjendtgjørelsen af 12.

22. Febr. August 1808, indblyrdes efter deres Herskabers Rang, att
 faa længe de i saadan Tjeneste forblive.

Siden gaa alle Fruerne enhver efter sin Mands Rang
 og Anciennitet, og isvrigt vedbeholdes hvad der om Fru-
 ernes Rang er bestemt i Rangforordningen af 14. Oktober
 1746 og senere allerh. Befalinger.

3. Marts. Plak., indeholdende Forandring af Bestemmel-
 serne i Forordning 7. Marts 1827, angaaende
 Salarium for Høiesteretsadvokaterne og Prokura-
 torerne ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten
 i Kjøbenhavn og Landsoverretten i Viborg i Ju-
 stitsfager.

Indm. Saml. pag. 292.

21. Marts. Plak. ang. Ophævelsen af den ved Forordningen
 af 22. Marts 1780 paabudne og senere ved Plakat
 15. April 1828 regulerede Afgift af Reisende og
 Gods, som med Skibsleilighed befordres mellem Kjø-
 benhavn og Lybek. (General-Postdirektionen).

Paa General-Postdirektionens Forestilling har Hs.
 Majest. Kongen ved allerh. Resolution af 19. ds. allern.
 behaget at ophæve den ved Forordningen af 22. Marts
 1780 paabudne og senere ved Plakat 15. April 1828 regu-
 lerede Afgift af Reisende og Gods, som med Skibsleilighed
 befordres mellem Kjøbenhavn og Lybek, imod at det frem-
 deles, uforandret som hidtil, skal være Pligt for Førerne af
 alle mellem fornævnte Steder farende saavel Seil- som
 Dampstibe at modtage uden Betaling, naar forlanges, en
 Postfæl til Befordring af de Breve, som General-Postdirek-
 tionen, efter Omstændighederne, maatte finde sig foranle-
 diget til dermed at fremsende.

Frøg., der forandrer og nærmere bestemmer 26. Marts. Straffen for Brandstiftelse.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At Vi, efter at have ladet begge Forsamlinger af Bore tro danske Provindsialstænder forelægge et ved tidligere Andragende fra Stænderne foranlediget Udkast til en Forordning, der forandrer og nærmere bestemmer Straffen for Brandstiftelse, og over dette Udkast modtaget Stændernes allerund. Betænkninger, allern. have fundet for godt at byde og befale, som følger:

1. Den, som sætter Ild paa Hus, hvad enten det er hans eget eller en andens, skal straffes paa Livet, naar Forbrydelsen enten er udøvet i det Forsæt, at nogen derved skulde indebrænde, i hvilket Tilfælde den skyldige, naar nogen virkelig ved Ildbranden omkommer, endog bliver at straffe som for Mord, eller den har været forbunden med saadanne Omstændigheder, der klarligen vise, at den skyldige har maattet indse, at han ved sin Gjerning udsatte andres Liv for aabenbar Fare. Det vil i denne Henseende især være en mod Gjerningsmanden talende Omstændighed, naar Forbrydelsen er begaaet til en Tid, da Husets Beboere, efter hvad de sædvanlige Forhold medføre eller efter hvad der var Gjerningsmanden særlig bekjendt, vare gaaede til Sengs.

2. Og saa bliver Livsstraf at anvende, naar Brandstiftelsen, uden paa en saa bestemt Maade, som § 1 forudsætter, at have udsat enkelte Personer for Livsfare, har været af en saadan Bestaaffenhed, at den maa antages at have sigtet til at befordre Oprør, Plyndring eller andre saadanne Samfundsfreden forstyrrende Uordener, eller til at forvolde en udstrakt Ødelæggelse, f. Ex. naar Ild er anlagt paa flere Steder, fornemmelig naar dette Foretagende er grundet paa Overenskomst mellem flere, eller naar den

26. Marts. Eiendom, der var Forbrydelsens nærmeste Gjenstand eller det Middel, der blev brugt til at bevirke Branden, var af en saadan særdeles Veffaffenhed, at den fkyldige maatte kunne forubse, at Brand og Udelæggelse derfra let kunde udbrede sig til flere Eiendomme.

3. Bestemmelserne i §§ 1 og 2 ere og anvendelige paa den, der sætter Ild paa Skib, forsaavidt dette sker under de der fastsatte Betingelser.

4. Den, som udenfor de i §§ 1, 2 og 3 nævnte Tilfælde sætter Ild paa anden Mands Hus eller Skib, straffes efter Forbrydelsens større eller mindre Farlighed og den større eller mindre Grad af Ondskab, Gjerningsmanden har lagt for Dagen, med Strafarbejde enten paa Livstid eller paa en Tid af i det mindste 8 Aar. Naar Huset er anden Mands Eiendom, vil den foransførte Bestemmelses Anvendelse ikke udelukkes derved, at Gjerningsmanden som Fæster eller paa anden Maade har Brugs- og Beboelsesret til samme.

5. Den, som sætter Ild paa eget Hus eller Skib, uden at Forbrydelsen kan henføres under §§ 1, 2 og 3, bliver ogsaa at anse med Straf efter § 4, saafremt Eiendommen eller det deri værende, Gjerningsmanden tilhørende, Gods har været forsikret eller der i Huset har været andre Beboere, hvis Eiendele derved blive udsatte for Opbrændelse, eller og andre nærliggende Bygninger eller Skibe have været udsatte for kjendelig Fare. Hvis Forbrydelsen hverken umiddelbar har været til Fornærmelse for andre eller sat disse i Fare, men Gjerningsmanden kun har villet gjøre sig Fordel ved den Medlidenhed, som den ham overgaaede Brand skulde opvække, eller havde anden saadan mindre strafværdig Hensigt, vil en efter Omstændighederne ringere Grad af Straffen finde Sted; dog kan denne ikke nedsættes dybere end til 2 Aars Strafarbejde.

6. Den, der sætter Ild paa anden Mands Stov, 26. Marts, Tørvemose, Heide eller Ager, eller paa Brændestabel, Tømmer- eller Brændeforraad, Korn- eller Høstakke eller andre lignende Gjenstande, straffes i Forhold til Handlingens Skadelighed eller Farlighed samt de øvrige Omstændigheder, der have Indflydelse paa Gjerningsmandens Straffskyld, med 5 til 10 Mars Strafarbeide. Saafremt de Ting, der have været Gjenstand for en saadan Ildspaaættelse, tilhørte Gjerningsmanden selv, bliver der at forholde efter Analogien af de i § 5 givne Bestemmelser. Dersom den paa slige Gjenstande satte Ild var bestemt til at udbrede sig til Hus eller Skib, bliver den skyldige, hvis det derved virkelig er blevet antændt, at straffe, som om han ligesvem havde sat Ild paa samme, men i modsat Fald som den, der havde tilfigtet slig Ildbrand. Foransførte Hensigt maa altid antages, naar de med Sagen forbundne Omstændigheder vise, at den skyldige har maattet indse, at Ilden, jaafremt en eller anden Hændelse ikke forhindrede det, maatte forplante sig til Hus eller Skib.

7. Sættes der lovsfridig Ild paa Gjenstande, der ikke med Hensyn til deres Betydning eller Faren for Ildens videre Udbredelse kunne sættes ved Siden af de i § 6 nævnte, bliver en ringere Straf end den i bemeldte Paragraf fastsatte at anvende. Dette skal ogsaa gjælde, naar Gjenstanden vel hører til de ommeldte, men er af en sær ringe Betydning, og Omstændighederne have været af den Bestaffenhed, at ingen videre Fare derved er opstaaet. Og skjøndt det Ord Hus i nærværende For Anordning ikke blot indbefatter de ganske eller tildels beboede eller til Beboelse indrettede Bygninger, med de dertil hørende Udhuse, men ogsaa Kirker, Møller, Fabrikker, Magasinbygninger og alle andre, som deraf kunne sættes ved Siden, saa skal dog alene nærværende Paragraf være anvendelig i Tilfælde af, at der sættes Ild i smaa aldeles ubetydelige Hytter eller

26. Marts. Skure, hvori kun Ting af ringe Værdi opbevares, naar de ere saa langt fra vigtigere Bygninger, at disse ikke derved sættes i Fare. Skulde det imidlertid indtræffe, at Uds-paasættelsen paa en saadan ringe Hytte, som foransført, havde de Egenstaber, som denne Anordnings § 1 forudsætter, vil denne derpaa være at anvende.

8. Naar den, der har forarsaget en Ildbrand, der ellers vilde være at behandle efter § 1, har ved at vække det antændte Huses Beboere forebygget, at disse indebrændte, vil, i Stedet for den der bestemte Livsstraf, Strafarbejde enten paa Livstid eller paa en vis Tid, dog ikke kortere end 8 Aar, være at anvende.

Det samme gjælder og, naar den skyldige i Tilfælde, der henhøre under § 2, paa en afgjørende Maade har bevirket, at Forbrydelsen ikke bliver stadelig i den Grad, som den ellers efter sin Bessaffenhed maatte befrygtes at ville blive. I lige Maade blive og de i §§ 4, 5, 6 og 7 hjemlede Straffe at nedsætte, naar den paagjældende ved sine virksomme Bestræbelser i nogen mærkelig Grad har forebygget den Skade, som Handlingen ellers vilde medføre, og kan Straffen, naar isvrigt Omstændighederne ere af det mest formildende Slags, i ethvert af de i de trede førstnævnte af disse Paragrafer omhandlede Tilfælde nedsættes til det halve af den, der sammesteds er nævnt.

9. Enhver, der under Udsørelsen af nogen af de ovennævnte Forbrydelser har medvirket til samme, straffes, ligesom om han selv med egen Haand havde udøvet den Gjerning, der nærmest forarsager eller er bestemt til at forarsage Branden. Det samme gjælder og med Hensyn til den, som ved Løfter, Trusler eller andre Forestillinger har forledet nogen til en Forbrydelse af foransførte Slags. Isvrigt medfører al Medvirkning til Forbrydelsen Forpligtelse til den derved forvoldte Skades Erstatning.

10. Naar nogen efter en Tiers Begjæring eller med 26. Marts. hans Samtykke sætter Ild paa dennes Eiendom, bliver han, forsaavidt der isvrigt efter Gjæringens Bestaaffenhed er Forskjel paa Straffen, eftersom det er egen eller fremmed Eiendom, hvorpaa Forbrydelsen udsøves, kun at anse, som om han havde sat Ild paa sin egen Eiendom.

11. Hvo, som paa anden og mindre virksom Maade end den, hvorom handles i § 9, har medvirket til nogen af de ommeldte Forbrydelser, saasom ved at give Brandstifteren Anvisning eller Opmuntring til Udførelsen af det allerede fattede onde Forsæt eller dertil forsyne ham med Midler, anses med Strafarbejde fra 5 til 10 Aar, naar selve den Forbrydelse, hvortil han saaledes har medvirket, vilde medføre Livsstraf eller Strafarbejde paa Livstid, men, forsaavidt selve Forbrydelsen kun vilde medføre tidsbestemt Strafarbejde, vil Straffetiden blive forholdsmæssig at nedsætte indtil det halve; ligesom og en lignende Nedsættelse vil finde Sted, saafremt selve Forseelsen i Medhold af § 7 kun maatte egne sig til at anses med en ringere Straf.

12. Begaaes nogen af de Forbrydelser, der efter de foregaaende Bestemmelser blive at anse enten med Dødsstraf eller med Strafarbejde paa Livstid eller paa 8 Aar eller længere Tid, af Barn mellem 10 og 15 Aar, bliver dette i Forhold til dets Alder og Udviklingsstrin, samt den mere eller mindre bestemte onde Villie, som det har lagt for Dagen, saavel som Forbrydelsens egen Bestaaffenhed, paa en kortere eller længere Tid at hense i en Straffeanstalt, hvor der bliver at drage vedbørlig Omfarg for et saadant Barns Opdragelse og Forbedring. Naar Barnet af ældre er blevet forledet til at udføre Forbrydelsen, vil dette komme i særdeles Betragtning som Grund til at vælge en kortere Straffetid. Hvis Barnet selvstændig har fattet det Forsæt at begaa Forbrydelsen og i Beslutningen og Udførelsen har røbet en bestemt ond Villie, kan Straffetiden, naar

26. Marts. Forbrydelsen tillige er særdeles grov, endog gaa til 5 Aar. Men dersom et Barn i fornævnte Alder har begaaet en Forbrydelse, hvorfor Straffen efter foransførte Bestemmelser vilde være ringere end Strafarbejde paa 8 Aar, bliver det at behandle, saaledes som det i Vor allern. Forordning angaaende Straffen for Tyveri, Bedrageri, Falsk og andre dermed beslægtede Forbrydelser, dateret den 11. April 1840, §§ 26—28 er bestemt med Hensyn til Børn i fornævnte Alder, der gjøre sig skyldige i Tyveri.

13. Enhver af de ovenomhandlede Forbrydelser anses fuldbyrdet, saasnart der er opstaaet Ild i den Gjenstand, hvis Antændelse udgjør Forbrydelsen, uden Hensyn til om den har grebet mere eller mindre om sig, og skjøndt den slukkes uden at have gjort nogen mærkelig Skade. Saa længe der derimod ikke har vist sig Ild i selve Gjenstanden, er ikke den fulde Straf anvendelig, om der endog er opkommet Ild i de Ting, hvorfra Ilden skulde udbrede sig til bemeldte Gjenstand. Den skyldige bliver imidlertid i dette Tilfælde at anse med en Straf, som kommer den for den fuldbyrdede Misgjerning nær, nemlig med Strafarbejde paa Livstid, naar den fuldbyrdede Forbrydelse vilde medføre Dødsstraf, med lige Arbejde fra 10 til 15 Aar, hvis den fuldbyrdede Misgjerning vilde paadrage ham Frihedens Tab for Livstid, og, hvis der for samme kun vilde finde Frihedstid i en vis Tid Sted, bliver denne at nedsætte indtil $\frac{2}{3}$. Den, der har vist virksom Bestræbelse for at faa nogen af de ommeldte Forbrydelser udsørte uden at være kommen Fuldbyrdelsen saa nær som foransført, bliver med Hensyn til, om han er kommen mere eller mindre vidt i sin forbryderiske Virksomhed, at anse med en forholdsmæssig ringere Straf.

14. Med Hensyn til de foretagne eller efterladte Handlinger, for hvilke der paa Grund af den Brandfare, som de medføre, ved Anordningerne er sat Straf, vil det have sit

Forblivende ved bemeldte Anordningers Bud. Men, for-26. Marts. saavidt der enten ved disses Overtrædelse eller isøvrigt ved aabenbar Tilfidesættelse af den Ugtsomhed, som almindelig Forsigtighed kræver, er forarsaget nogen Ildsvaade, bliver den skyldige at anse med forholdsmæssig Straf af Fængsel paa Bånd og Brød eller andet Fængsel, hvilken Straf dog bortfalder, hvis han kan gjøre Udvei til at erstatte den gjorte Skade. Saafremt den foretagne Handling paa en saa isinesaldende Maade har medført Brandfare, at denne ikke har kunnet undgaa Gjerningsmandens Opmærksomhed, saa kan han for denne sin Fremfusenhed og grove Uligegyldighed for sine Medborgeres Velfærd efter Sagens Bestaffenhed underkastes høiere Straf, indtil et Aars Strafarbeide, dog vil ogsaa i dette Tilfælde Straffen kunne formildes eller endog efter Omstændighederne aldeles bortfalde, naar Erstatning for Staden tilveiebringes.

15. Hvad Stedet angaar, hvori det ved nærværende Vor Forordning paabudne Strafarbeide skal udholdes, vil der blive at forholde efter ovennævnte Vor Forordning af 11. April 1840 § 82.

Handels- og Skibsfarts-Deklaration med Stor-31. Marts. hertugdømmet Oldenburg.*)

Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. kongl. Høih. Storhertugen af Oldenburg, begge lige besjælede af det Duffe, at udvide og begunstige Handelsforholdene imellem deres respektive Stater og Undersaatter, have i dette Diered ladet fastsætte og afflutte følgende Artikler:

*) Bekjendtgjort ved en gjennem General-Toldkammer- og Kommerce-Kollegiet udfærdiget Plakat af 7. Mai 1841.

31. Marts. 1. De høie kontraherende Parter komme overens om, gjensidigen at indrømme deres respektive Undersaatter, som drive Handel i det ene eller det andet Land, eller som opholde sig der, saalænge de underkaste sig deres Opholdssteds Love og Anordninger, saavel for deres Personer og Gods som for deres Handelsforetagender, alle de Fordele, Friheder og Begunstigelser som ved Handelstraktater, affluttede med andre Magter af den ene eller den anden af de høie kontraherende Parter, ere eller ville blive indrømmede de mest begunstigede Nationers Undersaatter.

2. De respektive Skibe og Fartøier, af hvad Drægtighed eller Bygning de end ere, som enten ballastede eller ladede ankomme i Havne, der tilhøre den ene eller den anden af de høie kontraherende Parter, skulle, saavel ved deres Ankomst som ved deres Afgang, med Hensyn til Havne-, Tønde-, Fyr-, Lods- og Bjergningsafgift, ligesom med Hensyn til alle Afgifter, eller Waalæg, af hvad Art eller Navn de end ere, som tilkomme Staten, Stæderne eller Privatindretninger af hvilken som helst Slags, behandles paa samme Maade som de nationale Skibe. Det er udtrykkelig fastsat, at de danske Skibe, som løbe ind i Weseren eller Sahdesfloden, skulle nyde alle de Fordele og Begunstigelser, som tilstaa oldenburgske Skibe.

3. Alle Varer og Handelsgjenstande, hvad enten de ere de respektive Staters eller ethvert andet Lands naturlige eller industrielle Frembringelser, hvis Indførsel eller Udførsel er den ene af de høie kontraherende Parters nationale Skibe tilladt, kunne ogsaa, uden Hensyn til Udfibnings- eller Bestemmelsesstedet, indføres eller udføres i den anden Parts Skibe, uden at være underkastede høiere eller andre Indførsels-, Udførsels- eller andre Afgifter, af hvad Navn de end ere, end om de samme Varer

eller Gjenstande vare indførte eller udførte i nationale 31. Marts. Skibe.

4. Hverken umiddelbart eller middelbart skal der ved Indkjøb af Varer blive givet noget som helst Fortrin i Betragtning af det Skibs Nationalitet, som med sin lovmæssig tilladte Ladning er løbet ind i en Havn, som tilhører den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter, da det er disses Hensigt, at ingen Forskjel skal finde Sted i denne Henseende.

5. Skjøndt Handelen paa Ss. Majest. Kongen af Danmarks Kolonier, Færøerne, Island og Grønland derunder indbefattede, er særegne Anordninger underkastet, hvorpaa nærværende Deklarations almindelige Bestemmelser ikke kunne finde Anvendelse, er man dog blevet enig om, at, saalænge nærværende Deklaration forbliver i Kraft, skulle oldenburgske Handlende og Skibe dersteds nyde den samme Handels- og Skibsfarts Frihed og de samme Fordele, som enhver anden begunstiget Nation nu nyder eller for Fremtiden vil nyde.

6. Ved Farten gjennem Sundet og Belterne, skulle oldenburgske Skibe og deres Ladninger ikke betale høiere eller andre Afgifter end dem, som ere eller ville blive erlagte af de mest begunstige Nationer.

7. Som danske eller oldenburgske Skibe skulle de anses, som seile under deres Lands Flag og ere forsynede med de Skibspapirer og Certifikater, som efter de respektive Staters Lovgivninger udfordres for at godtgjøre Nationaliteten.

8. Nærværende Deklaration skal, fra Ratifikationernes Udveklingsdag af at regne, forblive i Kraft i ti Aar, og selv ud over dette Tidsrum, med mindre den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter senere udtrykkelig erklærer sin Hensigt at lade dens Virkning ophøre.

31. Marts. § dette Tilfælde skal den endun forblive bindende indtil Udløbet af tolv Maaener, efter den officielle Anmeldelse, som den ene af Magterne gjør den anden, om at ophæve dens Virkning.

9. Nærværende Deklaration skal ratificeres og Ratifikationerne udveyles i Hamborg.

2. April. **Plak. for Island, ang. Udvidelse af Udpantningsretten og nærmere Bestemmelse af Fremgangsmaaden ved Udpantninger.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: at Vi, foranledigede ved et derom gjort Forslag fra den i Følge allerh. Reskript af 22. August 1838 til Overveielse af Islands Anliggender i Keiljavig sammentraadte Forsamling, have ladet Vore tro Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter samt for Island og Færøerne forelægge et Udkast til en Plakat, hvorved Udpantningsretten udvides i Overensstemmelse med den under 2. November 1836 udgivne Plakat for Vort Rige Danmark, og den Fremgangsmaade, der ved Udpantninger skal finde Sted, ordnes, saaledes som det er flet for Danmark ved Forordning af 2. Juni 1830, dog med de Forandringer, som de lokale Forhold gjorde fornødne. Efter herom at have modtaget fornævnte Vore Stænders allerund. Betænkning have Vi fundet for godt at byde og befale som følger:

1. Ligesom flere for Island udgivne Lovbestemmelser udtrykkelig hjemle Udpantning for adskillige offentlige Afgifter, saaledes skal det for Fremtiden være en almindelig Regel, at ikke blot alle Vore næste tilkommende Skatter og Afgifter, men ogsaa alle de Kirker, offentlige Stiftelser, Kommuner og Embeder tilkommende Indtægter, der hidrøre fra de i Anordningerne indeholdte umiddelbare Bud

eller fra en i samme grundet Repartition, skulle kunne 2. April. inddrives ved Udpantning, dog kun forsaavidt Inddrivelsen iværksættes inden to Uar fra den Tid, at Ydelsen er forfalden til Betaling.

2. Udpantning for alle de i § 1 ommeldte Afgifter m. m. bliver i Reikjavig Rjbstad at foretage af Byfogden med to tiltagne Bidner, efterat der 8 Dage forud er foregaaet Advarsel til Restancedragerne; hvilken, forsaavidt Præstationen er af det Slags, som kun paahviler en eller flere enkelte, bør gives den eller de paagjældende ved Stævnevidnerne, hvorimod det med Hensyn til Skatterestancer og slige almindelige Afgifter overlades til Rekvirenten enten at bruge denne Fremgangsmaade eller en almindelig Indkaldelse ved Opslag paa offentligt Sted eller Trommeslag, dog uden at Restanternes Navne opgives. Udenfor Reikjavig foretages Udpantning af vedkommende Repstyrer, ligeledes med to tiltagne Bidner, efterat Restanterne 8 Dage forud ere blevne advarede, enten ved Tilhøring paa Kirkestævne, dog uden Navns Nævneelse, eller, naar de kun ere enkelte, ved Stedets ordinære Stævnevidner. Restancefortegnelsen bør for Reikjavigs Vedkommende være forshyuet med Amtmandens, men forsaavidt Landet angaar med vedkommende Sjsfelmands Paategning om, at Restancen kan inddrives ved Udpantning, dog paa Rekvirentens eget Ansvar, forsaavidt Restancens Rigtighed betræffer. Med Hensyn til kongelige Skatter vil dog Amtmandens Paategning paa Restancefortegnelserne altid være nødvendig.

3. Det Gods, som ved Udpantningsforretningen udlægges, bliver, saafremt Restancen ikke inden 14 Dages Forløb er betalt, efter foregaaende Bekjendtgjørelse, af den, som har foretaget Udpantningen, foranstaltet bortfolgt ved offentlig Auktion, og kan indtil den Tid forblive hos Gjældneren, saafremt han vil indestaa for samme, og

2. April. Byfogden eller Kæpstyreren skjønner, at det kan betros ham. I modsat Fald hensættes det under Byfogdens eller Kæpstyrerens Bevaring paa det nærmeste bekvemme Sted, og, dersom det er Kreaturer, indtinges de paa Foder saa billigt som muligt. Saafremt det ved Auktionen udbragte Belsøb overstiger den Sum, hvorfor Udpantning var at foretage, med paaløbne Omkostninger, betales det overstykkende tilbage til Skyldneren. I øvrigt uaa Haandværksredskaber, mundgaaligen fornødent Bohave eller andet, som er Skyldneren til hans Næringsdrift uomgængeligen nødvendigt, ikke udlægges, saalænge andre undværligere Effekter af Skyldneren paavises, eller hos ham forefindes.

4. For enhver Udpantningsforretning tilkommer Byfogden 16 Sk. og hver af de ham medtagne Vidner 4 Sk. Betalingen til Kæpstyreren og de af ham medtagne Vidner erlægges efter Sportelreglementet 10. September 1830 § 70 og 74, ligesom ogsaa Stævnevidnerne for deres Forretning nyde Betaling efter samme Reglements § 63. For disse Betalinger bliver tillige at give Udlæg under Udpantningsforretningen.

5. Dersom den, hvem Udpantning er overgaaet, maatte træste sig til at bevise, at den Fordring, for hvilken Udpantning blev iværksat, var betalt, eller han iøvrigt maatte have nogen Grindring mod Fordringens Rigtighed, er han beføiet til at jagsøge Kætvirenten til derfor at give ham Skadeserstatning. Dette Søgemaal kan han, efter foregaaende Klage til Forligelseskommissionen, uden Hensyn til Kætvirenters Værnething, anlægge ved den Jurisdiktion, hvorunder Udpantningen er gjort, men det bør paabegyndes i det seneste inden 3 Maanedes fra Forretningens Dato.

6. I Henseende til Inddrivelse af Fordebogsafgifter hos de kongl. Leilændinger, skal det forøvrigt have sit Forblivende ved Plakaten af 21. Mai 1829.

Plak., hvorved det forbydes Kjobmændene i 38= 7. April. land, paa samme Handelsplads at have Udsalg paa flere end eet Sted, m. v.

Indm. Saml. pag. 293.

Plak., ang. Kundgjørelse af Dvrihedsresolu-10. April. tioner, hvorved en ellers myndig Person sættes i Ummyndighedstilstand, samt af Dpbuds- og Fallit-erklæringer.

Indm. Saml. pag. 293.

Reskript (til Finantsdeputationen) ang. Be-11. April. kjendtgjørelsen af Budgettet for 1841 og Normalreglement for samtlige Statsindtægter og Udgifter vedkommende Danmark og Hertugdommerne med tilhørende Bilande.*)

Christian den Ottende osv.: Vor synderlige Gunst! Overensstemmende med den Plan, som Vi i Vore Bekjendtgjørelser til Vore tro Provindsialstænder af 11. Juli og 8. Oktober f. A. have omtalt at have lagt til den fremtidige Regulering af Statens Finantsvæsen, og som ligeledes er nævnt i Vort allerh. Reskript af 2. Januar f. A. § 6, have Vi, efter forudgaaet nøieste Undersøgelse og Overveielse, approberet de hermed følgende Normalreglementer for alle Statshusholdningens Grene saavel som Budgettet for samtlige Statsindtægter og Udgifter for Aaret 1841. Og bemyndige Vi eder til at lade saavel

*) Budget og Normalreglement med Bilag tillader Pladsen ikke at meddele i denne Samling.

11. April. det samlede Normalreglement og Budget, som og alle dertil hørende Bilag, tilligemed dette Bort allern. Reskript, ved Trykken bringe til offentlig Kundskab.

Ligesom Normalreglementerne indeholde det Beløb, hvortil Statsudgifterne omsider skulle nedbringes, forsaavidt dette ikke allerede er sket, saaledes bliver det Gjenstand for de Finantsbudgetter, som det er Vor Villie, aarligen at skulle forfattes og ved Trykken bekendtgjøres, og som aldeles skulle slutte sig til de Klassifikationer af Udgifterne, som i Normalreglementerne ere brugte, at vise, hvorvidt det Maal, der i disse er sat for Udgifternes Størrelse, er opnaaet, og at meddele Forklaring om Afvigelserne fra samme.

Ingen Udgift udenfor det approberede Budget maa i Aarets Løb finde Sted, uden at den næsteste Overveielse med Finantsbestyrelsen er gaaet forud, og Vor allerh. Approbation paa saadan overordentlig Udgift er erhvervet. Og efter hvert Aars Udløb har hvert Departement at forelægge Os en fuldstændig Forklaring over, hvad de, samme vedkommende, Udgifter virkelig have beløbet sig til, ledsaget af fuldstændig og detailleret Dplysning om, hvorvidt det er rykket frem med de eventuelle Besparelser, forsaavidt Udgifterne endnu ikke ere nedbragte til de normerede Størrelser, ligesom Opmærksomheden derved tillige stedse maa være henvendt paa, hvorvidt saadanne Forandringer ere foregaaede, der tillade endnu yderligere Indstrænkninger.

Det er Vor Villie, at den almindelige Udsigt over, hvad samtlige Statsindtægter og Udgifter efter de aflagte Regnskaber hvert Aar virkelig have udgjort, affattet efter de samme Klassifikationer, der ere fulgte i Normalreglementet og Budgettet, og med fuldstændige Dplysninger om Grunden til de Afvigelser, som fra Budgettet maatte have fundet Sted, saavel som om de Forandringer, der i Aarets

Løb ere foregaaede med Statens Gjæld og dens Aktiver, 11. April. samt om begges Status og om Størrelsen af Kassebeholdningerne og de udestaaende Restancer ved Aarets Begyndelse og dets Udgang, skal ved Trykken bringes til almindelig Kundskab. Men, da en Del af Regnskaberne, der ere Grundlaget for disse Beretninger, anordningsmæssigen først indkomme i Løbet af den første Halvdel af det følgende Aar, ville hine Beretninger, for at blive fuldstændige og aldeles paalidelige, ikke kunne publiceres førend henimod samme Aars Slutning, til hvilken Tid der saaledes samtidigen bliver at bekendtgjøre Udsigten over det foregaaende Aars virkelige finansielle Status og Finantsoverslaget for det følgende Aar. Derhos skulle de aarlige Beretninger om de virkelige stedfundne Statsindtægter og Udgifter ogsaa omfatte saadanne separate Kasser og Fonds, som, fordi de ganske eller tilbøielig havde deres Oprindelse fra private Dotationer eller deslige, ere vedblevne under de vedkommende Kollegiers specielle Bestyrelse, medens de øvrige særlige Fonds, der hidrørte fra Bidrag fra den almindelige Statskasse, ere indbragne under denne.

Vi have saaledes opfyldt det i Vore ommeldte Beretningsskildringer indeholdte Tilfagn, uden at have fundet Os foranledigede til videre at udsætte Udførelsen i Anledning af de fra Vore tre Provindsialstænder for Østifterne under 27. August f. A. og for Nørre-Sjælland under 5. December f. A. om denne Gjenstand indgivne Petitioner.

Skjøndt iøvrigt det Overskud, som Finantsoverslaget for Aaret 1841 viser ved Indtægternes og Udgifternes Afsligning med hverandre, og som efterhaanden vil stige, naar de i Normalreglementerne anførte eventuelle Besparelser indtræde, steds vil frugtbringende kunne anvendes, især til ekstraordinære Afdrag paa Statsgjælden eller til Forsøgelse

11. April. af Reserveresonden, er det dog Bort Duffe og Vor Willie, at anvende en Del af dette Overskud til Rettelse i enkelte Skatter, som derpaa i Særdeleshed kunne have Krav, og fornemmelig til ganske at affkaffe Tallotteriet, uden at den Afgang i Indtægten, som Statskassen derved lider, erstattes samme ved andre Bidrag fra Vore Undersaatter. Imidlertid have Vi taget i Betænkning, herom strax at tage nogen afgjørende Beslutning, saa meget mere, som den Godtgjørelse endnu ikke overalt er endelig bestemt, der kan tilstaaes de vedkommende i Vore Hertugdømmer Slesvig og Holsten for Loldprivilegiernes Ophævelse, og indbeværende Finantsaars Erfaring vil lede til en modnere Beslutning i fornævnte Henseende.

16. April. **Plak., hvorved bekendtgjøres et allerh. Reskript af 7. f. M. angaaende Ophævelse af Brødtaxten.**
(Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Saml. pag. 296.

16. April. **Plak. ang. Udgangsbeviser for Handelsreisende.**
(Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Saml. pag. 298.

16. April. **Plak., hvorved bekendtgjøres en Skrivelse fra Direktionen for Nationalbanken.** (Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Saml. pag. 298.

**Plak. for Island, indeholdende nærmere Bestem=28. April
melse af Forordningen 24. April 1833 § 4.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v., at Vi efter at have modtaget allerund. Betænkning fra Bore tro Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Volland=Jalsters Stifter samt Island og Færøerne, over et sammé forelagt Udcast til en Plakat, sigtende til fuldkommere Opnaaelse af Niemedet med Bestemmelsen i Forordningen angaaende Skjode- og Pantevæsenet paa Island af 24. April 1833 § 9 allern. Khave fundet for godt at hyde og befale som følger:

1. Naar i Island nogen indleverer et Dokument til Læsning ved et Mandtalsthing og han puster strax at erholde det tilbageleveret efter den i Forordningen af 24. April 1833 § 4 omhandlede foreløbige Antegning, da kan denne Tilbagelevering finde Sted, imod at han, foruden strax ved Indleveringen af Dokumentet at erlægge Thinglæsnings Gebyr og $\frac{1}{2}$ pCt.=Afgiften til den kongl. Kasse efter Forordningen af 8. Februar 1810 i de Tilfælde, hvori denne bliver at tilsvare, derhos indleverer en Gjenpart, som, efter at være af vedkommende Retsbetjent verificeret uden Betaling, kan forblive til Thinglæsning, hvilken Thinglæsning da skal have samme Virkning, som om Originalen var thinglæst.

2. Forinden det originale Dokument tilbageleveres, har Retsbetjenten at forsyne det med Paategning dels om den foreløbige Antegning og om at en verificeret Gjenpart er indleveret, dels om at det af ham skal blive iagttaget, at denne bliver læst til næstpaafølgende Mandtalsthing, og, naar dette er fket, behørig indført i Jurisdictionens Skjode- og Panteprotokol. Denne Paategning bør derhos og indeholde, at der derefter vil, paa Forlangende, uden Betaling, worde meddelt Attest om, at Thinglæsningen og Proto=

28. April. Kollationen, hvorved den tinglige Ret, som Dokumentet gaar ud paa at stifte, først erhverves, er bleven iværksat. Den til Retten indleverede verificerede Gjenpart maa derimod ikke udleveres til Eieren af Dokumentet eller nogen anden.

3. Iøvrigt har vedkommende Retsbetjent allerede ved Antegningen at efterse, om der tidligere maatte være noget læst, som kan være til Hinder for den tilsigtede Retserhvervelse eller ikke, og i første Fald derom at meddele Attest paa Originaldokumentet.

25. Mai. Ranc. Skr. (til Amtmanden over Randers Amt) ang. at en Fader ikke kan paalægges at affone Bidrag til sine ægte Børns Underholdning af Fattigvæsenet.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Kommissionen for Mariager Fattigvæsen anholder om, at det Bidrag, Knebflagersvend N. N. i Viborg ved den ligeledes medfulgte Amtsresolution er paalagt at yde Fattigvæsenet til hans to ægte Børns Opdragelse, men som for Halvaaret til 3. December f. A. ikke ved Udpantning har været at erholde hos ham, maatte foranstattes affonet med Fængsel paa Band og Brød, hvilket Andragende af Amtmanden over Viborg Amt er tilbagefendt med Bemærkning om, at Forordningen af 16. November 1836 § 15 formentlig ikke indeholder Hjemmel for at hensætte Fædre paa Band og Brød til Affoning af Bidrag til deres ægte Børns Opdragelse, har Hr. Kammerherren i behagelig Skrivelse af 30. Marts d. A. yttret, at de Bemærkninger, der findes i Kollegial-Tidende for 1836 Side 918—920 vel synes at vise, at slig Affoning aldeles ikke kan dekretes, men at dog saavel Forordningen af 10. August 1798 og Reskript af 16. Oktober 1795 og 11. Mai 1798 som i Særdeleshed

Indholdet af Kollegiets Cirkulærskrivelse af 10. Juni 1828 25. Mai. og de deri indeholdte kongl. Resolutioner, fornemmelig den af 14. Mai s. A., jevnført med Kanc. Skr. af 8. Mai 1830, kunde anføres for den modsatte Mening, og har De derfor begjært Kollegiets Resolution, saavel om det almindelige Spørgsmaal, som om Afsoning kan ske i det foreliggende særdeles Tilfælde, samt om i benægtende Fald Sagsmaal bør institueres som Justits- eller som Politisag mod den skyldige.

I denne Anledning skulde man herved tjenstligst melde, at ligesom der paa det af Dem anførte Sted i Kollegial-Tidende for 1836 Side 918—920 findes udviklet de Grunde, hvorfor det extraordinære Evangsmiddel, som Forordningen af 10. December 1790, jevnført med Forordningen 16. November 1836 § 5, har hjemlet mod uægte Børns Fædre, hos hvilke det dem paalagte Underholdningsbidrag ikke kan erholdes, ikke udenfor de Tilfælde, hvor Separation mellem Forældrene har fundet Sted, eller hvor Manden har forladt sin Hustru, kan udvides til de i Ægteffabet fødte Børn, saaledes ses det ikke, hvorledes der af de paaberaabte, ovenfor citerede Lovbestemmelser og Kollegieskrivelser kan udledes nogen Modgrund. Disse Bestemmelser have nemlig alle de Tilfælde til Gjenstand, hvori, som foransøgt, hint Evangsmiddel og er anvendeligt med Hensyn til ægte Børn; men det er just paa det citerede Sted i Kollegial-Tidende vist, at disse Bestemmelser ingen gyldig Analogi frembyde for de Tilfælde, hvori et ægte Børns Forsørgelse er overgivet til Fattigvæsenet, uden at Faderen er i Stand til at yde noget Bidrag til samme, saa lidet som de ere anvendelige paa en Moder, der intet formaar at bidrage til Børnets Underholdning, i hvilken Henseende det bemærkes, at den citerede Rancelliskrivelse af 8. Mai 1830 intet taler om det i Forordningen 10. December 1790, sammenholdt med Forordningen 12. Juni 1816 § 5,

25. Mai. omhaubdelede Evangsmiddel, men kun om andre Midler, hvorved en Moder kan bringes til i det mindste at bidrage noget til sit uægte Børns Underholdning. Ligesom for Næsten en saadan Fader kan inddrages under Fattigvæsenets Disciplin og følgerig behandles efter Plak. 14. December 1810 § 22, dersom Grunden til hans Uformuenhed ligger i Modvillighed til Arbeide, Drukkenskab eller andre særdeles Uordener, eller han umiddelbart gjorde sig skyldig i slet Opførsel mod Børnene, saaledes vilde han og i Overensstemmelse med hvad der paa det ommeldte Sted i Kolleg ial Tidende er anført, efter Omstændighederne kunne sættes under justitiel Ertale for modvillig Tilfidesættelse af sine Pligter mod Børnene; kun kan det blotte Faktum, at Bidrag til disses Underholdning ei kan faas i hans Bo, ikke begrunde nogen Strafs Anvendelse, saaledes som i de lovbestemte Tilfælde, hvori et specielt Faktum, der i sig selv er utilladeligt, eller dog er et saadant, der af Lovgiveren anses med Misgunst, begrunder en særdeles Strengthed mod ham

25. Mai. **Kanc. Skr. (til Stiftsørigheden over Sjens Stift) ang., hvorvidt der ved Udlaan af offentlige Stiftelsers Midler udtrykkelig bør betinges Patent i Assurancesummen.**

J behagelig Skrivelse af 1. d. M. have Hr. Kammerherren og Os. Høiærværdighed hertil indberettet, at De pleie' at forlange af Debitorerne til de offentlige Stiftelser, at de af dem udstedte Dokumenter skulde klausuleres saaledes, at der gives Prioritet ei blot i Pantet, men ogsaa i den Sum, hvortil Pantets Bygninger enten ere asfurerede eller ved Ombyrdering i Tiden maatte blive asfurerede, men at vedkommende Inspektør, i Anledning af en af Dem i Overensstemmelse hermed gjort Bemærkning ved en Obligation, hvori der ikke var omtalt nogen Prioritet i Assurancesummen, har ytret den Formening, at en saadan

Betingelse vil være overflødig, og De har derfor uddedt Dem 25. Mai. Ranceffiets Resolution for, hvorledes der i den omhandlede Henseende rettest bør forholdes.

I Anledning heraf skulde Kollegiet tjenstlig: melde, at Ranceffiet maa anse det for rettest, at den omhandlede Klausul fremdeles som hidtil optages i de Forordninger, som udstedes af Debitorer til de offentlige Stiftelser.

Rougl. Resol., hvorved approberes nogle hder= 29. Mai.
ligere Regler og Bestemmelser, som skulle tjene vedkommende Kollegier, Departementer og Autoriteter til Efterretning i Forbindelse med Normalreglementet og Budgetterne af 11. April 1841.

Resolutionen er saalydende:

1. Af de under Finantsdeputationen staaende tvende Hovedkasser: Bøkkassen i Kjøbenhavn og den fiesvig-holstenfke i Kendsborg, saavel som af alle Amtstuer baade i Danmark og Hertugdømmerne (med de, i Henseende til de danske, i Forordningen af 8. Juli 1840 tilladte Undtagelser) kan ingen Udgift finde Sted uden efter Finantsdeputationens Anvisning.

2. Faste Udgifter af Finantskassen, saasom Gager eller visse annua til en bestemt Person, indenfor det ved Budgettet bestemte Beløb anvises af Finantsdeputationen kvartaliter, eller til hvilken anden Forsaldstid der er bestemt, efter Meddelelse en Gang for alle fra det vedkommende Kollegium eller Departement, som da tillige, forsaavidt en eller anden af ommeldte Udgifter, paa Grund af Omstændighederne, ganske eller for en Del eller for kortere eller længere Tid maatte ophøre, herom har at gjøre Anmeldelse til Finantsdeputationen, for at derefter den fornødne Ordre til Vedkommende kan udsærdiges.

Andre paa Budgettet opførte Udgiftssummer af Finantskassen maa derimod forud forlanges anviste gjennem Finantsdeputationen, og maa i Begjæringen derom henvises

29. Mai. til den paagjældende Post i Budgettet, ligesom og tillige, hvor ingen almindelig allerh. Bemyndigelse, saasom ved Budgettets Approbation selv, er meddeelt til Udgiften, paa-beraibes den specielle kongl. Resolution, ved hvilken det paagjældende Departement er bemyndiget til, at disponere over en større eller mindre Del af det paa Budgettet til et vist Diemed opførte Beløb. Med Hensyn til disse Udgifter maa isøvrigt fra Aarets Begyndelse iagttages den strengeste Økonomi, ligesom det især nøie bliver at paaagte, at det paa Budgettet opførte Beløb ikke overstrides. Indtil Regnskabsaarets Slutning kan hvert Kollegium saaledes disponere over det for den vedkommende Administrationsgren i Budgettet bestemte Beløb, uden at det, som er bevilget til en Gjenstand, maa anvendes til en anden; men efter Regnskabsaarets Slutning anses det ikke brugte Beløb som bespart, ikke for den enkelte Bestyrelsesgren, men for Statskassen i det hele.

3. Derjom Statstjenestens Løb uomgængeligen skulle kræve Udgifter over det ved Budgettet bestemte Beløb, skal det vedkommende Kollegium eller Departement, forinden det derom indgiver nogen allerund. Forestilling til Hs. Majest., henvende sig til Finantsbestyrelsen. Forsaavidt saadan extraordinær Udgift bliver at afholde af de Indtægter, der tilflyde Statsgjælds-kassen, korresponderes nemlig desangaaende med Direktionen for Statsgjælden og den synkende Fond; forsaavidt den derimod falder Finantskassen til Last, eller den angaar saadanne separate Kasser eller Fonds, der endnu ere affondrede fra den almindelige Finantsbestyrelse, saasom Postkassen, den almindelige Pensionskasse, de under Direktionen for Universtitet og de lærde Stoler sorterende Fonds, Fordebogskasserne osv., korresponderes derom med Finantsdeputationen. Efter at dette er iagttaget, og forsaavidt Sagen derefter findes at egne sig til allerund. at forelægges Hs. Majest., sker dette gjennem vedkommende

Kollegium eller Departement, som i sin allerund. Forestilling 29. Mai. har at anføre Finantsbestyrelsens Ytringer angaaende Sagen, med mindrø denne er af den Besskaffenhed, at Finantsbestyrelsen maatte finde sig foranlediget til selv desangaaende at indgaa med allerund. Forestilling. De Summer, som derefter maatte være allern. bevilgede af Finantskassen, udredes af den paa Finantsdeputationens Budget til uforudseelige Statsudgifter beregnede Sum af 800,000 Rbd., og vil det dernæst blive at bemærke, hvor stor en Del af denne hvert Kollegium eller Departement har disponeret over og til hvilken Brug.

4. Den kongl. Resolution af 10. December 1770, der hidtil har været paaberaabt som foreløbig Hjemmel for extraordinære Udgifter under 100 Rbd., paa hvilke Kollegierne selv siden have udvirket allerh. Approbation, sættes aldeles ud af Kraft. Ligesaa bortfalde herefter de saakaldte Kreditanvisninger, hvorimod enhver Sum, der anvises, strax bør føres til formelig Udgift i Regnskabet, grundet paa en almindelig eller speciel kongl. Resolution. Skulde en uopsættelig Udgift foresalde, for hvilken ingen saadan kan paaberaabes, saa at Anvisningen maa ske „paa forventet kongl. Approbation“, skal denne enten i Maanedens eller Kvartalets Løb søges erhvervet, for at Udgiften som snarest kan formelig anvises, da enhver i Aarets Løb stedfunden Udgift maa være optaget i det paagældende Aars Regnskab og ikke udsættes til et følgende.

5. Ethvert paa Normalreglementet opført Kollegium eller Departement skal inden en Maaned efter at de, samme vedkommende, Aars Regnskaber ere indkomne, indgive til Hs. Majest. detailleret og fuldstændig Beretning om, hvad samtlige dets Udgifter i det sidst forudgangne Aar have beløbet sig til, hvilken Beretning aldeles maa slutte sig til de Klassifikationer af Udgifterne, som i Budgettet og de, samme vedfødte, Bilage ere brugte, samt indeholde fuldstændig og

29. Mai. motiveret Oplysning om de Afvigelser fra Budgettet, der maatte have fundet Sted, med Paaberaabelse af de kongl. Resolutioner, der hjemle de, Budgettet overstigende, Udgifter. Ligesaa maa Beretningen, forsaavidt den omfatter Rasker, af hvilke forlods visse Administrationsudgifter afholdes, saa at alene Nettooverskudet indbetales i Hovedklassen, indeholde Forklaring om, hvor meget Bruttoindtægten har beløbet sig til. Derhos gives i disse Beretninger særskilt Forklaring om Indtægt og Udgift ved de separate Rasker og Fonds, hvilke, efter de afgivne allerh. Bestemmelser, ere forblevne under Kollegiernes specielle Bestyrelse, saavel som om den Forandring, deres Kapitalformue i Aarets Løb er undergaet, og om dennes Størrelse ved Aarets Udløb. De her ommeldte Beretninger blive forøvrigt, forinden de forelægges Hs. Majest., at tilstille Finansministeren til Sagttagelse af den Kontrol over Indtægt og Udgift ved Statshusholdningen i det hele, som det er ham allern. paalagt at føre. Umiddelbart efter at kongl. Resolution paa Beretningen er afgiven, meddeles hin til ligemed Gjenpart af denne enten til Finansdeputationen eller til Direktionen for Statsgjælden og den synkende Fond, efter som Gjenstanden vedkommer det ene eller det andet af disse tvende Kollegier; alt for at det fornødne kan optages i den almindelige Udsigt over, hvad samtlige Statsindtægter og Udgifter efter de afslagne Regnskaber virkelig have udgjort, hvilken ved Trykken hvert Aar skal fra Finansdeputationen bringes til almindelig Kundskab.

6. Paa lige Maade har hvert Kollegium eller Departement inden Udløbet af Oktober Maaned at tilstille Finansdeputationen eller Direktionen for Statsgjælden og den synkende Fond, forsaavidt hver af dem tilkommer, et Udkast til sit Budget for det følgende Aar, klassificeret aldeles paa samme Maade, som Normalreglementet og saaledes, at Budgettet tillige specielt omfatter de separate

Kasser og Fonds, der ere forblevne under Kollegiets egen Bestyrelse. Skulde nogen Afvigelse fra Normalreglementet ved Indtægten eller Udgiften finde Sted, maa den fuldstændigen oplyses og forklares. I Særdeleshed maa speciel Forklaring derved afgives om, hvorvidt Kollegiet er rykket frem med de eventuelle Besparelser, forsaavidt Udgifterne endnu ikke ere nedbragte til de normerede Størrelser, ligesom Omværksomheden derved tillige stedse maa være henvendt paa, hvorvidt saadanne Forandringer ere foregaaende, der tillade endnu hyerligere Indskrænkninger. Disse Udskift blive derpaa, efter foregaaende Omhandling med vedkommende, om saadan findes fornøden, af Finansministeren efterhaanden fremlagte til kongl. Stadsfæstelse og derpaa samlede under et, fra Finansdeputationen henimod Aarss Slutning, i Forbindelse med Udgiften over det foregaaende Aars finansielle Status, ved Trykken bekendtgjorte; hvorefter det er en Selvfølge, at den Fortegnelse over Statsudgifterne, som under Navn af Civilreglementet hidtil har været fremlagt til Hs. Majest.s Underskrift, ikke herefter bliver at udfærdige

Kongl. Resol. ang. Aerkjendelsen af et apostolisk Biskopiat i Norden. 9. Juni.

Den paa Kancelliets allerund. Forestilling afgivne allerh. Resolution er saalydende:

Vi bifalde, hvad Bort Kancelli har anført om, at det strider imod Rigets Grundlov at anerkjende nogen apostolisk Biskop for Danmark, ligesom og den isvrigt af Bort Kancelli foreslaaede Afgjævelsesmaade i det væsentlige har Bort allerh. Bifald. Imidlertid have Vi, efter tillige at have taget den af Bort fiesvig-holsten-lauenborgske Kancelli angaaende samme Gjenstand nedlagte allerund. Forestilling under allerh. Overberoeielse, fundet, at den for Danmark

9. Juni. og Hertugdømmerne fælles Meddelelse, som gjennem Bort Departement for de udenlandske Sager vil blive at give til den keiserlig østerrigiske Legation, bør gaa ud paa: at der ikke vil møde nogen Hindring for, at Biskop Riipke i Osnabriick overtager den biskoppelige Jurisdiktion i de geistlige Anliggender, som vedkomme de romersk-katholske Indvaanere i Bort Rige Danmark og Bore Hertugdømmer Slesvig, Holsten og Lauenborg, saaledes som den hidtil faktisk har været udøvet, sidst af Biskoppen i Paderborn, og saaledes som samme kan bestaa med Landets Love, men at disse ikke tilstede nogen umiddelbar Virksomhed af en katholsk Biskop eller apostolisk Vikar i bemeldte Bore Lande, og at som Følge deraf Biskop Riipke ikke kan være berettiget til personligen at udøve nogen Funktion sammesteds eller træde i umiddelbar Forbindelse med Menighederne eller de enkelte romersk-katholske Indvaanere, det Tilfælde alene undtaget, at der handles om at ansætte en ny Præst paa de Steder, hvor dette er tilladt, saa at den biskoppelige Jurisdiktion udenfor dette Tilfælde kun kan udøves gennem de ansatte Præster, hvorhos enhver Præst, førend han maa udøve sit Embede, har at ansøge allerh. Approbation derpaa, der ikke vil blive meddelt uden under Betingelse af, at han nøiagtigen efterlever Landets Love, og at den vil blive taget tilbage, saafremt han maatte gjøre sig skyldig i nogen Overtrædelse af samme, ligesom ingen kirkelige Anordninger igjennem Præsterne maa blive bekendtgjorte for de katholske Menigheder, med mindre allerh. Samthkke dertil er blevet ansøgt og meddelt

Søvrigt vil det, som i Følge det foransførte skal iagttages ved Ansættelse af katholske Geistlige, ikke have Anvendelse med Hensyn til de ved den her i Staden værende katholske Menighed fungerende keiserlig østerrigiske Legationspræster.

Kanc. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. 10. Juni.
Alimentationsbidrag til et før Plakat af 6. Decem-
ber 1839 født Barn.

Kjøbenhavns Magistrat, der af den administrerende Di-
rektion for Stadens Fattigvæsen er blevet anmodet om at
tilpligte N. N. at svare Alimentationsbidrag til 5 af ham
udenfor Ægtefælle med et senere ved Døden afgaaet Fruen-
timmer afdøde og nu under Fattigvæsenets Pleie værende
Børn, af hvilke de 3 ældste vare over 10 Aar, har i
behagelig Skrivelse af 23. f. M., uæst at bemærke, at Fa-
deren har erklæret, at han, naar han erholdt Arbejde, er
villig til efter Evne at bidrage til Børnenes Underholdning,
men at han for Tiden, som aldeles blottet for Erhverv, er
ude af Stand dertil, hos Kancelliet forespurgt, hvorvidt han,
i Overensstemmelse med Plakaten 6. December 1839 § 3
kunde ansættes til Bidrag til de 3 Børn, der ere over 10
Aar gamle, hvorhos Magistraten har bemærket, at den fin-
der det tvivlsomt, hvorvidt de strengere Tvangsmidler, som
i Mangel af Betaling kunne gøres gjældende imod en
Barnes fader, og navnlig Afsoning med Fængsel paa Bånd
og Brød, i alt Fald kunde bringes til Anvendelse med Hen-
syn til Bidraget til de omhandlede 3 Børn.

Foranlediget heraf skulde Kancelliet tjenstligt melde, at
Faderen, forsaavidt han dertil har Evne, i Følge den i den
citerede Paragraf af Plakaten af 6. December 1839 inde-
holdte Grundsætning, maa kunne tilpligtes at erlægge Al-
imentationsbidrag til de allerede forinden Emanationen af
Plakaten fødte Børn ud over deres 10. Aar, naar Moderen
er død eller af anden Grund ude af Stand til at deltage i
Opdragelsens Byrder, men at de strengere Tvangsmidler
ikke ville kunne komme til Anvendelse med Hensyn til denne
Del af Alimentationsbidragene.

8. Juli. **Ranc. Skr.** (til Amtmanden over Sorø Amt), om Forældrene til en vansfø Person ere pligtige at forførg ham, nauset at han er over 18 Aar gammel.

..... uagtet Rancekkiet i Princippet erkjender, at Forældrene ere pligtige til at forførg deres vansføre Børn udover det 18. Aar, kan denne Forpligtelse, i Analogi af § 3 i Plakat af 19. November 1828, angaaende Forældres Forpligtelse til at forførg deres afstundige Børn, dog ikke anses at være saa ubetinget som den, der paahviler dem i Henseende til deres efter Alderen umyndige Børn, hvorfor det bliver at paase, at der ikke paalægges dem større Bidrag til deres vansføre Børn, end de, uden at sættes ud af Stand til at opfylde deres øvrige Pligter, kunne taale.

13. Juli. **Ranc. Skr.** (til den vestindiske Regjering) ang., at det er privat praktiserende Lægers Pligt at yde den Hjælp, hvortil de opfordres.

..... ihvorvel Lægerne ikke kunne antages ubetinget pligtige til øieblikkelig at give Nøde efter enhver Budsendelse, maa man dog fremdeles være af den Formening, at de gjældende Anordninger indeholde tilstrækkelig Hjemmel for, at Lægerne ere pligtige til at yde den Hjælp, hvortil de opfordres, samt at de kunne drages til Ansvar, naar de undlade saadant, og i denne Henseende undlader man ikke at tilføie, at ligesom Lægerne i Umindelighed i Følge deres Stilling ere ikke blot opfordrede, men endog pligtige at komme til Hjælp, hvor de kaldes, saaledes har ogsaa denne Forpligtelse faaet Sanktion ved den positive Lovgivning, navnlig Forordningen af 4. December 1672 § 10 og Analogien af Forordningen af 4. August 1819, hvad Læ-

ger i Almindelighed angaar, samt, for Stifts- og Land- 13. Juli.
 fysici og Distriktslægerne's Bedkommende, de for disse gjæl-
 dende Instruxer af 4. Marts 1818 § 4, i hvis Følge det
 maa paaligge Lægerne at yde Assistance der, hvor deres
 Hjælp er fornøden, ligesom disse Lovbud ogsaa vise, at de
 maa kunne drages til Ansvar, naar de undlade saadant, et
 Resultat, der, efter hvad det kongl. Sundhedskollegium har
 ytret, ogsaa bestyrkes ved Indholdet af den høitidelige For-
 fikring. som Kandidaterne, umiddelbart efter at have ab-
 solveret Examen, maa give, navnlig forsaavidt den gaar ud
 paa, at de som praktiserende Læger skulle lade det være sig
 magtpaaliggende at anvende deres Kundskaber med Flid
 og Omhu til Samfundets og deres Medmenneskers Gavn

Frdg., indeholdende nærmere Bestemmelser om 28. Juli.
Underpant i rørligt Gods m. m.

Indm. Saml. pag. 299.

Plak., hvorefter de gjældende Bestemmelser om, 31. Juli.
 at Høkere og andre slike Handlende i Kjøbenhavn
 ikke inden en vis Tid maa gjøre Indkjøb paa Tor-
 vene og i Havnen, skulle være dels indskrænkede, dels
 ophævede. (Rancelliet.)

Indm. Saml. pag. 301.

Anordn. ang. Landkommunevæsenet. 13. Aug.

Vi Christian den Otteende osv. G. v.: I den
 Overbevisning, at en fri og velordnet Kommunalforfatning
 ikke alene giver Borgerne en forsøget Betyggelse for en
 paalidelig og hensigtsmæssig Bestyrelse af de Anliggender,
 der vedkomme det Samfund, hvortil de nærmest høre, men
 at den maa have en gavnlig Indflydelse paa at nære Iver
 og rigtig Sands for det almindelige Vel, have Vi lige fra

13. Aug. Vor Thronbestigelse ladet det være Os magtpaaliggende at fuldende den Ordning af Kommunalforholdene i Vort Rige Danmark, som af Vor forevigede Forgænger dels allerede var begyndt, dels forberedet.

Vi have derfor ladet de sidstforsamlede danske Provindsialstænder forelægge Udcast til en Anordning angaaende Landkommunevæsenet, og efter at have taget de af disse Vore tro Provindsialstænder afgivne allerund. Betænkninger over bemeldte Udcast i næste Overveielse hyde og befale Vi som følger:

1. Paa Landet skulle herefter Beboernes kommunale Anliggender, dog under Vedligeholdelse af de nuværende særskilte Direktioner for Skolevæsenet, bestyres af et Amtsraad i hvert Amt og af et Sogneforstanderskab i ethvert Sognedistrikt. Dette Distrikt skal, hvor flere Landsbysogne ere forenede under et Præsteskald, bestaa af disse saaledes forenede Sogne, forsaavidt de i Overensstemmelse med den almindelige Regel i § 1 af det under 5. Juli 1803 udgivne Reglement for Fattigvæsenets provisoriske Indretning og Bestyrelse paa Landet i Danmark, have fælles Fattigvæsen. Men hvor de forskjellige til et Præsteskald hørende Sogne, enten fordi de ere beliggende i forskjellige Amter (sfr. Rancelli=Plakat af 2. September 1808) eller af anden Aarsag, have hvert sit særskilte Fattigvæsen, skulle de og for Fremtiden have hvert sit særskilte Sogneforstanderskab. Der som noget under en Kjøbstadkirke henlagt Landdistrikt, uagtet den almindelige Bestemmelse i Reglementet for Fattigvæsenets provisoriske Indretning og Bestyrelse for Kjøbstæderne i Danmark af 5. Juli 1803 § 1, paa Grund af særegne Omstændigheder har faaet sit affondrede Fattigvæsen, bør der i et saadant Distrikt oprettes et Forstanderskab, ligesom i de fuldstændige Landsbysogne. Saa skal og Vort Rancelli med Hensyn til de Landdistrikter, der endnu have Fattigvæsen fælles med en Kjøbstad, være bemyndiget til,

efter at Aamtsraadet og andre vedkommende derom ere 13. Aug. hørte, at bevilge en lige Afsondring, hvor det paa Grund af Distriktets Omfang, Folkemængde eller andre Forhold maatte anses hensigtsmæssigt. Saafremt de i Følge den ovenanførte Regel under et sælles Sogneforstanderskab hørende Sogne i noget Tilfælde skulde ønske at adskille deres Kommunalvæsen, vil det gjennem Aamtsraadet og med dets Betænkning være at foredrage for Bort danske Rancelli, der, naar særdeles Omstændigheder tale derfor, kan bifalde Adskillelsen.

2. Sogneforstanderskabet skal bestaa af Sognepræsten, den eller de Lodsieiere, der af Sogne-distriktets Hartkorn eie i det mindste 32 Tønder, hvorved dog Skov- og Møllestyld kun beregnes med det halve, samt bo i Sogne-distriktet, eller, hvis dette ikke er Tilfældet, dog ere villige til at indtræde i Forstanderskabet, samt 4 til 9 andre Mænd, der udvælges af de øvrige, i Medhold af det følgende, dertil kvalificerede Beboere i Distriktet. Amtmanden har, efter at have indhentet Betænkning fra sagkyndige Mænd i Distriktet, nærmere at bestemme Antallet af de Mænd, som skulde vælges af Sognemændene. Viser dette sig i Tiden ikke passende, kunne Forandringer deri tilstedes af Aamtsraadet. Saafremt det i noget Tilfælde, paa Grund af et Sogne-distrikts særdeles store Udstrækning og Folkemængde, maatte være fornødent, at Forstanderskabets Medlemmer maatte overstige det foranførte Antal, har Aamtsraadet derom at gjøre Indstilling til Bort Rancelli. Herredsfogden og Birkedommeren i den eller de Jurisdiktioner, hvori Sogne-distriktet er beliggende, er ogsaa berettiget til at tiltræde Sogneforstanderskabets Samlinger med Stemmeret, naar hans Leilighed tillader det. Naar Sager, ved hvis Drøftelse Sogneforstanderskabet anser hans Medvirkning for nødvendig, komme under Forhandling, bør Sogneforstanderskabet ved sin Formand betimelig skriftlig underrette denne Om-

13. Aug. embedsmand om disses Gjenstand og om det til samnes Foretagelse berammede Møde, hvorved han da, forsaavidt Omstændighederne tillade ham saadant, har at indfinde sig, men i andet Fald betimeligen underrette Formanden derom, og enten nævne en anden Tid, til hvilken han kan møde, eller og skriftlig meddele sine Tanker om Sagen, eller, efter dennes Bestaffenhed, forlange de yderligere Oplysninger, som han kan behøve for dertil at sættes i Stand. Saa fremt oftmeldte Embedsmand selv finder det fornødent at afhandle en eller anden Gjenstand med Sogneforstanderskabet, har han at anmeldte det for Formanden, som da efter Overenskomst berammer et Møde til en bekvem Tid, og derom betimeligen underretter bemeldte Embedsmand.

Er nogen af de Lodsseiere, der have det ovennævnte Kvantum Hartkorn, forhindret i personlig at tage Del i Sogneforstanderskabet, kan han lade møde ved sin i Medhold af Forordningen af 25. Juli 1817 til paa hans Begne at forrette Skifte bemyndigede Fuldmægtig eller ved en anden af Amtsraadet dertil konstitueret paalidelig Mand, der maa besidde de i Følge denne Vor Anordning §§ 3 og 4 fornødne Egenstaber.

3. For at nogen skal kunne deltage i Valget af Sogneforstandere og vælges i denne Egenstaber, udtræves det, at han, foruden at have opnaaet 25 Aars Alderen, maa eie eller have i Arve- eller Livsfæste i det mindste 1 Td. Hartkorn Ager og Eng eller 2 Tdr. Skov- eller Møllestyk i Sognedistriktet

4. Ligesom ingen, der ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse, kan deltage i Valget af Sogneforstandere eller vælges til denne Post, saaledes skal dette ogsaa gjælde om enhver, der er sat under Tiltale for en Forbrydelse af foranstørte Bestaffenhed, og ikke ved endelig Dom er bleven aldeles frifunden for samme. Fremdeles kan ingen, der maatte være sat under

Bærgemaal, eller hvis Bo er under Dphuds- eller Fallit- 13. Aug.
 behandling, eller som igrøvt er underkastet nogen Neds-
 sølgning, der efter Lovene betager ham Raadigheden over
 alt hans Gods, udøve Valgret eller have Udgang til at
 vælges, saalænge en saadan Uraadighedstilstand vedvarer.
 Skulde nogen af de i § 2 omhandlede større Lodseiere
 have lidt saadan Dom eller være sat under saadan Tiltale,
 der efter det foransørte udelukker fra Deltagelse i Sogne-
 forstanderskabet, skal han heller ikke kunne give Møde i
 samme ved en paa hans Begne konstitueret Mand. Men
 er en af bemeldte større Lodseiere umyndig, eller er han
 paa anden Maade sat ud af Raadighed over sit Gods, saa
 vil hans Børge, eller de, til hvilke Bestyrelsen af hans
 Gods er overdraget, paa hans Begne have at tage Del i
 Sogneforstanderskabet, ligesom dette og paa offentlige Stif-
 telsefs Begne, der besidder det foransørte Hartkorn i et
 Sognedistrikt, tilfalder disses Bestyrere

5—13.

14. De Forretninger i Henseende til Fattig- og
 Skolevæsenet, som efter de nugældende Anordninger paa-
 hvile Fattig- og Skolekommissionen, skulle herefter gaa
 over til Sogneforstanderskabet, hvoraf følger, at bemeldte
 Kommissioner ville ophøre, saasnart Sogneforstanderskaberne
 ere traadte i Virksomhed. Derimod vil det fremdeles til-
 falde Sognepræsten, imellem Sogneforstanderskabets Møder
 at varetage alt hvad Fattig- og Skolevæsenet vedkommer,
 saaledes som Reglementet af 5. Juli 1803 og Anordnin-
 gen 29. Juli 1814 have bestemt. Og skjøndt en anden, i
 Overensstemmelse med § 11 kan som Formand have at lede
 Forretningerne i Forstanderskabets Møder, har Sognepræ-
 sten dog at foredrage Fattig- og Skolevæsenets Sager i
 Møderne, samt i Fattig- og Skolevæsenets Protokoller at
 overføre hvad der i den almindelige Forhandlingsprotokol,
 bemeldte Sager betræffende, maatte være indført, ligesom

13. Aug. det og kan vedtages, at Forhandlingerne besangaaende umiddelbart af ham indføres i Fattig- og Skoleprotokollerne, i hvilket Tilfælde der i den almindelige Forhandlingsprotokol blot derom gjøres en almindelig Bemærkning. Iøvrigt bør og Formanden foranstalte, at Forstanderskabet vælger nogle af dets Medlemmer til, som Fattig- og Skoleforstandere samt Skolepatroner, at udføre de disse efter bemeldte Aunordninger paahvilende Pligter, hvorhos dog de af dets Medlemmer, der i et Skoledistrikt besidde det i § 2 nævnte Hartkorn, uden videre Valg ere Skolepatroner.

15—17.

18. Der bør gives Sogneforstanderskabet Leilighed til at httre dets Laufer, naar noget udenfor det, der umiddelbart hører til de gjældende Loves Overholdelse, skal foretages i Sognedistriktets Anliggender, ligesom det og skal være beføiet til, angaaende saadanne Gjenstande, at gjøre Forestilling til vedkommende Autoriteter. Dets Betænkning bør indhentes, førend Haandværksbevillinger meddeles til nogen i Distriktet. Ligeledes bliver det at høre, inden der meddeles nogen Bevilling til sammesteds at hæve Bropenge, til at holde Kro, til at drive Handel, til Anlæg af Møller eller Brænderier m. v. Saa bør og dets Formening indhentes om Forandringer i Læge- og Jordmoderdistrikterne, og om det, der fra det offentliges Side kunde være at foranstalte til Standsning af smitsomme Sygdomme i Distriktet, hvilket dog ikke skal være til Hinder for, at de øieblikkelige fornødne Foranstaltninger strax iværksættes, dersom Tiden ikke tillader først at indhente Sogneforstanderskabets Erklæring.

19.

20. Sogneforstanderskaberne bør ogsaa ved de Midler, der staa til deres Raadighed, søge at forhindre Betleri og Løsgængereri, og derved understøtte Sognefogderne i Op-

fyldelsen af de disse paaliggende Pligter. Ogsaa i andre 13. Aug. Henseender bør Sogneforstanderskabet paa lige Maade bidrage til at fremme og opretholde god Politiorde.

21.

22. Naar Sogneforstanderskabet ikke kan tilveiebringe det fornødne Lokale uden Godtgjørelse, og naar Møderne ikke skulde kunne berammes til saadanne Tider, at Skolestuerne dertil kunne anvendes, da maa det mod en billig Betaling leie passende Lokale.

De Udgifter, som ere fornødne saabel hertil som til Anskaffelse af Skrivematerialer, Protokoller, til Porto og Budsendelse med videre derhen hørende, blive at ligue paa Sognedistriktet i Forbindelse med andre Kommunalafgifter. Over disse Udgifter fører Formanden Regnskab.

23.

24. Det Amtsraad, der i Overensstemmelse med § 1 bliver at oprette i ethvert Amt, skal bestaa af Amtmanden som Formand, en af Amtets Provster, som af Bort Rancelli dertil udnævnes, og 6 andre af Amtets Beboere udvalgte Medlemmer. Forsaavidt som der i Amtet findes Lehn, skulle disses Besiddere, dog ei flere end to, indtræde i Amtsraadet; dog er det, for at en saadan i denne Egenkab kan være Medlem af Amtsraadet, nødvendigt, at i det mindste 500 Tdr. Hartorn Ager og Eng, hvorunder dog Skov- og Mølleskylb efter det sædvanlige Forhold kan indbefattes, af hans Lehn er beliggende i Amtet. Paa Bornholm skulle, foruden Amtmanden og Provsten, ikkun fire Medlemmer have Sæde i Amtsraadet.

25—31.

32. De Forretninger, der ville tilfalde Amtsraadet, blive følgende:

1) Det bestemmer, hvor stort et Beløb der aarlig skal lignedes til Amtsrepartitionsfondet. Fremdeles tager det Beslutninger angaaende Anvendelsen af bemeldte Fond i

13. Aug. Overensstemmelse med Anordningerne, hvorved det dog maa iagttages, at Amtmanden i alle de Tilfælde, der ikke taale Udsættelse, indtil Raadet samles, vedbliver at anvise Udgifter paa Fondet. ligesom ogsaa vedkommende Regjeringskollegii Beslutning fremdeles skal indhentes i alle de Tilfælde, hvori samme efter hidtil gjældende Regler er fornøden, med Undtagelse af at Amtsraadet uden Bort Rentekammers Samtykke kan bestemme den aarlige Ligning høiere end til de i Plakaten af 31. December 1819 fastsatte 64 Sk. pr. Tønde Hartkorn, hvorom dog Indberetning bliver at gjøre til bemeldte Bort Rentekammer. Saa bør og Amtsraadet gennemgaa Regnskabet over bemeldte Fond og forshne det med sine Bemærkninger, forinden det afgaar til Revision og Decision i Bort Rentekammer.

2) Med Hensyn til Amtsfattigkassen tilfalder det Amtsraadet at bestemme, hvilke Understøttelser der af samme, i Medfør af Anordningerne, kan gives. Ligeledes gennemgaaer det Regnskabet over Kassens Indtægter og Udgifter samt forshner samme med dets Bemærkninger, forinden det indsendes til Revision og Decision i Bort Rancelli.

3) Paa lige Maade gennemgaaer det Regnskaberne for Skolelærerhjælpekasserne.

4) Forsaavidt de under Nr. 1 og 2 omhandlede Fonds eie Kapitaler, har Amtsraadet at sørge for disses Sikkerhed og Frugtbargjørelse efter de for offentlige Midlers Bestyrelse gjældende Regler.

5) Af de aarlige Regnskaber over alle fornævnte Fonds besørger Amtsraadet en Extrakt ved Trykken bragt til offentlig Kundskab, ligesom og i Forbindelse dermed deres Status bliver at kundgjøre.

6) Amtsraadets Betænkning bliver at indhente, naar overordentlige Foranstaltninger skulle iværksættes, der ville medføre Udgifter om ikke for hele Amtet saa dog for flere

til Amtet hørende Sognedistrikter, saasom over Arbeids- og 13. Aug.
 Sygehuse for flere deslige Distrikter og over nye Thing- og
 Arvesthuses Opsørelse for en eller flere af Amtets Land-
 jurisdiktioner, hvilket og finder Anvendelse, naar saadanne
 Bygninger opføres for fælles Regning af en Kjøbstad og
 en eller flere Landjurisdiktioner.

7) Ligeledes indhentes dets Erklæring, naar Tilladelse
 ansøges af Herredsfogder eller Birkefogde til at bo uden-
 for deres Herreder eller Birker, forsaavidt dette ikke er
 en Følge af at de tillige beklæde Justitsembeder i en
 Kjøbstad. Fremdeles udnævner det de Mænd, der efter
 Plakaten af 25. Februar 1837 § 4 skulle tiltræde Stutteri-
 kommissionen.

8) Det meddeler Konstitution til de Mænd, der i
 Følge § 2 behøve samme for at kunne give Møde for
 de større Lodsieiere i Soguesforstanderskaberne, ligesom
 det har at giennemgaa Sognedistrikternes Regnskaber og
 afgjøre de Udsættelser, som maatte være gjorte i disse.

9) Det afgjør de Besværinger, der maatte fremkomme
 fra nogen af Amtets Beboere over Ansættelse til Fattig- og
 Skolebidrag (Kfr. § 15).

10) Det tager de Bestemmelser, som omhandles i næv-
 nede Anordnings § 9.

Fremdeles vil og af vedkommende Kollegier Amts-
 raadets Betænkning være at indhente over enhver Gjen-
 stand, der, skjøndt den ikke kan henføres under de ovenbe-
 nævnte, dog paa en noget betydelig Maade vil gribe ind
 i Amtets Økonomi, som og over andre Amtets Anlig-
 gender, ved hvis Vedkommelse den Indsigt og Erfaring, der
 maa forudsættes hos samme, kan være af Betydning.

Hvilke Forretninger der tilfalde Amtsraadet med
 Hensyn til Veivæsenet, vil blive bestemt i For alleh.
 Forordning angaaende Veiarbeidet og Veijugisternes For-
 deling m. v.

13. Aug. Søbrigt ere de i Amtet værende Njøbstæder aldeles udenfor Amtsrådernes Virkekreds.

33.

34. De Protokoller, som føres angaaende Amtsfattiggassen, blive at anskaffe paa dens Regning, ligesom den ogsaa vil have at betale de Udgifter, der ellers i noget Tilfælde maatte blive fornødne i Anledning af denne Kasse. Alle andre Udgifter, som i Anledning af Amtsrådernes Virksomhed maatte forefalde, navnlig og de Protokoller, som udenfor de foransførte maatte blive at føre i Amtsrådet, indredes af Amtsrepartitionsfondet.

35. De ved Reglementet af 5. Juli 1803 anordnede Amtsfattigdirektioner skulle være ophævede fra den Tid af, at Amtsrådene i Overensstemmelse med denne Vor Anordning ere traadte i Virksomhed, hvorimod Amtsskole-direktionerne vedblive aldeles med den samme Indretning og Virkekreds som hidtil, alene med den Forandring, som bliver en Følge af, hvad der er foreskrevet med Hensyn til Ligningerne af Skoleudgifterne.

36. Da det er Vor landsfaderlige Villie, at de i nærværende Vor Anordning omhandlede Sogneforstanderskaber skulle træde i Virksomhed med Begyndelsen af 1842, saa vil det være Pligt saavel for Bore Amtmænd som for alle andre vedkommende at anvende al Flid og Nidkjærhed for at se denne Vor Villie fuldbjrdet. Derhos ville Vi, at der, saasnart Sogneforstanderskaberne ere indrettede, nopholdelig iværksættes det fornødne til Organisationen af Amtsrådene, saa at disse overalt kunne træde i Virksomhed i Mai Maaned s. A.

21. Aug. Plak. om Indførelse af Befordring med Espændervogne ved Stationerne i Sjællands og Fyens Stifter. (General-Postdirektionen).

Indm. Saml. pag. 302.

Frdg., indeholdende nærmere Bestemmelser om 8. Septb.
Beviiset i kriminelle Sager.

Indm. Saml. pag. 303.

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Hjørring 9. Septb. Amt) ang. at der ikke kan affordres en Enke, der har thinglæst Bevilling til at sidde i uskiftet Bo, Bevis for, at hun ikke senere har tabt sin Dispositionsret over Boet.

Forvalter N. N. af N. N. har i et hertil med Hr. Kammerherrens paategnede Betænkning af 1. Marts d. N. indsendt Andragende besværet sig over, at Overauditør, Herredsfoged N. N. har, nagtet Madame N. N. har ladet den hende meddelte Bevilling til at sidde i uskiftet Bo efter hendes afdøde Mand i sin Tid thinglæse, dog givet nogle af hende i Kraft af denne Bevilling udstedte Skjøder ved disses Thinglæsning Paategning om, at hun ikke ved Begjæringen om Skjødernes Thinglæsning har, ved at forevise in originali den hende meddelte Bevilling til at sidde i uskiftet Bo, legitimeret sin Ret til at disponere over Voets Eiendele. Som Grund til den Skjøderne saaledes givne Paategning har Overauditør Herredsfoged N. N. i den ham desangaaende af Hr. Kammerherren affordrede Erklæring paaberaabt sig Kancelliskrivelse af 23. Januar 1836, der efter hans Formening fordrede, at en Enke, der har erholdt Bevilling til at hensesidde i uskiftet Bo, for at kunne meddele mangelfrit Skjøde, stedse og ubetinget skulde ved dettes Thinglæsning producere Bevillingen, idet han forment, at en Skriver ikke paa anden Maade kunde forvisse sig om, at Boet ikke var taget under Skiftebehandling, hvilken Anskuelse Hr. Kammerherren i Deres over Andragendet afgivne Betænkning ogsaa har tiltraadt.

I Anledning heraf skulde Kancelliet tjenstligst melde,
Bente Hæfte. 14

9. Septb. at den paaberaabte Rancellisfrivelse 23. Januar 1836, idet den har bifaldet, at en Enke, for at kunne meddele mangelfrit Skjøde, ikke, foruden at legitimere sin Besiddelse af Bevilling til at sidde i uskiftet Bo, tillige behøver at producere Attest fra Skifteretten om, at Boet ei er taget under Skiftebehandling, dog ingenlunde har antaget, at Besiddelsen af Bevillingen skulde legitimeres anderledes end derved, at en saadan Bevilling er thinglæst, ligesom det ogsaa isvrigt følger af Sagens Natur. at en Enke, der ved thinglæst Bevilling til at sidde i uskiftet Bo har godtgjort sin Hjemmel til at disponere over Boets Eiendele, lige saa lidt er pligtig til at tilvejebringe noget særligt Bevis for, at hun ikke ved en senere Begivenhed har tabt denne sin Dispositionsret, som der i andre Tilfælde kan fordres et positivt Bevis for, at den Eiendoms- og Dispositionsret, nogen en Gang i Medhold af et thinglæst Dokument har erhvervet, ikke senere er fortabt. Det vil derimod, naar vedkommende skulde befrygte, at en Enke, efterat hendes Bo er kommet under Skiftebehandling, skulde vedblive at benytte Bevillingen, være deres Sag, ved at lade et Dokument, der beviser, at Bevillingen ei længere er i Kraft, thinglæse, at betrygge sig mod sliig Mislighed.

24. Septb. **Plak.,** indeholdende, hvorledes den i visse Tilfælde skal anses, der findes i Besiddelse af stjaalne Koster m. m.

Vi. Christian den Ottende osv. G. v.: Da Vi have fundet det stemmende med Retsærdighed, og til Eiendomsrettens yderligere Betryggelse tjenligt, at Personer, der ere fundne at have været i Besiddelse af stjaalne Koster, og som, uden at svigagtig Omgang er dem overbevist, have vist Mangel paa tilbørlig Agtsomhed, underkastes et passende Straffean svar, men der herfor i de hidtilgjældende Anordninger, i Særdeleshed udenfor Vor Kongelige Residens-

stad Kjøbenhavn, ikke findes behørig Hjemmel, saa have Vi 24. Septbr. ladet Vore tro danske Provindsialstænder forelægge et Lovudkast, der gaar ud paa at afhjælpe denne Mangel. Efter at have modtaget fornævnte Vore Stænders allerunderdanigste Betænkninger, have Vi nu fundet for godt at byde og befale som følger:

1. Naar nogen er funden i Besiddelse af stjaalet Gode, uden at saadanne Omstændigheder ere forhaanden, at han enten kan dømmes som skyldig i Tyveri, Hæleri eller ulovlig Omgang med Gittogods, men han dog maa anses overbevist at have udvist nogen Mislighed eller Uforsigtighed ved Kosternes Erhvervelse, bør han anses enten med Bøder indtil 50 Rbdlr. Sølvs eller med Fængsel indtil 4 Uger, eller under særdeles skjærpende Omstændigheder med Fængsel paa Vand og Brød indtil 4 Gange 5 Dage. Ved Anvendelsen af denne Regel vil der blandt andet være at tage Hensyn til Kosternes Værdi saavel i og for sig som i Forhold til den paagjældendes Kaar, og til den Pris, han derfor har givet. Det vil derhos være en særdeles skjærpende Omstændighed, dersom den Tiltalte forhen er fundet skyldig i Tyveri, Hæleri eller nogen anden af de Forbrydelser, som ved Forordningen af 11. April 1840 ere satte ved Siden deraf.

2. Hvor Straf efter foranstørte Bestemmelse finder Sted, kan ingen særskilt Mulktt anvendes for den Overtrædelse, der i det udviste Forhold maatte indeholdes af Forordningen af 27. Juli 1742, eller de øvrige Anordninger, hvorved det forbydes at købe eller paa anden Maade at tilforhandle sig noget af visse Personer. Derimod ville bemeldte Anordninger fremdeles være at anvende, hvor den mod samme stridende Handel ikke tillige findes at kunne indbefattes under nærværende Anordnings § 1.

3. De i nærværende Plakat fastsatte Mulktter tilfalde i Kjøbenhavn Politikassen og ellers i Kjøbstæderne Byens,

24. Septb. og paa Landet Amtets Fattigkasse. Alle Sager angaaende de Overtrædelser, der blive at straffe efter Plakaten, blive faabel i som udenfor Kjøbenhavn at behandle politivetsvis, dog at den paagjældende, hvis Sagen er bleven paatakt ved den ordinære Ret, fordi der enten har været fundet Anledning til at tiltale ham for en større Brøde, eller hans Forseelse staar i Forbindelse med en anden under egentlig kriminel Forfølgning hørende Forbrydelse, bliver, forsaavidt han findes skyldig til Straf efter denne Anordning, derfor at dømmes under den saaledes mod ham anlagte Sag.

29. Septb. Frdg., indeholdende adskillige nærmere Bestemmelser af hvad i Forordning 13. December 1793, angaaende Veivæsenet i Danmark, er foreskrevet om Veiarbeidet og Veindgifternes Fordeling m. m.

1—6.

7. Saasnart Veiarbeidet for et Aar er af Os blevet approberet, og dets Sværksættelse derefter er beordret, har vedkommende Ingeniørofficer uden Ophold at rekvirere den fornødne Licitation afholdt af den paagjældende Auktionsforvalter, der for enhver saadan Forretning er berettiget til at indbyde 2 Rbdlr. 24 Sk. Solv i Salarium, foruden Godtgjørelse for Befordringsudgifter efter hvert Steds Vognmandstaxt, og bør derhos for Plakater, Udskrifter osv. sædvanlig sportelmæssig Betaling erlægges. Iøvrigt kunne Licitationerne paa hvilket som helst Sted, hvor saadant af Veivæsenets Bestyrelse findes mest hensigtsvarende, afholdes af Auktionsforvalteren sammesteds, uden at Auktionsforvalteren i det Distrikt, hvor det liciterede Arbeide skal forrettes, kan være berettiget til nogen Godtgjørelse, dog at Forretningen, naar den holdes i en Kjøbstad, bør udføres af den, der har Auktionsret i fornævnte Arbeidsdistrikt eller i en Del af samme, saafremt en saadan Embedsmand er bosat i Kjøbstaden.....

8—10.

11. I Henseende til forebemeldte Naturalarbeide bliver 29. Septb. isvrigt følgende at iagttage.

a—b.

c. Spændagsarbeide skal ikke afkræves nogen til Naturalarbeide isvrigt forpligtet Hartfornsbruger, som ikke er i Besiddelse af i det mindste 1 Td. Ager og Engels Hartforn;

d. De Hartfornsbrugere, som have under 1 Td. Hartforn, afkræves alene Gangdagsarbeide i Forhold til deres Hartforn og det Spændagsarbeide, der i vedkommende Aar paalægges de større Hartfornsbrugere, dog saaledes...

12—26.

27. Indm. Saml. pag. 308.

28. Indm. Saml. pag. 310.

29—30.

Ranc. Skr. (til Amtmanden over Præstø Amt) 14. Oktb. ang., hvorvidt Konstitution til i en Retsbetjents Forfald og paa hans An- og Tilsvær at udføre Foged- og Auktionsforretninger kan meddeles Personer, der ikke ere fuldmyndige.

..... skulde Kancelliet tjenstligst melde, at man, efter Grundsætningerne i Plakat af 27. December 1809 finder, at sliig Konstitution ikke bør meddeles Personer, der staa under Kuratel.

Plak. ang. Fortolkning af Plakat 6. November 1821. 15. Oktb.

Overpræsident, Borgemestere og Raad udi den kongl. Residensstad Kjøbenhavn g. v.: at det kongl. Generaltoldkammer- og Kommercekollegium under 11. f. M. har tilkjendegivet os, at Plakat 6. November 1821 ikke har ophevet eller indskrænket den ved Forordning 24. November 1790 alle Hs. Majestæts Undersaatter indrømmede Rettighed til i Kjøbenhavn at tage Kornvarer paa Kreditoplag, og at denne Rettighed derfor tilkommer enhver Undersaat, der vil

15. Oktb. befatte sig med Kornhandel i Kjøbenhavn, under Betingelse af, at han fører ordentlige Handelsbøger og er i Besiddelse af Pakhus, som tilsteder en ordentlig Undersøgelse af Kornvarer, samt at han stiller antagelig Sikkerhed for de krediterede Soldatgister, forsaavidt han vil være fritaget for det Efterhyn, som Opsynet hos ham imellem Kvartalsafregningerne maatte finde Anledning til.

26. Oktb. **Plak for Kongeriget Danmark, indeholdende nærmere Bestemmelser om, til hvem de Afgifter ville være at betale, som, ifølge Forordning 8. Februar 1810, skulle erlægges, hver Gang faste Eiendomme overdrages enten til nye Eiere eller Brugere, m. v. (Rentekammeret.)**

Indm. Saml. pag. 312.

6. Novb. **Kanc. Skr. (til Amtmanden over Sorø Amt) ang. at Fattigvæsenet udenfor Kjøbenhavn ikke i en Person levende Live kan fordre Refusion for den ham ydede Hjælp, fordi hans Kaar forbedres.**

I behagelig Skrivelse af 9. August d. A. har Hr. Kammerherren indstillet til Kancelliets Approbation en Overenskomst imellem Bærgen for de fire umyndige paa den ene og N. N. Sognedistrikts Fattigvæsen paa den anden Side, hvorved dette, der efter Forældrenes Død har opdraget disse Børn, og derfor anser sig berettiget til at refunderes de medgaaede Omkostninger af en Børnene tilfalden, og i Grebstabet Bregentveds Overformynderi indbragen Krav, der for hver ndgjør 128 Rbdlr. 5 Mk. 10¹/₂ Sk., frasalder noget af dets Krav, nemlig saaledes, at kun for den ældstes Bedkommende fuld Refusion finder Sted, medens derimod for de tre yngste konserveres en Sum af 50 Rbdlr. for hver.

I Anledning heraf skulde dette Kollegium tjenstligt ytre følgende:

Den omhandlede Forening mellem Børgen og Fattig- 6. Novb.
 Kommissionen er bygget paa den Forudsætning, at der
 paahviler de umyndige en Forpligtelse til at tilbagebetale
 Fattigvæsenet den af dem oppebaarne Understøttelse, men
 denne Forudsætning kan Kollegiet ikke finde tilstrækkelig
 begrundet. Reglem. for Fattigvæsenet af 5. Juli 1803,
 for Landet § 24, for Kjøbstæderne § 20, har nemlig kun
 tillagt Fattigvæsenet Udgang til Erstatning af „den Af-
 dødes Efterladenskab“ og Planen for Kjøbenhavn
 Fattigvæsen af 1. Juli 1799 § 185, der ogsaa angaar
 det Tilfælde, hvor et Almisselem i levende Live bliver
 i Stand til at erstatte den nydte Hjælp, kan ikke komme i
 Betragtning til udenfor Kjøbenhavn at strække Forpligtelsen
 videre, end hine udtrykkelige Bestemmelser hjemle, ligesom
 den vel iøvrigt og kun har Hensyn til det Tilfælde, hvor
 den paagjældendes Formuesforfatning noget væsentlig for-
 bedres. Heller ikke kan der hentes noget Argument fra
 Forordningen 5. December 1749; thi dels maa denne anses
 ophævet ved de senere Bestemmelser, dels figter den uden
 Tvivl kun til Fattige, som saaledes ere antagne til vedvarende
 Forsjorgelse, at de kunne sættes i Klasse med Hospitals-
 lemmer. Lige saa lidt vil Forordningen af 30. April 1824
 § 3 No. 10 kunne paaberaabes; thi foruden at det kun er
 som Betingelse for Rettigheden til at indgaa Ægteskab at
 den gjør Refusionen til Pligt, og dette dog ikke anderledes
 end at Fattigvæsenet i det Distrikt, hvor Manden er for-
 sjorgelsesberettiget, kan meddele Samtykke til Ægteskabet,
 uanset at Hjælpen ikke er blevet den vedkommende Kommune
 refunderet, saa angaar den ogsaa alene den Understøttelse,
 nogen af Ægtefællerne har nydt, siden deres Forsjorgelse
 som Børn ophørte. Vilde man mene, at Sagens Natur,
 der tilfiger, at ingen, der ikke er trængende, bør under-
 holdes af Fattigvæsenet, ogsaa maatte medføre Forpligtelse
 til at erstatte den nydte Understøttelse, naar den, der har
 oppebaaret samme, dertil bliver i Stand, da maa det bemærkes,

6. Novb. at denne Grund dog ikke kan gjælde videre, end den positive Lov tilstedes, og der turde ogsaa efter Sagens Natur være god Anledning til ikke at strække Forpligtelsen saa vidt, at den skulde finde Anvendelse, saasnart den paagjældende havde erhvervet den aller ubetydeligste Formue, ligesom og den Omstændighed kunde være at tage i Betragtning, at der ikke let kan føres Kontrol med en Persons Formuestilstand, der lever og er sin Formue raadig, og at det synes ubilligt, om hin Refusion undtagelsesvis skulde gjøres gjældende, hvor, som i det her omhandlede Tilfælde, de vedkommende ere umyndige. Ifølge det her udviklede vil derfor den trufne Forening mellem Børgen og Fattigkommissionen ikke kunne approberes, hvorimod det er en Selvfølge, at den Arv, som er tilfalden de tvende af de umyndige, som endnu ere under Fattigforsørgelse, bør anvendes til deres fremtidige Underholdning, og at Fattigvæsenet ikke kan være pligtigt til at yde dem Hjælp, saalænge Arven kan tilstrække.
13. Decb. **Plak.**, hvorefter Forbudet mod, at de Hændende i Kjøbenhavn paa de almindelige Torvedage, Onsdag og Torsdag, indkjøbe Varer paa Stadens Torv førend efter et vist Klokkeslet, ophæves, forsaavidt ferst Fisk angaar.
Indm. Saml. pag. 313.
21. Decb. **Bekjendtgj. ang. det kirurgiske Akademis Indlemmelse i Universitetet.** (Universitetsdirektionen.)
I Overensstemmelse med Direktionens allerrund. Indstilling har det under 17. d. M. behaget Hs. Majest. allern. at resolvere saaledes:
Vi befalde allernaadigst:
1. At det nuværende kongelige kirurgiske Akademi ophæves som særskilt Værestanstalt og indlemmes fra 1. Januar 1842 af i Universitetet, saaledes at

a) Akademiet og det nuværende medicinske Fakultet²¹. Dech. forenes til et sættes lægevidenskabeligt Fakultet, i hvilket saavel Akademiets som Fakultetets nuværende Lærere ville have at indtræde som respektive Professores ordinarii og extraordinarii i den Orden indbyrdes, hvilken deres nuværende Anciennitet i vedkommende Læreanstalt som ordinarii eller extraordinarii medfører;

b) det kirurgiske Akademis Bygning med samtlige dertil hørende Inventarier, Instrumenter, Apparater og Samlinger, samt alle det tilhørende Midler, Legater og til-lagte aarlige Indtægter gaa over til Universitetet, som dettes Eiendom.

2. At Antallet af Lærere i det lægevidenskabelige Fakultet bestemmes til idetmindste 10, der have at foredrage følgende Videnskabsfag: generel og speciel Anatomi, Physiologi og komparativ Anatomi, speciel Pathologi og Therapi, samt medicinsk Klinik, Kirurgi og kirurgisk Klinik, kirurgiske Operationer, kirurgisk Anatomi, Fødselsvidenskab med tilhørende Discipliner og obstetricisk Klinik, generel Pathologi og pathologisk Anatomi, Pharmacologi og medicina forensis, samt forskjellige specielle Discipliner af Lægevidensskaben;

3. At det forenede medicinsk-kirurgiske Fakultet til-lægges fire Pladser i Konfistorium, saaledes at Udgangen til at indtræde i dette alene beror paa Ancienniteten i det samlede Fakultet, uden Hensyn til om vedkommende docerer et af de egentlige medicinske eller et af de kirurgisk-anatomiske Videnskabsfag, hvoraf da følger, at den fjerde Plads i Konfistorium, som saaledes nu vil blive at besætte, vil tilfalde en af de nuværende kirurgiske Professorer, ved hvis Ind-trædelse i Konfistorium dog vil være at iagttage, at han, i Henseende til Option af Embedsbolig og Husleieportion, maa staa tilbage for samtlige nuværende Professores konfi-storials;

4. At Direktionen indkommer med nærmere aller-

21. Decb. underdanigst Forestilling om Reguleringen af Gagerne for de fra Akademiet til Universitetet overgaaede Professorer, i Forbindelse med lige allerunderdanigst Forslag om, hvorledes der vil blive at forholde i Henseende til de ved Akademiet nuværende Reservekirurger, samt de for kirurgiske Studerende bestemte Stipendier.

Endelig bemyndige Vi allernaadigst Vor Direktion til at udstede offentlig Bekjendtgjørelse om forestaaende Punkter, forsaavidt derved Forordningen 22. Juni 1785 ophæves og de isvrigt egne sig til saadan Bekjendtgjørelse.

1842.

5. Jan. **Plak. ang. Ophævelsen af Inkvifitionskommissionen i Kjøbenhavn m. m.**

Indm. Saml. pag. 313.

9. Febr. **Handels- og Skibsfartskonvention med Kongeriget Frankrig*).**

Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. de Franskes Konge, besjælede af det Ønske, at fremme de gjensidige Handels- og Skibsfartsforhold mellem Danmark og Frankrig. og derved end fastere knytte de Venstabsbaand, der saa lykkeligen forene begge Stater, have anset det for nyttigt at afflutte en provisorisk og additional Konvention til Handelstraktaten mellem Danmark og Frankrig af 23. August 1742, hvilken Konvention skal forblive i Kraft indtil Afsluttelsen af en ny definitiv Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Og have de høie kontraherende Parter til dette Viemed udnævnt til deres Befuldmægtigede, nemlig:
 Hvilke, efter at have meddelt hinanden deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere blevne enige om følgende Artikler:

*) Bekjendtgjort ved Plak. 25. Mai 1842.

1. Danske Undersaatter i Frankrig og Franske Under- 9. Febr.
saatter i Danmark og i Hertugdømmerne skulle vedblive at
nyde, saavel med Hensyn til deres Personer, som til deres
Eiendomme, alle de Rettigheder og Privilegier, der til For-
del for de respektive Undersaatter ere stipulerede i den under
23. August 1742 mellem Danmark og Frankrig afsluttede
Traktat, forsaavidt disse Rettigheder og Privilegier kunne
forenes med begge Staters nærværende Lovgivning.

2. Danske Skibe i Frankrigs Havne, og Franske Skibe
i Danmarks og i Hertugdømmernes Havne, skulle, hverken
ved deres Ankomst eller ved deres Bortgang, erlægge andre
eller høiere Lastpenge og Skibsafgifter end de, der erlægges
af danske Skibe i danske Havne; begge Staters Skibe skulle
forøvrigt i de respektive Havne sættes paa lige Fod med de
nationale Skibe i Henseende til Lods- og Maalepenge samt
Mægler- og Karantænegebyrer, eller andre Afgifter af
samme Natur, og det hvorfra de end komme, og hvorhen
de end ere bestemte, i Overensstemmelse med Anden i
Traktaten af 1742.

Det vil blive overdraget til de Kommissarier, der skulle
udnævnes af de respektive Regjeringer, at udfinde Middel-
størrelsen af de forskjellige Afgifter, der hæves i Danmark
af det danske Flag, og der svare til dem, der i Frankrig
indbefattes i Lastpenge (*droit de tonnage*), for derefter at
bestemme Størrelsen af den enkelte Afgift, som det danske
Flag vil have at erlægge i de franske Havne, overens-
stemmende med det Reciprocitetsprincip, der er etableret ved
nærværende Artikel.

De Undtagelser fra national Behandling, der i Frankrig
maatte komme til Anvendelse paa franske Skibe, der komme
andetsteds tra end fra Danmark, eller skulle andetsteds hen
end til Danmark, ville blive fælles for danske Skibe, der
gøre de samme Reiser, og denne Bestemmelse vil gjensidig
blive anvendelig i Danmark paa franske Skibe.

9. Febr. 3. Frankrigs Skibsfart og Handel skulle fremdeles behandles i Sundet, Belterne og den holsteniske Kanal, som de mest privilegerede Nationers, og navnlig skulle de vedblive at nyde alle de Fordelse, der ere indrømmede samme ved Traktaten af 1742.

4. I Henseende til alt, hvad der angaar Told- og Skibsafgifter, love begge de høie kontraherende Parter hinanden gjensidigen, at de ikke ville indrømme nogen anden Stat nogen Begunstigelse, Privilegium eller Immunitet, uden at samme ligeledes og usfortøvet skal blive udvidet til deres gjensidige Undersaatter, uden Godtgjørelse, saafremt Indrømmelsen til Fordel for den anden Stat er uden Bederlag, og mod at erlægge den samme Godtgjørelse eller Ekvivalent derfor, dersom Indrømmelsen har været betinget.

5. De respektive Konsuler og deres Kontorbetjente skulle i begge Stater nyde de Privilegier, der almindeligen følge med deres Embedsstilling, saasom Frihed for militær Indkvartering, og for alle direkte Afgifter, saavel personlige som af Løssøre og Luxusgjenstande, med mindre de ere Landets Undersaatter, eller de blive enten Eiere eller Besiddere af faste Eiendomme, eller endelig drive Handel, i hvilke Tilfælde de skulle være undertastede samme Afgifter, Byrder og Paalæg, som andre Private. Konsulerne skulle desuden nyde alle andre Privilegier, Friheder og Forrettigheder, som paa det Sted, hvor de residere, maatte blive indrømmede den mest begunstigede Nations Agenter af samme Rang.

Det skal være dem tilladt at udnævne Vicekonsuler eller Konsularagenter i deres Konsulatdistrikt.

6. De respektive Konsuler kunne lade arrestere og sende tilbage, enten ombord eller til deres Hjem, de Søfolk, der maatte være deserterede fra deres Nations Skibe. Til dette Diemed skulle de skriftligen henvende sig til vedkommende lokale Autoriteter, og ved Skibslisterne eller ved Ekvipage-

rullen, eller dersom Skibet maatte være affeilet, ved Kopier 9. Febr. af disse Dokumenter, som de behørigen have legaliseret, godtgjøre, at de Personer, som de reklamer, henhørte til den omhandlede Besætning. Naar deres Begjæring saaledes er godtgjort, vil Ubleveringen ikke kunne blive dem nægtet. Der skal desuden ydes dem al Hjælp og Understøttelse for at opsøge, gribe og arrestere de omhandlede Desertører, der, paa Konsulernes Forlangende og paa deres Bekostning, endog skulle holdes fast og sættes under Forvaring i Landets Fængsler, indtil disse Agenter maatte finde en Leilighed til at sende dem bort. Dersom imidlertid en saadan Leilighed ikke skulde tilbyde sig inden et Tidsrum af 3 Maaneder, at regne fra den Dag de bleve arresterede, skulle Desertørerne sættes i Frihed, og ikke atter kunne arresteres for den samme Forseelses Skyld.

Det forstaar sig af sig selv, at de Søfolk, der ere det Lands Underfaatter, hvor Desertionen finder Sted, ere undtagne fra nærværende Bestemmelse.

7. I det Tilfælde, at et dansk Skib skulde strande paa Kysterne af Frankrig, eller et fransk Skib paa Kysterne af Danmark, skal vedkommende Nations Konsul strax blive underrettet derom, for at han kan lette Kaptainen Midlerne til at bringe Skibet af Grund, under den lokale Autoritets Tilsyn og med dennes Hjælp.

Dersom Skibbrud og Stranding skulde finde Sted, eller Skibet skulde være forladt af Mandskabet, da skal vedkommende Autoritet overlægge med Konsulen de Forholdsregler, der ville være at tage, for at sikre alles Interesser ved Bjergningen af Skibet og Ladningen, indtil Eierne eller deres Befuldmægtigede melde sig.

De bjergede Varer skulle ikke være nogen Tolbafgift underkastede, medmindre de admitteres til Forbrug i Landet. I Henseende til Afgifterne og Omkostningerne ved Bjergningen og Opbevaringen af Skibet og Ladningen, skal det

9. Febr. strandede Skib behandles paa samme Maade, som et nationalt Skib vilde blive behandlet i lignende Tilfælde.

8. Nærværende Konventions Bestemmelser skulle ikke finde Ubvendelse paa de danske Kolonier hinsides Havet, derunder indbefattet Færøerne, Island og Grønland, og heller ikke paa de franske Kolonier hinsides Havet. Dog er det fastsat, at danske eller franske Handelsstibe sammesteds gjensidigen skulle tilstødes Udgang under de samme Betingelser, og behandles paa samme Maade, som den mest begunstigede Nations Stibe for Diebliftet blive behandlede eller i Fremtiden maatte blive det; og fremdeles, at Bestemmelserne i den sidste Passus af den 7. Artikel om Strandinger og Skibbrud skal komme til Ubvendelse i begge Staters Besiddelser hinsides Havet.

9. Nærværende Konvention skal ratificeres, og Udvekslingen af Ratifikationerne finde Sted i Paris i Løbet af 2 Maanedes, eller før om ske kan.

21. Febr. Kongl. aabent Brev, hvorved bestemmes, at Dannebrogordenen herefter kun skal inddeles i 3 Klasser. (Kancelliet.)

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At vi have fundet Os foranledigede til allern. at bestemme, at Dannebrogordenen herefter kun skal inddeles i 3 Klasser, saaledes at Storkors skal danne 1. Klasse, næst efter Storkommandører af Dannebrogordenen, Kommandører 2. Klasse og Ridderne 3. Klasse.

26. Febr. Kongl. Kundgj. ang. Ophævelse af Direktionen for Fondet ad usus publicos m. m. (Kancelliet.)

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At Vi, til yderligere Opnaaelse af det Diemed, der ligger til Grund for de Forandringer i Statsforvaltningen, hvorom Vi under

30. December 1840 have ladet udgaa allerh. Kundgjørelse, 26. Febr. have fundet for godt allern. at bestemme:

at Direktionerne for Fondet ad usus publicos og for den almindelige Pensionskasse ophæves og de derunder hørende Forretninger henlægges under Vor Finantsdeputation.

Plak. ang. Lettelser i Pasvæsenet med Hensyn 1. Marts. til Reiser mellem Danmark og Hertugdømmerne. (Kancelliet.)

Indm. Saml. pag. 314.

Kongl. Resolution, hvorved Planerne for en 2. Marts. Forsørgelsesanstalt og en Livsforsikringsanstalt forsynes med allerh. Approbation, og det af den dertil nedsatte Komite indgivne Forslag med Hensyn til begge disse Anstalters Organisation bifaldes, med følgende nærmere Bestemmelser:*)

1) at Forsørgelsesanstalten skal under en egen Bestyrelse, adskilt fra de kongelige Kollegier og Departementer, træde i Virksomhed fra 1. Mai d. A. at regne; at der i Bestyrelsen stedse skal findes i det mindste et Medlem af Finantsbestyrelsen samt to Mathematikere, hvilke sidste skulle være personlig ansvarlige for Rigtigheden af Policernes Beregning og af den aarlige Opgjørelse af Anstaltens Status; at Anstaltens Midler skulle gjøres frugtbringende ved Indkjøb af kongelige 4 pCt. Rente bærende Obligationer, hvilke indleveres til Optagelse i de ved Plakaten af 4. April 1835 under Direktionen for Statsgjælden og den synkende Fond oprettede Indskrivningsprotokoller for uop-

*) De i Overensstemmelse hermed udfærdigede Garantier bleve af Hs. Majest. Kongen under 10. Marts s. A. forsynede med allerh. Underkrift.

2. Marts. figelige Statspapirer; at der hvert Aar skal igjennem Finantsministeren indsendes allerunderdanigst Beretning om Anstaltens Status, hvoraf Resultaterne derpaa offentlig bekjendtgjøres, og at der, saafremt Mortalitetsforholdene i Liden maatte have vist sig saaledes, at det Garanti fra den kongelige Kasses Side, hvorunder Anstalten oprettes, uden Støde for Anstaltens Sikkerhed kunde undværes, da Betænkning af Bestyrelsen bliver at indgive til Hs. Majestæt om, hvorledes det, med Samtykke af Deltagerne i Anstalten, kunde være at afløse.

2) At Livsforfkringsanstalten i de 5 Aar, hvori er givet allernaadigst Tilfagn om, at de Tilskud, som maatte behøves til Udredelsen af de tegnede Forfkringer, skulle vorde afholdte af den kongelige Kasse mod Refusion i sin Tid, naar den gaar over til et privat Interessentskab, bliver at forvalte ved en egen af Hans Majest. dertil udnævnt Bestyrelse, overensstemmende med den allernaadigst approberede Plan, hvis Bestemmelser i §§ 28, 29, 30, 31 og 32 desaarfaag saa længe suspenderes, tilligemed hvad der i de følgende Paragrafer indeholdes om Generalforsamlingen og dens Indvirkning paa Anstalten; at Bestyrelsen derimod har hvert Aar igjennem Finantsministeren allerunderdanigst at indberette Anstaltens Status, hvorom det fornødne derefter bringes til offentlig Kundskab, som og i hvilket Forhold Finantskassens sandsynlige Risiko staar til de tegnede Assurancer, hvorhos bemeldte Bestyrelse inden fornævnte 5 Aars Forsløb har at indsende Beretning om, naar Anstalten efter Planens Medfør kan gaa over til en sig selv garantierende Indretning.

I. Plan for Forsørgelsesanstalten.

Den Afgang, som den almindelige Forsørgelsesanstalt af 1796 frembød til, under forskjellige Vilkaar, at erhverve for sig selv eller for andre en temporær eller vedvarende

Forsørgelse, har ikke kunnet afbenthes siden denne Anstalts 2. Marts. Standsning i dens Virksomhed efter Pengevæsenets Forandring. Trangen til en saadan Indretning er imidlertid vedblevet, og da det ved anstillede Undersøgelser er fundet, at den ældre Indretning ikke hensigtsbarendende kan sættes i Gang igjen, oprettes herved en ny lignende Anstalt, grundet paa senere Erfaringer og afpasset efter Tidsforholdene.

1. Denne ny Anstalt, der træder i Virksomhed fra den 1. Mai d. A. at regne, fører Navn af Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842, for Kongeriget Danmark samt Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg.

2. Anstalten er fornemmelig bestemt for de ovennævnte Landes Indvaanere. Foraa vidt andre Landes Mortalitetforhold svare til de herbærende, kunne ogsaa Indvaanere derfra antages, saasom fra Norge, Sverrig, de russiske Provindsfer ved Østersøen, Preussfen og de tilgrændsende nordtyske Stater.

3. Den paatager sig følgende forskjellige Slags Forsørgelser:

a) Simple Livrenter, som begynde fra den Dag, de ere indkjøbte, og ophøre med deres Død, for hvem Livrenten er erhverbet.

b) Opsatte Livrenter, som begynde efter Forløbet af en bestemt Tidsfrist, men fra den Tid af vedbare, indtil de Personer, for hvem Livrenterne ere erhvervede, ved Døden afgaa.

c) Ophørende (temporære) Livrenter, der begynde at løbe fra Indkjøbsdagen, men igjen ophøre efter Forløbet af en bestemt Tid, foraa vidt de paagjældende ikke, før Udløbet af denne Tid, ved Døden ere afgaaede.

d) Simple Overlevelsesrenter paa 2 forbundne Personers Liv (Forsørgeren og den forsørgede), hvilke Renter

2. Marts. begynde at løbe fra Forsørgerens Død og vedbære indtil den forsørgeedes Død.

c) Opsatte Overlevelsesrenter paa 2 forbundne Personers Liv, som begynde, naar den Forsørgeede har opnaaet en bestemt Alder, fra Forsørgerens Død og vedbære indtil den forsørgeedes Død.

f) Ophørende Overlevelsesrenter paa 2 forbundne Personers Liv, der begynde fra Forsørgerens Død, men ophøre efter Forløbet af en bestemt Tid, forsaavidt den forsørgeede ikke før Udløbet af denne Tid ved Døden er afgaaet.

Hvis nogen maatte ønske enten at erhverve et andet Slags Forsørgelse eller blot at erholde en særlig Modifikation af en af de omtalte Forsørgelsesmaader, er Anstalten ogsaa villig til at indgaa derpaa, forsaavidt det kan bestaa med dens Løb.

Reglerne for Beregningen af Indskudssummen for ethvert Slags Forsørgelse findes angivne ved de i Forening med denne Plan trykte Tabeller.

1. Simple og ophørende Livrenter (de i § 3 sub a & c opførte Forsørgelser) kunne ifkun erhverves ved kontant Indbetaling af Indskudssummen ved Indtrædelsen. De øvrige (under b, d, e og f anførte) Livrenter og Overlevelsesrenter kunne, foruden ved kontant Indbetaling, endvidere erhverves ved en aarlig Præmiebetaling fra Forsørgerens Side, enten for Livstid eller for et Tidrum af et bestemt Antal Aar.

5—13.

14 Den meddelte Police er ugyldig, saavel hvis det maatte befindes, at nogen, ved en urigtig Angivelse af sin Alder, har erhvervet en høiere Livrente eller Forsørgelse, end der ellers kunde tilstaaes ham, som og overhøvedet hvis det oplyses, at der paa nogen som helst Maade, til Anstaltens Skade, har fundet et Bedrageri Sted. Ved Overlevelses-

renter vil fremdeles, saafremt Forsørgeren kommer af Dage 2. Marts. ved en tilregnelig Handling af en anden, som har Interesse ved Forsørgerens Død, Policen blive ughyldig for denne aundens Bedkommende. Bliver en Police paa den ene eller paa den anden Maade ughyldig, hjemfalder det allerede betalte Indskud derved til Anstalten.

Skulde ved Overlevelsesrenter en Forsørger enten falde i Duel eller miste Livet ifølge overgaaet Dom eller endelig tage sig selv af Dage, vil Anstalten indrømme de ellers til Forsørgelse berettigede alt hvad der kan tilkomme dem, efter den Værdi, Policen har til den Tid, Dødsfaldet indtræffer, beregnet efter Forsørgerens og de forsørge des daværende Alder, hvorom Reglerne for Tabellernes Brug give nærmere Oplysning.

15. Til Betryggelse for Forsørgerne om, at de for andre erhvervede Forsørgelser ikke skulde faa en anden Anvendelse, end den, de have paatænkt, bestemmes det udtrykkelig, at enhver Disposition, den forsørge de maatte gjøre over den for ham anskaffede Forsørgelse, er ughyldig og ikke vil blive anerkjendt af Anstalten.

16. Alle Livrenter eller Overlevelsesrenter, som udbetales fra Anstalten, være sig til Landets egne Indbaanere eller til Ublændinge, ere bestandig befriede for alle ordinære og ekstraordinære Statter og Afgifter, saavel i Freds- som i Krigstider. Ei heller kunne disse Renter belægges med Arrest og Exekution, eller være undertastede Immission af Kreditorer, Konfiskation eller nogetjomhelst Beslag.

17—20.

II. Plan for Livsforsikringsanstalten.

.....

16. Marts. Frdg. ang. Dyfferbæset m. m.
Indm. Saml. pag. 315.
6. April. Frdg. ang. de Tvangsmidler, ved Hjælp af hvilke de Domme, der gaa ud paa enten at foretage eller efterlade en Handling, kunne gjøres gjældende, m. m.
Indm. Saml. pag. 318.
26. April. Plak. ang. den fremtidige Indbetaling af de det ophævede Fond ad usus publicos tillagte Indtægter. (Kancelliet.)
Indm. Saml. pag. 324.
3. Mai. Ranc. Skr. (til Amtmanden over Holbælt Amt) ang., at Domme i Justits- og offentlige Politisager bør forkyndes Delinkventerne ved Stævnevidnerne.
I behagelig Skrivelse af 4. f. M.^o har Hr. Greven, med Hensyn til, at der hos adskillige Retsbetjente i Holbælt Amt er indført den Praxis, at de ikke, saaledes som Forordningen af 3. Juni 1796 § 33 foreskriver, lade de i Justitsager og offentlige Politisager assagte Domme forkynde for vedkommende Delinkventer ved de beskiftede Stævnevidner, men derimod ved Delinkventernes Nærværelse i Retten for at paahøre Dommens Afgjælse modtage deres Forklaring om, hvorvidt de ere tilfredse med samme, og derpaa indsende dem til Amtet for at beordres erklærede, forsaavidt Amtet ikke paa Justitiens Begne finder Anledning til at paaanke dem, til Kancelliets Resolution indstillet, hvorvidt en saadan inden Retten af en domsældt afgivet Erklæring om at være tilfreds med Dommen kan træde i Stedet for en Erklæring for Stævnevidnerne.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst melde, at det 3. Mai. vel kunde synes, at en af domfældte ved Dommens Affigelse i Retten afgiven Erklæring om, hvorvidt han ønsker den indanket for højere Ret eller ei, er lige saa fyldestgjørende som den, der i Overensstemmelse med Forordningen 3. Juni 1796 § 33 afgives ved den affagte og beskrevne Doms Forlyndelse ved de sædvanlige Stævnevidner. Da imidlertid bemeldte Forordning ligefrem har foreskrevet denne Forlyndelsesmaade, og den dog har den Fordel for den dømt, at han faar Leilighed til at gjøre sig nsiere bekendt med Dommen og overveie, hvilken Beslutning han i saa Henseende vil tage, vel og til at raadføre sig med sin Defensor eller andre, saa maa Kollegiet anse det rigtigst, at fornævnte Forlyndelsesmaade iværksættes, om end den domfældte ved Dommens Affigelse har erklæret sin Afvisents ved samme, ligesom Dommen i intet Tilfælde bør fuldbyrdes, naar den dømt, efter ved nysnævnte Leilighed at have erklæret sin Afvisents, siden tilbagefalder samme.

Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser om 3. Juni. Retsbetjentenes Udgang til at erholde Salær i Anledning af Auktioner og Vicitationer, som foretages i kongl. Tjeneste.

Indm. Saml. pag. 324.

Frdg. ang. en forandret Formular til For= 25. Juni. maningstalen ved Edsafleggelse for Retten.

Indm. Saml. pag. 326.

Kongl. Resol. ang. Strafaufstalternes Indretning. 26. Juni. (Kancelliet.)

Da Vi anse Fangernes Isolering som et væsentligt

25. Juni. Middel til deres Forbedring, finde Vi det hensigtsmæssigt, at der for Forbrydere, der inddømmes paa kortere Tid, opføres Forbedringshuse efter det philadelphiske eller fuldstændige Isoleringsystem, dog med den Modifikation, at der i samme indrettes enkelte Værelser, i hvilke der kan anvises Forbrydere, hvis Sinds- eller Regemsforfatning maatte gjøre det betænkeligt at underkaste dem den strenge Isolering, sælles Arbejde. Derimod skal der for Forbrydere, der inddømmes paa en længere Arrælle eller paa Livstid, opføres Tugthuse med enlige Celler til Ophold for Fangerne om Natten, men med sælles Arbejdsstale, i det Væsentlige overensstemmende med den af Rancelliet i dets allerund. Forestilling anbefalede Plan, der gaar ud paa, at der i det sælles Arbejdsværelse kun maatte samles i det højeste 20 Personer, hvilke, Kirke- og Skolegang undtagne, skulde holdes aldeles isolerede fra de øvrige Arbejdsfanger, ligesom hvert Hold skulde have Maden tilbragt paa dets Arbejdsværelse og paa særskilt Tid daglig bringes i den fri Luft. Smid- lertid blive disse Bestemmelser foreløbigen kun at bringe til Anvendelse paa Mandsfangerne; hvad Kvindesfangerne angaar, da skulde de, forsaavidt de indsendes fra Østifterne, hensesættes i det paa Søtvæsthuset indrettede Lokale, og, forsaavidt de indsendes fra Nørrejylland, optages i det nuværende Tugt- og Forbedringshus i Viborg, der, saasnart Omstændighederne tillade det, bør anvendes udelukkende for sllige Fanger. Smidlertid bør der saavidt muligt gives disse Straffeanstalter for Kvindespersoner en lige Indretning som den, der efter det foransførte bliver at give Tugthusene, ligesom det bliver at iagttage, at de, der inddømmes til Forbedringshusstraf, holdes strengt adskilte fra dem, der ere dømt til Tugthusarbejde. I Medfør af den anførte almindelige Bestemmelse angaaende Forbedrings- og Tugthusenes fremtidige Indretning bliver der at udarbejde Bygningsplaner for følgende nye Straffeanstalter for Mandsfanger: for

Distrikterne a) et Forbedringshus i Kjøbenhavn eller i Nærheden af Hovedstaden; b) et Lugthus, der, naar anden hensigtsmæssig Plads ei kan udfindes, bliver at gjenopføre paa den afbrændte Straffeanstalts Grund paa Christianshavn; for Jylland c) og d) et Forbedringshus og et Lugthus i eller ved Horsens. Angaaende Grændserne for Varigheden af Forbedringshusstraffen, hvoraf de forskellige Straffeanstalters Størrelse væsentlig vil afhænge, saa vel som angaaende Spørgsmaalet, om Lugthusfanger, forinden deres Løsladelse, foreløbig bør overflyttes til kortere eller længere Tids Forbedringshusarbejde, forbeholde Vi os i sin Tid at tage Bestemmelse paa nærmere allerund. Forestilling fra Bort Rancelli, der ligeledes, saasnart de nye Lugthuse ere opførte og i Stand til at modtage Forbrydere, der for Tiden dømmes til Fæstningsarbejde, vil have at nedlægge allerund. Forestilling angaaende Fæstningsstraffens endelige Ophør. Saafremt det bliver muligt at omflytte de i Lugthuse i Odense og paa Møen værende Fanger til de større Straffeanstalter, blive hine Lugthuse at nedlægge, og ville Vi dernæst tage under nærmere Overveielse, om Bygningerne hensigtsmæssigen kunne være at anvende som Evangsarbejdshuse til Optagelse af Løsgængere, Betlere og modvillige Fattige. Iøvrigt blive de for Tiden gjældende Reglementer for Disciplinen, Bepisningen og Betalingen for Overarbeidet i Straffeanstalterne at underkaste en Revision, saaledes at der overalt i foransførte Henseende tilveiebringes den muligste Ensamhæng, og bør der ved de nye Reglementers Udarbejdelse navnlig drages Omsorg for Fangernes religiøse og moralske Undervisning og Forbedring, der er og bliver Hovedsagen ved den paatænkte Reform af Landets Straffeanstalter.

Kanc. Cirk. (til samtlige Biskopper) ang., at 2. Juli. der ikke bør nægtes Samtykke til, at Børn fra et Sogn konfirmeres i et andet Sogn.

2. Juli. Hs. Majest. Kongen har ved allerh. Resol. af 25. f. M. allern. befalet:

At vedkommende Præster ikke bør nægte deres Samtykke til, at et Barn af deres Sogn maa konfirmeres i et andet Sogn, naar Forældre eller Værger ønske det; dog at ingen Præst maa til Konfirmationsforberedelse antage noget Barn af et fremmed Sogn, som er forpligtet til at søge offentlig Skole, med mindre det ved den Halvaarsexamen, som gaar forud for Antagelsen, er paa den i Skoleanordningerne, for Kjøbstæderne § 32 og for Landet § 25, befalede Maade, befundet at kunne udskrives af Skolen; ligesom vedkommende Præst, saafremt han finder det fornødent, er berettiget til, at fordrer, at ogsaa de Børn, der ere fritagne for Skolegang, forinden skulle i Skolekommissionens Overværelse underkastes en Prøve, om de ere i Besiddelse af de befalede Kundskaber. Finder en Præst sig besøiet til at nægte saadant Samtykke, og den paagjældende vedbliver sin Begjæring, da bør Præsten strax igjennem Provsten andrage Sagen for Biskoppen, som, hvis han finder, at Samtykket uden tilstrækkelig Grund er nægtet, kan meddele den fornødne Tilladelse, men i modsat Fald indberettes Sagen til det kongelige danske Kancellis Afgjørelse.

Naar et Barn konfirmeres af uvedkommende Præst, bør denne strax efter Konfirmationen, foruden at indføre det i sin egen Kirkebog, gjøre Anmeldelse deraf til vedkommende Præst, til fornøden Underretning og Indførelse i Kirkebogen der paa Stedet.

4. Juli. Kongl. Bekjendtgj. (til Provindsialstænderne for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter samt for Island og Færøerne) om Resultaterne af deres under deres Forsamling i 1840 afgivne Betænkninger og øvrige indgivne Andragender.

Vi Christian den Titende osv. Vore tro Provindsialstænder Vor kongl. Hyldest og Maade!

4. Juli.

.....
 III. Paa de af Vore tro Provindsialstænder indgivne
 allerund. Andragender have Vi følgende at tilkjendegive
 Dem:

1—2.

3. Ved at indføre fuldstændig Offentlighed i Finants-
 bestyrelsen, have Vi opfyldt de Ønsker, som Vore Provindsial-
 stænder i deres tvende første Finantspetitioner i den Henseende
 have fremsat; men forsaavidt Vore Stænder i Deres i 1840
 indgivne Petition have andraget paa, at toaarige Budgetter
 stedse maatte forelægges Stænderne til Betænkning, inden
 de endeligen approberedes, da have Vi fundet, at
 saadant i Udførelsen vilde medføre betydelige Vanstefuligheder
 og forsinke Budgettets Affattelse. Da de Bestemmelser, som
 Vi afgive angaaende Statsudgifterne, ikke kunne ind-
 befattes under Benævnelsen af Love, men alene indeholde
 Forskrifter for Vore Kollegier og Embedsmænd, i Henseende
 til Bestyrelsen af de, dem vedkommende, Indtægter og Ud-
 gifter, og, da saadanne administrative Forskrifter endnu
 mindre kunne siges at have en Forandring i Undersaaternes
 Eiendoms- eller personlige Rettigheder eller i Skatterne og
 de offentlige Byrder til Gjenstand, naar ingen Forsøgelse i
 Skattebyrderne ved dem foranlediges eller tilfigtes, gaa hine
 Andragender ogsaa udenfor Stændernes lovbestemte Virke-
 kreds. Det Gode, som Provindsialstænderne have tilfigtet
 ved de ovennævnte Andragender, vil iøvrigt i det væsent-
 lige fuldkomment kunne opnaas ved de Bestemmelser, der inde-
 holdes i Bort allerh. Reskript til Finantsdeputationen af 11.
 April 1841 ang. Normalreglementet og Budgettet for 1841;
 thi, naar de aarlige Budgetter saavel som Overfigterne over,
 hvad Indtægterne og Udgifterne hvert Aar virkelig have
 beløbet sig til, ved Trykken bekendtgjøres saaledes, som
 allerede er sket med Normalreglementerne og Budgetterne

semitte næste.

15

4. Juli. for 1841 og 1842, ville Stænderne derved have fuld Leilighed til at skaffe sig en grundig Kundskab om Statens Finantsforfatning i alle dens Dele, og at fremkomme med alle de Forslag til virkelig helbringende Forandringer, som de tro at burde fremsætte, eftersom Normalreglementernes og Budgetternes Approbation ingenlunde ubeluxker en yderligere Nedsættelse af Udgifterne, naar en saadan kan bestaa med Statens sande Tarv, ligesom enhver ogsaa af de aarlige Beretninger om Regnskabernes Resultater vil erholde Kundskab om de virkelige Indtægter og Udgifter, som have fundet Sted i hvert Aar, saavel som, saafremt der i Aarets Løb maatte have fundet Afvigelse Sted fra det approberede Budget, da ogsaa om de Grunde, der have foranlediget samme.

4—12.

13. I Anledning af Bore tro Provindsialstænders derom indgivne Andragende have Vi allern. fastsat, at provisoriske Forandringer, som foretages i Toldanordningen, stedse skulle forelægges de første Stændersforsamlinger, som holdes, efterat de provisoriske Lovbud ere udfomne, hvorhos bemærkes, at Gjenstanden for de i bemeldte Andragende omhandlede Plakater, respektive af 8. Aug 1839, ang. Nedsættelse i Indførselstolden for Kalve, og af 14. Juni 1840, ang. Fortoldningen af Tømmer og Træ, vil blive forelagt Provindsialstænderne i indeværende Aar i Forbindelse med de reviderede Toldtariffer.

.....

7. Oktb. Kongl. Bekjendtgj. (til Provindsialstænderne for Nørrejylland) om Resultaterne af deres under deres Forsamling i 1840 afgivne Betænkninger og øvrige indgivne Andragender.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.

7. Oktb.

.....

III. Paa de af Bore tro Provindsialstænder indgivne
 allerund. Andragender have Vi følgende at tilkjendegive
 Dem:

1—4.

5. Ensllydende med Bekjendtgjørelse af 4. Juli 1842
 III Nr. 3.

6—9.

10. Ensllydende med Bekjendtgjørelse 4. Juli 1842
 III Nr. 13.

Plaf. om Afholdelse af Auktioner paa Borsen 1. Novb.
 over kongl. Obligationer, Aktier og andre slige
 Effekter for modereret Salarium. (Kancelliet.)

Indm. Saml. pag. 328.

Plaf. ang. Autorisationen af et Handelssted 14. Decb.
 ved Seidissfjord i Islands Nord- og Ofter-Amt samt
 ved Portland (Dyrholar) i Islands Sonder-Amt.

Indm. Saml. pag. 328.

Kongl. Resol. ang. Apothekerprivilegier.

23. Decb.

Uagtet Apothekerprivilegier udenfor de enkelte Tilfælde,
 i hvilke de ligefrem ere forundte som reelle, maa anses som
 personlige, saa ville Vi dog tilstede, at det i Henseende til
 de allerede eksisterende Apotheker, der tidligere have været
 Gjenstand for Overdragelse, maa have sit Forblivende ved
 den hidtil fulgte Fremgangsmaade, i hvis Følge Kjøberne
 af slige Apotheker tillige kunne forvente allernaadigst Sank-

23. Decb. tion paa Privilegiets Erhvervelse, naar de paa en fuldkommen tilfredsstillende Maade godtgjøre, at de ere i Besiddelse af den til Apothekets Drift fornødne Duellighed; men ligesom det er en Selvsølge, at der ved Medicinaltærtens Bestemmelse ikke bør tages Hensyn til, at ældre Apothekere have tilkjøbt sig Rettigheden til at drive Næringen, saaledes skal heller intet ældre eller nyere Apothekerprivilegium være hinderligt i at bevilge flere nye Apothekers Ansøg, hvor det Offentliges Tarv maatte gjøre saadant tilraadeligt.

Swad saadanne nye Apotheker angaar, ville Vi som almindelig Regel have fastsat, at det i Privilegiet udtrykkeligt skal udtales, at Rettigheden til Apothekets Drift kun gjælder for Besidderens Person, saa at der til Privilegiet, naar han enten i levende Live fratræder sin Næring eller ved Døden afgaar, vil blive aabnet en fri Konkurrence af alle, som besidde de til Erhvervelsen fornødne Egenstaber, uden at den nye Privilegiehaver bliver pligtig at kjøbe Apothekerbygningen, Inventariet eller Varerne af Formanden eller dennes So. Hvorvidt slige Apothekeres Enker kunne tilstebes at fortsætte Næringen under den i Forordningen af 4. December 1672 § 12 foreskrevne Betingelse, forbeholde Vi Os i mødende Tilfælde nærmere at bestemme.

27. Decb **Plak. ang. den baptistiske Sekt i Daumark.**
(Kancelliet.)

Det har behaget Hs. Majest. Kongen under 23. d. M. allern. at resolvere saaledes: De til Os indgivne allerunderdanigste Ansøgninger om fri Religionsøvelse her i Riget for den saakaldte baptistiske Sekt kunne, i Betragtning af dens Lærefætningers Afvigelse fra den augsburgske Kon-

fession, ikke bevilges; men paa det at bemeldte Samfunds 27. Decb. Medlemmer dog ikke skulle udsættes for nogen Samvittighedstvang, ved at betages al Udgang til udbortes Gudsdyrkelse, overensstemmende med deres Anstuelser, ville Vi have fastsat følgende Bestemmelser:

1. Det tillades Baptisterne at stifte en særegen Menighed i Fredericia, og i bemeldte By at have Bedehus til Andagtsøvelser, overensstemmende med Sektens Lærdomme, navnlig forsaavidt Daabens og Nadverens Sakramenter angaar, naar det kun iagttages, at Daaben stedse udføres paa et indelukket Sted; det skal derhos være Menigheden overladt, selv at vælge dens Lærer eller Forstander, som dog strax efter Valget har igjennem Politimesteren og Sognepræsten i det Sogn, i hvilket Menigheden holder sine Forsamlinger, at anmelde sig for Amtmanden og Biskoppen. Iøvrigt maa — med den nedenfor under Nr. 3 ommeldte Undtagelse — ikkun Bosiddende i Fredericia optages i Menighedens Samfund.

Over Menighedens Medlemmer har Forstanderen inden 4 Uger, efterat han er valgt, at meddele Politimesteren og vedkommende Sognepræst en fuldstændig Fortegnelse, ligesom han og herefter i Begyndelsen af hvert Aars Januar Maaned skal tilstille bemeldte Embedsmænd Af- og Tilgangslistes, paa det at til enhver Tid kan vides, af hvilke, og af hvor mange Medlemmer Menigheden bestaar, samt habes Tilsyn med, at dens Samlinger ikke besøges af nogen, der ikke er optagen blandt Sektens Tilhængere.

2. De paa andre Steder i Riget bosiddende Baptister skal det være tilladt at samles med hinanden til huslig Andagt, og i disse Samlinger at nyde Nadveren efter deres Ritus. Dog maa de Baptister, der ønske at deltage i flige Samlinger, forinden de første Gang indfinde sig i samme, derom gjøre Anmeldelse til Sognets Præst, til hvem der ogsaa i Henhold til Forordningen 13. Januar 1741 bør

27. Decb. gjøres Indberetning om Tiden og Stedet, paa hvilket Forsamlingen holdes. En lignende Anmeldelse have de paa-gjældende at indgive til Stedets Politivbrighed, for at der fra sammes Side kan have Indseende med, at ingen andre, end Sektens Tilhængere, deri deltage, og at intet foretages, som kan være til Forargelse eller til Forstyrrelse for den almindelige Rolighed.

3. Paa det at Børn af baptistiske Forældre ikke skulle berøves det Gode strax at indlemmes i det kristelige Samfund, have Forældrene, hvad enten de ere bosiddende i Fredericia eller andensheds, inden lovbestemt Tid, i Henhold til Bestemmelserne i Forordningen af 30. Mai 1828, at lade deres Børn døbe; dog kan Daaben, forsaavidt Forældrene ikke ønske selv at foranstalte den, besørges af en af Vrigigheden for dette enkelte Tilfælde beklædet Børge, og kan til dens Udførelse ved Hjemmedaab paa nærmere Ansøgning imødeses Bevilling, naar Sagen enten af Forældre eller Børger maatte attraas. Hvad Undervisningen betræffer, da skulle Forældrene være underkastede den almindelige Forpligtelse til at drage Omfarg for deres Børns Skolegang. Men saafremt saavel Forældrene som Børnene, naar disse have opnaaet den modnere Alder, maatte ønske det, skal Børnenes Optagelse i den baptistiske Sekt være tilladt under den Forudsætning, at ikke derimod fra den baptistiske Menigheds Side møder Indvending; dog skulle Børnene til den Ende sendes til Fredericia, dersom Forældrene ikke allerede der ere bosiddende. Naar da Daaben der er udført, bliver det fornødne desangaaende at indføre i vedkommende Sogns Ministerialbog paa samme Maade, som det ellers skulde have været iagttaget i Henseende til Børnenes Konfirmation. Ere Børnene ikke, efter at have naaet 16 Aars Alderen, paa foranstørte Maade indlemmede i det baptistiske Samfund, skulle de stedes til Konfirmation paa deres Daabspagt som evangelisk-lutheriske Kristne.

4. Forinden en Baptist kan vies til en Person, som 27. Decb. bekjender sig til Landets almindelige Religion, bør Præsten paafe, at den første udsleder en Nevers, at lade alle Børn, som avles i et saadant Egteſkab, opdrage i den evangelisk-lutherſke Kirke, hvilken Nevers bliver at indføre i Kirkebogen, og at forſyne ſaavel med begge de forlovedes, ſom med Forlovernes Underſkrift.

5. Under Betingeſe af, at de Forældre af det baptiſtiſte Samfund, hvis Børn henligge udøbte, uden Henſtand efterkomme den ovenfor under Nr. 3 givne Forſkrift angaaende ſlige Børns Daab, ville Vi allernaadigſt have dem eftergivet de Muſtker, de maatte være ifaldne i Medførf af Forordningen af 30. Mai 1823; og Vi bemyndige Bort Rancelli til i denne Henſeende at foranſtalte det videre fornødne.

Men iøvrigt ſkal det, forſaavidt ikke ved nærværende Bor allernaadigſte Reſolution anderledes er beſtemt, i Henſeende til Baptiſterne have ſit Forblivende ved Anordningernes Bydende, og ville Vi i Særdeleſhed have Medlemmerne af det omhandlede Samfund paa det alvorligſte indſkjærpede at afholde ſig fra at gjøre Profelyter, og, under hvad Paaskud det end kunde være, ved Daaben at indlemme nogen i deres Sekt, forſaavidt det ikke kan ſte i Medhold af de ovenfor givne Beſtemmelſer, da de ved ſlige Overtrædelſer ikke blot ville forſpilde den dem indrømmede Frihed, men ogſaa paadrage ſig Tiltale og Straf.

1843.

Plak. ang. Ophævelſen af de i Plakat 23. 14. Jan. December 1823 indeholdte Beſtemmelſer om viſſe Retourbefordringer. (Generalpoſtdirektionen.)

Indm. Saml. pag. 329.

1. Marts. **Plak.**, betræffende Behandlingen af Sager, angaaende Overtrædelser af de ved den allerh. Resolution af 17. Juli 1816 forestrevne Bestemmelser til Fredning af Vedkommendes Rettigheder, i Henseende til Edderfugle- og anden Fuglevary, samt Sælhundefangst paa Island.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: at da der med Hensyn til Behandlingen af Sager, angaaende Overtrædelse af de Bestemmelser, som den allerh. Resolution af 17. Juli 1816 har forestrevet for Vort Land Island, til Fredning af vedkommendes lovlige Rettigheder i Henseende til Edderfugle- og anden Fuglevary, samt Sælhundefangst, har vist sig en Meningsulighed, der har været til Hinder for Opnaaelsen af Diemedet med fornævnte Bestemmelser, saa have Vi, efter desangaaende at have indhentet allerund. Betænkning fra Vore tre Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter, samt for Island og Færøerne, fundet for godt herved allern. at befale, at bemeldte Sager herefter skulle behandles som offentlige Politisager. Dog er det ikke den, som ved saadan Overtrædelse finder sig forurettet, forment, paa egen Regning at anlægge og forfølge Sagen desangaaende, naar han hertil maatte finde Anledning, saasom naar Dvirigheden i et enkelt Tilfælde maatte have fundet, at der ikke var fremkommet tilstrækkelige Oplysninger til paa Grund deraf at iværksætte offentlig Paatale.

7. Marts. **Kanc. Skr.** (til Landsover- samt Hof- og Stadsretten) ang. Brugen af Vidner ved Auktionsforretninger.

3 Anledning af en fra Auktionsdirektøren her i Sta-

den indkommen Forestilling angaaende Brugen af Vidner 7. Marts. ved Auktionsforretninger, har Landsover- samt Hof- og Stadsretten forespurgt, hvorvidt det maatte være nødvendigt for Fremtiden at sørge for, at der haves tvende Retsvidner tilstede under samme, eller om det kan forblive ved den hidtil brugte Regel, at det ved Auktionen opvartende Bud tillige betragtes som Vidne.

Foranlediget heraf skulde Kancelliet tjenstligst melde, at det efter Omstændighederne og i Henhold til Forordningen af 19. December 1693 § 20 anses tilstrækkelig, at det ene Vidne som hidtil er tilstede under Auktionerne.

Frdg. ang. Indretningen af en særlig raad- 8. Marts. givende Forsamling for Island under Navn af Althing.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: at da Vi havde overbevist Os om, at de landsfaderlige Hensigter, hvori Provindsialstænderne vare indstiftede, med Hensyn til Vore kjære og tro Underfaatter paa Island kun paa en tilfredsstillende Maade vilde være at opnaa, naar bemeldte Vort Land erholdt sin egen raadgivende Forsamling, saa have Vi under 20. Mai 1840 befalet de til at forberede en saadan Indretning fornødne Overveielser anstillede dels paa Island dels i Vore Kollegier. Af disse Overveielser og Vore i saa Henseende tagne allerh. Beslutninger er fremgaaet et Lovudkast angaaende Indretningen af en særlig raadgivende Forsamling for Island, under Navn af Althing, hvilket Udcast Vi have ladet forelægge Vore tro Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter, samt for Island og Færøerne. Efter at have modtaget disses allerh. Betænkning hyde og befale Vi nu som følger:

I. I Stedet for at de Vort Land Island vedkom-

8. Marts. mende Unliggender, der i Overensstemmelse med Anordningen af 28. Mai 1831 henhøre under Provindsstændernes Virkefæds, hidtil have været behandlede ved Provindsstænderne for Sjællands med flere Stifter, skal bemeldte Land for Fremtiden have sin egen raadgivende Forsamling, der skal føre Navn af Althing. Den fornævnte Stænder tilkommende Virksomhed vil saaledes med Hensyn til de Bort Land Island udelukkende vedkommende Love og Foranstaltninger, gaa over til denne nye Forsamling; og fra den Tid, samme kan træde i Virksomhed, vil ikke nogen længere have at tage Sæde i bemeldte Stænderforsamling paa Islands Begne.

2—79.

14. Marts. **Kanc. Skr.** (til Direktionen for Statsgjælden og den synkende Fond) ang., hvorvidt mindreaarige kunne deponere Obligationer til Sikkerhed for Kassebetjentes Oppebørseler.

I behagelig Skrivelse af 4 f. M. har den kongl. Direktion for Statsgjælden og den synkende Fond med Hensyn til det oftere indtræffende Tilfælde, at kongl. Obligationer, der af mindreaarige med deres Kuratorer deponeres til Sikkerhed for de Kassebetjente betroede Oppebørseler eller paa anden Maade som Kaution indsendes til Notering af Depositionspaategningerne, udbedet sig Kancelliets Yttringer, angaaende hvorvidt en saadan Sikkerhedsstillelse efter Bestemmelsen i L. 1—23 - 12 kan ske med Retsvirkning.

I Gjensvar herpaa undslader Kollegiet ikke tjenstligst at meddele følgende:

Vel er den, der samtykker i, at en ham tilhørende Kapital benyttes til Sikkerhed for en andens Ansvar, ikke ganske i samme Tilfælde, som en sædvanlig Kautionist, idet han ikke forpligter sin Person eller øvrige nærværende eller

tilkommende Formue, og det kan derfor vel anses for 14. Marts. tvivlsomt, om det citerede Lovbud kan være til Hinders for, at en mindreaarig med Kurator kan med forbindende Kraft give et slikt Samtykke. Imidlertid vover Kollegiet dog ikke at erklære sig for den benægtende Mening. Ses der hen til Begrebet om Forløste — den videre Betydning, Ordet Kaution kan have, kan her ikke komme i Betragtning — saa er det vel ikke ganske klart, at det finder Anvendelse paa et Forhold som det omhandlede; men det lader sig dog maaste sige, at den, der saaledes stiller sin Kapital til Sikkerhed for en anden, indgaar et Forløste, kun med den særegne Modifikation, at han strax opfylder det hele Ansvar, han eventuelt paatager sig, imod igjen i sin Tid at faa tilbage, hvad der ikke maatte udtræves til at fyldestgjøre hans Forløste. Undersøger man de Grunde, hvorved Lovstedets Forbud er fremkaldt, turde de heller ikke findes uanvendelige paa det omspurgte Forhold. Den mindreaarige vilde ved dette paadrage sig en Byrde uden at faa samme vederlagt ved nogen gjensidig Fordel, og derhos er han her mere end i andre kontraktmæssige Forhold udsat for, i Godtroenhed at ødelægge en Formue, der kunde være særdeles vigtig for hans Fremtid. En Kurator, der efter L. 3—17—34 skal have Tilsyn med, at Godset (det „annammede“ Gods), ikke unyttigen bortfættes, altsaa ikke blot at den mindreaarige ei ved noverlagte Handlinger forpligter sin Person og tilkommende Formue, synes saaledes aldrig at burde give sit Minde til, at den mindreaarige indgaar Kautitioner, og derfor har Lovgiveren ubetinget villet forbyde dette, medens han, hvad de Kontrakter angaar, som efter de individuelle Omstændigheder kunne være snart til Gavn snart til Skade, overlader det til Kurator at bedømme Tilraadeligheden af, at den mindreaarige indlader sig deri. Tilstedes det, at en mindreaarig med Kurators Samtykke kan indgaa Kaution, saa vil den samvittighedsfulde men godmodige og godtroende

14. Marts. Kurator komme i stor Forlegenhed, medens den letfindige ikke staar Fare for Ansvar; thi antages det ikke som Princip, at flige Kontrakter ei af den mindreaarige kunne indgaaes, saa vil det næsten aldrig blive muligt, i det individuelle Tilfælde at oplyse, at der var saa stor Fare forbunden med Handlingen, at Kurator vil kunne drages til Ansvar, mindst hvor der spørges om at indestaa for en Mand, hvem et offentligt Embede er betroet. En Kurator kan vel under visse Omstændigheder sanktionere, at den mindreaarige giver noget bort; men her ved han saa vel som Kurandus eller Kuranda selv, hvad denne kan undvære, hvorimod det i de her omhandlede Tilfælde ofte er en væsentlig Del af Formuens Substant, der sættes i Fare, og en saadan, som hverken den mindreaarige selv eller hans Kurator vilde finde det rigtigt eller forsvarligt at bortskænke, men som man haaber ikke virkelig at ville blive medtagen, et Haab, hvortil den uerfarne, der behøver andres Veiledning til at styre sine Anliggender, let kan overlade sig, men hvorpaa den, der er sat til hans Raadgiver, ikke paa hans Regning skulde bøde noget, og derfor heller ikke bør have Tilladelse til at lade det komme an.

Om det nu end efter det anførte ikke ligesvem antages, at den mindreaarige ikke er kompetent til med Kurator at indgaa en Transaktion som den omhandlede, saa er der dog i alt Fald saa megen Grund til at paatvible dens Retsgylldighed, at det maa anses betænkeligt, enten ved Bedømmelsen af Sikkerheden for offentlige Midler eller ved Noteringen af Statspapirer, at lægge en modsat Forudsætning til Grund.

22. Marts. **Plak., indeholdende forandrede Bestemmelser angaaende Skolelærerhjælpekassernes Indtægter og Udgifter.**

Indm. Saml. pag. 329.

Plaf. ang. Tiden, paa hvilken Mandtalsthingene 30. Marts.
paa Island skulle afholdes. (Cancelliet.)

Hs. Majest. Kongen har under 22. d. M. allern.
bestemt:

1. At Mandtalsthingene i Island skulle begynde i
Tidsrummet fra den 16. til den 20. Mai og siden med de
nødvendige Mellemfrister fortsættes saaledes, at de i hvert
Sjysfel kunne være sluttede i Tidsrummet fra den 6. til
den 10. Juni, dog at der fra denne Regel tilstedes føl-
gende Undtagelser: nemlig at Thingene i Skaftefels Sys-
lerne maa begynde den 10. April og i Vardestrands, Ise-
fjords og Strande Sysler den 5. Mai eller efter Omstæn-
dighederne noget senere, men at de derefter fortsættes uaf-
brudt, saaledes at de, saa vidt muligt, ere endte i Slut-
ningen af Juni Maaned, samt at de i Øfjords og
Søndermule Sysler maa i de Thingsogne, hvorfra Veien
gaar over besværlige Fjeldveie, udsættes, indtil disse blive
pasfable i Juni eller Juli Maaned.

2. At Sjysfelmændene, naar Thingene, efter at være
begyndt, ikke uafbrudt fortsættes, have at tilføre Justits-
protokollen den fornødne Forklaring om Aarsagen dertil.

Plaf. ang. Tilladelse for Dampskibe til med Ild 3. April.
under Kjæden at gaa igjennem Bommen ved Kjø-
benhavns Toldbod. (Generaltoldkammer- og Kom-
mercekollegiet.)

Indm. Saml. pag. 332.

Plaf. ang. Bemyndigelse for Biskopperne til at 4. April,
meddele nogle Bevillinger i kirkelig Henseende. (Can-
celliet.)

Indm. Saml. pag. 335.

7. April. **Frdg., indeholdende fauntlige færegne Regler angaaende indenbys Begler.**
Indm. Saml. pag. 336.
15. April. **Plak., betræffende en Modifikation af § 6 i Forordning 8. Juni 1839.**
Indm. Saml. pag. 338.
19. April. **Plak., indeholdende nærmere Bestemmelser i de gjældende Anordninger angaaende Handel med Gift.**
Indm. Saml. pag. 338.
27. April. **Anhang til Søtrigs - Artifelbrevet, indeholdende Salutreglement for de kongelige Skibe. (Admiralitetets- og Kommissariatskollegiet.)**

Salut for kongelige Personer, Kommando-
flag, militære og civile Rangspersoner.

1. Naar Kongen eller Dronningen i Skib eller Fartøi passerer Flaaden eller Eskadren indenfor $\frac{1}{4}$ Mils Afstand, salutes, saavel af den Kommanderende, som af hvert af de andre Skibe med 27 Skud. Gaar Kongen eller Dronningen ombord i noget Skib af Flaaden eller Eskadren, gives ovennævnte Salut ved Kommende og ved Gaaende. Er der saluteret, da Kongen eller Dronningen passerer Flaaden eller Eskadren, salutes kun ved Gaaende. Er det et enkelt Skib, som Kongen eller Dronningen passerer eller gaar ombord i, salutes paa oven-
anførte Maade.

2. Enkedronningen salutes. som i § 1 er anført

3. Kronprindsen og Kronprindsessen salutes, som i 27. April. § 1 er anført, med følgende Skud: af den Kommanderende og hvert af de andre Skibe med 21 Skud, af enkelt Skib med 27 Skud.

4. De øvrige kongl. Prindsen og Prindsessen af Danmark salutes, som i § 1 er anført, med følgende Skud: af den Kommanderende og hvert af de andre Skibe med 15 Skud; af enkelt Skib med 21 Skud.

5. Fremmede Majestæter salutes, som i § 1 er anført.

6. Fremmede Kronprindsen, regjerende Storhertuger og Kurfyrster, deres Gemalinder og Enker salutes, som i § 3 er anført.

7. Fremmede keiserlige og kongelige Prindsen og Prindsessen, Arve-Storhertuger, regjerende suveræne Fyrster, deres Gemalinder og Enker, salutes, som i § 4 er anført.

8. Alle andre fyrstelige Personer af suveræne Huse, samt af det danske Kongehuses Sidelinier, deres Gemalinder og Enker, salutes af det Skib, de komme ombord i, med 15 Skud ved Kommende og Gaaende.

9. Hertuger og Prindsen af ikke suveræne Huse, deres Gemalinder og Enker, salutes af det Skib, de komme ombord i, med 15 Skud, enten ved Ankomsten eller ved Bortgangen.

10. Naar den Kommanderende i en Flaade eller Eskadre heiser sit Flag eller Stander første Gang, og naar han efter endt Togt stryger samme, skal Flaget eller Standeren salutes af alle Skibe under hans Kommando med følgende Antal Skud fra hvert Skib: et Admiralsflag med 15 Skud, et Viceadmiralsflag med 13 Skud, et Kontreadmiralsflag med 11 Skud, en Kommandørstander med 9 Skud, en Kommandørkaptainsstander med 7 Skud. Saluten

27. April. for Flaget eller Standeren, naar samme første Gang heifes, besvares af Kommandofibet med samme Antal Skud. For Saluten, naar Kommandoflaget stryges, hvilken ogsaa gives fra det Skib, hvorpaa Flaget eller Standeren har vaiet, taffes ikke.

11. Skulde tilligemed Kommandoflaget, eller senere, et yngre Flag eller Stander heifes i samme Flaade eller Eskadre, da salutes det ikke.

12. Naar første Gang i en Kampagne et yngre Flag møder et ældre, eller en Eskadre med eller uden Stander møder et Flag, eller en Vimpelmand møder et Flag eller en Stander, da salutes Flaget eller Standeren med det i § 10 anførte Antal Skud, og Saluten besvares, naar den er givet af en Flagmand med Skud for Skud, men naar den er givet af en Kommandør med Stander, med 9 Skud, og af en Kommandørkaptajn med Stander eller af enkelt Skib med 7 Skud.

13. Salut gives ikke: af Eskadre med Stander for Eskadre med Stander; af Eskadre uden Stander eller enkelt Skib for Eskadre uden Stander; af enkelt Skib for enkelt Skib.

14. Naar det kongl. Admiralitets- og Kommissariatskollegium kommer ombord i Flaaden, Eskadren eller enkelt Skib, med Kollegii Flag heift, da skal hvert Skib, i hvilket det træder over, salutare med 9 Skud ved Kommende og Gaaende.

15. Naar følgende militære eller civile Embedsmænd komme første Gang ombord i et Skib, hvis Chefs — eller om en Flag- eller Standermand er ombord, da dennes — militære Charge er lige med eller yngre i Rangen, da salutes de, enten ved Ankomsten eller ved Bortgangen, med følgende Antal Skud:

1) Geheime-Statsministre, Riddere af Elefanten og Storkommandører af Dannebrog, samt de, som efter Rangforordningen ere over eller lige med dem, 15 Skud.

2) Admiraler, Generaler og de, som ere lige med dem 27. April. i Rangen, 11 Skud.

3) Viceadmiraler, Generalløitnanter, Ministrene for det udenlandske Departement, og de kongelige Kollegier, der ikke ere Medlemmer af Statsraadet, og Ordenskantsleren 9 Skud.

4) Præsidenterne for de kongelige Kollegier, Storkors af Dannebrog, Kontreadmiraler og Generalmajorer 7 Skud.

5) Holmens Overkøpagemester og Generaladjutanter af Sjøetaten, naar de ei ere Kontreadmiraler, samt Kommandanter i Fæstninger, naar de ere Kommandører eller Oberster, 5 Skud.

16. Her akkrediterede Ministre fra fremmede Magter salutes første Gang, de komme ombord i et Skib, enten ved Ankomsten eller ved Bortgangen, med følgende Antal Skud: Ministre af 1. Klasse (Ambassadeurs) 15 Skud, Ministre af 2. Klasse (Envoyés extraordinaires & ministres plenipotentiaires) 11 Skud, Ministre af 3. Klasse (Minister = Residenter) 9 Skud, Ministre af 4. Klasse (Chargé d'affaires) 7 Skud

17. Den virkelige eller fungerende Generalguvernør i Vestindien salutes første Gang han kommer ombord fra hver af Verne St. Croix, St. Thomas og St. Jan ved Ankomsten med 15 Skud. Naar Generalguvernøren bringes til en fremmed Magts Koloni, salutes han, naar han gaar fraborde, ligesom ogsaa ved Ankomsten ombord for at afsætte derfra, med 15 Skud. I lige Tilfælde, som og ved Ankomsten, naar han første Gang kommer ombord, salutes: Guvernøren i Tranquebar med 11 Skud, og Guvernøren paa Kysten af Guinea med 9 Skud. Guvernøren paa St. Thomas salutes første Gang, han kommer ombord fra St. Thomas og St. Jan, ved Ankomsten med 11 Skud.

27. April. 18. Paa fremmed Næhd eller Havn salutes den ved dette Lands Hof akkrediterede danske Diplomat, samt den der paa Stedet ansatte danske Konsul, første Gang de komme ombord, med følgende Antal Skud: en Minister af 1. Klasse med 15 Skud, en Minister af 2. Klasse med 11 Skud, en Minister af 3. Klasse med 9 Skud, en Chargé d'affaires eller Generalkonsul med 7 Skud, en Konsul med 5 Skud, og i Lande, hvor ingen anden dansk diplomatisk Agent er ansat: en Generalkonsul eller Konsul med 9 Skud. Samme Salut gives fra danske Orlogsmænd ved Helsingør, paa Elben eller andre Grændsesteder for de ved de tilgrændsende Landes Regjering akkrediterede danske Diplomater.

19. Paa fremmed Næhd eller Havn maa de Standspersoner, der kunne sættes lige i Rangen med de i § 15 anførte, eller som der paa Stedet ere af særdeles Udmærkelse, første Gang de komme ombord, salutes med 7 til 15 Skud. Dog tillades det Chefen, efter Omstændighederne, i Stedet for den i § 15 bestemte Salut, med Hensyn til Skuddenes Antal, at følge de der paa Stedet gjældende Bestemmelser. Naar fremmede Rangs personer derimod komme ombord i noget Skib, beliggende i dansk Havn, i eller udenfor Europa, følges altid de i §§ 15, 16 og 17 givne Bestemmelser.

20. Naar en fremmed Skibschef kommer ombord i et dansk Krigsskib, maa han salutes, dersom en saadan Høflighed har været vist en dansk Skibschef ved at komme ombord i et af samme Nations Krigsskibe.

Salut for danske Fæstninger.

21. Naar Flaaden, Eskadren eller enkelt Skib passerer Fæstningen Kronborg, salutes denne Fæstning med 9 Skud, og taffer Fæstningen med Skud for Skud. Dog maa Fæstningen ikke salutes mere end en Gang samme

Dag. Naar Flaaden, Eskadren eller enkelt Skib ankommer paa Helsingørs Rhed og Expeditionens Bestemmelse er, ikke at passere Fæstningen, salutes denne baade ved Ankomsten paa Rheden og ved Afseilingen med 9 Skud.

22. Kjøbenhavns Fæstning salutes af Flaaden, Eskadren eller enkelt Skib med 9 Skud ved Afseilingen fra Rheden, samt ved Ankomsten, naar Togtet er endt.

23 Naar en Flagmand første Gang i en Kampagne antrer under Fæstningerne Nyborg og Fredericia, salutes han af disse med 3 Skud, og svarer med Skud for Skud; er det en Standermand eller enkelt Skib, salutes bemeldte Fæstninger med 3 Skud, som besvares med Skud for Skud. For de øvrige Fæstninger i Europa gives ingen Salut.

24. Fæstningerne i Kolonierne salutes ved Ankomsten, samt naar Kolonierne forlades, med 11 Skud.

Salut for fremmede Fæstninger og fremmede Krigsskibe.

25. Paa fremmed Rhed eller i fremmed Havn, hvor der er Fæstning, saluterer vor Flaade, Eskadre eller enkelt Skib Fæstningen efter de paa Stedet gjældende Bestemmelser med 7 til 21 Skud.

26. Naar Flaaden, Eskadren eller enkelt Skib paa danske Kyster eller i danske Havne møder en fremmed Flaade, Eskadre eller enkelt Skib, gives ei først Salut, men den Salut, der gives vort Flag, besvares af den danske Kommanderende med Skud for Skud. Er den fremmede Kommanderende Officer af høiere Rang, og udsender en Bimpelmand, for at salutare, da besvares denne Salut ligeledes med Skud for Skud, enten af den Kommanderende eller af en Bimpelmand.

27. April. 27. Fremmede Flagmænd eller Standermænd i deres Fædrelands Havne eller paa dets Kyster salutes først af danske Krigsskibe, og det kan være de danske Chefer tilladt efter Omstændighederne ogsaa at salutere hine ved deres Fædrelands Kyster. Er den danske Kommanderende af højere Rang end den fremmede, kan han lade Saluten give ved en Bimpelmand.

28. Naar en dansk Standermand møder en fremmed Flagmand, eller naar en dansk Eskadre uden Stander, eller et enkelt dansk Krigsskib møder en fremmed Flag- eller Standermand enten i aaben Sø eller i en Havn, som er fremmed for begge, eller i de danske Kolonier, tillades det den danske Orlogsmænd at salutere først.

29. Et enkelt Skib skal i Almindelighed ikke salutere et enkelt fremmed Skib; dog tillades det at afvige herfra, naar Chefen efter Omstændighederne finder det passende.

30. Naar et fremmed Skib salutes, hejses dets Nations Flag paa en af Topperne, førend Saluten gives.

31. Naar danske eller fremmede Koffardiskibe eller Napere salutere et dansk Krigsskib, besvares Saluten efter Skuddenes Antal med 5, 3 eller 1 Skud.

Saluter ved Solenniteter og Dødsfald.

32. Naar nogen af det kongelige Hus holder sin Formæling, og Dagen er bleven officielt bekendtgjort, da skulle alle Skibene paa hvilken som helst Kyst eller i hvilken som helst Havn, de ere beliggende, slage og om Middagen give følgende Salut: ved Kongens Formæling af hvert Skib 3 Gange 27 Skud, ved Formælingen af nogen anden af Kongehuset af hvert Skib 27 Skud.

33. Paa Kroningsdagen skal Flaaden, Eskadren eller 27. April. enkelt Skib, naar Dagen er officielt bekendtgjort, paa hvilken som helst Rhed eller i hvilken som helst Havn de ere beliggende, slage; og om Middagen gives fra hvert Skib en Salut af 3 Gange 27 Skud.

34. Naar Kongens eller Dronningens Fødselsdag indtræffer, da skal der af Flaaden, Eskadren eller enkelt Skib i dansk Havn eller i Kolonierne slages og om Middagen gives en Salut af 27 Skud fra hvert Skib. I fremmed Havn eller paa fremmed Rhed tillades det tillige at give denne Salut Morgen og Aften.

35. Naar Kongehuset glædes med en Prindses eller Prindsesses Fødsel, da skal Flaaden, Eskadren eller enkelt Skib, naar det er officielt bekendtgjort, slage; og om Middagen gives følgende Salut: for en Kronprindses Fødsel: af hvert Skib 27 Skud; for en Prindses Fødsel: af hvert Skib i Flaaden eller Eskadren 21 Skud; af enkelt Skib 27 Skud; for en Prindsesses Fødsel: af hvert Skib i Flaaden eller Eskadren 15 Skud, af enkelt Skib 21 Skud.

36. Naar Flaaden, Eskadren eller enkelte Skibe ligge paa en fremmed Rhed eller Havn, hvor saadanne Dage, som de i §§ 32, 33, 34 og 35 anførte, festligholdes paa en høitidelig Maade, da er det Chefen tilladt at deltage i Festligholdelsen, ved at give en Salut, som dog ikke maa overskride det i §§ 1, 3 og 4 bestemte Antal Skud.

37. Naar den Almægtige bortfalder Kongen eller nogen af det kongelige Hus, da skal i Flaaden, Eskadren eller paa enkelte Skibe, i hvilken som helst Havn eller paa hvilken som helst Rhed, de end ere, naar dette sørgelige Dødsfald er den Kommanderende bekendtgjort, ved Solens Opgang alle Slage, Giøse og Bimpler heises paa

27. April halv Stang, alle Ræerne brases i Kryds og Pif, samt indtil Middag skydes Sørgeskud med saadant aspasset Mellemrum af Tid, at Antallet af Skuddene fra hvert Skib bliver det tredobbelte af de i §§ 1, 2, 3 og 4 bestemte Skud; Antallet formindskes, dersom Tiden imellem Skuddene vilde blive mindre end $\frac{1}{2}$ Minut. Om Middagen heises alle Flage, Gisfe og Vimpler paa hel Stang, og alle Ræerne brases firkant.

38. Naar det er Kongen selv, som Gud bortfalder, da skal, naar Sørgeskuddene ere affyrede, Flag, Vimpel og Gisf heiste paa hel Stang og Ræerne braste firkant, hvert Skibs Mandskab tages i Trostabsed til Thronfølgeren, hvorefter fra hvert Skib saluteret med 3 Gange 27 Skud, samt slages til Solens Nedgang.

39. Dør en Admiral, Viceadmiral eller Kontreadmiral, som var en chef Kommanderende ombord i en Flaade eller Eskadre, da skal, naar hans Lig sættes overborde, Kommandoflaget og alle Skibenes Flage, Gisfe og Vimpler stryges paa halv Stang, Ræerne paa alle Skibene brases i Kryds og Pif, Bagten træde ud, Gevær præsenteres, Marsch slaas, og skydes saa hvert $\frac{1}{2}$ Minut 1 Skud, indtil alle Skibene hver for sig have skudt: for en Admiral 11 Skud, for en Viceadmiral 9 Skud, for en Kontreadmiral 7 Skud. Infanteriet paa hvert Skib skyder 3 Salver.

40. Dør en Viceadmiral eller Kontreadmiral, som er under et ældre Flags Kommando, da forholdes paa de Skibe, som vare under hans Kommando, efter § 39, undtagen, at der i Stedet for Marsch slaas for en Viceadmiral 3 og for en Kontreadmiral 2 Hvirvler.

41. Dør en Kommandør eller Kommandørkaptain, der som en chef Kommanderende fører Stander, da forholdes efter § 39, undtagen at der ikkun slaas 1

Hvirvel og at der skydes fra hvert Skib 5 Skud, hvert 27. April. $\frac{1}{2}$ Minut 1 Skud. Infanteriet paa hvert Skib skyder 3 Salver.

42. Dør Flagkommandøren, da skal, naar hans Lig sættes fraborde, Kampagneflaget og Gjøsen paa Kommandoskibet stryges paa halv Stang, Ræerne brases i Kryds og Pif, Bagten træde ud, Gevær præsenteres og skydes 15 Skud, hvert $\frac{1}{2}$ Minut 1 Skud. Infanteriet skyder 3 Salver.

43. Dør en Flagkaptain, da forholdes efter § 42, undtagen at der ifkun skydes 13 Skud.

44. Dør en Kommandør eller Kommandørkaptain, som fører Stander i en Flaade, da stryges Standeren, samt Kampagneflag og Gjøse paa halv Stang, og forholdes paa det Skib, han vor paa, efter § 42.

45. Dør en Kommandør, Kommandørkaptain, Kaptain, Kaptainløjtnant eller Løjtnant, som er Skibschef, da skal, naar hans Lig sættes fraborde, Flag, Gjøse og Vimpel stryges paa halv Stang, Ræerne brases i Kryds og Pif, Bagten træde ud, Gevær præsenteres, og skydes saa fra det Skib, han kommanderede, hvert $\frac{1}{2}$ Minut 1 Skud, ialt: for en Kommandør 13 Skud, for en Kommandørkaptain 11 Skud, for en Kaptain 9 Skud, for en Kaptainløjtnant 7 Skud, for en Løjtnant 5 Skud; men har han havt flere Skibe under sin Kommando, da skal paa alle de andre Skibe Flag, Gjøse og Vimpel stryges paa halv Stang og Ræerne brases i Kryds og Pif. Infanteriet skyder 3 Salver.

46. Dør en subalterne Kaptain, da skal, naar hans Lig sættes fraborde, paa det Skib, til hvilket han hørte, Kampagneflaget stryges paa halv Stang, Ræerne brases i Kryds og Pif, Bagten træde ud, Gevær præsenteres,

27. April. og skydes 9 Skud, hvert $\frac{1}{2}$ Minut 1. Infanteriet skyder 3 Salver.

47. Dør en Kaptainløjtnant eller Løjtnant, da forholdes efter § 46, undtagen at Bagten ikkun træder ud med skuldret Gevær, og at der skydes hvert $\frac{1}{2}$ Minut 1 Skud; for en Kaptainløjtnant 7 Skud, for en Løjtnant 5 Skud.

48. Dør en Kadet, da skal, naar hans Lig sættes fraborde, Kampagneslaget heises paa halv Stang, og skydes saa 3 Skud, hvert $\frac{1}{2}$ Minut 1.

49. Bliver nogen af ovenmeldte Personer skudt i Bataille, da skal der skydes for ham, som for en Officer af den Klasse, der er næst for hans Karakter.

50. Dør nogen Underofficer eller Gemen, da skal, naar hans Lig sættes overborde, Kampagneslaget heises paa halv Stang; bliver han skudt i Bataille, da skydes over ham 1 Skud.

51. Dør en Officer ved Seldatesquen, da skal, naar hans Lig sættes fraborde, iagttages samme Ceremoniel som for en Søofficerer af samme Rang.

52. Skulde det hælde sig, at nogen af de i § 15 ommeldte Personer ved Døden afgaar ombord, da skal paa det Skib, han var paa, Kampagneslaget stryges paa halv Stang, Kærne brases i Kryds og Pisk, med Bagt og Tromme ske den Hønnør, som ham efter Ceremonielreglementet for Sømilitæretaten tilkommer, og saa skydes saa mange Skud, som i § 15 er bestemt, hvert $\frac{1}{2}$ Minut 1. Infanteriet skyder 3 Salver.

Umindelige Regler at iagttage ved de
fornævnte Saluter.

53. Intet Skib, paa hvilket Kongen er ombord eller Kongens Flag heist, besvarer nogen Salut.

54. Naar flere Personer af den kongelige Familie^{27. April.} passere eller komme ombord i Flaaden, Eskadren eller enkelt Skib, gives kun den Salut, som tilkommer den fornemste iblandt dem. Det samme gjælder med Hensyn til Salut for Rangspersoner.

55. En yngre Rangsperson gives i Almindelighed ikke Salut, naar en af høiere Rang er ombord.

56. En Chef under Kommando giver aldrig Salut uden den tilstedeværende kommanderende Officers Ordre eller Tillabelse, undtagen for Kongen selv og efter det i § 10 foreskrevne.

57. Ingen Salut maa gives efter Solens Næbgang undtagen for Kongen selv og Kongens Flag.

58. Alle Saluter skulle ske fra øverste Batteri, Skandse og Bak.

59. Kanonchalupper eller Kanonjoller maa ikke salu-
tere, men kun besvare den Salut, som gives af fremmede
Orlogsmænd.

60. Skibe paa 10 Kanoner og derunder salutere kun med saa mange Skud, som de efter deres Kanoners Antal kunne give, idet dog Antallet af Skuddene skal være ulige. Skal Salut besvares, gives derimod Skud for Skud.

61. Førend nogen fremmed Fæstning eller fremmed Orlogsmænd salutes, forsikrer Chefen sig om, at Saluten bliver besvaret Skud for Skud.

62. Naar et dansk Krigsskib eller dets Chef salutes af et fremmed Krigsskib, skal denne Salut besvares med Skud for Skud, lige meget hvilken Rang den kommanderende har.

63. Naar de i §§ 32, 33, 34, 35, 37 og 38 anførte Saluter stydes paa fremmed Rhed eller i fremmed Havn, bør vedkommende Autoriteter i Forveien underrettes derom.

27. April. 64. Ved dette Reglement hæves de Bestemmelser om Salut, som indeholdes i Søkrigsartikelsbrevet 8. Januar 1752 §§ 828—832 inklusive, §§ 840—881 inklusive, §§ 907—921 inklusive, og §§ 924—927 inklusive, samt alle senere Anordninger angaaende Salut for Krigsskibe. Dog observeres ved Bestemmelsen i dette Reglements §§ 61 og 62, i Henseende til russiske Krigsskibe, Deklarationen imellem Danmark og Rusland af 15. Januar 1829,*) Artikel 3, hvorefter Admiraler ikke ere forpligtede til at besvare de Saluter, de modtage fra en Stander- eller Vimpelman, anderledes end med 2 Skud mindre end den givne Salut.

*) Denne Deklaration lyder i Oversættelse saaledes:

„Da Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Keiseren af Rusland ønske for Fremtiden at forebygge de Misforstaaelser, som stundum ere blevne foranledigede ved ufrivillig Undladelse af Hilsen mellem begge Magters Krigsskibe, saaledes som denne er fastsat ved Traktat 30. Oktober 1730, og da de have taget i Betragtning, at dette Ceremoniel, som er uden egentlig Nytte, er i Almindelighed gaaet af Brug blandt Europas Nationer, og da de desuden ere overbeviste om, at, i Følge de mellem begge Regjeringer bestaaende venskabelige Forhold, Ophævelsen af en Del af disse Formaliteter ikke vil gjøre mindste Skaar i den Agtelse, som de stedse gjensidigen have vist hinandens Flag, have de besluttet at simplificere nogle af bemeldte Traktats Bestemmelser og have de derfor i dette Niemed med speciel Fuldmagt forsynet, hvilke ere blevne enige om følgende Artikler:

1. Den Hilsen, som begge Magters Krigsskibe skulle gives i Følge den 1., 2., 3., 5., 13. og 14. Artikel i Traktaten 30 Oktober 1730 er gjensidig affaaffer. Intet Krigsskib, hvad enten det er i Hart eller ligger for Anker, skal længere være forpligtet at hilse den anden Magts Krigsskibe, undtagen for

Frdg. ang. Maaden, hvorpaa Bekjendere af den 10. Mai. mosaiske Tro for Fremtiden skulle edfæstes.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.

.....
i—2.

jaa vidt det sker af Agtelse for Admiralflaget fra en Officers Side, der har ringere Rang. Paa Grund af denne Overenskomst finder den 6. Artikel af bemeldte Traktat, som bestemmer, at de respektive Krigsskibe ikke skulle hilse hinanden i Østersøen fra Bornholm indtil Kysten af Lisland, ikke længer nogen Anvendelse.

2. Det forstaar sig af sig selv, at begge Magters Krigsskibe vedblive at hilse hinandens Fæstninger og Batterier efter Indholdet af Artikel 7 i Traktaten af 1730, og at denne Hilsen skal bevares Skud for Skud.

3. I de Tilfælde, som ere omtalte i nærværende Deklarations 1. Artikel, bliver den 11. Artikel i Traktaten af 1730 saaledes at modificere, at Admiraler kun ere pligtige at svare med 2 Skud mindre og Storadmiraler med 4 Skud mindre end de hilses med af en Officer af ringere Grad.

4. Hvad angaar Skibshilsen af Handelskibe, da bliver den 8. Artikel af bemeldte Traktat modificeret paa den Maade, at de russiske Handelskibe, naar de passere gennem Sundet eller Belterne, skulle paa Grund af Strømmens Voldsomhed ikke med Strængighed tilholdes at stryge Seil som Hilsen for Fæstningerne Kronborg, Nyborg og Frederiks.

5. Alle øvrige Artikler i Traktaten af 1730 blive i fuld Kraft.

6. Nærværende Overenskomst skal uden at forsynes med Ratifikationer træde i Kraft fra denne Dag, og den skal staa ved Magt indtil der i Følge den i Madsen underskrevne Protokol d. 7. November 1818 kan blive fastsat et almindeligt Reglement om Skibshilsen mellem alle Sømagter.

10. Mai. 3. Paa de Steder, hvor ingen jødisk Geistlig ophol-
der sig, bør efter Dommerens Foranstaltning en anden vel
oplyst og agtbar Mand af den mosaiske Trosbekjendelse
møde i Retten i fornævnte Siemed; dog bør det altid staa
enhver paagjældende frit for, naar han ønsker den vedkom-
mende Katekets Nærværelse, og han vil besto dennes Be-
fordring, samt give ham Diæter, der blive at udrede med
2 Rbdlr. Sølvs daglig, at erholde Eidsagen foretagen paa
en derefter lempet Tid, dog ikke udenfor de sædvanlige
Retsdage, medmindre Sagen efter sin Bestaffenhed kvalifi-
cerer sig til Extraretsbehandling, eller han vil erlægge de
for saadant Tilfælde bestemte høiere Retsgebyrer.

4.

10. Mai. Plak., ang. Organisationen af en Lægdsindret-
ning i Danmarks Kjøbstæder med Undtagelse af Kjø-
benhavn.

Jndm. Saml. pag. 342.

24. Mai. Plak., indeholdende nærmere Bestemmelser med
Hensyn til Eksekution i en Landeiendoms Afgrøde.

Jndm. Saml. pag. 346.

24. Mai. Oktroi for det kongl. kjøbenhavnske Brandasfu-
rancekompagni paa Varer og Effekter.

.....

1—11.

12. De, som ved dette Kompagni tegne Assurance,
erhverve derved ikke blot Ret til Erstatning af det Tab,
der lides umiddelbart ved Ildsvaade, hvad enten denne

maatte opkomme inden i Huset eller udenfra, fjendtligt 24. Mai. Overfald undtaget, men Kompagniet overtager ogsaa Erstatningen af det Gods, som i Anledning af en opstaaet Ildbrand er bortkommet og beskadiget for de asfurerede, saa vel som af den Beskadigelse, de forsikrede Gjenstande undergaa ved Flytning, for saa vidt denne kan anses tilstrækkelig anlediget, under hvilken Forudsætning ogsaa de derpaa medgaaede Omkostninger erstattes. Overstiger Skaden den forsikrede Summa, bliver det overstyvende Kompagniet ubedkommende; men dersom det forsikrede Gods har været af større Værdi, end den tegnede Assurance, og noget deraf bjerges, skal Skaden fordeles paa den samlede Værdi, f. Ex. er Værdien 5000 Rbd., men deraf kun forsikret for 4000, sølgelig $\frac{1}{5}$ af Værdien er uforsikret, erstattes en Skade af 3000 Rbd. kun med 2400 Rbd. eller $\frac{4}{5}$ af Skaden. Erstatningen udbetales, selv i Tilfælde af at Policen maatte være forkommet og altsaa ikke kan ekstraderes i tvitteret Stand, næværgelig til de forsikrede 3 Maaneder efter at Skaden for Kompagniet er bevisliggjort, med mindre derimod inden foransførte Frist maatte være gjort lovligt Forbud. Herom bør Policerne indeholde den fornødne Klausul, paa det at de, som ved Pantesætning eller paa anden lovlig Maade ere komne i Besiddelse af samme, kunne være opmærksomme paa at gjøre deres Ret betimelig gjældende.

13. Enhver, som vil have noget asfureret, maa herom under sin Haand indgive en Anmeldelse, hvortil trykte Blanketter i Kompagniets Kontor kunne erholdes, og hvori navnlig bør ansøres, om Assurance skal tages alene paa samme Varer eller ogsaa paa andre, som komme i Stedet for dem, som udtages, og naar det modsatte ikke udtrykkelig tilkjendegives, antages stedse Indteguingen kun at angaa Gjenstande, der tilhøre Anmelderen selv. Til Oplysning om hvad der i Tilfælde af opstaaet Ildsvaade af Ilden er

24. Mai. fortæret eller beffabiget og hvad dets Værði er, skal den asfurerede være pligtig til faadant med sine Bøger og Regnskaber at bevise, eller, om faadant ikke er muligt, med sine Folks Vidnesbyrd bekræfte; skulde dette ei heller være muligt at erholde, som det staar Kompagniet frit for at lade undersøge, skal den asfurerede troes paa sin edelige Angivelse, saa længe ingen gyldig Marsag er til at formode, at den er falsk.

14—16.

17. Skulde der mellem Asfurancekompagniet og de asfurerede opkomme nogen Tvistighed, som ikke mindeligen enten i eller udenfor Forligelseskommissionen kan afgjøres, maa Parterne, saafremt de ikke ønske Sagens Afgjørelse ved sædvanlig Rettergang, efter indbyrdes Overenskomst hver paa sin Side udnævne tvende, en lovfyndig og en af Kjøbmandsstanden, som dem uden noget Ophold skal kjende og dømmе imellem. I Tilfælde af Stemmelighed mellem de udnævnte Mænd, tage disse igjen en Opmand til sig. Er nogen af Parterne ikke tilfreds med Udfaldet af de saaledes udnævnte Mænds Kjendelse, bliver Sagen til Høiesteret at indstævne, hvor den strax maa foretages og paadømmes, paa det at Parterne hastigen kunne blive adskilte. Kompagniet skal være fri for at bruge stemplet Papir under sin Procedure.

18 - 25.

1. Juni. Habent Brev ang. Hæderstegn ved Soetaten.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At Vi fra Vort Admiralitets- og Kommissariats-Kollegium have ladet Os allerund. foredrage, hvorlunde det af Vore høifalige Forgængere Kong Christian den Syvende og Kong Frederik den Sjette stiftede og stadfæstede Hæderstegn for god Tjeneste ved Søetaten end ydermere maatte kunne gjøres virksomt til at

opmuntre saavel til Trost og Flid i Vor Tjeneste som 1. Juni. til hæderlig Opførsel udenfor denne; og efter at have taget alt dette under allern. Overveieelse, ville Vi i saa Henseende have anordnet som følger:

1. Hæderstegnet skal kaldes „Hæderstegn for god Tjeneste ved Sætat“, og, præget i Sølv, fremstille paa den ene Side den kongelige Stifters Navnetræk med Omfkrift: 29. Januar 1801, samt for „god Tjeneste“, og paa den anden Side: en Egekrands med Indskrift: „Fortjent“. Enhver, der er benaadet med Hæderstegnet, skal ved alle Leiligheder, hvor han er iført Uniform, bære det aabenlyst paa Brystet i et rødt Baand med hvid Stribe og det er ham tilladt at bære det ogsaa til civil Paaflædning.

2. Hæderstegnet uddeles aarligen den 29. Januar paa en høitidelig Maade efter Vort Admiralitets- og Kommissariats-Kollegii Foranstaltning.

3. Udgang til at benaadest med dette Hæderstegn ville Vi i Henhold til Vor Resolution af 13. December f. A. paa Vort Admiralitets- og Kommissariats-Kollegii allerund. Foreskilling, i Almindelighed allern. tilstaa enhver af Vor Sætats faste Mandstab, der i 1. Division er avanceret til en Underofficersgrad eller i 2. Division er kommen i Haandværkernes 1. Klasse eller i en Stilling, der kan anses lige dermed, naar han uafbrudt har staaet i Statens Tjeneste i 25 Aar fra den Tid han er udtraadt af Lærlingeklasserne, og naar han af sine foresatte saavel paa Bore Værfter, som ved det Korps eller Kompagni, hvori han staar, er erkjendt som en brav Mand, der ved Trost, Duelighed, Flid og godt Forhold i Tjenesten og i sit private Liv maa agtes værdig til at bære et offentligt Bidnesbryd om udmærket Opførsel i Vor Tjeneste.

1. Juni. 4. De nærværende Haandværkere af 2. Klasse forbeholde Vi den Adgang, de hidtil have havt til at erholde Hæderstegnet. De fremtidige Haandværkere i 2. Klasse, saa vel som de helbefarne Konstabler og Matroser maa, uden i Umindelighed at have Adgang til at erholde Hæderstegnet, dog indstilles til at benaades dermed, naar de, efter at have tjent i den for Adgang til Hæderstegnet bestemte Tid, ere anbefalede for Dygtighed og rosværdigt Forhold, saaledes at der fra denne Side intet har været til Hinder for deres Forfremmelse.

5. De Mestere, der ere eller blive benaadede med Hæderstegnet, ville Vi som hidtil have forundt Rang under Nr. 3 i Rangforordningens 8. Klasse.

6. Alle, der ere benaadede med Hæderstegnet, med Undtagelse af de høiere Officierer, der ere eller herefter blive ansatte ved Vor egen allerh. Resolution, eller efter Gageringen staa i Klasse med nogen af disse, skulle, saa længe de forblive i Vor Sæetat, aarligen den 29. Januar nyde en Gave af 10 Rbd. Sølvmynt.

7. Hæderstegnet maa ikke tildeles nogen, der efter Dom har udstaaet en korporlig Straf, eller som har været sat under Tiltale og ikke er bleven aldeles frifunden. Dog ville Vi allern., at en mindre tilregnelig Mangel, der saaledes kunde medføre Udelukkelse fra at erholde Hæderstegnet, maa anses hævet, naar de fastsatte 25 Aars gode Tjeneste kunne beregnes fra den Tid Manden blev sat under Tiltale, eller naar han ved en eller anden særdeles god eller udmærket Handling har søgt at gjøre sig værdig til at hædres; i hvilket sidste Tilfælde han dog ikke strax vil kunne erholde Hæderstegnet, men først kan indstilles dertil, naar han i 1 à 2 Aar efter Omstændighederne i alle Henseender har vist et rosværdigt Forhold.

8. Den, der er benaadet med Hæderstegnet, beholder 1. Juni. det til sin Død, med mindre han for utilbørligt Forhold affkediges af Vor Tjeneste uden Pension, eller gjør sig skyldig i en saadan Brøde eller viser et saadant Forhold, som efter § 7 udelukker fra at erholde Hæderstegnet, da det i saadanne Tilfælde bliver at tilbagelevøre. Naar nogen, der er benaadet med Hæderstegnet, afgaar ved Døden, bliver det ham tildelte Hæderstegn at indsende til Vort Admiralitets- og Kommissariats-Kollegium.

9. En Kommission, bestaaende af Fabrikmesteren, begge Ekvipagemestrene, Nyboders Kommandant og Korps- og Kompagnicheferne, samt tillige af Dokkens og Reberbanens Inspektions Officerer, naar der er Spørgsmaal om nogen af det Mandstaf, der er ansat til Arbejde paa et af disse Steder, skal sammentræde i Slutningen af hvert Aars December Maaned, for at undersøge og bedømme, hvilke der ere værdige til at benaades med Hæderstegnet, hvorefter den afgiver sin Betænkning derom, hvilken med Overekvipagemesterens Erklæring indsendes til Vort Admiralitets- og Kommissariats-Kollegium for at blive Os forelagt til allern. Afgjørelse. Skulde Kommissionen eller enkelte af dens Medlemmer i Aarets Løb faa Kundskab om, at nogen, der er benaadet med Hæderstegnet, skulde have vist et Forhold, der kunde gjøre ham uværdig til at beholde dette Udmærkelsestegn, skal den strax sammentræde for at afgive Betænkning derom.

10. Enhver, der formener at have Afgang til at erholde Hæderstegnet, har inden hvert Aars 1. December til Kommissionen at indgive sit Andragende derom, ledsaget med de fornødne Attester under Sagttagelse af de Forfister, som Vort Admiralitets- og Kommissariats-Kollegium derom maatte give.

1. Juni. II. Iøvrigt overdrage Vi allern. denne for Vor Sæetat vigtige Sag til Bort Admiralitets- og Kommissariatskollegii vedvarende Omsorg; ligesom Vi holde Os forvissebe om, at den anordnede Kommissions Medlemmer vilde afgive deres Skjøn med den største Omhu og Upartisthed.

6. Juni. **Kanc. Skr. (til Rentekammeret) ang., hvorvidt det er lovmedholdeligt at bortfæste flere Gaarde til en og samme Mand.**

Ved behagelig Skrivelse af 2. f. M. har det kongl. Rentekammer begjært Rancelliets Ytringer i Anledning af det herhos tilbagefølgende Andragende, hvori Stiftamtmanden over Ribe Stift paa Besidderen af Stamhuset. . . . Frøken N. N.'s Vegne forespørger, hvorvidt der fra det Offentliges Side maatte have Noget imod, at tvende under Stamhuset hørende Fæstegaardmænd, foruden de Gaarde, som de alt have i Fæste, erholde Fæstebrev hver paa en Gaard til, saaledes at disse drives særskilt fra de andre Gaarde, uden at nedlægges eller sammenlægges med dem.

I Gjensvar herpaa skulde man tjenstligst tilmelde det kongl. Rentekammer, at det synes at ligge i de Anordningers Mand, som forbyde vilkaarlig Nedlæggelse eller Sammenlæggelse af Bøndergaarde og paabyde deres Forsyning med Fæstere, at i Almindelighed enhver Bondegaard, som ikke drives af Eieren selv, skal være forsynet med en særskilt Fæster, der bebor samme og der holder Dug og Dis, hvilket og navnlig i adskillige Værnepligten vedkommende Bestemmelser er blevet betragtet som et til Begrebet om en Gaardfæster hørende Kjendetegn. Dersom det blev almindeligt, at den samme Mand fæstede flere Bøndergaarde, kunde saadant medføre, at der blev færre Bondefamilier i en betrygget Stilling, end der vilde have, naar der paa hver Bondegaard, ifølge dens Bestemmelse, etableredes en særskilt

6. Juni.

Familie. Forfaavidt velbemeldte Kammer har anført, at Kammeret ved allerh. Refol. af 5. Juli 1815 er bemyndiget til endog at bevilge Sammenlægning af Bøndergaarde, maa Kollegiet bemærke, at bemeldte Resolution synes mindre anvendelig paa Fæstegods end paa Eiendoms-gods, og i alt Fald, faavidt Kollegiet skjønner, ikke kan tjene til Bevis for, at den omspurgte Fremgangsmaade kunde tillades uden Bevilling, ligesom den af Kammeret ansførte kongl. Resolution af 2. Marts 1796*) kun viser, at der fra det Offentliges Side intet var imod, at en Fæster, der ved Arv eller paa anden Maade kom i Besiddelse af en Eiendoms- eller Arvefæstegaard, jo kunde drive denne tilligemed sin Fæstegaard. Snidfertid maa man dog anse det for tvivlsomt, om Spørgsmaalet, hvis det skulde afgjøres ved Domstolene, vilde blive besvaret derhen, at en Eier ikke var berettiget til at bortfæste flere Gaarde til samme Fæster; thi da Forbuddet dog alene maatte udledes ved Hjælp af Slutninger fra Lovgivningens Diemed med de ommeldte Anordninger, kunde det, med særdeles Hensyn til den Formodning, der er for den frie Disposition over ens Eiendom, anses uvist, om Domstolene vilde tillægge denne Slutning den Evidens, som behøves for at begrunde et saadant Forbud, hvorved dog maa bemærkes, at den nævnte Formodning dog synes

*) I kongl. Refol. 2. Marts 1796, der meddeltes Vedkommende i Kanc. Prom. af 16. Juli s. A., udtales det, at i Hensigt til de Landvæsens-Anordninger, hvis Overholdelse er Rentekammeret nærmest vedkommende, finder Kongen intet til Hinder imod, at Fæstebønder i Almindelighed, naar de ved Arv, Giftermaal eller paa anden Maade komme i Besiddelse af en Eiendoms- eller Arvefæstegaard, jo kunne tillades selv at drive og dyrke denne foruden deres Fæstegaard, forsaavidt saadant kan ske uden Fornærmelse for den Forbbrot, af hvem de have Gaarde i Fæste.

6. Juni. mindre anvendelig i nærværende Tilfælde, hvor der spørges om Eiendomme, med Hensyn til: hvilke det er utvivlsomt, at Eierens Ret i mange Maader er begrændset, og hvor Konsekvensen af de ved udtrykkelig Lov bestemte Grænser ogsaa synes at fordre den ovenomtalte Indskrænkning, der i sig selv vist ikke kan være til nogen hynderlig Hinder for en gavnlig Anvendelse af Eiendommen. Men om der endog kan være en Del Tvivl om, hvorledes Spørgsmaalet ved Domstolene vilde blive besvaret, vilde det dog, i Henhold til det foranførte, saa vidt Rancelliet skjønner, være betænkeligt, at anerkjende den omspurgte Fremgangsmaade for lovlig, saa meget mere som den Omstændighed, at der paa en Gang paa et Gods er to fæstledige Gaarde, som andre Fæstere øvste at erholde i Fæste som jærlige Fæstesteder, synes at vise, at saadant muligt kunde blive mere almindeligt, end man efter Forholdets Bestaandelse skulde tro

7. Juni. Frdg. ang. et nyt Ligningsforhold for de Udgifter, der blive at fordele mellem Kjøbstæderne.

Indm. Saml. pag. 347.

23. Juni. Plak. ang. Redjættelse i Afgiften af Bogumandsfragterne for de danske Provindjer udenfor Sjælland og Fyen.

Indm. Saml. pag. 348.

29. Juni. Kanc. Cirk. (til saantlige Amtmænd) ang. Fuldbgyrdelsen af simpel Fængselsstraf.

I Anledning af et Andragende fra Kongens Foged i Kjøbenhavn er det kommet under Overveielse, hvilke For-

holdsregler der kunne være at følge med Hensyn til Fuldb- 29. Juni.
 hrdelsen af Fængselsstraffe, naar disse ikke ere forbundne
 med noget stærpende Tillæg. Efter i saa Henseende at
 have indhentet Betænkning fra den kongelige Landsover-
 samt Hof- og Stadsret, samt derhos at have udbedet sig
 Oplysning fra det kongelige Generalkommissariatskollegium
 angaaende Maaden, hvorpaa saadan militær Arrest, der
 nærmest kan anses svarende til simpel Fængselsstraf, udtaas,
 skulde man som Regel, der bliver at iagttage, indtil nær-
 mere Bestemmelse desangaaende gives, herved til Bekjend-
 gjørelse for vedkommende Retsbetjente i det Dem under-
 liggende Distrikt tjenstligst melde, at det skyder af Naturen
 af den omhandlede Straf, (der væsentlig deri adskiller sig
 fra Fængsel paa sædvanlig Fangekost, at den ikke medfører
 saadan Indskrænkning i Hensende til Næringsmidler som
 denne sidste Straf, se Forordningen af 16. November 1836
 § 3), at den Paagjældende ordentligvis bør forblive paa det
 Kammer, der udgjør hans Fængsel, og at det heller ikke
 uden Indskrænkning kan tilstedes ham der at have Samkvem
 med andre. Kun bør han, foruden at nyde den for hans
 Sundhed nødvendige Bevægelse, have Udgang til med Fogdens
 Tilladelse at modtage enkelte Besøg, men Fogden bør ved
 at give saadan Tilladelse tage Hensyn, ikke blot til, at der
 ikke gives Anledning til Brud paa den indvortes Orden i
 Fængslet, men ogsaa til, at Straffefængslet vedligeholder sin
 Karakter af Straf. Skjøndt det maa være Fogden over-
 laadt, efter Fængslets Lokalteter og de særdeles Omstændig-
 heder, at bestemme hvad der i saa Henseende kan tilstedes,
 — saa bør det dog ingenlunde tillades Fangen at modtage
 talrige Besøg eller uden særdeles Grunde, saasom naar hans
 legemlige Tilstand maatte gjøre ham trængende dertil,
 at have slikt Samkvem uden til en vis indskrænket Tid,
 saasom af 1 eller høit 2 Timer daglig.

8. Juli. Plak. ang. Forhøielsen af Taxten for Drikkepenge ved Ekstrapostbefordringer i Danmark, Indførelsen af Bognpas m. m. Befordringsvæsenet vedkommende. (Generalpostdirektionen.)

Indm. Saml. pag. 348.

12. Juli. Plak. ang. den Indkaldelse, der i visse Tilfælde skal finde Sted af dem, der maatte være berettigede til ledige Legatportioner eller Pladser i Stiftelser m. v.

Indm. Saml. pag. 349.

12. Juli. Plak. betræffende Kollisioner imellem Udlægshaveres Ret i Løssore.

Indm. Saml. pag. 352.

25. Juli. Plak. ang. Tilladelse for Bestyrerne af offentlige Stiftelsers Midler til af disse at gjøre Udlaan til Opførelsen af nye Ihiug- og Arresthuse.

Indm. Saml. pag. 353.

2. Aug. Kanc. Skr. (til Landslover- samt Hof- og Stadsretten) indeholdende Fortolkning af Forordningen 11. September 1839 § 9, jfr. § 12 og § 13.

..... at det i Forordning 11. September 1839 respektive § 9 og §§ 12 og 13 foreskrevne Varsel kun er befalet for Domsstævningen, der dog, efter hvad der tilige er bestemt, skal „udtrykke den Hensigt at føre Vidner“,

2. Aug.

hvorimod der ved de Stævninger, som maatte blive at ud- tage til Bidnerne, muligens ved flere forskellige Jurisdik- tioner, intet Varsel bliver at give til den paagjældende, der, hvis han giver Nøde, under Hovedsagen kan faa den fornødne Underretning om, naar Bidnesføringen skal gaa for sig. De oven citerede Ord af Anordningen indeholde ingen- lunde, at Domsstævningen selv skal være Bidnestævning, hvilket ogsaa stedse vilde være uanvendeligt i Kjøbenhavn, hvor Bidnerne ikke afhøres ved den egentlige dømmende Ret, men ved særskilte Bidnekamre, og ellers hvor Bidnerne have Hjem under en anden Jurisdiktion end den, for hvilken Hovedsagen bliver at indstævne, men de ere netop valgte, for at Titanten i Kraft af hans Stævning skal sættes i Stand til uden videre Varsel for den paagjældende at faa sine Bidner afhørte. Forordningens § 10 indeholder derfor og, at Bidnerne blive at afhøre under den i Overensstem- melse med § 9 anlagte Sag, uden at der er mindste Vink til, at ny eller yderligere Stævning for den paagjældende er fornøden. Kancelliet maa derfor vel finde den i den medfulgte Konceptstævning indeholdte Anthydning angaaende Bidnesførelse m. v. tilstrækkelig, men det turde dog være for- sigtigst, eftersom det ikke forud kan vides, om ikke Bidne- føring udenfor de saaledes anthydede Retter kan blive for- nøden, blot i Almindelighed at tilkjendegive i Stævningen, at Titanterne tilfugte at erhverve den i samme betegnede Dom, efterat de i Forordningen af 11. September 1839 § 10 foreskrevne personlige Forklaringer ere blevne afslagne, og derhos de fornødne Bidner førte, som Titanterne maatte fremstille, enten ved den kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsrets Bidnekammer eller ved hvilken som helst anden Ret, til Oplysning om, at Indstævnte har været borte i over 20 Aar, og at der i den Tid ingen Efterretning høves, om han var i Live.

12. Aug. **Plaf. ang. Monstring ved Søindrulleringen af Mandskabet paa Skibe i indenrigst Fart og paa visse Skibe og Fartøier, som fare til fremmede Steder, samt angaaende Nedsættelse af Indrulleringsgebyrerne for Dampskibe. (Admiralitetss- og Kommercekollegiet.)**

Indm. Saml. pag. 353.

6. Oktb. **Plaf. ang. Ophævelsen af den ved Forordningen 12. Februar 1834 § 2 paabudne Bolværksafgift af Waade, som ikke ere brændte til Læstedrægtighed. (Generaltoldkammer og Kommercekollegiet.)**

Indm. Saml. pag. 355.

25. Oktb. **Frdg., indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Virkningen af den, ifølge Forordning 24. Juni 1840, fra 1. Januar 1844 i Kraft trædende, nye Skyldsætning af Jordeiendomme med Hensyn til Bedligholdelsen af saadanne Benaadninger og Rettigheder, som ere knyttede til et vist Kvantum Hartkorn.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: at Vi efter at have modtaget begge Bore tro danske Provindsialstænderforsamlingers allerunderdanigste Betænkninger over et dem forelagt Udkast til en Forordning, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Virkningen af den, ifølge Forordningen af 24. Juni 1840, fra 1. Januar 1844 i Kraft trædende nye Skyldsætning af Jordeiendomme med Hensyn til Bedligholdelsen af saadanne Benaadninger og Rettigheder, som ere knyttede til et vist Kvantum Hartkorn, aller-naadigst have fundet for godt at byde og befale som følger:

1. Skjøndt det ved § 18 i Forordningen af 24. Juni

1840 om Indførelsen af en ny Styksfætning af Fordeien- 25. Oktb.
domme i Kongeriget Danmark som almindelig Regel er
fastsat, at de af et et vist Kvantum Hartkorn betingede Ret-
tigheder og Benaadninger, der ere erhvervede eller fremdeles
blive erhvervede inden den 1. Januar 1844, med hvilken
Dag den, ifølge Forordningen af 1. Oktober 1802 § 44
udarbejdede, nye Matrikul træder i Kraft, ikke tabes ved den
Nedsættelse, der efter bemeldte nye Matrikul tilkommer det
til en Eiendom hørende Hartkorn, saa vil der dog, da flige
Rettigheders Erhvervelse fra den ny Matrikuls Indførelse
alene kan bedømmes efter samme, ikke kunne tages Hensyn
til den gamle Matrikul, naar det fulde Hartkorn ikke for-
inden var erhvervet, men maa begrundes ved en senere
Supplering, ligesom det, hvis noget af Eiendommens Hart-
korn senere frastilles samme, ikke til Rettighedens Vedlige-
holdelse kan komme i Betragtning, at den desuagtet efter
den gamle Matrikul vilde beholde det lovbestedte Kvantum
Hartkorn, naar der efter den nye Matrikul mangler noget
heri. Som Følge deraf vil en privilegeret Sædegaard,
hvis Bøndergods efter den gamle Matrikul udgjorde fulde
200 Edr. Hartkorn, vel beholde de med komplette Sæde-
gaarde forbundne Rettigheder, uagtet dette Bøndergods efter
den nye Matrikul faar et lavere Hartkorn; men en Sæde-
gaardseier, der for Fremtiden afhænder noget af det til
Gaarden hørende Bøndergods, bør stedse beholde 200 Edr.
nyt Matrikuls-Hartkorn tilbage, naar han vil vedligeholde
de Forrettigheder, som ere betingede af et saa stort Hartkorn,
uden at det kan komme i Betragtning, at der, Afhændelsen
uagtet, vilde være 200 Edr. Hartkorn tilbage efter den
gamle Matrikul. Ei heller kan en Sædegaardseier, naar
Hartkornet ved den nye Matrikuls Indførelse er under for-
nævnte Kvantum, vinde fornævnte Rettigheder ved at erhverve
forøget Bøndergods, med mindre det derved bringes til 200
Edr. efter den nye Matrikul, hvorimod det forøgede Hart-

25. Oktb. korn, han, som Følge af denne Matrikul, erhverber, i alle Tilfælde kan benyttes til Gaardens Komplettering.

2. Hvad de Sædegaardseiere angaar, der, under Forbeholdenhed af komplette Sædegaardseieres Rettigheder, have afhændet deres Bøndergods, og som, ifølge Forordningerne af 15. Mai 1834, for Sjællands med flere Stifter § 15, for Nørrejylland § 14, og Anordningen 13. August 1841 § 26, behøve 25 Tdr. Hartkorn fri Hovedgaardstaxt, naar de, uagtet de tillige have udparcelleret Hovedgaarden, skulle, saavel med Hensyn til Provindsialstænderne som Amtsrædene henregnes til Sædegaardseiernes Klasse, da har det derved sit Forblivende, uagtet hint Hartkorn, ved den nye Matrikul, nedsættes under ovennævnte Størrelse; men, naar nogen af fornævnte Sædegaardseiere i Fremtiden skifter sig ved nogen Del af det dertil hørende Hartkorn, maa han beholde 25 Tdr. nyt Matrikuls-Hartkorn tilbage, hvis han ei vil udtræde af Sædegaardseiernes Klasse.

3. Forjaavidt der til Valgrettighed og Valgbarhed i de mindre Landeiendomsbesidderes Klasse, efter Forordningerne om Provindsialstændernes Indretning af 15. Mai 1834 for Sjællands m. fl. Stifter § 16 og for Nørrejylland § 15 og efter Anordningen om Landkommunevæsenet af 13. August 1841 §§ 3 og 27, hører et vist Kvantum Hartkorn, ville de, som allerede have erhvervet eller inden 1. Januar 1844 erhverve disse Rettigheder, beholde samme for deres Besiddelsestid, uagtet Hartkornet ved den ny Matrikul gaar ned under det lovbestedte Kvantum, kun at intet af de vedkommende Eiendommers nuværende Tilliggende fraskilles samme. Derimod vil Valgret og Valgbarhed efter 1. Januar 1844 ikke kunne erhverves i bemeldte Klasse uden ved Hjælp af en Eiendom, der, efter den nye Matrikul, har det anordnede Kvantum Hartkorn.

4. Hvad de 500 Tdr. Hartkorn angaar, som en Greve eller Friherre, ifølge Anordningen af 13. August 1841 §

24, maa befidde i et Amt, for i faadan Egenſkab at være 25. Oktb. Medlem af Amtsrædet, da vil dette vel iøvrigt blive at be- regne efter den nye Matrikul; men dog ſkal den Afgang til Sæde i Amtsrædet, der i Overensftemmelse med be- meldte Anordning allerede forinden den 1. Januar 1841 er erhvervet af en Lehnſbefidder, ikke for hans Befiddelfeftid tabs ved Hartkornets Medføttelse iſølge den nye Matrikul, ſaa længe Intet fragaar Lehnet af, hvad det i bemeldte Amt befidder.

5. I lige Maade forholdes i et og alt med de Ret- tigheder og Forpligtelſer, der, iſølge Anordningen 29. Juli 1814 § 37 og 49 og Forordninge af 13. Auguſt 1841 § 2 ere forbundne med i et Skole- eller Sognediftikt at eie 32 Tønder Hartkorn. Men, naar dette Hartkorn ved den nye Matrikul gaar ned under fornævnte Størrelſe, og Eierenønſter ^{at} fritages for ovenmeldte Pligter, imod at renoncere paa de dermed forbundne Rettigheder, ſaa bort- falde begge, indtil han ved ny Eiendoms Erhvervelse i Diſtriktet erholder det fulde Hartkorn, efter den ny Matrikul at regne.

6. Forſaavidt Afgang til fælles Jagt efter Vor For- ordning 20. Mai 1840 §§ 4 og 5 beror paa Befiddelſe af et viſt Kvantum Hartkorn i Fælliget, vil, ſkjøndt den ny Matrikul for Fremtiden vil være Regel ved Anvendelſen heraf, den Rettighed, ſom for Tiden tilkommer en Eier paa Grund af ſit Hartkorn, ikke ophøre iſølge den Hartkorns Medføttelſe, den ny Matrikul har medført, ſaa længe det fulde nuværende Hartkorn vedligeholdes, om endog Godſet gaar over til en anden Befidder.

7. Betræffende de Tilfælde, hvori en Landeiendoms Egenſkab ſom Gaard eller Hus efter Anordningerne beror paa et viſt Kvantum Hartkorn, da vil det vel i Alminde- lighed være den nye Matrikul, ſom i ſaa Henſeende gjør Udſlaget; men de Begunſtigelſer, ſom med Henſyn til Ud- ſkrivning til Krigstjeneften ere tillagte Gaardbefiddere ville

25. Oktb. dog fremdeles, saalænge de herom for Tiden gjældende Regler ikke ved en ny almindelig Lovbestemmelse maatte undergaa Forandring, komme den tilgode for hans Besiddelsestid, der inden den 1. Januar 1844 har erhvervet et Bondested, hvis Tiliggende efter gammel Matrikul, i Medfør af den nærværende Lovgivning, er tilstrækkeligt til at begrunde hine Begunstigelser, uagtet bemeldte Sted efter den nye Matrikul har et mindre Hartkorn, naar kun intet af det nuværende Hartkorn stilles fra jamme.

8. Hvorvidt den ny Matrikul skal have Indflydelse paa den Forpligtelse til at levere Heste til Bor Tjeneste, der efter Forordning 14. September 1774 § 1 paaligger Hovedgaardseierne, forbeholde Vi Os ved en særlig Anordning at bestemme, efter at Vi desangaaende have indhentet Bore tro Provindsialstænders Betænkninger. Indtil den Tid vil det have sit Forblivende ved den Forpligtelse, som i forommeldte Henseende paaligger de Vedkommende i Overensstemmelse med den nuværende Matrikul.

2. Novb. Kanc. Cirk. (til Amtmanden over Odense Amt) ang. en dansk Mand's Forpligtelse til at yde Alimentationsbidrag til sit i Norge med en norsk Kvinde avlede nægte Barn.

I Anledning af et fra Fruentimret Martha S. af Kristianssand i Norge til Pastor emeritus Holm stilet og af denne Amtet tilfjillet Andragende om at forhjælpes til at erholde Alimentationsbidrag hos en Matros af Munketo, der af hende er udlagt som Fader til et af Supplikantinden den 18. December 1836 født nægte Barn, og som, — saaledes som det optagne Forhør udviser — heller ikke kan fratægge sig under sit Ophold [i Norge] at have haft legemlig Dngang med fornævnte Fruentimmer har Hr. Kammerherren i behagelig Skrivelse af 11. f. M., næst at

ytte den Formening, at en i et fremmed Land paadrægen 2. Novb. Forpligtelses retlige Følger i Almindelighed maa bedømmes efter dette Lands Love, til Rancelliet henstillet, om det ikke maatte anses fornødent, forinden Alimentationsresolution udfærdiges, at indhente Oplysning om, hvorvidt de norske Love med Hensyn til de juridiske Følger af Besvangrelse udenfor Ægteskab maatte indeholde afvigende Bestemmelser fra de danske.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at der i det ovenomhandlede Tilfælde maa forholdes efter de danske Love.

Bekjendtgj. ang. en særskilt Examen i Botanik, 4. Novb.
Kemi og Zoologi, i Stedet for den Prøve i de to førstnævnte Videnskabsfag, der hidtil har været forbunden med den lægevidenskabelige Examen. (Universitetsdirektionen.)

Under 25. f. M. har det behaget Hs. Majest., i Overensstemmelse med de af Direktionen fremsatte Indstillinger allern. at resolvere saaledes:

1. I Stedet for den hidtil med den lægevidenskabelige Examen forbundne Prøve i Kemi og Botanik anordnes en særegen Examen i Kemi, Botanik og Zoologi, hvilken Examen bliver at afholde tvende Gange aarlig, i Mai og September Maaned, første Gang i Mai Maaned 1844, dog at Prøve i Zoologi ikke skal fordres førend ved den Examen, der afholdes i September 1846.

2. Ingen maa indstille sig til den lægevidenskabelige Examen, med mindre han i det mindste et Aar forinden har underkastet sig den saaledes anordnede Examen, og saafremt nogen mere end en Gang indstiller sig til denne Examen, maa han ikke førend et Aar efter at han sidste Gang har

4. Novb. underkasted sig samme stedes til den lægevidenskabelige Examen. Dog skal denne Forfætt om en Mellemtid af et Aar imellem begge Examina først indtræde for dem, som underkaste sig den lægevidenskabelige Examen i 1846, hvorimod det med Hensyn til dem, som tidligere tage Lægeexamen, er tilstrækkeligt, at de forinden have underkasted sig den anordnede Examen.

3. Ved den her anordnede Examen examineres alene mundtlig af Universitetets Professorer i vedkommende Videnskabsfag i Overværelse af 2 Censorer, som efter Forslag fra disse Professorer i Forening med det lægevidenskabelige Fakultet udnævnes af Direktionen for Universitetet og de lærde Skoler, saaledes at den ene vælges blandt bemeldte Fakultets Medlemmer, den anden udenfor samme.

4. Efter nærmere Forslag fra det lægevidenskabelige Fakultet i Forening med Professorerne i de Videnskabsfag, hvori der ved bemeldte Examen skal examineres, har Direktionen for Universitetet og de lærde Skoler at bestemme, i hvilket Omfang Prøven i de forskjellige til Examen henhørende Fag skal anstilles.

5. Ved denne Examen anvendes de samme Karakterer, om ved den lægevidenskabelige Examen, efter de nærmere Regler med Hensyn til Specialkaraktererne, som af Direktionen for Universitetet og de lærde Skoler efter Overlæg med det lægevidenskabelige Fakultet og Professorerne i de vedkommende Videnskabsfag blive bestemte.

6. Af enhver som vil indstille sig til denne Examen, bliver at erlægge et Gebyr af 3 Rbdlr., hvoraf $\frac{2}{5}$ tilfalder Examinatorerne og $\frac{1}{5}$ Pedellerne til lige Deling.

9. Novb. **Kanc. Skr. (til Rentekammeret) om Fiskeriet i Fjerde.**

I behagelig Skrivelse af 21. f. M. har det kongl. Rentekammer begjært Kancelliets Ytringer over det herhos

tilbagesølgende Andragende fra Mørkholt Bys Lodsseiere, 9. Novb. hvori de forespørge, hvorvidt de ere berettigede til at formene andre at drive Fiskeri i den Del af Beile Fjord, som grændser til deres Eiendomme, indtil Midtstrømmen

I den Anledning skulde Rancelliet tjenstligst ytre, at Lovens 5—10—42 ikke, saaledes som Lodsseierne have forment, skjønnes at være anvendelig paa Fjorde.

.....

Plak. indeholdende nærmere Bestemmelse af For=10. Novb. ordningen af 3. Juni 1796 § 42.

Indm. Saml. pag. 355.

Plak. ang. en Udvidelse af den Bestyrerne af 30. Decb. de offentlige Stiftelsers Midler ved allerhøieste Resolution af 14. Juli d. A., bekjendtgjort ved Rancelliplakat af 25. s. M., givne Tilladelse til at gjøre Uldaaen af bemeldte Midler mod Sikkerhed hos Kommunerne. (Rancelliet.)

Indm. Saml. pag. 357.

Frdg. indeholdende nærmere Bestemmelser af 24. Jan. Reglerne for Erhvervelsen af Forsørgelsesret i en Kommune.

Indm. Saml. pag. 357.

Plak. ang. Ophævelse af faste Korndragere. 29. Jan. (Kjøbenhavns Raadstue.)

I Henhold til allerh. Resolution af 22. Oktober 1823, i hvis Følge Korndragerbestillingerne med Tiden skulle

29. Jan. aldeles indgaa, samt overensstemmende med Kancellisfrivelse, dateret 16. Januar d. A., ophæves herved den nuværende Indretning med faste Korndragere, saaledes at Vedkommende, der begjære officiel Maaaling af Korn, for Fremtiden ikke ere forpligtede til at benytte de hidtil interimistisk antagne Korndragere. Som Følge af denne Foranstaltning bliver den ved Plakat 30. September 1835 bestemte Tægt for Korndragere i Kjøbenhavn ligeledes ophævet.

31. Jan. **Plak. ang. Saugffjæring.** (Kjøbenhavns Raadstue.)

Det har allern. behaget Hs. Majest. Kongen at tilbagefalde Resolution af 14. August 1818 ang. Saugffjæring i Kjøbenhavn, saaledes at det herefter bliver et frit Erhverv at ernære sig som Saugffjærer sammesteds med at sauge og hugge Brænde, og at Betalingen for dette Slags Arbejde ikke skal være bundet til nogen Tægt.

10. Febr. **Kanc. Skr. (til Amtmanden over Randers Amt) ang. om en Stifteforvalter skal vige sit Sæde som Dommer i Sager mod Jurisdiktionens Beboere m. m.**

I en med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring af 16. f. M. har Herredsfoged N. N. anholdt om Kancelliets Resolution for, hvorvidt det maa anses nødvendigt, at en Retsbetjent, naar han som Stifteforvalter eller Overformynder bliver nødsaget til at sagsøge nogen af hans Jurisdiktionens Beboere, viger sit Sæde som Dommer og Skriver eller som Foged og Auktionsdirektør.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligft melde, at Kancelliet vel finder, at der ordentligvis intet kan være til Hindre for, at Retsbetjenten fungerer som

Foged og Auktionsdirektør i det omhandlede Tilfælde, men 10. Febr. at man isøvrigt ikke kan indlade sig paa ved Resolution at afgjøre det fremsatte Spørgsmaal, der i hvert enkelt Tilfælde vil være at afgjøre ved Rettens Kjendelse, naar Retsbetjenten ikke selv finder Anledning til at vige sit Sæde og begjærer en Sættedommer bestikket, inden Sagen henvises til Rettergang.

**Bekjendtgj. (til Universitetsdirektionen) ang. 5. Marts.
nogle Modifikationer i den lægevidenskabelige Examen.**

Paa Direktionens allerund. Forestilling har det behaget Hans Majest. Kongen under 1. d. M. allern. at bestemme, at den lægevidenskabelige Examen ved Kjøbenhavns Universitet herefter skal gives følgende Modifikationer:

1. At den pathologiske Anatomi i Forbindelse med almindelig Pathologi optages iblandt de Discipliner, hvori der ifølge Plak. af 30. Januar 1838 § 4 ved den mundtlige Del af bemeldte Examen skal examineres, og en egen Specialkarakter derfor gives; dog at saadan Examination første Gang anstilles ved den Examen, som afholdes i Efteraaret 1844.

2. At Tiden for den mundtlige Examination alene for kirurgiske Operationer fastsættes til en Time, men for de øvrige 6 i ovennævnte Paragraf bestemte Discipliner, der ere Gjenstande for denne Del af Examen, saavel som for pathologisk Anatomi og almindelig Pathologi, ifkun til 3 Kvarter for hver, saa at der ialt til den mundtlige Examination anvendes $6\frac{1}{4}$ Time, nemlig paa den ene af de fastsatte to Dage 3 Timer, paa den anden $3\frac{1}{4}$.

**Kanc. Skr. (til Direktionen for Statsgjælden 12. Marts.
og den synkende Fond) ang. det nødvendige Bevis
for Statsobligationers lovlige Overgang til Per-
sente Hæfte.**

12. Marts. **soner, der i Egenkab af eneste og myndige Arvinger selv have skiftet efter en afdød.**

Den kongl. Direktion for Statsgjælden og den synkende Fond har i behagelig Skrivelse af 3. f. M. i Anledning af, at det oftere er Tilfældet, at der af Vedkommende, der ønske kongelige Obligationer, som tilforn have lydt paa et andet Navn, noterede i Statsgjældskontoirets Bøger som lydende paa et andet Navn eller paa Hændebeholderen, eller af hvem saadanne Obligationer blive indsendte til Ombetning eller til Indførelse i de ifølge Plak. af 4. April 1835 indrettede Indskrivningsprotokoller, til Bævis for den lovlige Overgang af Eiendomsretten til bemeldte Obligationer bliver paaberaabt Transporter, Renunciationer og lignende Dokumenter, udstedte af Personer, der som eneste og myndige Arvinger ved privat Arbedeling have disponeret over samme, uden at deres Egenkab som saadanne er godtgjort paa anden Maade end, hvad Kjøbenhavn angaar, ved en Udskrift af den ved den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsrets Stiftskommission førte Protokol over Anmeldelser af Dødsfald, der ikke have foranlediget offentlig Stiftesbehandling, og andensteds ved en Attest fra den ordinære Skifteret om, at de paagjældende for samme have anmeldt sig som eneste og myndige Arvinger, og ifølge deraf selv have overtaget Boet til Deling begjært Rancelliets Betænkning angaaende: 1) hvorvidt de paagjældendes Berettigelse til at disponere over Obligationerne kan anses tilstrækkelig godtgjort ved en saadan Udskrift eller Attest om det for Skifteretten passerede som ommeldt, eller om ikke desuden et behørigt Arvelegitimationsthingsvidne maa udfordres, samt 2)

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade til behagelig Efterretning herved tjenstligst at bemærke følgende:

ad 1. Der er vel meget, som taler for, at de der af 12. Marts. Skifteretten ere erkjendte som eneste og myndige Arvinger efter en Eier af Statsobligationer, maa af den kongelige Statsgjældsdirktion kunne betragtes som lovlige Erhverbere af samme, saa at den kongelige Kasse maa være uden Ansvar, om der siden deri maatte findes nogen Mislighed. Tabet for de muligen nærmere Arvinger eller Medarvinger, som kunne lide under, at Kapital eller Rente var udbetalt til uberettigede, eller at Obligationen, ved en Transport af disse, var bleven tredie Mands osv., vilde ikke være forskjelligt fra det, som ellers en fraværende Arving kan lide ved, at andre gjøre en mindre god eller dog ufuldstændig Afkomst til Arven gjældende og derved tilegne sig, hvad der tilkommer ham. Smidlertid kan der dog herimod indvendes, at Skifteretten, der lader de ommeldte Personers Foregivende om at være de nærmeste og eneste Arvinger gjælde, dog ikke derved paa en positiv Maade erkjender deres Arveret, men kun, af Mangel paa noget Datum for, at der er andre nærmere eller lige saa nære Arvinger, lader dem beholde Besiddelsen, og at derfor enhver, som træder i Forhold med dem som Arvinger, kan til sin Sikkerhed kræve Bevis for denne deres Egenkab. Det er og meget hyppigt, at de der saaledes have faaet Boet ekstraderet, siden, for at kunne udstede Skjøde paa den afbødes Eiendom, kvittere for de ham tilhørende Panteobligationer og derved bevirke disses Udsettelse af Pantebøgerne, maa legitimere sig med et Arvelegitimationsthingsvidne, og Analogien vilde tale for, at Direktionen ogsaa gjorde lignende Fordring for at erkjende den af dem udstede Transport eller Kvittering for god. Rancelliet kan derfor vel ikke erkjende den foransførte Omstændighed som fuldkommen betryggende, men maa dog tilige herved bemærke, at en modsat Fremgangsmaade vistnok kan lede til Vidtløftigheder og Besværigheder, som i mange Tilfælde de facto ikke vilde være nødvendige, i Særdeleshed

12. Marts. Hvis der skulde vises særdeles Strengthed i at bedømme Legitimationsthingsvidnets Beviskraft, der ordentligvis turde tilstede en Del Tvivl; idet man derhos endnu skal gjøre opmærksom paa, at naar den paatænkte Forordning angaaende Tilbagesøgningen af kongelige Obligationer, der ere frakomne tidligere Besiddere, hvortil et Udcast har været forelagt begge danske Provindsstænderforsamlinger, og hvorover den kongl. Statsgjældsdirrektions Betænkning endnu herfra imødeses, maatte udkomme, vil den Fare og Besværighed, som det ommeldte Forhold kan medføre, meget tabe sig.
ad 2.

20. Marts. **Anordn. ang. Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbenhavn.**

Indm. Saml. pag. 366.

20. Marts. **Bilag til Anordn. om Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbenhavn.**

A Regler, af Hs. Majest. Kongen allern. approberede, til Sagttagelse for Skolekommissionerne.

1—4.

5. I hver Samling lader Skolekommissionen sig forelægge Fortegnelsen over Skoleforsømmelser i de offentlige Skoler i den foregaaende Maaed, dikterer de ved Anordningen hjemlede Mulkter, og besørger det videre fornødne til Inddrivelsen. Ligeledes tages behørigt Hensyn til de øvrige Forseelser, for hvilke Skolekommissionerne ere bemyndigede til at diktere Mulkter, og, for de private Skolers Bedkommende, afhandles Resultaterne af det i den forløbne Maaed førte Tilsyn med samme, samt hvorvidt der maatte være noget i den Anledning at foretage.

6—11.

B Instrux for Lærerne ved Almue- og 20. Marts. Borger-skolerne i Kjøbenhavn og Forstæderne.

1—16.

17. Skolelæreren paaligger det at paase, at Børnene ikke forsømme Skolen eller den i Anordningen ommeldte Kirkegang. For at opfylde denne Pligt skal han anvende ethvert passende Middel og i Journalen anføre, naar et Barn kommer for sildigt eller ganske udebliver fra Skole.

Over de Forsømmelser, som i Maanedens Løb have fundet Sted, har han ved hver Maanedes Slutning at indsende en nøiagtig Liste til Skolekommissionen, forsynet med sine Bemærkninger.

I merbemeldte Journal, som bør indrettes efter et af Skoledirektionen meddelt Skema, anføres desuden, hvorvidt ethvert Barn har været flittigt og anstændigt eller gjort sig straffskyldigt, som ogsaa naar Skole ikke er bleven holdt og af hvilken Marsag.

Journalen maa altid være i Skolen, og skal efter Forlangende forevises i Skolekommissionen samt for de Medlemmer af samme eller andre Foresatte, som begjære at se den ved deres Besøg i Skolen. Læreren har ligeledes med Nøiagtighed at føre de øvrige Listes og Bøger, som af Direktionen befales.

18. Børn, som have smitsomme Sygdomme eller smitsom Udslæt, har Skolelæreren at afvise fra Skolen og derom at gjøre Anmeldelse til Skolekommissionen til sammes vider: Foranstaltning. Iøvrigt paalægges Skolelæreren ved ethvert Barns Optagelse i Skolen at lade sig forevise sammes Daabs- og Vaccinationsattest.

19. Skolelæreren bør søge at befordre Børnenes gode Opførsel og Flid, dels ved at opmuntre de flittige og sædelige ved passende Midler, dels ved at paalægge de vanartige og efterladne en forholds-mæssig og til Forbedring sigtende Straf,

20. Marts. 20. Naar et Barn begaar nogen Feil, da bør Skolelæreren søge at rette det ved Formaning eller nedslutte det eller anvise det en særlig Plads; men forblive disse Forholdsregler frugtesløse, kan Læreren straffe det med en tynd Lapp uden Knuder eller med en Rotting, men ikke med Ris. Ved Udøvelsen af denne Skoletugt bør Læreren stedse vogte sig for Partisthed, Lidenskab eller Overivelse, og aldrig tillade sig nogen Mishandling. Dreftigen, Slag med Haanden, Kniben og Skjældsord ere aldeles forbudne; derimod kan Læreren forbyde Deltagelse i Legetimerne.

Finder Læreren, at de ovennævnte Straffe i et enkelt Tilfælde ere utilstrækkelige, har han at indberette saadant til Skolekommissionen for at faa nærmere Forholdsregler.

21—23.

22. Marts. **Plak. for Kongeriget Danmark ang. den asiatiske Handel.**

Indm. Saml. pag. 395.

29. Marts. **Patent ang. Brugen af det danske Sprog i den flensborgske Stænderforsamling.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Vi have anset det fornødent at være betænkte paa Lovforskrifter, hvorved der sikres de dansktalende Medlemmer af Vor tro Provindsialstænderforsamling for Hertugdømmet Slesvig en virksom Deltagelse i sammes Forhandlinger. Vi have i Følge deraf, og da der ikke af Vor tro flensborgske Stænderforsamling, efter den ved Vort allerh. Reskript af 2. December 1842 til Forsamlingen udgaaede Opfordring, er blevet angivet passende Midler til Opnaaelsen af dette Siemed, maattet finde Os foranledigede til at beslutte, at

efterfølgende, for deres forestaaende Forsamling provisorisk 29. Marts. i Kraft trædende, Anordning skal forelægges Bore tro flesvigste Provindsialstænder til Naadgivning, og forbeholde Vi Os, efter at have modtaget deres Betænkning, derom at tage nærmere Beslutning.

1 De Medlemmer af den flesvigste Provindsialstænderforsamling, som ikke tiltro sig at være det thdske Sprog tilstrækkelig mægtige, for at kunne betjene sig deraf ved deres Foredrag i Forsamlingen, og som af denne Grund ved deres Foredrag i Forsamlingen ville bruge det danske Sprog, have strax i den første Session, efter at Forsamlingen af Vor Kommissarius er erklæret at være aabnet, eller, saafremt de først senere indtræde i Forsamlingen, i den første Session, som de bivaane, forinden der gaas over til Dagsordenen, at tilkjendegive Forsamlingen deres Hensigt, at ville betjene sig af det danske Sprog ved deres Foredrag. De i saa Henseende afgivne Erklæringer, angaaende hvilke ingen Forhandling maa finde Sted, blive at tage til Protokollen. Med Hensyn til de i Abningsmødet afgivne Erklæringer sfer dette ved et Medlem af Forsamlingen, som hertil udnævnes af Vor Kommissarius.

2. De Foredrag, som, i Følge de i Overensstemmelse med foranstaaende Forfrist afgivne Erklæringer, af Medlemmer af Forsamlingen, under sammes Forhandlinger, holdes i det danske Sprog, blive i det thdske Sprog at tage til Protokollen, og med Hensyn hertil skulle de Hjælpe-sekretærer ved Protokolførelsen, som i Overensstemmelse med Patentet af 20. August 1841 af Os allern. udnævnes, være saavel det danske som det thdske Sprog fuldkommen mægtige.

3. Naar Medlemmer af Forsamlingen, som ved deres Foredrag bruge det danske Sprog, ville stille Andragender,

29. Marts. som i Overensstemmelse med Forretningsordenen skulle indleveres skriftlig, og disse Andragender af dem ere forfattede i det danske Sprog, saa have de ved en af Hjælpesekretærerne at lade samme oversætte i det tydske Sprog, og tiligemed det af dem forfattede Andragende at indlevere Oversættelsen til Præsidiumet, hvilken sidste bliver at benytte ved Forhandlingen i Forsamlingen.

3. April. **Plak. ang. Midler til Forebyggelse af Stabsygdommes Udbredelse blandt Faarene.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.:

1—4.

5. Den Eier, som overtræder de ham i Følge denne Anordning paaliggende Pligter, skal, foruden at erstatte den deraf flydende Skade, og, for saa vidt derom kan være Spørgsmaal, at betale Optagelsespenge efter Plakaten af 14. Juli 1837, endvidere anses med en Mulkt til vedkommende Fattigkasse fra 1 til 10 Rbd., hvilken Mulkt, saafremt han har afhændet et eller flere skabede Faar, eller Skindet af et saadant Faar, uden at have iagttaget Forfkriften i § 4, efter Omstændighederne kan forhøies indtil 20 Rbd.

Det følger isvrigt af sig selv, at hvad der efter denne Anordning paaligger Faarenes Eier, vil, hvis disse ere i en andens Bærge, paaligge denne, der altsaa i paakommende Tilfælde vil blive at drage til Ansvar.

6—8.

8. April. **Reskr. (til Rancelliet og Rentekammeret) ang. dem, der attraa Embede paa Island.**

Da det er Vor Villie, at enhver, som attraar An-

stættelse som Embedsmand paa Island, skal have erhvervet 8. April. sig en saadan Færdighed i dette Lands Sprog, at han i det mindste forstaar det, og deri kan gjøre sig forstaaelig for de indfødte, saa skal det paalægges de om Ansættelse derved ansgjænde at ledsage deres Ansøgninger med paalidelig Attest om deres Kjendskab til Landets Sprog.

**Plat. ang. Forandring i den for de dansk- 10. April
vestindiske Der gjældende Lovgivning om Skifte-
sagers Appel.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v., at da det er befundet, at de paa Bore vestindiske Der hidtil gjældende Regler angaaende Indankningen af Skifteretternes Behandlinger og Kjendelser medføre en Del Ulemper, saa have Vi allern. besluttet som følger:

Forordningen af 6. December 1799 § 17, Reskriptet af 27. Februar 1807 og Forordningen af 17. April 1807 § 13 skulle for Fremtiden være saaledes forandrede, at der ved Paaanke af Skifteretternes Behandlinger og Kjendelser i Vestindien forholdes som ved andre Retsfager, og at sølgelig Skiftesager, om de end have den Værdi. at de kunne indkomme for Høiesteret, dog ikke umiddelbart dertil maa indantes, men først blive at indstævne for Vor vestindiske Landsøverret. Dette skal ogsaa være gjældende for alle extraordinære Skifteforvalteres, navnlig Skiftekommissariers, Behandlinger og Kjendelser, saa at Forordningen af 25 Mai 1804 § 13 ei derpaa bliver anvendelig.

**Plat. ang. Rejsepasses Udstedelse paa de dansk- 21. Mai.
vestindiske Der. (Kancelliet).**

Paa Kancelliets derom allerund. nedlagte Forestilling

21. Mai. har Ss. Majest. iunder 15. dennes allern. resolberet saaledes:

Vi ville allernaadigst, at Rejsepasse til de fremmede vestindiske Der herefter skulle udfærdiges af vedkommende Politimester paa St. Croix, St. Thomas og St. Jan, hvorimod Rejsepasse til andre Steder og navnlig til Europa og Amerika fremdeles blive at udstede respektive af Generalguvernøren og af Guvernøren.

25. Mai. **Kongl. Resol., hvorved Kancelliet bemyndiges til ad mandatum at bevilge visse Sager.**

..... derimod bifalde Vi i øvrigt i det væsentlige Vort Kancellis allerund. Indstillinger, og Vi ville saaledes allern. have Kancelliet bemyndiget til ad mandatum at bevilge:

1. Nedsættelse i eller Eftergivelse af idømte Mulfter i alle Tilfælde, hvor Bøden ei overstiger 20 Rbd. Sølv og selv høiere Bøder, naar de ere nogen paalagte i en Sag, som kunde have været afgjort ved mindeligt Forlig, og den forurettede anbefaler den dømte til saadan Eftergivelse eller Nedsættelse.

2. Nedsættelse i eller Eftergivelse af Straffen for Hor ogsaa i de Tilfælde, hvor den fornærmede Ægtefælle er ude af Stand til at give sit Samtykke, eller hvor det efter Omstændighederne og Lovgivningens Bestemmelser maa anses at være uden Virkning, forudsat at der i øvrigt er vigtige, til Fordel for den skyldige talende Omstændigheder, saasom den ved den anden Ægtefælles Forhold givne Anledning, forudgaaende faktisk Ophævelse af det ægtefællige Samliv i flere Aar, og deslige.

3 Tilladelse til nyt Ægteskab under de i Lovens

3—16—15—1 Nr. 4 nævnte Betingelser for den, der for= 25. Mai.
medelst Hør er skilt fra sin Ægtefælle, samt Dispensation
fra Lovens 3—16—8:

- a. naar Forseelsen er begaaet paa en Tid og under Be-
tingelser, da Skilsmisse i Følge Dom eller Resolu-
tion i Overensstemmelse med de almindelige Regler
kunde have været erholdt, og
- b. naar Brøden er begaaet under Ægteskabet og den
fornærmede Ægtefælle er død, men det derhos har
vist sig, at det utilldelige Forhold ikke har forstyrret
det ægteskabelige Samliv, navnlig naar den afdøde
Ægtefælle kjendelig har tilgivet Brøden, hvorhos
Bevilling dog ei maa gives før end 1 Aar fra
den Tid, Ægteskabet ved Dødsfaldet er blevet op-
hævet.

4. Ægteskabets Ophævelse i alle Tilfælde, hvor den
ene Ægtefælle er dømt til Forbedringshusharbejde eller
høiere Straf i 3 Aar eller derover, naar den anden,
der søger Skilsmisse, er uden al Delagtighed i hins For-
brydelse, og ellers har vist en ulastelig Opsørjel, alt i øvrigt
naaget domfældte nægter sit Samthkke.

5. Ægteskabets Ophævelse, naar Ægtefolkene have
levet adskilte i det mindste i 3 Aar i Følge dertil meddelt
Separationsbevilling, eller 3 Aar ere forløbne fra den Tid,
Ægtefolkene indgik Separationsforening for en Forligelses-
kommission, og efter at den geistlige og verdslige Mægling
efter disse 3 Aars Forløb paany er foregaaet, om endog den ene
af Ægtefællerne modsætter sig Skilsmisfen; herved bliver
imidlertid at iagttage, at slike Bevillinger, selv naar for-
ansførte Betingelser i øvrigt ere til Stede, ei bør meddeles i
Tilfælde, hvor Hensyn paa Børnenes Forsørgelse gjør saa-
dant betænkeligt, samt at Manden, naar det er ham, som
imod Hustruens Villie har begjært Skilsmisfen, og huu ikke

25. Mai. kan antages at have givet Anledning til Separationen, hvorved hende Alimentation som under Separationen, indtil hun efter dertil erholdt Bevilling maatte indlade sig i nyt Egteskab.

6. Dispensation fra Lovens 3—16—16—5, naar Affindigheden maa antages at være ulægelig, og efter at der har været givet den affindiges nærmeste Frænder eller efter Omstændighederne en sat Børge Leilighed til at erklære sig over Sagen, samt under Betingelse af, at der sikres Husstruen, hvis hun er den affindige, hendes fuldstændige Underholdning eller i alt Fald et Bidrag hertil efter Mandens Vilkaar og Kollegiets nærmere Bestemmelse.

7.

Endvidere ville Vi have Bort Kancelli be-
myndiget til:

8. At dispensere de under samme hørende Embedsmænd fra det i Forordningen af 19. December 1821 § 4 og Forordningen af 8. Juli 1840 § 49 indeholdte Forbud, efter at Samtykke dertil, for saa vidt Embedsmanden oppebærer kongelige eller Nationalbankens Intrader, er givet af vedkommende Kollegium og Bankens Direktion, og i øvrigt under Betingelse af, at Supplikanten ikke staar tilbage med nogen under Kancelliet sorterende Regnskabsafg, samt at der ellers ikke ved de indhente Erklæringer findes, eller i øvrigt er Kollegiet noget bekjendt, der kunde opvække Betænkelighed.

9.

10. At bevilge, at en Fæstegaard henstaar fæstebelig over den ved Forordningen af 9. Februar 1820 § 1 bestemte Tid, dog ei paa længere Tid end 3 Aar og under Betingelse af, at Gaarden ikke i dette Tidsrum drives i

Forbindelse med Hovedgaarden eller dens Afdel dertil indbringes, hvorimod den bliver at bestyre af en Mand, til hvem Benyttelsen midlertidig overlades. 25. Mai.

11. At meddele kongelige Embedsmænd, der fortære under Cancelliet, Tilladelse til at reise til Udlandet, dog med Undtagelse af Medlemmerne af Bore Kollegier samt Justitiarierne ved Høiesteret og Overretterne, Overpræsidenten i Kjøbenhavn, Politidirektøren sammesteds og Biskopperne, saafremt Reisen maatte være paa længere Tid end 8 Uger; naar slige Tilladelser meddeles, bør dog derom gjøres alferund. Indberetning.

12—14.

Sluttelig tilføies, at Vi under lige Betingelser ogsaa ville indrømme Bore øvrige Kollegier den ovenfor under 8. Post omhandlede Bemyndigelse til at dispensere fra det i Forordningen af 19. December 1821 § 4 og Forordningen af 8. Juli 1840 § 49 indeholdte Forbud for de under hvert især fortørende Embedsmænds Vedkommende, hvorved dog i Forbindelse med de øvrige for Dispensationens Meddelelse foreskrevne Vilkaar endvidere bliver at iagttage, at de paagældendes Kautionister, for saa vidt saadanne have, maa samthkke i Dispensationen. Hvilken Bort Resolution Bort Rancelli vil have at kommunikere samtlige vedkommende Kollegier.

Plak., hvorved Forordningen af 8. Juli 1840, 12. Juni. angaaende Amtstueoppebørsler og de Oppebørsler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne, med videre, indvies til at gjælde ogsaa for Bornholm.

Indm. Saml. pag. 396.

21. Juni. Frdg. ang. den Tilbagesøgningsret, som i Fremtiden skal tilkomme den ældre Eier af kongelige Obligationer og andre offentlige Pengeeffekter fra yngre Besiddere.

Indm. Saml. pag. 397.

26. Juni. Frdg. ang. Fribefordringsvæsenet i Danmark.

Indm. Saml. pag. 399.

29. Juni. Cirk. (til Landinspektørerne) om den nye Matrikuls Indflydelse paa de for Landeiendommens Udstyknings gjældende Regler. (Rentekammeret.)

Da Indspørelsen af den nye Matrikul ei kan være uden Indflydelse paa de for Landeiendommens Udstyknings gjældende Regler, har Rentekammeret ikke villet undlade herved at meddele Hr (Tit.) følgende Bemærkninger i den Anledning til behagelig Underretning og Sagttagelse ved forefaldende Leiligheder.

a—f.

g. Saafremt der under Udstyknings værende Eiendom indbefatter flere, under forskjellige Matrikulsnumere anførte, Jorder, da maa det paa Udstykningskortet nøie bemærkes, hvilke Jordstykker der henhøre til ethvert Matrikulsnummer, og en Forklaring derover meddeles i Udstykningsforretningen. Det simpleste Middel til at undgaa den Korrespondance og Bidtøftighed, som Uoverensstemmelser imellem Matrikuls- og Udstykningsdokumenterne kunne ventes oftere at ville give Anledning til, er, at Udstykningsen udføres efter Kopier af Matrikuleringskortene, og, for at gjøre Afgangen til disse Kopier saa let som muligt, har Rente-

kammeret besluttet, at enhver Landinspektør kan, efter 29. Juni. skriftlig Rekvifition, til Brug ved forestaaende Udskykninger blive meddeelt Kopi af Matrikuleringskortet over den paa-gjældende Eiendom for 2 Sk. pr. Td. Land, dog saaledes, at intet Kort udfærdiges under 64 Sk.

Eiendommen bør i Rekvifitionen betegnes saa bestemt som muligt, ved at angive Amtet, Herredet, Sognet og Byen, hvori den er beliggende, samt det Matrikulsnummer, hvorunder den er anført. Men kan dette sidste ikke angives, da maa den betegnes paa anden paalidelig Maade, hvortil dens Hartkorn og Gammelstat kan regnes. Eierens og Brugerens Navne kunne vel være til Veiledning i denne Henseende, men da de ere jævnlig Forandring underkastede, ere de ikke paalidelige. Da det imidlertid har været umuligt at tilvejebringe de til Matrikullen fornødne Oplysninger paa en saadan Maade, at juridisk Bevis for deres Rigtighed kan have, er det anset nødvendigt at paategne enhver Kopi af Matrikuleringskortene, at den ikke tjener til Hjemmel i Eiendomstrætter. For at forebygge Ubished, har derfor den til Udskykningen antagne Landinspektør at paategne Kortet, at han, i Overensstemmelse med Forordningen af 3. December 1819, i Marken har udmaalt de paa Kortet antegnede Linier og Maal, og derved befundet dette at være stemmende med den ffete Paavisning af Eiendommens Grændser.

Skulde det da findes, at den paa Kopikortet antegnede Grændse ikke er nøjagtig og desaaarsag bør forandres, maa begge de paa-gjældende Naboers Erklæring derover indhentes og vedlægges Forretningen, samt fornøden Forklaring i denne meddeles. Ligeledes bliver en kort Forklaring om den Forandring, som paa Kortet er udført, at tilføje den foruøvnede Attestation.

29. Juni. **Kanc. Str.** (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt) ang. Appellationsstævninger i offentlige Politifager.

..... Skrivelse, hvori Herreds-
foged N. N. har begjært dette Kollegii Resolution for, hvor-
vidt Bestemmelsen i Forordningen af 29. November 1837
§ 7 om, at Underdommeren skal tegne Appellations-
stævningen paa Domsakten, ogsaa er anvendelig paa of-
fentlige Politifager.

..... tjenstligst meddele, at Kol-
legiet er enigt i den af Amtmanden ytrede Mening, at
den omhandlede Bestemmelse i Forordningen af 29. No-
vember 1837 § 7 ogsaa er anvendelig paa offentlige Po-
litifager.

3. Juli. **Bekjendtgj.** (til Provindsialstænderne for Nør-
rejylland) om Resultaterne af deres under deres
Forsamling i 1842 afgivne allerund. Betænkninger
og øvrige indgivne Andragender.

Vi Christian den Ottende osv. Vore tro Pro-
vindsialstænder for Nørrejylland Vor kongl. Hyldest og
Raade. Af de Forhandlinger, som ere foregaaede ved Pro-
vindsialstænderne for Nørrejylland i Aaret 1842, have Vi
med allerh. Tilfredshed erkjendt Deres redelige Iver for
Landets Bedste. Efter at saavel de Betænkninger, som
De have givet over de, Dem til Overveielse forelagte
Lovudkast, som og Deres øvrige allerund. Andragender,
paa det næieste ere blevne prøvede, ville Vi herved allern.
give Dem en samlet Oversigt over de Beslutninger, der i
saa Henseende ere blevne tagne.

.....

II. Paa de af Bore tro Provindsialstænder indgivne 3. Juli.
 allerund. Petitioner have Vi følgende at tilljendegive Dem:

.....
 Endnu finde Vi os foranledigede til at yttre Os for Bore tro Provindsialstænder i Anledning af den allerunderdanigste Adresse, hvori de have anholdt om virksomme Foranstaltninger til den danske Nationalitets Bestyttelse i Bort Hertugdømme Slesvig.

Vi miskjende ingenlunde det patriotiske Sindelag, hvorfra denne Adresse har sin Oprindelse. Men ligesom det ikke er indbefattet under den en Provindsialstænderforsamling anviste Virkekreds at indgive Andragender angaaende indre Foranstaltninger i en anden Statsdel end den, hvorfor den er indrettet, saaledes forudsæ Vi, at en saadan Fremgangsmaade, hvis den blev billiget, maatte, ved dens gjensidige Udøvelse, faa en skadelig Indflydelse saavel paa Stænderinstitutionens Virksomhed, som paa den indbyrdes Stemning mellem de forskjellige Dele af det Monarki, hvorover Forsynet har betroet Os Scepteret. Vi forvente og, at Bore tro Stænder ville finde, at der ikke behøves nogen saadan Mellemkomst for at være forsikret om, at der fra Vor Side vil blive iagttaget alt, hvad der, efter alle Forholds Overveielse, findes fornødent og tjenligt til at hævde Statens Enhed og alle Bore Underaatters Ret.

Plak., hvori bestemmes, at en i Livrente- og 8. Juli.
 Forsørgelsesanstalten i Kjøbenhavn tegnet Overlevelserente har samme Gjældighed som et Indskud i den almindelige Enkekasse. (Finantsdeputationen).

Indm. Saml. pag. 423.

16. Juli. **Blaf. aug. Indkaldelse af Ihændehavere af bortkomne Interimsbeviser, Aktier eller Rente- og Dividendekupons, som ere udstedte af Bestyrelsen for Aktieselskabet for Kjøbenhavns Sommertivoli. (Kancelliet.)**

Paa Kancelliets allerund. Forestilling har det behaget Hs. Majest. ved allerh. Resolution af 10. d. M. allern. at bemyndige Bestyrelsen for Aktieselskabet for Kjøbenhavns Sommertivoli til, naar noget af Selskabet udstedt Interimsbevis eller Aktie eller Rente- og Dividendekupon bortkommer, ved Bekjendtgjørelse, som 3 Gange efter hinanden indføres i den Berlingske politiske og Avertissements-tidende og Kjøbenhavns Adressekontoirs-Efterretninger, med 12 Ugers Varjel at indkalde Ihændehaveren af et saadant Dokument, og, hvis ingen melder sig inden bemeldte Tids Forløb, at give Erstatning for det bortkomne Dokument til dettes i Selskabets Bøger noterede Eier, uden at nogen Trediemand, til hvem Dokumentet maatte være overdraget, derfor kan have nogen Tiltale til Selskabet.

8. Oktb. **Kauc. Cirk. (til Amtmændene) ang. Anvendelsen af det i Reskript 23. Oktober 1795 hjemlede Tvangsmiddel.**

De Tilforordnede i Høiesteret have, ved at henlede Kancelliets Opmærksomhed paa et Tilfælde, i hvilket det i Reskriptet af 23. Oktober 1795 hjemlede Tvangsmiddel mod Inkvisiter, som modvillig nægte at svare, er bragt saaledes i Anvendelse, at en Arrestant til forskjellig Tid har hendsiddet paa Vand og Brød i længere Tid, end den, hvori Vand og Brød kan anvendes som Straf, og uden saadanne Mellemfrister, som Forordningen af 12. Juni 1816 foreskriver, henstillet, om der ikke heraf burde tages

Anledning til at bevirke saadanne Forfrister knyttede til 8. Oktb. Anvendelsen af Reskriptet af 23. Oktober 1795, at Intvister kunne betrygges for ved Evangsmidlets Anvendelse at lide Skade paa Helbreden.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligt have Hr. (Titul) anmodet om, til fornøden Sagttagelse for Fremtiden, at tilkjendegive vedkommende Retsbetjente, at, skjøndt Reskriptet af 23 Oktober 1795 byder, at Intvisten i det der nævnte Tilfælde skal hensesættes paa Vand og Brød, indtil han bestemmer sig til at afgive Svar, er det dog utvivlsomt, at Forhørsdommeren, naar det i øvrigt vistnok sjældne Tilfælde indtræffer, at en Intvist ikke ved flere Dages Hensiddens paa Vand og Brød i ensomt Fængsel lader sig bevæge til at opfylde sin Pligt, bør gjøre en saadan Standsning heri, som er nødvendig, for at ikke hiint Evangsmiddel skal blive farligt for den paagjældendes Helbred.

Ordentligvis bør saaledes Intvistor end ikke fortfare med Anvendelsen af Vand og Brøds Fængsel som Evangsmiddel i den fulde Tid, hvori det efter Forordningen af 12. Juni 1816, sammenholdt med Forordningen af 23. Mai 1840, kan anvendes som Straf, men hellere, naar nogle Dage ere gaaede hen, uden at Intvisten har tilkjendegivet sin Beslutning at svare, foreskalde ham, for om muligt ved gjentagne Foreskillinger at overvinde hans Trods, eller at komme efter, fra hvilke særdeles Marsjager hans Vægning maatte hidrøre, og derefter tage de Forholdsregler, som Omstændighederne maatte gjøre tilraadelige. Vedbliver Intvisten sin Vægning ved at svare, og findes deri Anledning til Evangsmidlets yderligere Anvendelse, kan den paagjældende vel, naar saadant af vedkommende Læge findes ubetænkeligt, underkastes samme endog i 8 Dage uden Afbrudelse, hvorhos Mellemfristerne, naar han

8. Oktb. under successive Fremstillinge og Formaninger fremturer i sin Haardnakketthed, under den anførte Forudsætning ikke stedse behøve at være saa lange, som den Tid, i hvilken han har siddet paa Band og Brød; men uagtet i Lovgivningen intet er til Hinder derfor, bør det omhandlede Tvangsmiddel dog ikkun under ganske særdeles Omstændigheder bringes til Anvendelse i længere Tid, end 30 Dage, og bør det i ilige særegne Tilfælde strengt iagttages, at der efter Udløbet af det Tidsrum, og forinden Inkvisten atter henses paa Band og Brød, hengaar saa lang Tid, at den vedkommende Læge finder samme at være aldeles betryggende imod Skade for den paagjældendes Helbred, ligesom der ogsaa omhyggeligt bør sørges for, at denne, under en saadan fortsat Anvendelse af Tvangsmidlet, er jævnlige Tilsyn af Lægen undergivet.

Forøvrigt er det en Selvfølge, at Tvangsmidlets Anvendelse i mindre eller større Udstrækning for en stor Del maa bero paa, hvorvidt der efter Inkvistens Individualitet og de øvrige Omstændigheder kan være noget grundet Haab om Hensigtens Opnaaelse, ligesom det heller ikke kan være uden Indsigelse, om Forbrydelsen henhører til de større eller mindre; den modvillige Inkvist kan vel ikke klage over, at hans Arrest ved den ovenomhandlede Fremgangsmaade forlænges, da han ved at afgive Svar paa de ham forelagte Spørgsmaal, hvortil han maa anses ubetinget forpligtet, kan befri sig for Tvangsmidlets Anvendelse; men Dommeren bør dog paa den anden Side, naar ingen rimelig Udset er til at erholde en saadan Forklaring, gjøre en Ende paa Sagen, hvilket saa meget mere maa iagttages, saafremt flere Personer ere implicerede i samme, og disse altsaa ville lide ned, at Sagen gaar i Langdrag.

Bekjendtgj. ang. Skibsafgiften for danske Skibe 8. Oktb. i franske Havne. (General=Toldkammer= og Kommerce=Kollegiet.)

I Følge Meddelelse fra det kongl. Departement for de udenlandske Sager er i Frankrig under 2. September d. A., som Resultat af de Forhandlinger, som have fundet Sted i Overensstemmelse med § 2 af den imellem Kongerigerne Danmark og Frankrig under 9. Februar 1842 afsluttede Additional=Konvention, udkommen en kongl. Ordonnance i det væsentlige af følgende Indhold:

1. Skibsafgiften (droit de tonnage) for danske Skibe, kommende fra hvilke som helst Havne til Havne i Frankrig, bestemmes til 2 fr. 10 cent. pr. tonneau fransk Maal, uden Tillæg af den ved Loven af 25. Mai 1799 (6 prairial an 7) bestemte Afgift (décime).

2. En særskilt og eneste Afgift af 6 cent. pr. tonneau skal i Fremtiden erlægges af danske Skibe:

1) naar de søge Nødhavn (relâche forcée) og igjen afgaa med samme Ladning;

2) naar de anløbe en Havn for at høre Ordre, men uden at udføre nogen Handelsforretning;

3) af strandede Skibe, som igjen gaa tilfjøs med eller uden Ladning;

4) af Skibe, som indkomme for Havari, og af Dampskibe, som blot befordre Poster og Reisende med deres Bagage, uden at udføre nogen Handelsforretning.

Bekjendtgj. (til Provindsialstænderne for Sjællands, Fyens og Holland=Falsters Stifter samt for Færøerne) om Resultaterne af deres under deres Forsamling i 1842 afgivne allerund. Betænkninger og øvrige indgivne Andrageuder. 10. Oktb.

10. Oktb. Vi Christian den Ottende osv. G. v.:

I. Følgende Anordninger, hvortil Udkast have været Provindsialstænderne forelagte, ere udfomne, nemlig:

.....

Endnu have følgende 7 Lovudkast været forelagte Bore tro Provindsialstænder:

.....

g. Udkast til en Forordning, hvorved den Minoriteten i Stænderforsamlingerne tilkommende Ret til at erholde sit afvigende Votum optaget i Forsamlingernes Betænkninger eller Andragender nærmere bestemmes.

.....

Naar Bore Stænder i Deres Betænkning over det under Littr. g uævnte Lovudkast have andraget paa, at Optagelsen af Minoritetsvota maatte indskrænktes til Betænkninger over kongl. Propositioner, saa kunne Vi ikke bifalde dette Deres Andragende, efter som Vi fremdeles finde, at det ikke mindre er stemmende med de raadgivende Stænders Væsen end med Forordningen af 15. Mai 1834 § 70 for Østifterne og § 68 for Nørrejylland, at Stændernes Minoritet lige saa vel i Petitioner som i hine Betænkninger har Leilighed til at udtale sin Mening. Da Vi endvidere finde overbeievende Betænknelighed ved en saa betydelig Begrænsning af Minoritetens Ret, som Stænderne i det i Deres Betænkning fremsatte subsidære Forslag have andraget paa, maa det i det hele have sit Forblivende ved de fornævnte Paragrafer i Forordningerne af 15. Mai 1834. Forøvret have Vi ved at lade Stænderne forelægge det forommeldte Lovudkast kun villet afhjælpe en af Bore Provindsialstænder for Nørrejylland under deres Forhandlinger i 1840 udhævet Sansselighed, som formentlig vilde møde

ved Udøvelsen af hin Minoritetens Ret; men da nu Stænderne 10. Oktb. ikke have fundet en Lovbestemmelse herom fornøden, faa have Vi besluttet, ingen Lov i bemeldte Anledning at lade udgaa.

Hvad de stænderfste Komiteer angaar, som Vi havde søgt at forberede ved de Meddelelser, som Vi i 1842 lode gjøre saavel til begge Vore danske Stænderforsamlinger som til Vore Provindsialstænder for Hertugdømmet Slesvig og for Hertugdømmet Holsten, da have Vi vel med særdeles Tilfredshed erfaret, hvorledes Vore tro Provindsialstænder for Stiftterne have sat sig ind i Vore landsfaderlige Hensigter med den Udvikling, som Vi saaledes vare fundede at give den af Vor forevigeede Forgænger stiftede Provindsialstænderinstitution; men efter den mindre tilfredsstillende Indgang, denne vigtige Sag har fundet i Vore øvrige Stænderforsamlinger, have Vi seet Os i den Nødvendighed, for Tiden at stille samme i Bero, idet den paatænkte Indretnings heldige Gjennemførelse ikke lader sig vente uden gennem en almindelig fuld Erkjendelse af dens Betydning og Formaal.

.....

Kanc. Skr. (til Fyens Biskop) ang. hvorvidt 17. Oktb.
Lykning til nyt Egtteskab for Bønder og Almues-
folk kan foregaa umiddelbart efter den i øvrige Egte-
fælles Død.

Med Os. Høiærværdigheds behagelige Betænkning af 16. Juli sidstleden har Kancelliet modtaget et Andragende, hvori Sognepræst N. N. gjør opmærksom paa, at efter at det i Forordningen af 30. April 1824 angaaende Præsternes Embede med Hensyn til Egtteskab, sammes 3. § Nr. 5, i Almindelighed er bestemt, at Præsten ei bør

17. Oktb. iværksætte Tillysningen til nyt Ægteskab, med mindre en Enkemand oppebier 3 Maaneder og en Enke i det mindste et Aar fra den forrige Ægteskælles Død, er det undtagelsesvis tilladt Bønder og andre Almuesfolk, hvis Vilkaar og Tilstand ikke tillade dem længere at hensidde i ugift Stand, at indgaa nyt Ægteskab inden kortere Tids Forløb, nemlig Enkemanden inden 6 Uger efter hans Hustrus Død, og Enken 3 Maaneder efter hendes Husbondes dødelige Afgang, hvorimod Lovstedet intet har bestemt om Tillysning til Ægteskabet, saa at Enkemanden, der ønsker at benytte den nævnte Tilladelse, ikke alene maa kunne forlange Tillysningen 4 Ugersdagen efter Konens Død, altsaa næppe 3 Uger efter Begravelsen, da han kun saaledes kan vente at benytte den ham i Forordningen tilstaaede Gunst, men formentlig endog maa kunne begjære Tillysningen til det nye Ægteskab foretagen flere Uger tidligere, ja ganske kort efter Hustruens Død, efter som det ommeldte Lovsted ikke indeholder noget, der berettiger Præken til at forlange Tillysningen opsat, naar ikke Bielsen forlanges forinden 6 Ugersdagen efter Konens Død. Da en saadan Tillysning i Kirken, saa Uger efter den ene Ægteskælles Død, som en offentlig, ei af nogen Misbilligelse ledsaget Forkyndelse af den anden Ægteskælles Hensigt, at ville med det aller snarest indgaa nyt Ægteskab, i Almindelighed maa antages at vække Forargelse, har Sognepræst N. N. udbedt sig Kanselliets Resolution for, hvor lang Tid der i det mindste skal hengaa imellem Konens Død og den nye Tillysning for Enkemanden.

Os. Høiærværdighed, som ogsaa har antaget, at en Enkemand eller Enke i det givne Tilfælde efter Lovgivningen maa have Ret til strax efter Ægteskælens Død at forlange Tillysning til nyt Ægteskab, skjøndt saadant maa anses som usømmeligt og forargeligt, har i den Anledning

indstillet, at den ommeldte Forordning maatte gives den 17. Oktobr indvidede Fortolkning, at heller ikke Tillysningen fra Prædikestolen til nyt Ægteskab tillades Enkemænd før 6 Uger efter Hustruens Død, og for Enter ikke i noget Tilfælde før 3 Maaneder efter Husbondens Død.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst melde, at med særdeles Hensyn til den første Del af Forordningens § 3 Nr. 5, sammenholdt med Paragrafens Intimation, kan man dog uden Tvivl selv i det Tilfælde, som omhandles i det andet Membrum af Nr. 5, formene de vedkommende at faa Lyst for nyt Ægteskab umiddelbart efter den forrige Ægteskæles Død. Derimod tilstøder Indholdet af denne Del af § 3 Nr. 5 ikke, at Tillysningen nægtes, naar saa lang Tid er forløben, at Udsættelse dermed vilde være de paagjældende til Ginder i at faa Bielsen holdt strax ved Udløbet af den ommeldte Tid. Vel er det ikke uanstødeligt, at der saaledes kan lyskes til Ægteskab endog inden 4 Ugers Forløb efter den forrige Ægteskæles Død, men det turde dog ikke være tilraadeligt derfor at give en ny Lov, saa meget mindre som det vel kan ventes, at Præsten ved passende Forestillinger vil i de fleste Tilfælde kunne formaa vedkommende til at give nogen Tid, hvorhos det maa bemærkes, at der efter Reglement og nærmere Anordning om Sørgebragt m. m. af 14. April 1752 § 1 slet ingen Grændse i saa Henseende var bestemt for de i sammes Slutning omtalte „ringe Folk“, og Forordningen af 23. Mai 1800 § 3 ogsaa med Hensyn til Enkemænd i Almindelighed ophævede den Indskrænkning, bemeldte Lovsted indeholdt, og ligeledes tilstødte en Enke strax efter sin Mand's Død at indgaa nyt Ægteskab, naar hun efter sin Alder ikke kunde antages at være frugtsonnelig.

21. Oktb. **Plak. ang. Nestrift 9. Juni 1819. (Kjøbenhavn's Raadstue.)**

Det bekendtgjøres til fornøden Efterretning, at det ved Hs. Majest.s allerh. Nestrift af 9. Juni 1819 er befalet, at de Embedsmænd og Betjente, som have fri Bolig i kongl. eller andre saadanne offentlige Bygninger i Kjøbenhavn, hvoraf Arealstat ikke svares, skulle erlægge i Afgift til Fattigvæsenet 2 pCt. aarlig af deres Løger.

1845.

9. Jan. **Plak., hvorved den Amtsfattigkasserne i Folge Reglement for Fattigvæsenet paa Landet af 5. Juli 1803, § 47 Litr. a, tilkommende Afgift ophæves imod Bederlag paa anden Maade.**

Indm. Saml. pag. 424.

9. Jan. **Plak., ang. Forlængelse af Terminen for Forfølgelsesrets Erhvervelse i de under Loe og Møgeltønder Herreder hørende Fattigkommuner, der bestyres efter de for Kongeriget Danmark gjældende Anordninger.**

Indm. Saml. pag. 425.

22. Jan. **Kongl. Resol. ang. Sværkjættelsen af de videre fornødne Foranstaltninger til de nye Straffeanstalters Opførelse.**

Efter at have modtaget Bort Rancellis allerund. Forstilling angaaende Opførelsen af de paatænkte nye Straffeanstalter og navnlig angaaende Stedet, hvor Arbejdet for-

mentlig burde begyndes, have Vi i foransførte Henseende 22. Jan. allern. besluttet, som følger:

Den ved Horsens Kjøbstad beliggende, bemeldte Kjøbstad tilhørende, Exercerplads vil enten i det hele eller tilbøielig være at afbenytte til derpaa at opføre et Tugthus og et Forbedringshus, for saa vidt det sidstes Opsørelse andensheds ikke senere maatte foretrækkes; dog ville Vi have denne Vor allerh. Bestemmelse angaaende Byggepladsens Valg betinget af, at der under de yderligere Forhandlinger i Sagen intet mod dens Anvendelse i det ommeldte Diemed findes at erindre.

Disse Straffeanstalters Størrelse bliver at beregne saaledes, at Tugthuset kan optage 400, Forbedringshuset indtil 300 Fanger; hvad deres Indretning betræffer, blive de i Vor allerh. Resolution af 25. Juni 1842 foreskrevne Hovedregler at lægge til Grund.

Uagtet Pladsen til begge disse Straffeanstalter strax bliver at udse, saaledes at de, naar ikke anderledes besluttet, kunne opføres i Nærheden af hinanden, ville Vi dog, at der først begyndes med Bygningen af Tugthuset.

Bestyrelsen saavel af de ovennævnte som af de i øvrigt paatænkte Straffeanstalters Opsørelse, og hvad dermed staar i Forbindelse, skal overtages af den Kommission, der i Følge Vor allerh. Befaling af 8. April 1840 er sammentraadt for at afgive Betænkning angaaende de Principer, der hensigtsmæssigst kunde være at lægge til Grund for Opsørelsen af de nye Straffeanstalter saavel i Danmark som i Hertugdømmerne, hvilken Gjenstand for Kongerigets Vedkommende er afgjort ved Vor ovenmeldte Resolution af 25. Juni 1842; dog bliver Kommissionens Forslag betræffende Anliggender, der egne sig til Vor allerh. Afgjørelse, Os at forelægge gennem vedkommende Kollegier.

.....

23. Jan. Kanc. Skr. (til Biskoppen over Sjællands Stift) ang. Ægteffab mellem tvende fraskilte Ægtefæller, naar et andet Ægteffab er kommet imellem.

.. .. . Rancelliet maa anse det for nødvendigt, at en ny Vielse foregaar, efter at Forlovere ere stillede, og efter at Præsten har forsikret sig om alt, hvad Anordningerne ellers foreskrive ved Ægteffabs Indgaaelse, men at man tillige med Biskoppen maa være enig i, at Vielsen rettest bør finde Sted i Huset uden foregaaende Tillysning, i hvilken Henseende der uden Betaling kan meddeles vedkommende Vielsebrev.

23. Jan. Kanc. Skr. (til Biskoppen over Aarhus Stift) ang. Præsternes Forpligtelse til forinden Ægteffabs Indgaaelse af Enkemænd eller Enker at paase, at Skifte er begyndt efter den afdøde Ægtefælle.

I et med Ds. Høiærbærdigheds Betænkning i behagelig Skrivelse af 10. Juni f. A. modtaget Andragende har Sognepræst N. N. dels anholdt om, at der maa bevirkes en nærmere Bestemmelse af den i Forordningen af 30. April 1824 § 9 indeholdte Regel angaaende Præstens Forpligtelse til, forinden Ægteffabs Indgaaelse af Enkemænd eller Enker, at paase, at Skifte er begyndt efter den afdøde Ægtefælle, navnlig saaledes, at det maatte paalægges vedkommende Skifteforvalter at meddele Sognepræsten en bestemt Attest om, hvorvidt der i saa Henseende maatte være noget til Hinder for Ægteffabets Indgaaelse.

I denne Anledning skulde Rancelliet, efter foregaaende Brevvevling med vedkommende Amtmand, tjenstligst melde, at ligesom Kollegiet ei kan antage, at Anvendelsen af den i

Forordningen af 30. April 1824 § 9 givne Bestemmelse 23. Jan. kan medføre saadanne Bønsfeligheder, at der kunde være Anledning til at bevirke nogen Forandring i det omhandlede Lovbud, saaledes kan det heller ikke i Almindelighed paalægges Skifteforvalteren at give en aldeles bestemt Attest om, hvorvidt der med Hensyn til bemeldte Bestemmelse maatte være noget til Hinder for nyt Ægteffabs Indgaaelse af Enkemænd eller Enker, idet vedkommende Arvinger under visse Omstændigheder, navnlig naar der ingen umyndige eller fraværende ere blandt Arvingerne, ere berettigede til at dele Boet imellem hverandre indbyrdes uden Skifterettens Mellemtkomst, i hvilke Tilfælde denue saaledes vilde mangle bestemt Kundskab om det, hvorpaa Attesten skulde gaa ud. Da vedkommende Skifteforvalter imidlertid, naar han i Tilfælde, hvor den efterlevende ikke har havt Bevilling til at jøde i uskiftet Bo, undlader at tage et Bo under Behandling, maa have ladet sig forelægge Oplysninger om, at der ikke ere umyndige ell. fraværende Arvinger, vil han vel herom kunne meddele Præsten Attest; men det bliver da dennes Sag, forinden Bielsen at paase, at det fornødne med Hensyn til Skiftets Afholdelse efter den afdøde Ægtefælle er iagttaget af vedkommende Enkemænd eller Enke. Da nu den i Forordningen af 30. April 1824 § 9 givne Bestemmelse om, at et begyndt lovligt Skifte skal være nok til at hjemle Enkemænd eller Enke Afgang til at indgaa nyt Ægteffab, ikkun bør forstaaes med Hensyn til en af den ordentlige Skifteforvalter eller af Skiftekommissærer begyndt Behandling, maa Præsten, naar saadan Skiftebehandling, som ovenmeldt, ikke har været fornøden, af vedkommende Enkemænd eller Enke, der vil gifte sig paany, lade sig forelægge Bevis for, at de myndige Arvinger, der efter Lovens 5—2—16, kfr. 5—2—13, ere berettigede til at fordre Skiftet afholdt, forinden det nye Ægteffab indgaaes, ere

23. Jan. fyldestgjorte i denne Henseende, eller at de dog samtykke i, at det nye Egtskab uden saadant Skifte indgaas. Saa fremt Præsten af Ubekjendtskab med Familieforholdene eller af andre Grunde maatte finde det fornødent, maa han være berettiget til at forlange Attester fra paalidelige Folk om, at den vedkommendes Opgivende om, hvilke Arvingerne ere, saa vidt dem bekjendt forholder sig rigtigt. Dog kan det ikke paaligge Præsten at afgjøre de mulige Tvivlsmaal, som der ved Anvendelsen af disse Regler maatte kunne opstaa, men han maa være berettiget til at fordrø, at vedkommende Enkemand eller Enke tilveiebringer et klart Bevis for, at de have tilfredsstillet vedkommende Arvinger, og Enkemanden og Enken maa saaledes enten oppebie den Fuldstændiggjørelse i Beviset, som Præsten maatte anse nødvendig, eller ved at lade Boet tage under Behandling af Skifteretten bringe Sagen ind under Bestemmelsen i Forordningen af 30. April 1824 § 9.

Paa samme Maade, som ovenmeldt, maa Præsten ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor vedkommende Enkemand eller Enke har havt Bevilling til at sidde i uskiftet Bo, og det af den, der forlanger Bielsen, foregives, at alle Arvinger senere ere blevne myndige, saa at Afholdelse af Skifte ved Samfrænder eller ved Skifteretten har været uforuden, naar saadant ikke er ham bekjendt, af den paagjældende forlange Bevis for Rigtigheden heraf, navnlig ved at lade sig forelægge Døbeattester for de Børn, som ved den førstafdøde Faders eller Moders Død vare myndige, samt en Erklæring fra samtlige Arvinger om, at den efterlevende har affundet sig med dem angaaende deres Arv, eller at de i alt Fald intet have imod det intenderede nye Egtstabs Indgaaelse.

.....

Plak., hvorved det tillades at benytte Høfald 29. Jan. til Tagbedækning i Kjøbenhavn samt Kjøbstæderne i Danmark.

Indm. Saml. pag. 426.

Plak., ang. en Forandring af § 19 i Forordning 19. Febr. 4. August 1824. (General=Toldkammer= og Kommerce=Kollegiet.)

Indm. Saml. pag. 428.

Traktat om Overdragelse af de danske Etablissementer paa Indiens Fastland til det brittisk-østindiske Kompagni. 22. Febr.

I den hellige og udelelige Trefoldigheds Navn.

1. Hs. Majest. Kongen af Danmark indvilliger i at overdrage til det brittisk-østindiske Kompagni de danske Etablissementer paa Indiens Fastland med sauntlige offentlige Bygninger og kongl. Eiendele, dertil henhørende, for den Sum Kompagni Rupier 1,250,000, Tolv Lak, Halvtredsendstyre Tusinde Kompagni Rupier, hvilken Sum det brittisk-østindiske Kompagni forpligter sig til at betale, saa snart Ratifikationen af nærværende Traktat bliver overleveret, enten i Kaskutta i Kompagni Rupier eller ved Bæxler paa London paa 1 Maanedes Sigt i Sterling til Kurs to Skilling for hver Rupi, eller i saadan Proportion af rede Penge eller Bæxler til ovenmeldte Kurs, som den danske Regjering maatte finde fordelagtigst.

2. De ovenansførte Etablissementer og kongl. Eiendele ere:

1. Bhen Tranquebar paa Koromandel-Kysten med dertil hørende Distrikter, for hvilke betales en aarlig Afgift

22. Febr.

af 2,500 Guld Paradaug eller omtrent 4,000 Kompagn Rupier til Rajahen af Tanjore, samt neden anførte Bygninger og kongl. Eiendom:

- a. Fortet Dansborg med tilhørende Bygninger og 13 Metalkanoner paa Boldene og anden Krigsarmatur;
- b. Guvernementshuset, beliggende lige over for Fortet;
- c. Guvernørens Landsted i Landsbyen Porreiar;
- d. en Have med en Bengalov i Landsbyen Tillally, afbenyttet af Guvernøren;
- e. en Bygning i Byen med tilliggende Have, benyttet til Hospital;
- f. et Hus i Byen, afbenyttet som Embedsbolig af Etablisementets Læge;
- g. et Hus og Kontorbygning paa Strandbredden for Havnemesteren;
- h. tvende grundmurede Bathuse.

Endvidere: offentlige Veie, Broer, Sluser, et Antal Frugt- og andre Træer, tilligemed alle øvrige faste kongl. Eiendele, intet undtagen, og alt Inventarium henhørende til de offentlige Kontorer eller bestemte til offentligt Brug, hvorunder dog ikke bliver at indbefatte Møbler og Løssøre i Guvernementshuset.

2. Byen Frederiksnagore eller Serampore i Bengalen, udgjørende 60 Biggahs, sædvanligen kaldet Frederiksnagore, og Distrikterne Serampore, Akna og Pearpore, for hvilke betales en aarlig Afgift af Sicca Rupier 1,601 til Zemindaren af Sewraphully, tilligemed neden anførte offentlige Eiendom:

- a. Guvernementshuset;
- b. Sekretærens Bolig og Kontor;
- c. Raadhuset med tilhørende Fængsler;

- d. Kirken, sædvanligen kaldet den danske Kirke; 22. Febr.
- e. Bazaren, udgjørende omtrent 6 Biggahs 13 cottahs Grund med en Række Butikker paa den nordlige Side og tvende Butikker paa den vestlige Side. For den øvrige Grund, som afbenyttes af Private til Butikker, svares en aarlig Jordskuld;
- f. to smaa grundmurede Bagthuse paa Flodbredden.

Endvidere: offentlige Veie og Broer, en Kanal fra Markerne ved Landsbhyen Pearapore igjennem de omliggende Landsbhyer ned til Floden, samt alle øvrige faste kongl. Eiendele, af hvad Navn nævnes kan, saa vel som saadant Inventarium, som henhører til de offentlige Kontorer, eller er bestemt for offentlig Brug.

3. Et Stykke Jord i Balasore, forhen afbenyttet til en Handelsloge, indeholdende 18 Biggahs 2 cottahs 12 chittack's bortfæstet Grund.

3. Zions Kirke og Jerusalems og Bethlehems Kirker i Tranquebar, den katholske Kirke og Kapel sammesteds, den katholske Kirke og Kapel i Serampore, Serampore Kollegium og Serampore Hospital for Indsødte, ere samtlige byggede eller funderede ved private Midler; disse Kirker og Stiftelser med alle deres Eiendele, urørlige og rørlige, samt Kapitaler, tilhøre de respektive Menigheder og Selskaber, og ere derfor ei indbefattede i denne Overdragelse.

4. De Indvaanere i fornævnte Etablissementer, Europæere saa vel som Indsødte, der vedblive at bo i Etablissementerne, ville blive satte under de i Brittisk-Indien gjældende Loves Beskyttelse, og den Religionsfrihed, Eiendoms og alle andre Rettigheder, som de hidindtil have været i Besiddelse af under den danske Regjering, vil forblive

22. Febr. uforkrænket, som Tilfældet er med alle personlige og Eiendomsrettigheder over hele Brittisk-Indien.

Alle Sager, som ere anhängiggjorte og under Behandling for de danske Domstole paa den Tid, denne Traktat træder i Kraft, skulde tilendebringes og paafjendes overensstemmende med de hidtil gjældende Love, saa vidt som de forandrede Forhold gjøre dette muligt.

Den samme Regel skal blive iagttaget i alle Appelsager, efterat Traktaten træder i Kraft, men ingen Klage eller Sag, som er bleven endeligen afgjort og paadømt af de danske Autoriteter, og som ikke er bleven appelleret inden lovlig Tid under Sagttagelse af de da for Appel gjældende Regler, skal kunne appelleres, ei heller skal det være tilladt efter denne Traktats Afslutning at gjøre fornyet Andragende ved Ansøgning, Klage eller paa anden Maade angaaende Sager, som allerede ere blevne endeligen afgjorte af kompetent Dyrighed.

5. Nærværende Traktat skal ei have nogen som helst Indvirkning paa den Handel, som Hs. danske Majest. Underfaatter nu føre eller ville føre i nogen ostindisk Havn, ei heller skal Handelen blive mere indskrænket, end den vilde have bleven, dersom Hs. danske Majest. havde vedbleven at besidde de Etablissementer, som nu overdrages.

6. Det skal være det kongl. Missionskollegium i Kjøbenhavn tilladt, at fortsætte dets Bestræbelser for Hedningernes Omvendelse til den kristelige Religion, og bemeldte Kollegium skal nyde den samme Beskyttelse af Regjeringen i Indien, som deslige engelske Foreninger nyde under Landets almindelige Love. De Rettigheder og Privilegier, som ere givne til Serampore Kollegium ved kongl. Diplom af 23. Februar 1827, skulde forblive uforkrænkede og holdes i Kraft, som om de vare givne ved et Chart. af den brittiske

Regjering, for saa vidt de ikke ere stridende med de almindelige Love i Brittisk-Indien. 22. Febr.

7. Den danske Regjering forbinder sig til at tilsvare ethvert Krav paa Pension og al anden Forpligtelse, som staar i Forbindelse med foraufrte Etablissementer, og det ostindiske Kompagni skal ikke være ansvarligt for noget som helst saadant Krav og Forpligtelse med Undtagelse af de aarlige Betalinger for de overdragne Distrikter til Rajahen af Tanjore og Zemindaren i Sewrappully, som ommeldt i Art. 2.

8. Alle Pengesummer, som ei tilhøre den kongl. Kasse, og som ere under Bestyrelse af Overformynderiet eller af nogen af de danske Embedsmænd som saadan, skulle blive modtagne af den eller de Embedsmænd, som Generalgubernøren med Raad over Indien vil bestemme, og disse Summer skulle blive vertagne og bestyrede af formeldte Embedsmænd paa samme Raade og under samme Regler og Ansvar, som lignende Eiendom er bestyret under Landets almindelige Love.

9. Nærværende Traktat, bestaaende af ni Artikler, skal ratificeres og Ratifikationerne skulle udveksles i Kalkutta inden 6 Maanedes fra Dato, eller tidligere omstø kan.

Frdg. ang. Oprettelsen af en Kriminal- og Po= 28. Febr. turet i Kjøbenhavn.

Indm. Saml. pag. 428.

Plak. ang. Erlæggelse af Gebyr i private Sa= 28. Febr. ger ved Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn.

Indm. Saml. pag. 444.

5. Marts. **Frdg. ang. de Regler, som blive at iagttage med Hensyn til Grundafstaelfer m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg i Danmark.**

Indm. Saml. pag. 446.

15. Marts. **Kundgj. ang. de Rettigheder og Forpligtelser, der ligefølge allerh. Resolution af 15. Marts 1845 ere tilstaaede eller ville paahvile den under Navn af „det sjællandste Jernbaae-Selskab“ sammentraadte Aktie-Forening med Hensyn til det allerh. concessionerede Anlæg af en Jernbane fra Kjøbenhavn til Roskilde m. m. (Den kongl. Jernbaae-Kommission.)**

Indm. Saml. pag. 457.

26. Marts. **Frdg. om Søn- og Helligdagens vedbørlige Helligholdelse.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Vi have fundet det nødvendigt for Vort Kongerige Danmark, saaledes som det allerede ved Forordningen af 10. Marts 1840 er sket for Vore Hertugdømmer Slesvig og Holsten, at foretage en Reform i de ældre Lovbestemmelser angaaende Søn- og Helligdagens Helligholdelse. Med Vore høifalige Forsædre have Vi anset det for en hellig Pligt at hæbde den offentlige Gudstjeneste, og kunne saaledes ikke tilstede, at der foretages noget, som kan forstyrre andre i de dertil indviiede Dages rette og kristelige Anvendelse; men Vi have dog fundet, at adskilligt af hvad der i hine ældre Lovbestemmelser er foreskrevet, og deriblandt især hvad der gaar ud paa en Evangsforpligtelse til at deltage i den offentlige Gudstjeneste, behøver Forandring og Lempling. Men idet

Vi ville have de Fordringer, som i denne Henseende skulle 26. Marts. gjøres gjældende ved den borgerlige Lovgivning, indskrænkede til det, der til kristelig Ordens Opretholdelse er aldeles fornødent, gjøre Vi Begning paa, at Vore Under- saatter, ved deres egen kristelige Følelse og Erkjendelse, ville finde dem tilskyndede til at bruge Søn- og Helligdagene i Overensstemmelse med deres velgjørende Viemed, at give Menneskene den Hvile fra deres Hverdagsarbeide, hvortil de trænge, og hendrage Sindet til Gud og hans hellige Ord, og at de saaledes flittigen og med kristeligt Sind ville samles i Herrens Hus. I Særdeleshed forvente Vi, at Husfædre og Husmødre ville vise kjærlig Omsorg for, at ogsaa i deres Børn, Tyende og andre underordnede tilbørlig benytte Søn- og Helligdagene, og at ligeledes Vore Embedsmænd og andre, som deres Stillinger give særdeles Indskyldelse paa deres Medborgere, troelig ville, navnlig ved deres gode Exempel, medvirke til, at de til den offentlige Gudstjeneste indviede Dage holdes i Ære og retfærdigen anvendes.

Efter at et. i Overensstemmelse med disse Grund- sætninger affattet, Lovudkast har været begge Forsamlinger af Vore tro Provindsialstænder for Bort Kongerige Dan- mark forelagt, og Vi derover have modtaget disses aller- underdanigste Betænkninger, byde og befale Vi, som følger:

1. Om Søndagen, samt alle andre Dage, der i Over- ensstemmelse med de gjældende Anordninger skulle holdes hellige, bør, under de nærmere Bestemmelser, som nær- værende Forordning indeholder, i Særdeleshed paa den Tid, der holdes Gudstjeneste, saavel alle ufornødne Arbeidssysler som alle Forhystelser ophøre fra Morgenens af og indtil Estermiddagen Kl. 4.

2. Til de i § 1 nævnte Tider bør enhver afholde sig fra saadanne Arbeidssysler, der vise sig udenfor Huset,

26. Marts. eller som dog ved den Larm, hvormed de foregaa, kunde forstyrre andre i den Stemning, der efter Søn- og Helligdagens Bestemmelse bør være den herskende paa disse Tider. Men ligesom de Gjørninger, der høre til det huslige Livs Syssler, eller som i særlige Tilfælde maatte udtræves til at redde og hjælpe sig selv eller sin Næste, ere undtagne fra hint Forbud, saaledes bør det heller ikke i Sæde- og Høsttiden være forment at benytte de foransførte Tider, naar Arbeidet, paa Grund af ugunstigt Veirligt, ikke længere kan udsættes. Ligeledes skal det være Fiskerne tilladt ogsaa paa de i § 1 nævnte Tider at udføre de til Fiskenes og Redskabernes Bjergning og Behandling noopsættelig fornødne Handlinger, ligesom og Roumøller til bemeldte Tider maa bruges. Saa skal det og være Husmænd, Underster og Dagleiere uforment at benytte hine Tider til de Arbeider, Dyrkningen af deres Jord og Hauge fordrer, samt til at forsyne sig med Brændsel, ligesom og den fremmede Hjælp, som de i foransførte Henseende behøve, maa ydes dem til samme Tider. Ogsaa maa det paa disse være Søfarende, der befinde sig i Nødhavn, tilladt at losse og lade samt reparere deres Skibe, hvortil og den fornødne Hjælp maa ydes dem; fremdeles maa til saadan Tid Losning og Ladning tilstedes af Dampskibe saa vel som af Skibe, der ere udsagede til at losse eller lade paa aaben Plads, hvor saadant kun kan finde Sted ved godt Veir og gunstig Vind. Dog skal, naar ikke særdeles Nødvendighed kræver det modsatte, selve den Tid, da Gudstjenesten holdes paa Stedet, være udenfor den, hvori de foransførte Handlinger maa foretages.

3. Om Søn- og Helligdagene skal det ordentligvis være forbudt i Kjøbstæderne fra Kl. 9 til 4 at foretage Kjørsler med Brygger- og Møllervogne eller andre Arbeidstjorsler, med Hensyn til hvilke der saaledes i det nævnte Tidsrum i et og alt bliver at forholde i Overensstemmelse

med de Regler, der indeholdes i § 2. Dog skal dette For-26. Marts. bud ikke være anvendeligt paa Bogue, der blot kjøre igjennem Kjøbstaden.

4. Haandværkere, Fabrikanter og alle Næringsdrivende maa ikke æfte Arbeide af deres Svende eller Arbeidere, hvorved disse forhindres fra om Søn- og Helligdagene at besøge Gudstjenesten, og skal enhver Overenskomst, som udtryffeligg maatte indgaa om Arbeide paa disse Dage, være uden forbindende Kraft. Dog skal denne Bestemmelse ikke være til Hinder for, at de Næringsbrugere, hvis Haandterings Udøvelse efter sin Natur ikke taaler Standsning eller Ophold, saafom f. Ex. Bogumænd, Hjrekudste, Færgemænd, Skippere, Møllere, Apothekere, Gæstgivere og deslige, i den for Gudstjeneste bestemte Tid kunne afbenytte deres undergivnes Hjælp saa vidt fornødent gjøres. Og saa bør Husbønder og alle, der have Myndighed over en andens Person, give deres Læredrenge, Tjende eller andre underordnede Tid og Leilighed til flittig at kunne besøge Gudstjenesten, og tilholde disse dertil at afbenytte den.

5. I den Tid om Søn- og Helligdage, hvori enhver i Almindelighed har at afholde sig fra de i § 2 betegnede Arbeider, maa ogsaa Kjøben og Sælgen saavel paa Gader og andre offentlige Steder, som i de Handlendes og andre Næringsbrugeres Butikker, ophøre, og bemeldte Butikker holdes lukte, dog maa indtil Kl. 9 Kjøb, Brød, Mælk og andre saadanne Fornødenheder, som af mange Familier daglig maa anstafes, kunne falholdes saavel i vedkommende Næringsbrugeres Boder, som ved Omførsel i Husene, for saa vidt denne ellers er tilladt. Fremdeles maa Lægemidler til enhver Tid af Dagen frit udsælges hos Apothekerne, ligesom og Undtagelse finder Sted med Hensyn til alt, hvad der ellers maatte være fornødent til syges Pleie, eller i særdeles Tilfælde maatte behøves til øieblikkelig Hjælp

26. Marts. for nogen, i Overensstemmelse med den i § 2 forkyndte Grundsaetning.

6. Intet Torv eller Marked maa finde Sted paa Søn- eller Helligdagene, ei heller maa i Almindelighed Krammarkeder holdes om Løverdagen eller Mandagen, hvorimod det Marked, der i et Aar efter den for samme i Almindelighed bestemte Tid vilde indfalde paa nogen af fornævnte Dage, blive at beramme til den næstfølgende Tirsdag. Dog hvor et Marked er bevilget at holdes flere Dage, kan det fortsættes en Løverdags indtil Kl. 1 Eftermiddag, saavel som en Mandags, men om Søn- og Helligdagene bør det være aldeles afbrudt, og dette derimod erstattes ved Tillæg af en Søndag.

7. Ei heller maa Gæstgivere eller andre, der holde Bærtshus, paa Søn- og Helligdagene modtage siddende Gæster inden Klokkeren 4, endnu mindre forinden bemeldte Tid tilføde noget Slags Drikkelag eller Spil hos sig; men i øvrigt er der intet til Hinder for, at hos Herbergere og Trakterer og paa lignende Steder, hvor der beværtes med Spisning og Forfriskning, saadant og forinden kan erholdes.

8. Masketader, Dands, Skuespil, Koncerter (hvorved dog ikke Kirkemusik er ment), Fuglestydning eller anden offentlig Forlystelse, Regle- og andet støiende Spil, Gæstebud i offentlige Huse maa ikke finde Sted paa den i § 1 nævnte Tid. Ligeledes ere til samme Tid alle støiende Dvælses og Foretagender, al Klapjagt, og Jagt i Selskaber forbudt. Enkeltes Jagt er kun utilladelig, saa længe Guds-tjenesten varer.

9. Saa skal og al forstyrrende Raaben og Støi paa Gaderne og i Husene være strengt forbudt paa den i § 1 nævnte Tid, fornemmelig medens Gudstjenesten varer, og har Politiet at forhindre saadant, i fornødent Fald ved

de skyldiges Anholdelse. Ligesaa skal det paases, at Børn 26. Marts. i Særdeleshed under Gudstjenesten afholde sig fra at støie paa Gaderne, og at der, medens denne varer ingen Forsamlinger finde Sted paa Kirkegaarden og udenfor Kirkedøren.

10. Om Søn- og Helligdagene bør i Almindelighed, end ikke efter Udløbet af den i § 1 nævnte Tid, holdes noget Thing eller foregaa nogen Fogedsforretning, Skiftesamling, Notarialforretning, Auktion eller nogen anden Retshandling. Herfra finder imidlertid Undtagelse Sted i de Tilfælde, hvor en Retshandling eller anden offentlig Forretning ikke uden Afbræk for vigtige Siemed kan udsættes.

Heller ikke maa nogen Stævning eller Tilsigelse til Møde for nogen Ret eller anden offentlig Autoritet foregaa om Søn- og Helligdagene, naar Sagen ikke er særdeles paatrængende, og det derfor af den Ret eller anden Autoritet, hvorfra Indkaldelsen gaar ud, udtrykkelig forlanges, i hvilket Tilfælde Forkyndelsen dog ikke maa foregaa under Gudstjenestetiden.

11. Kommunal møder og andre offentlige Forsamlinger maa i Almindelighed heller ikke holdes uden paa Søndagene, dog kunne Sogneforstanderskaberne afholde extraordinære Møder efter endt Gudstjeneste om Søn- og Helligdagene, naar særegne Omstændigheder gjøre det magtpaaliggende, og intet derfor er til Hinder for Sognepræstens Vedkommende. Skulde det ellers i noget Tilfælde være af særdeles Vigtighed for de vedkommende, at en eller anden offentlig Forsamling holdes om Søn- og Helligdagene efter Kl. 4, og dette efter dens Bestaafenhed ikke kan være til Hinder for dem, som derved skulle møde, i at kunne besøge Guds Hus, eller kan give Anledning til at befrygte Uorden, kan Politimesteren tilse, at den berammes til

25. Marts saadan Tid. Udenfor de saaledes tilladte Tilfælde maa ingen Kundgjørelse om et saadant, til en Søn- eller Helligdag berammet, Møde finde Sted enten gennem de offentlige Blade eller paa anden Maade.

12. Et heller maa offentlige Forelæsninger eller Udfillinger finde Sted, eller nogen Skole holdes om Søn- og Helligdagene, saa længe Gudstjenesten varer.

13. Mafferader, Baller og faakaldte Legeftuer maa ikke holdes Dagen før en Søn- eller Helligdag, og naar de øvrige i § 8 omhandlede Forlyftelser finde Sted Dagen før en Søn- eller Helligdag, maa samme ikke fortjættes længere end i det høieste til Kl. 11 om Aftenen. I den stille Uge, faavel fom paa den store Bededag, og Aftenerne forud fra Kl. 6, maa de aldeses ikke tilstedes. Ligeledes ffulle paa den store Bededag alle uforuøbne Arbeidsffyster hvile hele Dagen igjennem. Saadanne Arbeidsffyster faavel fom Forlyftelser paa offentlige Steder maa heller ikke finde Sted paa den første Dag af de 3 store Høitider.

14. Overtrædelse af de Forbud, fom indeholdes i nærværende Bor Anordning, straffes i Almindelighed med Bøder, første Gang fra 64 St. til 20 Rbd., anden Gang fra 2 til 40 Rbd. og tredie Gang fra 10 til 80 Rbd. Gjentages faadan Forfeelse oftere, bliver den fastfatte Mulkt at anvende med forøget Strengthed. Foransførte Bøder ere anvendelige paa alle, der paa en tilregnelig Maade tage Del i Forfeelsen, hvad enten det sker ved selv at overtræde Forbudet, eller ved at foranledige andre dertil; men ved Bestemmelsen af Mulktens Størrelse tages der Hensyn til den større eller mindre Grad af enhver Forfeelse, saaledes at t. Ex. den, der holder utilladelig Udffjæntning om Søn- og Helligdagene, i Almindelighed straffes strengere, end Gjæfterne. Derhos bør faadanne Værter, foruden den øvrige Mulkt, stedse dømmes til at udrede et Peugebeløb,

der kan anses svarende til den ved Overtrædelsen erholdte 26. Marts. Fordel, ligesom de og, naar de tredie Gang findes skyldige i iornævnte Forseelse, endvidere bør tabe deres Berettigelse til at udøve den Næringsvei, som de saaledes have misbrugt.

15. Bøderne tilfalde Politikassen og blive i Uforuenheds Tilfælde at affone efter Forordningen af 16. November 1836.

16. Er Forseelsen i øvrigt forbunden med særdeles Trods eller aabenbar Kingeagt for kristelig Orden, kan enten højere Bøder, end § 14 fastsætter, anvendes, eller efter Omstændighederne endog Fængsel paa Vand og Brød eller anden Fængselsstraf.

17. De Embedsmænd, som Vi have betroet Polititilshuet, have med Nidkjærlighed og Skjønksomhed at vaage over Efterlevelsen af de Forrifter, som indeholdes i nærværende Bor Anordning, hvortil paa Landet Sogneforstanderskaberne bør være dem behjælpelige. Naar nogen har Tvivl om, hvorvidt en Handling, som han ønsker at foretage sig, kan bestaa med Anordningen eller ikke, kan han derom henvende sig til Politisøvrigheden, og naar denne finder, at sliq Handling efter Anordningens Grundsætninger ei bør formenes ham, kan den dertil give sit Samtykke. Naar Politisøvrigheden finder, at en Overtrædelse af Anordningen hidrører fra tilgivelig Misforstaaelse, bør den indskrænke sig til at adbare den, der er i et saadant Tilfælde, samt, om fornødent, at udstede en offentlig Kundgjørelse til Veiledning og Advarsel, hvorefter Undskyldning med Ubidenhed eller Misforstaaelse ikke længere kan antages.

18. Alle Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Anordning behandles og paakjendes politiretsvis.

26. Marts. 19. Præsterne bør paa enhver passende Maade virke for, at denne Vor Anordning efterleves, og bør de ikke blot ved Erindringer og Formaninger søge at forebygge Overtrædelse af Anordningen, men og i Særdeleshed lade sig det være magtpaaliggende at fremkalde den Erkjendelse, hvorved villig og frugtbar Benyttelse af den offentlige Guds-tjeneste befordres. Saa bør de og stundom og i det mindste en Gang om Aaret udførligen for deres Menighed udvikle Bigtigheden af flittig og andægtig Kirkegang. Ogsaa bør Provsten og Biskoppen ved deres Visitationer, som og ellers, søge at underrette sig, om denne Vor Anordning efterkommes.

20. De ovenansførte Bestemmelser ere ikke anvendelige paa dem, der udøve usømmelig eller voldsom Udfærd imod Kirkens Tjenere, eller paa anden forbryderisk Maade forstyrre den kirkelige Høitidelighed, hvorimod der for disses Bedkommende vil være at forholde i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Loves Forskrifter og Grund-sætninger. Derimod vil, hvad der i Lovens 6 B. 3 Kap. og Forordningen af 12. Marts 1735 er fastsat an-gaaende Helligholdelse af Søn- og Helligdagene, og Straffen for Overtrædelse af de i saa Henseende givne Forskrifter være ophævet.

28. Marts. Frdg. ang. Registrerne over Skjode- og Pante-protokollerne.

Indm. Saml. pag. 461.

4. April. Frdg. for Kjøbstæderne, indeholdende yderligere Forholdsregler for dem, der have Krudt i Be-
varing.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At Vi,

efter at have ladet begge Forsamlinger af Vore tro Pro- 4. April.
vindstalsstænder for Vort Kongerige Danmark forelægge Ud-
kast til en Anordning for Kjøbstæderne, derunder Vor
kongl. Residentsstad Kjøbenhavn ikke indbefattet, sigtende til
hyderligere Betryggelse mod de Farer, hvorfor de kunde være
udfatte af det Krudtforraad, der findes hos Handlende eller
andre, der bruge Krudt, og efter at Vi derover have mod-
taget bemeldte Vore Stænders allerund. Betænkninger, hde
og befale som følger:

1. I hver Kjøbstad, hvor der for Liden er eller her-
efter maatte blive indrettet et Krudttaarn, hvori de Hand-
lende, og hvo der ellers bruger Krudt, kunne faa det for-
varet og lade det afhente, efterhaanden som derfor habes
Brug, maa ikke nogen i sit Hus eller samlet paa et Sted
have mere end 14 Pd. Krudt.

2. Enhver, som i en Kjøbstad, hvad enten der i samme
findes Krudttaarn eller ikke, har Forraad af Krudt i et
Hus, skal være pligtig at gemme det i et laaset Blik- eller
Kobberrum og have det bevaret under Taget over Hane-
bjællerne. Smidlertid kan herfra gøres Undtagelse med
Hensyn til en Kvantitet af indtil 4 Pd., som det skal være
tilladt at have i Butiken eller det Lokale, hvor der arbeides
med Krudt, men som ogsaa der skal holdes opbevaret i laa-
fede Blik- eller Kobberrum. Dog skal foransførte Bestem-
melse, for saa vidt den indeholder større Forpligtelse end
den, der allerede efter Forordningen 24. Januar 1761 Kap.
4 § 10 paaligger de vedkommende, først indtræde 3
Maaneder efter denne Anordnings Kundgjørelse paa ethvert
Sted.

3. Foransførte Bestemmelser ere og anvendelige paa
dem, der fabrikere eller opbevare Fyrværkerisager.

4. De, som i en Kjøbstad handle med Krudt, skulle
2 Gange om Aaret anmelde saadan Handel for Brand-

4. April. inspektøren, som derover har at holde en særskilt Bog og 2 Gange aarlig har at undersøge, om Krudtbeholdningerne forvares paa den oven foreffrevne Maade, samt derover at afgive skriftlig Indberetning til Stedets Politimester. Saa skal og enhver, som enten land- eller søværts indfører Krudt, lade medfølge en skriftlig Anmeldelse om, for hvem Krudtet er bestemt, hvilken Anmeldelse til Toldopsynet bliver at aflevere, forinden Krudtet tillades at indpasse; ligesom Toldopsynet uopholdeligen har at afgive saadan Anmeldelse til Politimesteren, der atter har derom at underrette Brandinspektøren.

5. Hvo, som gjør sig skyldig i Overtrædelse af denne Anordning, straffes med en Mulkt fra 10 til 100 Rbd., og er det i øvrigt en Selvfølge, at det større Ansvar, som maatte hjemles ved Forordninge: af 24. Januar 1761 Kap. 4 § 10 og Forordningen af 26. Marts 1841 § 14, vil indtræde, hvor disse Anordninger maatte være anvendelige.

17. April. Kanc. Skr. (til Amtmanden over Skanderborg Amt) ang. Præsteattester om frivillige Gaver til Sognets Fattigkasse ved Eiendoms-handeler.

Hr. Amtmanden har med behagelig Skrivelse af 1. dennes tilstillet Kancelliet et Andragende, hvori Sognepræst, Provst S. forespørger, hvorvidt den ved Kanc. Cirk. af 27. Mai 1809 indførte Bestemmelse i Kanc. Skr. af 9. Oktober 1802, at Rettens Betjente ikke maa antage noget Skjøde til Læsning ved Retten, naar ikke dermed følger Præstens Attest, om nogen frivillig Gave ved Handelen er givet af Kjøber og Sælger til Sognets Fattigkasse, eller ikke, endnu er gjældende eller ophævet ved senere Lovbud.

Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre Be-17. April. kjendtgjørelse tjenstligst melde, at fornævnte Kancellicirkulære, som er udstædt i Henshold til Reglement for Fattigvæsenet paa Landet af 5. Juli 1803, § 46 Nr. 4, jfr. Reglement for Kjøbstædernes Fattigvæsen af samme Datum, § 42 Nr. 7, ikke senere er hævet og navnlig ikke ved Plakat af 12. Januar 1820, samt at den i bemeldte Cirkulære omhandlede Attest saaledes bliver at erhverve og fremlægge, forinden noget Skjøde antages til Thinglæsning.

Frdg. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardens 23. April. Udvidelse.

Indm. Saml. pag. 478.

Frdg. ang. Optrjeb af Landmandens Produkter. 23. April.

Indm. Saml. pag. 481.

Plak., hvorved bekendtgjøres kongl. Reskript af 28. April. 4. næstforhen, der ophæver samtlige Bestemmelser i Anordning 5. Juni 1771 og Reskript 17. Marts 1784 samt Forordning 30. August 1805 §§ 11 og 12, forsaavidt de have Hensyn til Staden Kjøbenhavns Providering, m. v., og som Følge heraf tillader, at den angaaende Stadens Providering anordnede Kommission træder ud af Virksomhed. (Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Saml. pag. 484.

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Hjørring 13. Mai. Amt) ang., at en Sag om svigagtig Omgang med Hittegods i Medfør af Forordning 23. Mai 1840 § 1 er appellabel til Høiesteret.

13. Mai da svigagtig Omgang med Hittogods kan henføres under det almindelige Begreb af Bedrageri, maa Kollegiet holde for, at en Sag derom i Medfør af Forordningen af 23. Mai 1840 § 1 er appellabel til Høiesteret, og at Domsældtes Begjæring om Appel saaledes maa tages til Følge, saa meget mere som ulovlig Omgang med Hittogods, med Hensyn til Virkningen af Iterationstilfælde, er sat i Klasse med Hæleri, ifr. Forordningen af 11. April 1840 § 79 in fine.

13. Mai. Kundgj. om, at Nationalbankens Sedler nu ere erklærede realisable.

Indm. Saml. pag. 484.

14. Mai. Frdg. om ulovlig Brændevinsbrænden paa Landet.

Indm. Saml. pag. 485.

21. Mai. Frdg., indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv.

Indm. Saml. pag. 496.

3. Juni. Ranc. Skr. (til Amtmanden over Sorø Amt) ang., at et Egtteskab, der er indgaaet af en Person, medens den levede i et tidligere Egtteskab, er en Nullitet.

Med Hr. Kammerjunkerens Erklæring af 22. f. M. er hertil indkommen en Ansøgning, hvori Karen Larsdatter har anholdt om, at det Egtteskab, som J. S. W., medens han levede i et tidligere Egtteskab, med hende har indgaaet, for hvilken Bigami-forbrydelse han ifølge Høiesteretsdom og derpaa afgiven allerh. Resolution er indsat i Forbedringshuset paa Hs. Majest.s Raade, maa blive aldeles ophævet med Tilladelse

for hende til at indgaa ny ægteffabelig Forbindelse. Foranlediget heraf skal man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse for bemeldte Karen Larsdatter herved tjenstligst melde, at det ommeldte, allerede i og for sig ughydige Ægteffab, uden at nogen Bevilling dertil behøves, ifølge den ergangne Høiesteretsdom maa anses fuldkommen ophævet.

Plaf. ang. Weimaterialiers Afgivelse til Biveienes 4. Juni. Iftandsættelse og Bedligholdelse.

Indm. Saml. pag. 512.

Plaf. ang., at samtlige de ved Forordningen 4. Juni. om Weivæsenet i Danmark af 13. December 1793 paabudne Bøder skulle tilfalde vedkommende Politikasse.

Indm. Saml. pag. 515.

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Holbæk Amt) 12. Juni. ang. Bærgemaalet for Umyndiggjorte.

Med behagelig Skrivelse af 19. f. M. har Hr. Greven hertil indsendt et Andragende fra Borgermesteren i Holbæk hvori han begjærer det afgjort ved Ranceffiets Resolution, om, Rjæbmand J. som beffikket Bæрге for den umyndiggjorte E. K. behøver høiere Sanktion til de Transaktioner, han paa den Umyndiges Begue maatte finde det tjenligt at foretage.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at de i Lovgivningen foreffrevne Regler for Bestyrelsen af Umyndiges Midler ikke kunne være anvendelige paa Bærgemaalet for en Umyndiggjort, men at det . . . maa i det hele være overladt til Bærgen for en saadan, efter bedste Skjønne, at behandle hans Anliggender saaledes, som det efter disses Bestaffenhed findes hensigtmæssigt, og saaledes, som han trøfter sig til Tilfælde af Paatale, at forsvare.

gentle Hæfte.

19

12. Juli. **Kanc. Skr.** (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang., at **Barnemoderens Børge ikke skal indstævnes i Paternitetsager.**

Med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring af 26. April sidstleden har Kollegiet modtaget et Andragente, hvori Byfoged Arboe anholder om at meddeles Bestemmelse for, hvorvidt det i Paternitetsager er nødvendigt, at Barne-
moderens Børge stævnes og afgiver Møde ved disse Sagers Behandling for Underretten.

Efterat Kancelliet i denne Anledning har brevvevlet med Høieste-
ret, skal man til behagelig Efterretning og videre Beskjendtgjørelse tjenstligst melde, at bemeldte Domstol ikke anser Børgens Indstævning og Møde i det omhandlede Slags Sager for nødvendig.

22. Juli. **Plak. om at Livrenie- og Forsørgelsesanstalten af 1842 fra 1. September næstkommende vil træde i Stedet for den almindelige Enkekasse. (Kancelliet.)**

Indm. Saml. pag. 515.

28. Juli. **Kanc. Cirk. ang. Indstiftelsen af Fortjenst-
medaillen.**

Under 24. Juli d. A. har Hans Majest. allern. vestfriseret Kancelliet saaledes:

Vi ville allern. have bestemt som et Udmærkelsestegn for de Mænd, som Vi herefter paa Grund af en eller anden Fortjeneste finde Anledning til at give et Bevis paa Vor allerhøieste Tilfredshed, en Fortjenestemedaille, som paa Aversen fremstiller Vort Brystbillede med Omkrift: Christian VIII Rex Daniæ, og paa Reversen er prydet med en Krands af Egeløv og Ugeru, i hvis Midte er anbragt Ordet „Fortjent“. Paa Randen af denne Medaille skal desuden anbringes Navnet af den, som Vi dermed maatte benaade. Naar Vi ved Uddelelsen af Medaillen meddele

Vedkommende Tilladelse at bære samme, bliver den at bære 28. Juli i et rødt Baaud med et hvidt Kors, lig det, som er bestemt for Medaillen for Slaget den 2. April 1801.

**Blat. ang. Erlæggelse af en Recognition ved 28. Juli.
Apotheker-Privilegiets Meddelelse.**

Indm. Saml. pag. 516.

**Kanc. Skr. (til Politidirektøren i Kjøbenhavn) 14. Aug.
aug. Afsoning af Alimentationsbidrag.**

..... at Rancelliet efter Omstændighederne maa anse det rettest, at Afsoningen af Alimentationshjælp foranstaltes af Politidirektøren, og at de dertil medgaaende Omkostninger udredes af Sigt- og Sagefaldskassen.

**Kanc. Skr. (til Landsover- samt Hof- og 22. Aug.
Stadsretten) aug. Kundgjørelse af Stævninger,
naar Skilsmisse søges paa Grund af Desertion.**

Med behagelig Skrivelse af 6. f. M. har den kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret tilfattet Rancelliet et Andragende, hvori Landvæsenkommisær Prokurator N. N., som beffikket Sagsfører for N. N. født N. N., der, efter dertil meddelt fri Proces, agter at søge Dom til Skilsmisse fra hendes i Aaret 1837 bortblevne Mand, Arbeidsmand N. N., anholder om Kollegiets Medvirkning til, at han kan faa den Stævning, han, ifølge den ham tillagte Ordre, vil til Skilsmisfedoms Erhvervelse have at udtage, gratis indført i den Berlingske politiske og Avertissementstidende, Kjøbenhavns Adressefoutoirs Efterretninger og den Altonaiske Merkur, samt derhos udbeder sig Kollegiets Bestemmelse for, om Stævningen skal 3 Gange indrykkes i hver af hine Aviser, eller om dens Indrykkelse i samme en enkelt Gang kan være tilstrækkelig, og har velbemeldte Ret i denne Anledning ytret den Formening, at den omhandlede Sag, da over 7 Aar ere forløbne siden Arbeidsmand N. N. skal

22. Aug. være forbunden, maa kunne paastævnes for Retten paa den i Forordningen af 29. Mai 1750 foreskrevne Maade, uden at saadan Kundgjørelse i Aviserne, som ved Forordningen af 11. September 1839 § 16, jvfr. § 9. er paabuden, i nærværende Tilfælde gjøres foruden, i hvilken Henseende Retten navnlig har henvist til de Bemærkninger, hvorved Bestemmelserne i sidstnævnte Forordnings § 16 findes motiverede i Kollegialtidende f. 1839 Side 754—755.

Rancelliet erkjender vel, at der kunde være nogen Grund til at antage, at de Forfrifter, som Forordningen af 11. September 1839 § 16 indeholder angaaende Maaden, hvorpaa Stævning i det der omhandlede Skilsmissetilsælde skal udtages, ikke kunne være til Hinder i at stævne paa den i L. 1—4—10 og Forordning af 29. Mai 1750 hjemlede Maade, naar den Ægtefælle, der paa Grund af Desertion søger Skilsmisfædom, ikke behøver den ny Bestemmelse i førstnævnte Lovsted til Hjemmel for sin Paaastand, men derimod kan begrunde samme paa L. 3—16—15—2. Imidlertid kunde Anordningen af 1839, der ikke havde Anledning til videre at indlade sig paa Skilsmisfæger, der grundes paa Desertion, end forsaavidt det kom i Forbindelse med dens egentlige Emne, dog maasse afgive en Analogi for, hvorledes Stævningen i deslige Sager i Almindelighed bør udtages, og der kan i alt Fald ingen Tvivl være om, at den Stævningsform, der er gyldig, naar den paagældende Ægtefælle har været forbunden i 5 Aar, ogsaa maa være det, naar dette har været Tilfældet gennem 7 Aar, ikke at tale om, at den i sig selv er langt mere skikket til at bringe Sagen til den paagældendes Kundskab end den i Forordningen af 29. Mai 1750 § 1 hjemlede. Den af Retten citerede Passus i Kollegialtidende for 1839 har heller ikke Hensyn til at gjøre nogen Forskjel i foransførte Henseende, men gaar ud paa det samme, som § 16 i selve Forordningen, at ved Siden af de i §§ 9 og 10 foreskrevne Regler ogsaa hvad der endvidere er bestemt i Forordningen

af 29. Mai 1750 skal iagttages, hvilket navnlig er vigtigt 22. Aug. med Hensyn til nysnævnte Forordnings § 2 (jvfr. Kollegialtidende for 1839 S. 753). Forsaavidt nu den kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret, det foransførte uagtet, fremdeles maatte antage, at Stævning i nærværende Tilfælde ei behøvede at udfædes i Overensstemmelse med Forordning af 11. September 1839 § 16, maa man overlade til samme, derom at give Procurator N. N. Bested. Hvis derimod Stævningens Indspørelse i Aviserne findes nødvendig, er Rancelliet villigt til, naar de fornødne Exemplarer deraf indsendes, at besørge samme indrykket i Aviserne, og ville de Beføstninger, som dermed maatte være forbundne, være at udrede af velbemeldte Rets Sportekasse.

Ranc. Skr. (til Departementet for de udenlandske 4. Oktb. Sager) ang. gift Kvindes Undersaatsforhold.

Ved at remittere den Rancelliet fra Departementet under 26. f. M. tilstillede Skrivelse, hvori den kongl. danske Chargé d'affaires i Wien forespørger, om et Fruentimmer, der er en fremmed Stats Undersaat, efter de danske Love ved Ægteskab med en dansk Undersaat erholder Rettigheder som saadan, skulde man ikke undlade tjenstligst at melde, at det opstaaede Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Ranc. Skr. (til Amtmanden over Viborg Amt) 28. Oktb. ang. Enkens Adgang til at sidde i uskiftet Bo med umyndige Børnebørn af hendes afdøde Mand's foregaaende Ægteskab.

Ved at tilstille Rancelliet det herhos tilbagefølgende Andragende, hvori Gaardmandsente Ane Jakobsdatter af Hvidberg anholder om Tilladelse til at sidde i uskiftet Bo efter hendes afdøde Mand, har Hr. Kammerherren med Hensyn til at den afdøde, foruden de med Supplikantinden sammenavlede umyndige Børn, tillige har efterladt sig umyndige Børnebørn af et foregaaende

28. Oktb. Egteskab i behagelig Skrivelse af 13. d. M. forespurgt, om De i Medfør af Forordningen af 21. Mai d. A. § 18, der kun omtaler umyndige Børn og Stedbørn, er berettiget til at meddele Enken den ansøgte Tilladelse.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligt meddele, at Rancelliet holder for, at Hr. Kammerherren i Medfør af den citerede Paragraf i Forordning af 21. Mai d. A. er kompetent til ogsaa i det omspurgte Tilfælde at meddele Tilladelse til at sidde i uskiftet Bo.

25. Novb. **Handels- og Skibsfarts-Konvention med Stortogdommet Mecklenburg-Schwerin.**

.....

1. De høie kontraherende Parter ere komne overens om, gjensidigen at indrømme hinandens Undersaatter, som drive Handel i det ene eller det andet Land, eller opholde sig der, saalænge de underkaste sig deres Opholdssteds Love og Anordninger, saavel for deres Personer og Gods som for deres Handelsforetagender, alle de Fordele, Friheder og Begunstigelser, som ved Handelstraktater, afsluttede med andre Magter af den ene eller den anden af de høie kontraherende Parter, ere indrømmede eller for Fremtiden maatte blive indrømmede de mest begunstigede Nationers Undersaatter.

2. Begge Staters Skibe og Fartøier, af hvad Drægtighed og Konstruktion de end ere, skulde, naar de med Ballast eller Ladning anløbe Havne, der tilhøre den ene eller den anden af de høie kontraherende Parter, saavel ved deres Ankomst og Afgang, som under deres Ophold sammesteds, med Hensyn til Beløbet og Erlæggelsesmaaden, saavel af Havne-, Lønde-, Fyr-, Lods- og Biergningsafgift, som af alle Afgifter eller Paalæg, af hvad Art eller Navn de end ere, som tilfalde Staten, Stæder eller Privatanstalter af hvilket som helst Slags, behandles ganske paa samme Maade, som de mest begunstigede Nationers Skibe. Danske Skibe og Fartøier skulde i Moskva behandles ganske paa

samme Maade, som denne Stads Skibe og Fartøier, og 25. Novb. være fritagne for alle Afgifter og Baalæg, af hvad Art eller Bencævnelse de end ere, for hvilke denne Stads egne Skibe ere befriede eller i Fremtiden maatte blive befriede. I Warnemünde skulle danske Skibe heller ikke være underkastede enten andre eller høiere Afgifter af hvilkenomhelst Art, end dem, der gjælde eller for Fremtiden maatte komme til at gjælde med Hensyn til Staten Rostocks Skibe. Fiskere, som ere Undersaatter af Hans Danske Majest., skulle i Wismar, saavel for deres Fartøier, som for deres Fiskeri, nyde alle de Fritagelser for Afgifter og Gebyrer, af hvad Art eller Bencævnelse de end ere, hvoraf denne Stads egne Fiskere enten ere eller for Fremtiden maatte komme i Besiddelse.

3.

4. Alle Varer og Handelsgjenstande, det være sig de respektive Staters eller ethvert som helst andet Lands naturlige eller industrielle Frembringelser, hvis Indførsel, Udførsel eller Transit er tilladt i den ene af de kontraherende Parters Skibe, skulle ogsaa, uden Hensyn til Afgangsstedet eller Bestemmelsesstedet kunne indføres, udføres eller tilstedes til Transit i den anden Parts Skibe, uden enten ved Indførselen, Udførselen eller Transiten at være underkastede høiere eller andre Afgifter, af hvad Art eller Bencævnelse de end ere, end om samme Varer og Gjenstande vare blevne indførte, udførte eller affendte til Transit i Skibe, der tilhøre enhver anden i saa Henseende mest begunstiget Nation.

5--7.

8. Den saakaldte Strandret er og forbliver aldeles affaffet med Hensyn til begge kontraherende Parters Undersaatter, Skibe og Varer. I Tilfælde af Skibbrud, skulle de strandede Skibe, saavel som deres Ladning, Besætning og Passagerer i enhver af de tvende Stater behandles efter de der gjældende Forrifter; dog er det en Selvfølge, at den

25. Novb. anden Stats Undersaatter, Skibe og Ladninger ogsaa i denne Henseende skulle nyde samme Beskyttelse som de mest begunstigede Nationers. De bjergede Varer skulle ikke være underkastede nogen Afgift, med mindre de indføres til indre Forbrug.

9.

10. De paa behørig Maade af begge Regjeringer udnævnte Konsuler af enhver Klasse skulle, efterat de have erholdt Grefvatur af den Regjering, i hvis Territorium de skulle residere, i begge Lande, saavel for deres Personer som i Henseende til deres Embedsforretninger, nyde de samme Forrettigheder, som sammesteds ere indrømmede de mest begunstigede Nationers Konsuler.

11. Ved denne Konventions Bestemmelser skulle de mellem de tvende høie Kontrahenter i Henseende til Reguleringen af Elbskibsfarten træfne særegne Overenskomster ikke lide mindste Forandring.

12. Som danske og mecklenborgske Skibe skulle de anses, som fare under deres Lands Flag og ere forsynede med de ved vedkommende Stats Lovgivning til Bevis for Nationaliteten foreskrevne Skibspapirer og Certifikater.

13—14.

27. Novb. **Plak. ang. det Gebyr, der bliver at erlægge til Notarius publicus for Anmeldelsen af Soprotester m. m. (Kancelliet.)**

Indm. Saml. pag. 517.

6. Decb. **Rentel. Cirk. (til samtlige Amtmænd) indeholdende Advarsel mod at afslutte endelig Handel om Parceller af Eiendomme, hvis Udstykning endnu ikke er approberet. m. m.**

Da Rentekammeret har erfaret, at der hyppigen af= 6. Decb. sluttes endelige Handeler om Erhvervelse af Parceller af Jorder, uagtet den attraaede Udstyknng ei er iværksat overensstemmende med de almindelige Lovbestemmelser, i Forventning af, at sliq Undtagelse af Kammeret skal blive bevilget, og at sliqe Parceller endog bebygges, førend Kammerets Approbation er erhvervet, saa have vi, der ei kunne tilstede Hensynet til det Tab og den Skade, som Bedkommende kunde lide ved sliqe ubesjæede Foretagender, nogen Indslydelse paa Bedømmelsen af det Spørgsmaal, om Approbation paa den attraaede Udstyknng, i Overensstemmelse med den gjældende Lovgivning, bør nægtes eller meddeles, anset det hensigtsmæssigst, derom at lade udgaa en almindelig Advarsel.

Kammeret har fremdeles erfaret, at de Betingelser, hvortil en Udstyknings Approbation er bleven knyttet, ofte ikke blive overholdte. Det er ogsaa kommet til vor Kundskab, at Tiere af Skovparceller, paa Grund af, at Uger- og Engs-Hartkorn er blevet paalignet sliqe Parceller, og ved Udstyknngstillabelser blevet bibeholdt, have anset sig besjæede til at unddrage sig fra den, efter Lovgivningen, dem paaliggende Forpligtelse, til at frede sliqe Skovstrækninger.

Endeligen modtager Kammeret en Mængde Ansøgninger om Fordeling af Hartkorn og Gammelstat her ved Kammeret efter Matrikulstationen, uagtet der i flere af de foreliggende Tilfælde ingen tilstrækkelig Grund er til at tilstede sliq Undtagelse fra de almindelige Forfrister om Udstyknngers obformelige Iværksættelse.

I Henshold hertil har Kammeret fundet sig opfordret til at anmode (Titul.) om, paa passende Maade at bringe følgende til almindelig Kundskab i ethvert Sogn af det Dem betroede Amt.

1. Enhver bør vogte sig for at afslutte endelig og ubetinget Handel om Parceller af Eiendomme, hvis Ud=

6. Deel. stykning ikke er fuldkommen overensstemmende med de almindelige Anordninger, og endnu ikke af Rentekammeret er approberet, saavel som for at opføre Bygninger eller anvende andre særdeles Beføstninger paa slige Parceller, da Rentekammeret ikke af Hensyn dertil kan indvilge Undtagelser fra de gjældende Bestemmelser.

2. I Skjøder paa de Parceller, som afhændes, bør udtrykkelig anføres de Vilkaar, af hvilke Tilladelsen til Afhændelsen er betinget, saasom at Parcellen skal bebygges, forenes med Kjøberens tilgrændsende Jorder, henlægges til et beleiligt liggende jordløst Hus, og deslige.

Det bør ved Skjødets Paategning af Amtmanden nøie paases, at disse Betingelser ere eller blive paalagte Kjøberen, og bør de, hvis saadant skulde være forbigaaet ved Skjødets Udfærdigelse, udtrykkelig anføres i Amtmandens Paategning, som til Skjødets Thinglæsning er fornøden. Saa bør det og forud behørigt for Amtmanden bevises, at Parcellens Erhverver eier tilgrændsende eller nærliggende Jorder, eller et beleiligt liggende jordløst Hus, naar det er betinget, at Parcellen med saadanne skal forenes. Og bør Amtmanden, saalænge saadant Bevis ei er præsteret, nægte den til Skjødets Thinglæsning fornødne Paategning.

3. Forpligtelsen til at frede, eller Tilladelsen til at afrydde Eiendommenes Skovstrækninger er aldeles uafhængig af Udstykningsapprobationen og Hartkornets Fordeling paa Parcellerne, saa at slige Skovstrækninger blive at frede, naar de ellers, efter Lovgivningen, dertil egne sig, uden Hensyn paa, om Skovstyldes Hartkorn er dem paalagt eller ikke. At en Skovlod, ifølge den daværende Eiers ensidige Dypgivende, i den nye Matrikul er bleven ansat til Ager og Engs Hartkorn, og at dette Hartkorn ved en senere Udstykningsstilladelse er bibeholdt, fordi det ei er oplyst, at Skovloden for Tiden er behandlet som Fredskov, og navnlig Lovmæssigen indhegnet, kan nemlig ingenlunde fritage Eieren

for Forpligtelse til at frede Skoven ifølge de gjældende Anordninger. Ligesom isvrigt herefter det Offentliges Ret i alle Maader maa blive forbeholdt til at foranledige Skovskylts Hartkorn paalagt, i Stedet for Uger og Engs Hartkorn, samt til at paase Fredningen og paatale Skovens Behandling til Upligt, hvor Anledning dertil maatte findes, saaledes kan Eieren paa den anden Side forvente at erholde sligt ved den nye Matriful paalagt Uger og Engs Hartkorn afløst mod Skovskylts Hartkorn, naar saadan Oplysning fremskaffes om Skovens Tilstand og Behandling, at den af Rentekammeret kan erkjendes for Fredskov.

4. Begjæringer om Fordeling af Hartkorn og Gammelstat her ved Kammeret efter Matrifulstaxationen kunne ikke ventes bevilgede, undtagen ved mindre betydelige og særskilt liggende Jordlobbers Afhændelse, og da med vedkommende Parters udtrykkelige Samtykke.

Plak., hvorved bekendtgjøres kongl. Resol. af 15. Decb. 19. f. M. ang. Bygningsafgifts Svarelse af Kjældere under Forhuse i Kjøbenhavn. (Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Sam. pag. 517.

1846.

Kanc. Skr. (til Amtmanden over Aarhus Amt) 20. Jan. ang. Ret for Enker efter Husmænd og Inderster til at hensesidde i uskiftet Bo.

Hr. Kammerherren har i behagelig Skrivelse af 12. f. M. indstillet til Rancelliets Afgjørelse, hvorvidt det er fornødent, at Enker efter Husmænd og Inderster af Landalmuen, ifølge Bestemmelserne i Forordningen af 21. Mai f. M. §§ 18 og 20, erhverve Amtmandens Tilladelse til at

20. Jan. forblive hensiddende i uskiftet Bo med deres fælles umyndige Børn, hvorhos De har ytret, at det, saafremt Spørgsmaalet besvares bekræftende, formentligen i alt Fald maa være Pligt for vedkommende Skifteforvalter, naar den Paa-gjældende har erhvervet de befalede Attester eller Erklæringer, med hans Betænkning at indsende disse til Amtet, for at Tilladelsen derefter kan udfærdiges.

I Anledning heraf skulde man til behagelig Efterretning tjenstlig melde, at Rancelliet finder det klart, at Enker efter Husmænd og Inderst, for at kunne hense i uskiftet Bo med umyndige Børn, maa i Medfør af Forordningen af 21. Mai 1845 § 20 erhverve den i § 18 ommeldte Tilladelse saafremt denne Det ikke er tillagt Enken i Henhold til bemeldte Paragraf ved Mandens testamentariske Disposition, idet man derhos ikke undlader at tilføie, at det ikke kan paa-lægges vedkommende Herredsfoged at indsende de i saa Henseende fornødne Attester til Amtet, medmindre de følge med et formeligt Andragende.

13. Marts. **Kongl. Resol. ang. Ansættelse af Konsuler paa St. Thomas.**

Vi ville have tilstedet fremmede Regjeringer, som maatte attraa saadant, at ansætte Konsuler eller Konsular-agenter paa St. Thomas, der, forinden de tiltræde deres Funktioner, ville være at tildele Erekvatur af Regjeringen her, og ville Vi allernaadigst have Generalguvernøren over Bore bestindiffse Der bemyndiget til at suspendere bemeldte Erekvatur, forsaavidt vedkommende Konsularembedsmænds Opførsel maatte give grundet Anledning til at gjøre denne Forholdsregel gjældende mod dem.

30. April. **Kanc. Skr. (til Amtmanden over Randers Amt) om Forældres Forsørgelsespligt overfor deres Børn.**

13. Mai. Den allerhøieste Plakat af 26. Juli 1820, hvorefter de til Arbeide i Kjøbenhavn, Kronborg og Nyborg Fæstninger henfattede Forbrydere skulle underlægges vedkommende Garnisons Jurisdiktion i ethvert Tilfælde, som maatte gjøre det nødvendigt at hælde Dom over dem til Undgjældelse, bliver herved ophævet, saa at Sager af ovennævnte Slags i Almindelighed skulle behandles og paakjendes ved de vedkommende civile Retter. Dog skal dette ikke finde Anvendelse paa Mytteri eller andre Foretagender, hvorved den indvortes Orden i Straffeanstalten forstyrres, men de ville fremdeles derfor blive at tiltale og dømmes ved en Garnisonsret, forsaavidt Forseelsen ikke maatte være af en saadan mindre Betydning, at den kan affones med en blot disciplinær Straf efter Kommandantstabets Foranstaltning.

25. Mai. Konvention med Preussen ang. Fornyelse af Handelstraktat af 17. Juni 1818*).

Da den under 17. Juni 1818 mellem Danmark og Preussen affluttede Handelstraktat ifølge de høie kontraherende Parters fælles Samtykke er vedbleven at blive bragt i Udførelse fra begge Sider efter Udløbet af den Frist, som sammes 29. Art. havde ansat for dens Varighed, saa ere Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Kongen af Preussen, begge i lige Grad bejærede af det Ønske, at sætte en Grændse for den Usikkerhed, som denne provisoriske Tilstand medfører, komne overens om at fastsætte en yderligere Termin, indtil hvilken den ovennævnte Traktat efter at være undergaaet adskillige af Dem som hensigtsmæssige befundne Indskrænkninger og Tillægsbestemmelser — skal forblive i Kraft; og have De i dette Viemed udnævnt til Besuldmægtigede: hvilke, efter

*) Bekjendtgjort ved Plakat af 29. Juli s. N.

at hve udoverlet deres i god og behørig Form befundne 26. Mai. Fuldmægt. ere komne overens om følgende Artikler:

1. Bestemmelserne i den under 17. Juni 1818 mellem de høie kontraherende Parter affluttede Handelstraktat skulle vedblive at være fuldgjeldige indtil den 1. Juli 1851 og efter den Tid, saalænge som nærværende Konvention varer, (Art. XI) jorfaavidt som disse Bestemmelser ikke sættes ud af Kraft eller indskrænkes ved de efterfølgende Artikler.

2. (Til Art. 3, første Alinea i Traktat 17. Juni 1818). Det er bleven vedtaget, at Bestemmelsen i Art. 3, første Alinea, af Traktat af 17. Juni 1818, ikke skal være anvendelig paa Skibotagen, d. v. s. paa Oversførelsen af Produkter eller Handelsvarer indladede i en og bestemte til en anden Havn i samme Land, eftersom de høie kontraherende Parter gjensidigt forbeholde sig Ret til at ordne alt det, som vedrører denne Handel.

3. (Til Art. 3, første Alinea). De preussiske Skibe og Ladninger skulle behandles i de danske Kolonier hinsides Havet paa samme Maade, som de mest begunstigede Nationers Skibe blive det nu eller ville blive det i Fremtiden; det samme skal finde Sted med Hensyn til Færøerne, Island og Grønland, jorfaavidt som Handelen paa disse Steder maatte blive aabnet for andre Nationer.

4. (Til Art. 4 i Traktat 1818). Man er kommet overens om, at den under 1. Januar 1842 ved den danske Regjerings Foranstaltning offentliggjorte Sund- og Strømtoldtarif, ligesom de i samme optagne Reglementer og Forskrifter skulle, saalænge som nærværende Konvention varer, være gjældende for preussiske Skibe og Ladninger, saaledes at den nævnte Tarif i enhver Henseende skal ordne Oppebærelsen af Sund- og Strømtolden i Henseende til de preussiske Undersaatters Handel og Skibsfart. Da disse Undersaatter stadigt skulle behandles paa samme Fod som de mest begunstigede Nationers, saa er det tillige bleven ved-

6. Mai. taget, at enhver Nedsættelse i hin Tarif, ligesom og enhver som helst anden Begunstigelse eller Lettelse i Sund- og Strømtoldens Erlæggelse, som enten er eller i Fremtiden maatte blive en anden Nation tilstaaet, retligen og ipso facto skal komme de preussiske Undersaatter tilgode.

5. (Til Art. 5 i Traktat 1818). Ved Farten gennem den flesvigholstenske Kanal og Eideren skulle de Preussiske Skibe og Ladninger i enhver Henseende behandles paa samme Fod, som de mest begunstigede Nationers.

6. (Til Art. 7 i Traktat 1818.) Den danske Regjering forpligter sig til, saa meget som muligt, at lette og paastynde de preussiske Skibes Expedition ved Toldstederne i Sundet og Belterne samt til at vaage over, at enhver Forsinkelse ved Expeditionen bortskrives, som ikke er uundgaelig forbunden med den fornødne Angivelse, uden dog at gjøre Forandring i det vedtagne Princip, at Skibene bør expederes i den Orden, de ere ankomne.

7. (Til Art. 9 i Traktat 1818). Da Elbstibsfarten er bleven ordnet efter Afslutningen af Traktat 1818 ved særlige, mellem de ved Elben liggende Stater affluttede Konventioner, nemlig ved Konvention 23. Juni 1821 og ved Tillægsakten 13. April 1844, saa henholde de høie kontraherende Parter sig til de i disse Konventioner indeholdte Bestemmelser med Hensyn til alt, hvad der vedrører Elbstibsfarten paa denne Flod.

8. (Til Art. 10 i Traktat 1818). De høie kontraherende Parter ere komne overens om at udvide den Fri-tagelse for Afgifter, som Art. 10 i Traktat 1818 fastsætter til Fordel for de Fartøier, der i begge Landes Havne maatte være i det Tilfælde at skulle søge Nødhavn, til samtlige Afgifter, som hvile paa Skib eller Ladning; saaledes at danske eller preussiske Fartøier, der søge Nødhavn i en af de høie kontraherende Parters Lande, — hvad enten de løsse Ladningen eller ei, — ikke skulle betale hverken Havnepenge

eller nogensomhelst anden Afgift, forudsat at det bevislig= 26. Mai. gøres, at de have været tvungne til at søge Nødhavn, at de endvidere ikke foretage nogen Handelsoperation, og at de ikke dvæle længere i Havnen, end de Omstændigheder kræve det, der bevægede dem til at søge Nødhavn. Dersom disse Skibe udføre deres Ladning saaledes som de have indført den, da skulle de ogsaa være fritagne for Erløggelsen af enhver som helst Afgift ved Udgaende.

9. (Til Art. 17, sidste Alinea i Traktat 1818.) Man er kommen overens om at ophæve den Bestemmelse, som indeholdes i den sidste Alinea af Art. 17 i Traktat af 1818 og at betragte for Fremtiden som danske eller preussiske Skibe dem, som anerkjendes som saadanne i den Stat, hvor de høre hjemme, i Overensstemmelse med de bestaaende Love og Anordninger. De høie kontraherende Parter forbeholde sig at udveksle Dekklamationer, som indeholde en tydelig og nøiagtig Opregning af de Papirer og Dokumenter, hvormed begge Stater forlange, at deres Skibe skulle være forshnede. Dersom efter denne Udveksling, der skal finde Sted senest tre Maanedes efter nærværende Konventions Undertegning, en af de høie kontraherende Parter skulde komme i det Tilfælde at forandre eller indskrænke de i saa Henseende bestaaende Anordninger, skal dette gøres til Gjenstand for en officiel Meddelelse til den anden af Parterne.

10. (Til Art. 24 i Traktat 1818). De gennem Sundet eller Belterne i Østersøen indkommende preussiske Skibe, som agte at begive sig til en preussisk Havn, uden at kaste Anker i en dansk Havn og uden at have noget Samvæm med Landet, kunne passere Sundet og Belterne fri for Karantæne; og er det udtrykkeligt bleven vedtaget, at de ikke skulle kunne tilholdes at underkaste sig nogen dansk Karantæne alene af den Grund, at de ere forpligtede til at lægge bi ved danske Toldsteder for at angive Ladning

26. Mai. og betale Told. De i Sundet og Belterne værende danff. Toldsteder skulle drage Omsorg for, at der i dette Niemed bliver taget hensigtsmæssige Forholdsregler i Medfør af de bestaaende Anordninger. Lodsernes Hjælp vil blive disff. Skibe ydet, forsaavidt som det lader sig gjøre under de af nærværende Artikel omtalte Forhold, og mod et passende Bederlag. Dersom derimod Kaptainerne paa de nævnte Skibe, som seile gennem Sundet eller Belterne, maatte ønske at forshne sig med Karantænecertifikater, saa skulle de have Afgang til de danff. Karantæneindretninger. De ville der have at underkaste sig de i Kraft værende Forfrifter og skulle sammesteds behandles saavel med Hensyn til Karantænenes Længde, som til deres Omkostninger og Expedition, aldeles paa lige Fod med Landets egne.

II. Nærværende Konvention skal have Kraft og Gyldighed indtil den 1. Juli 1851. Dersom den ikke bliver op sagt et halvt Aar før denne Termins Udløb, skal den vedblive at være bindende fra et Aar til andet, indtil at en af de høie kontraherende Parter, med sex Maaneders foregaaende Bærsel, har forkyndt den anden sin Hensigt, at lade dens Virkninger ophøre. Denne Konvention skal ratificeres af de høie kontraherende Parter og sammes Ratifikationer skulle udveksles i Kjøbenhavn inden 6 Uger, eller før om ste kan.

3. Juni. **Plak. ang. nogle midlertidige Bempelser i Anordningerne om Trykkefriheden.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At Vi efter Omstændighederne have fundet for godt, ikke at tage nogen endelig allerhøieste Beslutning med Hensyn til det Udkaft til en Anordning angaaende Trykkefriheden, som Vi i Aaret 1844 have ladet begge Forsamlinger af Bore tro raadgivende Provindsialstænder for Bort Kongerige Danmark forelægge, forinden der paany er givet de raad-

Da Hr. Kammerherren har fundet det tvivlsomt, hvor-30. April.
vidt den Understøttelse, som af vedkommende Fattigvæsen ydes
Børn, der ere over 14 men under 18 Aar, og som efter
Plakaten af 14. December 1810 § 11 og Forordningen af
24. Januar 1844 § 9 skulle forsyrges af Faderens eller
Moderens Forsørgelsesdistrikt, afbryder Forældrenes Afgang
til at erhverve Forsørgelsesret andetsteds, eller med andre Ord,
om Forældrene til det ægte Barn og Moderen til det uægte
ere ubetinget forpligtede til at forsyrges det, indtil det har
opnaaet 18 Aars Alderen, saaledes, at den Understøttelse,
som forinden behøves, bliver at yde Forældrene eller Moderen,
hvem altsaa Refusion deraf paahviler, har De i behagelig
Skrivelse af 10. dennes begjært dette Spørgsmaal afgjort
ved Kollegiets Resolution. I Anledning heraf skulde man
til behagelig Efterretning tjenstligt melde, at man maa
anse det klart, at Forældrene — eller med Hensyn til
det uægte Barn Moderen — maa være forpligtede til at
forsyrges deres Børn indtil deres 18. Aar, at den Under-
støttelse, som ydes Børnene selv i disses 14 til 18 Aars
Alder, maa betragtes som ydet Forældrene, og at den saa-
ledes afbryder den Afgang til Forsørgelse, som Forældrene
ellers vilde have.

Reglm. for Arrestvæsenet i Danmark.

7. Mai.

Inbm. Saml. pag. 518.

Plak., hvorved Plakaten af 26. Juli 1820 13. Mai.
Ang. det Børnething, hvorved Fæstningsflaver skulle
tiltales, forandres.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Da det
er befundet, at de nugældende Regler for det Børnething,
hvorved Fæstningsflaver blive at tiltale for begaaede For-
bydelser, medføre adskillige Ulemper, saa have Vi fundet for
gødt herved at byde og befale som følger:

givende Provindsialstænder for Nørrejylland Leilighed til 3. Juni. derover at afgive den allerunderdanigste Betænkning, som de i 1844 ikke nedlagde, men at Vi dog have besluttet, midlertidigen i nogle af de Indskrænkninger, som for Tiden finde Sted for Pressens Brug, at tilstaa de Lempelser, som ogsaa ved de nu bestaaende Anordninger kunne indrømmes. Vi ville derfor indtil videre have anordnet som følger:

1. Overtrædelser af Plakaten af 2. Oktober 1810, sammenholdt med det allerhøjeste Reskript af 10. April 1836, angaaende Optagelse af politiske Meddelelser i de uprivilegerede Blade, — hvad enten samme bestaa i politiske Nyheder eller Efterretninger, eller i Bemærkninger over fremmede Staters Forfatning eller Forvaltning, eller over det gjensidige Forhold imellem dem indbyrdes eller til det danske Monarki, — skulle herefter, naar Vort Kancelli ikke finder sig anlediget til at tilstede Udgivelsen af det beslaglagte Blad, og den paagjældende ikke vil lade det bero ved Beslaglæggelsen (cfr. § 3), behandles og paadømmes som andre Presseforsøelser, og anses med en Mulkt fra 20 til 200 Rbdlr. til vedkommende Fattigtasse; dersom de optagne politiske Meddelelser iøvrigt maatte være af ulovligt Indhold, ville de paagjældende derhos herfor være at drage til Ansvar i Overensstemmelse med Lovgivningen.

2. Den ved Plakaten af 13. Mai 1814 givne Bestemmelse, i hvis Følge de til Politiets Gjennemsyn indleverede Blade og Skrifter, som ei udgjøre mere end 24 Ark, ikke maa udgives førend efter en vis Tids Forløb, skal herefter kun være anvendelig paa Blade og Skrifter, der ikke udgjøre mere end 6 Ark, hvorhos Tiden til Gjennemsynet af flige Skrifter, naar de ere over 1 Ark, indskrænkes til 48 Timer.

Med Hensyn til større Skrifter indtil 24 Ark bliver derimod alene at forholde efter Forskrifterne i Forordningen af 27. September 1799 §§ 26 og 27.

3. Juni. 3. Bifalder Bort Danste Rancelli, at et til samme indsendt Blad eller Skrift formedelst dets lovsfridige Indhold af vedkommende Politiebedsmand er lagt under Beslag, vil den paagjældende som hidtil strax være at tiltale, saafremt Indholdet anses at være saa strafværdigt, at justitiel Paatale ikke bør unblades, men ellers skal det ikke være nødvendigt fra det Offentliges Side at foranstalte Sag anlagt, med mindre den paagjældende, efterat Underretning om Beslaglæggelsens Stadsfæstelse er ham meddelt, inden 3 Dage forlanger Spørgsmaalet om Lovligheden eller Ulovligheden af det beslaglagte Blad eller Skrift afgjort af Domstolene, i hvilket Tilfælde det er en Selvfølge, at han vil være at anse med den Straf, hvortil han i Overensstemmelse med den gjældende Trykkefriheds Lovgivning maatte have gjort sig skyldig.

9. Juni. **Ranc. Skr. (til Amtmanden over Aalborg Amt) ang. Stedforældres Forpligtelse til at forsørge deres affindige Stedbørn.**

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Jens Christian Madsen i Boldsted har anholdt om, at den fremtidige Forsørgelse af hans nu 18aarige vauvittige Stedsøn Niels Jensen maa overtages af Næsborg Sogn, hvor Stedsønnen skal have Hjemstedet, har Amtet i behagelig Skrivelse af 21. April d. A. bemærket, at den af dette Sogns Forstanderskab ytrede Formodning om, at Andrageren ved Skiftefamlingen efter bemeldte Niels Jensens nu afdøde Moder, med hvem han har været gift, skulde have paataget sig nogen speciel Forpligtelse til at forsørge merbemeldte sin Stedsøn Niels Jensen, er efter de fra vedkommende Skifteforvalter modtagne Oplysninger befundet ugrundet, medens paa den anden Side hans Uformuenhed til at bære Forsørgelsesbyrden ei heller er opløst, og da Spørgsmaalet saaledes formentlig maa afhænge af, hvorvidt der efter Bestemmelserne i Forordningen af 24. Januar 1844 § 9 sidste Membrum

sammenholdt med Plakat af 19. November 1828 § 2, kan 9. Juni. paahvile Forældrene nogen Forpligtelse til at bære Byrden ved deres affindige Stedbørns Forsørgelse udover det fyldte 18. Aar, har De derhos begjært Dem meddelt Kollegiets Resolution i denne Henseende. I Anledning heraf skal man til behagelig Efterretning tjenstligt melde, at da Kollegiet maa holde for, at den Stedforældrene ved Forordningen af 24. Januar 1844 § 9 paalagte Forpligtelse til at forsørge deres Stedbørn ikke, naar Stedbørnene blive affindige, kan, efterat Ægtefædet med den rette Fader eller Moder er opløst, overensstemmende med den i Plakat af 19. November 1828 § 2 med Hensyn til Forældrenes egne Børn givne Regel, strækkes udover Børnenes fyldte 18. Aar, kan det ikke paalægges Andrageren at forsørge sin fornævnte findsvage mer end 18 Aar gamle Stedsøn.

Plak. ang. Indkaldelse af Ihændehavere af bortkomne Aktier eller Rente- og Dividende-Koupons, som ere udstedte af Bestyrelsen for Aktieselskabet for Klampenborg Vandkur-, Brønd- og Sobadeanstalt. 7. Juli.

Kongl. aabent Brev ang. Successionsforholdene i Monarkiet. 8. Juli.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Ved mangfoldige Kjendsgjerninger er det kommet til Vor kundskab, at der hos mange af Vore Undersaatter hersker uklare og urigtige Forestillinger om Successionsforholdene i Monarkiet, og at disse Forestillinger benyttes til at fremkalde Uro og Befymring for det fælles Fædrelands Fremtid, hvis en Gang efter Forsynets Villie Vort Kongelige Huses Mandstamme skulde uddø, hvorved tillige fremkaldes og næres en bitter Stemning mellem de forskjellige Landsdeles Beboere. Vi have derfor anset det for Vor landsfaderlige Pligt at lade ved en dertil efter Vor Allerhøjeste Befaling sammentraadt Kommission gjenuegaa alle, disse Arveforhold vedkommende

8. Juli. Akter og Dokumenter, som have kunnet tilveiebringes, og isøvrigt foretage en nøiagtig og grundig Undersøgelse af samtlige herhen hørende Forhold. Efter at denne Undersøgelse er tilendebragt, og derpaa foredraget for Os i Bort Geheimstatsraad og af Os overveiet, have Vi fundet det tilfulde stadfæstet, at ligesom Arvesølgen i det for den danske Krone ved Traktater erhvervede Hertugdømme Lauenborg er utvivlsom, saaledes er samme Kongelovens Arvesølge for Hertugdømmet Slesvig ifølge Patentet af 22. August 1721 og derpaa følgende Arvehyldning, ligesom endelig ogsaa ifølge de af England og Frankrig under 14. Juni og 23. Juli 1721 udstedte Garantier og de med Rusland affluttede Traktater af 22. April 1767 og 1. Juni 1773 i fuld Kraft og Gyldighed. Vor faste Forvisning om, at dette er grundet i Ret og Sandhed, og Vor Overbevisning om, at Vi ei tør opsætte at modvirke de stadefige Følger af de urigtige og falske Anskuelser, som i saa Henseende stadigen udbredes inden selve Monarkiets Grændser, have bevæget Os til ved dette Bort aabne Brev for samtlige Vore tro Undersaatter at kundgjøre denne Vor Forvisning om samtlige Vore Kongelige Arvesukcesforers Arveret til Hertugdømmet Slesvig, som Vi og Vore Esterfølgere paa den danske Throne ville anse som Pligt og Kald at opretholde.

Derimod er det af fornævnte Undersøgelse fremgaaet, at der med Hensyn til enkelte Dele af Hertugdømmet Holsten ere Forhold tilstede, som hindre Os fra med samme Bestemthed at kunne udtale Os om samtlige Vore kongelige Arvesukcesforers Arveret til dette Hertugdømme. I det Vi imidlertid allernaadigst forsikre alle Vore tro Undersaatter og navnlig den Hertugdømmet Holstens Beboere, at Vore Bestræbelser uafsladeligen have været og skulde blive rettede paa at fjerne berørte Hindringer og tilveiebringe en fuldstændig Auerkjendelse af den samlede danske Stats Integritet, saa at de under Bort Scepter samlede Landsdele ei nogenstunde skulde adskilles, men bestandigen forblive tilsammen i dere

nærværende Forhold og med de dem hver for sig tilkommende 8. Juli.
 Rettigheder, saaledes ville Vi navnlig herved forviise Vore
 tro Underaatter i Hertugdømmet Slesvig om, at det ei ved
 dette aabne Brev er tilfigtet paa nogen Maade at træde
 dette Hertugdømmes Selvstændighed, saaledes som denne
 hidtil af Os er erkjendt, for nær, eller at gjøre nogen For-
 andring i de øvrige Forhold, som for Tiden forbinde samme
 med Hertugdømmet Holsten, hvorimod Vi meget mere herved
 gjentage Vort Tilfagn om fremtidigem som hidtil at ville
 beskytte Vort Hertugdømme Slesvig i Besiddelsen af de
 samme, som en, vel med Vort Monarki uadskillelig forbunden,
 men tillige selvstændig Landsdel, tilkommende Rettigheder.

Kongl. Befj. (til Provindsstænderne for Sjæl- 10. Juli.
 lands og Lolland-Falsters Stifter, samt for Fær-
 øerne), ang. Resultaterne af deres under deres Møde
 i 1844 afgivne Betænkninger og øvrige indgivne
 Andragender.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.:

I.

.....

II.

Paa de af Vore tro Provindsstænder indgivne aller-
 und. Petitioner have Vi følgende at tilkjendegive Dem:

1—3.

4. Hvad angaar det af Vore tro Provindsstænder
 indgivne Andragende om Foranstaltninger til den danske
 Nationalitets Opretholdelse i Slesvig, da miskjende Vi ikke
 det patriotiske Sindelag, hvoraf dette Andragende har sin
 Oprindelse; men medens Vore tro Stænder kunne være
 forsikrede om, at Haandhævelsen af det danske Sprog i
 Hertugdømmet Slesvig stedse har været og fremdeles vil
 være Gjenstand for Vor laudsfaderlige Omhu, forvente Vi

10. Juli. at Forsamlingen vil indse, at det i flere Henseender vil have en skadelig Indflydelse saavel paa Stænderinstitutionens Virksomhed, som paa den indbyrdes Stemning mellem de forskjellige Dele af det Monarki, Forsynet har underlagt Bort Scepter, naar de forskjellige Stænderforsamlinger indlade sig paa Foranstaltninger, som vedkomme andre Statsdele, der ligge udenfor deres Virkefreds.

5—9.

29. Juli. **Anordu. for Kongeriget Danmark, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser ang. Bands Afledning eller Afbenyttelse til Forders Forbedring.**

Indm. Saml. pag. 541.

7. Aug. **Plak. ang. Indlændinges Fritagelse for den dem hidtil paahvilende Forpligtelse til paa Reiser over Bandet mellem forskjellige Steder i Danmark eller mellem dette og Hertugdømmerne at forsyne sig med Paa.**

Indm. Saml. pag. 561.

11. Aug. **Plak. ang. en Forandring i Plakat 1. April 1834 § 2 med Hensyn til Befordringstiden for Ture over 4 Mil og om en Udvidelse af Tidsrummet for den hurtigere Befordringstid eller den saakaldte Sommertid.**

Indm. Saml. pag. 562.

3. Septb. **Ranc. Skr. (til Politidirektøren i Kjøbenhavn) ang. at de i et fremmed Land affagte Straffedomme ikke uden videre kunne egetveres her i Riget.**

Bed at fremsende de hermed tilbagesølgende fra den 3. Septb. kongl. preussiske Kriminalret i Berlin Hr. Konferentsraaden til Eksekution tilstillede tvende af bemeldte Ret og af Kriminalsenatet i Kammerretten i Berlin affagte Domme, hvorved Smedesvend N. N., der er hjemmehørende og for Tiden har Ophold her i Staden, er anset med 2 Maaneders Straffearbejde for forøvet Vold, har De i behagelig Skrivelse af R. f. M. udbedt Dem Kancelliets Resolution for, hvorledes der med Hensyn til den saaledes forlangte Eksekution af bemeldte Domme vil være at forholde.

I denne Anledning skulde man ikke undlade tjenstligst at melde, at de omhandlede Domme ikke ville kunne eksekveres her i Landet, og at man navnlig ikke dertil kan meddele Hr. Konferentsraaden nogen saadan Bemyndigelse, som den i Slutningen af Deres Skrivelse til Kriminalretten i Berlin af 23. April d. A. anthede. Ligesom der nemlig neppe gives nogen Stat, der uden videre tilstede Fuldbyrðelsen af de i et fremmed Land affagte Straffedomme, men dette i alt Fald, navnlig i Preussen, gjøres afhængigt af, at ingen særdeles Betænklichkeiten enten i Henseende til Rettens Competence eller i andre Maader finde Sted, saaledes indeholdes i vore Love ingen Hjemmel for en saadan Fuldbyrðelse, der in casu saa meget mindre kan indrømmes, som den paagjældende, hvis egentlige Hjem er her i Staden, ikke er fuldt overbevist om den ham imputerede Brøde, men kun ifølge den Hjemmel, § 39 i den preussiske Kriminalordning dertil indeholder, er, paa Grund af den Sandsynlighed, som det tilveiebragte ufuldstændige Bevis medfører, dømt til en saakaldet overordentlig Straf, hvorimod vor Lovgivning ikke tilstede Strafs Anvendelse uden fuldt Bevis.

18. Septbr. Kongl. Betj. ang. Forstaaelsen af det aabne Brev af 8. Juli 1846. (Udstedt fra Slottet i Bøen).

Vi Christian den Ottende osv. Byde alle Vore kjære og tro Undersaatter Vor Kongelige Huld og Naade!

Vi have glædet Os til efter flere Mars Forløb at tilbringe denne Vor Fødselsdag i Vore Hertugdømmer i tro Undersaatters Kreds. Vi have anraabt den Allerhøieste om, at den maatte blive en Fredens og Velsignelsens Dag. Derfor ville Vi som Landsfader udtale for alle Vore kjære og tro Undersaatter, dem man kun altfor meget har stræbt at vildlede med Hensyn til den sande Mening af Vort aabne Brev af 8. Juli d. A., at det ingenlunde har kunnet være Hensigten med samme at krænte Vore Hertugdømmers eller noget af disses Rettigheder; tvertimod have Vi tilfagt Vort Hertugdømme Slesvig, at det skal forblive i sin nuværende Forbindelse med Hertugdømmet Holsten, hvoraf følger, at Hertugdømmet Holsten heller ikke skal adskilles fra Hertugdømmet Slesvig. Lige saa lidt have Vi ved ommeldte Vort aabne Brev kunnet tilfigte nogen som helst Forandring i de uomtvistelige og derfor i samme aldeles uberørte Forhold, hvori Vore Hertugdømmer Holsten og Lauenborg som tydske Forbundsstater staa til det tydske Forbund, og de Ditringer, som det aabne Brev indeholder om Hertugdømmet Holsten ere derfor kun at forstaa saaledes, at Vi nære den faste Fortrøstning ved Aerkjendelsen af det danske Monarkis Uadskillelighed ogsaa at sikre Vort selvstændige Hertugdømme Holsten en varig Forbindelse med de øvrige Vor Krone undergivne Landsdele og den deraf betingede Udelelighed.

Ved den Almægtiges Bistand vil dette ske, og Vi stole paa, at Vore tro og kjære Undersaatter ikke ville miskjende Vore alene paa deres Vel rettede landsfaderlige Hensigter. Kun Tillid til Landsherren kan sikre Landet Ro og Fred, og Gud vil velsigne det Endrægtighedsbaand, som omslynger begge.

Kongl. Befj. (til de raadgivende Provindsialstænder for Nørrejylland) ang. Resultaterne af deres under deres Mode i 1844 afgivne Betænkninger og øvrige indgivne Andragender.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.

I.

.....

II.

Paa de af Bore tro Provindsialstænder indgivne allerund. Petitioner have Vi følgende at tiltjendegive Dem:

1—5.

6. I Betragtning af hvad Vi allerede i Vor Betsjendtgjørelse af 3. Juli 1844 i Anledning af den af Vor tro Stænderforsamling for Nørrejylland i 1842 indgivne allerunderdanigste Adresse, hvori den havde anholdt om virksomme Foranstaltninger til den danske Nationalitets Beskyttelse i Vort Hertugdømme Slesvig, have udtalt, se vi Os nu, da et saadant Andragende desuagtet er blevet gjentaget, nødsagede til at tiltjendegive Forsamlingen, at Vi af Hensyn til samtlige under Vort Scepter hørende Statsdeles Vel herester ingenlunde kunne tilstede, at den indlader sig paa indre Foranstaltninger i en Statsdel, der ligger udenfor dens Virkefreds. Forsamlingen kan iøvrigt være forvisset om, at Haandhævelsen af den danske Nationalitet og det danske Sprog i Hertugdømmet Slesvig stedse har været og fremdeles vil være Gjenstand for Vor landsfaderlige Omhu.

7. Betræffende det af Bore tro Stænder til Os indgivne allerund. Andragende om, at Vi ville lade kundgjøre for samtlige Bore Undersaatter, at det ikke har været Meinungen med de den slesvigffe Provindsialstænderforsamling i Mødet den 21. December 1842 og i den kongelige

13. Oktb. Bekjendtgjørelse af 3. Juli 1844 meddelte Erklæringer at indrømme noget til Præjudice for den bestaaende danske Statsenhed, og navnlig ikke at opgive den danske Krones Ret til Hertugdømmet Slesvigs stedse uadskillelige Forbindelse med samme, da finde Vi ikke, at der i de paa pegede Erklæringer indeholdes nogen gyldig Grund til de Misforstaaelser, som Forsamlingen har ønsket afhjulpne ved en ny allernaadigst Erklæring, og ville Vi isøvrigt, forsaavidt Bore Stænder have indladt sig paa Forhold, der vedkomme Statsdele, som ligge udenfor Deres Virkekreds, have Dem henvist til, hvad Vi foran have tilkjendegivet Dem med Hensyn til det af Dem indgivne Andragende angaaende den danske Nationalitets Opretholdelse i Hertugdømmet Slesvig, saavel som til Bort ved den allerhøieste Bekjendtgjørelse af 3. Juli 1844 afgivne Svar paa Deres Adresse af 1842 angaaende samme Gjenstand.

8—11.

19. Oktb. **Handels- og Skibsfartstraktat med Sandwichsøerne.**

1.

2. Hans Majest. Kongen af Danmarks Underfaatter, der bo i Kongen af Hawaii=Øernes Lande, skulle nyde den samme Beskyttelse i Henseende til deres borgerlige Rettigheder saavel som med Hensyn til deres Personer og Eiendele som de indfødte Underfaatter, og Kongen af Hawaii=Øerne forpligter sig til at sikre de danske Underfaatter de samme Rettigheder og Privilegier, som nu ere eller herefter maatte blive tilfjrede eller tilstaaede andre fremmede Underfaatter, hørende til de mest begunstigede Nationer.

3—10.

Traktat med Grækenland.*)

31. Oktb.

Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Kongen af Grækenland, i lige Grad besjælede af det Ønske, at udvide de venstfabelige Forbindelser og de Handelsforhold, som bestaa mellem Deres gjensidige Stater, have besluttet at afflutte en Handels- og Skibsfartstraktat, og i dette Viemed udnævnt til Befuldmægtigede: , hvilke, efter at have udvejlet deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter, ere komne overens om følgende Artikler:

1. De høie kontraherende Parter ere blevne enige om, gjensidigen at indrømme deres respektive Undersaatter, som drive Handel i det ene eller det andet Land, eller som opholde sig der, den samme Beskyttelse, de samme Fordele, Friheder, Forrettigheder og Begunstigelser, ikke blot for deres Person, Eiendomme og Løssøre, men og for deres Handelsforetagender, som de, der enten ere eller ville blive Landets egne Undersaatter tilstaaede, alt under Betingelse af at de underkaste sig de paa Stedet gjældende Love og Forskrifter.

2. De respektive Skibe og Fartøier af hvilken som helst Drægtighed og Bygningsmaade, som enten med Ballast eller Ladning ankomme til en af de høie kontraherende Parters Havne eller andre Landingssteder, skulle, saavel ved Ankomsten som ved Afgangen behandles paa samme Fod som de nationale Skibe, med Hensyn til Havne-, Lønde-, Fyr-, Lødspenge og Bjergningsafgifter, ligesom ogsaa med Hensyn til enhver anden Afgift eller Paalæg af hvad Navn nævnes kan, som maatte tilfalde Staten,

*) Bekjendtgjort ved Plakat 10. Marts 1847.

31. Oktb. Kommuner, noget som helst Laug, Selskab eller anden privat Stiftelse.

3. Som danske og græske Skibe skulle de betragtes, som fare under deres Lands Flag og som ere forsynede med de Skibspapirer og Bevisligheder, der i de respektive Lovgivninger ere foreskrevne som fornødne til at godtgjøre Nationaliteten.

4. Alle Varer og Handelsgjenstande, hvad enten de ere de respektive Staters eller hvilket som helst andet Lands Natur- eller Kunstprodukter, hvis Ind- eller Udsørsel er tilladt den ene af de kontraherende Parter's egne Skibe, skulle ligeledes kunne ind- eller udsøres af det andet Lands Skibe, hvorfra de end maatte komme eller hvorhen de end maatte være bestemte, og det uden enten ved Ind- eller Udgaaende at være underkastede høiere eller andre Afgifter af hvad Navn nævnes kan, end om disse Varer og Handelsgjenstande vare blevne ind- eller udsørte i Landets egne Skibe.

5. Enhver af de høie kontraherende Parter indrømmer de Handelsgjenstande, som ere tilførte i den andens Skibe, Ret til at tages paa Dplag og til at transitere gjennem Landet og tilstaa dem ligeledes de samme Præmier og Toldgodtgjørelser, som vilde være kommet saadanne Ind- eller Udsørseler tilgode, om de havde fundet Sted i nationale Skibe.

6. Man er kommet overens om, at den gjensidige Tilladelse til at drive Indenrigsfarten fra Havn til Havn skal rette sig efter de Love og Forrifter, som ere gjældende i de høie kontraherende Parter's Stater; det er imidlertid en Selvfølge, at begge Landes Skibe skulle nyde samme Behandling som de mest begunstigede Nationers, forudsat at der ikke er Spørgsmaal om en Behandling, som

ubelukkende maatte være begrundet paa Tilfagnet om sær- 31. Oktb.
egne Fordele; i saadant Fald vilde nemlig den ene af de
kontraherende Parter ikkun kunne gjøre Krav paa den nævnte
specielle Behandling ved at indrømme den anden tilsvarende
Begunstigelser, saaledes at Forholdet bliver lige fordelagtigt
for begge Lande.

7. Der skal ikke, hverken umiddelbart eller middelbart,
ved Kjøbet af nogen som helst Vare tilstaa noget Fortrin
i Betragtning af det Skibs Nationalitet, som maatte være
indkommet med sin lovligen tilladte Ladning i en af Dan-
marks eller Grækenlands Havne, da det er de høie kontra-
herende Parters Hensigt, at ingen Forskjel skal finde Sted
i saa Henseende.

8. Den i foregaaende Artikler fastsatte almindelige
Handelsfrihed strækker sig imidlertid ikke til Hs. Majest.
Kongen af Danmarks Kolonier, derunder indbefattet Grøn-
land, Island og Færøerne; men Hs. Majest. Kongen af
Grækenlands Undersaatter saavel som de græske Skibe kunne
besøge dem og handle der fuldkomment under de samme
Betingelser, som hvilken som helst anden begunstiget Magts
Undersaatter og Skibe.

9. Ved Farten gennem Sundet og Belterne skulle
de græske Skibe og deres Ladninger ikkun erlægge de samme
Afgifter og behandles paa samme Maade, som de mest be-
gunstigede Nationers Skibe.

10. Man er kommet overens om, at ingen af de
tvende kontraherende Parters Skibe skulle kunne anvendes
til tvungen Tjeneste i de respektive Lande, og at Dvrig-
heden, i Skibbruds- eller andre uødstilfælde, uopholdelig
skal yde dem al mulig Hjælp, enten for at redde Besæt-
ningen og Ladningen eller ogsaa for at bjerge Braget eller
istandsætte Skibet. Man er ligeledes kommet overens om,
at de strandede Skibe og Varer, eller det Beløb, hvortil de

31. Oktb. maatte udbringes ved Salg, skulle tilbagegives til deres Eiermænd eller Befuldmægtigede, dersom de tilbagefordres inden et Aar og sex Uger, imod at betale de Bjergningsomkostninger, som Landets egne Skibe skulde have erlagt i lignende Tilfælde. Bjergningsinteressentfaberne kunne ikke gjøre Paastand paa, at man skal gjøre Brug af deres Tjeneste, uden under samme Betingelser og efter Forløb af samme Tidrum, som maatte gjælde med Hensyn til Landets egne Skibsførere og Mandfaber. De gjensidige Regjeringer skulle forøvrigt vaage over, at disse Interessentfaber ikke tillade sig Udpresninger eller vilkaarlige Handlinger. I øvrigt skulle alle Foretagender med Hensyn til Bjergningen af danske Fartøier og sammes Ladninger, som ere strandede paa Grækenlands Kyster, og omvendt til Bjergningen af græske Fartøier og sammes Ladninger, som ere strandede paa Danmarks Kyster, finde Sted i Overensstemmelse med de i begge Lande i Kraft værende Love og Forskrifter og det paa saadan Maade, at de høie kontraherende Parter Undersaatter i saa Henseende skulle nyde alle de Begunstigelser, som ere nogen som helst anden Nation indrømmede.

11. Begge de høie kontraherende Parter forpligte sig til uden Forskjel at tilstaa de danske og græske Skibe den Beskyttelse mod Sørøvere, som de maatte have nødvendig, og som man maatte være i Stand til at yde dem i de gjensidige Staters Farvande.

12. Der skal ikke i nogen af de kontraherende Magters Lande kunne iværksættes noget Forbud imod eller Indskrænkning i Ind- eller Udsførelsen af det andet Lands Natur- eller Kunstprodukter, som tilføres i danske eller græske Skibe, ei heller paalægges dem nogen som helst Afgift, af hvad Slags eller Navn nævnes kan, uden for saa vidt disse Forbud, Indskrænkninger og Afgifter samtidigen maatte ud-

strække sig til Gjenstande af samme Bestaffenhed, kommende 31. Oktb. fra hvilket som helst andet Land. Ligeledes skulle de nyde Dplagsret og Transitfrihed; endvidere enhver Præmie og Soldgodtgjørelse, som maatte være lignende Frembringelser fra hvilket som helst andet Land tilstaaet.

13. Det er bleven vedtaget, at i det Tilfælde, hvor en af de tvende Regjeringer skulde bestemme sig enten til en Nedsættelse i Afgiften paa et andet Lands Frembringelser i raa eller forarbejdet Tilstand, eller indrømme dem andre Fordele, og det som en Følge af en formelig Overenskomst eller paa Grund af et givet Tilfagn om særlige Handelsbegunstigelser, — skal den anden af de Regjeringer, som afflutter nærværende Konvention, saa længe den ikke udtrykkelig har givet Afkald paa Nydelsen af deslige Fordele, være forpligtet til at indrømme Medkontrahenten tilsvarende Begunstigelser, saa at der kan indtræde et lige fordelagtigt Forhold for begge de kontraherende Parter's Stater.

14. De høie kontraherende Parter ere komne overens om gjensidigt at ophæve de Afdragsafgifter, som af de respektive Regjeringer, Stæder, Kommuner eller andre særegne Autoriteter kræves af Arv, tilfaldende den ene Stats Undersaatter i den andens Lande. Saadanne Arvemidler, udførte fra det Land, hvor de ere faldne, skulle sølgelig ikke betale høiere eller andre Afgifter end dem, som hvile paa den Arv, der tilfalder Landets egne.

15. Enhver af de høie kontraherende Parter er berettiget til at udnævne Konsuler af hvilken som helst Rang i alle de Havne og Bher i den andens Stater, hvor denne finder det passende at modtage Konsuler fra fremmede Magter. Konsulerne kunne imidlertid ikke begynde deres Embedsvirksomhed, førend de hertil have erholdt Exekbatur af den Regjering, i hvis Territorium de skulle residere.

31. Oktb. De skulle i begge Lande i enhver Henseende nyde de samme Fortrin, som den mest begunstigede Nations Konsuler.

16. Nærværende Handels- og Skibsfartstraktat skal være gjældende i ti Aar, at regne fra den Dag, Ratifikationerne udveksles og ud over denne Termin, indtil tolv Maaneder ere forløbne efter at en af de høie kontraherende Parter maatte have tilkjendegivet den anden, at den agter at lade Traktatens Virkninger ophøre.

17. Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne udveksles i Athen inden ni Maaneders Forløb eller tidligere om ske kan*). Dets til Bekræftelse have de ovennævnte Befuldmægtigede undertegnet denne Traktat og paa trykt samme deres Segl.

11. Novb. **Blaf. ang. Ophævelsen af Forordning for Færøerne af 21. Mai 1777 § 8, 1. Membrum.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At da Vi have fundet, at den særdeles Indskrænkning, som Forordningen for Færøerne af 21. Mai 1777 § 8 indeholder i Almuefolks Afgang til at indgaa Egtteskab, ikke efter de nuværende Forhold er nødvendig, saa have Vi, efter at have modtaget allerund. Betænkning fra Bore tro Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Volland-Falsters Stifter samt Færøerne, over et dem angaaende Ophævelse af fornævnte Indskrænkning forelagt Lovudkast, fundet for godt allern. at byde og befale, som følger:

*) Ratifikationerne ere blevne udvekslede i Athen den 16/28 December 1846.

De Indskræntninger i Almuefolks Afgang til at ind=11. Novb.
 gaa Egtteskab, der for Færøerne ere foreskrevne ved § §
 i Forordningen angaaende adskilligt, Agerdyrkningen og
 Tjenestefolk med videre paa Færøerne vedkommende, af 21.
 Mai 1777, blive herved ophævede.

Plak., hvorved Medlemmer af Kjøbenhavn 11. Novb.
 Magistrat fritages for den dem i Følge Forordning
 om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af
 8. Juli 1840 § 48 paahvilende stiltiende Pantret
 m. m.

Indm. Saml. pag. 563.

Plak. ang. Indkaldelsen af Ihænderhaverne af 19. Novb.
 bortkomne Aktier, som ere udstedte af Selskabet til
 Oprettelsen af en Vandkuranstalt ved Maglekilde i
 Nøeskilde. (Kancelliet.)

.....

Plak. ang. Autorisation af tvende Handelssteder 23. Decb.
 paa Island, det ene ved Thorshavn i Nord- og
 Ost-Amtet, det andet paa Bordeyri ved Gruta-
 fjord i Vest-Amtet.

Indm. Saml. pag. 564.

27. Jan. **Frdg. aug. nærmere Bestemmelse af Anordning for Island af 17. Juli 1782 om Præsters og Kirkers Indtægter m. v.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v. Da der for Os allerund. er andraget paa, dels at den Ubished, hvori man hidtil paa Bort Land Island har været angaaende naar en til et Kald beskiftet Præsts Ret til at oppebære Kaldets Indtægter begynder, ved en Anordning maatte høves, dels at de hidtil gjældende Regler i Henseende til Præstesteners Naadensaar sammesteds maatte undergaa nogle Forandringer, saa ville Vi, efter herover at have modtaget Betænkning fra Bort tro islandste Althing, herved allern. have anordnet og befalet, som følger:

1. Naar et Præstekald paa Island bliver ledigt, tilfalder steds samtlige dets Indtægter indtil næste Fardag (6. Juni) den fratrædende Præst eller dennes Enke og Bo, hvorimod alle Kaldets Forretninger blive at udføre af bemeldte fratrædende Præst, hvis Kaldet er blevet ledigt ved Forflyttelse, men ellers efter Provstens Foranstaltning ved Rabopræsterne eller en dertil konstitueret ordineret Mand, mod Godtgjørelse af Kaldets Indtægter.

2. Fra bemeldte Fardag ville Kaldets Indtægter tilfalde den nye Præst, hvad enten han er kaldet førend Fardag eller efter samme. Men hvis han enten er i sidstnævnte Tilfælde, at være kaldet efter Fardag, eller hvis han, skjøndt kaldet førend Fardag, dog ikke er i Stand til at overtage Kaldets Forretninger til Fardag, ville disse fra den Tid og indtil Kaldets Bestyrelse af ham overtages, efter Provstens Foranstaltning blive at bestyre saaledes som i § 1 er ommeldt, imod at der af Kaldets Indtægter til den eller dem, der forrette hans Tjeneste, afgives hvad der efter Forordningen af 3. Februar 1836, IV tilkommer dem.

3. Naar næste Fardag, efter at et Kald bliver ledigt, 27. Jan. er hængaet, inden Eftermanden er kaldet, og denne beklæder et andet Præstekald, da har han Valget mellem strax at overtage det nye Kald eller forblive i sit forrige Kald indtil næste Fardag; og vil der da, i Overensstemmelse med hvad i §§ 1 og 2 er fastsat, i det Kald, som ikke af ham bestyres, blive at forholde efter Forordningen af 3. Februar 1836, IV; ligesom han og betimelig har at underrette vedkommende Provst om det af ham trufne Valg. Udenfor det foranstøede Tilfælde, nemlig at Eftermanden først er kaldet efter Fardag og tillige har beklædt et andet Præstekald, bør stedse den, der er kaldet til et Præstekald, hvad enten han er Kandidat eller Student, eller forhen har beklædt et Præsteembede, men er kaldet førend Fardag, tiltræde samme til næste Fardag, efter at det er blevet ledigt, eller, for saa vidt dette ikke kan ske, saa snart efter som muligt.

4. Naar en Præst dør i Tidsrummet fra Jul til Fardag, skal hans Enke, med mindre hun og Eftermanden anderledes kunne forenes, have Ret til at bebo den halve Præstegaard afgiftsfrit i det næstpaafølgende Fardagsaar, hvilken Rettighed derimod bortfalder, naar Dødsfaldet indtræffer mellem Fardag og Jul.

5. Enken skal derhos herefter i alle Tilfælde i Maret fra første Fardag efter Mandens Død til næste Fardag derefter nyde $\frac{1}{4}$ Part af Kaldets visse Indtægter, hvortil alene henregnes Afgifter af Mensalgodsset, Høtøbe, Dagsværker, Tiender saavel af fast som løst Gods, samt de saakaldte Salarier ved Klosterkaldene og den Ydelse i Smør, som Præsten faar af Annexer, og det saaledes som Præsten oppebærer dem og derfor aflægger behørig Rigtighed.

Plak. ang. Tilladelse til at benytte Ild og Lys 3. Febr. ombord i Skibe i Kjøbenhavn's Havn.

Indm. Saml. pag. 564.

10. Febr. **Plak. for Island, ang. Ophævelse af Pligten til at afgive fri Befordring in natura til de i offentlige Anliggender reisende Embedsmænd.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At Vi have anset det hensigtsmæssigt at ophæve den Bore Underfaatter paa Island paaliggende Forpligtelse til at afgive fri Befordring in natura til de i offentlige Anliggender sammesteds reisende Embedsmænd, imod at de til disses Befordring medgaaende Omkostninger afholdes af Amternes Repartitionsfonds. Efter at have modtaget Bort tro Althings Betænkning over et dertil sigtende Lovudkast hyde Vi derfor og befale, som følger:

1. Den, vedkommende hidtil paahvilende Pligt til at afgive fri Befordring in natura til enkelte, i offentlige Anliggender reisende, Embedsmænd skal herefter være ophævet, hvorimod de til saadan Befordring berettigede bør godtgjøres de med enhver saadan Reise forbundne Befordringsomkostninger af vedkommende Amters Repartitionsfonds.

2. For saa vidt en saadan Reise foretages fra et Amt til et andet, har hvert af disse Amters Repartitionsfonds at afholde den Del af Omkostningerne, der er anvendt paa Reisen gennem samme.

10. Febr. **Plak. for Island, ang. nogle Bestemmelser til Betryggelse for Idere af Mandtalsbogsafgifter.**

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: At Vi have fundet Os foranledigede til at foreskrive nogle Bestemmelser til Betryggelse for Idere af Mandtalsbogsafgifter paa Bort Land Island. Efter at have modtaget Bort tro Althings allerund. Betænkning over et dertil sigtende Lovudkast, hyde Vi derfor og befale, som følger:

1. Det skal være enhver Sysselmannds Pligt, paa 10. Febr. Mandtalsthingene at benytte den af Amtet autoriserede Mandtalsbog, hvis Debetside før Thinget bør være fuldstændigen opført, til derefter at opkræve Mandtalsbogsafgifterne. Og skal han være pligtig til, paa Thinget at indføre det betalte i Mandtalsbogen, som ved Thingets Slutning bliver at underskrive saavel af ham som af de brugte Thingsvidner.

2. Saa bør og enhver Yder af Mandtalsbogsafgifter være forshuuet med en Kvitteringsbog, hvori Sysselmannden paa Mandtalsthingene og ellers, saa ofte noget af Yderens erlægges paa Afgifterne, bør indføre det erlagte tilligemed en fuldstændig Opgjørelse af Yderens Debet efter Mandtalsbogen. Efter Betaling ved Indskrivning i Sysselmanndens Konto paa vedkommende Handelssted, bør det saaledes betalte, i det seneste paa næste Mandtalsthing, af Sysselmannden overføres fra Yderens Handelskontrabog i hans Kvitteringsbog.

3. Den i foranstaaende § 2 omhandlede Kvitteringsbog, der skal bestaa af i det mindste et Ark Papir i Omflag, bliver uden Betaling at autorisere og forsegle af vedkommende Sysselmannd, som desuden skal være forpligtet til at forstaafe enhver, som dermed ikke selv maatte have forshuuet sig, den fornødne Kvitteringsbog mod billig Betaling for Papir, Omflag og Indhæftning.

Plak. ang. Salær for Høiesteretsadvokaterne i 17. Febr. de Justitsfager, de udføre som Defensorer.

Indm. Saml. pag. 567.

Frdg. om Indskrænkning i den Tid, hvori en 17. Febr. Kreditor kan holde sin Debitor i Gjældsængsel.

Indm. Saml. pag. 568.

18. Febr. **Unordn. ang. Umyndiges Midlers Bestyrelse i Island.**

Vi Christan den Ottende osv. G. v.

1—9.

10. I Panteobligationerne bliver blandt andet at bestemme, at saafremt de betingede Rentur udebliver til rette Forfaldstid (§ 13), da er Kapitalen strax forfalden til Betaling, hvorefter Pantet uden Lovmaal og Dom kan sættes til Auktion, efter at denne er 4 Uger forud bleven bekendtgjort paa sædvanlig Maade, og Bekendtgjørelsen, hvilken naturligvis ikke maa iværksettes inden Terminens Udløb, med lige Varsel forkyndt for Debitor eller, saafremt denne opholder sig i en anden Jurisdiktion end den, hvorunder den pantsatte Eiendom ligger, for den Fuldmægtig, som han i saa Fald skal være forpligtet at have paa Eiendommen, da Forkyndelsen, saafremt ingen Besuldmægtiget findes, skal med fuld Retsvirkning kunne foretages for enhver anden af de paa Eiendommen boende Personer, eller i disses Fraværelse for nærmeste Naboer. Dog kan Pantets Realisation standses af Debitor, naar han, forinden Hammerflag ved Auktionen er faldet, godtgjør at have betalt eller præsentere Betaling af alle de paadragne Restancer og af alle de ved Auktionens Beraummelse m. v. foranledigede Omkostninger. Kjøberen af en saadan Eiendom bør tilstaa 3 Maaneders Frist fra Hammerflagets Dato eller, hvis dette er sket paa nærmere Approbation, da fra Approbationens Dato, for saa vidt den halve Del af Kjøbesummen angaar, men i Henseende til den anden halve Del af Kjøbesummen bør Betalingsterminen bestemmes til 6 Maaneder fra Hammerflagets eller Auktionsbudets Approbations Dato. Saafremt Eiendommen ved en saadan Auktion ikke udbringes til saa stor en Kapital, som Laanet og de paadragne Ren-

ter og Omkostninger udgjøre, da beholder den Umyndige 18. Febr. for det manglende personligt Krav paa Debitor, ligesom der ogsaa, i Tilfælde af dennes Uformuenhed, forbeholdes den Umyndige Regres mod vedkommende Bærg og Overformynder, dersom disse have udbist nogen som helst Forsømmelighed i at paase den Umyndiges Tarev overensstemmende med de foreskrevne Regler.

11—20.

Midlertidigt Reglement ang. Brugen af Ild og 22. Febr. Lys ombord i Skibe i Kjøbenhavns Havn.

Indm. Saml. pag. 570.

Plaf. ang. Indkaldelse af Ihændehavere af 16. Marts. bortkomne Interimsbeviser, Aktier eller Rente- og Dividende-Kupons, som ere udstedte af Bestyrelsen for Aktieselskabet for Kjøbenhavns Kasino.

.....

Plaf. ang. Indkaldelse af Ihændehavere af bortkomne 16. Marts. Interimsbeviser, Aktier, Rente- og Dividende-Kupons, der ere udstedte af noget autoriseret Aktieselskab. (Kancelliet.)

Indm. Saml. pag. 572.

Plaf. ang. en Udvidelse af den i Forordningerne 17. Marts. af 13. Mai 1769 og 22. November 1837 Selveiere tilstaaede særegne Testationsfrihed.

Indm. Saml. pag. 573.

24. Marts. **Plak.** for Kongeriget Danmark ang. nogle nærmere Bestemmelser om Retsbetjentenes Betaling i Anledning af Vicitations- og Taxations-Forretninger med Hensyn til visse Veiarbejder.

Indm. Saml. pag. 574.

24. Marts. **Plak.** ang. Ophævelse af Forordningen af 14. August 1741 om Kjøbstadsjorderne i Kongeriget Danmark.

Indm. Saml. pag. 575.

3. April. **Plak.** ang. nogle Forandringer i Reglement for Nationalbanken af 27. Juli 1818 § 8 Litr. e.

Indm. Saml. pag. 575.

21. April. **Plak.** for Kongeriget Danmark ang. Kontrakter, hvorved Brugen af Parceller af Landeiendomme overdrages for et særdeles langt Tidrum.

Indm. Saml. pag. 576.

27. April. **Kanc. Skr.** (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt) ang., hvorvidt den efterlevende Egtfælle behøver en særegen Adkomst for at disponere over det fælles Bøø faste Eiendomme.

I det med Hr. Kammerherrens Skrivelse af 12. Januar f. A. hertil indkomne Andragende havde Rancelliraad, By- og Herredsfoged R. N. i Lemvig blandt andet fremsat det Spørgsmaal, om ikke den efterlevede af tvende Egtfæller, som har faaet Bøøø faste Eiendom overdragen paa

Stiftet efter den afdøde, bør, naar den senere afhænder 27. April. Eiendommen og vil hjemle Kjøberen samme, i Mangel af Stiftsbrev producere Attest eller Udskrift af Stiftesprotokollen, som viser, at Eiendommen paa Stiftet er den overdragen.

Efter at Rancelliet over dette Spørgsmaal har korresponderet dels med den kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret, dels med de Tilforordnede i Høiesteret, skulde man tjenstligst melde, at Kollegiet med sidstnævnte Domstol finder, at det oplastede Spørgsmaal bør besvares benægtende, naar det er Manden, som er den længstlevende, dog med Undtagelse af det Tilfælde, hvor der er stiftet nogen Rundgjørelse til Thinge om, at Voet er kommet under Stiftesbehandling, men at der derimod saavel i dette Tilfælde, som naar Konen er den længstlevende, bør paa jaaduan Maade, som i Spørgsmaalet er ommeldt, eller paa en lignende, navnlig ved en af Stiftesforvalteren givne Paa-tegning paa selve Skjædet, ved Afhændelser fra den længstlevendes Side produceres Bevis for, at den er i et saadant Tilfælde, at den er berettiget til at disponere over Voets Eiendele, hvilket alt ligeledes bliver at iagttage med Hensyn til Panteforskrivninger.

Plak. ang. Aubringelsen af Straa- og Körtag, 5. Mai.
Korn- eller Høstakke m. v. i Nærheden af Jernbaner
m. v.

Indm. Saml. pag. 577.

Frdg. for Kongeriget Danmark, ang. Straffen 5. Mai.
for dem, som enten forsætlig eller af Uagtsomhed
beskadige Jernbaner eller disses Tilbehør, eller i

5. Mai. øvrigt foretage Handlinger, som medføre Fare med Hensyn til Jernbanernes Benyttelse.

Indm. Saml. pag. 579.

18. Mai. **Bekjendtgj. ang. en Indskrænkning i den de Studerende hidtil indrømmede Frihed til gjentagne Gange at indstille sig til Embedsexamina. (Universitets-Direktionen.)**

Paa Direktionens allerund. Forestilling har det behaget Hs. Majest. Kongen under 14. d. M. allern. at resolvere saaledes:

Vi ville allern. have bestemt, at naar nogen Studerende har indstillet sig til nogen af de Embedsexamina, som nu ere eller herefter maatte vorde anordrede ved Universitetet, skal det, hvad enten han har fuldendt Examen, eller han blot har paabegyndt den skriftlige Examen, ikke være ham tilladt atter at indstille sig til den samme Embedsexamen førend efter et Aars Forløb, hvilken Regel dog ikke skal gjælde om de til de respektive Examina henhørende praktiske Prøver, eller om den juridiske Examen for Ustuderede.

18. Mai. **Bekjendtgj. ang. nogle Forandringer ved den theologiske Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet. (Universitets-Direktionen)**

Paa Direktionens allerund. Forestilling har det behaget Hs. Majest. Kongen under 14. d. M. allern. at resolvere saaledes:

Vi ville allern. have bestemt, at ved Afholdelsen af den theologiske Embedsexamen for Fremtiden følgende Regler blive at iagttage:

1. Gjenstandene for den theologiske Examen ere: 18. Mai.
- a. det gamle Testamente,
 - b. det nye Testamente,
 - c. Dogmatik,
 - d. den kristelige Moral,
 - e. Kirkehistorie,

med de under disse Hovedafdelinger henhørende specielle Discipliner.

2. Ved den skriftlige Examen gives ligesom hidtil sex Opgaver, nemlig en i hver af de ovennævnte Hovedafdelinger, og en henhørende til en af de specielle Discipliner. Opgaven i det nye Testamente er exegetisk, hvorimod Opgaven i det gamle Testamente kan være enten exegetisk eller en Opgave i en af de til det gamle Testamente henhørende Discipliner.

3. Saavel den skriftlige som mundtlige Examen afholdes i det danske Sprog, alene med den Undtagelse, at den ene af de skriftlige Opgaver, som Fakultetet dertil finder mest egnet, skal besvares paa Latin, ligesom ogsaa med den exegetiske Prøve bliver at forbinde en latinsk Oversættelse af det eller de Udsnit af den hellige Skrift, som dertil opgives.

4. Examinationen i enhver af de ovennævnte fem Hovedafdelinger skal fra Begyndelsen til Slutningen overværes af en af Fakultetets Medlemmer og af en af Kjøbenhavns Geistlighed, hvilke tvende Censorer tilligemed Examinator, umiddelbart efter at Examinationen er tilendebragt, have i Forening at meddele en Specialkarakter for Udfaldet af saavel den skriftlige som mundtlige Prøve i den hele Hovedafdeling med derunder henhørende Discipliner. Denne Specialkarakter nedskrives strax i Protokollen.

5. Saavel Special- som Hovedkaraktererne ere de hidtil brugelige tre:

18. Mai.

Laudabilis,
 Haud illaudabilis,
 Non contemnendus,

af hvilke dog den anden gives tvende Grader, som betegnes med Tillægene primi og secundi gradus.

Hovedkarakteren Laudabilis kan ved fortrinlig bevist videnskabelig Dygtighed forøges med Tillæg af: et quidem egregie.

Hovedkarakteren udbrages af de fem Specialkarakterer efter de Regler, som af Bor Direktion for Universitetet og de lærde Skoler blive approberede efter nærmere derom af det theologiske Fakultet indgivet Forslag.

2. Juni. **Blaf. ang. en Forandring i Bestemmelserne i Forordning om Landsoverretternes Bestikkelse i Danmark af 25. Januar 1805 §§ 6 og 8.**

Indm. Saml. pag. 583.

8. Juni. **Kanc. Skr. (til Amtmanden over Skanderborg Amt) ang. Forstaaelse af Udtrykket „Limaanedersdagen“ i Forordningen af 23. Januar 1844 § 4.**

..... at der ved bemeldte Udtryk maa forstaaes den tilsvarende Dag i den tiende Kalendermaaned, uden at der bliver Spørgsmaal om, naar og hvor det paagjældende Fruentimmers Besvaangrelse er foregaaet.

9. Juni. **Frdg. ang. en forandret Indretning ved Udnævnelsen af de Bidner, der skulle være tilstede ved By-, Herreds- og Birkethingene m. v.**

Indm. Saml. pag. 584.

Plak. indeholdende nærmere Bestemmelser til at 9. Juni.
 fikse Præster og andre Offerberettigede for Tab ved
 Høitidsofferets ubillige Forringelse.

Indm. Saml. pag. 589.

Plak. for Kongeriget Danmark, ang. Indførsel, 9. Juni.
 Fabrikation og Brug af Spillekort.

Indm. Saml. pag. 590.

Banepolitireglement for Jernbanen fra Njeben- 12. Juni.
 havn til Roeskilde. (Den kongl. Jernbanekom-
 mission.)

.....

I.

Forrifter for Selskabet.

1—40.

41. Ligesom Forordningen af 5. Mai 1847 er anvendelig paa Bestyrelsen i det hele, saaledes er det in specie Pligt for Direktionen, med Hensyn til de samme underordnede Embedsmænd og Betjente, at paatale enhver Overtrædelse af de givne Forrifter, eller Forsømmelse af de enhver især paahvilende Pligter. Ved Paatale af deslige Handlinger vil Direktionen have at tage det nøieste Hensyn til Bestemmelserne i foransførte Forordning og, efter de konkrete Omstændigheders Beskaffenhed, have at drage Om-
 sorg for, at Sagen anhängiggjøres paa foreskrevne Sted og Maade. Saadanne mindre Pligtforsømmelser, der ikke kunne henregnes til de forsættlige eller grove uagtsonne Handlinger, som i Følge bemeldte Forordnings § 5 medføre større Straf, kunne af Direktionen afgjøres ved Trette-

12. Juni. sættelse, Mulfter fra 2 til 20 Rbd., eller med vedkommen= des Affsedigelse fra Tjenesten. Den kongl. Kommissarius er berettiget til, i ethvert Tilfælde, hvor han anser det fornødent, at forlange de ved Banen ansatte Embedsmænd og Betjente affsedigede, og kan, indtil deres Forhold er fuldkomment opløst, enten selv suspendere dem fra deres Stilling, mod derom at underrette Bestyrelsen, eller fordre dette iværksat af Direktionen, der siebliffelig vil have at tage Kommissarii Opfordring til Følge. Over saadanne Foranstaltninger fra den kongl. Kommissarii Side kan itkun føres Klage til Jernbanekommissionen. Med Hensyn til Forseelser mod Told- og Konsumtionsvæsenet og mod Postvæsenet vil Direktionen have at iagttage de For skrifter, som fra det kongl. General=Toldkammer= og Kom= merce=Kolegii og den kongl. General=Postdirektions Side maatte blive givne.

.....

28. Juli. **Nesfr.** (til Generalguvernøren over de dansk= vestindiske Der) ang. Emancipationen paa disse Der.

Vi Christian den Ottende osv. Vor synderlige Gunst! Det er Vor, ved Retfærdigheds= og Humanitetsmotiver og ved Hensyn til Vore vestindiske Koloniers Vel og Plauternes egen Interesse fremkaldte kongelige Villie, at den Raadighed over de Ufrie, hvoraf Eierne for Liden ere i Besiddelse, skal ophøre, dog saaledes, at denne Forandring, for at alle Vedkommendes Liv kan blive iagttaget og de fornødne Forberedelser til Overgangen trufne, skal indtræde 12 Mar efter Datum af denne Vor allerhøieste Resolution og i Mellemtiden de nu bestaaende Forhold vedblive. Det er derhos Vor allerhøieste Villie, at Børn af Ufrie, som fødes efter Datum af denne Vor

allerhøieste Resolution, skulle fra Fødselen af være frie, men 28. Juli. dog forblive hos Mødrene eller Forældrene under visse Bestemmelser, hvorom Vi forbeholde Os at afgive nærmere allerhøieste Resolution. Ved at tilkjendegive Dig foranstaaende, paalægge Vi Dig derhos at bringe Indholdet af dette Bort allerhøieste Reskript til offentlig Kundskab i Bore vestindiske Kolonier.

Konfirmation paa et af et ved Døden afgaaet 6. Oktb. 17-aarigt ugift Fruentimmer oprettet Testamente, hvorved hun som sin Universalarving indsætter sin Faders Søster.*)

Plaf. ang. Oprettelsen af en Helbredelsesanstalt 13. Oktb. for Sindssvage i Nørrejylland.

Indm. Saml. pag. 591.

Plaf. ang. Bestemmelsen af en fast Grændse 9. Novb. for Alderens Beregning med Hensyn til Børns Antagelse til Konfirmation.

Indm. Saml. pag. 594.

Bekjendtgj. ang. Proverne i den romerste Ret 13. Novb. ved den fuldstændige juridiske Examen. (Universitets-Direktionen.)

Paa Direktionens allerund. Forestilling har det behaget Hs. Majest. Kongen under 5. d. M. allern. at bestemme: at saavel den mundtlige som skriftlige Prøve i den

*) I Konfirmationen selv, der er udfærdiget i sædvanlig Form, indholdes Intet om Testatrix Alder. Derimod fremgaar det af Sagens Alter, at Grunden, hvorfor Testamentet søgtes konfirmeret, var den, at hun, der var afgaaet ved Døden den 26. Mai f. A., kun var 17 Aar gammel.

13. Novb. romerſke Ret ved den fuldstændige juridiske Examen i Stedet for som hidtil i Overensstemmelse med Forordningen af 30. December 1839 § 8 at afholdes paa Latin, herefter bliver at anstille paa Dansk.

28. Decb. **Kanc. Skr.** (til Biskoppen over Ribe Stift) ang. at Vielse ikke kan nægtes mellem en Mand og et Fruentimmer, som erklærer sig at være frugtommelig ved en anden Mandsperson, under dette hendes Svangerſkab.

I Anledning af at det undertiden forekommer, at en Mand forlanger at ægtevies til et Fruentimmer, som erklærer sig at være frugtommelig ved en anden Mandsperson, under dette hendes Svangerſkab, har Deres Høiærbærdighed med Hensyn til det forargelige, mod Ægteſkabets høiere og kristelige Ide stridende og for de vedkommende Præsters Følelse høift beſværende, som synes at ligge i en ſaadan Vielse, hos Kancelliet andraget paa, at det Forbud imod et ſligt Ægteſkab, som er givet for Hertugdømmerne, ogſaa maa gjælde for Kongeriget.

Foranlediget heraf ſkulde man tjenſtligt meddele følgende. Naar Deres Høiærbærdighed mener, at der i et Ægteſkab med et Fruentimmer, som er ſvangret ved en anden Mandsperson, ſkulde indeholdes en ſaadan Frivolitet, at det efter Kristendommens og Gædelighedens Forſkrifter ikke maatte kunne tilſtedes, ſaa turde der allerede i Chriſtian den Femtes Lov indeholdes en bethdende Autoritet mod denne Paastand i dens ſtrengt Almindelighed. Ei alene har bemeldte Lov ikke forbudt et ſaadant Ægteſkab, men den har endog paa det beſtemteſte ſanktioneret ſamme; thi Lovens 3—16—14 Nr. 2 og 3 overlader det ganſke ſaavel til den Mand, der, efter at have forlovet ſig med et Fruentimmer, ſiden befinder hende at være kærntet af en anden, ſom og til den, hvi⁹ Forlovede efter Forloveiſen forſer ſig

med en anden (forudsat at han selv er uskyldig), om han 28 Decbr. vil være hende kvit eller benaade hende og altsaa fuldbyrde det Ægteskab, hvorom han med hende havde forenet sig. Men Christian den Femtes Lov staar i sædelig Strengthed i Behandlingen af Materien om Ægteskab aldeles paa samme Standpunkt som de ældste protestantiske Love, og man finder heller ikke i disse, saalidet som i den kanoniske Ret, noget Forbud imod Ægteskaber som de omspurgte. Det Forbud, som ved Reskript af 14. November 1772 er indkommet i Lovgivningen for Hertugdømmet Slesvig og en Del af Holsten (i det forrige storfyrstelige Territorium skal det ikke være indført), er noget ganske særegent, hvori i alt Fald kun enkelte partikulære Love stemme overens med samme. Foraaaviddt det af Deres Høiærværdighed er forudsat, at hint Forbud ogsaa er anvendeligt paa Verne Als og Vro, maa Rancelliet bemærke, at den i Rancelliets Skrivelse af 19. Mai 1827 antagne Regel for bemeldte Bispedømme ikke længere der er gjældende efter de i Anordn. af 7. November 1832 § 3 fastsatte Grændser imellem de danske og de slesvigiske Loves Anvendelighed i Ægteskabstilfælde (jvfr. Koll. Tid. Side 843 ff.), hvorfor heller ikke Reskript af 14. November 1772 findes anført paa den i Medhold af Anordningens § 3 Biskoppen til Esterretning for Præsterne meddelte Fortegnelse over de slesvigiske Forordninger, som disse have at iagttage, hvilken er Anordningen vedføjet. Skjøndt det iøvrigt vistnok ikke kan nægtes, at Ægteskab i de omhandlede Tilfælde har noget anstødeligt, og skjøndt der under mange Omstændigheder kan være Formodning for, at de Vedkommende ere ledede dertil ved aldeles uværdige Bevæggrunde, saa kan der dog ogsaa tænkes Omstændigheder, hvorunder det ikke fortjener ubetinget sædelig Misbilligelse, og hvor Nægtelse af Ret til Ægteskab ogsaa i sædelig Henseende vilde have skadelige Følger, saasom naar den, der iøvrigt nærer Sjærlighed for en forført Pige, uagtet dennes

28. Decbr. Feiktrin tror at kunne leve i et godt og kristeligt Ægteſkab med hende og derved tillige frelse hende fra Fordærvelfe. Men hertil kommer, hvad der ifær fortjener at tages i Betragtning, at et Forbud ſom det foranførte ikke kan overholdes uden i ganſke ſjeldne Tilfælde og dog ved ſin Tilværelſe vilde kunne foranledige Uſikkerhed og Misgreb i vedkommende Geiſtliges Fremgangsmaade, hvorved flere uheldige Følger kunne fremkaldes. Den Præſt, af hvem Vielse forlanges, har ordentligviſ ingen Kundſkab om, hvorvidt det paagjældende Fruentimmer er beſvangret eller ikke, og om det i første Tilfælde er ved den Perſon, der vil ægte hende eller ved en anden, og han kan ingenlunde være beſøiet til at inkvirere angaaende det ene eller det andet. Det høieſte, der kunde tilſtedes ham ſom Middelet til at overholde Forbudet, vilde være, at han, naar det enten forekom ham ſelv eller blev ham forebragt, at hun var ſvanger, da ndſpurgte hende om Børnefaderen, og hvis Brudgommen derfor udgaves, da ligeledes examinerede ham. Men medens Præſten ofte vilde blive nødsaget til at tage tiltakke med en Forklaring, ſom han ikke kunde anſe for rigtig, vilde dog allerede den ovenmeldte Fremgangsmaade i mange Tilfælde være til dyb Krænkelfe for de paagjældende, og det vilde vel hænde, at ſelv den Præſt, der behandlede ſlige Forhold med den ſtorſte Barsomhed og Delikateſſe, ſtundom paadrog ſig Forirædeligheder, og den Præſt, hvis Nidjarhed ikke var ledsaget af rigtig Takt, kunde let give virkelig Grund til billig Anke. Endelig vilde det ikke feile, at den ulige Maade, hvorpaa Præſterne vilde behandle deſlige Tilfælde, ja endog ſamme Præſt flere Tilfælde, der kunde synes at være lignende, maatte foranledige Utilfredſhed. Der turde ſaaledes være overveiende Grunde imod en ny Lov i den omhandlede Retning. Naar Deres Høiærbærdighed har bemærket, at der ingen Grund kan ſkjønnes til, at der i den omhandlede Henſeende ſkal være forffjellige Lovbeſtemmelſe-

for Statens forskjellige Dele, saa er dette vistnok i sig selv 28. Decb. meget rigtigt. Men ligejom det i al Fald ikke deraf vilde være en umiddelbar Følge, at Forandringen skulde ske i den for Kongeriget gjældende Lovgivning, saaledes vilde det ikke altid være rigtigt at ophæve enhver Ulighed i de indenfor en Stats Territorium gjældende forskjellige Love, som fra ældre Tid er opstaaet. Den Ret, hvortil man paa ethvert Sted er bleven vant, har nemlig derved et Fortrin, som kun bør opgives, naar det ny, der skulde sættes i sammes Sted, har afgjorte og betydelige Fordele. Hvad nu den omhandlede Bestemmelse angaar, saa viser det foranførte, at den har baade sin anbefalende og sin betænkelige Side, saa at det, medens det er utilraadeligt at indføre samme i den Statsdel, hvori den hidtil ikke har været gjældende, just ikke derfor er afgjort, at den bør afflaffes der, hvor den en Gang er indført, og hvor ingen særdeles Ulempe deraf er sporet. Men i al Fald turde det ikke være hensigtsmæssigt at søge Udjevning med Hensyn til en saa enkelt, og dog, navnlig naar den anvendes med Moderation, ikke meget indgribende Bestemmelse, saalænge der i den hele Materie, hvoraf den er en Del, findes langt vigtigere Differentser, hvilket netop er Tilfældet med Hensyn til Kongerigets og Hertugdømmernes Lovgivning angaaende Forlovelse, Ægtefab, Skilsmisse og hvad dermed staaar i Forbindelse. Forsaavidt Deres Høiærværdighed har paaberaabt Analogien af Forordningen af 2. Mai 1800 § 4 og 30. April 1824 § 3 Nr. 5, idet De har anført, at et saadant Forbud som det af Dem foreslaaede synes at være aldeles i Analogi med Forbudet mod en Enkes Giftermaal, naar hun er frugtommelig ved sin afdøde Mand — hvorved, s. m. De bemærker, ei ene kan være tænkt paa Skiftebøsenet — maa Kollegiet bemærke, at ligesom det er indlysende, at en formentlig Lighed af Tilfældene ikke kunde berettige til at anse de her omspurgte Ægtefaber for utilkladelige, medens Loven tydelig har til-

28. Decbr. Hjenbegivet det modsatte, saaledes vilde dette ogsaa være mod Lovgiverens udtrykkelig udtalte Hensigt med Forordningen af 30. April 1824, nemlig at samle alt, hvad Loven foreskriver angaaende Præsters Embede med Hensyn til Wgteskab, med Tilføining af de nærmere Bestemmelser, som fandtes tjenlige. Det kan derhos bemærkes, at det i Forordningen af 23. Mai 1800 § 4 gjorde og i Forordningen af 30. April 1824 § 3 Nr. 5 med nogen Modifikation gjentagne Forbud traadte i Stedet for den tidligere Indskrænkning, hvorefter en Enke ei maatte gifte sig i det første Aar efter hendes Mand's Død, og saaledes er fremkaldt ved Bevæggrunde, der ikke vedkomme det ommeldte Tilfælde Hertil kommer, at dette Forbud lader sig overholde, uden at føre til de Vanfæligheder og Kollisioner, som ifølge det anførte vilde flyde af det, hvorom her er Spørgsmaal.

1848.

8. Jan. **Bekjendtgj. ang. Handelen og Skibsfarten paa Brasilien.** (General-Toldkammer og Commerce-Kollegiet).

I Anledning af det brasilianske Dekret af 1. Oktober 1847, hvorefter fremmede Nationers Skibe og Ladninger fra 1. Juli d. A. skulle være underkastede Differentialafgifter i Brasilien med Undtagelse af de Nationer, som behandle de brasilianske Skibe og Ladninger paa samme Maade som deres egne, bringes herved foreløbig til offentlig Kundskab At, da de brasilianske Skibe og Ladninger i alle Havne saavel i Kongeriget Danmark som i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, ved Ind- og Udgaende i Henseende til alle Told-, Skibs-, Havne-, Fyr-, Lods- og andre lignende Afgifter behandles aldeles paa samme Maade som danske Skibe med deres Ladninger, saa anses det utvivlsomt, at danske Skibe med deres Ladninger fremdeles ville blive fritagne for Differentialafgifter i de brasilianske Havne. Departementet for de udenlandske Sager har indledet Strid hos den brasilianske Regjering for at bevirke det fornødne i forovnmeldte Henseende anordnet i de brasilianske Havne.

Plak., hvorved nogle af den keiserlige russiske 18. Jan.
Regjering trufne Bestemmelser angaaende fremmede
Haandværksvendes Afgang til det russiske Rige
bringes til offentlig Kundskab. (Kancelliet.)

Følge derom fra det kongelige Departement for de udenlandske Sager modtagen Meddelelse har den keiserlige russiske Regjering, med Hensyn til den stedse stigende Tilstrømning af Haandværksvende og andre Individer af den ringere Klasse fra andre Lande til Rusland, anset det nødvendigt at træffe følgende Bestemmelser: For Fremtiden tilstedes der ingen andre fremmede Haandværksvende Afgang til det russiske Rige end dem, der udtrykkelig maatte være indkaldte af der bosatte Haandværksmestere eller Fabrikanter. Enhver russisk Haandværksmester eller Fabrikant, som fra et andet Land maatte ville indkalde en Haandværksvend, skal i dette Viemed erhverve en Bemyndigelse af Stedets Politi, idet han afgiver den skriftlige Erklæring, at han vil indestaa for Bedkommendes Tænkemaade og Opsørjel. Efter at have erholdt denne Bemyndigelse skal han oversende samme til Haandværksvenden, som han indkalder, for at denne ved Hjælp af dette Dokument kan af de keiserlige Gesandtskaber eller Konsulater skaffe sig den fornødne Tilidelse til at begive sig til Rusland.

Kabent Brev, hvorved Kong Frederik den Syv- 20. Jan.
vendes Thronbestigelse kundgjøres og det befales,
at alle offentlige Forretninger skulle have deres
ufstandsede Fremgang efter de allern. foreskrevne
Regler m. v. (Kancelliet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efterat den Almægtige har hjemkaldt Fædrelandets dyrebare Konge, Vor elskelige Fader Hans Majest. Kong Christian den Ottende, have Vi bestøget Vore Fædres Throne. Idet Vi ere

20. Jan. dybt rørte og smerteligt bevægede ved det haarde Slag, der har truffet Os som Søn, dele Vi med Vort tro Folk Sorgen over det store Tab, der har rammet det dyrebare Fædreland, og Vi søge Vor Styrke i fast Tillid til den Algodes Bistand og i Bevidstheden om Vor oprigtige og alvorlige Villie at fremme Vort elskede Folks Velfærd.

Det skal være Vort første og vigtigste Formaal at følge Vor høitelskede Faders ophøiede Exempel, som Han at forene Mildhed med Retfærdighed i Vor Regjering, at omfatte samtlige Landsdeles Beboere med lige landsfaderlig Kjærlighed, og ikke alene at fortsætte de af Ham begyndte Forbedringer i Forvaltningen, men ogsaa at tilendebringe den af Ham paatænkte Ordning af Statens offentlige Forhold, hvis Fuldførelse alene ved Vor høitelskede Faders Sygdom og Vortkaldelse er bleven udjat, og som tilfigter at betrygge Borgernes gjensidige Rettigheder, i Vort elskede Fædreland at fremme Enighed og dermed at befæste Samfundets Styrke og Hæder.

Det er isøvrigt Vor Villie, at alle offentlige Forretninger skulle have deres ustandjede Gang i Overensstemmelse med de foreskrevne Regler, og at alle af den høifalige Konge bestilte eller stadfæstede Embedsmænd indtil videre skulle vedblive deres Embedsforretninger under den af dem forhen aflagte Trostabsed.

24. Jan. **Plak.,** hvorved et kongl. Reskript om at samtlige for Liden for Retterne verserende Sager angaaende politiske og Presse=Forseelser bortfalde, bringes til offentlig Kundskab. (Kancelliet.)

Os. Majest. har under D. D. allern. restriberet Kancelliet saaledes:

Med Genhold til det af Os i Anledning af Vor allerh. Thronbestigelse udstedte aabne Brev af 20. d. M.

have Vi allern. fundet Os foranledigede til at lade samt- 24. Jan. lige i Vort Kongerige og Vore Hertugdømmer for Tiden for Retterne verserende Sager angaaende politiske og Presse-Forseelser bortfalde.

Reskr. om Indførelsen af en Forfatning. (Be- 28. Jan. kjendtgjort ved Rancelli-Plakat af 1. D.)

For at bringe den af Vor høitelskede Fader, Gs. Majest. Kong Christian den Ottende, paatænkte, af Os allerede tidligere tilraadede og ved Vort aabne Brev af 20. d. M. bebudede Ordning af Fædrelandets offentlige Forhold i Stand paa en Maade, der svarer til Opretholdelsen af de forskellige Landsdeles Selvstændighed, saa vel som af deres Forbindelse til et velordnet Hele, have Vi besluttet at tage Indførelsen af en saadan Forfatning under Overvejelse, der lige meget egner sig til at betrygge Vor Krones uantastelige Rettigheder, og til at sikre saavel samtlige Vore kjære og tro Underaatteres Rettigheder i Almindelighed, som de forskellige Landsdeles Indvaanere særegne Rettigheder og Interesser. Til dette Viemed tilsigte Vi at indføre fælles Stænder for Vort Kongerige Danmark og Vore Hertugdømmer Slesvig og Holsten, hvilke regelmæssigen til visse Tider med bestemte Mellemrum skulle, i lige Antal fra Kongeriget og fra bemeldte Hertugdømmer, forsamle sig afvekslende i Kongeriget og i Hertugdømmerne paa de Steder, som nærmere dertil bestemmes. De Rettigheder, som Vi under de nærmere Bestemmelser, der ville blive at fastsætte i Forfatningsloven, ville tillægge disse Stænder, skulle bestaa i en besluttende Medvirkning ved Forandringer i Statutterne og ved Finantsbestyrelsen, saa vel som ved Udgivelsen af Love, der angaa Kongerigets og Hertugdømmernes fælles Anliggender. Derhos ville Vi allern. tilstede bemeldte Stænder, til Os at indgive Andragender angaaende saadanne Gjenstande for deres Virksomhed, samt umiddelbart

28. Jan. berøre Kongerigets og Hertugdømmernes fælles Interesser. Ved denne stændiffe Forfatning, hvilken Vi ville indføre af fri kongelig Magtfuldkommenhed, skal intet forandres enten i de almindelige Anordninger af 28. Mai 1831 eller i Forordningerne af 15. Mai 1834 ang. Provindsialstændernes Indretning i Kongeriget og i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, eller i disse Hertugdømmers nuværende Forbindelse, i Hertugdømmerne Holstens og Lauenborgs Forhold til det thidske Forbund, eller i det sidstnævnte Hertugdømmes Forfatning, og ei heller i den ved Forordningen 8. Marts 1845 indførte Indretning af Althinget for Vort Land Island. Endelig skal Forfatningsloven indeholde passende Bestemmelser for at beskytte saavel det danske som det thidske Sprog i de vedkommende Distrikter af Hertugdømmet Slesvig. Forinden Vi give de Bestemmelser, der blive at optage i Forfatningsloven, Lovskraft, skulle de blive forelagte indsigtsfulde og erfarne Mænd, som nyde deres Medborgeres Agtelse og Tillid, til fælles omhyggelig Overveielse. Valget af det overveiende Flertal af disse Mænd ville Vi, for at give Vore kjære og tro Undersaatter et Bevis paa Vor Tillid, overlade til de forskjellige Klasser af de valgte Medlemmer af Provindsialstænderforsamlingerne, saavelsom til Geistligheden, Prælaterne og det possessionerede Ridderskab i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, og til Konfistorierne ved Universiteterne i Kjøbenhavn og Kiel. Til den Ende skulle, hvad for det første Kongeriget Danmark angaar, de for Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder til Medlemmer af Provindsialstænderforsamlingen for Sjællands, Fyens og Volland-Falsters Stifter valgte Deputerede ndnævne af deres Midte tre, de Deputerede for Sædegaardseierklassen i de nævnte Stifter af deres Midte to, de Deputerede for de mindre Landeiendomsbesiddere i samme Stifter af deres Midte to, de til Medlemmer af Provindsialstænderforsamlingen for Nørrejylland for Kjøbstadidistrikterne ndnævnte Deputerede af deres Midte to, de Deputerede for Sædegaardseierklassen

i denne Provinds af deres Midte to, og de Deputerede for 28. Jan. de mindre Landeiendomsbesiddere i samme Provinds af deres Midte ligeledes to, Biskopperne og Provsterne i de førstnævnte Stifter og i det i kirkelig Henseende til Kongeriget hørende Bispedømme over Als og Værø af den hele Geistlighed i hine Stifter og dette Bispedømme to, Biskopperne og Provsterne i Nørrejylland af den hele Geistlighed i denne Provinds og de i kirkelig Henseende dertil hørende Sogne i Hertugdømmet Slesvig to, og Konsistoriet ved Kjøbenhavns Universitet af sin Midte en. Hvad dernæst Hertugdømmerne Slesvig og Holsten angaar, da skulle de af de større Godsbefidderes Klasse valgte Medlemmer af Provindsialstænderforsamlingen for Hertugdømmet Slesvig udnævne af deres Midte en, de Deputerede for Kjøbstæderne og de øvrige valgberettigede Stæder i dette Hertugdømme af deres Midte to, de Deputerede for de mindre Landeiendomsbesiddere og de blandede Valgdistrikter i samme Hertugdømme af deres Midte ligeledes to, de af de større Godsbefidderes Klasse valgte Medlemmer af Provindsialstænderforsamlingen for Hertugdømmet Holsten af deres Midte to, de Deputerede for Kjøbstæderne og de øvrige valgberettigede Stæder i dette Hertugdømme af deres Midte to, og de Deputerede for de mindre Landeiendomsbesiddere i samme Hertugdømme af deres Midte ligeledes to, Generalsuperintendenten og Provsterne i Hertugdømmet Slesvig af den hele i kirkelig Henseende dertil hørende Geistlighed en, Generalsuperintendenten og Provsterne i Hertugdømmet Holsten af den hele til dette Hertugdømme hørende Geistlighed ligeledes en, Prælaterne og det possessionerede Ridderstab i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten af deres Midte fire og Konsistoriet ved Universitetet i Kiel af sin Midte en. For enhver Klasse af de valgte bliver tillige at vælge en Suppleant. De Valg, der blive at foretage af de forskjellige Klasser af Provindsialstænderforsamlingernes

28. Jan. Medlemmer og af Geistligheden, skulle, saasnart dertil er blevet tilagt enhver enkelt af de vedkommende Medlemmer af disse Forsamlinger og enhver Biskop og Provst Befaling ved et af Os udfærdiget Reskript, for Sjællands, Fyens og Volland-Falsters Stifter og Bispedømmet for Als og Værø finde Sted i Roskilde for Nørrejylland og de i kirkelig Henseende dertil hørende Sogne af Hertugdømmet Slesvig i Viborg, for Hertugdømmet Slesvig paa Slottet Gottorp, og for Hertugdømmet Holsten i Itzehø, alt under Ledning af Kommissarier, hvilke Vi til dette Tiemed allern. ville udnævne, og skulle Valgene foregaa i Løbet af næstkommende Marts Maaned paa Dage, som af bemeldte Kommissarier nærmere bestemmes. Valgene for Prælaterne og Ridderstabet og for begge Univerситетernes Konsistorier skulle paa den ellers brugelige Maade ligeledes foretages i Løbet af Marts Maaned. Naar samtlige Valg ere fuldførte og Resultatet af samme er indberettet til Os, ville Vi til det omhandlede Tiemed allern. udnævne fra Kongeriget otte, fra Hertugdømmet Slesvig fire og fra Hertugdømmet Holsten ligeledes fire Mænd. Antallet af de Mænd, der saaledes dels ville være at udnævne af Os, dels efter det foranstaaende at vælge, og hvis Navne derefter blive at bringe til offentlig Kundskab, udgjør for Danmark 26, for Slesvig og Holsten ligeledes 26, i det hele altsaa 52. Senest to Maaneder efterat Valgene ere tilendebrogte skulle disse Mænd paa en af Os nærmere bestemt Dag sammentræde i Kjøbenhavn, og, under Forsæde og Ledning af nogle af Bore høieste Statsembedsmænd, begynde deres Arbejder, hvilke de have at fortsætte saalænge indtil Vi finde for godt, at befale deres Tilendebrogelse. Derhos forbeholde Vi Os, udenfor det oven angivne nærmeste Tiemed med deres Sammentrædelse til fælles Overveielse at forelægge dem nogle Lovgivnings- og Forvaltningsanliggender, som senere ville være at bringe til Forhandling

i de i dette Aar sammentrædende Provindsialstænder, navnlig 28. Jan Indførelse af almindelig Værnepligt, Reguleringen af Møntvæsenet og nærmere Bestemmelser angaaende Behandlingen af de kongl. og de private Propositioner i Provindsialstændernes Forsamlinger. Ved disse Mænds Forhandlinger kan enhver af dem efter Godtbefindende betjene sig af begge Landets Sprog, og Protokollerne skulle derhos af dertil særlig af Os udnævnte Embedsmænd føres i begge Sprog. Resultaterne af Forhandlingerne blive dernæst af de til samnes Ledning udnævnte Embedsmænd at foredrage Os til Beslutning. Ligesom det er Os en Glæde at fuldende det af Vor høifstfelige Fader begyndte Værk, saaledes er det Os dobbelt kjær at kunne udtale dette paa høifstfelig Kong Frederik den Sjettes Fødselsdag, og derved at knytte Mindet om Stænderinstitutionens Stifter til det Foretagende, som han ved denne Institution har forberedt *)

Plak., hvorved en kongl. Resolution angaaende 28. Jan. Forstaaelsen af det under 24. Januar 1848 emanerede allerh. Reskript bringes til offentlig Kundskab. (Kancelliet).

*, Ved Reskr. af S. D. beordredes Geheime-Statsminister, Generalprokurør A. S. Drsted, Geheime-Statsminister og Præsident for det kongl. Slesvig-Holsten-Lauenborgske Kancelli, C. Greve af Moltke og Deputeret i det kongl. Rentekammer, Statsraad G. G. Bang til at sammentræde for at udarbejde et Lovforslag overensstemmende med ovenanførte Reskript angaaende de af Hs. Majest. tilsigtede Forandringer i Forfatningen, saaledes at de ved Udførelsen af dette Hverv vilde have, navnlig forsaavidt Finansvæsenet angik, at konferere med Geheime-Stats- og Finansminister A. W. Greve af Moltke til Bregentved.

28. Jan. Paa Kancelliets derom allerund. nedlagte Forestilling har Hs. Majest. ved allerh. Resolution af D. D. bifaldet:

At det allerh. Reskript af 24. d. M., om at samtlige for Tiden for Retterne verserende Sager angaaende politiske og Pressesofselsker bortfalde, maa forstaaes saaledes, at det som paa Grund af Domme, affagte i deslige Sager, ere under Straf eller Censur, fritages for samme, samt at ligeledes de, som paa Grund af saadanne Domme have at udrede Mulfter eller Processomkostninger, erholde det, hvormed de i saa Henseende staa tilbage, estergivet.

11. Febr. **Reglm. for Kommunitets-Stipendiet og Regens-beneficiet ved Kjøbenhavns Universitet.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efterat det har været allerund. foredraget, hvorledes de ved Reglm. 30. Jul. 1818 fastsatte Bestemmelser angaaende Uddelingen af de til Understøttelse for trængende og værdige Studerende ved Kjøbenhavns Universitet bestemte Kommunitets- og Regensbeneficier i flere Henseender behøve Forandringer, for efter de senere indtraadte Forhold paa en virksommere og mere tidsvarende Maade at fyldestgjøre det velgjørende Niemed, hvori disse Beneficier ere oprettede og doterede, og efterat Vi have ladet Os de dertil sigtende Forslag allerund. foredrage, ville Vi allern. have Reglm. 30 Juli 1818 ophævet, og derimod herved have approberet følgende Reglement for bemeldte Stipendier.

i. Den ved Reglm. 30. Juli 1818 bestemte Inddeling af Kommunitetsstipendiet i 3 forskellige Grader bortfalder, og skal fra 1. Januar 1848 at regne Kommunitetsstipendiet for samtlige Alumner, saavel de privilegerede som de ordinære, være lige stort, nemlig 8 Rddkr. maanedlig, dog at denne Bestemmelse ingen Indflydelse har paa dem, som allerede ere i Besiddelse af Stipendier til et høiere Beløb.

2. Antallet af Stipendieportioner, eller af de enkelte 11. Febr. Understøttelser af Kommunitet, fastsættes til 120, heri indbefattede samtlige privilegerede Stipendiepladser, dog saaledes at, dersom Antallet af de i § 4 nævnte privilegerede Stipendiater nogensinde skulde paa en Gang overstige 20, skal der gives Afgang til saa mange flere ordinære Stipendieportioner, som der er flere end 20 privilegerede Stipendiater, saa at Antallet af de ordinære Kommunitetsstipendier, som kunne søges, ingensinde bliver mindre end 100. Overgangen fra det nuværende Antal af 130 Portioner til det saaledes fastsatte Antal af 120 skal ske saaledes, at ved hver af de tvende Uddelinger i 1848 skulle 5 Pladser inddrages.

3. Afdgangen til at søge det ordinære Kommunitetsstipendium har enhver Studerende, der, efter at have underkastet sig enten den nu bestaaende Examen Artium ved Universitetet, eller den fuldstændige Afgangsexamen ved de udbidede lærde Skoler, eller den ved Bekjendtgjørelse 20. December (Resol. 20. November) 1833 anordnede Præliminærexamen for Studerende fra fremmede Universiteter, er indskriveret som akademiist Borger ved Kjøbenhavns Universitet, under følgende Betingelser: 1) at han ifølge Lovgivningen har Indsødtes Ret; 2) at han har studeret et Aar ved Universitetet og til de fastsatte Tider underkastet sig den hidtil bestaaende anden Examenens tvende Prøver, forsaavidt Forpligtelsen til at underkaste sig denne Examen endnu for ham er gjældende, og forudsat, at han ved disse Examiners Udfald, samt forøvrigt efter de Regler, som nærmere af Stipendiebestyrelsen vedtages og bestemmes, behørigt godtgjør at have anvendt sin Tid paa en rosværdig Maade til sine Studeringers Fremme. Dog skal Stipendiet ogsaa kunne tildeles den, der senere end lobbefalet har underkastet sig anden Examen, naar det godtgjøres, at saadant har haft sin Grund i Sygdom eller andet for ghyldigt erkjendt Forfald. Under særdeles anbefalende Omstændigheder skal

11. Behr. det være tilladt at uddele Stipendiet til Studerende i deres første akademiske Aar, eller endog strax efter deres Inscription, under Forudsætning af, at de ved Examen Artium eller Afgangsexamen eller ved den ovennævnte Præliminærexamen have opnaaet bedste Karakter; 3) at han tilveiebringer antagelige Trangsattester, der fremdeles bør være affattede i den foreskrevne Form.

4. Privilegerede til at nyde Kommunitetsstipendiet ere følgende Studerende: 1) alle islandske Studerende, hvilke, naar de ankomme til Universitetet umiddelbart efter at have i Reikjavig Skole underkastet sig og bestaaet den der saavel for Skolens egne Disciple som for Privatdimisfi foreskrevne Afgangsexamen, have, uden Hensyn til hvilket Embedsstudium de vælge, Ret til strax efter deres Inscription at nyde baade Kommunitet og Regens, og det hvad enten de ere Sønner af indfødte Islændere, eller af andre paa Island bosatte danske Underfaatter, hvilke vedblive at have Ophold paa Island eller der ved Nøden ere afgaaede. Saafremt Sønner af Islændere maatte blive nedsendte til Danmark for her i en lærd Skole at modtage Forberedelse til Universitetet, skal dem fremdeles være forundt Ret til strax efter Inscriptionen som akademiske Borgere at nyde Kommunitet og Regens, dog kun under den Betingelse, at de ved Examen Artium eller Afgangsexamen have opnaaet Laudabilis eller første Karakter; 2) at alle færøiske eller grønlandske Studerende, hvad enten de ere Sønner af kongelige Embedsmænd eller andre danske Underfaatter paa Færøerne eller i Grønland, skulle, saavel naar de ere dimitterede til Universitetet umiddelbart fra disse Lande, som naar de ere nedsendte til Danmark for her i en lærd Skole at modtage Undervisning, og i dette Tilfælde til Examen Artium eller Afgangsexamen have opnaaet bedste Karakter, være berettigede til strax efter deres Immatrikulation at nyde Kommunitet og Regens, under Forud-

sætning af, at deres Forældre vedblive at have Ophold i 11. Febr. hine Lande eller der ved Døden ere afgaaede; 3) tvende af de Studerende, som aarlig hidkomme til Univerfitetet fra Frederiksborg lærde Skole, skulle fremdeles, under Forudsætning af, at de ved Examen Artium eller Afgangsexamen have opnaaet Laudabilis eller første Karakter, ligeledes være berettigede til strax at nyde Kommunitet og Regens.

5. Enhver, som har erholdt Kommunitetsstipendiet, kan vedblive at nyde det i fire Aar, forsaavidt han ikke, ved at forlade eller forsømme sine Univerfitetsstudier eller ved usædelig Vandel, dertil gjør sig uværdig, og hans Trang til Stipendiet ikke forinden skulde ophøre, om hvilket alt Stipendiaterne ere pligtige engang hvert Aar at tilveiebringe Vidnesbyrd paa den Maade og i den Form, som Bestyrelsen nærmere foreskriver. Ligesaa skulle og de Stipendiater, der ere pligtige til at underkaste sig den nuværende anden Examen, strax miste Stipendiet, naar de inden den foreskrevne Tid af respektive et halvt Aar og et Aar enten aldeles ikke have underkastet sig anden Examens philologiske og philosophiske Prøve, eller for disse Prøver ikke erholde idetmindste Hovedkarakteren Laud illaudabilis. De her bestemte fire Aar regnes for dem, der ere pligtige til at underkaste sig anden Examen, fra den Tid, denne paa foreskrevne Maade er afsluget, men for alle andre fra den Tid, Stipendiet blev meddelt; dog saaledes, at ingen kan oppebære Stipendiet længere end til den 1. Mai eller 1. November, som følger nærmest efter at han har afsluget Embedsexamen.

6. Stipendiet tildeles tvende Gange hvert Aar, saa at det bevilgede Stipendium kan tage sin Begyndelse enten 1. November eller 1. Mai, hvorimod Udbetalingen af de bevilgede Stipendier foretages af Regensprovsten paa samme Maade som hidtil ved Udgangen af hver Maaned.

7. Enhver, der vil ansøge om Kommunitetsstipendiet,

11. Febr. eller der formener som privilegeret dertil at have Udkomst, har derom til Regensprovsten at indlevere sit skriftlige Andragende, ledsaget af de Vidnesbyrd og Bevisligheder, som af Bestyrelsen ere eller blive foreskrevne for at give Visshed om, hvorvidt de bestemte Betingelser for at opnaa Beneficiet ere tilstede. Samtlige disse Andragender maa inden den af Bestyrelsen dertil bestemte Tid være indleverede til Regensprovsten, som paaagter, at alle foreskrevne Oplysninger og Vidnesbyrd ere meddelte og vedlagte, eller i manglende Fald derom paaminder de paagjældende, og derefter med de Bemærkninger, hvortil han finder Anledning, indsender dem til den i § 13 nævnte Bestyrelseskommite.

8. De hver Gang ledige Pladser besættes først med de privilegerede, som maatte have meldt sig og behørigen godgjort deres Udkomst, og iøvrigt maa blandt samtlige Ansøgere Evner og Fliid, sædeligt Forhold og Erang bestemme Valget.

9. Det Beneficium af fri Bolig paa Regensen og det dermed forbundne Regensstipendium, hvilket fra 1. Januar 1848 forhøies fra dets nu bestemte Beløb af 10 Rdmærk. til 2 Rbdlr. om Maaneden, skal stedse være forbundet med Kommunitetsstipendiet, saa at Kommunitets-Alumnerne enten erholde Regensen i Forbindelse med Kommunitetsstipendiet, naar dette tildeles dem, eller, forsaavidt dette af Mangel paa Plads ikke kan ske, senere dertil oprykke, efterhaanden som Pladser paa Regensen blive ledige, og beholde da Regensen ikkun saalænge de nyde Kommunitetet. Iøvrigt blive med Hensyn til Udgangen til Regensbeneficiet, saavel for de privilegerede som for de øvrige Studerende, Betingelserne, hvorunder det kan beholdes, og Maaden, hvorpaa det søges, de samme Regler at iagttage, som for Kommunitetsstipendiet i det foregaaende ere fastsatte.

10. Af Kommunitetets Kasse maa anvendes et Beløb 11. Febr. af indtil 200 Rbdlr. aarlig til syge Regensalumnens Kur og Pleie paa Hospitalet. Og skal den hidtil stedfundne Indeholdelse af Kommunitetsstipendiet for saadanne syge Alumnier falde bort.

11. Den i Reglm. 30. Juli 1818 § 12 meddelte Tilfaldelse til hvert Halvaar at uddele Gratialer af 20 Rbdlr. til saadanne Studerende, som ved den sædvanlige Uddeling have maattet forbigaa, forandres derhen, at det skal være tilladt, af Kommunitetets Kasse at uddele saadanne extraordinære Understøttelser fra 10 til 30 Rbdlr., som der i Aarets Løb paa Grund af særegne Omstændigheder maatte være Anledning til at bevilge trængende saavel Kommunitetsalumnier som andre Studerende; dog at det hele Beløb, som hertil anvendes, ingenfinde maa overstige 500 Rbdlr. om Aaret.

12. Af Kommunitetets Midler normeres fremdeles et Beløb af 500 Rbdlr. aarlig, hvoraf kunne bevilges extraordinære Understøttelser paa 100 Rbdlr., hver Gang for et Aar, til saadanne Kandidater, der have givet fortrinligt Haab om videre Fremgang i Videnskaberne, naar de tillige findes trængende

13. Den umiddelbare Bestyrelse af Kommunitetets og Regensens Stipendievæsen udøves af en permanent Bestyrelseskommité af 3 Professores konsistoriales, af hvilke to skulle være af det theologiske og en af det juridiske Fakultet. Medlemmerne udnævnes ved Valg af Konsistorium paa 5 Aar, efter hvis Udløb de atter kunne gjenvælges; dog at de theologiske Professorer, som forhen have været Medlemmer af Kommunitetsbestyrelsen, saalænge denne var hos det theologiske Fakultet, vedblive som Medlemmer af Bestyrelseskommitéen for deres Embedstid, saafremt de ønske det. Bestyrelseskommitéen har i Almindelighed at varetage de Kommunitetets og Regensens Stipendievæsen vedkommende

11. Febr. Anliggender, samt at føre Tilsyn med Stipendiaterne, og navnlig omhyggeligen at vaage over, at ingen vedbliver a nyde Stipendiet, som dertil maatte vise sig uværdig. Det tilkommer den saaledes: at bevilge Kommunitets- og Regensstipendiet i Overensstemmelse med de i det foregaaende forefrevne Regler; at indeholde et Kommunitetsstipendium indtil videre og at standse dets Udbetaling, forsaavidt det er bundet til visse Betingelser, som ikke opfyldes; at bevilge de i §§ 10 og 11 bestemte extraordinære Understøttelser. Hvert af Komitæens Medlemmer tillægges en aarlig Godtgjørelse af 100 Rbdlr., ligesom der tilstaas Komiteen 50 Rbdlr. om Aaret til at lønne et Bud, saa og Komiteen i Forening med Regensprovsten 30 Rbdlr. aarlig til at besørge det ved Stipendiebestyrelsen forekommende Skriveri, alt af Kommunitetets Kasse.

14. Den overordnede Bestyrelse af Kommunitets- og Regensstipendievæsenet udøves af Konsistorium. til hvilket saaledes Bestyrelseskomiteen har at henvende sig med alle Indberetninger, Forestillinger og Andragender, som vedkomme Stipendievæsenet, for at disse ved Konsistoriets Beslutninger kunne finde deres ende-ige Afgjørelse, forsaavidt de ikke maatte være at indstille til Direktionen for Universitetet, hvilket navnlig bør finde Sted i alle Anliggender, som gaa ud paa Forandringer i eller Afvigelser fra de i dette Reglement indeholdte Forskrifter. Konsistoriet tilkommer det: at bevilge de Studerende den i § 3 omhandlede Dispensation fra Forpligtelsen til inden en vis bestemt Tid at underkaste sig anden Examen som Betingelse for at opnaa Stipendiet; at forlænge den for Stipendiets Nydelse lovbemte længste Tid af 4 Aar endnu et halvt Aar, naar særdeles Omstændigheder derfor maatte tale; at fratage saavel en privilegeret som ordinær Stipendiat det ham forundte Stipendium, naar han dertil har vist sig uværdig, eller

naar hans Traug dertil maatte ophøre; at bevilge de i § 11. Febr. 12 for Kandidater bestemte særdeles Understøttelser.

15. De aarlige Bidrag til Vønninger, som hidtil af Kommunitetets Kasse ere udbetalte til geistlige Embedsmænd ved Trinitatis Kirke, ligesom ogsaa de aarlige Understøttelser, der ere tillagte fire Almuner ved det grønlandfke Seminarium, vedblive at udredes udenfor de egentlige Stipendier aldeles efter de samme Regler, som hidtil.

Instruy for Inspektoren over de antikvariske 20. Marts. Mindesmærker i Danmark.

1. 2.

3. For at frede de paagældende Mindesmærker paa den sikreste Maade har han, saavidt muligt, at foranstalte dem overdragne det Offentlige ved lobformelig thinglæste Skjøder, eller i Tilfælde af at slikt maatte stride mod testamentariske, fideikommissariske og lignende indskrænkende Dispositioner over Eiendommene, da ved betryggende Klausuler i de vedkommende Fæstebreve, Arvefæsteskjøder og andre Overdragelsesdokumenter; derhos har han i de respektive Sogne at opfordre Sogneforstanderskaberne og i Kjøbstæderne Kommunalbestyrelserne til i Forening med vedkommende Embedsmænd at føre stadigt Tilsyn med Tilstedeværelsen af de saaledes fredede Mindesmærker.

4—6.

7. Efterhaanden som Mindesmærkerne i et Distrikt paa behørig Maade ere fredede, har han ved Trykken at besørge dette bragt til offentlig Kundskab, dels ved særskilt aftrykte Lister, hvilke ville være at tilstille de vedkommende Sogneforstanderskaber, Kommunalbestyrelser, Præster og andre af Bore Embedsmænd, af hvem Vi forvente, at de af al Magt ville være behjælpelige med at værne om de frædelandsfke Mindesmærkers Bevaring.

24. Marts. **Provisor. Frd.,** hvorved alle Presseforholdene vedkommende Love, der ere emanerede efter Forordningen 27. September 1799, ophæves, m. m.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: I levende Erkjendelse af Bigtigheden af, at de Vaand, der ere lagte paa Pressen siden Emanationen af Forordningen 27. September 1799, snarest muligt hæves, have Vi, efter den af Vor Justitsminister derom nedlagte Foreskilling, ved nærværende provisoriske Forordning allern. fastsat som følger:

1. Alle Presseforholdene vedkommende Love, der ere udfomne efter Forordningen 27. September 1799, blive herved satte ud af Kraft, ligesom den i udsnævnte Forordning § 20 for domfældte Forfattere bestemte Censur herved ophæves.

2. Forsaavidt Forordningen 27. September 1799 fastsætter Straf af Landsfærvsning, offentligt Arbejde eller Fængsel paa Band og Brød, træder simpelt Fængsel i en efter Rettens Skjøn passende Tid i Stedet.

3. Tiltale for formentlige Fornærmelser mod fremmede Magter skal kun finde Sted efter Forlangende af vedkommende Regjering ad den diplomatiske Wei, naar derhos Vor Justitsminister dertil finder tilstrækkelig Grund.

24. Marts. **Kongens Svar til den slesvig-holsteniske Deputation.**

Paa Deres Andragender have Vi at meddele Dem: at det er Vor Afgt, at tilstaa Vort Hertugdømme Holsten, som en selvstændig tydsk Forbundsstat, en paa en udstrakt Valgrets Grundlag bygget, i Sandhed fri Forfatning, hvori navnlig ogsaa Folkevæbning, Trykkefrihed og Foreningsret vilde finde deres Fyldestgjørelse; at som Følge deraf Vort Hertugdømme Holsten, ved Siden af en egen Regjering og Militærforfatning, ogsaa vil erholde særskilte Finantser, saa-

snart den gjensidige Opgjørelse, ved Siden af de øvrige²⁴. Marts. Betingelser for en Union med Danmark og Slesvig, er fastsat; at Vi tillige aabent ville slutte Os til Bestræbelserne for Oprettelsen af et kraftigt og folkeligt tydsk Parlament; at Vi hverken har Ret eller Magt eller Villie til at indlemme Bort Hertugdømme Slesvig i det tydske Forbund, hvorimod Vi ville styrke Slesvigs uopløselige Forbindelse med Danmark ved en fælles fri Forfatning; men ved Siden deraf kraftigen ville beffjærme Slesvigs Selvstændighed ved udstrakte provindsielle Institutioner, navnlig en egen Landdag og særskilt Forvaltning. Tillige ville Vi bethyde Dem: at det er Bort alvorlige Ønske, i oprigtig Samvirken med Vore kjære og tro Underfaatter, at grundlægge Fred og Frihed i Vore Lande; at Vi tillige erkjende det som den legitime Fyrstes heiligste Pligt, med al Magt at beffytte Lovens Herredømme og Landefredens Opretholdelse*).

*) De Andragender, der efter Beslutning af en den 18. Marts i Neudsborg afholdt Forsamling af Stænderdeputerede fra Hertugdømmerne Slesvig og Holsten af Deputationen vare fremsatte for Hs. Majest. Kongen, vare følgende:

- 1) Om den hurtigst mulige Sammenkaldelse af de slesvigiske og holstenske Stænderforsamlinger til en Samling til Raadslagning om en Forfatning for Slesvig-Holsten.
- 2) Om Hs. kongl. Majestæts Samtykke og Medvirkning til Slesvigs Optagelse i det tydske Forbund.
- 3) Om den hurtigst mulige Indførelse af en almindelig Folkevæbning med selvvalgte Officerer.
- 4) Om snarlig Indførelse af uindstrænket Pressefrihed.
- 5) Om Anerkjendelse af Forsamlings- og Forerings-Retten.
- 6) Om Regjeringspræsident v. Scheels Afstedigelse fra hans Embeder.

24. Marts. **Kongens Hilsen til Kjøbenhavns Indvaanere.**

For to Dage siden takkede I Os jublende, fordi Vi havde forekommet eders Duffer.

Nu takke Vi eder for den Orden og No, I have vedligeholdt i disse Dage.

De Slesvig-holstenske Afsendinge have Vi svaret, at Vi hverken have Magt eller Villie til at lade Slesvig gaa ind i det tydske Forbund eller adskilles fra Vort elskede Fædreland, men at tværtimod Danmark og Slesvig skulle samles under een fri Forfatning med saa stor som mulig provindsiel Selvstændighed for Slesvig, og at Holsten derimod som tydske Forbundsstat skal have sin egen frie Forfatning.

Vi have nu saaledes gjort de Indrømmelser, Vi kunne; modtages ikke Vort Tilbud, skulle Vi med Vort hele danske Folk hævde Danmarks Værdighed.

De slesvig-holstenske Afsendinges Sikkerhed betro Vi Vort danske Folks Væ.

25. Marts. **Bekjendtgj. ang. Krigsministeriets Oprettelse.**

General-Kommissariats-Kollegiet er fra Dags Dato ophævet og i Stedet for samme er oprettet et Krigsdepartement, bestaaende indtil videre af efternævnte Afdelinger, hvis Bestyrere hver især, forestaa de dem an betroede Forretninger med den samme Autoritet, som Kollegiet hidtil har haft, men dog stedse under Ansvarlighed til Krigsministeren. Disse Afdelinger ere:

I. Sekretariat, Kommandosager og Personel.

II. Armeens Intendantur.

III. Direktionen for Armeens Materiel. 25. Marts

.....

IV. Armeens Revisionsvæsen.

.....

Overensstemmende hermed have Vedkommende at henvende sig direkte til foransførte Afdelinger af Krigsdepartementet i alle de dem, hver især, underlagte Sager, og ere deres Bestyrere bemyndigede til at afgjøre enhver saadan Sag med den ovenansførte Autoritet og Ansvarlighed til Krigsministeren *).

Kongl. Proklamation til Slesvigerne.

27. Marts.

I et alvorstfuldt Øjeblik henvender Ederes Konge sig til Eder. For saa Maaneder siden besteg jeg mine Fædres Throne, stolt ved den Tanke, af fri Villie, i Orden og Fred at skjænke mit hele Folk en fri Forfatning. Uværte Begivenheder rystede Europa; Holsten som tydsk Forbundsland maatte erholde sin egen Forfatning. Om en saadan har jeg givet mit kongelige Løfte. Den forfatningsmæssige Enhed, jeg havde haabet at tilveiebringe, maatte saaledes opgives. Eder, Slesvigerere! har jeg tilsagt og tilsiger herved, at I nu i Forening med Danmark og ved Ederes egen Medvirkning skulle saa en fri, folkelig Forfatning. Ederes Selvstændighed som Slesvigerere skal, ved Siden af den fælles Forfatning, sikres ved en egen Landdag, egen Administration, egne Domstole, ligelig Andel i Statsafgifter efter Forhold af Folkemængden, retfærdig Anvendelse af Statsindtægternes Overstøb, ingen Konsumtion, lige Berettigelse af det tydske

*) Se Bekjendtgj. ang. Krigsministeriets Ordning af 31. December 1848.

27. Marts og danske Sprog baade paa Rigsforsamlingen og Landdagen. Slesvigere! I ville ikke bortkaste Lovlighedens og Frihedens Betsignelse for at tjene Uergjerrighedens troløse Planer. I ville ikke fornægte Eders nedarvede Trofskab mod Eders Konge, ikke forspilde Eders Selvstændighed og Betsfærd. Eders Konge kalder Eder, for ad Lovlighedens og Verdens Veie at føre Eder til Fred og Frihed. I ville følge Pligtens og Frihedens Røst! Med hele Danmarks Kraft vil jeg snart staa Eder bi og se Eder Afshyn til Afshyn.

28. Marts. **Kongl. Proklamation til Folket.**

Trofaste danske Mænd! I denne Farens Stund har det dybt rørt mit Hjerte, at I glemme Eder selv og kun erindre Eders Konge og Eders Fædreland. Alle vegne fra indstrømme Udtryk af uroffelig Hengivenhed og Tilbud om de største Opofrelser. Det er mit Hjertes Trang og min kongelige Pligt at lade et Svar udgaa til mit Folk. Dauner, saavidt det staar til Eder, ved egne Midler frivillige bevoebnede Korps, der slutte sig til min Hær, under den militære Kommando. Mange have gjort et saadant Tilbud; efterfølger deres Exempel. Eders Iver for at uddanne Eder til Fædrelandets Forsvar skal jeg imødekomme ved snarest muligt at sende Eder kyndige Befalingsmænd. Stiller Eder alle som en under mit, under Fædrelandets Banner. Alles Iver styrke alles Sammenhold, og, om Gud vil, skal Lovligheden beseire Oprøret og føre Fædrelandet til Fred, Frihed og Ver.

28. Marts. **Reskr. (til det danske Kancelli) ang. Sagernes Foretagelse i det Geheime-Statsraad.**

..... Det er en Selvsølge, at ikke alene de Sager, der ifølge det aabne Brev af 29. April 1814 skulde være at foredrage Os i Bort Geheime-Statsraad, men ogsaa de Sager angaaende Embeders Besættelse, Avancements m. v.,

der hidtil ere blevne Os umiddelbart leverede af vedkom-28. Marts. mende Departementschef, i Fremtiden ville være allerund. at referere for Os af vedkommende Minister, hvad enten denne maatte forud have forelagt Statsraadet Sagen, eller den maatte være af en saadan Natur, at Ministeren selv kan paatage sig Ansvarligheden, idet han indestaar for, at den indstillede Sags Afgjørelse sker overensstemmende med Regeringens Principper. Iøvrigt vil det, for at Vi kunne være vidende om, hvilke Sager skulle foretages i Statsraadet, paaligge vedkommende Ministre, senest Aftenen forud for Statsraadets Møde, at afgive til Statsraadets Præsident en Hovedindholdet angivende Fortegnelse over de under hans Ministerium henhørende Sager, som han agter at foredrage i Statsraadet, og blive de saaledes indkomne Fortegnelser, naar Vi opholde Os i Bor Residentsklub Kjøbenhavn, til Os af Præsidenten at indlevere forinden Statsraadets Møde, men, naar Vi maatte være fraværende, da suarest muligt at tilstille Os. Da Vi endvidere have bestemt, at en Protokol skal føres over Forhandlingerne i Statsraadet af en dertil beskikket Sekretær, saa bliver af denne inden to Dage efter hvert Statsraadmøde at forfatte en summarisk Extrakt over de i Statsraadet foretagne Sager og de af Statsraadet tagne Beslutninger. hvilken Extrakt af Statsraadets Præsident til Os bliver at indlevere. Det er derhos en Selvfølge, at den i det ommeldte allerh. aabne Brev af 29. April 1814 givne Bestemmelse om, at Referatet af Sagerne i Statsraadet skal ske af hvert Kollegii Chef eller ældste Medlem, nu, ifølge Kollegiernes forestaaende Omdannelse til Ministerier, vil bortfalde, hvorimod den vedkommende Minister selv har at foredrage Statsraadet de under hans Ministerier henhørende Sager, der egne sig til Forelæggelse Statsraadet. Med Hensyn til hvilke Sager blive at forelægge Os til allerh. Afgjørelse vil det indtil videre have sit Forblivende ved de hidtil iagttagne Regler.

29. Marts. **Proklamtion til Holstenerne.**

Holsteiner! Ihr habt mich tief betrübt. Jahrhunderte lang ist Aufruhr und Untreue in Meinen Reichen und Landen unbekannt gewesen. Ihr habt die Fahne des Aufruhrs aufgepflanzt!

Holsteiner! Mein Herz hängt an Euch. Ihr werdet nicht das heiligste Erbe Eurer Väter, den Ruf der Holstentrene, vernichten. Euer Herzog kann die Hoffnung nicht aufgeben, daß Ihr zu ihm zurückkehren werdet. Verleitet seid Ihr von treulosen Führern, die nicht an Euer Wohl denken, sondern nur an ihre eigenen ehrgeizigen Pläne. Unter meinem Namen führen sie Euch in's Verderben; nur indem sie meine Freiheit läugneten, haben sie Euch bewogen, ihnen zu folgen.

Holsteiner! Lasset meine Worte Eingang bei Euch finden. Freiheit habe ich Euch geboten, Selbstständigkeit, als eigener Staat, kräftiges Mitwirken zur volksthümlischen Entwicklung von Deutschlands Einheit; darüber habe ich Euch mein Versprechen gegeben. Holsteiner! Dieses Versprechen beantwortet Ihr mit Aufruhr! Kehret um zu den Segnungen des Friedens und der Freiheit. Verschert nicht leichtsinnig Euere Wohlfahrt, gebet sie nicht den Plünderungen rauher Schaaren Preis. Bald werde ich an den Gränzen des Königreichs stehen. Lasset eine Botschaft des Friedens und der Unterwerfung an mich ergehen; und was ich versprochen habe, steht in voller Kraft.

4. April. **Plak. ang. Oprettelsen af Ministerier i Stedet for flere af de tilsvarende Kollegier, samt Ophævelsen af Direktionen for Universitetet og de lærde Skoler og det danske Kancelli. (Kancelliet.)**

Under 24. f. M. har det allern. behaget Hs. Majest. 4. April. Kongen at udnævne:

Geheime-Statsminister Adam Wilhelm Grev Moltke til Bregentved til Premierminister samt tillige Finantsminister, der som saadan indtil videre forestaar det kongl. Rente-kammer, Finantsdeputationen samt Direktionen for Statsgjælden og den synkende Fond, indtil Finantsministeriet kan organiseres; hvorhos det allern. er ham overdraget, indtil nærmere allerh. Ordre, at overtage Marineministeriet og at indtræde som Præsæs i det kongl. Admiralitets- og Kommissariats-Kollegium.

Geheime-Statsminister Carl Emil Bardenfleth til Justitsminister, der som saadan indtil videre forestaar det kongl. danske Rancelli, indtil Justitsministeriet kan organiseres.

Præsidenten i det kongl. General-Toldkammer og Commerce-Kollegium Christian Albrecht Bluhme til Handelsminister, der som saadan indtil videre forestaar bemeldte Kollegium, indtil Ministeriets Organisation kan foregaa.

Kammerherre, Amtmand Grev Frederik Markus Knuth til Knuthenborg til Minister for de udenlandske Sager, hvorhos samtlige under det kongl. flensvig-holsten-lauenborgske Rancelli henhørende Sager ere ham anbetroede, saa at han indtil nærmere allerh. Ordre har at varetage samme og modtage det til Kollegiet henhørende Arkiv.

Magister Ditlev Gothard Monrad til Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der som saadan forestaar den kongl. Direktion for Universtitet og de lærde Skoler, hvorimod de Geistligheden, Borger- og Almue-Undervisningen vedkommende Sager fremdeles besørjes igjennem det danske Rancelli, indtil Kollegiernes Omorganisation til Ministerier kan foregaa.

4. April. Capitain Anton Frederik Tscherning til Krigsminister, der som saadan overtager alt til Krigsvæsenet til Lands henhørende.

Statsraad Laurig Nikolai Hvidt og Høiesteretsadvokat Peter Martin Orla Lehmann til Ministre uden Portefeuilleer.

Bed at bringe dette til almindelig Kundskab tilføies herved, at den kongl. Direktion for Universtitet og de lærde Skoler er ophævet fra den 28. f. M. og at det kongl. danske Ranceelli ophører med den 1. d. M., fra hvilken Tid saavel Justitsministeriet som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet træder i Virksomhed, og de under Rancealliet hidtil hørende Kirke- og Skolesager behandles under sidstnævnte Ministerium.

4. April. Kongl. Kundgj. ang. Ophævelsen af Reskript 28. Januar d. K. og Sammentaldelsen af de raadgivende Provindsialstænder for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig til at afgive Betænkning om Indkaldelsen af en Rigsforsamling.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Den senere Tids alvorsfulde Begivenheder have gjort det umuligt for Os at opnaa Bort landsfaderlige Diemed ved at skjænke Riget en Forfatning paa den i Reskript 28. Januar d. N. foreftrebne Maade. Idet Vi derfor herved ophæve Bort nybnævnte Reskript, hvorved tillige de deri paabudne Valg af indsigtsfulde og erfarne Mænd, forsaavidt de alt ere foretagne, sættes ud af Kraft, og, forsaavidt de endnu forestaa, bortfalde, have Vi tillige fundet for godt at ophæve den Kommission, som Vi under fornævnte Dato beordrede nedsat til at udarbejde et Udkast til den da paatænkte Forfatning. Derimod have Vi besluttet, paa anordningsmæssig

Maade at indkalde de raadgivende Provindsialstænder saavel 4. April. for Bort Kongerige Danmark som for Bort Hertugdømme Slesvig, for, i Overensstemmelse med Anordning 28. Mai 1831 § 8, at modtage deres Betænkninger, dels om Sammentaldelsen af en Rigsforsamling, for hvilken Lovudkast om en Forfatning og angaaende Omorganisationen af Provindsialstænderinstitutionen vilde blive forelagte, dels om et Udkast til en Valglov for Dannelsen af en saadan Rigsforsamling. I det Vi kundgjøre forestaaende for samtlige Bore kjære og tro Underfaatter i Danmark og Slesvig, give Vi dem hermed tillige tilkjende, at Vi under Dags Dato have indkaldt de raadgivende Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter samt Færøerne til i det nævnte Tiemed at møde i Roskilde Onsdagen den 26. d. M., og paalagt dem saa hurtigen som muligt at tilendebringe det dem overdragne vigtige Hverv, hvilket Vi forvente vil kunne ske i Løbet af 8 Dage, og vilde derefter Provindsialstænderne for Nørrejylland og for Hertugdømme Slesvig uopholdelig i samme Tiemed blive sammentaldte.

**Patent ang. Sammentaldelsen af de raadgivende 4. April
Provindsialstænders Forsamling for Sjællands, Fyens
og Lolland-Falsters Stifter samt Færøerne.**

I Henhold til Vor allerh. Kundgjørelse af Dags Dato have Vi besluttet at sammentalde de raadgivende Provindsialstænders Forsamling for Sjællands, Fyens og Lolland-Falsters Stifter samt Færøerne til Onsdagen den 26. d. M., for at modtage dens Betænkning dels om Sammentaldelsen af en Rigsforsamling, for hvilken Lovudkast om en Forfatning og angaaende Omorganisationen af Provindsialstænder-Institutionen vil blive forelagt, dels om et Udkast til en Valglov for Dannelsen af en saadan Rigsforsamling.

4. April. Thi befale Vi herved samtlige Medlemmer af bemeldte Provindsialstænder, saavel dem, som af Os dertil allern. ere udnævnte, som dem, der ifølge Valg have at indtræde i Forsamlingen, at de til ovenmeldte Tid indfinde sig i Roskilde, for paa den i Forordningen 15. Mai 1834 forefrevne Maade at tage de ovennævnte Gjenstande under Overveielse og derover afgive Betænkning. Vi gjøre derhos Regning paa, at samtlige Medlemmer af fornævnte Forsamling ville lade sig det være af yderste Evne magtpaaliggende at fuldføre det dem saaledes overdragne Hverv saa hurtig, som paa den ene Side Begivenhedernes ilsomme Fremstriben udfordrer det, og paa den anden Side den for Fædrelandets Fremtid indgribende Vigtighed af de paatænkte Foranstaltninger kan tilstede det, og forvente Vi, at Forsamlingen kan have sit Hverv tilendebragt i Løbet af 8 Dage. Til Vor Kommissarius ved den saaledes sammenskaldte Forsamling have Vi udnævnt Kammerherre, Deputeret i Vort General=Soldkammer og Commerce=Kollegium, Grev B. C. E. Sporneck.

21. April. **Kongl. Resol. ang. Marineministeriets Oprettelse.**

Admiralitet= og Kommissariats=Kollegiet er fra Dags Dato ophævet, og Overbestyrelsen af det hele Søkrigsvæsen, paa eget Ansvar, saavel som den militære Kommando overdrages Marineministeren.

Marineministeriet skal til Forretningsførelsen indbefatte efternævnte 4 Afdelinger, af hvilke den første, Sekretariat og Kommando = Bureau, indtil videre forterer umiddelbart under Marineministeren, hvorimod de tre andre Afdelinger underlægges Direktører, der hver især skulle forestaa de dem an betroede Forretninger med den Autoritet, der kan bestaa med fuld Ansvarlighed til Marineministeren, og under

Jagttagelse af den Form, han til Tjenestens Fremme fast-21. April sætter.

I. Sekretariat og Kommando-Bureau.

Herunder henlægges: Modtagelse, Aabning og Fordeling af alle indkomne Breve; alle Kommandofager; Bestemmelser om Skibsudrustninger; Skibschefsinstruktioner; Bemandingsreglementer og Skjtruller; Officerernes Avancement, samt alle andre faste Ansættelser, saavel i militære Poster som af civile Embedsmænd og Betjente; Konduitelisterne og Protokollen derover; Kadetkorpset og sammes Undervisningsdisciplin; Marinens Justitsvæsen og Jurisdiktion; Kirkepatronatet; alle videnskabelige og tekniske Anligger; Skibskonstruktion, Artilleri og Taffelager; Fortifikations og øvrige Bygningsarbejder; Skibschefsrapporter; Konstruktions- og Regleringskommissionen; Søfortarkivet; studerende Officerers Undervisning; Meddelelse til Regjeringsbladet af Foranstaltninger under Ministeriet.

II. Admiralitets-Bureau.

Herunder henlægges: Ansættelse af Mestere, Skippere og andre med eller under dem i Klasse staaende Officierer ved Divisionerne; det faste Mandstabs Organisation, Antagelse, Avancement, Mundering, Pensionering m. v., med Undtagelse af Lønningsudbetalingen, der sker ved Divisionskvartermestrene; Fordelingen af Nyboders Huse; disses Vedligeholdelse; Gadernes Brolægning m. v.; Overbestyrelsen af Nyboders Skolevæsen, af Hospitalet og Aphyet i Nyboder; Lods-væsenet og Lodsernes Pensionering; Indrullingsvæsenet; Hvervingskontoret, naar et saadant er oprettet; Op- mudringsvæsenet.

III. Kommissariats-Bureau.

Herunder henlægges: Marinens Økonomi: Material-

21. April, og Proviantanskaffelse og dertil hørende Foranstaltninger; de udeværende Skibes og Bagtstationernes Forsyning med Proviant og Medicin; Skibslægers og Skibsproviantregnskabsføreres Antagelse; alle Pengerevisioner; Skatter og Afgifter; Holmens Kirkes, Kadetacademiets, Skolernes, Hospitalets og Aplyets Økonomi; Fæstningen Christiansøes Forsyning med Materiel, Proviant og Medicin, samt dens øvrige økonomiske Anliggender; de civile Embedsmænds og Betjentes Lønning; Affattelsen af Udkastet til Marinens Budget. Alle Pengeassignationer paa Saksassen under særskilt Bogføring og Kontrol (i Stedet for det hidtilværende Bogholderkontor); Affattelsen af Regnskabsoversigten over Marinens Indtægter og Udgifter. Kasserer- og Arkivforretningerne, derunder indfattet Udfærdigelsen af kongelige Bestallinger, Affæder og Certificater samt Oppebørsel af Gebyrerne; Søværst- og Assistentshusets Anliggender; dog at de under denne Post ansørte Forretninger indtil videre besørges under Revisions-Bureauet.

IV. Revisions-Bureau.

Herunder henlægges: Revisionen af alle Regnskaber, Marinen og de samme underlagte Indretninger og Etablissementer vedkommende; Kontraberegning og Notering af alle Pengeexpeditioner fra Kommissariatsbureauet; den anordnede Kassekontrol, Bogføring over alle Inventariisager ved Flaaden, Holmen, Kadetacademiet, Skolerne og øvrige Indretninger; samt indtil videre, de under sidste Post ved Kommissariatsbureauet ansørte Forretninger.

Som Følge af den saaledes anordnede Forretningsfordeling er det hidtilværende Bogholder-, Arkiv- og Depeschkontor ophævet; hvorimod en Kontorchef med tilhørende Personale er bestemt at skulle ansættes under Admiralitetsbureauet.

Plak. for Danmark ang., at autoriserede Kort²¹. April.
ved Afhændelser af Fæstegods og Udstykninger af
Landeieendomme skulle følge Adkomstbrevene paa de
paagjældende Steder og Parceller m. v.

Indm Saml. pag 594.

Kongens Proklamation til Kjøbenhavn. Ind.30. April.
byggere.

Mine tro Kjøbenhavnere! Jeg føler en hjertelig Trang
til at bringe eder Min varmeste Hilsen og Tak for de
mange Beviser paa eders Hengivenhed, som I atter igaar
ved Min Hjemkomst have givet Mig. Værer tilfulde over-
beviste om, at Jeg høit statter den inderlige Kjærlighed for
eders Konge, som I ved alle Leiligheder lægge for Dagen,
og at Jeg levende erkjender dens Betydning; men værer
og lige saa fuldt gjennemtrængte af den faste Overbevisning,
at Min Kjærlighed til eder er ikke mindre! Haand i Haand
ville vi vandre med hinanden; i Ondt som i Godt ville vi
staa hinanden bi; — den al gode Gud give sin Betsignelse til
vor fælles Virken!

Mødtager endnu en Gang Min uskrømte Tak og
Forstringen om Mit tro og oprigtige Sindelag for
eders Vel!

Reglem. for de fjendtlige Havnes Blokade samt 1. Mai.
de fjendtlige og mistæntelige Skibes Opbringelse af
daunste Krydsere*).

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da Vi

*) Ved Deklaration af 29. April deklareredes Blokaden

1. Mai. under den Krig, hvori overmægtige Naboers fjendtlige Angreb har indviklet Os, anse det nødvendigt at benytte alle i Folketretten almindeligen anerkjendte Forsvarsmidler, navnlig de fjendtlige Havnes Blokade og Opbringelse af Fjendens Skibe ved Vor Marine, saa kundgjøres herved de Regler, hvorefter i saa Henseende skal forholdes:
-

I. Om Blokade af fjendtlige Havne.

1—5.

II. Om Opbringelse af fjendtlige og mistænkte Skibe.

6. Opbringelsen vil indtil videre kun kunne finde Sted ved de kongelige Skibe, og skulle Skibsfeserne være pligtige til saa vidt muligt at tage og opbringe: a) alle dem forekommende Skibe, som aabenbart tilhøre de fjendtlige Stater eller disses Underaatter; dog skal Skibets Ufrihed ikke ubetinget drage Ladningens Ufrihed med sig, men dette skal kun være Tilfældet, naar Indladningen af neutralt Gods i et fjendtligt Skib efter Dokumenternes Udvisende er stet efter den Tid, da en deklareret og effektiv Blokade med Sikkerhed maa antages at have været bekjendt paa Ladningsstedet; b)

7—18.

overfor Preussen, Hannover, Oldenborg, Mecklenborg og de frie Hansestæder Lübeck, Hamborg og Bremen, disse Staters Havne, Kyststrækninger og Flodmundinger, saavel som de danske Havne, som af dem holdes besatte.

Hvad der her er udeladt af ovenstaaende Reglement er næsten enslydende med Reglem. 16. Februar 1864 (§§ 1—18 og 34—35) og foreløbig Lov af 13. s. M. (§§ 19—33), som paa sit Sted ville blive meddelte fuldstændigt.

III. Om Undersøgelse og Paakjendelse af Sager betræffende opbragte Stibe. 1. Mai.

19—23.

IV. Om det opbragte Stibs Mandstabs Underholdning, Forpleining osv.

34—35.

Provisor. Frdg. ang. Jords Afstaaelse til Opførelse af Fattighuse og Boliger for husvilde Personer paa Landet, samt en Indskrænkning i Forbuddet for Hæstere og Leiere mod at tage Underster tilhuse. 5. Mai.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: For at sætte Sognebestyrelserne paa Landet i Stand til at opføre de fornødne Fattighuse for Sognets Trængende og tilvejebringe Boliger til de Personer, der, uagtet de ere i Stand til at betale en passende Husleie, ikke selv kunne forstaffe sig Bopæl i Sognet, have Vi fundet det nødvendigt at foreskrive, at vedkommende Giere skulle være pligtige, imod vedbørligt Beberlag at afstaa den til deslige Boligers Opførelse fornødne Byggegrund. Ligeledes have Vi fundet Os foranledigede til at gjøre en Indskrænkning i den Hæstere paa Landet, dels paa Grund af Lovens 3—19—7 og dels ifølge specielle Kontrakter, paahvilende Forpligtelse til ikke at tage Underster tilhuse. Thi byde og befale Vi ved denne provisoriske Forordning som følger*):

1—5.

*) Med Hensyn til Indholdet af denne provisoriske Forordning henvises til Lov 4. Juli 1850.

17. Mai. **Provisor. Fredg. ang. Ophævelse af Lovens 5—2—65.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da Sædegaardes Oprettelse til Stamhuse lægger et under de nu indtraadte Forhold ikke ønskeligt Baand paa den frie Afbenyttelse af disse Eiendomme og navnlig hindrer det derunder hørende Fæstegodsens Overgang til fri Eiendom, ville Vi ikke tilstede, at saadan Oprettelse herefter finder Sted. Thi hvede og befale Vi ved denne provisoriske Forordning som følger:

Den i Danske Lovs 5. Bogs 2. Kapitels 65. Artikel hjemlede Ret til at oprette Sædegaarde til Stamhuse skal fra nu af være ophævet.

18. Mai. **Kongl. Resol. ang. Kirke- og Undervisningsministeriets Inddeling i tvende Departementer.**

Der maa under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet organiseres tvende Departementer, nemlig:

1. Departement for Kirkevæsenets Sager og
2. Departement for samtlige med Undervisnings- og Skolevæsenet forbundne Anliggender*)

24. Mai. **Kongl. Proklamation til Jyderne.**

Trofaste Jyder! Da Riget for 40 Aar siden blev voldeligen overfaldet, maatte Sjælland lide alle Krigenes Rædsler. Denne Gang er det eder, som Fjenden truer med Plyndring og Udelæggelse. For at sønderrive det hellige Baand, der knytter os til vore slesvigske Brødre, have oprørste Landesforrædere hidkaldt en overmodig Skare af fjendt-

*) Ved en senere kongl. Resol. af 22. Juli 1848 henlægges tillige Geheimarkivets Overbestyrelse under Kirke- og Undervisningsministeriet.

lige Tropper. For at forsvare os mod det uretfærdige 24. Mai. Angreb, vi ikke kunde afvende, have Vi tillands og tilvands kun benyttet de Midler, som ubestridt Folkeret hjemler som retmæssig Krigsbrug. Blokade af fjendtlige Havne og Opbringelse af fjendtlige Skibe have Vi anvendt med det Maadehold, der svarede til Vor Længsel efter snarlig Fred. Det er derfor et daarligt Paastud, naar Fjenden heri søger en Hjemmel for at brandstatte eder. Holsten og Slesvig overfalbt han under det falske Foregivende, at det skete i den retmæssige Herres Navn. Til eder kom han med Løfte om Sikkerhed for Person og Eiendom. Nu se I, hvorledes han holder sit Ord. Trofaste Jyder! Eders Konges Hjerte bløder ved at se, hvor haardt I ere betrængte. Men værre standhaftige i Nødens Stund. Endnu findes der Trofskab mod givne Løfter og ridderlig Høimodighed der, hvor Magten er til at opretholde Folkerettens og Lovlighedens Herredømme. Edle, deltagende Naboer ruste sig til kraftig Bistand, som snart vil staa ved vor Side. Og snart vil vor egen tapre Hær være i Stand til med Nytte at optræde paa Kamppladsen. Da kommer Fjensens Stund, den længselsfuldt paakaldte, der skal udfri eder af Fjendebold. Da kommer Opreisningens Stund, der skal læge de Saar, en retløs Fjende har tilføjet eder. Stoler paa eders Konge, som aldrig skal forlade eder! Men stol fremfor alt paa Gud og vor retfærdige Sag.

Plak. om Konstruktionen af svære og svært= 27. Mai.
belæssede Bogne, som skulle benyttes paa Hoved-
laudeveicene paa Sjælland m. v.

Indm. Saml. pag. 596.

Frdg. for Danmark, sigtende til Forbedring i 27. Mai.
Husmænds og Jndersters Aaar.

Indm. Saml. pag. 600.

27. Mai. **Provisor. Frdg., hvorved Overpolitiretterne paa Landet ophæves, og alle saavel offentlige som private Politisager henlægges under Landsoverretterne.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: at Vi, efter paany at have taget Spørgsmaalet om Ophævelse af Overpolitiretterne paa Landet under Overveielse, have fundet, at overveiende Grunde tale for, at disse Retter aldeles ophæves, og at alle saavel offentlige som private Politisager, der nu behandles ved bemeldte Retter, henlægges under Landsoverretterne. Thi ville Vi ved denne provisoriske Forordning allern. have fastsat som følger:

1. Alle ved Landjurisdiktionerne i Kongeriget Danmark behandlede saavel offentlige som private Politisager, i hvilke der ikke allerede er udfæstet Indkaldelse til Overpolitiretten, i hvilket Fald Sagen der bliver at tilendebringe, ville herefter i Tilfælde af Paaanke være at indstævne til vedkommende Landsoverret. Som Følge heraf ophæves bemeldte Overpolitiretter fra den Tid, da de Sager, der nu henstaa ved samme, ere paadømte.

2. Appellen af de ved Birkeretterne paa Grevskaberne og Baronierne behandlede Politisager skal efter samme Regler, som for andre Landjurisdiktioner, være henlagt under Landsoverretterne.

3. Proceduren og Behandlingen i de Politisager, der, som Følge af foranstaaende, blive at indanke til Landsoverretterne, skal i det hele være den samme, som i de Politisager, der allerede henhøre under bemeldte Retter, med Jagttagelse af Forskjellen imellem offentlige og private Sager. Som Følge heraf maa, i Overensstemmelse med den i Forordningen af 25. Januar 1805 § 18 foreskrevne Regel, ingen saadan Sag antages ved disse Retter, med mindre den angaar 10 Rbdlrs. Værd eller derover. Den

færlige Bestemmelse, som Forordningen af 15. Januar 1817 27. Mai. § 1 ineholder angaaende de Politifager, der fra Kjøbstæderne paa Bornholm indankes til Landsoverretten, skal ogsaa være anvendelig, naar private Politifager indankes fra Landjurisdiktionerne paa bemeldte Ø. Det skal derhos i private Politifager, hvad enten de have været behandlede i en Kjøbstad eller ved en Landjurisdiktion, være vedkommende Part tilladt, i Stedet for paa sædvanlig Maade at udtage Stævning igjennem Landsoverrettens Justitskontor, selv at udstede en saadan, dog at denne i det seneste nærmeste Søgnedag, førend Sagen falder i Rette, indleveres til bemeldte Kontor for at forsynes med Rettens Segl og Justitssekretærens Paategning, ved hvilken Leilighed de for Stævningens Udtagelse befalede Gebyrer erlægges.

Patent ang. Bestallingers og Benaadningsbrevs Indsendelse til Konfirmation. 31. Mai.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Omendstjændt Vi ved allerh. aabent Brev af 20. Januar d. A. indtil videre have bekræftet alle af Vor høifalige Fader, Kong Christian den Ottende, udnævnte eller stadfæstede Embedsmænd i Udøvelsen af deres Embeder, i Genhold til den af dem forhen afslagne Trostabsed, saa finde Vi det dog passende, at saavel alle Bestallings- og Konfirmationsbreve som andre Benaadningsbreve, der ere udstedte eller konfirmerede af den høifalige Konge eller i allerhøifstammes Navn, indsendes for at bekræftes af Os.

Vi byde og befale derfor: at enhver, der af høifalig Kong Christian den Ottende er bleven forundt nogen Bestalling, noget Privilegium eller nogen anden Benaadning, hvorved der er hjemlet vedbarende Udøvelse af særdeles Retligheder, saavel som enhver, som af ham er bleven meddelt allerh. Stadsfæstelse paa noget Bestallings- eller Benaadnings-

31. Mai. brev af foransførte Slags, skal, saafremt han vil vente at nyde godt af samme, derom henvende sig med allerund. Ansøgning til Os gjennem den Regjeringsautoritet, under hvilken det meddelte Brev er blevet udsærdiget, eller hvortil samme efter den nuværende Indretning nærmest kan anses at henhøre, for at Sagen derfra kan blive Os foredragen til allerh. Beslutning. Med Ansøgningen har enhver tillige at lade følge en rigtig Gjenpart under sin Haand af det Brev, hvorpaa Konfirmationen ansøges, eller usiagtig Oplysning om sammes Datum og Indhold, saafremt Originalen skulde være forkommen. Tiden, inden hvilken saadanne allerund. Ansøgninger bør være indgivne til vedkommende Autoriteter, have Vi bestemt for dem, der bo i selve Kongeriget Danmark, til 1. Oktober indeværende Aar, og for dem, der bo eller opholde sig udenfor samme, til 1. April 1849; dog kunne disse sidste ogsaa efter bemeldte Termins Forløb vente at erholde den attraaede Benaadning, saafremt det ses, at de paa Grund af deres Opholdssted ikke have været i Stand til inden befalet Tid at indkomme med deres Ansøgninger.

Hvad de Bevillinger angaar, der ifølge allerh. Bemyndigelse ere udsærdigede af Kollegierne i den høifalige Konges Navn og under det kongl. Segl, vil igjennem hver vedkommende Regjeringsautoritet udkomme en særlig Kundgjørelse om, paa hvilke af disse de foransførte Bestemmelser ere anvendelige*).

*) I Kundgjørelse fra Justitsministeriet af 6. Juni s. A. forlangtes indsendte: Apothekerbevillinger, Gjæstgiverbevillinger, Bevillinger som Translatør, som Strandingskommissionær og til Handel paa Landet.

I Kundgjørelse fra Rentekammeret af 20. s. M. forlangtes indsendte: Bevillinger paa Op-

Frdg. ang. Udstedelse af rentebærende Kreditbeviser og Paalydelse af en Krigsskat i Danmark. 5. Juni.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: De store Anstrengelser, som Staten i dens nuværende Stilling er nødsaget til at gjøre, kræve saa betydelige Udgifter, at det, uagtet de mange frivillige Bidrag, der til dette Diemed allerede ere ydede af Borgere, hvis patriotiske Sindelag ikke noksom kan paastjønnes, og som Fædrelandet skylder en dybt følt Taknemmelighed, er nødvendigt dertil endvidere at skaffe ekstraordinære Indtægter tilveie. Vi have derfor ladet Vore tro Provindsialstænder for Sjællands, Fyens og Lollands-Falsters Stifter samt for Færøerne forelægge et Forslag til Paalæg af en Krigsskat i Danmark paa omtrent 4 Millioner Rigsbankdaler. Men da Beløbet af samme, naar Udredelsen ikke skal blive altfor byrdefuld, først efterhaanden vil kunne opkræves, og Vi dog forinden maa ønske at kunne disponere over disse Indtægter til en Del af Statens Udgifter, for ikke at blotte Statskassen for de

førelse af nye Møller paa Landet til Melmaling, Mel- og Grynmaling eller Grynmaling alene, og i Kjøbstæderne til Grynmaling alene, til i allerede eksisterende tilladte Møller at indlægge, hvad Landet betræffer, flere Mel- eller Grynkværne, og, hvad Kjøbstæderne angaar, flere Grynkværne, samt til Krohold eller Bærtshushold, Traktørhold eller Marketeri paa Landet.

I Kundgjøvelse fra Handelsministeriet af 21. Juli s. A. forlangtes indsendte: Privilegier og Bevillinger til industrielle Anlæg, med Undtagelse af de ved allerh. Resolution af 14. Februar 1841 som frie Næringsveie erklærede Industriegrene, nemlig Balkeværker paa Landet, Presning og Appretering af Landboens Husflids-Frembringelser, Vatsfabrikker og Stivelsesfabrikker paa Landet.

5. Juni. rede Midler, den er i Besiddelse af, og som Omhuen for Statens Opretholdelse byder, indtil andre Resourcer aabnes, saavidt muligt at forbeholde til de mest paatrængende Udgifter, som Krigen medfører, have Vi tillige foreslaaet Provindsialstænderne Udstedelsen af rentebærende Kreditbeviser, der indløses ved Hjælp af Krigsskatten og imidlertid tilbørligen betrygges, hvilke Beviser, skjøndt de ikke kunne gaa som tvunget Betalingsmiddel, dog med Hensyn saavel til deres sikre Fundering og den korte Tid, hvori de ere i Omløb, som til den umiskjendelige Iver, der besjæler alle for at komme Fædrelandet til Hjælp, forventes at ville finde villig Modtagelse, saa at enhver, som dertil er i Stand vil søge at lette deres Omløb. Efter at have modtaget fornævnte Provindsialstænders Betænkning over disse Forslag, havde det været Vor Agt, ligeledes derom at indhente Betænkning fra Bore tro Provindsialstænder for Nørrejylland. Men da dette formedelt Krigsbegivenhedernes Gang ikke har kunnet ske saa betimeligt, at Sagens Forhandling kunde være tilendebragt inden den forestaaende Juni Termin, i hvilken Statskassen har uundgaaelig Brug for en forholds- mæssig Del af Kreditbeviserne, have Vi set Os i den Nødvendighed at lade nærværende Forordning udgaa, dog med Forbehold af saadanne Forandringer i Henseende til Krigsskatten, som maatte blive en Følge af den nu sammen- trædende nyeste Provindsialstænder-Forsamlings derom afgivne Betænkning.

Vi byde og befale derfor følgende:

A.

Udgaaende Udstedelse af rentebærende Kreditbeviser.

1. Paa de Indtægter, der forventes at ville indkomme ved den nedenfor — § 6 sqq. — paabudne Krigsskat i

Danmark, udstedes der, under Kontrol af en dertil af 5. Juni. Bore to Provindsialstænder udnævnt Komite af 6 Medlemmer, rentebærende Kreditbeviser for 4 Millioner Rigsbankdaler, lydende paa 100, 50 og 5 Rbd., hvilke fra 11. Juni 1848 bære 1 Rigsbankskilling daglig Rente for hvert 100 Rbd., eller $3\frac{7}{8}\%$ pCt. om Aaret.

2. Til midlertidig Betryggelse for disse Kreditbeviser overleveres den ovenmeldte Komite et Beløb af i det mindste 4 Millioner Rbd. i Staten tilhørende Panteobligationer og andre gode Forfribninger som et Depositum, hvilket Hypothek succesfvt tilbageleveres, efterhaanden som Kreditbeviserne indfries.

3. Kreditbeviserne indløses, med deres fulde paalydende Beløb og samtlige til Forfaldstiden forfaldne Renter, den 11. Juni og 11. December 1849 samt den 11. Juni 1850, hver Gang med en Trebiedel, ved Statsgjældsclassen i Kjøbenhavn.

4—5.

B.

Angaaende Udskrivning af en Krigsskat for Danmark.

6. Af hver Tønde Ager- og Engs-Hartkorn bliver at udrede et Bidrag af 6 Rbd. 48 ß., og af hver Tønde Skov- og Møllestylds-Hartkorn 3 Rbd. 24 ß., alt uden Hensyn til, om Hartkornet er privilegeret eller uprilegeret.

Udeles fritagne for Krigsskatten ere imidlertid Steder med 2 Skpr. Hartkorn og derunder, ligesom de Steder kun svare halv Skat, der vel have et Tilliggende af over 2, men ikke over 4 Skpr. Hartkorn. Dog bliver herved at iagttag, at, naar Besidderen af et Hus tillige besidder an-

5. Juni. den Jord, end den, der er tillagt Huset, bliver hin Jords Hartkorn, hvad Krigssfattens Udredelse angaar, at føie til det Hartkorn, som paahviler den Huset tilliggende Jordlod, uden Hensyn til om de forskjellige Eiendomme have en samlet Konto, eller de have adskilte Konti i vedkommende Oppebørselsbetjents Bøger. Endeligen ere alle Huse med Jord, uden Hensyn til dennes Størrelse, naar Hartkornet, beregnet paa nysansførte Maade, ikke udgjør 1 Lønde, fritagne for Krigssfattens Udredelse, saa længe deres Besiddere ligge i Feldden.

Af Tiender bliver at svare i Krigsskat det ved Forordningen af 15. April 1818 § 2 bestemte Beløb for eet Aar, nemlig:

Ligesom der, efter det nysansførte, af de Præsterne tillagte Tiender bliver at erlægge Krigsskat som af andet tiendehdende Hartkorn, saaledes skal og af Præstegaards-Hartkornet betales samme Krigsskat som af andet Ager- og Eng- samt Skov- og Møllestylds-Hartkorn, hvorhos de samme Regler bliver at følge i alle Distrikter af Danmark med Hensyn til Størrelsen af den her omhandlede Del af Krigssfattens, alene med Undtagelse af Vort Land Bornholm, hvor der kun bliver at bidrage det halve af forommeldte Beløb.

Den her bestemte Krigsskat af Hartkornet og Tienderne fordeles til Udredelse i trende Terminer, saaledes at den første Trediedel forfalder den 1. Oktober dette Aar og bliver at erlægge i Løbet af det med denne Dag begyndende Kvartal; den anden Trediedel forfalder paa samme Maade den 1. April 1849 og den sidste Trediedel den 1. Oktober 1849. Iøvrigt er den her omhandlede Part af Krigssfattens at opkræve og indbetale i Forbindelse med den almindelige Landsskat samt i fornødent Fald at inddrive paa den for Landsskattens Inddrivelse foreskrevne Maade.

Forfaabidt Jord er overdragne i Arvæfæste paa saa 5. Juni. dan Maade, at Arvæfæsteren maa anses som Eier, er han berettiget til, i Aaret 1849 i sin Arvæfæste-Afgift at likvidere en Ottendedel af hvad hans Arvæfæsteafgift for Aaret 1848 har udgjort, forholdsvis fordelt paa de Terminer, til hvilke hans Arvæfæsteafgift for 1849 forfalder, men iøvrigt har han at udrede den hele, paa Eiendommen faldende, Krigsskat. Er Jord paa anden Maade af Eieren overdragen andre til Brug, da udreder Brugerens kun en Treiedel af Krigsskatten, og Eieren selv de øvrige to Treiedele.

Derimod er Eieren af Jord og Tiender berettiget til Fritagelse for at betale en Ottendedel af eet Aars Rente af al i den paagjældende Eiendom den 11. Juni 1848 indstaaende Prioritetsgjæld, derunder indbefattet Fideikommis- og lignende Kapitaler, hvilken Ottendedel af eet Aars Rente skal udgjøre Prioritetshavernes Andel i Krigsskatten. Denne Ottendedel af eet Aars Rente bliver at afforte Prioritetshaverne i 11. December Termin 1848 og i 11. Juni og 11. December Terminer 1849, hver Gang med en Treiedel, med mindre Kapitalen er eller bliver opsagt til Udbetaling i en af de førstnævnte tvende Terminer, da Eieren i saa Fald ved Udbetalingen af Kapital og Rente, er befriet til paa een Gang at likvidere, hvad der til den Tid staar tilbage af den her omhandlede Del af eet Aars Rente.

.....

7. Af de til Bygningsafgift ansatte Bygninger bliver som Krigsskat at udrede denne Afgifts nuværende Beløb for eet Aar. I Kjøbenhavn og Kjøbstæderne udredes denne Skat af Eieren. Paa Landet fordeles den mellem Eier og Bruger paa samme Maade, som i foregaaende § 6 er foreskrevet for Krigsskatten af Hartforuet. De Beboelses-

5. Juni. Leiligheder, der efter Forordningen af 1. Oktober 1802 ere fritagne for Bygningsafgifts Erlæggelse, blive imidlertid ogsaa fritagne for det her omhandlede Bidrag til Krigsskatten.

.....

8. Af Renten for eet Aar af alle kongelige og offentlige Obligationer, hvoraf Renter udbetales direkte til Besidderne ved nogen indenlandsk offentlig Kasse, ligesom og af Renten af de af Nationalbanken udstedte Obligationer saavel som af de hos denne den 11. Juni d. A. indestaaende rentebærende Indlaan, for hvilke ingen egentlig Obligation maatte være udstedt, samt endeligen af Udbyttet for eet Aar af alle Aktier, som ere udstedte af de af Staten autoriserede Aktieinstituter, bliver at erlægge en Ottendedel, som de vedkommende Obligations- og Aktieieeres Andel i Krigsskatten.

.....

9. Af alle Appanager, Gager og lignende Embedsindtægter som og af Bartpenge og Pensioner, der udredes af nogen af vore Kasser eller af hvilken som helst Autoritet, saasom Kommuner, Univeritetet, Akademier og Skoler, Nationalbanken, Assurancekompagnierne, Brandforsikringsforeninger og andre autoriserede Selskaber eller Instituter, erlægges Krigsskatten for et Aar paa følgende Maade. Af hvad disse Indtægter overstige 600 Rbd., indtil 1600 Rbd. inclusive, aarligen, udredes en Sextendedel; af hvad de overstige 1600 Rbd., indtil 4000 Rbd. inclusive, en Ottendedel, og af hvad de overstige 4000 Rbd., en Fjerdedel. Derimod betales ingen Afgift af alle Gager m. v. paa 600 Rbd. eller derunder.

.....

Fri Bolig, Jordtillæg, Husleiegodtgjørelse, Fourage og andre saadanne Emolumenter blive derhos at medtage ved Beregningen af Krigsskatten.

Af de, Told- og Konsumtionsembedsmænd samt Post- 5. Juni.
embedsmænd for Aaret 1849 tilfaldende, Procenter erlægges
ligeledes Krigsskat

Hvad angaar Justitsbetjente og andre, end de for-
nævnte, af Bore eller Autoriteters Embedsmænd og Be-
tjente, der nyde Indtægter af Sportler, Skriverpenge, Pro-
center og deslige, da have disse, ligeledes inden 1. August
d. A., paa samme Maade og under samme Tvang, til
deres umiddelbart Foresatte at indgive en nøjagtig Bereg-
ning over, hvad deres Indtægter af forommeldte Beskaffen-
hed for et Aar udgjøre, beregnet efter Gjennemsnitsbeløbet
af de sidste 5 Aar, fra 1843 til 1847, fra hvilket Beløb
dog bliver at drage en Trediedel som Bederlag for Kontor-
og deslige Udgifter. Af det tilbageblivende Beløb beregnes
da Krigsskatten og erlægges i Aaret 1849 ved hvert Aar-
tals Udløb med $\frac{1}{4}$.

Befindes nogen Autoritet, Embedsmand eller andre at
have unddraget nogen af de i denne Paragraf omhandlede
Indtægter fra den forestkrevne Bestatning, ved at forbigaa
samme ved de befalede Angivelser eller paa anden Maade,
skal den paagjældende, foruden, hvis Svig er begaaet, at
lide Straf efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser,
tilsvare Vor Kasse det firdobbelte af det Stattebeløb, der,
som Følge heraf, ei er blevet betalt.

10. Af Næring skal svares af Kjøbenhavn 82,000 Rbd.,
og af samtlige øvrige Kjøbstæder i Danmark 50,000 Rbd.,
hvilken sidste Sum bliver at fordele mellem disse efter den
ifølge Forholdet af deres Befolkning affattede, denne For-
ordning vedhæftede, Tabel.

Under denne Statteydelse inddrages ei blot den egent-
lige borgerlige Næring, men og al anden analog Næring,
som Advokaters, Prokuratorers, Lægers, Apothekeres og
Præsters. Dog ville de Embedsmænd, der have at udrede
Sente Hæfte. 23

5. Juni. Krigsskat ved Afkortning i deres Gage, m. v., være at betregne dette Beløb tilgode ved deres Ansættelse til den i denne Paragraf omhandlede Afgift, ligesom det med Hensyn til Kjøbstædspræsterne i Særdeleshed bliver at iagttage, at, hvad disse maa svare i Krigsskat af de dem tillagte Tiender og Torder, bør afdrages i den Skat, hvortil en sliq Præst i Forhold til de næringsdrivende Borgere bliver at ansætte. Hvis den Krigsskat, som saadanne Embedsmænd paa anden Maade have at udrede, udgjør mere, end deres Afgift efter denne Paragraf vilde beløbe, bør denne for deres Vedkommende bortfalde.

Enhver Kommune har at indbetale den paa samme, efter det foranførte faldende Stats Beløb inden Udgangen af sidste Halvaar 1848 og af hvert af de tvende paafølgende Halvaar, hver Gang med en Trediedel. Skatten paalignes den enkelte Yder i Kjøbenhavn efter Reglerne for Næringsfattens Ansættelse, i de øvrige Kjøbstæder derimod efter de Regler, som i enhver gjælde for Paaligningen af Udgifter til Fattigvæsenet.

Hvo der i Kjøbenhavn ei er ansat til een Portion Næringsfatt, og i de øvrige Kjøbstæder er ansat til det mindste Bidrag til Fattigvæsenet, som i enhver Kjøbstad er indført, er fritagen for at deltage i den her omhandlede Krigsskat.

11. De under Told- og Konsumtionsvæsenet henhørende indirekte Forbrugsafgifter forøges i Anledning af Krigen, fra 1. Januar 1849 af og indtil samme Mars Udgang, saaledes:

12.

15. Juni. **Proklamation til Hæren.**

Soldater! Efter Slaget ved Slesvig udtalte Jeg for

eder, ifølge mit Hjertes inderste Drift, Beundringen over 15. Juni. den hæderfulde Maade, hvorpaa I havde udført det Tilbagetog, hvortil den langt overlegne Fjende da havde nødt eder, og det Haab, at den almægtige Gud ikke vilde forlade vor retfærdige Sag.

Det uforfædte Mod og den djærve Udholdenhed, I atter have lagt for Dagen i Træfningerne i Sundeved og ved Dybbøl, have fornøjet eders Krav paa min Beundring, ublandet ladet mig føle den dyrebare Glæde, at vide eder, tapre Krigere! som det Lands Sønner, til hvis Konge Forsynet har udkaaret mig, og kronet mit Haab og min Tillid til eder med den skønneste Bished.

Ihi eders Daad, eders Heltemod er intet Blændværk; med uudslættelige Træk har Billedet deraf affpeilet sig i eders Konges, eders Medborgeres Hjerter; selv eders Fjende vidner om disse eders Dyder!

Ederes Belønning er Kongens og Samtidens dybtfølte Erkjendtlighed, evigt Heltehy!

Denne Palme vil altid vinke eder til Kampen:

med Gud, for Konge og Fædreland!

Frederiksborg Slot den 15. Juni 1848.

Frederik R.

Plak. ang. Tidenders og Tidsskrifters Forsendelse 19 Juni.
med Posten.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: at Vi, for at aabne samtlige Tidender og Tidsskrifter, der enten udkomme eller distribueres i Bort Kongerige og Bore Hertugdømmer, Afgang til en lige lettet Postforsendelsesret, have besluttet at hæve Plakaterne af 10. April 1840 og 6. Mai 1842 og i dets Sted allern. at befale som følger:

19. Juni. 1. Alle saavel indenlandske som udenlandske i Bore Lande ikke forbudne Tidender og Tidsskrifter skulle ei alene kunne forsendes med de egentlige Brevposter og paa alle Postbage, men og med alle af Postvæsenet afbenyttede Leiligheder (Diligencer, Dampffibe, Dagvogne osv.), dog med Dagvognene i Bort Kongerige Danmark kun forsaavidt dertil maatte være Plads; hvorimod Forsendelsen af periodiske Hæfteskrifter indtil videre bliver indskrænket til Pakkeposten.

2—7.

6. Juli. **Plak. om Forandring i den ved Reglementet af 8. Januar 1834 § 6 bestemte Termin for Forsørgelsesrettens Erhvervelse i Island.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: at, efterat Vi have modtaget Bort tro Althings allerund. Betænkning over det samme forelagte Udkast til en Plakat angaaende Forandring i den ved Reglementet af 8. Januar 1834 § 6 bestemte Termin for Forsørgelsesrettens Erhvervelse i Island, have Vi allern. fundet for godt at byde og befale som følger:

1. Det Tidsrum af 5 Aar, der efter § 6 i Reglementet af 8. Januar 1834 for Fattigvæsenets provisoriske Indretning og Bestyrelse i Island udfordres, for at en Person, ved stadigt Ophold i en og samme Fattigkommune, kan erhverve Forsørgelsesret sammesteds, skal for Fremtiden være forlænget til 10 Aar.

2. Imidlertid skulle alle, der den 1. Januar 1849 have fuldendt det efter fornævnte Reglement tilstrækkelige femaarige Ophold i en Fattigkommune, i Trangstilsælde nyde Forsørgelse sammesteds, med mindre de maatte have erhvervet sig Forsørgelsesret andensteds ved efter nyserbuvte

femaarige Ophold at have opholdt sig i en anden Kommune 6. Juli.
i 10 Aar, forinden de bleve trængende.

3. Iøvrigt forbliver det i et og alt ved Bestemmelserne i bemeldte Reglement og navnlig ved de deri indeholdte Forskrifter om Forsørgelsesrettens Erhvervelse.

**Valglov for Dannelsen af den ved allerh. 6. Juli.
Rundgjørelse af 4. April d. A. bebudede Rigsfor-
samling.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Vi fra begge Forsamlinger af Bore tro danske Provindsstænder have modtaget Betænkning over det dem forelagte Udkast til en Valglov for Dannelsen af den ved Bor Rundgjørelse af 4. April d. A. bebudede Rigsforsamling, have Vi paany taget denne Sag under omhyggelig Overveielse, og da dette vigtige Anliggende ikke taaler længere Udsættelse, ville Vi herved give dette Udkast Lovskraft, med de Modifikationer, hvortil Vi efter Stænderforsamlingernes Indstillinger have fundet Os foranledigede. Hvad Hertugdømmet Slesvig angaar, er det Bor allerhøjeste Villie, at forsaavidt de ulykkelige Forhold, der bestaa sammesteds, fremdeles skulde vedblive, og Deputerede fra dette Hertugdømme, ifølge Bestemmelserne i nærværende Valgløvs §§ 4, 6 og 15, saaledes ikke kunne blive valgte, vil den Forsatning, hvorom Lovudkast vil blive Rigsforsamlingen forelagt, ikke destomindre træde i Kraft, dog saaledes, at denne Forsatning kun bliver provisorisk, for saa vidt en folkelig Repræsentation af Hertugdømmet Slesvig, der vil blive valgt efter de samme Principer som den forestaaende Rigsforsamling, maatte ønske, at en ny Rigsforsamling tager den hele Forsatningsag under Overveielse, for i Forening med Os at vedtage de Forandringer, der maatte anses for ønskelige.

6. Juli. Thi byde og befale Vi som følger:

1. Den i Vor allerh. Kundgjørelse af 4. April d. A. bebudede Rigsforsamling, for hvilken Lovudkast om en Forsfatning og angaaende Organisationen af Provindsstaaender-Institutionen vil blive forelagt, skal bestaa af 193 Medlemmer, af hvilke de 145 blive at vælge af Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig efter de nedenfor angivne Regler, hvorimod Vi forbeholde Os Selv at udnævne de øvrige 48, og deriblandt 5 for Vort Land Island, hvilke Vi saa vidt muligt ville vælge iblandt Althingsmændene, og 1 for Færøerne.

2. Valget af de ovennævnte 145 Medlemmer af Rigsforsamlingen sker i Forhold til Folkemængden, saaledes som denne er udsunden ved den i Aaret 1845 foretagne Folketælling, hvorefter 65 Medlemmer ville være at vælge af Østifterne, 49 af Nørrejylland og 31 af Hertugdømmet Slesvig.

3. De 114 Medlemmer, der efter det foranstaaende blive at vælge af Kongeriget Danmark, fordeles paa Staden Kjøbenhavn og Amtene paa følgende Maade:

A. Østifterne.

Staden Kjøbenhavn	11
Kjøbenhavns Amt	6
Frederiksborg —	6
Holbæks —	6
Sorø —	6
Præstø —	7
Odense —	8
Svendborg —	7
Naribo —	6
Bornholm —	2

B. Nørrejylland.

6. Juli.

Ålborg	Amt	5
Hjørring	—	6
Thisted	—	4
Viborg	—	5
Århus	—	3
Skanderborg	—	4
Randers	—	6
Veile	—	6
Ringkjøbing	—	5
Ribe	—	5

49

4. De 31 Medlemmer, der skulle vælges af Hertugdømmet Slesvig, blive at fordele paa følgende Maade:

1. Sognene i Haderslev Provsti, de Lønning-lehnste Distrikter, for saa vidt de henhøre til Haderslev Amt, til Fogderiet Strandelhjørn og til Godserne Gramm og Nybel, saa og de i bemeldte Amt bosatte, som henhøre til de danske Kirker Bilslev, Vandrup, Seem, St. Klemens..... 5
2. Sognene i Aabenraa Provsti, de i Lyngum-kloster Amt bosatte, der høre til danske Kirker, Sognene i Sønderborg Provsti, de umiddelbart under Generalsuperintendenten staaende Sogne Kliplef, Aghøll og Gravensten, Avars og Dybbøl, Sognene under Bispedømmet for Als og Værø, samt Augustenborg..... 5
3. Sognene i Lønder Provsti og de i Lønder Amt bosatte, som høre til danske Kirker..... 4

At overføre... 14

6. Juli.

Overført... 14

4. Sognene i Flensborg Provsti og Sognet Gelting	4
5. Sognene i Gottorp Provsti, Frederiksberg Sogn i Staden Slesvig, Sognene Rappeln og Hohn, Sognene i Landskabet Stapelholm samt ligeledes de i Hertugdømmet Slesvig bosatte, som høre til Kirkekirken i Rendsborg	5
6. Sognene i Hütten Herred, Staden Eckernförde samt Sognene i Schwansen og Dänischwold tilligemed Søbatteriet Frederiksort	3
7. Sognene i Husum og Bredstedt Provsti samt i Eiderstedt Provsti, saa og Odenbøl Sogn paa Nordstrand	4
8. Sognene i Femern Landskab	1

31

5. Valgene, der ere direkte, foretages igjennem Valgdistrikter, hvert beregnet paa omtrent 12,000 Beboere. Staden Kjøbenhavn, der har at vælge 11 Medlemmer til Rigsforsamlingen, bliver i dette Niemed at inddele i 11 omtrent lige store Distrikter, af hvilke hvert vælger 1 Deputeret. Ligeledes bliver ethvert af Kongerigets Amt med de i samme værende Kjøbstæder, af hvilke ingen har saa mange Indvaanere, at den kan udgjøre et eget Valgdistrikt, at inddele i et saa stort Antal Distrikter, som Amtet har at vælge Deputerede, af hvilke hvert Distrikt vælger 1. Disse Valgdistrikter blive at bestemme ved et særskilt Regulativ, der, efterat saavel Kjøbstædernes Kommunalbestyrelser som Amtsrådene derover have afgivet Betænkning, vil være Os at forelægge til allerhøieste Approbation. Det samme gjælder om Inddelingen af Valgdistrikterne i Kjø-

benhavn, hvortil Kommunalbestyrelsen har at indkomme 6. Juli med Forslag.

6. Valgdistrikternes Inddeling i Hertugdømmet Slesvig vil ligeledes være nærmere at fastsætte ved et særskilt Regulativ, der bliver at forelægge Os til allerhøjeste Approbation, efterat de vedkommende Øvrigheder og kommunale Autoriteter, hvor saadanne bestaa, derover have afgivet Betænkning.

7. For at kunne deltage i Valget af Medlemmer til Rigsforsamlingen udkræves, at vedkommende er i Besiddelse af følgende personlige Egenskaber:

- a. At han har et uplettet Rygte. Ingen kan derfor udøve Valgret, som for nogen Forbrydelse er dømt til Tab af Embede, Ære eller Borgerrettighed, eller som isøvrigt ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, ei heller nogen, som for en Forbrydelse af foransførte Beskaffenhed har været sat under offentlig Tiltale uden at være aldeles irifunden for samme.
- b. At han paa den Tid, Valget foregaar, har opnaaet 30 Aars Alder.
- c. At han ikke er sat under Bærgemaal, eller at hans Bo ikke er taget under Opbuds- eller Fallitbehandling.
- d. At han ikke er under Forsørgelse af Fattigvæsenet eller har nydt urefunderet Understøttelse af samme.
- e. At han ikke staar i noget privat Tjenesteforhold, med mindre han har en egen Husstand og selv holder Dug og Dist.
- f. At han i det sidste Aar har haft fast Bopæl i Valgdistriktet, i hvilken Henseende Kjøbenhavn er at anse for eet Valgdistrikt.

6. Juli. g. At han har Indfødsret eller har opholdt sig i de til den danske Stat hørende Landsdele i det mindste i 10 fulde Aar.

h. At han staar i personligt undersaatligt Forhold til Ds.

8. Til Valgbarhed udkræves de samme Egenstaber, som til Valgret, kun at Betingelsen om Bopælen i Valgdistriktet her bortfalder, og at der kun udfordres, at vedkommende paa den Tid, Valget foregaar, har opnaaet en Alder af 25 Aar.

9—10.

11. Valgene foregaa ved en samlet Afstemning af de tilstedeværende Vælgere, og, forsaavidt der fremsættes Indsigelse mod det ved denne Afgjørelsesmaade fremkomne Resultat, ved en individuel Afstemning.

12—15.

7. Juli. **Plak. ang. nogle Modifikationer i de for Tvangsarbejdsanstalten i Odense gjældende Bestemmelser.**

Indm. Saml. pag. 611.

22. Juli. **Kongl. Resol. om Ansættelse af Feltpræster ved Armeen.**

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet meddeles en almindelig Bemyndigelse til, naar der i de stedfindende Forhold dertil findes Plæ, det være sig i Anledning af den nuværende Krig eller senere, at konstituere Feltpræster til at gjøre Tjeneste ved Armeen.

Til Lønning af disse Feltpræster maa efter Ministeriets nærmere Begjæring stilles til sammes Disposition en Sum

af 300 Rbdlv. maanedlig af Hs. Majestæts Kasse, hvorimod 22. Juli.
der gjennem Krigsministeriet bør udfærdiges Ordre til deres
Forpleining og Befordring.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kan af-
fædige disse saaledes konstituerede Feltpræster.

Plak. om, at alt Strafarbeide af to Aar og 22. Juli.
derunder, som nogen idømmes paa de vestindiske Der,
skal udstaa i St. Croix' Arresthus eller i St.
Thomæ Fort.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Ligesom
det allerede ved Reskript til Vor vestindiske Regjering af 30.
November 1836 er bestemt, at, naar nogen paa Vore vest-
indiske Der dømmes til Straf af Arbeide i en af de her-
værende Straffeanstalter paa 2 Aar eller kortere Tid, kan
derfor substitueres lige saa lang Tids Arbeide i et Fort paa
bemeldte Der, saaledes have Vi fundet det hensigtsmæssigt
nu at bestemme, at alt saadant Arbeide for Fremtiden i
Reglen skal udstaa der paa Derne.

Thi hvide og befale Vi allern. som følger:

Alt Strafarbeide paa 2 Aar eller kortere Tid, som
nogen idømmes paa Vore vestindiske Der, skal for Frem-
tiden udstaa enten i St. Croix' Arresthus eller i St. Thomæ
Fort, hvor den paagjældende bliver at holde til passende
offentligt Arbeide; dog bemyndiges Vor vestindiske Regje-
ring til at hidsende vedkommende for at udstaa Straffen
her i Riget, naar enten hans Helbredsstand eller andre i
hans personlige Stilling eller de lokale Forhold grundede
Hensyn undtagelsesvis gjøre en saadan Forandring af Straffe-
stedet nødvendig, og dette derhos er overensstemmende med
hans eget Ønske.

8. Aug. **Kongl. Resol. ang. Udenrigsministeriets Op-**
rettelse.

Paa en af Udenrigsministeriet nedlagt allerund. Fore-
stilling har det under 8. August allern. behaget Hs. Majest.
at resolvere:

- at det hidtilværende Departement for de udenlandske Sa-
ger herefter benævnes Udenrigsministeriet *);
- at Direktør- (Depeche-Sekretær-) Posten, der for Tiden er
vakant, definitivt inddrages;
- at Ministeriets Forretninger fordeles mellem 3 Departe-
mentssekretærer og en Expeditionssekretær, hvilke fire
Sekretærer, der iøvrigt ere hverandre fideordnede, op-
føres efter deres Tjenestetid i dette Embedsafg og nyde
Gage efter samme Regel;
- at Arkivarier Embede, som særskilt Post, inddrages; og
- at Arkivsager tilligemed Registratur, Journal- og Proto-
kolføring, Udstedelse og Visering af Passer, Doku-
menters Legalisation, Kopialia m. v. henlægges under
et Bureau med en Chef, en Fuldmægtig og 2 Kan-
cellister.

*) Ved kongl. Resol. af 11. December f. A. blev det
allern. approberet, at der under Udenrigsministeriet,
der iøvrigt, efter Staterne, var inddelt i 3 Departe-
menter, oprettedes et særskilt Departement for Han-
dels- og Konsulatsager, omfattende (ifølge Uden-
rigsministerens derom nedlagte Forestilling) den Han-
delsadministration, der umiddelbart har Hen-
syn til Handelens Forhold til Udlandet, og som
tidligere behandledes af to forskellige Bestyrelsesgrene
(Generaltoldkammer og Kommerce-Kollegiet samt De-
partementet for de udenlandske Sager).

Ligeledes er det ved samme allerh. Resolution be- 8. Aug.
stemt :

at Gesandtskaberne i Bryssel og Haag, fra 1. Oktober d.
N. at regne, skulle henlægges under Bestyrelse af een
Ministerresident;

at det samme skal være Tilfældet med Gesandtskaberne i
Madrid og Lissabon;

at Gesandtskaberne i Konstantinopel og Rio Janeiro,
saavel som Gesandtskabet ved de italienske Hof-
fer, fra samme Tid at regne, ganske skulle inddra-
ges; og

at Generalkonsulatet i Marocco, fra 1. Juli 1849 at
regne, ligeledes skal inddrages.

Angaaende den danske Stats fremtidige Repræsenta-
tion i Tydskland vil nærmere allerh. Bestemmelse blive
taget, naar Forholdene der have ordnet sig.

De øvrige Gesandtskaber (England, Frankrig, Rus-
land, Sverrig og Norge, samt ved de forenede Stater) ved-
blive som forhen.

Plat. ang. Indretning af en statsvidenskabelig 10. Aug.
Examen ved Kjøbenhavns Universitet. (Ministeriet
for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

Paa Ministeriets derom nedlagte allerund. Førefilling
har det behaget Hs. Majest. Kongen under 29. f. N. allern.
at bestemme:

1. At der ved Kjøbenhavns Universitet indrettes en
statsvidenskabelig Examen, ved hvilken bliver at gjøre
Rede for:

10. Aug.
- a. Politisk Økonomi, derunder indbefattet: 1) Videnskabens Historie; 2) Nationaløkonomiens Theori og Politik, under den sidste navnlig den Agrikultur-, Industri- og Handelspolitik, alt med specielt Hensyn til Fædrelandets Lovgivning og Forhold; 3) Finantsvidenskab.
 - b. Statistik, dels Statistikens Theori, dels Fædrelandets Statistik i udførligere Omfang, og dels komparativ Statistik.
 - c. Offentlig Ret, dels almindelig Statsret, dels Fædrelandets offentlige Ret, saavel Forfatnings- som Forvaltningsret, og endelig Folketret.
 - d. Statsvidenskabelig Encyklopædi.
 - e. Retsvidenskabelig Encyklopædi, saaledes at Kandidaten foruden et Overblik over hele Retsvidenskaben, har en grundig Kundskab i de Dele af Fædrelandets Lovgivning, som staa nærmest i Forbindelse med Statsadministrationen, navnlig den Formueret, Landboret, Søret, Handelsret og Næringsret.
 - f. Den nyere Tids politiske Historie, navnlig den siden den vestfalske Fred.

2. At det juridiske Fakultet ved Universitetet udvides til og gives Navn af „rets- og statsvidenskabeligt Fakultet,” og at til dette samtlige statsvidenskabelige Forelæsninger med dertil hørende Examen blive at henlægges.

3. At Afgangen til at underkaste sig denne Examen kun gjøres afhængig af de samme Betingelser, som udfordres, for at man kan underkaste sig de andre akademiske Embedsexamina, dog saaledes, at den, der har bestaaet den polytekniske Examen eller den ved den allernund. approberede Plan af 27. Februar 1844 befalede Afgangsexamen ved

den kongelige militære Højskole, skal, selv om han ikke er 10. Aug.
akademisk Borger, have Ret til at underkaste sig denne
Examen.

Plak. ang. en forandret Indretning af den 10. Aug.
ved Fundatsen for Kjøbenhavns Universitet af 7.
Mai 1788 Kap. 5 § 4 anordnede Magisterkonfe-
rents. (Ministeriet for Kirke- og Undervisnings-
væsenet).

Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget
Hs. Majest. Kongen under 29. f. M. allern. at bestemme
som følger:

De, som agte at disputere for Magistergraden i det
filosofiske Fakultet, og som ikke i Genhold til Forordningen
af 9. Januar 1824 dertil have erhvervet sig Udgang ved at
have taget en Embedsexamen med bedste Karakter, have, i
Overensstemmelse med Universitetets Fundats af 7. Mai
1788 Kap. 5 § 4, at underkaste sig en Konferents, der
bliver at afholde efter følgende Regler:

- 1) Konferentsen bestaar i en skriftlig og en mundtlig
Prøve i det Fag, hvilket Kandidaten, der agter at
erhverve Gradene, angiver som sit Hovedstudium, og
som maa bestaa i en hel under Fakultetet hørende
Videnskabsgren i dens Sammenhæng og Hoved-
dele, saaledes dog at en mere speciel Retning særlig
kan fremhæves;
- 2) det filosofiske Fakultet har i ethvert forekommende
Tilfælde at afgjøre, hvorvidt det af Kandidaten op-
givne er tilstrækkeligt til at fyldestgjøre de saaledes
forefrevne Forbringinger, ligesom det bliver bemeldte
Fakultet, der ved sine nærmest vedkommende og af

10. Aug.

samme dertil kommitterede Professore har at fore-
staa Afholdelsen af denne Prøve;

- 3) Ved den skriftlige Prøve skal forelægges Kandidaten en Opgave til Besvarelse hjemme i en Tid af 4 à 6 Uger og med Tilladelse til dertil at benytte ethvert literært Hjælpe middel, og tre Opgaver til Besvarelse ved selve Prøven, over hvilke foranomtalte Professore have at meddele Fakultetet deres Dom;
- 4) den mundtlige Prøve skal, efter Kandidatens eget Valg, bestaa enten i Afholdelsen af tre offentlige Forelæsninger over forelagte Opgaver, den ene med 8 Dages, den anden med 2 Dages og den tredje med 6 Timers Forberedelse, eller i en mundtlig offentlig Examen i alle Hoveddele af det af Kandidaten opgivne Videnskabsfag.

21. Aug.

Plak. ang. at de i visse Tilfælde befalede Bekjendtgjørelser i den Altonaiske Merkur, de Hamborgske Aviser og paa Hamborgs Børs indtil videre skulle bortfalde.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: at Vi i Betragtning af de nuværende Tidsomstændigheder have fundet for godt allern. at fastsætte, at i de Tilfælde, hvor Proklamata, Stævninger eller andre offentlige Bekjendtgjørelser, som udstedes her i Riget, skulle indføres i den Altonaiske Merkur eller en Hamborgsk Avis eller kundgøres paa Hamborgs Børs, skal denne Publikationsmaade indtil videre bortfalde, saa at deslige Bekjendtgjørelser, naar de ere indførte i den Berlingske politiske og Avertissementstidende samt Adressefontoirets Efterretninger eller vedkommende Stiftsavis, skulle efter det befalede Børsels Udløb have

saamme Virkning, som om Kundgjørelsen tillige var stet paa 21. Aug. en af de nysnævnte Maader. Hvad de siden den 1. Marts d. N. stedfundne Bekjendtgjørelser angaar, der ikke overensstemmende med Anordningerne ere indrykkede i den Alto-uaisse Merkur og en Hamborgff Avis eller kundgjorte paa Hamborgs Børs, bliver det lovbestedte Varsel først at regue fra nærværende Anordnings Datum, uden at dog nogen fornyet Bekjendtgjørelse i de herværende Aviser i den Anledning skal foregaa.

Abent Brev, hvorved tillægges Prinds Chri- 21. Aug.
stian af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg Præ-
dikat af Høihed.

Allerh. Patent, hvorved Hs. Majest. Kongen, som Bevis paa Sin allerh. Naastjønneelse af Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborgs Trostøb mod Kongen og Fædrelandet samt af den Tver, hvor- med Prindsen i Farens Stund er ilet til Fædrelandets Forsvar, har behaget at tillægge Ham Prædikat af Høihed.

Baabestilstands-Konvention, sluttet i Malmø. 26. Aug.

Hs. Majest. Kongen af Danmark, Hertug af Slesvig og Holsten, paa den ene Side, og Hs. Majest. Kongen af Preussen, handlende saavel i sit eget Navn, som i det tydske Forbunds Navn og paa sammes Begue, paa den anden Side, ledede af det Duffe, snarest muligt at gjøre Ende paa Fjendtlighederne mellem deres respektive Krigsmagt, have, i det Viemed at slutte en Baabestilstand under Hs. Majest. Kongen af Sverigs og Norges Mediation, udnævnt

26. Aug. til deres Befuldmægtigede: Hs. Majest. Kongen af Danmark: Hr. Christian Høyer Wille og Hr. Holger Christian Neebø og Hs. Majest. Kongen af Preussen: Hr. Gustav v. Below, hvilke ere traadte sammen i Staden Malmø, og efter at have udvevlet deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter ere komne overens om følgende Artikler:

1. At regne fra nærværende Konventions Underskrifts Datum, skal der være et fuldkomment Ophør af Fjendtlighederne, tillands og tilssøs, i syv Maaneder med en Maanedes Opsigelse for enhver af de kontraherende Parter. Finder ingen Opsigelse Sted fra den ene eller den anden Side, anses Aabenstilslandens Forkængelse som indrømmet af begge Parter.

2. Opsiges Aabenstilsstanden fra en af Siderne, kunne de respektive Armeer atter indtage de Positioner, som de have inde i det Dieblif, da nærværende Konvention affluttes, og som skulle betegnes paa et Kort af tvende i dette Diemed af de kommanderende Generaler bestfittede Officerer.

3. De af Hans Danske Majestæts Søværn iværksatte Blokader skulle ophøre umiddelbart efter Ratifikationernes Udvevling og de i saa Henseende fornødne Ordre skulle om muligt afgaa samme Dag til Cheferne for de danske Krigsskibe.

4. Alle Krigs- og politiske Fanger skulle fra begge Sider frigives uden Ophør eller Forbehold.

5. Alle siden Krigen's Begyndelse opbragte eller under Beslag lagte Skibe og Ladninger skulle frigives inden Forløbet af 12 Dage, fra nærværende Konventions Underskrift at regne, eller før om ste kan. Preussen samtykker saavel

i sit eget som i det tydske Forbunds Navn i at holde Danmark skadesløs for de i Sylland in natura for de preussiske Tropper og Forbundstroppers Negning opkrævede Rekvifitioner, og Danmark paa sin Side forbinder sig til at tilbagegive Værdien af de Skibe eller Ladninger, som maatte være blevne solgte og ikke kunne tilbagegives in natura.

6. Begge Hertugdømmerne og dertil hørende Der skulle rømmes af de danske og det tydske Forbunds Tropper, i Løbet af 12 Dage, efter at Befalingen desangaaende er kommet de øverstkommanderende Generaler tilhænde. Ikke desto mindre kunne Kongen af Danmark og det tydske Forbund lade Hospitallerne og de militære Depoter, som forefindes, for Kongen af Danmarks Vedkommende paa Den Als, og for Forbundets i Staden Altona saavel som paa andre Punkter i begge Hertugdømmerne, bevogte af Detachementer af danske Tropper og Forbundstropper, hvis Antal for ingen af begge Parter kan overstige 2000 Mand. De fødte Slesvigere, der som Soldater for Tiden befinde sig i militær Tjeneste i Hertugdømmerne, skulle ordnes i særskilte Korps'er og stationeres i Hertugdømmet Slesvig. Disse Korps'er skulle til den offentlige Roligheds Opretholdelse stilles under Befaling af den i Overensstemmelse med den følgende Artikel indsatte Bestyrelse, hvilken til Lettelse for Landet kan hjempermittere til deres Fødestavn de Officerer og Soldater, som ikke anses nødvendige til Tjenesten. Den i Holsten stationerede Militærmagt skal bestaa af det nuværende Antal af dette Hertugdømmes til Forbundsarmeen hørende regulære Tropper. Disse holstenske Tropper skulle staa til Raadighed for Bestyrelsen af begge Hertugdømmer; men deres Antal kan kun ned sættes efter Overenskomst mellem denne Bestyrelse og Forbundsarmeens Overgeneral.

26. Aug. 7. De tvende kontraherende Parter ere komne overens om at oprette for begge Hertugdømmerne, under Baaenstilstanden, en kollektiv Bestyrelse, som skal udøve sine Funktioner i Hs. Majest. Kongen af Danmarks Navn, i hans Egenkab af Hertug af Slesvig og Holsten, og med samme Myndighed, med Undtagelse af den lovgivende Magt, hvis Udøvelse skal hvile, saa længe Baaenstilstanden varer. Denne Bestyrelse skal bestaa af 5 Medlemmer, at udvælge mellem Notabiliteter i begge Hertugdømmer, som nyde almindelig Agtelse og Anseelse. 2 af disse Medlemmer skulle udnævnes af Hs. Majest. Kongen af Danmark, Hertug af Slesvig og Holsten, for Hertugdømmet Slesvig, og 2 af Hs. Majest. Kongen af Preussen paa det tydske Forbunds Vegne for Hertugdømmet Holsten. Det 5te Medlem, der skal udøve Præsidentfunktionerne i Kollektivbestyrelsen for begge Hertugdømmerne, skal udnævnes efter fælles Overenskomst mellem ovennævnte Deres Majestæter. Det er vedtaget, at hverken Medlemmerne af den før 17. Marts fungerende slesvig-holstenste Regjering, ei heller de, der have dannet Regjeringen efter denne Tid, kunne have Sæde i denne nye Bestyrelseskommission, som skal træde i Virksomhed snarest muligt, og senest fjorten Dage efter nærværende Konventions Underskrift. Det er ligeledes vedtaget, at alle Love, Anordninger og administrative Forholdsregler, hvilke som helst, som ere udgaaede for Hertugdømmerne siden den 17. Marts sidstleden, ophæves fra det Dødblik, den nye Bestyrelse træder i Virksomhed, som dog er besejret til atter at sætte saadanne senere end hint Tidspunkt udgaaede Love, Anordninger og administrative Forholdsregler i Kraft, hvis Bibeholdelse forekommer den uundværlig eller nyttig for de løbende Sagers regelmæssige Gang, men som dog ikke skulle indeholde noget, som strider imod Bestemmelsen i Art. 11.

8. Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Kongen af Preussen i det tydske Forbunds Navn ere beføjede til, hver paa sin Side at beskikke en Kommissær, for at opholde sig i Hertugdømmerne under Vaabenstilstanden og for paa en næglende Maade (officiusement) at vaage over Udførelsen af nærværende Konventions Bestemmelser, saavel som over den upartiske Anvendelse af de til Gunst for den danske eller den tydske Befolkning eksisterende Love.

9. Hertugdømmet Lauenborg skal under Vaabenstilstanden bestyres af en Kommission, af hvilken Hs. Majest. Kongen af Danmark, i sin Egenstaaelse af Hertug af Lauenborg, udnævner 1 Medlem, Hs. Majest. Kongen af Preussen i det tydske Forbunds Navn et andet Medlem, og det tredje Medlem, som skal præsidere i Hertugdømmets Bestyrelse, skal udnævnes efter fælles Overenskomst mellem begge Suberæner. Denne Kommission skal bestyre Hertugdømmet Lauenborg, i Hs. Majest. Kongen af Danmarks Navn som Hertug af Lauenborg, paa samme Maade som er fastsat i Art. 7 med Hensyn til Hertugdømmerne Slesvig og Holsten.

Det vil bero paa en Overenskomst mellem denne Bestyrelse og den kommanderende General for Forbundstropperne, om der maatte være Anledning til at lade et Detachement af Forbundstropperne rykke ind i Hertugdømmet, for at blive der til Administrationens Disposition.

10. Begge kontraherende Parter ville anholde om Storbritanniens Garanti med Hensyn til den nøjagtige Overholdelse af nærværende Vaabenstilstands Artikler.

11. Det er udtrykkelig vedtaget, at denne Konventions Bestemmelser paa ingen Maade skulle indeholde noget til Præjudice for Betingelserne for den endelige

26. Aug. Fred, til hvis Dynaelse Underhandlinger ufortøet skulle aabnes, og at hverken Danmark eller Forbundet opgiver de Pretensioner og Krav, som de gjensidigt have gjort gjældende.

12. Nærværende Konvention skal ratificeres, og Ratifikationerne udveksles i Liibeck, i Løbet af 8 Dage, at regne fra Underkriftens Datum*).

Nærværende Konvention, som udfærdiges in duplo, er affattet i det franske, danske og tydske Sprog. Det er vedtaget, at Tvivl, der maatte opstaa med Hensyn til Konventionens Fortolkning, skulle afgjøres efter den franske Text.

26. Aug. **Blat.**, indeholdende nogle Modifikationer i, og nærmere Bestemmelser af, Forordningen af 5. Juni 1848, angaaende Udstedelse af rentebærende Kreditbeviser og Paabydelse af en Krigsskat i Danmark.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da Vi fandt det nødvendigt under 5. Juni sidstleden at lade udgaa en Forordning for Danmark, angaaende Udstedelse af rentebærende Kreditbeviser og Paabydelse af en Krigsskat, uden forinden derover at have kunnet indhente allerund. Betænkning fra Vore tro Provindsialstænder for Nørrejyland, forbeholdt Vi Os at gjøre saadanne Forandringer i denne Forordnings Bestemmelser angaaende Krigsskatten, som den Betænkning, bemeldte Provindsialstænder sildigere vilde komme til at meddele, maatte give Anledning til. Efter

*) Ratifikationerne af forestaaende Konvention ere i Liibeck udvekslede den 1. September af de gjensidigen Befuldmægtigede.

nu at have modtaget denne, byde og befale Vi, som 26. Aug. følger:

1. Den Fritagelse, som i § 6 i Anordningen af 5. Juni d. A., angaaende Udstedelse af rentebærende Kreditsvifer og Paabydelse af en Krigsskat, er tilstaaet alle Huse med Jord, hvis Hartkorn, beregnet paa den der angivne Maade, ikke udgjør en Lønde, for Deltagelse i Krigsskatten, saa længe deres Besiddere ligge i Felten, skal være gjældende, for saa vidt de nævnte Hartkornsbesiddere i kortere eller længere Tid have ligget i Felten i Løbet af det Halvaar, der gaar forud for en af Skatteterminerne.

I øvrigt vedkommer denne Fritagelse alene Brugernes, men ikke tillige Eiernes, Andel i den af Stederne gaaende Krigsskat.

2. For saa vidt der i bemeldte § i Forordningen af 5. Juni d. A. omtales 11. Juni og 11. Juni Termin, forandres dette til Juni Termin.

3. Naar det endvidere sammesteds er bestemt, at, saa fremt en i en Eiendom paa Prioritet indestaaende Kapital er eller bliver opsagt til Udbetaling i 11. December Termin 1848 eller i Juni Termin 1849, Grundeieren i saa Fald, ved Udbetaling af Kapital og Rente, skal være besøjet til, paa en Gang at lifvidere, hvad der til den Tid staar tilbage, af $\frac{1}{8}$ af et Aars Rente, da bliver denne Bestemmelse at forstaa saaledes, at den Eieren givne Tilladelse gjælder alle Kapitaler, der udbetales i de nævnte Terminer.

Er imidlertid denne Udbetaling begrundet derved, at den pantsatte Eiendom skifter Eier, er den senere Eier berettiget til, af den tidligere at erholde den Del af Rentegodtgjørelsen, som svarer til den Tid, hvorfor han har at erlægge Krigsskatten.

26. Aug.

4. Den Termin, der i § 9 i ovennævnte Forordning af 5. Juni sidstleden er sat Embedsmænd og andre, som have fri Bolig og andre Emolumenter, eller oppebære Sportler og anden sliq ubis Indkomst, til at fremkomme med Opgivende herom, bliver herved forlænget til 1. Oktober d. A. Som Følge heraf vil den Mulkt, nogen maatte være ifalden ved ikke inden 1. August d. A. at have afgivet den befalede Anmeldelse, bortfalde, hvorimod den bliver at erlægge med 10 Rbd. for hver Uge, den nu bestemte yderligere Frist (1. Oktober) overfiddes.

5. De Forfrifter, der i bemeldte § 9 af Forordningen af 5. Juni d. A. ere givne angaaende Kontorudgisters Fradrag fra Embedsindkomster ved disses Ansættelse til Krigsskat, bliver herved forandret derhen, at alle Embedsmænd og Betjente, som have Kontorhold at betynde, have paa Tro og Love, ligeledes inden 1. Oktober d. A., for deres Foresatte at opgive Beløbet af deres Kontorudgifter for et Aar, hvorefter dette Beløb bliver at fradrage deres Embedsindtægter, det være sig Gage — Kontorholdsbidrag, for saa vidt saadant er tilstaaet, derunder indbefattet — eller tillige ubiøse Indkomster, førend Krigsskat deraf beregnes. Dersom Udgifterne til Kontorhold, m. v., ei opgives inden formeldte Frist, bortfalder Vedkommendes Afgang til, paa Grund af samme, at erholde den omhandlede Medsættelse af deres Krigsskat.

6. Det skal have sit Forblivende ved den i Forordningen af 5. Juni d. A. § 10 givne Forfrift, hvorefter det i de øvrige Kjøbstæder, som i Kjøbenhavn, alene er de Beboere, der drive borgerlig eller anden med den analog Næring, som have at udrede den i denne Paragraf omhandlede Del af Krigsskatten, saa at altfaa alle andre Kjøb-

stædernes Beboere — navnlig de i dem bosatte Embeds- 26. Aug.
mænd —, som ikke drive sliq Næring, ere fritagne herfor.
Derimod blive Reglerne i berørte Paragraf om Fordelingen
af det paa enhver Kjøbstad faldende Beløb af Skatten mel-
lem de paagjældende skattepligtige Beboere forandret saa-
ledes, at, for saa vidt det er foreskrevet, at Fordelingen
skal ske mellem de skattepligtige i Forhold til det Bidrag til
Fattigvæsenet, hvortil enhver af dem er ansat, skal der her-
ved alene tages Hensyn til det Bidrag til Fattigvæsenet
eller til Kommunendgifterne i det hele, Fattigbidraget der-
under indbefattet, som er lignet paa Formue og Leilighed,
og som Følge heraf skulle ogsaa kun de være fritagne for
at bestage i Udredelsen af denne Del af Krigsskatten, som
alene svare det mindste i enhver Kjøbstad paa Formue og
Leilighed lignede Bidrag til Fattigvæsenet eller til Kommune-
udgifterne i det hele.

Uabent Brev angaaende Stadfæstelse af de 22. Septbr. ufrie Negeres Emancipation paa de vestindiske Der, m. m.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da Vi
have bragt i Erfaring, at Negerne paa Bore vestindiske
Der have ytret et levende Ønske om, at den ufrie Tilstand,
hvor de hidtil have befundet sig, allerede nu maa ophøre,
uden at den i Vor forebigeede Fader, Hs. Majest. Kong
Christian den Ottendes allerh. Reskript af 28. Juli f. A.
allern. bestemte Frist afventes, og at derfor Vor General-
gouvernør, Generalmajor v. Scholten, har fundet Anled-
ning til paa Bore Begne at opfylde dette Ønske ved sin
Proklamation af 3. Juli d. A., saa vilse Vi herved have
allern. bifaldet og stadfæstet den af ham truffne Foran-
staltning, saaledes at herefter ingen ufri Tilstand for

22. Septb. nogen Del af Befolkningen skal bestaa paa Bore vestindiske Øer.

Men Vi maa tillige udtale Vort allerh. Mishag med dem, som efter Bekjendtgjørelsen af Generalgouvernørens Proklamation af 3. Juli d. A. have gjort sig skyldige i Uordener, Udsvævelser og strafværdige Angreb paa deres Medborgeres Person og Eiendom.

Vi vente imidlertid med Tillid, at Negerne, efter at Vi allern. have stadfæstet den dem skjænkede Frihed, med Lydighed og Fjælsighed ville efterkomme de Bestemmelser, som Vi agte at give for at ordne de nye Forhold paa Øerne, samt at de ved Sædelighed, Fliid og Bindstibeligbed ville gjøre sig værdige til den Plads, som er blevet dem indrømmet i det borgerlige Samfund.

Det er Vor kongl. Pligt at opretholde Orden og Landefreden paa Bore vestindiske Øer, og det er en hellig Forpligtelse for alle Indvaanere uden Undtagelse at bistaa Os og Bore paa Øerne indsatte Øvrigheder ved Udførelsen heraf.

Vi have nu overdraget forhenværende Gouvernør over de ostindiske Etablissementer, Os Ekkelige Statsraad Peter Hansen, det Hverv, som Vor Regjeringskommisær og ad interim fungerende Generalgouvernør at begive sig herfra til Bore Øer i Vestindien for at reorganisere Forholdene sammesteds.

Øverensstemmende hermed skal han have den høieste civile og militære Autoritet paa samtlige Bore vestindiske Øer og navnlig have Myndighed til at ordne de nye Forhold sammesteds ved provisoriske Bestemmelser under definitivt allerh. Approbation.

I Tillid til det alvise Forsyn, som understøtter alle gode og retfærdige Idrætter, nære Vi saaledes det Haab a

kunne berede en lykkelig Fremtid for Vore vestindiske Der, 22. Septb. hvis hele Befolkning Vi omfatte med lige landsfaderlig Kjærlighed.

Reskr. (til Stiftamtmanden over Island) aug. 23. Septb.
Forfatningspørgsmaalets Løsning med Hensyn til Island.

Frederik den Syvende osv. Vor hyderlige Bevaagenhed! Af en Os af Vor Justitsminister allerund. forelagt Petition, som i Anledning af Thronskiftet og senere Begivenheder her i Riget er vedtagen og understrevet ved flere fædrelandsfindede Mænds Sammenkomst i Reikiavig i sidstafvigte Juli Maaned, have Vi med allerh. Tilfredsstillelse erfaret den loyale Tænkemaade og de gode Ønsker, som ogsaa paa Vort Land Island næres for Os og Vor Regjerings lykkelige Fremgang; og vil Du herfor have at bringe Vor paastjønende Tak saavel til Petitionerernes som til Vore øvrige kjære og tro Islænderes Kundskab.

Saa vidt det staar i Vor Magt skal det stedse blive Vort Siemed og alvorlige Bestræbelse at fremme Islands Held og Lykke, og Vi stole trygt paa, at alle Landets gode Kræfter til det Maal ville arbejde Haand i Haand med Os og Vor Regjering, uden hvilken trofaste Medvirken fra Landets Side Maalet ikke vil kunne naas.

For saa vidt der i Petitionen som et almindeligt Ønske tillige er ytret, at en Del af de Deputerede, der for Islands Vedkommende ville have at møde i den forestaaende Rigsforsamling, maatte tillades valgt af Landets Indvaanere selv, ville Vi fremdeles have Dig paalagt at tilkjendegive dem, at Grunden til, at den samme Fremgangsmaade ikke har kunnet iagttages med Hensyn til Valget af islandske Rigsdagsmænd, som for danske, er den, at det

23. Septb. ifølge Landets fra Danmark bortfjernede Beliggenhed vilde have været umuligt at faa en til den Ende udarbejdet Valglov forelagt Althinget, derefter allerhøist approberet og endelig bragt til Udførelse, samt de i Island valgte Deputerede befordrede ned til Danmark, i det Tidrum, hvori disse nødvendige Forberedelser til Rigsforsamlingens Afholdelse kunde foregaa i Danmark, og det naagtet Krigsforholdene heri have medført en Forsinkelse, som ikke kunde forundres, da Vor allerh. Kundgjørelse af 4. April d. A. emanerede. Paa den anden Side kunde de for Danmark indtraadte alvorige Forhold ingenlunde tilstede, at Rigsforsamlingens Indkaldelse blev gjort afhængig af, naar de fornødne Forberedelser for Islands Vedkommende maatte kunne tilendebringes. Du vil hertil føie, at naaget Vi efter de berørte Omstændigheder have maattet lade den Islænderne forholdsvis tilkommende Deltagelse i Rigsforsamlingens Forhandlinger over Forfatningsværket fremtræde paa en anden Maade, end for Beboerne i de danske Provindser bestemt, er det dog ikke Vor Hensigt, at de Grundbestemmelser, der med Hensyn til Islands særegne Forhold maatte være nødvendige for at ordne denne Landsdels forfatningsmæssige Stilling i Riget, skulle endeligen vedtages, førend efter at Islænderne i en egen Forsamling i Landet derover ere hørte, og at det i saa Henseende fornødne vil blive forelagt Althinget ved dets næste ordentlige Sammenkomst.

23. Septb. **Arorden. ang. ekstraordinær Udskrivning af den hidtil for Bærnepligt fritagne Befolkning i Danmark.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da det paa Grund af de nuværende Forhold er anset nødvendigt, at den Krigsstyrke, der habes under Vaaben, forsøges, men det derhos er fundet uretsfærdigt, at denne forsøgede Byrde

paalægges den værnepligtige Stand alene, er det taget m. 23. Septb. der Overveielse, hvorledes en ekstraordinær Udskrivning af den hidtil for Værnepligt fritagne Befolkning i det nævnte Viemed kan paa en lempelig Maade paahydes, saaledes at Forpligtelsen til at forrette Krigstjenesten ikke udstrækkes over den Tid, i hvilken de bestaaende Krigsforhold gjøre samme nødvendig. Efter at denne Sag har været Os allerund. foredragen, give Vi herved tilkjende, at Vi allern. ville have fastsat som følger:

1. I Anledning af de nuværende Krigsforhold vil en ekstraordinær Udskrivning være at foretage af de i Aarene 1823, 1824 og 1825 fødte Mandspersoner af de Klasser af Kongerigets Befolkning, som hidtil have været fritagne for Værnepligt, enten denne Frihed grunder sig paa Fødsel eller senere er erhvervet, navnlig i Henhold til Forordningen af 8. Mai 1829 §§ 15, 16 og 18 og Plakaten af 20. December 1827 ved Indbetaling af en Kjendelse til Landmiliciefonden eller Spindrulleringsfonden, og uden at det i denne Henseende kommer i Betragtning, om Fritagelsen er erhvervet førend Emanationen af Plakaterne af 10. og 27. Juli 1846, eller efter samme.

2. Alle vore indfødte Undersaatter af den nyseævnte mandlige Befolkning og de af samme, der ifølge Indfødsretten ere at anse lige med disse, skulle paa den nedenfor nævnte Maade være den her omhandlede Udskrivning underkastede, for saa vidt de have den dertil fornødne Tjenstdygtighed. Den samme Forpligtelse paahviler de i Udlandet fødte Personer af den nævnte Alder, der i 10 Aar have opholdt sig her i Riget, for saa vidt ingen Konvention med en fremmed Stat eller noget undersaatligt Forhold til en saadan maatte være til Hindre derfor. Skjøndt den her omhandlede Udskrivning ikke vil finde Anvendelse

23. Septb. paa Bort Land Bornholm, der har sit særegne Forsvars-væsen, vilke dog de af Bore der fødte mandlige Undersaatter, som paa den Tid, Udskrivningen foregaar, have stadigt Ophold noget andet Sted i Danmark, være at medtage under denne Udskrivning. Det samme gjælder om de paa Island, Færøerne og Bore Kolonier udenfor Europa fødte Undersaatter, der til den Tid have deres stadige Ophold her i Riget.

3. Med Undtagelse af de Personer, der ere ansatte i fast militær Tjeneste i Land- eller Søetaten, finder ingen Undtagelse fra den her omhandlede Udskrivning Sted, enten paa Grund af Herkomst, Stand og Stilling, eller af nogen som helst anden Aarsag. Navnlige medfører den Omstændighed, at den vedkommende er Medlem af Bort Livjægerkorps eller et andet borgerlig-militært Korps i Kjøbenhavn eller nogen af de øvrige Kjøbstæder, ingen Fritagelse for denne Udskrivning, hvilken Charge han end beklæder i Korpsen.

4. Udskrivningen sker til Soldat i Almindelighed uden Hensyn til Hærens forskjellige Baabenarter. De Udskrevnes Forpligtelse til at forrette Krigstjeneste lige med de Bærnepligtige, bliver ikke at udstrække over den Tid, i hvilken deres Tjeneste formedelst det bestaaende Krigsforhold findes nødvendig, og vil det i sin Tid under Behandling af Sagen angaaende almindelig Bærnepligts Indførelse komme under Overveielse, hvilken Indfyldelse nærværende Udskrivning kan tillægges paa de Individens fremtidige Tjenesteplicht, der ved denne Leilighed medtages under Udskrivningen.

5. Udskrivningen, der foretages amsvis, sker i Forhold til det i hele Amtet, Landet og Kjøbstæderne sammentagne ved den stedfundne Optælling udfundne Antal af det i § 1 ommeldte Mandskab, saaledes at i hvert Amt ud-

skrives hver 5. af dette Mandstabs. Af det overstyvende 23. Sept. Tal regnes 3 Individer og derover som 5, hvorimod hvad der er under 3 bortfalder. Kjøbenhavn udgjør et Udskrivningsdistrikt for sig uden Forbindelse med Kjøbenhavns Amt.

6—13.

Plat. ang. at der paa den til Valgene af Med= 26. Sept. lemmer til Rigsforsamlingen allern. bestemte Dag, den 5. Oktober førstkommende, maa finde en almindelig Retsferie Sted.

Paa Justitsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling har det behaget H. Majest. Kongen under 23. d. M. allern. at resolvere:

at der paa den 5. Oktober førstkommende, som den Dag, der allern. er berammet til Valgene af Medlemmer til den ved allerh. Kundgjørelse af 4. April d. M. bebudede Rigsforsamling, maa finde en almindelig Retsferie Sted.

Patent, hvorved den ved allerh. Kundgjørelse 3. Oktb. af 4. April d. M. bebudede Rigsforsamling sammenkaldes.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: At Vi allern. have besluttet at lade den ved Vor allerh. Kundgjørelse af 4. April d. M. bebudede Rigsforsamling træde sammen den 23. Oktober førstkommende. Idet Vi hermed kundgjøre dette for samtlige Vore kjære og tro Underfaatter,

3. Oktb. befale Vi tillige samtlige Medlemmer af bemeldte Forsamling, at de inden ovennævnte Dag indfinde sig i Vor kongl. Residensstad Kjøbenhavn, hvor de af Vor Justitsminister ville blive nærmere underrettede om den Time, der berammes til Forsamlingens Aabning.

12. Oktb. **Reskr. (til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) ang. Børbøn for Rigsforsamlingen i alle Landets Kirker.**

Da Vi have sammentaldt den ved Vor Kundgjørelse af 4. April d. A. bebudede Rigsforsamling til den 23. d. M., og da Udcast til Loven om Rigets fremtidige Forfatning vil blive fremlagt i denne Forsamling, ville Forhandlingerne i samme være af største Bigtighed i den nuværende og den kommende Tid.

Derfor er det Vor Billie, at der ved Gudstjenesten næstkommende 18. Søndag efter Trinitatis, som er den 22. i denne Maaned, i alle Landets Kirker skal ske Børbøn for den Dagen efter sammentrædende Forsamling og dens alvorfulde Forehavende, saa at Menighederne allevegne anraabe den Almægtige om hans Bistand og Belsignelse, at alt, hvad der foretages, maa geraade til Guds Ære, til Folkets Bedste fra Slægt til Slægt, og til Held og Glæde for Os, som ikke søge Vor Styrke i den Os af Vore Forsædres overantvordede Magt, men i Folkets Kjærlighed.

I Overensstemmelse hermed ville Vi, at Præsterne paa hvert Sted indrette deres Prædiken og den hele Gudstjeneste.

Hvilket Vi herved allern. ville have Dig tilkjendegivet til videre fornøden Foranstaltning.

Forretningsorden for Rigsforsamlingens Aabningsmøde. (Justitsministeriet.)

21. Oktb.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: at Vi have fundet det fornødent at fastsætte de Regler, der ville være at iagttage i Anledning af Rigsforsamlingens Aabning den 23. d. Vi. og indtil Rigsforsamlingen selv kan vedtage sin Forretningsorden.

Ehi bhde og befale Vi som følger:

1. Paa bemeldte Dags Formiddag Kl. 10 holdes Gudstjeneste i Christiansborg Slotskirke.

2. Efter Gudstjenesten Formiddag til Kl. 11 til 11^{1/2} samles Rigsforsamlingens Medlemmer i Højesteretsalen i Christiansborg Slot, hvor Rigsforsamlingen vil blive afholdt.

3. Kl. 12 Middag ville Vi indfinde Os for at aabne Forsamlingen. Naar vi atter have forladt Forsamlingsalen, vil Vor Premierminister give Forsamlingen de yderligere Meddelelser, som fra Vor Regjerings Side findes fornødne.

4. Dernæst opfordrer Vor Premierminister Forsamlingens ældste Medlem til foreløbigen at lede Forhandlingerne som Aldersformand.

5. Aldersformanden udnævner tvende af Forsamlingens Medlemmer til midlertidigen at udføre Sekretærforretningerne.

6. Paa Aldersformandens Opfordring deler Forsamlingen sig ved Lodtrækning i 5 Afdelinger, hver bestaaende af et lige Antal Medlemmer, for at undersøge samtlige Medlemmers Fuldmagter, i hvilket Diemed Forsamlingen udsætter sin Virksomhed, saa længe denne Undersøgelse vedvarer.

21. Oktb. 7. Første Afdeling prøver Fuldmagterne for Medlemmerne af 5. Afdeling, 2. Afdeling for Medlemmerne af 1. Afdeling, og saa frendeles.

8. Saa snart denne Prøvelse er foregaaet, træder Forsamlingen atter sammen, og de Fuldmagter, ved hvilke intet er fundet at erindre, forelægges Forsamlingen til Antagelse ved en af hver Afdeling dertil udnævnt Ordsfører, hvorimod de Valg, imod hvis Gyldighed der er opstaaet Tvivl, først vilde finde deres Afgjørelse i et følgende Møde. De Medlemmer, om hvis Besøielse til at have Sæde i Forsamlingen der er reist Spørgsmaal, ere dog berettigede til at forblive i Forsamlingen, men uden at tage Del i nogen Afstemning eller noget Valg.

9. Efter at Rigsforsamlingen saaledes har erklæret sig om Valgenes Gyldighed, proklamerer Aldersformanden dem, hvis Fuldmagter ere befundne i Orden, som Forsamlingens Medlemmer.

10. Derefter skrives til Valget af en Formand, hvilket Valg sker ved Stemmesedler paa den Maade, at hvert stemmeberettiget Medlem paa en Seddel tegner dens Navn, han ønsker valgt. Disse Sedler indsamles af Sekretærerne og overleveres til Aldersformanden, som aabner dem og oplæser Navnene, der af Sekretærerne optegnes paa en enhver af dem til den Ende meddelt alfabetisk Liste over samtlige Medlemmer, hvilke Listes dernæst jevnføres indbyrdes og med de henlagte Stemmesedler, for at de muligen indløbne Feiltagelser kunne berigtiges. Have flere af Forsamlingens Medlemmer samme Navn, og det ikke tilstrækkeligt er betegnet, paa hvilket Medlem der er stemt, kommer Stemmesedlen ikke i Betragtning, men der tages kun Hensyn til de øvrige Stemmegivendes Stemmer. Har ingen ved første Valg erholdt over Halvdelen af de Stemmegivendes Stemmer, foretages en ny Afstemning paa samme

Maade som første Gang; men hvis heller ingen da erholder 21. Oktb. over Halvdelen af Stemmerne, bliver der atter at stemme, men kun imellem de tvende, der ved anden Afstemning have erholdt de fleste Stemmer. Skulde ved dette Valg Stemmerne være lige, skal den ældste have Fortrin. Paa lige Maade forholdes der i det Tilfælde, at det behøver nærmere Afgjørelse, hvo der, som de tvende, der have flest Stemmer for sig, skulle sættes paa det endelige Valg.

11. Saa snart Formanden har indtaget sin Plads foranstalter han Valget af en Viceformand, aldeles efter de samme Regler, som ere foreskrevne for Formandsvalget.

12. Endvidere foranstalter Formanden 2 Sekretærer valgte. Ethvert Medlem optegner paa en Stemmeseddel Navnene paa begge de Medlemmer, han hertil ønsker valgte, og forholdes iøvrigt ganske efter de for Formandsvalget foreskrevne Regler.

13. Formandens, Viceformandens og Sekretærernes Valg have ifkun Gyldighed, indtil Forsamlingens Forretningsorden er bleven vedtaget, da derefter nye Valg til disse Poster blive at foretage i Overensstemmelse med de Regler, som derom i samme maatte blive fastsatte.

14. Saa snart de fornødne Valg ere foregaaede, foranlediger Formanden, at der udnævnes et Udskud til at gjøre Forslag om en Forretningsorden for Forsamlingen. I de Møder, der maatte blive afholdte inden denne Forretningsordnings Antagelse, blive de almindelige parlamentariske Regler og de i Anordningen om Provindsialstændernes Indretning af 15. Mai 1834 givne Forskrifter at følge.

15. Formanden vil have at foranstalte det fornødne til Ordningen af de under Forsamlingen og dens Bureau henhørende Forretninger, navnlig Udgivelsen af Rigsdags-tidenden.

23. Oktb. **Hs. Majest. Kongens Tale ved Rigsforsamlingens Aabning.**

Danske Mænd! Det er med Glæde og med Trøst, at jeg her for første Gang ser mig omringet af mit trofaste danske Folks Udvalgte.

Den Sjærlighed, Samdrægtighed og Selvopofrelse, hvormed dette har understøttet mig og Landets hellige Sag i de tunge Dage, siden jeg besteg mine Fædres Throne, ere mig Borgen for, at en bedre Tid med Guds Bistand snart vil oprinde for vort lidende, ved Vold og Splid nu saa haardt prøvede Fødeland. — Under en dybtfølt Erkjendelse af det forbigangne, skrider jeg da nu til, med Folkets Udvalgte at overlægge den Forsatning, som jeg af fri kongelig Villie har tilfagt det, og hvorved det er mit Ønske, mit Haab og min Stolthed, at maatte kunne grundfæste det gamle Danmarks Værelse og Lykke.

Ved mine Ministre, hvem jeg forbeholder Afgang til Forsamlingen og Ret til der at tage Ordet, naar de finde det fornødent, lader jeg Dem forelægge et Udkast til en saadan Forsatningslov, og stoler trygt paa Deres tro og uidskjære Medvirkning, for at en endelig Ordning af dette saa vigtige Anliggende maa kunne fuldføres af nærværende til dette Niemed forsamlede Rigsforsamling.

Skulde dette imidlertid ei lykkes, da er det dog ikke min Hensigt, at sætte Forsatningen i kraft, uden først at forelægge den for en ny Rigsforsamling.

Jeg ønsker Guds Velsignelse over Dem og Deres Gjærning, at den maa vorde til Værelse, Held og Lykke for vort elskede Fødeland *).

*) Efter at Hs. Majest. Kongen havde aabnet Rigsforsamlingen, holdt Konseilspræsidenten følgende Tale:

**Blat. ang. forskjellige under det kongl. Rente-
kammer hidtil forterende Sagers midlertidige Hen-
læggelse under et eget Departement for det Indre.
(Justitsministeriet.)**

Med allerh. Resolution af 21. ds. har det allern. be-
haget Hs. Majest. at resolvere:

at de under det kongl. Rentekammer henlagte
Landvæsenssager, private Forst- og Jagtsager, Kro- og

Hs. Majest. Kongen har paalagt sit Ministerium
at meddele Rigsforsamlingen en kort Udsigt over
Rigets Stilling.

De kjende alle, høitærede Medborgere, de al-
vorlige og faretruende Omstændigheder, hvorunder
det nuværende Ministerium tiltraadte sit ansvarsfulde
Kald. Grundlaget for dets Politik indeholdes i Kon-
gens Svar til de slesvigholstenste Udsendinge. Imod
den oprørste Paastand om en slesvigholstenst Stat
og om Slesvigs Indlemmelse i det tydske Forbund
stilledes den Erklæring: at Holsten, som tydsk For-
bundsstat, skulde erholde sin egen Forfatning og egen
Forvaltning, under nøie Tilslutning til Tydslands
Stræben efter større politisk Enhed, og at Slesvigs
Forbindelse med det øvrige Danmark skulde sikres
ved en fælles Konstitution, men at ved Siden deraf
dets provindsielle Selvstændighed skulde udvikles ved
særegne Institutioner. Heri indeholdtes tillige det
Tilsagn, at i alle Kongens Scepter underlagte Lande
Folkets Værdighed og Rykke skulde grundes paa en i
Sandhed folkelig Frihed.

Hvor usforberedt den Sammensværgelse, der kun
ved et skammeligt Misbrug af Kongens Navn kunde
jorsøre Mængden og Hæren, end overraskede det
danste Folk, vilde Regjeringen dog have naaet det
saaledes opstillede Maal, dersom den kun havde havt
at gjøre med Oprøret, thi dette havde ingen Rod i
Folkets Sindelag og virkelige Tilstand og ingen
Magt til at hindre Lovlighedens Seir. Denne vilde

27. Okt.

Møllæsager, Matrikulsager, Veisager, samt de enkelte andre under bemeldte Kammer sorterende Sager, som ere beslægtede med de nævnte Sag, midlertidigen, indtil samtlige Ministeriers endelige Ordning, skulle under Finansministerens Overbestyrelse underlægges, som et eget Departement for det Indre, en Direktør med Bemyndigelse for denne til paa eget Ansvar at afgjøre alle disse Sager i saadanne Tilfælde, hvor det efter de hidtil gjældende Regler ikke vilde være nødvendigt at erhverve allerh. Resolution.

have været saa meget skjønnere og varigere, som den kun kom for at bringe Friheden.

Langt alvorligere blev Stillingen, da først Preussen, senere hele Tydskland, blandede sig i vore indre Anliggender. Lige over for en saa overmægtig Modstand var det Regjeringens Pligt at gjøre alt, hvad der var foreneligt med Statens Ære, for at afværge et Sammenstød, men ud over denne Grændse kun at vige for Overmagten. Det tilkommer Historien at dømme om det Overfald, for hvilket Danmark blev givet til Pris. Den danske Regjeringens Maadehold og den danske Hærs Tapkerhed have alt fundet Samtidens Anerkjendelse.

I den os saaledes paanødte Krig har Folkets Endrægtighed og Hengivenhed sat Danmark i Stand til at bide saa store Farer Spidsen, uden at bukke under, og uden at dets Modstandskraft er lammet. De maadeholdne Pengefordringer, Regjeringen har gjort, og som begge Provindstænderforsamlinger have bifaldet, have hverken svækket Folkets Evne eller dets Beredvillighed til yderligere Opoffelser. Medens hos os ingen Forskyrrelse har formindsket Udbyttet af vore Erhvervsilder, har vor Sømagt tilføjet Fjendens Stibsfart og Handel og alle dertil knyttede Interesser følelige Tab, uden at vi hidtil have behøvet at udruste den større Del af vor Flaade, fordi den ikke vilde have fundet nogen Fjende at bekæmpe. Vel har vor Hær haft lige saa blodige, som hæderlige Dage; men daglig vokende i Tal og

Kongl. Kundgjør. ang. Fordelingen af Forret-24. Novb. ningerne imellem de forskjellige Ministerier samt Ophævelsen af adskillige Kollegier og andre Au- toriteter.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efterat Vi fra Bort Statsraad have modtaget allerund. Indstilling angaaende hvorledes Forretningerne hensigtsmæssigst kunne være at fordele imellem de forskjellige Ministerier, ville Vi herved allern. have følgende Fordeling fastsat:

i Kampdhgtighed, fuld af Begeistring for Konge og Fædreland, fuld af Tillid til sig selv og sine Fø-
rere, er den mere end nogenfinde skikket til at give
vore Underhandlinger Eftertryk, og, om det skal
være, at lægge Sværdet i Afgjørelsens Bøgstaa.

Saaledes staar Danmark opreist og rustet og stærkt i Bevidstheden af sin gode Ret. Denne vor Ret har fundet fuldstændig Auerkjendelse hos alle venstabelige Magter, hvis Understøttelse ved Underhandlingerne har gjort og fremdeles vil gjøre os væsentlige Tjenester, og blandt hvilke vore Naboer have beredt sig til i Nødstilfælde at staa os bi med Vaabenmagt.

Men desuagtet er i Kampen mod en oberlegen Modstander den Svageres Stilling altid saa alvorlig, og under Europas hele nærbærende Tilstand enhver Beregning af Fremtidens Tilfisktelser saa usikker, at det har været Regjeringens Pligt ikke at afvise noget Forsøg, der kunde berede Veien for en mindelig Overenskomst med en Nation, med hvilken et varigt Fjendskab ikke er begrundet i Danmarks naturlige Forhold og sande Interesser. Forsamlingen kjender de tvende Vaabenstilstands-Konventioner, som Regjeringen efter de venstabelige Magters Raad har indgaaet. Det er ikke Danmark, som har at forsvare, at den første ikke blev opshldt. Den sidste er troligen bleven fuldbhrdet fra vor Side. Overensstemmende med samme har Tydskland trukket sine Hære ud af Slesvig og Holsten. Udsørelsen

24. Novb.

I. Udenrigsministeriet

Samtlige udenrigske Anliggender, derunder indbefattet Konsulatsager.

II. Indenrigsministeriet.

De Folkerepræsentationen vedkommende almindelige Anliggender.

Kommunalvæsenets Bestyrelse i dets hele Omfang, derunder indbefattet Indkvarteringsvæsenet.

af Overenskomstens tilbagestaaende Punkter er desværre Gjenstand for endnu svævende Underhandlinger.

Ved at give sit Minde til disse Konventioner har Kongen væsentligen havt for Øie, midlertidigen at tilvejebringe en, om end ei god, dog taaleligere Tilstand i de Landsdele, paa hvilke den fjendtlige Besættelses Tryk nærmest hvilede. Hans Majestæt har levende følt, at ikke blot den overveiende Del af Slesvigs Befolkning holder fast ved Konge og Fædreland med en Trost, som i disse Trængsels Tider har bestaaet sin Prøve, men at ogsaa i de af Oprøret nærmest beherskede Egne mange længes efter den Stund, da de, udfriede af Rebellionens BOLD, atter aabent kunne slutte sig til den lovlige Tingsorden. Hans Majestæt har heller ikke opgivet det Haab, at det selv blandt dem, der have ladet sig henrive af de revolutionære Lidenskaber, endnu vil mindes, hvorledes Ophsning, Fred og Velvære hos dem ere fremblomstredede under deres Forbindelse med Danmark, — mindes, at Kongen, forinden Omvæltningernes Storm brød løs over Europa, frivilligen forkyndte sin længe nærrede Beslutning, at bringe sin uindskrænkede Magt til Offer for Folkets Frihed og Lykke.

Men fremfor alt har Regjeringen maattet aase Kampens Ophør og de fjendtlige Hæres Fjærnelse for den første Betingelse for, at Fredsunderhandlingerne kunne føre til Maalet. Disse Underhandlinger

Det almindelige Fattigvæsen.

24. Novb.

Næringsforholdene i Hovedstaden, Kjøbstæderne og paa Landet, derunder Handel, Fabrikker, Industri, samt Anlæg af Bogtrykkerier og Udgivelse af privilegerede Tidender.

Landbvæsenfager, derunder indbefattet Forst- og Matrifulfager, Veterinær- og Stutterivæsenet, samt Sager vedkommende Kvægshgen.

Beivæsenet, derunder indbefattet Snekastning, Jernbane-fager og Kanalvæsenet.

De kongl. Domæner, Slotte og offentlige Bygninger.

forfølger Regjeringen med den oprigtige Bestræbelse, at det maa lykkes at opnaa en Fred, der er forenelig med Folkets Vre og Belsærd. Om den kan erholdes, er endnu uvist, og det er derfor nødvendigt, at Rustninger gaa Haand i Haand med Underhandlingerne. Forslag til at staffe Statskassen de dertil fornødne Pengemidler og Lovudkast til at almindeliggjøre Værnepligten ville sætte Forsamlingen i Stand til derover at udtale Nationens Villie.

Det er kun Omstændighedernes paatrængende Krav, som har kunnet bestemme Regjeringen til i disse tvende Punkter at gaa udenfor Rigsforsamlingens egentlige Opgave, at overveie og vedtage Rigets fremtidige Grundlov. De Reformer, hvortil vor Lovgivning, hvortil navnlig vore Landbosforhold trænge, og som Regjeringen — netop af Agtelse for Folkets Ret til en medvirkende Indflydelse paa Lovgivningsværket — kun i enkelte, uopfættelige Tilfælde har turdet indføre ved provisoriske Anordninger, maa være forbeholdte den Tid, da de grundlovmæssige Statsmagter kunne være i regelmæssig Virksomhed.

Med Længsel har Regjeringen imødeset den Dag, da Forfatningen kunde træde i Kraft og dermed den Overgangstilstand ophøre, der har lagt saa stort Ansvar paa dens Skuldre, og hvori den har maattet savne et mægtigt Folkeorgans Bistand. At den desuagtet ikke mere har fremskyndet Rigsforsamlingens Sammenkomst, er ikkun stet paa Grund

24. Novb. Porcellænsfabrikken.
Havnevæsenet.

III. Finantsministeriet.

Det hele Finantsvæsen, derunder Pensionsvæsenet og saavel det direkte som det indirekte Skattevæsen, samt det med Told- og Konsumtionsvæsenet forenede Kvarantænevæsen.

Sund- og Strømtoldvæsenet.
Postvæsenet.

af det lidet ønskelige i, at vedtage en Forfatning, som det maa være vor Paastand og vort Haab ogsaa skal omfatte Slesvig, uden at Slesvigs Udvalgte kunne deltage deri. Naar dette nu ikke længer kan opsættes, kan det kun ske under det alt i Valgloven af 7. Juli d. A. tagne Forbehold, at det i sin Tid maa bero paa en Slesvigsk Folkforsamling, om den vil antage denne Grundlov eller fordrø dens fornødne Forhandling paa en fælles Rigsforsamling. At alle de særlige Bestemmelser, som skulle give Slesvigs Selvstændighed en grundlovmæssig Hellighed, kun kunne vedtages efter Freden og kun i Forening med Slesvigerne er en Selvfølge. De til Islands eieudommelige Forhold svarende, for samme særegne, Indretninger kunne først ordnes, efterat en islandsk Forsamling derover er bleven hørt.

Saa snart Rigsforsamlingen er konstitueret, vil Udcastet til Grundloven og til den dertil hørende Valglov vorde den forelagt. Regjeringen haaber, at Forsamlingen i dens Arbeide vil finde et brugbart Grundlag for det store Værk, der for de kommende Tider skal betrygge Fædrelandets Frihed og Velfærd. Derom ere vi i alt Fald forvisse, at det opoffrende og folkelige Sind, hvormed vor Konge, ved at samtykke i dette Forflag, har gjort Frihedens og Lighedens Sag til sin, vil finde taknemmelig Paaskjønnelse baade hos Samtid og Efterflægt, og tjene til at befæste den gjensidige Tillid og Hengiven-

Kolonierne Centralbestyrelse.

24 Novb.

Det statistiske Tabelværk.

IV. Justitsministeriet.

Justitsvæsenet, derunder Fængselsvæsenet og de civile Straffeanstalter.

Sager vedkommende Ægtestaber, Arv samt Bestyrelsen af Umyndiges Midler.

Offentlige Stiftelser, for saa vidt de ikke henhøre under det almindelige Fattigvæsen eller Undervisnings- og Skolevæsenet; Lehu og Fideikommisser.

Politi-væsenet, derunder indbefattet Medicinalvæsenet, Jordmodervæsenet, Strandingsvæsenet, Brandforsikringsvæsenet, Bevillinger til Stuespils Opførelse o. lign.

Udskrivningsvæsenet saavel til Land- som til Søkrigstjenesten. De borgerlige militære Korpsfer.

V. Kirke- og Undervisningsministeriet.

Saamlige Kirke-, Undervisnings- og Skolevæsenet vedkommende Anliggender og Stiftelser, derunder indbefattet

hed mellem Konge og Folk, som i disse Prøvelsens Tider er vor Ros og vor Styrke.

At Hans Majestæts Regjering har kunnet føre Folket, uden indre Rystelser og i fuldkommen kampdygtig Stand, til denne betydningsfulde Dag, da Folkets Udvalgte finde sig forenede omkring Kongens Throne, er den tilfredsstillende Bevidsthed, hvormed vi nu indbyde Forsamlingen til at begynde sin Virksomhed — „til Guds Ære og til Folkets Bedste fra Slægt til Slægt“.

24. Novb. det store kongl. Bibliothek og det kongl. Museum for Naturvidensskaberne.

Sager vedkommende Misfiousvæsenet.

VI. Krigsministeriet.

Det hele Landkrigsvæsen.

VII. Marineministeriet.

Det hele Søkrigsvæsen.

Fyr- og Bagervæsenet.

Den hver Forretningsgren især vedkommende Regustabsrevision og Decision henlægges under det paagjældende Ministerium.

Samtlige islandfke, færøiske og grønlandske Sager, derunder indbefattet den dem vedkommende Regustabsrevision og Decision, henlægges til et eget Departement under Indenrigsministeriet, dog saaledes, at de af disse Sager, der efter deres Natur høre under noget andet Ministerium, blive af Departementets Chef at foredrage for den respektive Minister.

Med Hensyn til de med Hofetaten i Forbindelse staaende Samlinger og Instituter, deriblandt det kongelige Theater og det kongelige Kapel, ville Vi have Os forbeholdt at tage nærmere Bestemmelse, naar de i Forbindelse med Vor Civilliste staaende Spørgsmaal ere afgjorte. Det samme ville Vi ogsaa have Os forbeholdt med Hensyn til Statssekretariatet for Raadesager.

Samtidig med at den ved Vor nærværende Kundgjørelse anordnede Fordeling af Forretningerne imellem Ministerierne træder i Kraft ville Vi allern. have ophævet følgende Kollegier og Autoriteter:

Handelsministeriet.

25. Novb.

Vort Rentekammer.

Vort General=Goldkammer og Commerce=Kollegium.

Vor Finantsdeputation.

Vor Direktion for Statsgjælden og den synkende Fond.

Direktionen for den almindelige Enkekasse.

Kommissionen for det statistiske Tabelværk.

Jernbanekommissionen.

Kvægsygekommissionen.

Endvidere vilde Vi lige allern. have følgende Autoriteter, der hidtil have staaet umiddelbart under Os, for Fremtiden henlagte under Ministerierne, nemlig :

Vor General=Postdirektion under Finantsministeriet;

Vor Direktion for Landstutterivæsenet under Indenrigs=ministeriet;

Overbestyrelsen for Veterinærskolen ligeledes under Indenrigsministeriet;

Den interimistiske Kommission for Land= og Sjøetatens Forsyning med uldne Varer og de usærbste Fabrik=kers Realisation under Krigsministeriet.

Kongl. Resol., hvorved approberes efterfølgende nye modificerende Plan for den kjøbenhavnske Livsforftringsansalts Virksomhed. 25. Novb.

1—18.

19. Alle Forskringssummer, som fra Anstalten anvises til Udbetaling, være sig til Landets egne Indvaanere eller til Udlændige, ere bestandig befriede for alle ordinære og ekstraordinære Skatter og Afgifter, saavel i Freds= som Krigstider. Ei heller kunne disse Summer underkastes Arrest, Exekution, Immission af Kreditorer, Konfiskation eller noget som helst Beslag.

20—21.

29. Novb. **Killerh. Instruktion, hvorefter Generalprokurør Statsraad Tage Algreen-Nisling, Ridder af Dannebrog, sig udi bemeldte Generalprokurør-Embedet skal rette og forholde. (Justitsministeriet.)**

1. Generalprokurøren i Danmark, der forterer under Bort Justitsministerium, har at udarbejde de Lovforslag og afgive de Betænkninger om Gjenstande, Lovgivningen og Lovfortolkningen vedkommende, hvortil Ministeriet maatte finde Anledning at opfordre ham i de under Justitsministeriet henhørende Sager.

2. Generalprokurøren bør selv være opmærksom paa de nye Love eller Forandringer og nærmere Bestemmelser i de gjældende Love, som med Hensyn til de under Justitsministeriets Virkefæds henhørende Gjenstande maatte anses nødvendige eller tilraadelige, og derom indkomme med Forslag til Justitsministeren, som vil have at afgjøre, om noget Videre i den Anledning skal foretages.

3. Naar i noget af Justitsministeriets Departementer en Sag forekommer, som beror paa en tvivlsom Fortolkning af Lovene, kan Departementschefen efter Bemyndigelse af Justitsministeren tilstille Generalprokurøren samme, for at han, forinden Sagen foredrages Ministeren, kan have gienemgaaet den, og hans Mening om Lovgivningens Fortaaelse, der striftligt bliver at vedlægge Sagen, være tilstede, naar Bestemmelse skal tages om dens Afgjørelse.

4. Naar der enten under Ministeriet for det Indre, eller under Kirke- og Undervisningsministeriet, eller noget af de øvrige Ministerier forekommer tvivlsomme Retsspørgsmaal, til hvis rigtige Besvarelse udfordres en grundig og omfattende Kundskab til Lovgivningen i Almindelighed, skal Generalprokurøren være pligtig, paa Opfordring af vedkommende Ministerium, derover at afgive sin skriftlige Betænkning. Han skal ogsaa være pligtig til at tiltræde For-

handlingerne angaaende Redaktionen af de Anordninger, 29. Novb. som fra de andre Ministerier skulle udgives, eller derom at meddele sin skriftlige Betænkning, naar saadant af vedkommende Ministre forlanges, hvorved hans Deltagelse dog nærmest angaar, hvad han med Hensyn til den øvrige Lovgivnings Grundføetninger maatte finde at erindre.

5. Naar der til Udarbejdelsen af omfattende Lovgivningsarbejder, eller til at gjøre Forslag til Ordningen af saadanne Forhold, der kræve Indsigt i den almindelige Lovgivning, maatte blive nedsat Kommissioner til Sagens Bearbejdelse, er Generalprokurøren pligtig til, naar han enten af Os selv eller af Vor Justitsminister dertil beordres, at tiltræde saadanne Kommissioner uden Hensyn til, om Sagen henhører under Justitsministeriet eller noget af de øvrige Ministerier.

6. Naar dertil maatte findes Anledning, og saadant af Vor Justitsminister paalægges ham, er han pligtig til, paa samme Maade, som det ved allerhøjeste Resolution af 20. Mai 1803 var paalagt et af det Danske Rancellis Medlemmer, at foretage Reiser for at undersøge de til Justitiens, Politiets og god Ordens Vedligeholdelse sigtende Foranstaltninger og Indretninger og til Ministeriet afgive Beretning om deres Tilstand, om Manglerne ved samme og Grunden hertil, samt foreslaa Midlerne til at raade Bod herpaa, og skal han paa disse Reiser tillige tage de under andre Ministerier, navnlig Ministeriet for det Indre, henhørende Indretninger i Diesyn, forjaavidt dette af disse Ministerier maatte forlanges, og da paa lige Maade til dem afgive Beretning om den Tilstand, hvori de ere befundne.

7. Skulde det i Tiden findes nødvendigt at gjøre Tillæg til, eller Forandringer i denne Instruxion, er Generalprokurøren pligtig at underkaste sig disse.

4 Decb. **Justn. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. Ophævelse af Fængselskommissionen og Beskikkelse af en Overinspektør for Fængselsvæsenet.**

Hs. Majest. Kongen har under 27. f. M. resolveret, at den i sin Tid allern. anordnede Fængselskommission fra 1. Januar 1849 maa fritages for de samme paalagte Forretninger, hvorimod der, til at fungere fra samme Tid, maa indræbnes en Overinspektør for Fængselsvæsenet, der, foruden at overtage de Fængselskommissionen hidtil paahvilende Forretninger, vil have at overtage Overbestyrelsen over de civile Straffeanstalter som Melleminstans mellem vedkommende Ministerium og de enkelte Straffeanstalters Bestyrelser, alt efter den Instrux, som nærmere vil være at udfærdige for ham

5. Decb. **Bekjendtgj. for Kongeriget Danmark ang. Finantsministeriets Ordning.**

I Genhold til den allerh. Kundgjørelse af 24. November sidstleden angaaende Fordelingen af Forretningerne mellem de forskjellige Ministerier, samt Ophævelsen af adskillige Kollegier og andre Autoriteter, har Hans Majest. Kongen under 3. d. M. allernaadigst bifaldet, at de til Finantsministeriet henlagte Forretninger ordnes paa følgende Maade.

A. Finantsernes Centralbestyrelse.

Denne er indtil videre fordeelt mellem efterræbte Departementer:

1. Departementet for Finantsagerne i Almindelighed. Herunder henregnes alle almindelige Finantsager og Personalia, Behandlingen af hvad der vedkommer Budgetvæsenet og Statsregnskaberne, samt det hele Pensionsvæsen.

2. Departementet for Alsignationsvæsenet, 5. Decb. Mønten og Skattesager. Herunder høre samtlige Alsignationer paa Finantskassen, som hidtil have være udfærdigede gennem Finantsdeputationen; Statens Møntvæsen, med hvad dertil henhører; de under Rentekammeret hidtil henlagte Skattelignings- og Skatteopkrævningsager, med Undtagelse af de islandske og færøiske, Korn- og Foursager; Sager angaaende Stempelpapirsvæsenet, Klasse-lotteriet og det danske Tullotto.

3. Departementet for Statsaktiverne. Herunder indbefattes Bestyrelsen af og Bogføringen over de til Hjælp til Statsgjældens Forrentning og Afbetaling henlagte Aktiver; Udfærdigelsen af de samme vedkommende Expeditioner og Anvisninger; fremdeles Behandlingen af de Sager, der angaa Statsgjældsklassens Indtægter og Udgifter i Almindelighed.

4. Departementet for Statsgjælden. Derunder hører Bestyrelsen af og Bogføringen over Statsgjælden, og Udfærdigelsen af de samme vedkommende Expeditioner og Anvisninger; Udstedelsen af Obligationer for ny Laan eller for ældre Statsforfrivninger, der indleveres til Ombytning; Notering af Obligationstransporter og hvad der vedkommer de ved Plakaterne af 4. April 1835 og 28. December 1844 anordnede Indskrivningsprotokoller. Det er overdraget Chefen for bemeldte Departement, tilligemed Finantsministeren at underskrive kongelige Obligationer.

5. Departementet for Statens udenlandske Betalinger. Herunder hører, foruden samtlige Staten vedkommende udenlandske Betalinger og Omsætninger i fremmed Valuta, endvidere Bestyrelsen af Finantsernes Reservecfond.

Direktørerne for samtlige forommeldte Departementer ere, under Ansvarlighed til Finantsministeren, bemyndigede

Sæmte Hæfte.

5. Decb. til at afgjøre de under hver Afdeling især henhørende Sager og at underskrive de, disse vedkommende, Expeditioner, forsaavidt Sagerne ikke isølge deres Beskaffenhed umiddelbart afgjøres og underskrives af Finantsministeren selv. Alle, de nævnte Departementer vedkommende, Meddelelser fra andre Autoriteter eller Private stiles til Finantsministeriet.

6. Direktionen for den almindelige Enkekasse. Dennes Forretninger ere de samme, som den ved den allerhøieste Kundgjørelse af 24. November d. A. ophævede Direktions, alene med den Forstjæl, at Direktionens umiddelbare allerunderdanigste Forestilling til Hans Majest. Kongen er ophørt, hvorimod alle til allerundanigt at forelægges Allerhøifstamme egnede Sager foredrages af Ministeren, hvis Afgjørelse overhovedet de vigtigere Sager, Enkekassen vedkommende, ere forbeholdte. Alle Breve, Enkekassen vedkommende, stiles til dennes Direktion, der ligeledes selv underskriver de af den umiddelbart afgjorte løbende Sager.

7. Direktionen for Livrente- og Forsørgelses-Anstalten saavel som for Livsforfikkings-Anstalten i Kjøbenhavn vedbliver at staa i samme, med det for Direktionen for Enkekassen ovenfor betegnede stemmende, Forhold til Finantsministeren, som hidtil.

8. Det statistiske Tabelværk besørges, indtil et eget statistisk Bureau kan oprettes, paa samme Maade, som hidtil, igjennem Finantsministeriets Kontoiver, under Medvirkning af Departementscheferne for de forskjellige Bestyrelsesgrene og Bistand af en af Univerfitetets Lærere i Statsøkonomien.

B. Told- og Konsumtions- samt Karantænevæsenet, med Drefunds- og Strømtoldvæsenet.

Disse Bestyrelsesgrene ere bestemte til at skulle henlægges under en Generaltolddirektør, hvis Post dog for Tiden ikke besættes.

C. Post-, Befordrings- og Færgevæsenet. 5. Decb.

Dette forestaas af en for Finansministeren ansvarlig Generalpostdirektør, der, med de herefter nævnte Undtagelser, skal have samme Myndighed til at afgjøre de Saget vedkommende Sager, som hidtil Generalpostdirektionen. I Generalpostdirektørens Navn og med hans, eller den i hans Forfald vikarierende Komiteredes, Underskrift udfærdiges alle fra ham udgaaende Meddelelser, ligesom ogsaa alle Saget vedkommende Breve, — forsaavidt de ikke ifølge Sagens Bestaaffenhed ville, overensstemmende med efterstaaende, være at rette til selve Finansministeren, — stiles til Generalpostdirektøren.

Til Finansministeren stiles og hans eventuelle Afgjørelse forbeholdes Andragender om Forandringer i, Ophevelse af eller Tillæg til de gjældende Post-, Befordrings- eller Færgeanordninger, ja og om nye Postliniers Aabning, landværts eller søværts, og lignende, Samfærdigheden i Almindelighed vedkommende, Uuliggender; fremdeles Besværinger over de af Generalpostdirektøren truffne Foranstaltninger eller afgivne Resolutioner. Ministeren foredrager for Hans Majest. alle Saget vedkommende Sager, hvori efter de gjældende Bestemmelser allerhøieste Resolution behøves; Generalpostdirektøren afgiver til Ministeren sin motiverede Forestilling desangaaende og forelægger ham ligeledes alle Postvæsenets Budgetsager saavel som hvad der iøvrigt ifølge Forholdets Natur dertil maatte egne sig.

D. Koloniernes Centralbestyrelse.

Denne forestaas af en for Finansministeren ansvarlig Kolonialdirektør, der midlertidig assisteres af en Komiteret. Kolonialdirektøren afgjør med samme Myndighed, som hidtil, ifølge den Kongelige Kundgjørelse af 30. December 1840, Chefen for Generaltoldkammer og Kommercekollegiets 3. Sektion, alle løbende Sager, Kolouierne vedkommende

5. Dech. og alle saadanne, som have deres i Lovgivningen eller Praxis grundede Norm og Form, behandler foreløbigen og forbereder almindelige Sager. I saa Henseende brevvevler han direkte med andre Ministerier eller de forskjellige Afdelinger under disse. De fra ham udgaaende Meddelelser udfærdiges i hans Navn med hans eller den i hans Forfald vikarierende Komiteredes Underskrift. Til ham stiles ogsaa Breve, Faget vedkommende, fra saadanne under de andre Ministerier sorterende Afdelinger eller Departementer, som ere bemyndigede til Expedition i eget Navn. Derimod henendes til Finantsministeren alle Breve angaaende Kolonialforholdene, som fra andre Ministerier udfærdiges i vedkommende Ministers eget Navn, ligeledes alle Breve fra selve Kolonierne, samt fra Private udenfor disse.

E. Finantsministeriets Regnskabs-Revision og Decision.

De herhen hørende Forretninger forestaas, respektive for Afdelingerne Litr B's og D's og for Litr. A's Vedkommende, paa samme Maade og i samme Omfang, som hidtil under den kollegiale Forvaltning.

Begge føre i Fremtiden Navn af Generaldecisorer; deres Decisioner m. v. udfærdiges, saavel for Finantsministeriets, som for de andre Ministeriers Vedkommende, hvis Resport de angaa, med Underskrift respektive: „Generaldecisoratet for det indirekte Skattevæsen“ og „Generaldecisoratet for det direkte Skattevæsen“. Alle indgaaende Meddelelser, som angaa Generaldecisoraterne, henendes derimod til de vedkommende Ministre. Generaldecisorerne forelægge hver Minister især de ham vedkommende Kvittancer til Underskrift. Ligeledes afgives til den paagjældende Ministers videre Foranstaltning saavel de befalede aarlige Beretninger angaaende Revisionens og Decisionens Gang, som hvad der ellers maatte være allerunderdanigst at foredrage Hans

Majest., vedkommende Regnskabs-Revisionen og Decisionen, 5. Decb. navnlig og i Henseende til de under Generaldecisionerne ansatte Kgl. Kontorbetjentes Udnævnelse eller Entledigelse, m. v. For den paagjældende Minister kunne de afgivne Regnskabs-Decisioner paaantes, overensstemmende med Forordningen angaaende Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af 8. Juli 1840 § 36.

Bekjendtgj. ang. Justitsministeriets Ordning. 7. Decb.

Efterat Hans Majest. under 24. f. M. allernaadigt har resolveret angaaende Fordelingen af Forretningerne mellem de forskjellige Ministerier samt Ophævelsen af adskillige Kollegier og andre Autoriteter, hvorom der under f. D. er udgaaet en allerhøieste Kundgjørelse, er det allernaadigt bestemt, at de til Justitsministeriet henlagte Forretninger indtil videre skulle fordeles mellem følgende Departementer:

1. Departement, hvorunder behandles Sager, vedkommende Justits- og Politivæsenet, derunder indbefattet Fængselsvæsenet og de civile Straffeanstalter, endvidere Medicinalvæsenet, Jordemodervæsenet og Strandingvæsenet. Bevillinger til at forevise Kunster og opføre Skuespil m. m., samt endelig Sager vedkommende Egtestaber, Arv og Bestyrelsen af Umyndiges Midler.

2. Departement, hvorunder sortere Sager, vedkommende Revisionen af Skiftedesignationer og offentlige Stiftelseres Regnskaber, saavelsom Revisionen af Regnskaber over Umyndiges Midler, samt Sager angaaende Brandforsikrings- og Brandvæsenet.

3. Departement, hvorunder behandles Sager, vedkommende Udskrivningsvæsenet saavel til Land- som Søkrigstjenesten, de borgerlige militære Korps, offentlige Stif-

7. Decb. telfer, forsaavidt de ikke henhøre under det almindelige Fattigvæsen eller Undervisnings- og Skolevæsenet, samt Lehn og Fideikommisser.

9. Decb. **Bekjendtgj. for Kongeriget Danmark ang. Indenrigsministeriets Ordning.**

I Henhold til den allerhøieste Kundgjørelse af 24. November sidstleden, angaaende Fordelingen af Forretningerne mellem de forskjellige Ministerier, samt Ophævelsen af adskillige Kollegier og andre Autoriteter, har Hans Majest. Kongen under 8. d. M. allernaadigst bifaldet, at de til Indenrigsministeriet henlagte Forretninger ordnes paa følgende Maade.

Under 1. Departement

henlægges de Folkerepræsentationen vedkommende almindelige Anliggender; Kommunalvæsenets Bestyrelse i dets hele Omfang, derunder indbefattet Indvarteringsvæsenet; det almindelige Fattigvæsen; Næringsforholdene i Hovedstaden, Kjøbstæderne og paa Landet, derunder Handel, Fabrikker (Porcellænsfabrikken), Industri, Kanalvæsenet, Anlæggelse af Bogtrykkerier, Udgivelse af de privilegerede Tidender, og de under det Kongelige Rentekammer tidligere forterende Kroholds og Møllefager, samt endelig Havnevæsenet.

Under 2. Departement

Landvæsenfagerne, derunder indbefattet Matrikulfager og private Forstfager, Veterinær- og Stutterivæsenet, samt Sager vedkommende Kvæghygen; Veivæsenet, derunder indbefattet Snekastning og Jernbanefager; Fritjørselfager.

Under 3. Departement

de, de Kongelige Domæner, Slotte og offentlige Bygninger vedkommende Sager; det Kongelige Forst- og Jagtvæsen, samt midlertidig, indtil en almindelig Bestemmelse om

Ministeriernes Arkivvæsen bliver tagen, Indenrigsministeriets 9. Decb. Arkivsager.

Indenrigsministeriets Regnskabs-Revision og Decision

forbliver indtil videre under de hidtilværende Generaldecisioner, paa den Maade, som nu er anordnet, alene med den af allerhøieste Kundgjørelse af 24. November sidstleden følgende Forandring, at de herhen hørende Forretninger, som forhen udførtes af Handelsministeren og Præsidenten for Rentekammeret, forsaavidt disse sidste ei ere gaaede over til Finantsministeren, nu blive at udføre af Indenrigsministeren.

Foruden de ovenanførte under Indenrigsministeriet udelukkende sorterende Forretninger vil dertil endnu, isølge fornævnte allerhøieste Kundgjørelse af 24. i f. M., henhøre det ved allerhøieste Resolution af 10. næstforhen oprettede

Islandske Departement,

hvertil ere henlagte alle islandske, samt de Grønland og Færøerne vedkommende, Sager, saaledes at de af disse Sager, der efter deres Natur høre under noget andet Ministerium, blive at foredrage for vedkommende Minister af Departementets Direktør.

Direktørerne for samtlige forommeldte Departementer ere, under Ansvarlighed til Indenrigsministeren, bemyndigede til paa dennes Vegne at underskrive de Expeditioner, som vedkomme de under hver Afdeling især henhørende Sager.

Alle, de nævnte Departementer vedkommende, Meddelelser fra andre Autoriteter eller Private stiles til Indenrigsministeriet.

Proklamation ang. Hertugdømmerne.

15. Decb.

Da Vi indvilligede i den Bestemmelse af Waabensstandsconventionen af 26. August d. A., at der under

15. Decb. Vaabenstilstanden skulde — dog uden Præjudice for Betingelserne ved den endelige Fredsslutning — oprettes en Fællesbestyrelse for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, hvilke, ifølge Konventionens Artikel 7, skulde bestyres i Bort Navn, skete det under den Forudsætning, at de Mænd, til hvem dette Hverv maatte blive overdraget, vilde agte det som ubrødelig Pligt, at holde sig Vaabenstilstandens Indhold i alle dens Dele efterrettelige, og med det Haab, at der saaledes vilde, indtil Forholdenes endelige Afgjørelse, kunne ventes tilveiebragt en taalelig Tilstand, navnlig for det store Flertal af den slesvigiske Befolkning, som havde bevaret Trofabseden mod sin Konge ukrenket, og, paa Grund deraf, havde været givet til Pris for den tidligere Oprørsregjerings Undertrykkelser.

Denne Forudsætning og dette Haab er ikke gaaet i Opfyldelse. Den nuværende Bestyrelse har tiltraadt sin Virksomhed med at misbruge den i Konventionens 7. Artikel betegnede Myndighed til at stadfæste Love og Anordninger, som ligefrem krænke Vor Landshøjhedets Ret; og paa den Indsigelse, som under 28. Oktober er bleven nedlagt herimod af de tvende Kommissarier, paa Vor Regjerings og paa den provisoriske tyske Centralmagts Begne, har den givet et intetsigende Svar. Den har fortsat denne Virksomhed aldeles paa den af den oprørske Regjering tidligere anviste Wei, og midt under den personlige Forfølgelse, rettet imod alt, hvad der i Hertugdømmet Slesvig har bevaret den undersaatlige Trofskab, har den, navnlig i det til Nord-slesvig henvendte Dpraab af 29. November, ikke undset sig ved at paaberaabe sig Bort Navn som Bemyndigelse.

Fra det Dieblit af, da Fællesbestyrelsen har nægtet at tage den, af de tvende Kommissarier nedlagte, Protest imod dens egenmægtige og konventionsstridige Handlinger til Følge, har der, fra Vor Regjerings Side, ikke kunnet være Tale om at forhandle med samme som lovlig Autoritet. Den

danste Kommissær er bleven tilbagekaldt, og den provisoriske 15. Decb. tyske Centralmagts Afsending er i en officiel Note af 25. November, som er bleven meddelt de venstrelige Magter, og hvis Hovedindhold har været bragt til offentlig Kundskab, bleven underrettet om den Stilling, hvori Vor Regjering maa finde sig sat til en Bestyrelse, som vedvarende gjør sig skyldig i øiensynlige Brud paa Baabensstilstands-konventionens væsentligste Bestemmelser.

Men efterat Fællesbestyrelsen er i det foransførte offentlige Aktstykke gaaet saa vidt, at den — i erklæret Fjendtlighed mod Vor Regjering — ikke bestomindre vil indskyde sig under Kongenavnets Skjold, og paa den lovlige Landsherres Begne kræver Lydighed imod ulovlige Fordringer. opfylde Vi en Pligt, som Vi skyldte i lige Grad Vor kongelige Værdighed og Vort Folk, navnlig Vore tro slesvigke Underfaatter, ved at forvare Os imod den Maade, hvorpaa hine, til Gaandhævelse af Ret og Retfærdighed udnævnte, Mænd formaste sig til at misbruge Vort kongelige Navn til at besmykke en retløs Fremfærd imod Vore Underfaatter i Slesvig.

Vi kunne i det nærværende Dieblif, fornemmelig med Hensyn til Hertugdømmernes eget Læve, ikke bestemme os til at søge Magtens Misbrug hæmmede og en lovordnet Tingenes Tilstand gjenoprettet uden ad Underhandlingens Vej. Indtil dette — som Vi haabe, snart — vil være naaet, maa Vi med dyb Beklagelse udtale, at der i Vore Hertugdømmer Slesvig og Holsten ikke findes nogen lovlig, i Landsherrens Navn og efter Baabensstilstandens Ord og Mand, styrende, Øvrighed, som Vore Underfaatter kunne være pligtige at agte og lyde. Men, forsaavidtsom tvingende Nødvendighed byder at vige for den for Dieblifket herskende Magts Fordringer, meddele vi enhver af Vore trofaste Underfaatter det Tilfagn, at en saadan nødtvungen Eftergiven ingenfinde af Os skal blive betragtet som Anerkjend-

15. Decb. delse fra deres Side af Voldsmagtens Retmæssighed, altsaa som Uffald fra undersaatlig Pligt og Ed.

Medens der fjern og nær sker Brud paa Tro og Love, har Slesvigs Befolkning, omleiret af Trængsel og Fristelse, givet lyfende Exempler paa uroffelig Trofskab imod Konge og Fædreland. Denne Trofskab har været Os trøstende i de mørke Dage, og den skal være Os uforglemmelig i de lyse Dage, som, ved den retfærdige Guds Bistand, snart vilde oprinde for Os og for Vort trofast befundne Folk.

Frederiksborg, den 15. December 1848.

Frederik R.

A. W. Moltke.

29. Decb. **Finanst.-Cirk. om Oprettelse af et Statsbogholderi.**

Følge allerhøjeste Resolution af 15. d. M. er der under Finansministeriet oprettet et Statsbogholderi, der skal træde i Virksomhed med næstkommende Mar 1° 49 og hvis Diemed er til enhver given Tid at kunne have en samlet Oversigt over Statens Indtægts- og Udgiftsvæsen i det hele.

I Forbindelse hermed meddeles følgende til Sagtagelse af Vedkommende:

I. Alle Ordre, som udgaa angaaende Indtægter og Udgifter, der, som saadanne, fremtræde i Statsregnskabet, blive, forinden de affendes, at notere i Statsbogholderiet. Undtagne ere altsaa Ordre lydende paa Udgifter, som forlobsd afholdes af Statsindtægterne, inden disse indflyde i Statskassen, saasom af Domæne-, Sold- og Postintraderne, de bestindiffe Revenuer. Noteringen kommer sælgelig til at angaa:

- 1) Indtægts- og Udgiftssummer, som passere Finantsernes Hovedkasser og som hidtil ere blevne noterede i Kontrabogholderkontoiret;

- 2) lignende Indtægter og Udgifter paa Statsgjælds-kassen; 29. Decb.
- 3) de Summer, som af forskjellige Autoriteter anvises til Indtægt i Amtstuer (Fordebogsindtægter fraregned) eller i andre under Generaldecisoratet for det direkte Skattevæsen forterende Kasser. Forjaavidt specielle Indtægtsanvisninger finde Sted paa andre end fornævnte Kasser, hvis Intrader ligeledes indflyde i Statskassen, bliver med dem at forholde paa lige Maade. Endelig blive og de af vedkommende Kassebetjente udstedte og til Revisionskontoirerne under Generaldecisoratet for det direkte Skattevæsen afgivne Primafvitteringer, saasnart de ere indkomne, at notere i Statsboghholderiet.

2. Anvisningerne maa af Udstederne, til Statsboghholderiets Esterretning, mærkes med det budgetmæssige Litra og Nummer eller i alt Fald anden tilstrækkelig Veiledning for Posteringen. Uden saadan Betegnelse kan ingen Anvisning ventes honoreret.

3. Resultaterne af Toldkassernes Maanedsextrakter, i skematisk Form, meddeles Statsboghholderiet fra Toldrevisionskontoirerne efter et af hint udkastet Schema. Angaaende Postvæsenets Overflud ville ligeledes, efter nærmere Bestemmelse, de fornødne Opgivender blive at meddele Statsboghholderiet.

4. Ugesedlerne fra Hovedkasserne, Maanedsextrakterne, der blive at indsende fra samme, fra Kontoiret for udenlandske Betalinger samt fra Mønten, saa vel som samtlige under Generaldecisoratet for det direkte Skattevæsen hørende Extrakter, Statskassen vedkommende, afleveres, saasnart de ere indkomne, til Statsboghholderiet, for at dette deraf kan excerpere og notere det fornødne. Amtstuernes Kvartalsextrakter blive, forinden Afleveringen, i Revisionskontoirerne ot forshue — saavidt fornødent — i Marginen med en Angivelse af det budgetmæssige Rubrik-Litra og

29. Decbr. Nummer, hvortil vedkommende Poster henhøre. Efter Afbenyttelsen blive Extrakterne snarest muligt at tilbagelevere til fornævnte Kontoirer.

5. Enhver yderligere Oplysning, som Statsboghholderiet maatte attraa i Anledning af samtlige under foregaaende Punkt omhandlede Extrakter, er det berettiget til direkte at forlange hos Vedkommende. Forsaavidt Brevvevling maa indledes herom, sker den umiddelbart fra Statsboghholderiet under Over-Finantsboghholderens Underskrift.

6. Hovedkasserne have i deres Maanedsextrakter at meddele særskilt Forklaring angaaende de Indtægter og Udgifter, som maatte passere samme, vedkommende Ministeriernes Understøttelsesfonds. Statsgjælds hovedkassen har derhos endvidere i sine Maanedsextrakter at optage en speciel Forklaring om de i bemeldte Kasse berøende Beholdninger af Livrente- og Forsørgelsesanstaltens samt af Livsforfikkingsanstaltens separate Midler, som og angaaende den Afgang og Tilgang, der har fundet Sted i samme.

7. Det paaligger særligt Amtstuerne, i deres Kvartals- ekstrakter at tilføie, eller at oplyse ved en medfølgende Fortegnelse, fra hvilke Kjøbstæder, saa og Nets- og Skifte- Jurisdiktioner, de Intrader ere indbetalte, der, som saadanne, findes anførte i Extrakterne.

8. De Bexler paa Udlandet, der, efter Rekvifition fra vedkommende Ministerier, maatte blive at anskaffe for Statskassens Regning, betales herefter, naar behørig Revision gennem Kontoiret for udenlandske Betalinger har fundet Sted og Betalingen er reduceret til Rigsbankpenge, ved direkte Anvisning paa Zahlkassen. Paa lige Maade forholdes ved Indløsningen af de fra Udlandet paa Ministerierne trukne Bexler, der skulle afgjøres med Rigsbankpenge, saavel som da, naar Beløbet af en Sum i fremmed Valuta skal udbetales med Rigsbankpenge i Kjøbenhavn.

**Reskr. (til den vestindiske Regjering) ang. Ud=31. Decb.
videlse til Vestindien af Forordning om Arv af
21. Mai 1845.**

Vi Frederik den Syvende, osv. Vor synderlige Bevaagenhed! Efter at have taget under allerhøieste Overveielse en Os af Vor Justitsminister allerund. foredragen Betænkning fra Eder om, hvilke af de i Maret 1845 for Vort Kongerige Danmark emanerede Anordninger, der kunde være at gjøre gjældende paa Vore vestindiske Eilande, ville Vi allernaadigst have fastsat, at Forordningen af 21. Mai 1845, indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv, bliver at anvende paa fornævnte Kolonier.

Ligesom det iøvrigt er en Selvsølge, at der i Tilfælde, hvor Forordningen henviser til et for Kongeriget udgivet Lovbud, der ei er udvidet til Kolonierne, fremdeles bliver at iagttage de Anordninger, der særlig for Vestindien maatte have ordnet samme Forhold, og at de enkelte Bestemmelser i Forordningen, der ere byggede paa faktiske Forudsætninger, der ikke findes dersteds, forsaavidt fremdeles blive uden Anvendelse der, saaledes ville Vi for bemeldte Ders Bestemmelser endvidere have bestemt:

1) at de i Forordningens § 18 ommeldte Tilladelser til at henfælde i uskiftet Bo og de i §§ 22 og 28 omhandlede Konfirmationer sammesteds blive at meddele af Eder;

2) at, istedetfor de i Slutningen af § 19 anførte Bestemmelser, Forordning af 5. Mai 1830 § 5 bliver at iagttage;

3) at den i sidste Membrum af § 24 omhandlede Indvarsling indskrænkes til de Tilfælde, hvor den, der vil føre Vidnerne, enten er uvidende om, hvilke arveberettigede Slægtninge den Afsøde efterlader sig, eller disse ikke have noget ham bekendt Opholdssted paa Vore vestindiske Der, hvorhos Bekjendtgjørelsen der bliver at indrykke i St. Kroix og St. Thomæ Aviser;

31. Decb. 4) at den samme Koloniers Beboere ved Reskr. af 15. November 1765 og allerhøjeste Resolution af 9. Juli 1802 hjemlede Testationsfrihed fremdeles vedbliver, saa at Forordningens § 23 bliver uden Anvendelse sammesteds;

5) at der for Vort Eiland St. Croix' Vedkommende ved Forordningens § 31 bliver at følge Forordning af 30. September 1773, samt at, istedetfor den i Paragrafen forestkrevne Stempling, Dokumentet bliver at belægge med stemplet Papir af 1. Klasse, og at ved Paragrafens Slutning Forordningen af 19. Oktober 1796 bliver at iagttage;

6) at der i de i Forordningens § 32 omhandlede Tilfælde fremdeles kan forholdes efter de i Kolonierne for Tiden gjældende Regler; samt

7) at den Frist, der for Koloniernes Vedkommende vil træde istedetfor den i Forordningens § 33 fastsatte, bestemmes til 6 Maaneber, efterat dette Vort allerhøjeste Reskript er læst til Thinge, og at Fristen bliver den samme for den forandrede Arvegangsmaade, og for Udgangen til at erholde Testamenter konfirmerede, der forinden Fristens Udløb maatte være oprettede sammesteds i Overensstemmelse med de der hidtil gjældende Regler.

Endelig ville Vi have Eder overladt paa den Maade, I finde hensigtsmæssigt, at drage Omsorg for, at saavel titnævnte Forordning af 21. Mai 1815, som dette Vort allerhøjeste Reskript til Eder, bringes til almindelig Kundskab.

31. Decb. **Bekjendtgj. ang. Krigsministeriets Ordning.**

Hs. Majest. Kongen har under 27. d. M. allern. approberet følgende Ordning af de under Krigsministeriet henlagte Forretninger. Bemeldte Forretninger fordeles mellem de under Krigsministeriet siden den 25. Marts d. A. bestaaende Afdelinger, nemlig:

I. Direktionen for Armeens Personel, (tid-

ligere benævnt Sekretariat, Kommandosager og Personel), 31. Decbr. hvorunder henlægges Expeditioner angaaende Udnævnelser og Ansættelser, Advancements, Forslyttelser og Afgang; Korrespondance og Indstilling i Maadesager; Indstillinger til Hædersbevisninger og Belønninger; Befordringer i det Civile; Udfærdigelsen af Bestallinger, Affæder, Patenter Bevillinger, Reise- og Giftermaalstiklabeleder; Udfærdigelsen af Reisepas; den Del af Landmilicevæsenet, der hidtil har hørt under Landmilitæretaten; den almindelige Korrespondance med samtlige Militær- og Civilautoriteter; Sager, Armeens Kommando betræffende; Organisationsbestemmelser og Reglementers Udfærdigelse; Bestemmelser om Tjenestens Gang og Udførelse; Expeditioner, betræffende de militære Operationer; Krigsministerens partikulære Korrespondance, og de Sager, som Ministeren bestemmer selv at ville bearbejde.

II. Armeens Intendantur. Herunder henlægges Landmilitæretatens Økonomi- og Forpleiningsvæsen i videste Omfang, derunder tillige indbefattet det hele Brød- og Fourage- samt alt andet Forpleiningsvæsen, der hidtil har været underlagt Generalstaben. Under Armeens Intendantur forterer altsaa Gagerings- og Lønningsvæsenet; Belønningsvæsenet, forsaavidt dette gaar ud paa Pengebelønninger, Inddragelsen af vakante Officegager og Afdrag paa Forskud, bevilgede enten af den militære Fond eller af Finantskassen, saavel som Beregningen og Inddragelsen af Bestallingsgebyrer og Forbedringsgager samt Kjendelser og Bøder til Krigshospitalskassen; Kontrollen med Berigtigelsen af Indskud i den almindelige Entekasse og Livsforfiktungsanstalten; Inddragelsen af Godtgjørelse for Brød, der leveres imod reglementeret Betaling; Vøsiemagernes Depositum; Indkvarteringsvæsenet; Fæstningernes og Bagternes Forsyning med Æs, Brændsel og andre Fornødenheder; Kaserernes, Marketenteriernes, Kasareternes og Sygehusenes

31. Dech. Økonomi; Pensionsvæsenet ved Krigshospitalskassen samt Korrespondancen angaaende Pensioneringen af Officersklasserne samt om Forsørgelse for deres Enker og Børn; de forskjellige militære Forsørgelses- og Pensionsanstalter; Bestyrelsen af Legater og Donationer; Uffattelsen af Landmilitæretatens Marsbudgetter og øvrige Betalingsreglementer; samt det militære Kassevæsen, og, som Følge heraf, Distributionen af de for Landmilitæretaten bestemte Pengebeløb, paa hvilke Intendanten saaledes alene udsteder Anvisninger, saavel de, der angaa Intendanturen, som de, der angaa de andre Afdelinger under Krigsministeriet. Endvidere henlægges under Intendanturen samtlige Undervisningsanstalter for Underofficerer og Garnisonskolerne; Slaverierne, saalænge de forblive under Landmilitæretatens Bestyrelse; Sager angaaende Benaadning af Forbrydere, der ere indbømte i Straffeanstalterne; Udfærdigelsen af Marschbestemmelser, Kvarteranvisninger og Befordringspas; det hele militære Befordrings- og Transportvæsen; ligesom ogsaa Bestyrelsen og Ordningen af Krigsministeriets Arkiv og Udførelsen af den med dette i Forbindelse staaende Registratur.

III. Direktionen for Armeens Materiel, der omfatter hele Bestyrelsen og Kontrollen med Armeens Materiel i Almindelighed, navnlig Konstruktionen, Forfærdigelsen og Forsyningen med Skyts, Vaaben, Voiturer, Feltrekvisitter m. m., Ammunition, Over- og Undermunderingsstykker, Lædertøj, Tornhstre, Brødposer, Hesteekvipagesorter, Mantelsække og Staldrækvisitter, Lazaret-Inventarium, Rekvitter til Øvelserne i Gymnastik og Svømning, samtlige Depots af Materiel, samt alle de militære Etablissementer, som dermed staa i Forbindelse. Fremdeles forbliver henlagt under Direktionen hele Remonteringsvæsenet, derunder ligeledes indbefattet Korrespondancen angaaende de saakaldte Distriktsheste, samt hele Bygnings- og Fortifikationsvæsenet, saavel som overhovedet Bestyrelsen af samtlige Landmilitær-

etaten enten tilhørende eller underlagte faste Eiendomme, 31. Decb.
Grundstykker, Excercerpladse og Skydebaner.

IV. Armeens Revisionsvæsen, hvorunder henlægges Revisionen af samtlige Landmiliteretaten vedkommende Regnskaber, der maatte aflægges for anviste Pengeselsøb, Inventariesager, Forpleiningsgjenstande eller hvilkensomhelst andre Sager, der leveres til Armeen og Tilvebringelsen af sammes Fornødenheder, ligesom ogsaa af Kvartalskassereakterne.

.....

Cheferne for ovenmeldte 4 Afdelinger ere, under Ansvarlighed til Krigsministeren, bemyndigede til at afgjøre enhver af de dem underlagte Sager, og stiles Meddelelser og Andragender fra andre Autoriteter eller Private til den paagjældende Afdeling, forsaavidt de ikke bør eller ønskes foredragne Krigsministeren selv.

Tillæg.

1840.

8. Juli. Frdg. om det under det kongl. danske Kancelli henhørende Kasse- og Regnskabsvæsen med Undtagelse af det, som angaar Brandforsikringen, men med Tilføining af den Rigtighed, der for adskillige med Retspleien og Skiftevæsenet forbundne Indtægter bliver at aflægge til det kongl. Rentekammer.

Vi Christian den Ottende osv. G. v.: Foruden de Forrifter, der indeholdes i Vor Forordning af Dags Dato angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Vort Rige Danmark i Almindelighed, ville Vi efter derover tilbøiel at have indhentet Betænkning fra Vore tro danske Provindsstænder, herved allern. have anordnet, hvad der fra Begyndelsen af Aaret 1841 desuden bliver at iagttage med Hensyn til det under Vort danske Kancelli for Liden henhørende Kasse- og Regnskabsvæsen med Undtagelse af det, som angaar Brandforsikringen, men med Tilføining af den Rigtighed, der for adskillige med Retspleien og Skiftevæsenet forbundne Indtægter bliver at aflægge til Vort Rentekammer.

1. Foruden den ved Forordningen af 20. Oktober 1819 § 4 befalede Sporteljournal til Legitimation for Be-

Løbet af den Forhøielseafgift, der ifølge Sportelreglementet 8. Juli for Retspleien og de dermed forbundne Forretninger, dateret den 22. Marts 1814, § 156 bliver ved de Jurisdiktioner, hvor ellers Gebhyrerne tilfalde Retsbetjentene selv, at erlægge til Justitsvæsenets Fond, samt for det pro mille Gebyr, der tilfalder Vor Kasse i Anledning af visse Rets-handlinger, har enhver Retsbetjent, der oppebærer de Vor Kasse tilkommende Indtægter af Arvemidler eller sluttede Skifter, være sig 6. og 10. Penge, Forløvspenge, 4 pCt. og $\frac{1}{2}$ pCt. Afgiften eller de bemeldte Kasse ved Forordningen af 13. Januar 1792 og Sportelreglementet §§ 86 og 156 tillagte Afgifter samt endelig de Indtægter, som ifølge Bestemmelserne i Plakaten af 20. April 1825 angaaende beneficerede Sager maatte tilflyde bemeldte Kasse, over deslige Indtægter enten i en særskilt Kassebog eller paa et eget Sted i Sporteljournalen eller i en anden Embedsbog at holde en nøiagtig Konto paa den i Vor Forordning af Dags Dato angaaende Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed § 23 foreskrevne Maade.

Inden 3 Uger efter hvert Kvartals Udløb have samtlige fornævnte Embedsmænd at tilstille vedkommende Amtmand, for af denne at indsendes til Rancelliet, Extrakten af Sporteljournalen eller den særskilte Konto, der ifølge det ovenstaaende bliver at føre, indeholdende det Beløb, der udkommer ved en ved hvert Kvartals Slutning foretagne Opsummering af alle de Rubriker i Sporteljournalen eller bemeldte særskilte Konto, som vise, hvad der i Kvartalets Løb er tilfaldet Justitsfonden eller Vor Kasse af bemeldte Afgifter, dog at Retsbetjentene i pro mille-Gebhyrets Beløb fremdeles afforte den dem for Oppebørselen tilstaaede $\frac{1}{8}$ Del; og bør forøvrigt hine Ekstrakter være ledsagede af Amtstjuens Sekunda-Rivitteringer for Beløbenes Modtagelse. Ligeledes have alle de Retsbetjente, som oppebære fornævnte Afgifter, inden Udgangen af Marts Maaned igjennem

8. Juli. Amtmanden at indsende fuldstændige Regnskaber over Afgifternes Beløb i det foregaaende Aar, hvilke Regnskaber, der belægges med Amtfluernes Prima-Rivitteringer, bør indeholde Afskrifter af Sporteljournalen samt af den otmeldte særskilte Konto (for saa vidt en saadan finder Sted) og være forsynede med vedkommende Embedsmænds Paategninger, om at intet videre har været til Indtægt at beregne, end hvad deri er anført. Amtmændene have hver for sig at paase, at baade Ekstrakter og Regnskaber i rette Tid indkomme.

Ved de Jurisdiktioner, hvor Donner- og Skriverembedet ere betroede til forskjellige Personer, bør hver især aflægge Regnskab for Justitsfondsindtægterne saa vel som for pro mille Gebyret af de Forretninger, hvorfor det tilfalder ham at oppebære Sportlerne. I de Kjøbstæder, hvor, foruden Byfogden, en eller flere Magistratspersoner deltage i Skifteforvaltningen, aflægge disse i Forening Regnskab for de Justitsfondsindtægter, som oppebæres i Forbindelse med de dem tilfaldende Gebyrer.

2. Hvad de Indtægter angaar, som tilfalde Bor Kasse eller Justitsfonden ved de jorddrotlige Skiftejurisdiktioner, da blive ikke Kvartals ekstrakter at indsende, men alene de fornævnte aarlige Regnskaber, tilligemed Amtfluens Rivitteringer for det indbetalte Beløb, med hvilke Regnskaber der i et og alt bliver at forholde ligesom med dem, der indsendes af Justitsbetjentene, paa det nær, at Skifteforvalteren ikke behøver at føre nogen særskilt Konto, eller holde anden Optegnelse over det Slags Indtægter, end den, selve Skifteprotokollen indeholder, saa at Regnskabet umiddelbart kan forfattes efter samme, hvorhos det dog er en Selvfølge, at Regnskabet ogsaa bør indeholde de Indtægter, som Skifteforvalteren udenfor Skifteprotokollens Indhold maatte have oppebaaret til det offentlige, i Særdeleshed ved Udskrifers Meddelelse.

Naar det hænder sig, at der i et Aar ingen Indtægt 8. Juli. for Justitsfonden eller Bor Kasse er faldet ved en jorddrotlig Skiftejurisdiktion, bliver Attest derom at indsende til samme Tid, som ellers Regnskab skulde været indsendt.

3. Ingen i det Kvartal eller Aar, hvorfor Extrakt, hvor denne er forefreven, indsendes eller Regnskab aflægges, forfalden Indtægt af foransførte Slags for Bor Kasse eller Justitsfonden bør udelades, fordi den ei endnu er indkommen, men om saadan Restance bør udtrykkelig gjøres Bemærkning, og ved Regnskabets Aflæggelse bør det godtgjøres, at Regnskabsføreren til Inddrivelse af Restancen, for saa vidt, efter Indtægtens Natur, Restance kan finde Sted, har iagttaget hvad Forordningen af 20. Oktober 1819 § 3 foreskriver, da ellers Regnskabsføreren selv har at tilsvare samme.

4. Amtmændene bør, naar de ovenmeldte Ekstrakter eller Regnskaber tilstilles dem til Indsendelse, paase, at de have den forefrevne Form, og i manglende Fald tilbagevende dem til Berigtigelse. Saa bør de og forshne Regnskaberne med Paategning om, hvorvidt de have noget derimod at erindre. I denne Henseende have de ikke blot at paase, at Regnskabet er aflagt i Overensstemmelse med Sporteljournalen eller anden, i Medhold af de ovenansførte Bestemmelser, derfor ført Rigtighed, men og, ved det befaledede aarlige Eftersyn af Sporteljournalen, paa enkelte Steder at konferere denne og de øvrige Optegnelser, der træde i dens Sted, med Retsprotokollerne, for yderligere at forviise sig om, at alt er optegnet rigtigt og nøiagtigt, samt at Beregningen er overensstemmende med Anordningerne. I Særdeleshed bør det ved Eftersyn af Skifteprotokollerne undersøges, om alle Bor Kasse tilfaldende Skifte- og Arveafgifter ere rigtig beregnede og derefter overgaaede i Sporteljournalen, eller paa den særskilte Konto, som over disse Afgifter holdes. Saa vidt muligt bør for-

8. Juli. nævnte Eftersyn og Konference foretages i Januar eller Februar Maaned, inden Regnskabet for det foregaaende Aar paategues til Indsendelse, men i alle Tilfælde bør Paategningen indeholde, naar Konferencen sidst har fundet Sted, og hvor vidt derved er fundet noget at bemærke.

5. For de Justitsfondsafgifter, som oppebæres af Notarius publicus i Kjøbenhavn, blive saa vel Kvartals-ekstrakterne som Regnskaberne at indsende til Bort danske Rancelli igjennem Justitiarius i Bor Landsøver- samt Hof- og Stadsret, der har at attestere Regnskabet. Iøvrigt forholdes der i saa Henseende aldeles efter de for Retsbetjente udenfor Kjøbenhavn foreskrevne Regler. Fra Sørensen i Kjøbenhavn afgives, under Sagttagelse af disse samme Regler, Ekstrakterne, og aflægges Regnskaberne igjennem Justitiarius i bemeldte Ret af Skipperlaugets Oldermann og Rettens Skriver.

6. I Tilfælde af Forsømmelse med Indsendelsen af de ovenforeskrevne Ekstrakter og Regnskaber, forholdes der efter §§ 28 og 55 i Bor Forordning af Dags Dato, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed, saaledes, at Mulfterne for de Retsbetjente eller Skifteforvaltere, der sortere under Amtmanden, dikteres af denne, men alligevel tilfælde Ranceelliets eller Rentekammerets Fattighøjsse, ligesom det er med Hensyn til hvad der skal indsendes til førstnævnte eller sidstnævnte Kollegium, at Udeblivelse finder Sted; hvorhos dog, med Hensyn til den Forbrot, der udebliver med det ham som Skifteforvalter paaliggende Regnskab, den Afvigelse fra de i fornævnte § 28 indeholdte Bestemmelser skal finde Sted, at der mod ham fortares med Bøder i 8 Uger, hvorefter Amtmanden kan, i fornødent Fald under Mulkt, affordre ham hans Stifteprotokol, ved hvis Hjælp Amtmanden da, paa hans Bekostning, foranstalter Regnskabet aflagt, og, om det der-

efter skyldige Beløb ei paa Anfordring betales, lader det 8. Juli. inddrive ved Udpantning.

7. Med det Regnskab, enhver ordinær Skifteforvalter har at aflægge for de Skifte- og Arveafgifter, som af ham oppebæres, bør han og lade følge Designationer over de ved Forordningen af 12. September 1792 og 8. Februar 1810 befalede Afgifter, for saa vidt saadanne ere faldne i Boer under hans Skiftejurisdiktion, som enten ere blevne behandlede af overordentlige Skifteforvaltere, eller uden noget Skiftehold ere blevne overtagne af myndige Arvinger. Særbort bør, hvad de sidstnævnte Boer angaar, Skifteforvalteren, især hvis Arvingerne ere Almuesfolk, meddele dem Underretning om, hvad de, med Hensyn til bemeldte Afgifter, have at iagttage, og inden 6 Maaneder efter Dødsfaldet have Arvingerne enten at tilstille Stedets ordinære Skifteret en, med vedkommende Oppebørselsbetjents paategnede Kwittering forshvnet, Anmeldelse om Arvens og Afgifternes Størrelse, indrettet aldeles i Overensstemmelse med de Forskrifter, som indeholdes i Forordningerne af 12. September 1792 og 8. Februar 1810, eller at oplyse for Skifteforvalteren, hvorledes det, formedelt udstedt Proklama, eller af anden Aarsag, endnu ikke har været muligt at beregne Afgifterne, hvilket bør gjentages hver 6. Maaned, saa længe Afgifterne ei ere berigtigede. Bemeldte Skifteforvalter har at paase, saa vel at Anmeldelser og Kwitteringer betimeligen indkomme, som at der intet er imod Afgifternes Beregning at erindre. Indkommer Anmeldelsen ikke inden bestemt Tid, uden at nogen tilfredsstillende Oplysning om Grunden hertil ansøres, har Skifteforvalteren at andrage det for Amtmanden, som under en passende daglig Mølt paalægger de Vedkommende inden en forelagt Tidsfrist at meddele Anmeldelsen. Ligeledes bør Skifteforvalteren, hvis han har Udsættelser at gjøre ved Anmeldelsen, meddele Vedkommende disse, og, dersom

8. Juli. de ikke berigtiges, foredrage Amtmanden Sagen, til nærmere Foranstaltning eller Indberetning til Rentekammeret, hvor den endelige Revision af hine Fortegnelser foretages. Da Arvingerne efter Anordningerne hæfte en for alle og alle for en, kan Tvangsmidlet til Anmeldelsens Indgivelse anvendes mod den eller dem af dem, som Overøvrigheden efter Omstændighederne maatte finde det mest passende at holde sig til. Behandles Boet af overordentlige Skifteforvaltere, bør de ei alene, i Medhold af fornævnte Anordninger, indberette til den ordinære Skifteforvalter, naar Boet er sluttet, om nogen, samt da hvor stor Afgift deraf er tilfaldet Bor Kasse, men og, hvis Boet henstaar usluttet længere end Aar og Dag efter Skiftets Begyndelse, da ligeledes til den ordinære Skifteforvalter indberette, hvorpaa det beroer, og dermed vedblive aarligt, indtil Boet er tilendebragt. Den ordentlige Skifteforvalter har iøvrigt og herved at paase Bor Kasses Tare, i Overensstemmelse med de Forskrifter, som foran ere givne, med Hensyn til de Tilfælde, hvor Vedkommende uden Skiftebehandling overtage sig Boet. Skifteforvalteren har i sin Protokol at gjøre summarisk Forklaring om alle i forbemeldte Henseende modtagne Indberetninger og af ham gjorte Foranstaltninger. Saa bør han og, i Forbindelse med den Rigtighed, han i Overensstemmelse med § 1 har at aflægge for de af ham selv oppebaarne Afgifter, vedlægge sit Regnskab en Fortegnelse over samtlige i det forløbue Aar anmeldte Dødsfald, med Forklaring om, hvorvidt og hvorledes der i Anledning af disse Boer har funden fornøden Berigtigelse Sted af Arveafgifterne, eller om Boerne endnu henstaa, enten under Skifteforvalterens egen eller under overordentlige Skifteforvalteres Behandling, eller ere overtagne af Arvingerne selv. Derhos bør han og, for saa vidt den Tid er forløben, inden hvilken Afgifterne i Almindelighed burde været erlagte, anføre hvad Forklaring derom er

blevet ham meddelt. Alle foransførte Oplysninger bør og 8. Juli meddeles med Hensyn til de Dødsfald, som i foregaaende Aar have fundet Sted, for saa vidt Afgifterne derfor henstaa uberigtigede. Amtmanden har, ved sit Estersyn af de ordinære Skifteforvalteres Protokoller, ogsaa at paase, at det foransførte er iagttaget, ligesom han og ved Revisionen af de ekstraordinære Skifteforvalteres Protokoller har at varetage Vor Kasses Interesse i saa Henseende.

8. Ligesom det paaligger den ordentlige Skifteret, i Forbindelse med de samme tilkommende Salærer eller Rekognitioner, at modtage de i Forordningen af 13. Januar 1792 og Sportelreglementet af 22. Marts 1814 §§ 86 og 156 hjemlede Afgifter, der under Boer, som behandles af overordentlige Skifteforvaltere, tilfalde dels Vor Kasse, dels Instits-fonden, og at inddrage samme under den Rigtighed, den har at aflægge for de af den selv oppebaarne Afgifter, saaledes skal det samme og for Fremtiden gjælde om de Vor Kasse af flige Boer tilkommende 6., 10. og Forløvspenge.

9. Ved de Retter, hvorved Gebyrerne i det hele tilfalde Vor Kasse, bliver Rigtigheden for disse at gjøre paa den hidtil foreffrevne Maade. Smidlertid følger det af sig selv, at de i Vor Forordning af Dags Dato om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed foreffrevne Regler ogsaa i disse Tilfælde ere anvendelige paa Regnskabsføreren. Saa bør og Skiftekommissionen ved Vor Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn for Fremtiden iagttage, hvad der er foreffrevet i §§ 7 og 8, hvoraf dog det, som i førstnævnte Paragraf bestemmes, om Anmeldelse for Amtmanden, samt om dennes Foranstaltninger og Tilsyn, er uanvendeligt, hvorimod det bliver Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, som har at foranstalte de sammesteds hjemlede Tvangsmidler iværkfatte mod

8. Juli. dem, der staa tilbage med den Rigtighed, de have at gjøre for Skifteretten

10. Til større Rigtighed og Betyggelse for de Midler, der ere i en Skifteforvalters Bærge, bør det, under Ansvar efter § 24 i Vor Forordning om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed, paaligge alle Magistrater, Byfogder, Herredsfogder eller Birkedommere, som udøve Skiftejurisdiction, at holde en Journal, hvori enhver Pengesum, som Skifteforvalteren modtager eller udbetaler i noget Bo, under den Datum, saadan Indtægt eller Udgift foreskalder, indføres, saa at den til enhver Tid giver en Oversigt over alt, hvad han i Egenkab af Skifteforvalter indesidder med. Fra denne Kassejournal bør han i en Hovedbog paa det Folium eller den Plads i Bogen, som for hvert Bo er bestemt, overføre de Indtægter og Udgifter, som han for dette har havt. Saa vel Journalen som Hovedbogen blive at gjenembrage, foliere eller paginere samt af Amtmanden at autorisere paa samme Maade som Skifteprotokoller. Iøvrigt bør bemeldte Skifteforvalter sørge for, at Boernes Beholdninger, naar de udgjøre 500 Rdd., gjøres frugtbringende i Vor Kasse i Medhold af den til saadan Anbringelse givne Tilladelse, for saa vidt de ei, efter vedkommende Arvingers eller Kreditors Ønske, paa anden betryggende Maade gjøres frugtbringende, eller de kunne anvendes til foreløbige Betalinger af det, som med Sikkerhed kan forudses, efter endelig Opgjørelse og Regulering, retteligen at ville tilkomme en Arving eller Kreditor; hvorved dog bliver at iagttage, at de enkelte Arvinger, der faa Udtællinger paa deres Arvelodder, skulle give de øvrige Arvinger, der ei have faaet lige forholdsmæssig Udtælling, Godtgjørelse for det Rentetab, som herved maatte være bevirket. Fremdeles bør Skifteforvalteren hvert Aarstal tilstille Amtmanden en Ekstrakt af bemeldte Hovedbog, der viser Beholdningen i de Boer, han har under Be-

handling, ligesom og disse Beholdninger bør opgives i de 8. Juli. aarlige Skifte designationer, som til Rancelliet blive at indsende. Ved Indsendelsen af Kvartalsextrakten skal Skifteforvalteren tillige indberette, hvor vidt Inkassator har gjort Nødtighed, med tilføjet Forklaring angaaende de Omstændigheder, som kunne sætte Amtmændene i Stand til at bedømme, hvor vidt Forskrifterne i Forordningen af 12. Februar 1790 § 11 og Plakaten af d. 3. Juni 1818 §§ 2 og 3 behørig ere efterkomne. Amtmanden har saa vel ellers af og til, som og ved det aarlige Eftersyn af Skifteprotokollerne, nøie at prøve fornævnte Hoved- og Kassebøger og dermed sammenligne de efterhaanden indkomne Ekstrakter. Det bliver for Næsten, i Overensstemmelse med Plakaten af 30. Oktober 1767, at paase, at Skiftesalæret ikke maa godtgjøres Skifteforvalterne førend ved Boernes Slutning, og altsaa ikke fradrages det, der som Beholdning bliver at opføre i Bøgerne og Ekstrakterne, og som bør være til Stede. Videre bør Amtmanden og, hver Gang han finder, at Skifteforvalteren indsidder med betydelige Beholdninger, uden at Nødvendigheden deraf er oplyst, tage under Overveielse, om ikke disse kunne være at gjøre frugtbringende, og enten derved foranledige vedkommendes Erklæring indhentet, eller gjøre anden, efter Omstændighederne passende, Foranstaltning. Ogsaa bør der under den Revision af Skifte designationerne, som foretages under Rancelliet, tages Hensyn til de Tilfælde, hvor sær betydelige Kassebeholdninger findes opgivne. Forvrigt skal det være Pligt for enhver Skifteforvalter, i hvert Mars December Maaned eller i den paafølgende Januar Maaned, at holde en Sessjon i ethvert Bo, der i sex Maanedes eller derover har staaet under hans Behandling, ved hvilket Møde han har at opgjøre og forelægge de tilfaldte Arvinger og Kreditorer Boets daværende Status, samt forklare dem, hvorpaa dets endelige Slutning beroer. Dog fritager denne Bestemmelse ikke

8. Juli. Skifteforvalteren for jævnligere at forelægge de Vedkommende Boets Status, naar dettes Veffaffenhed eller de Vedkommendes Begjæringer gjør det nødvendigt.

11. Med Hensyn til de allerede begyndte men ei sluttede Skifter bør inden 12 Uger, efter at nærværende Anordning er traadt i Kraft, alle i hine Boer til den Tid foreskrevne Pengemodtagelser og Udtællinger i kronologisk Orden og paa det Folium eller den Plads, der anvises ethvert Bo, specificeres i Hovedbogen, og umiddelbart efter bemeldte Datum bør den indsendes til Amtmanden, for af denne Embedsmand at efterses og autoriseres, ligesom naturligvis ogsaa bemeldte Boer bør være indbefattede under de i foregaaende § 10 befalede Kvartals-ekstrakter, og de øvrige sammesteds foreskrevne Regler derpaa i et og alt være anvendelige.

12. Hvad i Særdeleshed de Indbetalinger angaar, som foregaa fra de i Boerne antagne Inkassatorers Side, da bør disse forvisse sig om, at der, saamtidig med Indbetalingerne, derom gjøres Ansørsel i Skifteprotokollen, da Inkassator, hvis Noteringen af saadan Indbetaling maatte være efterladt, vedbliver at være Boet ansvarlig for det indbetalte Beløb, saafremt det skulde gaa tabt hos Skifteforvalteren, og hin Efterladelse har været Skyld i, at Misligheden ei tidligere er opdaget.

13. De i §§ 10, 11 og 12 givne Forfrifter ere og gjældende med Hensyn til de Boer, som behandles af jorddrottlige Skifteforvaltere, dog saaledes, at disse fritages for at holde de i §§ 10 og 11 befalede Hovedbøger og Kassekontoer, imod at enhver Indbetaling eller Udtælling strax anmærkes i Skifteprotokollen, ligesom disse Skifteforvaltere ei heller have at indsende de der foreskrevne Kvartals-ekstrakter.

14. Ogsaa ville Bestemmelserne i §§ 10, 11 og 12 være anvendelige paa alle til et enkelt Boes Behandling

udnævnte Kommissarier eller Eksekutorer, dog at disse skulle 8. Juli. holde en samlet Rigtighed over alle Ind- og Udtællinger i en dertil autoriseret Journal, hvilket, med Hensyn til de for Tiden allerede under Behandling værende Boer, bør være berigtiget inden 12 Uger, efterat denne Anordning er traadt i Kraft, og at foransørte Kasse-Extrakter ei af dem blive at indsende til Amtmanden oftere, end hvert halve Aar, undtagen hvor denne Dvrighed, paa Grund af Boets særdeles Befaffenhed, maatte finde Anledning til at fordre hyppigere Indberetninger.

15. Hvad de Boer angaar, som behandles af Vor Landsover= samt Hof= og Stadsrets Skiftekommission i Kjøbenhavn, da bør af den ved samme ansatte Bogholder føres en Hovedbog og Kassekonto, ganske efter de i § 10 forefrevne Regler, hvorhos det iøvrigt forbliver ved de Forskrifter, som indeholdes i det kongl. Reskript af 6. Januar 1792, i Forbindelse med de senere givne Bestemmelser, angaaende de disponible Skiftemidlers Modtagelse i Vor Kasse. Ogsaa bør, med Hensyn til alle de Boer her i Staden, som behandles af overordentlige Skifteforvaltere, fornævnte Reskript iagttages, forsaavidt at de Beholdninger, der, fordi de snart skulle afbenyttes, ei kunne gjøres frugtbringende i Vor Kasse, bør indsættes paa Folio i Banken, og kun i det høieste et Beløb af 1,000 Rbdlr. for en Tid forblive i Skifteforvalterens Bevaring; dog undtages de Tilfælde, hvor en gyldig testamentarisk Disposition derfra indeholder en Afvigelse. Iøvrigt ere Bestemmelserne i § 14 ogsaa anvendelige paa de Boer, som i Kjøbenhavn behandles af overordentlige Skifteforvaltere, saaledes at Justitiarius i Landsover= samt Hof= og Stadsretten forsaavidt træder i Amtmandens Sted.

16. Hvad Overformynderimidlers Behandling og de Regnskaber, som derfor bør aflægges, angaar, forbliver det

8. Juli. aldeles ved de hidtil gjældende Anordninger, dog under Sagttagelse af de Bestemmelser, som indeholdes i Vor Forordning angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed, hvoraf i Særdeleshed følger, at en Kassekonto, enten i en særskilt Bog eller paa et jamlet Sted i den befalede Overformynderibog, bliver at føre over alle de Indtægter og Udgifter, som passer Overformynderiet. Da Vi isøvrigt have bragt i Erfaring, at den Bestemmelse, som Forordningen af 23. Mai 1800 § 2 indeholder angaaende den Fremgangsmaade, der skal iagttages ved en Arvs Overtagelse under et andet Overformynderi end det, hvorunder samme er falden, ikke altid forstaas og anvendes i Overensstemmelse med dens for Fuldstændigheden af Kontrollen med de Umyndiges Midler vigtige Hensigt, saa bliver herved fastsat, at sliq Overtagelse ikke maa foregaa, uden efter Requisition fra den Øvrighed, hvorunder det Overformynderi hører, til hvilket Kapitalen skal gaa over, til Overøvrigheden for det Sted, hvor Arven er falden, og at, i Mangel af denne Forms Sagttagelse, den, som har afgivet Arven, vedbliver at være ansvarlig for samme, hvis den tabes derved, at vedkommende Overøvrighed ikke er bleven sat i Stand til at føre Kontrol med den.

17. Ved de befalede aarlig: Efterhyn af Retsbetjentenes Skifte-, Overformynderi- og øvrige Embedsprotoller, have Amtmændene tillige at foretage hos disse Embedsmænd de anordnede summariske Kasseundersøgelser, hvilke skulle omfatte samtlige de Oppebørsler, de have for det Offentlige, og de private Midler, der høre under deres embedsmæssige Forvaltning. Ligejaa anstille Amtmændene disse Kasseundersøgelser hos Overformynderne i Kjøbstæderne.

18. Med Hensyn til de øvrige under Rancelliets Birketreds hørende Regnskaber blive, i Forbindelse med de den almindelige Forordning om det offentlige Kasse- og

Regnskabsvæsen foreffrebne Regler, de særegne Anordninger, 8. Juli. som derfor ere givne, at iagttage. Navnlig bliver med Hensyn til de Vor kongl. Residentsstad Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder vedkommende Kommuneregnskaber at forholde efter Vor Anordning af 1. Januar d. A. og Anordningen af 24. Oktober 1837, og, hvad de offentlige Stiftelser angaar, ville fornemmelig den allerhøieste Resolution af 19. November 1828 og den af Vort Kancelli under 6. Juli 1816 til samtlige Stiftamtænd og Biskopper samt Amtmænd udfærdigede Instrux være nøie at iagttage.

